

IJA # 3545

ספר תורה נביאים וכתובים

Sefer Torah Nevi'im u-Khetuvim

Constantinople, 1912

TRADE MARK

MADE IN U.S.A.

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

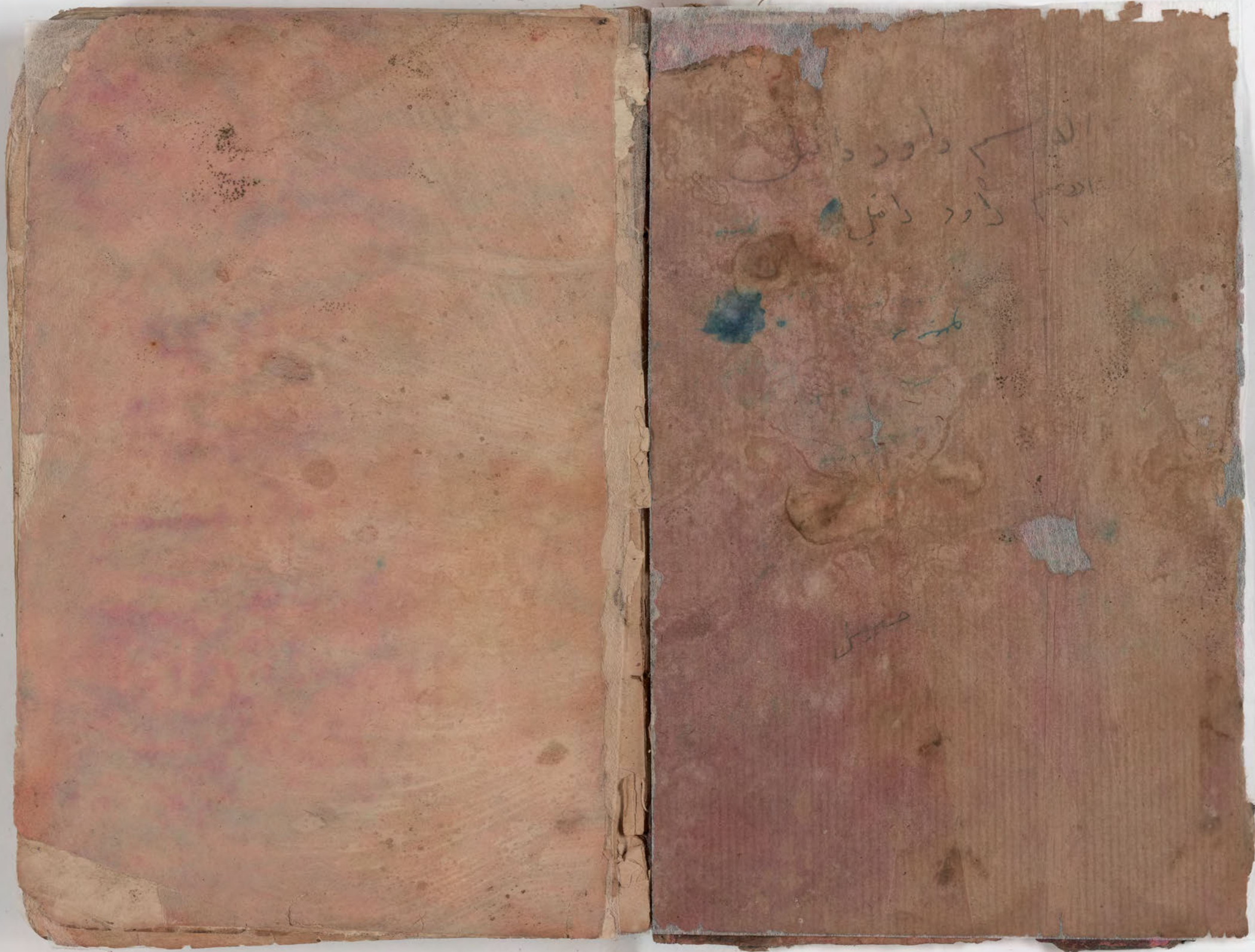

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

داود دانیل
داود دانیل

مکتب

مکتب

ספר

תורה נביאים וכתובים:

עם הנקודות והטעמים בכתב אמת

כפי חכמי המסורה:

ס ב ב כ פ י ו ז פ ע . פ ק ל ט

נדפס על יד חברת אמריקה של ספרי קדש:

A. B. S. 7,000

קונסטאנטינופלה:

בדפוס א. בויאליאן:

1912

Handwritten notes in Hebrew, including 'לפניו', 'קנין', 'ד'של', 'תשל', '702', and '0'.

Handwritten text in Hebrew: אלהים יתברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

Handwritten text in Hebrew: להאמ

ה בַּבְּרֵאשִׁית בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וְכָל
 שְׂוֵת הַשָּׂדֶה טָרַם יְהוָה בְּאֶרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרַם וַיִּצְמַח
 כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אִין לְעַבֵּד אֶת-
 6 הָאָדָמָה : וְאָדָם יָעַל מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה :
 7 וַיִּצְרֹר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֵפֶר מִן-הָאָדָמָה וַיִּפַח בְּאָפוֹ
 8 נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה : וַיִּשַׁע יְהוָה אֱלֹהִים
 9 בְּבָעֵדוֹ מִקֶּדֶם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר : וַיִּצְמַח
 יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-עֵץ נְחֹמֵד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל
 י וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע : וַנְּהַר יִצָּא
 מִעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים :
 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר-
 12 שָׁם הַזָּהָב : וְהַיָּבֵל הָאֶרֶץ הַהִוא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלָה וַיִּצָּא
 13 הַשֵּׁהַם : וְשֵׁם-הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חֲדַקְל הוּא הַחֲלוֹף קִדְמַת
 14 אֶרֶץ כּוּשׁ : וְשֵׁם-הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חֲדַקְל הוּא הַחֲלוֹף קִדְמַת
 15 אֲשׁוּר וְהַנְּהַר הַרְבִּיעִי הוּא פָּרַת : וַנִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-
 16 הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּגֵן-עֵדֶן לְעִבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ : וַיִּצַו יְהוָה אֱלֹהִים
 17 עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ-הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל : וּמִעֵץ הַדַּעַת
 טוֹב רָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְהָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת :
 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ
 19 עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּצְרֹר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה
 וְאֶת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם לְרְאוֹת מִה-יִקְרָא-לּוֹ
 ב וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לּוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ : וַיִּקְרָא
 הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-חַבְּהָמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 21 וְלֹא-אָדָם לֹא-מִצָּא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים וַתִּרְדָּמָה
 עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַנִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו וַיִּסְגֵּר בֶּשֶׂר תַּחְתָּנָה :
 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה
 23 וַיָּבֵאָהּ אֶל-הָאָדָם : וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִנְיָ עֵצָם מֵעַצְמִי
 24 וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ-זֹאת : עַל-
 כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
 כַּח אֶחָד : וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרְוָה הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׂוּ :

א א

1

דגש אהר שורק v. 25 ה" זעירא v. 4

והנחש

(3)

ה בַּבְּרָאָה בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וְכָל
 שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יְהוָה בָּאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח
 כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לְעֹבֵד אֶת-
 6 הָאָדָמָה : וְאֵד יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה :
 7 וַיִּצְרֹר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֹפֹר מִן-הָאָדָמָה וַיִּפַח בְּאַפָּיו
 8 נְשֵׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְגִפְשׁ חַיָּה : וַיִּטַע יְהוָה אֱלֹהִים
 9 גֶּזֶן בְּעֵדֶן מִקְדֵם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר : וַיִּצְמַח
 יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-עֵץ נְחֻמֵד לְמִרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֲכֹל
 י וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע : וְנָהָר יָצָא
 מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים :
 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ הַתְּוִלָּה אֲשֶׁר-
 12 שָׁם הַזָּהָב : וְנֹהֵב הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שָׁם הַבְּדֵלָה וַיִּצְרֹר
 13 הַשֹּׁהַם : וְשֵׁם-הַנְּהָר הַשְּׁנַיִ גִּיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-
 14 אֶרֶץ כּוּשׁ : וְשֵׁם-הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי תִּזְבַּח הוּא הַחֹלֵף קִדְמַת
 15 אֲשׁוּר וְהַנְּהָר הַרְבִּיעִי הוּא פָּרָת : וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-
 16 הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֶן-עֵדֶן לְעֹבְדָה וּלְשִׁמְרָה : וַיִּצְוֶה יְהוָה אֱלֹהִים
 17 עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ-הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל : וּמֵעֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת :
 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הִיוּת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ
 19 עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּצְרֹר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה
 וְאֶת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּבֵּא אֶל-הָאָדָם לְרִאֲוֹת מִה-יִקְרָא-לּוֹ
 כ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לּוֹ הָאָדָם גִּפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ : וַיִּקְרָא
 הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 21 וְלָאָדָם לֹא-מִצָּא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים וַתִּרְדַּמָּה
 עַל-הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵר בָּשָׂר תַּחַתְנֶנָּה :
 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה
 23 וַיִּבְאֶה אֶל-הָאָדָם : וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֵצָם מֵעַצְמוֹ
 24 וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת : עַל-
 כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
 כַּח אֶחָד : וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרְוָמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יָתְבַשְׁשׁוּ :

של 17 18

ס

19

ה

21

22

23

2

ה

v. 4. וצירא ח" v. 25 דגש אחר שורק

והנחש הנה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה ג א
 אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו
 מכל עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן ב
 נאכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
 תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון : ויאמר הנחש אל
 האשה לא מות תמתון : כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ה
 ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע :
 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ג
 ונחמד העץ להשפיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם
 לאישה עמה ויאכל : ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
 ערומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם הנרות : וישמשו
 אונן יהוה אלהים מתהלך בגן לריות היום ויתחבא
 האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא
 יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : ויאמר את
 קלתי שמעתי בגן ואיכא כירעם אנכי ואחבא : ויאמר
 מי הגיד לך כי ערם אתה המוהעץ אשר צויתיד לבלתי
 אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה אשר נתתה
 עמדי הוא נתנה לי מוהעץ ואכל : ויאמר יהוה אלהים
 לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל :
 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה
 מפל הבמה ומכל חית השדה על גחנת תלד ועפר תאכל
 כל ימי חייך : ואיכה אשית בינד ובין האשה ובין טו
 זרעה ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב :

ס

והרנף בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל
 בך : ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מוהעץ אשר צויתיד לאמר לא תאכל ממנו ארורה
 האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך : וקוץ
 ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה : בזעת אפיד
 תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כירעפר
 אתה ואל עפר תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חנה כי כ
 הוא

(4)

21 הוא היתה אם כל חי : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
 22 כתנות עור וילבשם : פ ויאמר יהוה
 אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה ו
 פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם :
 23 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר
 24 לקח משם : ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
 הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את כרדן עץ
 החיים :

ס

א ד והאדם ידע את חנה אשתו ויתר ותלד את קין ותאמר
 2 קניתי איש את יהוה : ותסוף ללדת את אחיו את הבל
 3 ויהי הבל רעה צאן ולו הנה עבד אדמה : ויהי מקץ ימים
 4 ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה : והבל הביא גם
 הוא מבכרות צאנו ומחלבהו וישע יהוה אל הבל ואל
 ה מנחתו : ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויתר לקין מאד
 6 ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה גפלו
 7 פניך : הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת
 8 רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו : ויאמר קין אל הבל
 אחיו ויהי בדיוותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו :
 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך לא ידעתי השמר
 י אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי
 11 מוהאדמה : ועתה ארור אתה מוהאדמה אשר פצתה
 12 את פיה לקחת את דמי אחיך מידך : כי תעבד את האדמה
 13 לא תסוף תתפחה לך גע ונד תהיה בארץ : ויאמר קין
 14 אל יהוה גדול עוני מגשוא : הן גרשת אתי היום מעל פני
 האדמה ומפניך אסתיר והייתי גע ונד בארץ והיה כל מצאי
 15 ויהרגני : ויאמר לו יהוה לכו פל הרג קין שבעתים יקם
 16 וישם יהוה למון אות לבלתי הפות אתו כל מצאו : ויצא
 17 קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : וידע קין את
 אשתו ויתר ותלד את חנוה ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
 18 כשם בגן חנוה : ויולד לחנוה את עירד ועירד ילד את
 מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
 למד

(5)

למד : ויקח-לו למד שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית 19
 צלה : ותלד עדה את-יובל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה : כ
 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תמש כנור ועינב : וצלה 21 22
 גם-הוא ילדה את-תובל קון לטש כל-חרש נחשת וברזל
 ואחות תובל-קון געמה : ויאמר למד לנשיו עדה וצלה 23
 שמען קולי נשי למד האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצע
 וילד לחברתי : כי שבעתים יקס-קון ולמד שבעים ושבעה : 24
 ונדע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא את-שמו שת כח
 כי שתי-לו אלהים ורע אחר תחת הבל כי הרגו קון : ולשת 26
 גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם
 והזה : ס

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות ה א
 אלהים עשה אתו : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא 2
 את-שם אדם ביום הבראם : ויהי אדם שלשים ומאת 3
 שנה וילד בדמותו בצלמו ויקרא את-שמו שת : ויהיו 4
 ימי-אדם אחריו הולידו את-שת שמנה מאת שנה וילד
 בנים ובנות : ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ה
 ושלשים שנה וימת : ס ויהי-שת חמש שנים 6
 ומאת שנה וילד את-אנוש : ויהי-שת אחריו הולידו את- 7
 אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות :
 ויהיו כל-ימי-שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה 8
 וימת : ס ויהי אנוש תשעים שנה וילד את- 9
 קינן : ויהי אנוש אחריו הולידו את-קינן חמש עשרה שנה י
 ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות : ויהיו כל-ימי אנוש 11
 חמש שנים ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי 12
 קינן שבעים שנה וילד את-מהללאל : ויהי קינן אחריו 13
 הולידו את-מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד
 בנים ובנות : ויהיו כל-ימי קינן עשר שנים ותשע מאות 14
 שנה וימת : ס ויהי מהללאל חמש שנים וששים טו
 שנה וילד את-ירד : ויהי מהללאל אחריו הולידו את-ירד 16
 שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות : ויהיו 17

כל-ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה
 וימת : ס ויהי-ירד שתים ושלשים שנה ומאת 18
 שנה וילד את-חנוך : ויהי-ירד אחריו הולידו את-חנוך 19
 כ שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות : ויהיו כל-ימי-ירד 20
 שתים ושלשים שנה ותשע מאות שנה וימת : ס
 ויהי חנוך חמש וששים שנה וילד את-מתושלח : ויהי-חלד 21 22
 חנוך את-האלהים אחריו הולידו את-מתושלח שלש מאות
 שנה וילד בנים ובנות : ויהי כל-ימי חנוך חמש וששים 23
 שנה ושלש מאות שנה : ויהי-חלד חנוך את-האלהים ואיננו 24
 כח כיר-לקח אתו אלהים : ס ויהי מתושלח שבע 25
 ושמנים שנה ומאת שנה וילד את-למד : ויהי מתושלח 26
 אחריו הולידו את-למד שתים ושמנים שנה ושבע מאות 27
 שנה וילד בנים ובנות : ויהיו כל-ימי מתושלח תשע 28
 וששים שנה ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי- 29
 למד שתים ושמנים שנה ומאת שנה וילד בן : ויקרא את-
 שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשגנו ומעצבון ידינו מן- 30
 ל האדמה אשר אררה יהוה : ויהי-למד אחריו הולידו את- 31
 נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה וילד בנים ובנות :
 ויהיו כל-ימי-למד שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה 32
 וימת : ס ויהי-נח בן-חמש מאות שנה וילד נח 33
 את-שם את-חם ואת-יפת :

א ויהי כיהחל האדם לרב על-פני האדמה ובנות ילדו 1
 להם : ויראו בני-האלהים את-בנות האדם כי טבת הנח 2
 ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו : ויאמר יהוה לא-ידון 3
 רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו ומאה ועשרים 4
 שנה : הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחר-כן אשר 5
 יבאו בני האלהים אל-בנות האדם וילדו להם הנפלים 6
 ה אשר מעולם אנשי השם : פ וירא יהוה 7
 כי רבה רעת האדם בארץ וכל-יצר מחשבת לבו רק רע 8
 כל-היום : וינחם יהוה כיר-עשה את-האדם בארץ ויתעצב 9

הקורא יטעם הנרש קודם החלשא v. 29.

אל-לבו : ויאמר יהוה אמה את-האדם אשר-בלאתי
 מעל פני האדמה מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף
 השמים כי נחמתי כי עשיתם : ונח מצא חן בעיני יהוה :
 פ פ פ ב 2
 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים הוה בדרתיו את-
 האלהים התהלך-נח : ויולד נח שלשה בנים את-שם את-
 חם ואת-יפת : ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
 חמס : וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כיהשחית
 כל-בשר את-דרךכו על-הארץ : ויאמר אלהים
 לנח קץ כל-בשר בא לפני ברימלאה הארץ חמס מפניהם
 והנני משחיתם את-הארץ : עשה לך תבת עצי-גפר קנים
 תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בגפר : והנה
 אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה : צהר ו תעשה לתבה
 ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה : ואני הנני מביא את-המבול
 מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת
 השמים כל אשר-בארץ ונוע : והקמתי את-בריתי אתך
 ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך ונשי-בניך אתך :
 ומכל-החיו מכל-בשר שנים מכל תביא אל-התבה להחית
 אתך זכר ונקבה יהיו : מהעוף למינהו ומן-הבהמה למינה
 מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות :
 ואתה קח-לך מכל-מאכל אשר יאכל ואספת אליך והנה לך
 ולהם לאכלה : ונעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן
 עשה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא-אַתָּה וְכָל-בֵּיתְךָ אֶל-הַתֵּבָה כִּי-
 אֲנִי רֹאֵתִי צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה : מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
 תִּקַּח-לָךְ שְׁבַעַּה שְׁבַעַּה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא
 טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ : גַּם-מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שְׁבַעַּה
 שְׁבַעַּה זָכָר וְנִקְבָּה לְחַיּוֹת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ : כִּי לִימֵים

עוד שבעה אנכי ממטיר על-הארץ ארבעים יום וארבעים
 לילה ומהיתי את-כל-היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה :
 6 ה ונעש נח ככל אשר-צוהו יהוה : ונח בן-שש מאות שנה
 7 והמבול הוה מים על-הארץ : ויבא נח ובניו ואשתו ונשי-
 8 בניו אתו אל-התבה מפני מי המבול : מן-הבהמה הטהורה
 ומן-הבהמה אשר איננה טהרה ומן-העוף וכל אשר-רמש
 9 על-האדמה : שנים שנים באו אל-נח אל-התבה זכר
 10 ונקבה כאשר צוה אלהים את-נח : ויהי לשבעת הימים
 11 ומי המבול היו על-הארץ : בשנת שש-מאות שנה לחיי-
 נח בתדש השני בשבעה-עשר יום לתדש ביום הנה נבקעו
 12 כל-מעיינות תהום רבה וארפת השמים נפתחו : ויהי
 13 הגשם על-הארץ ארבעים יום וארבעים לילה : בעצם
 היום הנה בא נח ושם-וחם ויפת בני-נח ואשת נח ושלשת
 14 נשי-בניו אתם אל-התבה : המה וכל-החיה למינה וכל-
 הבהמה למינה וכל-הרמש הרמש על-הארץ למינהו וכל-
 15 העוף למינהו כל צפור כל-כנף : ויבאו אל-נח אל-התבה
 16 שנים שנים מכל-הבשר אשר-בו רוח חיים : ויבואים זכר
 ונקבה מכל-בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
 17 בעדו : ויהי המבול ארבעים יום על-הארץ וירבו המים
 18 וישאו את-התבה ותרו מעל הארץ : ויגברו המים וירבו
 19 מאד על-הארץ ותלך התבה על-פני המים : והמים גברו
 מאד מאד על-הארץ ויכסו כל-ההרים הגבהים אשר-תחת
 ב כל-השמים : חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
 21 ויכסו ההרים : וינוע כל-בשר ו הרמש על-הארץ בעוף
 ובהמה ובחיה ובכל-השרץ השרץ על-הארץ וכל האדם :
 22 כל אשר נשמת-רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו :
 23 ונמח את-כל-היקום אשר ו אשר ו על-פני האדמה מאדם עד-
 בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים וימחו מן-הארץ וישאר
 24 אד-נח ואשר אתו בתבה : ויגברו המים על-הארץ חמשים
 ומאת יום :

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר

אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו
 המים: ויסקרו מענית תהום וארבת השמים ויכלא הנשם
 מן השמים: וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחקרו
 המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנת התבה בתדש
 השביעי בשבעה עשר יום לתדש על הרי אררט: והמים ה
 היו הלוך וחסור עד התדש העשירי בעשירי באחד לתדש
 נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ופתח נח
 את הלון התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא יצוא
 ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה
 מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה
 היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על
 פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל
 התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את
 היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה
 זית טרף בפייה וידע נח כיקלו המים מעל הארץ: וייחל
 עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספרה
 שוב אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון
 באחד לתדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מקסה
 התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני
 בשבעה ועשרים יום לתדש יבשה הארץ: ס
 וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה שו
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך
 מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
 הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל
 העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה:
 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה כ
 ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: וירח יהוה את
 בית הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את
 האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא

ויצא קרי' 17. v.

22 אסף עוד להכות את כל חיי כאשר עשיתי: עד כל ימי
 הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא
 ישבתו:

א ט ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
 2 ומלאו את הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית
 הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה
 3 ובכל דגני הים בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חיי לכם
 4 יהיה לאכלה כנורק עשב נתתי לכם את כל: אך בשר
 ה בנפש דמו לא תאכלו: ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
 מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
 6 את נפש האדם: שפך גם האדם באדם דמו ישפך כי
 7 בצלם אלהים עשה את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו
 8 בארץ ורבו בה: ס ויאמר אלהים אל נח ואל
 9 בניו אתו לאמר: נאני הנני מקים את בריתי אתכם ואת
 י זרעכם אחריתכם: ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף
 בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל
 11 חית הארץ: והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל
 בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ:
 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם
 13 ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: את קשתי
 14 נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: והיה
 15 טו בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: וזכרתי את
 בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא
 16 יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: והיתה הקשת
 בענן וראיתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש
 17 חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח
 זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על
 18 הארץ: פ והיו בני נח היצאים מן
 19 התבה שם ותם ויפת ותם הוא אבי כנען: שלשה אלה
 כ בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחל נח איש האדמה
 21 ויטע כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוד אהלה:

וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגיד לשגיר אחיו בחוץ : 22
 וינקח שם ויפת את השמלה וישמו על-שכם שגירם וילכו 23
 אתרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אתרנית וערות
 אביהם לא ראו : וינקח נח מיינו וידע את אשר-עשה לו 24
 בנו הקטן : ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו : כה
 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו : ופת 26 27
 אלהים לפת וישפן באהלי-שם ויהי כנען עבד למו :
 ויחיינה אתר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה : 28
 ויהי כל-ימי-נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת : 29
 ואלה תולדת בני-נח שם חם ויפת י א
 ויוולדו להם בנים אחר המבול : בני יפת גמר ומגוג 2
 ומדי וינון ותבל ומשך ותירס : ובני גמר אשכנז וריפת 3
 ותגרמה : ובני ינון אלישה ותרשיש כתיים ודדנים : מאלה 4 ה
 נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם :
 ובני חם כוש ומצרים וכוש וכנען : ובני כוש סבא 6
 וחווילה וסקתה ורעמה וסקתבא ובני רעמה שבא וידון :
 וכוש ילד את-ימרד הוא החל להיות גבר בארץ : הוא- 8
 היה גבר-ציד לפני יהוה על-כן יאמר כנמרד גבור ציד
 לפני יהוה : ותהי ראשית ממלכתו בבל וארד ואפדי
 וכלנה בארץ שנער : מן-הארץ ההוא יצא אשור ויבן את- 11
 נינזה ואת-רחבת עיר ואת-כלח : ואת-רסן בין נינזה ובין 12
 כלח הוא העיר הגדלה : ומצרים ילד את-לודים ואת- 13
 ענמים ואת-להבים ואת-נפתחים : ואת-פתרסים ואת- 14
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים :
 ס וכנען ילד את-צידן בבלו ואת-חת : ואת-טו 16
 הובוסי ואת-האמרי ואת הגרגשי : ואת-החתי ואת-הערמי 17
 ואת-הסיני : ואת-הארודי ואת-הצמרי ואת-החמתי ואת- 18
 גפצו משפחות הכנעני : ויהי גבול הכנעני מצידו באכה 19
 נדרה עד-עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד-
 לשע : אלה בני-חם למשפחתם ללשנתם בארצתם כ

21 בגויהם : ס וילשם ילד נסהוא אבי כל-בני
 עבר אחי יפת הגדול : בני שם עלם ואשור וארפכשד
 28 24 ולוד וארם : ובני ארם עוץ וחול ונתר ומש : וארפכשד
 כה ילד את-שלה ושלח ילד את-עבר : ולעבר ילד שגני בגים
 שם האחד פלג כי בקימו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן :
 26 ויקטן ילד את-אלמודד ואת-שלף ואת-חצרמות ואת-ירח :
 27 28 ואת-הדורם ואת-אויל ואת-דקלה : ואת-עובל ואת-אבימאל
 ואת-שבא : ואת-אופר ואת-חווילה ואת-יובב כל-אלה בני
 31 ל יקטן : ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם : אלה
 32 בני-שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם : אלה
 משפחת בני-נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים
 בארץ אחר המבול : פ
 יא י ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי
 בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם :
 3 ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה
 4 ותהי להם תלבנה לאבן ותחמר הנה להם לחמר : ויאמרו
 הבה 1 נבנה-לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה-לנו שם
 ה פור-נפוץ על-פני כל-הארץ : ונרד יהוה לראות את-העיר
 6 ואת-המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר יהוה הן עם
 אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא-יבצר
 7 מהם כל אשר יזמו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם
 8 שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : ויפץ יהוה אתם
 9 משם על-פני כל-הארץ ויחדלו לבנת העיר : על-כן קרא
 שמה בבל כיר-שם בלל יהוה שפת כל-הארץ ומשם הפיצם
 י יהוה על-פני כל-הארץ : פ אלה תולדות
 שם שם בורמאת שנה ויוולד את-ארפכשד שנתים אחר
 11 חמבול : ויחיי-שם אחרי הולידו את-ארפכשד חמש מאות
 12 שנה ויוולד בגים ובנות : ס וארפכשד חי חמש
 13 ושלשים שנה ויוולד את-שלה : ויחי ארפכשד אחרי הולידו
 את-שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויוולד בגים

ובנות : ס ושלח חי שלשים שנה ויולד את- 14
עבר : ויחיי-שלח אחרי הולידו את-עבר שלש שנים וארבע 15
מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס ויחיי-עבר 16
ארבע ושלשים שנה ויולד את-פלג : ויחיי-עבר אחרי 17
הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות : ס ויחיי-פלג שלשים שנה ויולד את- 18
רעו : ויחיי-פלג אחרי הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים 19
שנה ויולד בנים ובנות : ס ויחיי רעו שתים כ 20
ושלשים שנה ויולד את-שרוג : ויחיי רעו אחרי הולידו 21
את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות :
ס ויחיי שרוג שלשים שנה ויולד את-נחור : 22
ויחיי שרוג אחרי הולידו את-נחור מאתים שנה ויולד בנים 23
ובנות : ס ויחיי נחור תשע ועשרים שנה ויולד 24
את-תרח : ויחיי נחור אחרי הולידו את-תרח תשע-כה
עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות : ס
ויחיי-תרח שבעים שנה ויולד את-אברם את-נחור ואת- 26
הרו : ואלה תולדת תרח הוליד את-אברם את-נחור 27
ואת-הרו והרו הוליד את-לוט : וימת הרו על-פני תרח 28
אביו בארץ מולדתו באור כשדים : וימח אברם ונחור 29
להם נשים שם אשת-אברם שרי ושם אשת-נחור מלכה
בת-הרו אבי-מלכה ואבי יסכה : ותהי שרי עקרה אין ל 30
לה ולד : וימח תרח את-אברם בנו ואת-לוט בן-הרו 31
בן-בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד-חרן וישבו
שם : ויהיו ומי-תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח 32
בחרן :

פ פ פ ג 3

ויאמר יהוה אל-אברם לד-לך מארצה וממולדתך יב א
ומבית אביך אל-הארץ אשר ארצך : ואעשה לנני גדול 2
ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה מברכה 3
וממללה אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה : וילד 4

אברם כאשר דבר אליו יהוה וילד אתו לוט ואברם בן- 1
ח חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן : וימח אברם את- 2
שרי אשתו ואת-לוט בן-אחיו ואת-כל-רכושם אשר רכשו
ואת-הנפש אשר-עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו 3
ארצה כנען : ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון 4
מורה והפגשני אז בארץ : וירא יהוה אל-אברם ויאמר 5
לזרעה אתן את-הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה 6
אליו : ויעתק משם ההרה מקדם לבית-אל ויש אהלה בית- 7
אל מים והעי מקדם ויבן-שם מזבח ליהוה ויקרא בשם 8
יהוה : ויסע אברם הלוד ונסוע הגנבה : פ 9
ויחי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כר 10
כבד הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה 11
ויאמר אל-שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה ופת-מרעה 12
את : והיה כיראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו 13
אתי ואתך יחיו : אמרי-נא אתתי את למען ייטב-לי בעבורך 14
והייתה נפשי בגללך : ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו 15
המצרים את-האשה כי-יפה הוא מאד : ויראו אתה שרי 16
פרעה ויהללו אתה אל-פרעה ותקח האשה בית פרעה :
17 ולאברם היטיב בעבורה ויהי-לו צאן-ובקר וחמרים ועבדים
18 ושפחות ואתנת ונמלים : וינגע יהוה את-פרעה ננעים
19 גדלים ואת-ביתו על-דבר שרי אשת אברם : ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה-זאת עשית לי למה לא-הגדת לי כי
19 אשתך הוא : למה אמרת אתתי הוא ואקח אתה לי לאשה
כ ועתה הנה אשתך קח ולד : ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת-אשתו ואת-כל-אשר-לו :

א יג ויעל אברם מצרים הוא ואשתו וכל-אשר-לו ולוט עמו 1
2 הגנבה : ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב : וילד 3
למשעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום אשר-היה שם אהלה
4 בתחלה בין בית-אל ובין העי : אל-מקום המזבח אשר-
ה עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה : ונס-
6 ללוט הולך את-אברם היה צאן-ובקר ואהלים : ולא-נשא

אתם הארץ לשבת יתרו כיהיה רכושם רב ולא יכלו לשבת
 יתרו : ויהי ריב בין רעי מקנה אבכם ובין רעי מקנה לוט
 והפגעני ותפרוני אז ישב בארץ : ויאמר אבכם אל לוט
 אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך פראנשים
 אחים אנחנו : הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם
 השמאל ואימנה ואם תומין ואשמאילה : וישאל לוט את
 עיניו וירא את כל כפר הירדן כי בלה משקה לפני ו שחת
 יהוה את סדם ואת עמלה כגן יהוה בארץ מצרים באכה
 צער : ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן ויסע לוט מקדם
 ויפרדו איש מעל אחיו : אבכם ישב בארץ כנען ולוט ישב
 בערי הכפר ויאהל עד סדם : ואנשי סדם רעים וחטאים
 ליהוה מאד : ויהוה אמר אל אבכם אחרי הפרד לוט
 מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה
 ונגבה וקדמה ונפה : כי את כל הארץ אשר אתה ראה
 לך אתנגה ולרעה עד עולם : ושמתי את זרעה כעפר הארץ
 אשר ו אסיוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעה ימנה :
 קום התהלך בארץ לארפה ולרחבה כי לך אתנגה : ויאהל
 אבכם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם
 מזבח ליהוה :

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוף מלך אלסר כדרלעמר ין
 מלך עלים ותדעל מלך גוים : עשו מלחמה את ברע מלך
 סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב ו מלך אדמה ושמאבר
 מלך צביים ומלך בלע היא צער : כל אלה חברו אל עמק
 השקים הוא ים המלח : שתים עשרה שנה עבדו את
 כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו : ובארבע עשרה שנה ה
 בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את דפאים בעשתרת
 קרנים ואת הוויזים בהם ואת האימים בשנה קריתים : ואת
 החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר : וישבו
 ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
 ונם את האמורי הישב בחצו תמר : ויצא מלך סדם ומלך

צביים ק" 2 v. XIV

עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו
 אתם מלחמה בעמק השדים : את כדרלעמר מלך עלים
 ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוף מלך אלסר
 י ארבעה מלכים את הקמשה : ועמק השדים בארת בארת
 חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה
 11 נסו : ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם
 12 וילכו : ויקחו את לוט ואת רכשו בראתי אבכם וילכו
 13 והוא ישב בסדם : ויבא הפליט ויגד לאבכם העברי והוא
 שכן באלני ממרא אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
 14 ברית אבכם : וישמע אבכם כי נשבה אחיו וירק את
 חניכיו וילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד רן :
 טו ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד חובה אשר
 16 משמאל לדמשק : וישב את כל הרכש ונם את לוט אחיו
 17 ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם : ויצא מלך סדם
 לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים
 18 אשר אתו אל עמק שנה הוא עמק המלך : ומלכי צדק
 19 מלך שלם הוציא לחם וינן והוא כהן לאל עליון : ויברכהו
 כ ויאמר ברוך אבכם לאל עליון קנה שמים וארץ : וברוך
 21 אל עליון אשר מגן צריך בידה ויתולו מעשר מכל : ויאמר
 22 מלך סדם אל אבכם תולי הנפש והרכש קח לך : ויאמר
 אבכם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
 23 שמים וארץ : אם מחוט ועד שרוף נעל ואם אקה מכל
 24 אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אבכם : בלעדי רק
 אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר
 אשכל וממרא הם יקחו חלקם :

אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אבכם במחזה
 א טו לאמר אל תירא אבכם אנכי מגן לך שכרה הרבה מאד :
 2 ויאמר אבכם אדני יהוה מה תתולי ואנכי הולך ערבי
 3 וכו' משק ביתי הוא דמשק אליעזר : ויאמר אבכם הן לי לא
 4 נתתה גרע והנה כו' ביתי יורש אתי : והנה דבר יהוה אליו

צביים ק" 8 v. XIV

לאמר לא יירשק זה בראם אשר יצא ממערה הוא יירשק :
 ויצא אתו החוצה ויאמר הבטנא השמקמה וספר הפוכבים ה
 אס-תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעו : והאמן 6
 ביהנה ויחשבה לו צדקה : ויאמר אליו אני יהיה אשר 7
 הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את-הארץ הזאת לדשתה :
 ויאמר אדני יהיה במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו 8
 קחה לי עגלה משלשת ועו משלשת ואיל משלש ותר
 וגויל : וימחלו את-כל-אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש-י
 בתרו לקראת רעהו ואת-הצפר לא בחר : וירד העיט על- 11
 הפגרים וישב אתם אבנם : ויהי השמש לבוא ותרדמה 12
 נפלה על-אבנם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו :
 ויאמר לאבנם ידע תדע כי-גר יהיה זרעו בארץ לא להם 13
 ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה : וגם את-הגוי אשר 14
 יעבדו הן אנכי ואחרי-כן יצאו ברכש גדול : ואתה תבוא 15
 אל-אבתך בשלום תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי 16
 ישובו הנה כי לא-שלם עון האמרי עד-הנה : ויהי השמש 17
 באה ועלטה הנה והנה תגור עשן ולפיד אש אשר עבר
 בין הגזרים האלה : ביום ההוא פרת יהיה את-אבנם 18
 ברית לאמר לזרעו נתתי את-הארץ הזאת מנתר מצרים
 עד-הנהר הגדל נהר-פרת : את-המיני ואת-הקניז ואת 19
 הקדמני : ואוי-קחתי ואת-הפרני ואת-הרפאים : ואת-כ 20
 האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרנשי ואת-היבוכי : ס
 ושרי אשת אבנם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ין א
 ושמה הנר : ותאמר שרי אל-אבנם הנה-נא עצרני יהיה 2
 מלדת בא-נא אל-שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אבנם
 לקול שרי : ותמח שרי ו אשת אבנם את-הנר המצרית 3
 שפחתי ממין עשר שנים לשבת אבנם בארץ כנען ותתן
 אתה לאבנם אישה לו לאשה : ויבא אל-הנר ותחר 4
 ותרא כי הרתה ותמל גברתה בעיניה : ותאמר שרי אל-ה 5
 אבנם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי
 הרתה ואקל בעיניה ישפט יהיה ביני וביניך : ויאמר 6

אבנם אל-שרי הנה שפחתי בנוד עשירה הטוב בעיניך
 ותענה שרי ותברה מפניה : וימצאה מלאך יהיה על-עין 7
 הפנים במדבר על-העין בדרך שור : ויאמר הנר שפחת 8
 שרי ארמונה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
 אנכי ברכת : ויאמר לה מלאך יהיה שובי אל-גברתך 9
 והתעני תחת גדיה : ויאמר לה מלאך יהיה הרבה ארבה 10
 את-זרעך ולא יספר מרב : ויאמר לה מלאך יהיה הנר 11
 הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי-שמע יהיה אל-
 עניך : והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל-פני 12
 כל-אחיו ישכן : ותקרא שם-יהיה הדבר אליה אתה אל 13
 ראי כי אמרה הנם הלם ראיתי אחרי ראי : על-כן קרא 14
 לו לבאר באר לחי ראי הנה בורקדש ובין ברד : ותלד הנר 15
 לאבנם בן ויקרא אבנם שם-בנו אשר-ילדה הנר וישמעאל :
 ואבנם בן-שמיים שנה ושש שנים בלדת-הנר את-ישמעאל
 לאבנם : ס

א ין ויהי אבנם בן-תשעים שנה ותשע שנים וירא יהיה אל-
 אבנם ויאמר אליו אני-אל שדי התהלך לפני והיה תמים :
 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד : ויפל 3
 אבנם על-פניו וידבר אתו אלהים לאמר : אני הנה בריתי 4
 ה אתך והיות לאב המון גוים : ולא-יקרא עוד את-שמה 5
 אבנם והיה שמה אברהם כי אב-המון גוים נתתיה :
 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיה לגוים ומלכים ממך
 7 ויצאו : והקמתי את-בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו
 לדלתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו :
 8 ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגרית את כל-ארץ
 9 כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים
 אל-אברהם ואתה את-בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו
 10 לדלתם : זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין
 11 זרעך אחריו המול לכם כל-זכר : ונמלתם את בשר
 12 על-לכתם והיה לאות ברית ביני וביניכם : ובן-שמנת ימים
 ימול לכם כל-זכר לדלתכם ילד בית ומקנת-כסף מכל בן
 נכר

גֵּזֶר אֲשֶׁר לֹא מוֹרֵעָה הוּא : הַמּוֹל וַיְמוֹל יְלִיד בֵּיתָךְ וּמִקְנֵת 13
 כֶּסֶף וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם : וְעָרְלוּ זָכָר 14
 אֲשֶׁר לֹא יְמוֹל אֶת־בְּשָׂר עַרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מֵעַמִּיהָ אֶת־בְּרִיתִי הַכּוֹר : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 15
 אֶל־אַבְרָהָם שְׂרִי אֲשַׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה
 שְׁמָהּ : וּבִרְכִיתִי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וּבִרְכִיתִיהָ 16
 וְהָיְתָה לְגוֹיִם מְלֻכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ : וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־ 17
 פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלִבְנֵי מֵאָה־שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם־שָׂרָה
 הִבְתִּי־תִשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוֹ 18
 וַיִּשְׁמַעֲלֵהּ יְהוָה לִפְנֵיהָ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ 19
 יֵלְדָת לָךְ בֶּן וְקִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ וַיִּצְחַק וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ
 לְבְרִית עוֹלָם לְזִרְעוֹ אַחֲרָיו : וַלִּישְׁמַעֲאֵל שְׁמַעְתִּיהָ הִנֵּה כ
 בְּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהַכְרִיתִי אֹתוֹ וְהַכְרִיתִי אֹתוֹ בְּמֵאָד מֵאָד שְׁנַיִם־
 עָשָׂר נְשִׂאִים יוֹלִיד וְנָתַתִּי לְגוֹי גָּדוֹל : וְאֶת־בְּרִיתִי אֶקְיָם 21
 אֶת־וַיִּצְחַק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאֲחֵרִת :
 וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם : וַיִּקַּח אַבְרָהָם 22
 אֶת־וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנֵוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידָיו בֵּיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶפוֹ
 כָּל־זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵּית אַבְרָהָם וַיְמַל אֶת־בְּשָׂר עַרְלָתָם בַּעֲצֵם
 הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים : וְאַבְרָהָם בֶּן־תִּשְׁעִים 24
 וְתִשְׁעֵי שָׁנָה בְּהַמְלוֹ בְּשָׂר עַרְלָתוֹ : וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנֵוֹ בֶּן־שָׁלֹשׁ כֹּה
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלוֹ אֶת בְּשָׂר עַרְלָתוֹ : בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה 26
 גִּמּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנֵוֹ : וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ יוֹלִיד בָּיִת 27
 וּמִקְנֵת־כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נֶכֶד גִּמְלוֹ אֹתוֹ :

פ פ פ ד 4

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֵהָל יַח א
 כְּחֵם הַיּוֹם : וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים 2
 עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה :
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִינָא מִצְּאֵתִי הֵן בַּעֲנִיָּה אֶל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל 3
 עַבְדְּךָ : וְחִי־נָא מֵעַט־יָמִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַחַת 4
 הָעֵץ : וְאִמְתַּחַּה פֶתַח־לְחֵם וְסַעְדוּ לַבָּנִים אַחֲרַי תַעֲבֹרוּ כִּי־עַל־ה

כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
 6 וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִתְרִי שְׁלֹשׁ סְאִים
 7 קֶמַח סֹלֶת לְיָשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת : וְאֶל־הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח
 בֶּן־בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־חֲנֹנֶעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ :
 8 וַיִּקַּח חֲמֹאָה וְחֵלֶב וּבֹן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיחָם וְהוּא־
 9 עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה
 י אֲשַׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל : וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת
 חַיָּה וְהִנֵּה־בֵּן לְשָׂרָה אֲשַׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמַעַת פֶּתַח הָאֵהָל
 11 וְהוּא אַחֲרָיו : וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים הַדֵּל
 12 לְהַיּוֹת לְשָׂרָה אֵרַח כְּנָשִׁים : וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר
 13 אַחֲרֵי בִלְתִי הִיְתָה־לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 אַבְרָהָם לְמָה זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפֶה אֲמַנָּם אֵלֶיךָ וְאֲנִי
 14 זָקְנָתִי : הַיּוֹפְלָא מִיְהוָה דִּבֶּר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה
 15 וְלְשָׂרָה בֵּן : וַתִּכְהַשׁ שָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא צִחְקָתִי כִּי־וַיִּרְאֶה
 16 וַיֹּאמֶר וְלֹא כִּי צִחְקָתִי : וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל־
 17 פָּנָיו סֵדֶם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם : וַיְהִי הָאֵמֶר הַמְּכַסֶּה
 18 אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אָנֹכִי עָשָׂה : וְאַבְרָהָם חָזַן וַיְהִי לְגוֹי
 19 גָּדוֹל וְעַצוּם וַנִּבְרַכּוּ־בּוֹ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ : כִּי יָדַעְתִּיו לְמַעַן
 אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת־בְּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וַיִּשְׁמְרוּ דְרָדֵךְ יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֶת
 כ אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעַקַת סֵדֶם וְעַמְרָה כִּי־רָבָה
 21 וְחִטָּאֲתָם כִּי כִבְדָה מְאֹד : אֲרַדְהָ־נָא וְאֲרָאָה הַכְּצַעֲקָתָהּ
 22 הַבָּאָה אֵלָי עֲשׂוּ כָלָה וְאִם־לֹא אֲדַעָה : וַיִּפְגְּוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
 23 וַיִּלְכוּ סֵדְמָה וְאַבְרָהָם עוֹדְנֵנו עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם
 24 וַיֹּאמֶר הֲאֵפֶה תִסְפְּה צְדִיק עַם־רָשָׁע : אוֹלֵי יֵשׁ חַמְשִׁים
 צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֲאֵפֶה תִסְפְּה וְלֹא־תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן
 כה חַמְשִׁים הַצְדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ : חֲלִלָה לָךְ מֵעֲשׂוֹת כִּי־דִבַּר
 הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עַם־רָשָׁע וְהִיָּה כַצְדִיק כְּרָשָׁע חֲלִלָה לָךְ
 26 הַשֹּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט : וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־
 אֲמַצָּא בְּסֵדֶם חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וַנִּשְׂאֵתִי לְכָל־

המקום בעבורם : ויען אברהם ויאמר הנהנא הואלתי 27
 לדבר אל-אדני ואנכי עפר ואפר : אולי יחסרון חמשים 28
 הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את-כל-הער ויאמר לא
 אשהית אם-אמצא שם ארבעים וחמשה : ויסף עוד לדבר 29
 אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
 בעבור הארבעים : ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אולי ל 30
 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם-אמצא שם
 שלשים : ויאמר הנהנא הואלתי לדבר אל-אדני אולי 31
 ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשהית בעבור העשרים :
 ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אד-הפעם אולי ימצאון 32
 שם עשרה ויאמר לא אשהית בעבור העשרה : וילך יהוה 33
 באשר בלה לדבר אל-אברהם ואברהם שב למקומו :

ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער-יט א
 סדם וירא-לוט וגם לקראתם וישתחו אפים ארצה : ויאמר 2
 הנה נא-אדני סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו
 רגליכם והושבמתם והלכתם לדרבכם ויאמרו לא כי 3
 ברחוב גליו : ויפצרו-בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל-ביתו 3
 ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו : טרם ישכבו 4
 ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על-הבית מפער ועד-גן כל-
 העם מקצה : ויקראו אל-לוט ויאמרו לו אינה האנשים ה 5
 אשר-באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם : ויצא 6
 אליהם לוט הפתחה ותבלת סגר אתריו : ויאמר אל-נא אחי 7
 תרעו : הנהנא לי שתי בנות אשר לא-ידעו איש אוציהן 8
 נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים
 האל אל-תעשו דבר כיר-על-כן באו בצל קרתי : ויאמרו 9
 גש-הלאה ויאמרו האחד בא-לגור וישפט שפוט עתה
 גרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר 10
 הדלת : וישלחו האנשים את-ידם ויביאו את-לוט אליהם י
 הביתה ואת-הדלת סגרו : ואת-האנשים אשר-פתח הבית 11
 הכו בסגורים מקטן ועד-גדול וילאו למצא הפתח : ויאמרו 12

האנשים אל-לוט עד מירלך פה חתן ובניך ובנתיך וכל 13
 אשר-לך בעיר הוצא מן-המקום : כיר-משחיתים אנחנו את-
 המקום הזה כיר-גדלה צעקתם את-פני יהוה וישלחנו יהוה 14
 לשחתה : ויצא לוט וידבר אל-חתניו ולקחי בנתי ויאמר
 קומו צאו מן-המקום הזה כיר-משחית יהוה את-הער ויהי 15
 טו כמצחק בעיני חתניו : וכמו השתר עלה ויאיצו המלאכים
 בלוט לאמר קום קח את-אשתך ואת-שתי בנתיך הנמצאת 16
 פן-תספה בעון העיר : ויתמהמה ונתחיקו האנשים בידו
 וביד-אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו 17
 וינחהו מחוץ לעיר : ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר
 המלט על-נפשך אל-תביט אחריך ואל-תעמד בכל-הכפר 18
 ההרה המלט פן-תספה : ויאמר לוט אלהם אל-נא אדני :
 הנהנא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית 19
 עמדי להחיות את-נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
 כ פן-תדבקני הרעה ומתי : הנהנא העיר הזאת קרבה לנוס 20
 שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותתי
 נפשי : ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הנה לביתי 21
 תפכי את-הער אשר דברת : מהר המלט שמה כי לא 22
 אוכל לעשות דבר עד-באה שמה על-כן קרא שם-הער
 צוער : השמש יצא על-הארץ ולוט בא צערה : ויהוה 23 24
 המטיר על-סדם ועל-עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן-
 כה השמים : ויחפוץ את-הערים האל ואת כל-הכפר ואת כל- 25
 26 ישבי הערים וצמח האדמה : ותבט אשתו מאתריו ותתי
 27 נציב מלח : וישכם אברהם בבקר אל-המקום אשר-עמד
 28 שם את-פני יהוה : וישקף על-פני סדם ועמרה ועל כל-פני
 ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן :
 29 ויהי בשחת אלהים את-ערי הכפר ויזכר אלהים את-אברהם
 וישלח את-לוט מתוך ההפכה בהפוך את-הערים אשר-ישב
 ל בהן לוט : ויעל לוט מצוער וישב בחר ושתי בנתי עמו
 כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו :

12 ותאמר הבכירה אל-הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ
 13 לבוא עלינו כדרך כל-הארץ : לכה נשקה את-אבינו ויו
 14 ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע : ותשקין את-אביהן ויו
 15 בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את-אביה ולא-ידע
 16 בשכבה ובקומה : ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל-
 17 הצעירה הן-שכבתי אמש את-אבי נשקנו ויו גם-הלילה
 18 ובאוי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע : ותשקין גם בלילה לה
 19 והוא את-אביהן ויו ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא-ידע
 20 בשכבה ובקמה : ותהרין שתי בנות-לוט מאביהן : ותלד
 21 הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי-מואב עד-היום :
 22 והצעירה גם-היא ילדה בן ותקרא שמו בן-עמי הוא אבי
 23 בני-עמון עד-היום : ס

24 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין-קדש ובין שור כ א
 25 ויגר בגרר : ויאמר אברהם אל-שרה אשתו אחתי הוא ב
 26 וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את-שרה : ויבא אלהים
 27 אל-אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מת עלי-האשה
 28 אשר-לקחת והוא בעלת בעל : ואבימלך לא קרב אליה
 29 ויאמר אדני הנני גם-צדיק תהרג : הלא הוא אמר-לי אחתי ה
 30 הוא והיא גם-היא אמרה אחי הוא בתם-לכבי ויבנקו כפי
 31 עשיתי זאת : ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי
 32 כי בתם-לכבד עשית זאת ואחשד גם-אנכי אותה מחטו-לי
 33 על-כן לא-נתתיך לנגע אליה : ועתה השב אשת-האיש
 34 כי-נביא הוא ויתפלל בעדך ונחיה ואם-אינך משיב דע כפי
 35 מות תמות אתה וכל-אשר-לך : וישפם אבימלך בבקר
 36 ויקרא לכל-עבדיו וידבר את-כל-הדברים האלה באזניהם
 37 וייראו האנשים מאד : ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו
 38 מה-עשית לנו ומה-חטאתי לך כי-הבאת עלי ועל-ממלכתי
 39 חטאה גדלה מעשים אשר לא-עשו עשית עמדי : ויאמר
 40 אבימלך אל-אברהם מה ראית כי עשית את-הדבר הזה :
 41 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין-יראת אלהים במקום הזה

12 והרגוני על-דבר אשתי : וגם-אמנה אחתי בת-אבי הוא
 13 אך לא בת-אמי ותהי-לי לאשה : ויהי כאשר התעו אתי
 14 אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי
 15 אל כל-המקום אשר נבוא שמה אמר-לי אחי הוא : ויקח
 16 אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו
 17 את שרה אשתו : ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב
 18 בעיניך שב : ולשרה אמר הנה נתתי אלה פסח לאחייך
 19 הנה הוא-לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכתת :
 20 ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים את-אבימלך
 21 ואת-אשתו ואמהותיו וילדו : כו-עצר עצר יהוה בעד כל-
 22 רחם לבית אבימלך על-דבר שרה אשת אברהם : ס

א כא

1 ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
 2 כאשר דבר : ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד
 3 אשר-דבר אתו אלהים : ויקרא אברהם את-שם-בנו
 4 הנולד-לו אשר-ילדה-לו שרה יצחק : וימל אברהם את-
 5 יצחק בנו בן-שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים : ואברהם
 6 בן-מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו : ותאמר שרה
 7 יצחק עשה לי אלהים כל-השמע יצחק-לי : ותאמר מי
 8 מלל לאברהם היניקה בנים שרה כו-ילדתי בן לזקניו :
 9 ויגדל הילד וימל ויעש אברהם משתה גדול ביום הנמל
 10 את-יצחק : ותרא שרה את-בן-הגנר המצרית אשר-ילדה
 11 לאברהם מצחק : ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת
 12 ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה הזאת עם-בני עם-יצחק :
 13 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו : ויאמר
 14 אלהים אל-אברהם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמנתו כל
 15 אשר תאמר אליו שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה זרע :
 16 וגם את-בן-האמה לגוי אשימנו כי זרעה הוא : וישפם
 17 אברהם : בבקר ויקח-לחם וחמת מים ויתן אל-הגנר שם על-
 18 שכמה ואת-הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע :
 19 ויכלו המים מן-החמת ותשלך את-הילד תחת אמד

v. 13. קדש

v. 33. נקד על ו'

השיקם : ותלד ותשב לה מנגד הרחק במטחני קשת פי 16
אמרה אל-אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את-קלה
ותבד : וישמע אלהים את-קול הנער ויקרא מלאך אלהים 17
אל-הנר מן-השמים ויאמר לה מה-לך הנר אל-תיראי כי
שמע אלהים אל-קול הנער באשר הוא-שם : קומי שאי 18
אתי-הנער והחזיקי את-ידך בו כי-לגוי גדול אשימנו :
ויפקח אלהים את-עיניה ותר באר מים ותלד ותמלא את- 19
החמת מים ותשק את-הנער ויהי אלהים את-הנער וינהל כ
וישב במדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן ותקחה 21
לו אמו אשה מארץ מצרים : פ ויהי 22
בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה : ועתה השבעה 23
לי באלהים הנה אסית-שקר לי ולגיי ולנכדי בחדש אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם-הארץ אשר-גרתה בה :
ויאמר אברהם אנכי אשבע : והוכח אברהם את-אבימלך 24 כה
על-אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר 26
אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-
הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : וינקה אברהם 27
צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : ויצב 28
אברהם את-שבע כבשת הצאן לכרתי : ויאמר אבימלך 29
אל-אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת
לכרתי : ויאמר פי את-שבע כבשת תקח מידי בעבור ל
תהיה-לי לעדה כי חפרתי את-הבאר הזאת : על-כן קרא 31
למקום ההוא באר שבע פי שם נשבעו שניהם : ויכרתו 32
ברית בבאר שבע וגם אבימלך ופיכל שר-צבאו וישבו
אל-ארץ פלשתים : ויטע אשל בבאר שבע ויקרא-שם 33
בשם יהוה אל עולם : ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים 34
רבים : פ

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם כב א
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח-נא את-בנדך 2
את-יחידך אשר-אלכת את-יחיק וילד-לך אל-ארץ המדינה
והעלהו

והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך :
וישכם אברהם בבקר ויחבש את-חמרו וינח את-שני נערו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה וינס וילד אל-המקום
4 אשר-אמר-לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את-
ה עניו וירא את-המקום מרחק : ויאמר אברהם אל-נערו
שבו-לכם פה עם-חמור ואני והנער נלכה עד-כה ונשתחווה
6 ונשובה אליכם : וינח אברהם את-עצי העלה וישם על-
יצחק בנו וינח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם
7 יחדו : ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה :
8 ויאמר אברהם אלהים יראה-לו הששה לעלה בני וילכו שניהם
9 יחדו : ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם
אברהם את-המזבח ויערף את-העצים ויעל את-יצחק בנו
י וישם אתו על-המזבח מפעל לעצים : וישלח אברהם את-
11 ידו וינח את-המאכלת לשחט את-בנו : ויקרא אליו
מלאך יהוה מן-השמים ויאמר אברהם : ויאמר
12 הנני : ויאמר אל-תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת
13 את-בנדך את-יחידך ממני : וישא אברהם את-עניו וירא
והנה-איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילד אברהם וינח
14 את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : ויקרא אברהם שם-
המקום ההוא יהוה ויראה אשר יאמר היום בחר יהוה
15 ויראה : ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים :
16 ויאמר בי נשבעתי נאס-יהוה כי גען אשר עשית את-הדבר
17 הזה ולא חשכת את-בנדך את-יחידך : כי-ברך אברךך
והרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-
18 שפת הים וירש זרעך את שער איביו : והתברכו בזרעך
19 כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : וישב אברהם אל-
נערו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישב אברהם בבאר
כ שבע : פ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד
לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם-הוא בניו לנחור אחיד :

את-עוץ בְּכֹרוֹ וְאֶת-בוֹ אֶחָיו וְאֶת-קְמוּאֵל אָבִי אָרָם : וְאֶת- 21
בְּשֵׁד וְאֶת-חִזוֹ וְאֶת-פִּלְגֵשׁ וְאֶת-יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל : וּבְתוּאֵל 23
יָלַד אֶת-רִבְקָה שְׁמֵנָה אֱלֹהִים יָלְדָה מִלֶּכְהָ לְנָחוֹר אֶחָיו אַבְרָהָם :
וּפְלִיגֵשׁוֹ וְשִׁמְהָ רְאוּמָה וַתֵּלֶד נָסִי-הוּא אֶת-טִבְחָה וְאֶת-גַּתָּם 24
וְאֶת-תַּחֲשׁ וְאֶת-מַעֲכָה :

פ פ פ ה 5

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים כַּג א
שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה : וַתָּמָת שָׂרָה בְּקָרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן 2
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבִיתָהּ : וַיָּקָם 3
אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חַתָּהּ לֵאמֹר : גֵּר־וְתוֹשָׁב 4
אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אֲחֻזַּת-קָבֵר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי
מִלְּפָנָי : וַיַּעֲנֵוּ בְנֵי-חַתָּהּ אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ : שְׁמַעְנוּ ה 6
אֲדֹנָי גְּשִׁי אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קִבְרֵינוּ קִבֵּר אֶת-
מֵתָה אִישׁ מִפְּנֵי אֶת-קִבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִמֶּנּוּ מִקְבֵּר מֵתָה :
וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חַתָּהּ : וַיְדַבֵּר אִתָּם 7
לֵאמֹר אֲסִיֵּשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת-מֵתִי מִלְּפָנָי שְׁמַעְנוּ
וּפְנֵעֵי-לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן-צֹחַר : וַיִּתְּנוּ-לִי אֶת-מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה 9
אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְהָ שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא וַתִּגְנֶה לִי בְּתוֹכְכֶם
לְאֲחֻזַּת-קָבֵר : וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חַתָּהּ וַיַּעַן עַפְרוֹן חַתְּמִי 10
אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי-חַתָּהּ לְכֹל בְּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר :
לֹא-אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בוֹ לָךְ 11
נָתַתִּי לְעֵינֵי בְנֵי-עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ קִבֵּר מֵתָה : וַיִּשְׁתַּחוּ 12
אַבְרָהָם לְפָנָי עַם-הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר אֶל-עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם-הָאָרֶץ 13
לֵאמֹר אַךְ אִם-אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נָתַתִּי כֶסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִפְּנֵי
וְאֶקְבְּרָה אֶת-מֵתִי שָׂמָּה : וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם 14
לֵאמֹר לוֹ : אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֵל-כֶּסֶף בִּינִי 15
וּבֵינֶךָ מִחֵ-הוּא וְאֶת-מֵתָה קִבֵּר : וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל- 16
עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי
בְּנֵי-חַתָּהּ אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֵל כֶּסֶף עֵבֶר לַסַּחַר : וַיָּקָם שָׂרָה 17
עַפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לְפָנָי מִמְּרָא הַשָּׂדֶה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-
בוֹ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבוּלֵי סָבִיב : לְאַבְרָהָם 18
לְמַקְנָה

19 לְמַקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-חַתָּהּ בְּכֹל בְּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ : וְאֶת-רִיבּוֹ קִבֵּר
אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מַעֲרַת שָׂדֶה הַמַּכְפֵּלָה עַל-פְּנֵי
כ מִמְּרָא הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמַּעֲרָה
אֲשֶׁר-בוֹ לְאַבְרָהָם לְאֲחֻזַּת-קָבֵר מֵאֵת בְּנֵי-חַתָּהּ : ס
א כד וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים נִיְהוּהָ בְּרַךְ אֶת-אַבְרָהָם בְּכֹל :
2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלַל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ שִׁימ-
3 נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי : וְאֲשַׁבְּעֶךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
4 אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ : כִּי אֶל-אֶרֶצִי וְאֶל-מוֹלַדְתִּי תֵלֵד וְלִקְחָתִּי
ה אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא-תֵאבְּהָ
הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אִתִּי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהִשָּׁב אֲשִׁיב אֶת-
6 בְּנִךְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יֵצְאָתָּ מִשָּׁם : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
7 הַשְּׁמֵר לָךְ כְּדֹת-שִׁיב אֶת-בְּנֵי שָׂמָּה : יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבַּר-לִי וְאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֲתֹן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח
8 מִלְּאֲכֹוֹ לְפָנֶיךָ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם : וְאִם-לֹא תֵאבְּהָ
הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אִתִּי וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק אֶת-בְּנֵי לֹא
9 תִּשָּׁב שָׂמָּה : וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ תַּחַת יָרְכּוֹ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו
י וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדְּבָר הַזֶּה : וַיָּקַח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים
מִגְּמָלוֹ אֲדֹנָיו וְגִלְדָּ וְכָל-טוֹב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל-אָרָם
11 נְהָרִים אֶל-עִיר נָחוֹר : וַיְבָרֵךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל-בְּאֵר
12 הַמַּיִם לַעֵת עָרֵב לַעֵת צֵאת הַשָּׂאֵבֶת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנָי אַבְרָהָם הִקְרַח-נָא לְפָנָי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדֹנָי
13 אַבְרָהָם : הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל-עֵינֵי הַמַּיִם וּבְנֹת אֲנִשֵּׁי הָעִיר
14 יֵצְאוּ לְשָׂאֵב מַיִם : וְהָיָה הַנְּעִר אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיְךָ הַטִּי-נָא
כַּדָּךְ וְאֲשַׁתָּה וְאֶמְרָה שְׂתֵה וְנָס-גַמְלִיךָ אֲשַׁקָּה אֶתָּה הַכַּחֲתִּי
15 לְעַבְרָתְךָ לְיִצְחָק וְבָה אֲדַע כִּי-עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם-אֲדֹנָי : וַיְחִיר-
הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבְּתוּאֵל
בֶּן-מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ נָחוֹר אֶחָיו אַבְרָהָם וְכַדָּה עַל-שִׁכְמָה :
16 וַתְּנַעַר טַבַּת מְרָאָהּ מֵאֵד בְּתוּלָהּ וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וַתֵּרֵד

הנערה קרי 16. v. הנערה קרי 14. v.

השנה ותמלא כדה ותעל : וירץ העבד לקראתה ויאמר 17
 הנמיאיני נא מעט-מים מכבד : ותאמר שתי אדני ותמהר 18
 ותורד כדה על-ידיה ותשקהו : ותכל להשקותו ותאמר גם 19
 לגמליך אשאב עד אס-כלו לשתת : ותמהר ותער כדה כ
 אל-השקת ותרץ עוד אל-הבאר לשאב ותשאב לכל-גמליו :
 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצלות יהוה ורבו אס- 21
 לא : ויהי כאשר כלו הגמלים לשתת ויקח האיש נזם זהב 22
 בקע משקלו ושני צמידים על-ידיה עשרה זהב משקלם :
 ויאמר בת-מי את הגידי נא לי המש בית-אביד מקום 23
 לנו ללון : ותאמר אליו בת-בתואל אנכי בן-מלכה אשר ילדה 24
 לנחור : ותאמר אליו גם-תבן גם-מספוא רב עמנו גם-כה
 מקום ללון : ויקד האיש וישתחו ליהוה : ויאמר ברוך 26 27
 יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא-עזב חסדו ואמתו מעם
 אדני אנכי בדרך נחתי יהוה בית אחי אדני : ותרץ הנער 28
 ותגד לבית אמה כדברים האלה : ולרבקה אח ושמו לבן 29
 וירץ לבן אל-האיש החוצה אל-העון : ויהי ובראת את-ל
 הנזם ואת-הצמידים על-ידי אחתו וכשמעו את-דברי רבקה
 אחתו לאמר כה-דבר אלי האיש ונבא אל-האיש והנה 31
 עמד על-הגמלים על-העון : ויאמר בוא ברוך יהוה למה 31
 העמד בחוץ ואנכי פניתי הפית ומקום לגמלים : ויבא 32
 האיש הפותה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 ומים לרהץ רגליו ורגלו האנשים אשר אתו : ויישם לפניו 33
 לאכל ויאמר לא אכל עד אס-דברתי דברי ויאמר דבר :
 ויאמר עבד אברהם אנכי : ויהוה ברוך את-אדני מאד 34 לח
 ויגדל ויתולדו צאן וקבר וכסף וזהב ועבדם ושפחות וגמלים
 וחמרים : ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה 36
 ויתולדו את-כל-אשר-לו : וישבעני אדני לאמר לא-תקח 37
 אשה לבני מבנות הפגועני אשר אנכי ישב בארצו : אס-לא 38
 אל-בית-אבי תלך ואל-משפחתי ולקחת אשה לבני : ואמר 39
 אל-אדני אלו לא-תלך האשה אחרי : ויאמר אלו יהוה מ

ויושם קרי v. 33. הנערה קרי v. 28. מסץ ב"ק v. 19. אשר

אשר-התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצלית בדרךך
 41 ולקחת אשה לבני משפחתי ומבית אבי : או תנקה
 מאלתי כי תבוא אל-משפחתי ואס-לא יתנו לך והיית נקי
 42 מאלתי : ואבא היום אל-העון ואמר יהוה אלהי אדני
 אברהם אס-ישד-נא מצלית ברכי אשר אנכי הלך עליה :
 43 הנה אנכי נצב על-עון המום והנה העלמה היצאת לשאב
 44 ואמרתי אליה השקיני-נא מעט-מים מכבד : ואמרה אלי
 גם-אתה שתי וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר-הכית
 מה יהוה לבן-אדני : אני טרם אכלה לדבר אל-לבי והנה
 רבקה יצאת וכדה על-שכמה ותורד העונה ותשאב ואמר
 46 אליה השקיני נא : ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר
 שתי וגם-לגמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה :
 47 ואשאל אתה ואמר בת-מי את ותאמר בת-בתואל בן-נחור
 אשר ילדה-לו מלכה ואשם הנזם על-אפה והצמידים על-
 48 ידיה : ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את-יהוה אלהי אדני
 אברהם אשר הנחתי בדרך אמת לקחת את-בת-אחי אדני
 49 לבני : ועתה אס-ישכם עשום חסד ואמת את-אדני הגידו
 נ לי ואס-לא הגידו לי ואפנה על-ימין או על-שמאל : ועון
 לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך
 51 כע או-טוב : הנה-רבקה לפניך קח גלך ותהי אשה לבן
 52 אדניך כאשר דבר יהוה : ויהי כאשר שמע עבד אברהם
 53 את-דבריהם וישתחו ארצה ליהוה : ויוצא העבד כלי-כסף
 וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומנדנת נתן לאחיה ולאמה :
 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר-עמו וילינו ויקומו בבקר
 55 נה ויאמר שלחני לאדני : ויאמר אחיה ואמה תשב הנער
 56 אתנו ימים או עשור אחר תלך : ויאמר אלהם אל-תאחרו
 57 אתי ויהוה הצלית ברכי שלחוני ואלכה לאדני : ויאמרו
 58 נקרא לנער ונשאלה את-פיה : ויקראו לרבקה ויאמרו
 59 אליה התלכי עם-האיש הזה ותאמר אלך : וישלחו את-
 רבקה אחתם ואת-מנקתה ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו :

הנערה קרי v. 55. לנערה קרי v. 57.

ויברכו את-רבקה ויאמרו לה אתתנו את הוי לאלפי רבקה ס
 וירש זרעך את שער שנאיו : ותקם רבקה ונערתייה 61
 ותרכבנה על-הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויטח העבד את-
 רבקה וילך : ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב 62
 בארץ הנגב : ויצא ויצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא 63
 עניו וירא והנה גמלים באים : ותשא רבקה את-עיניה 64
 ותרא את-יצחק ותפל מעל הגמל : ותאמר אל-העבד סה
 מי-האיש הלזה שהלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד
 הוא אדני ותקח הצעיר ותתקם : ויספר העבד ליצחק את 66
 כל-הדברים אשר עשה : ויבאה יצחק האלה שרה אמו 67
 ויטח את-רבקה ותהילו לאשה ויאהבה ויפתח יצחק אחרי
 אמו :

ויסוף אברהם ויטח אשה ושמה קטורה : ותלך לו את-כהא
 זמרו ואת-יקשו ואת-מדון ואת-מדון ואת-לשק ואת-שות :
 ויקשו לך את-שבא ואת-דדון ובני דדון היו אשורם ולטושם 3
 ולאמים : ובני מדון עיפה ועפר ותגד ואבידע ואלדעה כל- 4
 אלה בני קטורה : ויתן אברהם את-כל-אשר-לו ליצחק : ה
 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם 6
 מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם : ואלה ימי 7
 שגייחני אברהם אשר-חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש
 שנים : ויגיע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף 8
 אל-עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל-מערת 9
 המכפלה אל-שדה עפרן בן-צחר חתני אשר על-פני מקרא :
 השדה אשר-קנה אברהם מאת בני-חת שמה קבר אברהם י
 ושרה אשתו : ויהי אחרי מות אברהם ויגרו אל-הים את- 11
 יצחק בגו וישב יצחק עם-באר לחי ראי : פ
 ואלה תולדות ישמעאל בן-אברהם אשר ילדה הנר 12
 המצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני ישמעאל 13
 בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל
 ומבקשם : ומשמע ודומה ומשא : חדר ותימא וסור נפיש 14 ט

16 וקדמה : אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם
 17 ובטירתם שנים-עשר נשיאם לאמתם : ואלה שני חיי
 ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגיע וימת
 18 ויאסף אל-עמיו : וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני
 מצרים באכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל :

פ פ פ ר 6

19 ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק :
 כ ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל
 21 הארמי מפקד ארם אחות לבו הארמי לו לאשה : ויעתר
 יצחק ליהוה לנכה אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
 22 ותהר רבקה אשתו : ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם-
 23 כן למה זה אנכי ותלך לדרש את-יהוה : ויאמר יהוה
 לה שני ניים בבטנד ושני לאמים ממעד ופרדו ולאם
 24 מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר : וימלאו ימיה ללדת והנה
 כה תומם בבטנה : ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער
 26 ויקראו שמו עשו : ואחרי-כן יצא אחיו וידו אחות בעקב
 עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה בלדת אתם :
 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב
 28 איש תם ישב אהלים : ויאהב יצחק את-עשו כי-ציד בפיו
 29 ורבקה אהבת את-יעקב : ויגד יעקב נגיד ויבא עשו מן-
 ל השדה והוא עיף : ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-
 האדם האדם הזה כי עיף אנכי על-כן קרא-שמו אדום :
 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את-בכרתך לי : ויאמר עשו הנה
 32 אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה : ויאמר יעקב השבעה
 33 לי כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב : ויעקב נתן
 34 לעשו לחם ונגיד עדישים ויאכל וישת ויגם וילך ויבז עשו
 את-הבכרה :

פ

א כו ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי
 2 אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים נגרה : וירא
 אליו יהוה ויאמר אל-תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר

אלוה: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ובברכה כילך ולוועד
 אתו את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר
 נשבעתי לאברהם אביד: והרביתי את זרעך בכוכבי
 השמים ונתתי לוועד את כל הארצות האל והתברכו בזרעך
 כל גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלו וישמר ה
 משמרת מצותי חקותי ותורת: וישב וצחק בנגד: וישאלו
 אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא פי ורא לאמר אשתי
 פונה רגלי אנשי המקום על רבקה פוטבת מראה הוא:
 ויהי פי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים
 בעד החלון וירא והנה וצחק מצחק את רבקה אשתו:
 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך
 אמרת אחתי הוא ויאמר אליו וצחק פי אמרתי פן אמות
 עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
 העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את
 כל העם לאמר הפגע באיש הזה ובאשתו מות וימת: וזרע
 וצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 יהוה: ויגבל האיש וילד הלוד וגדל עד כירנדל מאד:
 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה וימנאו אתו
 פלשתים: וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם טו
 אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל
 וצחק לד מעמנו פירעצמת ממנו מאד: וילד משם וצחק
 ויחן בגחל נגר וישב שם: וישב וצחק ויחפר את בארות
 הפנים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים
 אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא
 להן אביו: ויחפרו עבדי וצחק בגחל וימצאו שם באר מים
 חיים: ויריבו רעי נגר עסרעי וצחק לאמר לנו הפנים ויקרא
 שם הבאר עשק פי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת
 ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר
 באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר פי
 עתה הרחוב יהוה לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר
 שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלתי
 אברהם

אברהם אביד אל תירא פיראתך אנכי וברכתיה והרביתי
 כה את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבחה ויקרא
 בשם יהוה וישם אהלו ויכרו שם עבדי וצחק באר:
 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות מרעהו ופילל שר צבאו:
 27 ויאמר אלהם וצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי
 28 ותשלחיני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו פיר הנה יהוה
 עמך ונאמר תהי נא אלה בינו תינו בינינו ובינך ונברכתה
 29 ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה פאשר לא נגענוך
 וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה
 31 ל ברוד יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישפמו
 בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם וצחק וילכו מאתו
 32 בשלום: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי וצחק ויגדו לו על
 33 אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא
 אתה שבעה על פן שם העיר באר שבע עד היום הזה:
 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויחא אשה את
 יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי:

לה ותהיו מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס

א כו ויהי כירזקו וצחק ותקחיו עינו מראת ויקרא את עשו
 2 בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הננה
 3 נא וקנתי לא ידעתי וום מותי: ועתה שא נא כלוד תלוד
 4 וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: ויעשה לי מטעמים
 פאשר אהבתי ויהיאה לי ואכלה בעבור תברכה נפשי
 ה בטרים אמות: ורבקה שמעת בדבר וצחק אל עשו בנו
 6 וילד עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל
 ויעקב בנה לאמר הננה שמעתי את אביד מדבר אל עשו
 7 אחיד לאמר: הביאה לי ציד ויעשה לי מטעמים ואכלה
 8 ואברכה לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי
 9 לאשר אני מצוה אתך: לד נא אל הצאן וקח לי משם
 שני גדי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביד פאשר
 י אהב: והבאת לאביד ואכל בעבר אשר וברכה לפני

מותו : ויאמר יעקב אל-רבקה אמו הן עשו אחי איש שער 11
 ואנכי איש חלק : אולי ומשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע 12
 והבאתי עלי קללה ולא ברכה : ותאמר לו אמו עלי 13
 קללתך בני אד שמע בקלי ולך קח-לי : וילך ויקח ויבא 14
 לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו : ותקח 15
 רבקה את-בנדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית
 ותלבש את-יעקב בנה הקטן : ואת ערת גדי העזים 16
 הלבשה עלידיו ועל חלקת צואריו : ותתן את-המטעמים 17
 ואת-הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה : ויבא אל-אביו 18
 ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני : ויאמר יעקב אל- 19
 אביו אנכי עשו בכרד עשיתי כאשר דברת אל קוסינא
 שבה ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך : ויאמר יצחק ב 20
 אל-בנו מה-זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה
 אחיך לפני : ויאמר יצחק אל-יעקב גשה-נא באמשך בני 21
 האתה זה בני עשו אס-לא : ויגש יעקב אל-יצחק אביו 22
 וימשחו ויאמר הקל קול יעקב ותידים ידי עשו : ולא 23
 הכירו כיהיו ידיו כידיו עשו אחיו שערת ויברכהו : ויאמר 24
 אתה זה בני עשו ויאמר אני : ויאמר הנשה לי ואכלה כה 25
 מצוד בני למען תברכה נפשי ויגש-לו ויאכל ויבא לו יין
 וישת : ויאמר אליו יצחק אביו גשה-נא ושקה-לי בני : 26
 ויגש וישק-לו ויבא את-רית בנדי ויברכהו ויאמר ראה 27
 ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה : ויתן-לך האלהים 28
 מטל השמים ומשמני הארץ ורב הגן ויתירש : יעבדו 29
 עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחיה וישתחו לך
 בני אמה ארביד ארור ומברכיו ברוד : ויהי כאשר בלה ל 30
 יצחק לברד את-יעקב ויהי אד יצא יצא יעקב מאת פני
 יצחק אביו ועשו אחיו בא מצודו : ויעש גם-הוא מטעמים 31
 ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מצוד בנו בעבר
 תברכני נפשך : ויאמר לו יצחק אביו מי-אתה ויאמר אני 32
 בנה בך עשו : ויחרד יצחק חרדה גדלה עד-מאד ויאמר 33

וישתחו ק' 29. v.

מראבוא הוא הצד-ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא 34
 ואברכהו גם-ברוד יהוה : בשמע עשו את-דברי אביו ויצחק 35
 צעקה גדלה ומרה עד-מאד ויאמר לאביו ברכני גם-אני
 לה אבי : ויאמר בא אחיה במרמה ויקח ברכתך : ויאמר 36
 הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את-בכרתי לקח
 והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא-אצלת לי ברכה : ויש 37
 יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתי לך ואת-כל-אחיו נתתי
 לו לעבדים ודגן ויתירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה
 בני : ויאמר עשו אל-אביו הברכה אחת הוא-לך אבי 38
 ברכני גם-אני אבי וישא עשו קלו ויבד : ויש יצחק אביו 39
 ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבח ומטל השמים
 מ מעל : ועל-חרבך תחיה ואת-אחיה תעבד והוה כאשר 40
 תרוד ופרקת עלו מעל צוארך : וישטם עשו את-יעקב 41
 על-הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
 אבלי אבי ואחרנה את-יעקב אחי : ויגד לרבקה את-דברי 42
 עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר
 אליו הנה עשו אחיה מתנתם לך להרגך : ועתה בני שמע 43
 בקלי וקום ברח-לך אל-לבן אחי חרנה : וישבת עמו ימים 44
 מה אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיה : עד-שוב אף-אחיה
 ממה ושבה את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתי משם 45
 למה אשכל גם-שניכם יום אחד : ותאמר רבקה אל- 46
 יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם-לקח יעקב אישה
 מבנות-חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים :

א כח

ויקרא יצחק אל-יעקב ויברד אתו ויצוהו ויאמר לו לא- 1
 תקח אישה מבנות חת : קום לך פדנה ארם ביתה בתואל 2
 אבי אמה וקח-לך משט אישה מבנות לבן אחי אמה : ואל 3
 שדי וברד אתך ויפרד וירבד והיית לקהל עמים : ויתן-לך 4
 את-ברכת אברם לך ולרעת אתך לרשתך את-ארץ
 ח מגרר אשר-נתן אלהים לאברם : וישלח יצחק את-יעקב 5
 וילך פדנה ארם אל-לבן בן-בתואל הארמי אחי רבקה אם

ק' ועירה 46. v. קסז ב"ק 36. v.

יעקב ועשו : וירא עשו פי-ברך יצחק את-יעקב ושלח אתו
פדנה ארם לקחת-לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו
לאמר לא-תקח אשה מבנות כנען : וישמע יעקב אל-אביו
ואל-אמו וילד פדנה ארם : וירא עשו פי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו : וילד עשו אל-ישמעאל ויקח
את-מחלת בת-ישמעאל בראבקה אחות נביות על-נשיו
לו לאשה :

ס ס ז

ויצא יעקב מבאר שבע וילד חרנה : ויפגע במקום י
וילו שם פי-בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתי
וישקב במקום ההוא : ויחלם סלם והנה סלם מצב ארצה
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו : והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לה אתנגח
ולזרעך : והנה זרעך בעפר הארץ ופרצת גמה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת האדמה ויזרעך
והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר-תלך והשבתך אל-
האדמה הזאת פי לא אעבדך עד אשר אס-עשיתי את אשר-
דברתי לך : וייקץ יעקב משנתו ויאמר אבן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי : וירא ויאמר מה-נזרא
המקום הזה אין זה פי אס-בית אלהים וזה שער השמים
וישכם יעקב בבקר ויקח את-האבן אשר-שם מראשתי
וישם אותה מצבה ויצק שמן על-ראשה : ויקרא את-שם
המקום ההוא בית-אל ואולם לזו שם-העיר לראשנה : ויברך
יעקב נדר לאמר אס-יהיה אלהים עמך ושמרני בדרך הזה
אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבוש : וישבתי
בשלוש אל-בית אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת
אשר-שמתני מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן-לי עשר
אעשרנו לך :

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני-קדם : וירא והנה כטא
באר בשדה והנה-שם שלשה עדרי-צאן רבצים עליה פי 2

מן-הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על-פי הבאר :
ויאספו-שמה כל-העדרים ונללו את-האבן מעל פי הבאר
והשקו את-הצאן והשיבו את-האבן על-פי הבאר למקמה :
ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מתרו אנחנו :
ה ויאמר להם הידעתם את-לבן בן-נתור ויאמרו ידענו : ויאמר
להם השלוש לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם-
הצאן : ויאמר הן עוד היום גדול לא-עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעי : ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו
כל-העדרים ונללו את-האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן :
ועדנו מדבר עמם ורחל באה עם-הצאן אשר לאביה פי
ירעה הוא : ויהי כאשר ראה יעקב את-רחל בת-לבן אחי
אמו ואת-צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את-האבן מעל
פי הבאר וישק את-צאן לבן אחי אמו : וישק יעקב לרחל
וישא את-קלו ויבך : ויגד יעקב לרחל פי אחי אביה הוא
וכי בורבקה הוא ותרץ ותגד לאביה : ויהי כשמע לבן
את-שמע יעקב בן-אחיתו וירץ לקראתו ויחבק-לו וינשק-לו
ויביאהו אל-ביתו ויספר ללבן את כל-הדברים האלה :
ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים :
טו ויאמר לבן ליעקב הכי-אחי אתה ועבדתני חנם היגדה לי
מה-משברתך : וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל : ועני לאה רבות ורחל היטה ופת-תאר
ויפת מראה : ויאהב יעקב את-רחל ויאמר אעבדך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה : ויאמר לבן טוב נתתי אתה לך
כמתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי : ויעבד יעקב ברחל
שבע שנים ויהיו בעיניו כמים אחדים באהבתו אתה :
כ ויאמר יעקב אל-לבן הבה את-אשתי פי מלאו ימי ואבואה
אליה : ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משתה :
כג ויהי בערב ויקח את-לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה :
כד ויתן לבן לה את-זולפה שפחתו ללאה בתו שפחה : ויהי
בבקר והנה-הוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני : ויאמר לבן לא-

27 יעשה כן במקומנו לתת הצעורה לפני הבכירה : מלא
 שבע זאת ונתנה לך גם-את-זאת בעבדה אשר תעבד עמדי
 עוד שבע-שנים אחרות : ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת
 28 ויתן-לו את-רחל בתו לו לאשה : ויתן לכו לרחל בתו את-
 29 בלהה שפחתו לה לשפחה : ויבא גם אל-רחל ויאקב גם-ל
 את-רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות : וירא
 31 יהוה כירשנואה לאה ויפתח את-רחמה ורחל עקרה : ופתח
 לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כיראה יהוה
 בעיני כי עתה יאקבני אישי : ופתח עוד ותלד בן ותאמר
 33 כירשמע יהוה כירשנואה אנכי ויתן-לי גם-את-זה ותקרא
 שמו שמעון : ופתח עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה
 34 אישי אלי כירילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לי :
 ופתח עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את-יהוה על-כן לה
 קראה שמו יהודה ותעמד מלדת :
 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיה ל
 ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואס-און מטה אנכי : ויחר-
 2 אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע
 ממך פרי-בטן : ותאמר הנה אמתו בלהה בא אליה ותלד
 3 על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה : ויתן-לו את-בלהה
 4 שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב : ופתח בלהה ותלד ה
 ליעקב בן : ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי
 6 ויתן-לי בן על-כן קראה שמו דן : ופתח עוד ותלד בלהה
 7 שפחת רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתולי אלהים
 8 נפתלתי עם-אחתי גם-יכלתי ותקרא שמו נפתלי : ותרא
 9 לאה כי עמדה מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ויתן
 אתה ליעקב לאשה : ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב
 11 בן : ותאמר לאה בגד ותקרא את-שמו גד : ותלד זלפה
 12 שפחת לאה בן שני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
 13 בגות ותקרא את-שמו אשר : וילד ראובן בימי קציר-חטים
 14 וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר

טו רחל אל-לאה תני-נא לי מדודאי בנד : ותאמר לה המעט
 קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל
 16 לכן ישקב עמו הלילה תחת דודאי בנד : ויבא יעקב ומו
 השדה בערב ויצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא בי
 שכן שכרתיך בדודאי בני וישקב עמה בלילה הוא :
 17 וישמע אלהים אל-לאה ופתח ותלד ליעקב בן חמישי :
 18 ותאמר לאה נתן אלהים שקרי אשר-נתתי שפחתי לאישי
 19 ותקרא שמו יששכר : ופתח עוד לאה ותלד בן-ששי
 כ ליעקב : ותאמר לאה זבדני אלהים : אתי זבד טוב הפעם
 ויבדני אישי כירילדתי לו ששה בנים ותקרא את-שמו
 21 זבולן : ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה : ויזכר
 אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה :
 23 24 ופתח ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-חרפתי : ותקרא
 כה את-שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר : ויהי כאשר
 ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לכו שלחני ואלכה
 26 אל-מקומי ולארצי : תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי
 אתה בהן ואלכה בי אתה ידעת את-עבדתי אשר עבדתיך :
 27 ויאמר אליו לכו אס-נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני
 28 29 יהוה בגלגל : ויאמר נקבה שקרה עלי ואתנה : ויאמר
 אליו אתה ידעת ארת אשר עבדתיך ואת אשר-היה
 ל מקנה אתי : כי מעט אשר-היה לך לפני ויפדך לרב
 ויברך יהוה אתה לרגלי ועתה מתי אעשה גם-אנכי
 31 לביתי : ויאמר מה אתו-לך ויאמר יעקב לא-תתן-לי
 מאומה אס-תעשה-לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנה
 32 אשכר : אעבר בכל-צאנה היום הסר משם כל-שה ונקד
 וטלוא וכל-שה-חוסם בכשבים וטלוא ונקד בעזים והנה
 33 שקרי : וענתה-בי צדקתי ביום מחר כיר-תבוא על-שקרי
 לפניה כל אשר-איננו נקד וטלוא בעזים וחוסם בכשבים
 34 לה נגוב הוא אתי : ויאמר לכו חן לו יהי כדברך : ויסר
 ביום ההוא את-התולשים העקדים והטלאים ואת כל-העזים
 הנקדות והטלאים כל אשר-לכו בו וכל-חוסם בכשבים ויתן

36 ביד-בגיו : וישם דרד שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב
 37 רעה את-צאן לבן הנותרת : ויחזלו יעקב מקל לבנה
 לח ולו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן
 אשר על-המקלות : ויצג את-המקלות אשר פצל ברהטים
 בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשותות לנכה הצאן
 ויתמנה בבאן לשותות : ויחמו הצאן אל-המקלות ותלדן הצאן
 עקדים נקדים וטלאים : והפשיבים הפריד יעקב ויתן פני מ
 הצאן אל-עקד וכל-חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו
 ולא שתם על-צאן לבן : והיה בכל-יחם הצאן המקשרות
 41 וישם יעקב את-המקלות לעיני הצאן ברהטים ליתמנה
 במקלות : ובהעטוף הצאן לא ישם והיה העשפים ללבן
 והקשרים ליעקב : ויפרץ האיש מאד מאד ויהי-לו צאן
 43 רבות ושפחות ועבדים ונמלים וחמרים :

וישמע את-דברי בני-לבן לאמר לקח יעקב את-כל-אשר לא א
 לאבינו ומאשר לאבינו עשה את-כל-הפכד הזה : וירא 2
 יעקב את-פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום :
 ויאמר יהנה אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך 3
 ואהיה עמך : וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה 4
 אל-צאנו : ויאמר להן ראה אנכי את-פני אביכו כיראיננו ה
 אלי כתמל שלשם ואלהי אבי הנה עמדי : ואתנה ידעמו 6
 כי בכל-כחי עבדתי את-אביכו : ואביכו התל בי והחלף 7
 את-משפחתי עשרת מנים ולא-נתנו אלהים להרע עמדי :
 אם-פה יאמר נקדים והיה שכרד וילדו כל-הצאן נקדים ואם- 8
 פה יאמר עקדים והיה שכרד וילדו כל-הצאן עקדים : ויצל 9
 אלהים את-מקנה אביכם ויתור-לי : ויהי בעת יתם הצאן י
 ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על-הצאן
 עקדים נקדים וברקים : ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום 11
 יעקב ואמר הנני : ויאמר שא-נא עיניך וראה כל-העתדים 12
 העלים על-הצאן עקדים נקדים וברקים כי ראיתי את-כל-
 אשר לבן עשה לך : אנכי האל בית-אל אשר משחת שם 13
 מעבדך אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מוד-הארץ

14 הזאת ושוב אל-ארץ מולדתך : ותשן רחל ולאה ותאמרנה
 15 לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו : הלא נכריות
 16 נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל נם-אכול את-כספנו : כי כל-
 העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבגינו ועתה
 17 כל אשר אמר אלהים אליך עשה : ויקם יעקב וישא את-
 18 בגיו ואת-נשיו על-הנמלים : וינהג את-כל-מקנהו ואת-
 כל-רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם
 19 לבוא אל-יצחק אביו ארצה פגשו : ולבן הלך לגזו את-
 כ צאנו ותננב רחל את-התרפים אשר לאביה : ויננב יעקב
 21 את-לב לבן הארמי על-בלי הניד לו כי ברח הוא : ויברח
 הוא וכל-אשר-לו ויקם ויעבר את-הנהר וישם את-פניו הר
 22 הגלעד : וינד ללבן ביום השלישי כי ברה יעקב : וינח
 את-אחיו עמו וידרף אחריו דרד שבעת ימים וידבק אתו
 24 בהר הגלעד : ויבא אלהים אל-לבן הארמי בחלום הלילה
 ויאמר לו השמר לך פורת-דבר עם-יעקב משוב עד-רע :
 כה וישנ לבן את-יעקב ויעקב תקע את-אחלו בהר ולבן תקע
 26 את-אחיו בהר הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה עשית
 27 ותננב את-לבבי ותנהג את-בנתי פשבויות הרב : למה
 נחפאת לברח ותננב אתי ולא-הגדת לי ואשלחה בשמחה
 28 ובשרים בתך ובכנור : ולא נששתני לנשק לבני ולבנתי
 29 עתה הספלת עשו : יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
 אביכם אמש ו אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם-יעקב
 ל משוב עד-רע : ועתה הלך הלקת כיר-נכסף נכספתה לבית
 31 אביך למה ננבת את-אלהי : ונען יעקב ויאמר ללבן כי
 32 יראתי כי אמרת פורת-גול את-בנותיך מעמי : עם אשר
 תמצא את-אלהיך לא יהיה נגד אחינו הבר-לך מה עמך
 33 וקח-לך ולא-ידע יעקב כי רחל ננבתם : ויבא לבן באהל-
 יעקב ויבאה לאה ויבאה שתי האמהות ולא מצא ויצא
 34 מאהל לאה ויבא באהל רחל : ורחל לקחה את-התרפים
 ותשמם בכר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את-כל-האהל

ולא מצא : ותאמר אל-אביה אל-יחר בעיני אדני כי לוא לה
 אוכל לקום מבינה כידרד נשים לי ויתפש ולא מצא את-
 התרפים : ויחר לעקב וירב בלבן ועשן יעקב ויאמר ללבן 36
 מה-פשעו מה תטאתי כי דלקת אחרי : כרמששת את-
 כל-כלי מה-מצאת מפל כלי-ביתך שים כה נגד אחי ואחיד
 ויזכירו בין שנינו : זה עשרים שנה אנכי עמך רחלך 38
 ועוד לא שבלו ואילו צאנך לא אכלתי : טרפה לא-הבאתי 39
 אליך אנכי אחשנה מידי תבקשנה נגבתי יום ונגבתי לילה :
 הייתי ביום אכלני הרב וקרח בלילה ותחד שנתו מעיני : מ
 זה-לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע-עשרה שנה 41
 בשתי בנותי ושש שנים בצאנך ותחלף את-משכרתי עשרת
 מנים : לולי אלהי אבי אברם ופחד יצחק הוה לי כי 42
 עמה ריקם שלחתי את-עני ואת-יגיע כפי ראה אלהים
 וזוכה אמש : ועשן לבן ויאמר אל-יעקב הבנות בנתי 43
 והבנים בני והצאן צאני וכל אשר-אתה ראה לי-הוא
 ולבנתי מה-אעשה לאלה היום או לבניהו אשר ילדו :
 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך : 44
 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה : ויאמר יעקב לאחיו לקטו מה 45
 אבנים ויקחו אבנים ויעשו-גל ויאכלו שם על-הגל : ויקרא-
 לו לבן יגר שהדיותא ויעקב קרא לו גלעד : ויאמר לבן 46
 הגל הזה עד ביני ובינך היום על-כן קרא-שמו גלעד :
 והמצפה אשר אמר יצף והוה ביני ובינך כי נסתר איש 49
 מרעהו : אסתעפה את-בנתי ואסתקח נשים על-בנתי נ
 און איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך : ויאמר לבן ליעקב 51
 הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך :
 עד הגל הזה ועדה המצבה אם-אני לא-אעבר אליך את-הגל 52
 הנה ואם-אתה לא-תעבר אלי את-הגל הנה ואת-המצבה
 הזאת לרעה : אלהי אברם ואלהי נחור ישפטו בינינו ואלהי 53
 אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק : ויצפח יעקב זבח 54
 בהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם וילינו בהר :

v. 58. חל

א לב וישכם לבן בפקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם
 2 וילך וישב לבן למקמו : ויעקב הלך לדרבן ויפגע-בו
 3 מלאכי אלהים : ויאמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים
 זה ויקרא שם-המקום ההוא מתנים :

פ פ פ ח 8

4 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שער
 ח שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
 6 כה אמר עבדך יעקב עם-לבן גרתי ואחר עד-עתה : ויחיר
 לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להניד לאדני
 7 למצאתו בעינך : וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו
 אל-אחיד אל-עשו ונס הלך לקראתך וארבע-מאות איש
 8 עמו : וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את-העם אשר-אתו
 9 ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות : ויאמר אם-
 יבוא עשו אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר
 י לפלטה : ויאמר יעקב אלהי אבי אברם ואלהי אבי יצחק
 יהוה האמר אלי שוב לארצה ולמולדתך ואיטיבה עמך :
 11 קטנתי מפל החסדים ומפל-האמת אשר עשית את-עבדך
 כי במקלי עברתי את-הנדר הנה ועתה הייתי לשני מחנות :
 12 הצילני גא מיד אחי מיד עשו כירא אנכי אתו פן-יבוא
 13 והפני אם על-בנים : ואתה אמרת היטב איטיב עמך
 14 ושמתי את-נרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב : וילן
 שם בלילה ההוא ויקח מן-הבא בידו מנחה לעשו אחיו :
 15 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים :
 16 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה
 17 אתנת עשרים ועזים עשרה : ויתן ביד-עבדיו עדר עדר
 לבדו ויאמר אל-עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר
 18 ובין עדר : ויצו את-הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי
 וישאלך לאמר למי-אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך :
 19 ואמרת לעבדך לעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו
 כ והנה נס-הוא אחרינו : ויצו גם את-השני גם את-השלישי
 גם את-כל-החלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון

אל-עשו במצאכם אתו : ואמרתם גם הנה עברך ועקב
 אחרינו כראמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריו
 כן אראה פניו אולי ישא פניו : ותעבר המנחה על-פניו והוא
 לו בלילה-ההוא במחנה : ויקם ובלילה הוא ויקח את-
 שתי נשיו ואת-שתי שפחתיו ואת-אחד עשר ילדיו ויעבר
 את מעבר יבק : ויקחם ויעברם את-הנהל ויעבר את-אשר-
 לו : ויותר ועקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר : כה
 נראה כי לא יכל לו ויגע בכפי-ירכו ותקע כפי-ירכו ועקב
 בהאבקו עמו : ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
 אשלחך כי אם-ברכתני : ויאמר אליו מה-שמך ויאמר
 ועקב : ויאמר לא ועקב ואמר עוד שמך כי אם-ישראל כ-
 שרית עם-אלהים ועם-אנשים ותוכל : וישאל ועקב ויאמר ל
 הנידה-נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו
 שם : ויקרא ועקב שם המקום פניאל כראיתי אלהים
 פנים אל-פנים ותמצל נפשי : וינרחלו השמש כאשר עבר
 את-פנואל והוא צלע על-ירכו : על-כן לא-יאכלו בני-
 ישראל את-עניד הנשה אשר על-כף הירד עד היום הנה
 כי נגע בכפי-ירכו ועקב בניד הנשה :

וישא ועקב עניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות לג
 איש ונחץ את-הילדים על-לאה ועל-רחל ועל שתי השפחות :
 וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-לאה וילדיה
 אחרנים ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים : והוא עבר לפניהם
 וישתחו ארצה שבע פעמים עד-נשותו עד-אחיו : וירץ
 עשו לקראתו ויחבקו ויפל על-צוארו וישקו ויבכו : וישא ה
 את-עניו וירא את-הנשים ואת-הילדים ויאמר מי-אלה לך
 ויאמר הילדים אשר-תגן אלהים את-עברך : ותגשו
 השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין : ותגש גם-לאה וילדיה
 וישתחוין ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוין : ויאמר מי לך
 כל-המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצאתי בועיני אדני :
 ויאמר עשו ישלי רב אחי יהי לך אשר-לך : ויאמר ועקב

נקוד על וישקו XXXIII. v. 4. פארוי ק' v. 21. קסז כ"ק אל

אל-נא אם-נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מדי כי
 על-כן ראיתי פניך פראת פני אלהים ותרצני : קח-נא
 את-ברכתו אשר הבאת לך כראיתי פני אלהים וכי ישלי-כל
 ויפצרו-בו ויקח : ויאמר נסעה ונגלה ואלכה לנגדה :
 ויאמר אליו אדני ידע כי-הילדים רפים והצאן והבקר עלות
 עלי ודפקום יום אחד ומתו כל-הצאן : יעבר-נא אדני לפני
 עברו ואני אתנהלה לאשי לרגל המלאכה אשר-לפני ולרגל
 טו הילדים עד אשר-אבא אל-אדני שעירה : ויאמר עשו
 אציגה-נא עמד מן-העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא-
 חן בעיני אדני : וישב ביום ההוא עשו לדרבו שעירה :
 ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה ספת על-כן
 קרא שם-המקום סבות : ויבא ועקב
 שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאון מפדון ארם ויחן
 את-כני העיר : ויקן את-חלקת השדה אשר נטה-שם
 כ אהלו מיד בני-חמור אבי שכם במאה קשיטה : ויצב-שם
 מזבח ויקרא-לו אל אלהי ישראל :

א לד

ותצא דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
 הארץ : וירא אתה שכם בן-חמור החי נשיא הארץ ויקח
 אתה וישכב אתה ויענה : ותדבק נפשו בדינה בת-יעקב
 ויאהב את-הנער וידבר על-לב הנער : ויאמר שכם אל-
 חמור אביו לאמר קח-לי את-הילדה הזאת לאשה : ויעקב
 שמע כי טמא את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו בשדה
 והחרש ועקב עד-באם : ויצא חמור אבי-שכם אל-יעקב
 לדבר אתו : ובני יעקב באו מן-השדה כשמעם ויתעצבו
 האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
 את-בת-יעקב וכן לא עשה : וידבר חמור אתם לאמר
 שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה :
 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו-לנו ואת-בנותינו תקחו לכם :
 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחוזו
 בה : ויאמר שכם אל-אביו ואל-אחיה אמצאתו בעיניכם

הנערה ק' הנערה ק' XXXIV. v. 8.

וְאֵשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן׃ הֲרַבּוּ עָלַי מְאֹד מִהֵר וּמִתָּוֶן 12
 וְאֶתְנֶה כְּאֵשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנִי לִי אֶת־הַנֶּחֱרֵךְ לְאִשָּׁה׃ וַיַּעֲנוּ 13
 בְּנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שִׁבְלֵם וְאֶת־חַמּוֹר אֲבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר 14
 טָמְא אֶת דִּינָה אֲחֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת 14
 הַדָּבָר הַזֶּה לְתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לּוֹ עֲרֻלָּה כִּי־חֲרָפָה 15
 הוּא לָנוּ׃ אַדְּבָנָאֵת נְאוֹת לָכֶם אִם תְּהִינּוּ כְּמֵנוּ לְהַקְלֵל טו 16
 לָכֶם כֹּל־זָכָר׃ וַנִּתְּנוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־ 16
 לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אִתְּכֶם וְהִיָּינוּ לְעַם אֶחָד׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ 17
 אֲלֵינוּ לְהַמּוֹל וּלְקַחְנוּ אֶת־בָּתְּנוּ וְהִלְכְנוּ׃ וַיִּישְׁבוּ דְבַר־הֵם 18
 בְּעֵינֵי חַמּוֹר וּבְעֵינֵי שִׁבְלֵם בֶּן־חַמּוֹר׃ וְלֹא־אֶחָד הִנְעִיר לַעֲשׂוֹת 19
 הַדָּבָר כִּי חֲפֵץ בַּבַּת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְפָּד מִכָּל בֵּית אָבִיו׃
 וַיָּבֵא חַמּוֹר וּשְׁבָם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עָרֶם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי כ 21
 עָרֶם לֵאמֹר׃ הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתָנוּ וַיִּשְׁבוּ 21
 בְּאֶרֶץ וַיִּסְחָרוּ אִתָּהּ וְהָאֶרֶץ הַנְּהָה רַחֲבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־ 22
 בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם׃ אַדְּבָנָאֵת 22
 יְאֹתוֹ לָנוּ הַאֲנָשִׁים לְשִׁבְתָּ אֲתָנוּ לְהָיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל 23
 לָנוּ כֹּל־זָכָר כְּאֵשֶׁר הֵם נַמְלִים׃ מִקְנֵיהֶם וּקְנִינָם וְכֹל־ 23
 בְּהֵמָתָם הִלּוּא לָנוּ הֵם אֵד נְאוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבוּ אֲתָנוּ׃
 וַיִּשְׁמָעוּ אֶל־חַמּוֹר וְאֶל־שִׁבְלֵם בְּנוֹ כֹּל־יִצְחָק שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלּוּ 24
 כֹּל־זָכָר כֹּל־יִצְחָק שַׁעַר עִירוֹ׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהָיוֹתָם כַּח 25
 כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי־יַעֲקֹב שָׁמְעוֹן וְלוֹי אֶתִּי דִינָה אִישׁ חֲרָבו 26
 וַיָּבֵאוּ עַל־הָעִיר בְּטַח וַיְהַרְגוּ כֹּל־זָכָר׃ וְאֶת־חַמּוֹר וְאֶת־ 26
 שִׁבְלֵם בְּנוֹ הָרְגוּ לְכִי־חֲרָב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שִׁבְלֵם וַיָּצְאוּ׃
 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחִלְלִים וַיָּבִיזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אֲחֹתָם׃ 27
 אֶת־צֹאֲנָם וְאֶת־בָּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־ 28
 אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ׃ וְאֶת־כֹּל־חִילָם וְאֶת־כֹּל־טָפְסָם וְאֶת־ 29
 נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבִיזוּ וְאֶת כֹּל־אֲשֶׁר בַּבַּיִת׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־ ל
 שָׁמְעוֹן וְאֶל־לוֹי עֲבַרְתֶּם אִתִּי לְהַבְּאִישְׁנִי בִישֵׁב הָאָרֶץ כַּבְּנֵעֵנִי
 וּבְפָרְצִי וְאֲנִי מֵתִי מִסֶּפֶר וְנִאֲסַפּוּ עָלַי וְהַכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי
 וּבֵיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ הַכְּזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֹתֵנוּ׃ פ 31

לְהָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית־אֵל וְשִׁב־שָׁם
 וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבִרְחֹךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ
 2 אֲחִיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־
 אֱלֹהֵי הַנִּכְכָּר אֲשֶׁר בְּתֻכְכֶם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֹלְתֵיכֶם׃
 3 וַנִּקְוָמָה וַנַּעֲלֵה בֵּית־אֵל וַאֲעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הַעֲנָה אֲתִי
 4 בַיּוֹם צִרְתִּי וַיְהִי עִמָּדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי׃ וַיִּתְּנוּ אֶל־
 יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַנִּכְכָּר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר
 בְּאֲזִנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שִׁבְלֵם׃
 ה וַיִּסְעוּ וַיְהִי וַיַּחַת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא
 6 יָדְפוּ אֶחָדֵי בְנֵי יַעֲקֹב׃ וַיָּבֵא יַעֲקֹב לִיְהוָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 7 הוּא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־עִמּוֹ׃ וַיָּבִיזוּ שָׁם מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ
 8 מִפְּנֵי אֲחִיו׃ וַתִּמַּט דְּבַרְהַ מִּיַּנְקַת רַבֵּקָה וַתִּקְבַּר מִתַּחַת
 לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹוֹן בְּקוֹת׃ פ
 9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרְצוֹ אֲרָם
 י וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֹךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שְׁמֹךָ
 עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמֹךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃
 11 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׁדֵי פְרָה וְרִבְיָה גֹי וְקַחֵל נְזִים
 12 יְהִי מִמֶּךָ וּמִלְכִים מִחֲלָצִיד וְצֹאוּ׃ וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְאֲבֹרְתָם וְלִיִּצְחָק לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעֲךָ אֶחְרִיד אֲתָן אֶת־
 13 הָאָרֶץ׃ וַיַּעַל מֵעֵלוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ׃
 14 וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצְבָּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ מִצְבַּת אָבִיו וַיִּסַּף
 טו עֲלֶיהָ נֶסֶד וַיִּצַּק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם
 16 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל׃ וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל
 וַיְהִי־עוֹד בְּבִרְת־הָאָרֶץ לְבֹא אֶפְרַתָּה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשׁ
 17 בְּלִדְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְּלִידָת אֶל־
 18 תִּירָאִי כִּי־נִסְיָה לָךְ בֶּן׃ וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה
 19 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ בְּנִימִין׃ וַתִּמַּט רָחֵל
 כ וַתִּקְבַּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית לָחֶם׃ וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצְבָּה
 21 עַל־קַבְרֹתָהּ הוּא מִצְבַּת קַבְרֹת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ וַיִּסְעוּ

22 ישראל ויש אלהיה מהלאה למנחל-עדר : ויהי בשפן
 ישראל בארץ ההוא וילד ראובן וישלח את-בלהה פילגש
 אביו וישמע ישראל
 בני-יעקב שנים עשר : בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון
 ולוי ויהודה ויששכר וזבולון : בני רחל יוסף ובנימן :
 ובני בלהה שפתת רחל הן ונפתלי : ובני זלפה שפתת כה
 לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד-לו בפקו ארם :
 ויבא יעקב אל-יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון
 אשר-גר-שם אברהם ויצחק : ויהיו ימי יצחק מאת שנה
 ושמנים שנה : ויגוע יצחק וימת ויאסף אל-עמיו זקן ושלבע
 ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו :
 ואלה תלדות עשו הוא אדום : עשו לקח את-נשיו לו א
 מבנות כנען את-עדה בת-אילון החתי ואת-אהליבמה בת-
 ענה בת-צבעון החתי : ואת-בשמת בת-ישמעאל אחות
 נביות : ותלד עדה לעשו את-אליפז ובשמת ילדה את-
 רעואל : ואהליבמה ילדה את-יעיש ואת-יעלם ואת-קרח ה
 אלה בני עשו אשר ילדו-לו בארץ כנען : ויקח עשו את-
 נשיו ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-כל-נפשות ביתו ואת-מקנהו
 ואת-כל-בהמתו ואת-כל-קנינו אשר רכש בארץ כנען וילד
 אל-ארץ מפני יעקב אחיו : כי-היה רכושם רב משבת
 וחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם :
 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום : ואלה תלדות
 עשו אבי אדום בהר שעיר : אלה שמות בני-עשו אליפז
 בן-עדה אשת עשו רעואל בן-בשמת אשת עשו : ויהיו
 בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנן : ותמנע היתה
 פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני
 עדה אשת עשו : ואלה בני רעואל נחת ורח שמה ומוה
 אלה היו בני בשמת אשת עשו : ואלה היו בני אהליבמה
 בת-ענה בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את-יעיש ואת-
 יעלם ואת-קרח : אלה אלופי בני-עשו בני אליפז בכור שו

יעוש קרי v. 14. יעוש קרי v. 5. XXXVI. פקא באמצע פסוק v. 22.

16 עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנן : אלוף
 קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ
 אדום אלה בני עדה : ואלה בני רעואל בן-עשו אלוף
 נחת אלוף ורח אלוף שמה אלוף מוה אלה אלופי רעואל
 18 בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו : ואלה בני
 אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף קרח אלה
 19 אלופי אהליבמה בת-ענה אשת עשו : אלה בני-עשו ואלה
 כ אלופיהם הוא אדום : אלה בני-שעיר החתי
 21 ושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה : ודשוו ואצר ודישו
 22 אלה אלופי החתי בני שעיר בארץ אדום : ויהיו בני-לוטן
 23 חרי ותימם ואחות לוטן תמנע : ואלה בני שובל עלון
 24 ומנחת ועיבל שפו ואונם : ואלה בני-צבעון ואיה וענה
 הוא ענה אשר מצא את-תימם במדבר ברעתו את-
 כה החמרים לצבעון אביו : ואלה בני-ענה דשו ואהליבמה
 26 בת-ענה : ואלה בני דישו חמון ואשבו ויתרו וקרו :
 27 28 אלה בני-אצר בלהו וזענו ועקו : אלה בני-דישו עין וארו :
 29 אלה אלופי החתי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף
 ל ענה : אלוף דשו אלוף אצר אלוף דישו אלה אלופי החתי
 31 לאלפיהם בארץ שעיר : אלה
 המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני
 32 ישראל : וימלך באדום בלע בן-בעור ושם עירו דינהבה :
 33 34 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן-זרח מבצרה : וימת יובב
 לה וימלך תחתיו חשם מארץ התימני : וימת חשם וימלך
 תחתיו הדר בן-בדר המכה את-מדון בשדה מואב ושם
 36 עירו עיית : וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה :
 37 38 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנדר : וימת
 39 שאול וימלך תחתיו בעל חנו בן-עקבור : וימת בעל חנו
 בן-עקבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פשו ושם אשתו
 מ מהיטבאל בת-מטרד בת מי זרב : ואלה שמות אלופי
 עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלנה

תימן קרי v. 15.

אלוף ותת : אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : 41
אלוף קנן אלוף תימן אלוף מבצר : אלוף מגדיאל אלוף 42
ערים אלה : אלוף אדום למשבתם בארץ אהוזם הוא
עשו אבי אדום :

פ פ ט 9

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה לו א
תלדות יעקב יוסף בן-שבע עשרה שנה היה רעה את-
אחיו בצאן והוא גער את-בני בלחה ואת-בני זלפה נשי
אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-אביהם : וישראל 3
אהב את-יוסף מכל-בניו כי-בן-זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים : ויראו אחיו כיראתו אהב אביהם מכל-אחיו 4
וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם : ויחלם יוסף חלום ה
וניד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו : ויאמר אליהם שמעו- 6
נא החלום הזה אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים 7
אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי ונס-נצבה והנה
תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי : ויאמרו לו אחיו 8
המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא
אתו על-חלמתי ועל-דבריו : ויחלם עוד חלום אחר 9
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והיורה ואחד עשר כוכבים משתחווים לי : ויספר י
אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה
אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמתי ואחירי להשתחות לך
ארצה : ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר : וילכו 11
אחיו לרעה את-צאן אביהם בשכם : ויאמר ישראל אל- 13
יוסף הלא אחירי רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר
לו הנני : ויאמר לו לך-נא ראה את-שלום אחירי ואת- 14
שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
שכמה : וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש ט
לאמר מה-תבקש : ויאמר את-אחי אנכי מבקש הניחה- 16
נא לי איפה הם רעים : ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי 17

נקד על את. 12. v. XXXVII.

אמלים נלכה דתינה וילך יוסף אתר אחיו וימצאם בדהן :
18 ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנבלו אתו
19 להמיתו : ויאמרו איש אל-אחיו הנה בעל החלמות הלזה
כ בא : ועתה לכו ונהרנהו ונשלחהו באחד הברות ואמרנו
21 חנה רעה אכלתהו ונראה מה-יהיו חלמתי : וישמע
22 ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש : ויאמר אלהם ו
ראובן אל-תשפכו-דם השליכו אתו אל-הבור הזה אשר
במדבר ויד אל-תשלחו-בו למען הציל אתו מידם להשיבו
23 אל-אביו : יהיו באשר-בא יוסף אל-אחיו ויפשישו את-
24 יוסף את-כתנתו את-כתנת הפסים אשר עליו : ויקחהו
כה וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים : וישבו לאכל-
לחם וישאו עניהם ויראו והנה ארחת ושמעאלים באה
מגלעד ונמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד
26 מצרימה : ויאמר יהודה אל-אחיו מה-בצע פי נהרג את-
27 אחינו וכסינו את-דמו : לכו ונמכרנו לישמעאלים ויחנו
28 אל-תהו-בו כיר-אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו : ויעברו
אנשים מדנינים סחרים וימשכו ויעלו את-יוסף מן-הבור
וימכרו את-יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את-
29 יוסף מצרימה : וישב ראובן אל-הבור והנה אין-יוסף
ל בבור ויקרע את-בגדיו : וישב אל-אחיו ויאמר הילד איננו
31 ואני אנה אני-בא : ויקחו את-כתנת יוסף וישחטו שער
32 עזים ויטבלו את-הכתנת בדם : וישלחו את-כתנת הפסים
ויביאו אל-אביהם ויאמרו זאת מצאנו הפר-נא הכתנת
33 בנד הוא אם-לא : ויפירה ויאמר כתנת בני חיה רעה
34 אכלתהו טרף טרף יוסף : ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק
לה במתניו ויתאבל על-בנו ימים רבים : ויקמו כל-בניו וכל-
בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כיר-ארד אל-בני אבל
36 שאלה ויבך אתו אביו : והמדנים מכרו אתו אל-מצרים
לקוטיפר סרים פרעה שר הטבחים : פ

א לה ויהי בעת ההיא ויגד יהודה מאת אחיו ויש עד-אלש
2 עדלמי ושמו חיה : וירא-שם יהודה בת-איש כנעני

לשמו שנת ונקחה ויבא אליה : ותחר ותלד בן ויקרא את- 3
 שמו ער : ותחר עוד ותלד בן ותקרא את-שמו אונו : 4
 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את-שמו שלה והיה בכזיב ח 5
 בלדתה אתו : ונקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר : 6
 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה : 7
 ויאמר יהודה לאונו בא אל-אשת אחיד ויבס אתה והקם 8
 זרע לאחיד : וידע אונו כי לא לו יהיה הזרע והיה אם- 9
 בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאחיו :
 וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם-אתו : ויאמר י 11
 יהודה לתמר בלתי שבי אלמנה בית-אביך עד-יגדל שלה
 בני כי אמר פנימות גס-הוא באחיו ותלד תמר ותשב 12
 בית אביה : וירבו הימים ותמת בת-שבע אשת-יהודה 13
 וינחם יהודה ויעל על-גזון צאנו הוא ותירה רעהו העדלמי 14
 תמנתה : ויגד לתמר לאמר הנה חמיד עליה תמנתה 15
 לנו צאנו : ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותבס בצעף 16
 ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-הרד תמנתה כי 17
 האתה פרי-גדל שלה והוא לא-נתנה לו לאשה : ויראה 18
 יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה : ויש אליה אל- 19
 הרדך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע פרי בלתי 20
 הוא ותאמר מה-תתן-לי כי תבוא אלי : ויאמר אנכי 21
 אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אסתתן ערבון עד- 22
 שלחה : ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמו 23
 ופתילך ומטה אשר בגדך ויתן-לה ויבא אליה ותחר לו : 24
 ותקם ותלד ותסר צעפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה : 25
 וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת כ 26
 הערבון מיד האשה ולא מצאה : וישאל את-אנשי מקמה 27
 לאמר אנה הקדשה הוא בעינים על-הרדך ויאמרו לא- 28
 היתה בזה קדשה : וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה 29
 וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה : ויאמר 30
 יהודה תקח-לה פן נהיה לבו הנה שלחתי הגדי הזה 31
 ואתה לא מצאתה : ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה 32
 לאמר

א לט

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סלים פרעה שר 1
 הטבחים איש מצרי מיד הושמעאלים אשר הורדהו שמה :
 ויהי יהודה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו 2
 המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר-הוא עשה 3
 יהוה מצליח בידו : וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו 4
 ה ויפקדהו על-ביתו וכל-יש-לו נתן בידו : ויהי מאז הפקיד 5
 אתו בביתו ועל כל-אשר יש-לו ויברך יהוה את-בית המצרי 6
 בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל-אשר יש-לו בבית ובשדה :
 ויעזב כל-אשר-לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם- 7
 הלחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה :
 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עניה 8
 אל-יוסף ותאמר שכבה עמי : וימאן ויאמר אל-אשת 9
 אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נרן 10
 בדי : איננו גדול בבית הזה ממני ולא-חשד ממני מאומה 11
 כי אם-אודה באשר את-אשתו ואיד אעשה הרעה הגדלה 12
 הזאת וחטאתי לאלהים : ויהי כדברה אל-יוסף יום ויום 13
 ולא-שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה : ויהי כחננוס 14
 הזה ויבא הפיתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית 15
 שם בבית : ותתפשחו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב 16
 בגדו בגדה ויגס ויצא החוצה : ויהי כראותה כי-עזב 17
 בגדו בגדה ויגס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר 18
 להם

להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
 לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי כשמעו כיהרימתי ט
 קולי ואקרא ויעוב בנדו אצלי ויגס ויצא החוצה : ותנח 16
 בנדו אצלה עד-בוא אדניו אל-ביתו : ותדבר אליו 17
 כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר-הבאת
 לנו לצחק בי : ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעוב בנדו אצלי 18
 ויגס החוצה : ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר 19
 דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדה ויחר
 אפו : ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל-בית הסהר מקום כ
 אשר-אסורי המלך אסורים ויהי-שם בבית הסהר : ויהי 21
 יהוה את-יוסף ויט אליו חסד ויפתו חומו בעיניו שר בית-
 הסהר : ויפתו שר בית-הסהר ביד-יוסף את כל-האסורים 22
 אשר בבית הסהר ואת כל-אשר עשום שם הוא היה עשה :
 אין שר בית-הסהר ראה את-כל-מאומה בידו באשר 23
 יהוה אתו ואשר-הוא עשה יהוה מצלות : פ

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך-מצרים מ א
 והאפה לאדניהם למלך מצרים : ויקצף פרעה על שני 2
 סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים : ויפן אתם 3
 במשמר בית שר הטבחים אל-בית הסהר מקום אשר יוסף
 אסור שם : ויפקד שר הטבחים את-יוסף אתם וישרת 4
 אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו חלום שניהם איש חלמו ה
 בלילה אחד איש בפתרון חלמו המשקה והאפה אשר
 למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר : ויבא אליהם 6
 יוסף בבקר וירא אתם והנם זעקים : וישאל את-סריסו 7
 פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם
 רעים היום : ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו 8
 ויאמר להם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו-נא לי :
 ויספר שר-המשקים את-חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי 9
 והנה גפן לפני : ובגפן שלשה שריגים והוא כפרחת עלתה י
 נציה הבשילו אשבלתיה ענבים : וכוס פרעה בידי ואקח 11

את-הענבים ואשתט אתם אל-כוס פרעה ואתן את-הכוס
 על-כף פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים 12
 שלשת ימים הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה את-
 ראשו והשיבה על-כנף ונתת כוס-פרעה בידו כמשפט
 הראשון אשר היית משקהו : כי אם-זכרתי אתך כאשר
 ייטב לך ועשית-נא עמדי חסו והזכרתי אל-פרעה
 ט והוצאתני מן-הבית הזה : כירגב ונבתי מארץ העברים
 ויגם-פה לא-עשיתי מאומה כישמו אתי בבור : וירא שר-
 האפים כי טוב פתר ויאמר אל-יוסף אף-אני בחלומי והנה
 17 שלשה סלי חרי על-ראשי : ובסל העליון מכל מאכל
 פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן-הסל מעל ראשי :
 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים
 19 הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה את-ראשו מעליך
 כ ותלה אותך על-עץ ואכל העוף את-בשרך מעליך : ויהי
 ביום השלישי יום הולדת את-פרעה ונעש משתה לכל-
 עבדיו וישא את-ראש ו שר המשקים ואת-ראש שר
 האפים בתוך עבדיו : וישב את-שר המשקים על-משקהו
 22 ויפתו הכוס על-כף פרעה : ואת שר האפים תלה כאשר
 23 פתר להם יוסף : ולא-זכר שר-המשקים את-יוסף
 וישכחהו :

פ פ פ י 10

א מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-
 2 היאר : והנה מן-היאר עלת שבע פרות ופוח מראה
 3 ובריאת בשר ותרעינה באחו : והנה שבע פרות אחרות
 עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה
 4 אצל הפרות על-שפת היאר : ותאכלנה הפרות רעות
 המראה ודקות הבשר את שבע הפרות ופת המראה
 ה והבריאת וייקץ פרעה : ויישן ויחלם שנית והנה שבע
 6 שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות : והנה שבע
 7 שבלים דקות ושדופת קנים צמחות אחריהן : ותבלענה

השבלים הרקות את שבע השבלים הבריות והמלאות
ויקץ פרעה והנה חלום : ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח
ויקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה
להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה : וידבר שר
המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני מזכיר היום :
פרעה קצף על-עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים י
אתי ואת שר האפים : ונחלמה חלום בלילה אחד אני
והוא איש כפתרון חלמו חלמנו : ושם אתנו גער עבדו
עבד לשר הטבחים ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש
כחלמו פתח : ויהי כאשר פתר-לנו כן הנה אתי השיב
על-כני ואתו תלה : וישלח פרעה ויקרא את-יוסף וירצהו
מן-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה : ויאמר לו
פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתח אין אתו גאני שמעתי
עלוד לאמר תשמע חלום לפתח אתו : וישן יוסף את-
פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלוש פרעה : וידבר
פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד על-שפת היאר : והנה
מן-היאר עלת שבע פרות בריות בשר ויפת תאר
ותרענה באחו : והנה שבע-פרות אחרות עלות אחריהן
דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא-ראיתי כהנה בכל-
ארץ מצרים לרע : ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את
שבע הפרות הראשנות הבריות : ותבאנה אל-קרננה
ולא נודע כי-באו אל-קרננה ומראיהן רע כאשר בתחלה
ויקץ : וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה
אחד מלאת וטבות : והנה שבע שבלים צנמות רקות
שדפות קדים צמחות אחריהם : ותבלען השבלים הדקות
את שבע השבלים הטבות ואמר אל-החרטמים ואין מגיד
לי : ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא את כה
אשר האלהים עשה הנני הגיד לפרעה : שבע פרת הטבת
שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה
חלום אחד הוא : ושבע הפרות הרקות והרעות העלת
אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
הקדים

הקדים יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי
אל-פרעה אשר האלהים עשה הראה את-פרעה : הנה
ל שבע שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים : וקמו
שבע שני רעב אחריהן ונשפח כל-השבע בארץ מצרים
27 ורעב הרעב את-הארץ : ולא-יודע השבע בארץ מפני
28 הרעב ההוא אחריו כי-רכבד הוא מאד : ועל השנות
החלום אל-פרעה פעמים כי-נכון הדבר מעם האלהים
33 וממהר האלהים לעשותו : ועתה ירא פרעה איש נבון
34 וחכם וישיתהו על-ארץ מצרים : ועשה פרעה ויפקד פקדים
על-הארץ וחמש את-ארץ מצרים בשבע שני השבע :
לה ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו-
36 בר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו : והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים
37 ולא-תפרת הארץ ברעב : וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני
38 כל-עבדיו : ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא כזה איש אשר
39 רוח אלהים בו : ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע
מ אלהים אותך את-כל-זאת אין-נבון וחכם כמוך : אתה
תהיה על-ביתי ועל-פירי ישק כל-עמי רק הפסא אנבל
41 ממך : ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-ארץ
42 מצרים : ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אותה על-
יד יוסף וילבש אתו בגדי-שש ושם רכב הזהב על-צווארו :
43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו אברד
44 ונתון אתו על כל-ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל-יוסף אני
פרעה ובלעדיך לא-גרים איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ
מה מצרים : ויקרא פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתן-לו את-
אסנת בת-פוטו פרע פתו אן לאשה ויצא יוסף על-ארץ
46 מצרים : ויוסף בן-שלושים שנה בעמדו לפני פרעה מלך-
מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים :
47 48 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים : ויקבץ את-כל-
אכל ו שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן-אכל בערים
49 אכל שדה-העיר אשר סביביתה נתן בתוכה : ויצבר

יוסף בר כחול היום הרבה מאד עד כִּי־הִדְלִל לִסְפֹּר כִּי־אֵין
 מִסְפָּר : וְלְיוֹסֵף יָלְדוּ שְׁנֵי בָנִים בְּטָרִם תְּבוּא שְׁנַת הָרָעָב נ
 אֲשֶׁר יִלְדֶה־לּוֹ אֶסְנַת בַּת־פּוֹטִי פְרַע כְּהֵן אֶזֶן : וַיִּקְרָא 51
 יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלִי
 וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי : וְאֵת שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרִנִי 52
 אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי : וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שְׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה 53
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב לְבוֹא כִּיאֲשֶׁר 54
 אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעַב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה
 לֶחֶם : וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פְּרַעַה לֶחֶם נה
 וַיֹּאמֶר פְּרַעַה לְכָל־מִצְרַיִם לָכוּ אֵל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמֶר לָכֶם
 תַּעֲשׂוּ : וְהָרָעַב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף 56
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁפֹּר לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעַב בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם : וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה לְשֹׁבֵר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק 57
 הָרָעַב בְּכָל־הָאָרֶץ :

וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ־שׁוֹבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה מִב א
 תִּתְרָאוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ־שׁוֹבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוּ 2
 שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשֶּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת : וַיִּרְדּוּ אֶחָיִי־יוֹסֵף 3
 עֲשָׂרָה לְשׁוֹבֵר בָּר מִמִּצְרַיִם : וְאֵת־בְּנֵימִן אֶתִּי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח 4
 יַעֲקֹב אֶת־אֶחָיו כִּי אָמַר פֹּדִי־קִרְאֵנוּ אֶסּוֹן : וַיָּבֹאוּ בְנֵי ה
 יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 וַיִּוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכָל־עַם הָאָרֶץ 6
 וַיָּבֹאוּ אֶתִּי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ אַפָּיִם אֶרְצָה : וַיֵּרָא יוֹסֵף 7
 אֶת־אֶחָיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַבֵּר אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אִתָּם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים מֵאֵין בְּאִתָּם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשׁוֹבֵר־אֶכֶל : וַיִּכְר 8
 יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ : וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֵת הַחֲלָמוֹת 9
 אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרַגְלִים אִתָּם לְרְאוֹת אֶת־
 עֲרֹת הָאָרֶץ בְּאִתָּם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדֹנָי עַבְדֶּיךָ בָּאוּ י
 לְשׁוֹבֵר־אֶכֶל : כָּלָנוּ בְנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחֵנוּ כְּנֵים אֲנַחְנוּ לֹא־ 11
 הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרַגְלִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא כִּי־עֲרֹת הָאָרֶץ 12
 בְּאִתָּם לְרְאוֹת : וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֲשָׂר עַבְדֶּיךָ אִתָּם ו אֲנַחְנוּ 13
 בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת־אֲבִינִי הַיּוֹם

14 וְהָאֶחָד אֵינְנִי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 15 וְאֲלֵכֶם לֹאמֹר מְרַגְלִים אַתֶּם : בְּזֹאת תִּבְחַנּוּ חֵי פְרַעַה אִם־
 16 תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם־בָּבוֹא אֶחֱיִיכֶם הִקְטַן הַנֶּהָ : שְׁלַחוּ מִכֶּם
 אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֶחֱיִיכֶם וְאִתָּם הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחַנּוּ דְבַרְיִכֶם הַאֲמַת
 17 אִתְּכֶם וְאִם־לֹא חֵי פְרַעַה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם : וַיֹּאסֹף אִתָּם
 18 אֶל־מִשְׁמַר שְׁלֹשַׁת יָמִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 19 זָאֵר עֵשׂוּ וַחֲיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא : אִם־כְּנֵים אַתֶּם
 אֶחֱיִיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶּם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר
 כ רַעֲבוֹן בְּתִיכֶם : וְאֶת־אֶחֱיִיכֶם הִקְטַן תְּבִיאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ
 21 דְבַרְיִכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו אֶכֶל
 אֲשָׁמִים ו אֲנַחְנוּ עַל־אֶחָיו אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְּחַנְּנוּ
 22 אֵלָינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת : וַיַּעַן
 רָא וְבֵן אִתָּם לֹאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם ו לֹאמֹר אֶל־תִּחַטְּאוּ
 23 בְּיָלֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְנִס־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרַשׁ : וְהֵם לֹא יָדְעוּ
 24 כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הַמְּלִיץ בֵּינְתֶם : וַיֹּסֵב מֵעֲלִיהֶם וַיִּבְדַּךְ וַיֵּשֶׁב
 אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ
 כַּה לְעֵינֵיהֶם : וַיִּצַּו יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּר וְלַהֲשִׁיב
 כִּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל־שִׁקּוֹ וְלִתְּת לָהֶם צֹדָה לְהִרְדּוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם
 26 כֵּן : וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרֵם עַל־חַמְרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשֶּׁם : וַיִּפְתַּח 27
 הָאֶחָד אֶת־שִׁקּוֹ לִתְּת מִסְכּוֹא לְחַמְרוֹ בְּמִלּוֹן וַיֵּרָא אֶת־כְּסָפוֹ
 28 וְהִנֵּה־הוּא בְּכִי אִמְתַּחַתוֹ : וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָיו הוֹשִׁיב כְּסָפִי
 וְנִם הִנֵּה בְּאִמְתַּחַתִּי וַיִּצַּא לָכֶם וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו לֹאמֹר
 29 מִה־זֹּאת עֲשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ : וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה
 ל כְּנָעַן וַיִּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקְּרָת אִתָּם לֹאמֹר : דִּבַּר הָאִישׁ
 אֲדֹנָי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קִשּׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמְרַגְלִים אֶת־הָאָרֶץ :
 31 32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כְּנֵים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים : שְׁנַיִם־עֲשָׂר
 אֲנַחְנוּ אִתָּם בְּנֵי אֲבִינִי הָאֶחָד אֵינְנִי וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת־אֲבִינִי
 33 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֲדַע
 כִּי כְנֵים אַתֶּם אֶחֱיִיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֵתִי וְאֶת־רַעֲבוֹן בְּתִיכֶם
 34 קָחוּ וְלָכוּ : וְהִבִּיאוּ אֶת־אֶחֱיִיכֶם הִקְטַן אֵלַי וְאֲדַעַה כִּי לֹא
 מְרַגְלִים אַתֶּם כִּי כְנֵים אַתֶּם אֶת־אֶחֱיִיכֶם אֲתָן לָכֶם וְאֶת־

הארץ תסקרו: ויהי הם מרוקים שקיהם והנה איש צרור לה
כספו בשקו ויראו את צרות כספיהם תמה ואביהם
וייראו: ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שפלתם יוסף
אינני ושמעון אינני ואת בנימין תקחו עלי היו כלנה:
ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: ויאמר
לא ירד בני עמכם פיראתי מת והוא לבדו נשאר וקראהו
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי בגזון
שאולה:

והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר פלו לאכל את השבר מג א:
אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
לנו מעט אכל: ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו
האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אם יושף
משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לה אכל: ואם אינה
משלח לא נרד פיראיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
אחיכם אתכם: ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד
לאיש העוד לכם אה: ויאמרו שאול שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד אחיכם חי היש לכם אה וננדה לו
על פי הדברים האלה הודוע גדע פי יאמר הורידו את
אחיכם: ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הפער אתי
ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם
טפנו: אנכי אערבנו מדי תבקשנו אם לא הביאתי אליך
והצנתי לפניו וחסאתי לה כל הימים: פי לולא התמהמהנו
פירעתה שבנו זה פעמים: ויאמר אלהם ישראל אביהם אם
כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט רבש נכאת ולט בטנים
ושקדים: וכסף משנה קחו בידכם ואת הפסף המושב בפי
אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: ואת אחיכם
קחו וקומו שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני
כאשר שללתי שקלתי: ויקחו האנשים את המנחה הזאת שו

ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר
לא אשר על ביתו הבא את האנשים הביתה ושבת שבת
והכו פי אתי ואכלו האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר
אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: ויראו
האנשים פי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הפסף השב
באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתגלל
עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: וינשו אל האיש
כ אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: ויהי פירבאנו אל
המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי
אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: וכסף אחר
הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו: ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי
אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי
ויוצא אלהם את שמעון: ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף ויתרמים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם:
כה ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים פי שמעו פירשם
ואכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה
אשר בידם וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אחיכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי:
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: וישא
עיניו וירא את בנימין אחיו בראמו ויאמר הנה אחיכם
ל הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנה בני: וימתר
יוסף פרינקמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבפות ויבא החדרה
ויבך שמה: וירתץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
וישימו לו לבדו ולחם לבכם ולמצרים האכלים אתו לבדם
פי לא ויכלון המצרים לאכל את העברים לחם ביתועבה
הוא למצרים: וישבו לפניו הבכור בכברתו ויוצער
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: וישא משאות

מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאות כלם חמש
 ידות וישתו וישקרו עמו :
 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת מר א
 האנשים אכל כאשר ויכלו שאת ושם פספאיש בפי
 אמתחתו : ואת גביע גביע הפספ תשים בפי אמתחת
 הקטן ואת פספ שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר : הבקר
 אור והאנשים שלהו המה וחמריהם : הם יצאו את העיר
 לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי
 האנשים והשנתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת
 טובה : הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ונחש ה
 בו הרעתם אשר עשיתם : וישגם וידבר אלהם את
 הדברים האלה : ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים
 האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה : הן פספ אשר
 מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיד
 נגנב מבית אדניך פספ או זהב : אשר ימצא אתו מעבדיך
 ומת ונס אנחנו נהיה לאדני לעבדים : ויאמר גם עתה
 כדבריהם כן הוא אשר ימצא אתו ויהיה לי עבד ואתם
 תהיו נקים : וימחרו ויורידו איש את אמתחתו ארצה
 ויפתחו איש אמתחתו : ויחפש בגדול החל ובקטן כלה
 וימצא הגביע באמתחת בנימן : ויקרעו שמלתם ויעמס
 איש על חמרו וישבו העירה : ויבא יהודה ואחיו ביתה
 יוסף והוא עדינו שם ויפלו לפניו ארצה : ויאמר להם יוסף
 מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כירנחש ונחש
 איש אשר כמני : ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
 נדבר ומה נצטרק האלהים מצא את עני עבדיך הגנו עבדים
 לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו : ויאמר
 חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא
 יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם :

ס ס ס יא

קס"ז כ"ק 17 v. 10. קס"ז כ"ק XLIV. v. 10.

כאזני

כאזני אדני ואל יחר אפק בעבדך כי כמוד כפרעה : אדני
 כ שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח : ונאמר אל
 אדני יש לנו אב זמן וילד זמנים קטן ואחיו מת ויותר הוא
 לבדו לאמו ואביו אהבו : ונאמר אל עבדיך הורדהו אלי
 ואשימה עני עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעוב
 את אביו ועוב את אביו ומת : ונאמר אל עבדיך אם לא
 ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני : ויהי כי
 כה עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני : ויאמר אבינו
 שבו שברו לנו מעט אכל : ונאמר לא נוכל לרדת אם יש
 אחינו הקטן אתנו וירדנו כילא נוכל לראות פני האיש
 ואחיו הקטן איננו אתנו : ויאמר עבדך אבי אלנו אתם
 ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי : ויצא האחד מאתי ונאמר
 אד טרף טרף ולא ראיתי עדה הנה : ולקחתם גם את זה
 מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה :
 ל ועתה כבא אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונכשו קשורה
 בנפשו : והיה בראותו פראיו הנער ומת והורידו עבדיך
 את שיבת עבדך אבינו בנין שאלה : כי עבדך ערב את
 הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי
 כל הימים : ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני
 והנער יעל עם אחיו : כירא אעלה אל אבי והנער איננו
 אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי :

מה

ולא יוכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו
 כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל אחיו :
 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה :
 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יוכלו אחיו
 לענות אתו כי נבחלו מפניו : ויאמר יוסף אל אחיו גשו
 נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
 ה מצרימה : ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם
 אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם : כירנה שנתים
 הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר איו חריש וקציר :
 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
 לכם :

(65)

לכם לפליטה גדולה : ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה
 פי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל
 בכל ארץ מצרים : מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
 אמר בנה יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי
 אל תעמד : וישבת בארץ נשו והיית קרוב אלי ובני י
 ובני בניה וצאנה ובקרה וכל אשר לד : וכלפלתי אתך שם
 כי עוד חמש שנים רעב פותתך אתה וביתך וכל אשר
 לד : והנה עניכם ראות ועני אתי בנימין פירי המדבר
 אליכם : והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל
 אשר ראיתם ומחרתם והורדתם את אבי הנה : ויפל על
 צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו : וינשק
 לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו : והקל
 נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויישב בעיני פרעה
 ובעיני עבדיו : ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיה זאת
 עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען : וקחו את
 אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ
 מצרים ואכלו את חלב הארץ : ואתה צייתך זאת עשו
 קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
 את אביכם ובאתם : ועיניכם אל תחם על כליכם כי טוב
 כל ארץ מצרים לכם הוא : ויעשו כן בני ישראל ויתן להם
 יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך : לכלם
 נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף
 וחמש חלפת שמלת : ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים
 נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון
 לאביו לדרך : וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרדו
 בדרך : ועלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם : כה
 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכיהוא משל בכל ארץ מצרים
 ויפג לבו כי לא האמין להם : וידברו אליו את כל דברי
 יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף
 לשאת אתו ותהי רוח יעקב אביהם : ויאמר ישראל רב
 עוד יוסף בני חי אלה ואראנו בטרים אמות :

א מו ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארצה שבע ויזבח
 זבחים לאלהי אביו ויחק : ויאמר אלהים לישראל
 במראת הלילה ויאמר יעקב ויעקב ויאמר הנני : ויאמר
 אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כילנני
 גדול אשימך שם : אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה
 ח גם עלה ויוסף ושת ידו על עיניו : ויגם יעקב מבאר שבע
 וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם
 בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו : ויקחו את מקניהם
 ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב
 וכל יורעו אתו : בניו ובני בנותו בניו
 וכל יורעו הביא אתו מצרימה : ואלה שמות
 בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו יעקב ראובן :
 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחסרון וכרמי : ובני שמעון ימואל
 11 וימין ואחד ויבין וזחר ושואל בן הכנענית : ובני לוי גרשון
 12 קהת ומררי : ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח
 וקמת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחסמול :
 13 ובני יששכר תולע ופוג ויוב ושמרון : ובני זבולן סרד
 14 15 ואלון ויהלאל : אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בכרן
 ארם ואת הינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש :
 16 ובני גד צפון וחטי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי : ובני
 אשר ומנה וישנה וישני ובריעה ושרה אחתם ובני בריעה
 18 חבר ומלכיאל : אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו
 19 ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש : בני רחל אשת
 כ יעקב יוסף ובנימן : ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה
 לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים :
 21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפיס
 22 וחפיים וארר : אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש
 23 24 ארבעה עשר : ובני דן חשים : ובני נפתלי יחצאל וגיני
 כה ויצר ושלם : אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו
 26 ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה : כל הנפש הבאה
 ליעקב מצרימה וצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
 (67)

ששים וישש : ויבני יוסף אשר ילד לו במצרים גפשו שנים 27
 כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבועים : ס
 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להודות לפניו בשנה 28
 ויבאו ארצה גשן : ויאמר יוסף מרפבתו ועל לקראת 29
 ישראל אביו בשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך על-
 צוואריו עוד : ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחר ל
 ראותי את פניך כי עודך חי : ויאמר יוסף אל אחיו ואל 31
 בית אביו אעלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית-
 אבי אשר בארץ כנען באו אלי : והאנשים רעי צאן כר 32
 אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו :
 והיה פירוקרא להם פרעה ואמר מה מעשיכם : ואמרתם 33 34
 אנשי מקנה היו עבדיך מגעורינו ועד עתה גם אנחנו גם-
 אבותינו בעבור תשובו בארץ גשן כיתועבת מצרים כל-
 רעה צאן :

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם מו א
 וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן : ומקצה 2
 אחיו לקח חמשה אנשים וצאנם לפני פרעה : ויאמר 3
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן
 עבדיך גם אנחנו גם אבותינו : ויאמרו אל פרעה לגור 4
 בארץ באנו כיראיו מרעה לצאן אשר לעבדיך כירעב הרעב
 בארץ כנען ועתה ושבונא עבדיך בארץ גשן : ויאמר ה 5
 פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיד באו אליך : ארץ 6
 מצרים לפניך הוא במישב הארץ הושב את אביך ואת-
 אחיד ישבו בארץ גשן ואסידעת וישבם אנשי חיל ושמרתם
 שרי מקנה על אשר לי : ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו 7
 לפני פרעה ויגדו יעקב את פרעה : ויאמר פרעה אל 8
 יעקב כמה ימי שני חיוה : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני 9
 מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא
 השנינו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם : ויגדו יעקב 10
 את פרעה ויצא מלפני פרעה : ויושב יוסף את אביו ואת 11

אחיו ויתנו להם אחזה בארץ מצרים במישב הארץ בארץ 12
 רעמסס כאשר צוה פרעה : ויכלכל יוסף את אביו ואת- 13
 אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי השף : ולחם אין בכל-
 הארץ כירעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען 14
 מפני הרעב : וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ-
 מצרים ובארץ כנען בשבר אשר להם שברים ויבא יוסף 15
 את הכסף ביתה פרעה : ויתם הכסף מארץ מצרים 16
 ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו 17
 לחם ולמה נמות נגדה כי אפס כסף : ויאמר יוסף הבו 18
 מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו 19
 את מקניהם אל יוסף ויתנו להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
 הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים ויגדלם בלחם בכל מקניהם 20
 בשנה ההוא : ויתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
 השנית ויאמרו לו לא נבחרד מאדני כי אסתם הכסף ומקנה 21
 הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אסנו ויתנו 22
 ואדמתנו : למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה-
 אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים 23
 כ לפרעה ותורע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : ויקן 24
 יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כירמכרו מצרים איש
 שדהו כירחוק עליהם הרעב ותתי הארץ לפרעה : ואת- 25
 העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו :
 רק אדמת הפהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה 26
 ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על פן לא מכרו את-
 אדמתם : ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום 27
 ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וירעתם את האדמה :
 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הודת יהיה 28
 לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם :
 כה ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה :
 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים 29
 לפרעה לחמש רק אדמת הפהנים לבהם לא היתה 30

לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו 27
בה ויפרו וירבו מאד :

יב 12

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו 28
יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : ויקרבו 29
ימי ישראל למות ויקרא ו לבנו ליוסף ויאמר לו אם-נא
מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים : ושכבתי עם-אבותי ל
ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך : ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל 31
על-ראש המטה :

פ

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הגה אביך מח א
חלה ויקח את-שני בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים : ויגד 2
ליעקב ויאמר הגה בנה יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על-המטה : ויאמר יעקב אל-יוסף אל שדי נראה-ה 3
אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי : ויאמר אלי הנני מברך 4
והרביתך ונתתיד לקהל עמים ונתתי את-הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחות עולם : ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ ח
מצרים עד-באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהויר-לי : ומולדתך אשר-הולדת אחריהם לך יהיו 6
על שם אחיהם יקראו בנחלתם : ואני ו בבאי מפדן מתה 7
עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כבדת-ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם : ונרא ישראל 8
את-בני יוסף ויאמר מיראלה : ויאמר יוסף אל-אביו בני הם 9
אשר-נתת-לי אלהים בזה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם :
ועני ישראל בבדיו מזקן לא יוכל לראות ונגש אתם אליו י
וישק להם ויתבק להם : ויאמר ישראל אל-יוסף ראה בני 11
לא כללתי והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך : ויוצא 12
יוסף אתם מעם ברביו וישתחו לאביו ארצה : ויקח יוסף 13

אין כאן טיסקא כלל כי אם רחח וזות אחת v. 28. (70)

את

את-שניהם את-אפרים בימינו משמאל ואת-מנשה 14
בשמאלו מימין ישראל ונגש אליו : וישלח ישראל את-
ימינו וישת על-ראש אפרים והוא הצעיר ואת-שמאלו על-
טו ראש מנשה שבל את-ידיו כי מנשה הבכור : ויברך את-
יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברכם 16
ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד-היום הזה : המלאך
הנציל אתי מכל-דע וברך את-הנערים ויקרא בהם שמי 17
ושם אבותי אברכם ויצחק וידנו לרב בקרב הארץ : ונרא
יוסף בירישית אביו ודימינו על-ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך וד-אביו להסיר אתה מעל ראש-אפרים על-ראש 18
מנשה : ויאמר יוסף אל-אביו לא-כן אבי כירה הבכור שים
19 ימינה על-ראשו : וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם-
הוא יהיה-לעם וגם-הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
כ וירעו ויהי מלא-הגוים : ויברכם ביום ההוא לאמור בך
יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם
21 את-אפרים לפני מנשה : ויאמר ישראל אל-יוסף הנה
אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל-ארץ
22 אבותיכם : ואני נתתי לך שכרם אחד על-אחיה אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי ובקשתי :

פ

א מט ויקרא יעקב אל-בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את
2 אשר-יקרא אתכם באחרית הימים : הקבצו ושמעו בני
3 יעקב ושמעו אל-ישראל אביכם : ראובן בלרי אתה כחי
4 וראשית אוני יתר שאת ויתר עו : פחו כפלים אל-תותר
כי עליה משפכי אביך אז חללת וצועי עליה : פ
ה 6 שמעון ולוי אחים כלי חמס מברתיכם : בסדם
אל-תבא נפשי בקהלם אל-תתד כבדי כי באפם הרגו איש
7 וברצנם עקרו-שור : ארור אפם כי עו ועברתם כי קשתה
אחלקם בנעקב ואפריצים בישראל : פ
8 והודה אתה יודוך אחיה ידה בערף אביך וישתחו לך בני
9 אביך : גור ארנה יהודה מטורף בני עליה פרע רבץ בארנה

בראש עמוד סימן ב"ה שסו XLIX. v. 8. מלא ו' 20. v.

(71)

וכלבוא

וקלביא מי וקמנו : לא יסור שבט מיהודה ומחזק מבין י
 רגליו עד פריבא שילה ולו יקחת עמים : אסרי לגפן עירה 11
 ולשרקה בני אתנו כבס בניו לבשו ובדם ענבים סיתה :
 חכלילי עינים מגן ולבן שנים מחלב : פ 12
 זבולן לתוף ימים ישכן והוא לתוף אנית וורכתו על צידו : 13
 פ יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים : 14
 וירא מנחל פי טוב ואת הארץ פי געמה ויש שכמו לסבל טו
 ויהי למט עבד : ס הן ידיו עמו כאחד שבטי 16
 ישראל : והירדן נחש עליה וירד שפיפן עליה ארץ הנשף 17
 עקבי-סוס ויפל רכבו אחר : לישועתה קויתי יהוה : 18
 ס גד גדוד וגודנו והוא יגד עקב : ס 19
 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני-מלך : כ
 ס נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי-שפר : 21
 ס בן פרת יוסף בן פרת עלי-עון בנות צערה 22
 עלי-שור : וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים : ותשב 23 24
 באיתן קשתו ויפזו זרעו ודיו מידי אביר יעקב משם רעה
 אבן ישראל : מאל אביד ויעזרד ואת שדי ויברכך ברכת כה
 שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם :
 ברכת אביד גברו על-ברכת הורי עד תאות גבעת עולם 26
 תהיין לראש יוסף וילמדך גייר אחיו : פ
 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל : 27
 כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם 28
 אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברוך אתם : ויצו 29
 אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-
 אבתי אל-המערה אשר בשדה עפרון החתי : במערה ל
 אשר בשדה המכפלה אשר-על-פני ממרא בארץ פגש אשר
 קנה אברהם את-השדה מאת עפרון החתי לאחות-קבר :
 שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו 31
 את-יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את-לאה :
 מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חית : ויכל 32 33

ספד כ"ק 27. v. ספד כ"ק 25. v. סתו ק" עירי ק" 11. v.

יעקב

(72)

יעקב לצות את-בניו ויאסף רגליו אל-המטה וינוע ויאסף אל-עמיו :

א 2 ויפל יוסף על-פני אביו ויבך עליו וישק-לו : ויצו יוסף את-
 עבדיו את-הרפאים לחנט את-אביו ויחנטו הרפאים את-
 ישראל : וימלאו-לו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי החגטים 3
 ויבכו אתו מצרים שבועים יום : ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
 אל-בית פרעה לאמר אם-נא מצאתי חן בעיניכם דברו-נא
 ה באזני פרעה לאמר : אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת 4
 בקברי אשר פריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה 5
 אעלה-נא ואקברה את-אבי ואשובה : ויאמר פרעה עלה 6
 וקבר את-אביך באשר השביעה : ויעל יוסף לקבר את-
 אביו ויעלו אתו כל-עבדי פרעה וקני בירתו וכל זקני ארץ-
 מצרים : וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם 8
 ובקדם עזבו בארץ גשן : ויעל עמו גם-הרכב גם-פרשים 9
 י ויהי המסנה כבוד מאד : ויבאו עד-נרן האטד אשר בעבר
 הירדן ויספדו-שם מספד גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל 10
 שבועת ימים : וירא וישב הארץ הפגועה את-האבל בנרן 11
 האטד ויאמרו אבל-כבוד זה למצרים על-כן קרא שמה 12
 אבל מצרים אשר בעבר הירדן : ויעשו בניו לו בן כאשר 13
 צום : וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
 שדה המכפלה אשר קנה אברהם את-השדה לאחות-קבר 14
 מאת עפרון החתי על-פני ממרא : וישב יוסף מצרימה 15
 הוא ואחיו וכל-העלים אתו לקבר את-אביו אחרי קברו 16
 את-אביו : ויראו אחי-יוסף כי-מת אביהם ויאמרו לו 17
 ישטמנו יוסף והשב וישב לנו את כל-הרעה אשר נמלנו 18
 אתו : ויצו אל-יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר :
 כה-תאמרו ליוסף אָנָּה שָׂא נָא פֶשַׁע אֲחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי-
 רָעָה נַמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע עַבְדִּי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיְבַךְ
 יוסף בדברים אליו : וילכו גם-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו 19
 הננו לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל-תיראו כי התחת 20
 כ אלהים אני : ואתם חשבתם עלי רעה אלהים השבה לטובה
 למען (73)

למען

למען עשה פיוס הנה לחיות עסרוב : ועתה אל-תיראו 21
 אנכי אבלכל אתכם ואת-טפכם וינתם אותם וידבר על-
 לבם : וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה 22
 ועשר שנים : וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר 23
 בן-מנשה ילדו על-ברכי יוסף : ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי 24
 מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן-הארץ
 הזאת אל-הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב :
 וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם כה
 והעלתם את-עצמותי מזה : וימת יוסף בן-מאה ועשר שנים 26
 ונקטו אתו ויישם בארון במצרים :

ס" רכתי. 23. v.

חזק :

סכום פסוקי דספר בראשית אלף והמש מאות ושלשים וארבעה . אך לך סימן : וחצי
 ועל הרבה תחיה : ופרשיותיו יב' זה שמי לעלם סימן : וסדריו מ'ג' גם בירך
 יהיה סימן : ופרקיו נ' יי' חגנו לך קיינו סימן : מניין הפתחות שלשה
 וארבעים והסתבות שמנה וארבעים . הכל תשעים ואחת
 פרשיות' צא אתה וכל העם אשר ברנליך סימן :

* ואלה שמות :

13 יג

אלה שמות בני ישראל הבאים מצרומה את יעקב איש א
 וביתו באו : ראובן שמעון לוי יהודה : ויששכר 2
 ובולן ובנימן : דן ונפתלי גד ואשר : ויהי כל-גפשי וצאי 4 ה

יגה ר"י סימן פניהו ותחיל סתהלת סיטה ה" (74)

יר

6 ירד-יעקב שבעים גפשי ויוסף הנה במצרים : וימת יוסף
 7 וכל-אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם : פ
 8 ויגס מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף :
 9 ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו :
 י הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כיריתקראנה מלחמה
 ויוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ :
 יי וישומו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי
 יב מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס : וכאשר יענו אתו
 יג בן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל : ויעבדו מצרים
 יד את-בני ישראל בפרד : וימררו את-חיייהם בעבדה קשה
 טו בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם אשר-
 טז עבדו בהם בפרד : ויאמר מלך מצרים למילדת העברות
 17 אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר בילדכן
 את-העברות וראיתן על-האבנים אם-בן הוא והמתן אתו
 18 ואם-בת הוא וחייה : ותיראן המילדת את-האלהים ולא
 עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את-הילדים :
 יט ויקרא מלך-מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן
 כן תבוא אלהן המילדת וילדו : ויישב אלהים למילדת וירב
 21 העם ויעצמו מאד : ויהי כיראן המילדת את-האלהים
 22 ויעש להם בתים : ויצו פרעה לכל-עמו לאמר כל-בן
 הילוד היארה תשליכהו וכל-בת תחיון : פ

2 א ב וילד איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי : ותהר האשה
 ותלד בן ותרא אתו כירטוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים :
 3 ולא-יכלה עוד הצפינו ותקח-לו תבת נמא ותחמרה בחמר
 ובזפת ותשם בה את-הילד ותשם בסוף על-שפת תואר :
 4 ה ותתצב אתהו מרחק לדעה מה-יעשה לו : ותרד ברת-
 פרעה לרחץ על-תואר ונערתיה הלכת על-יד תואר ותרא
 את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה :
 ותפתח (73)

ותפתח ותראהו את-הילד והנה-נער בכה ותחמל עליו 6
 ותאמר מילדי העברים זה : ותאמר אהתו אל-בת-פרעה 7
 האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ומינק לך
 את-הילד : ותאמר-לה בת-פרעה לבי ותלד העלמה 8
 ותקרא את-אם הילד : ותאמר לה בת-פרעה היליכי את- 9
 הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה
 הילד והינקתו : ויגדל הילד ותבא-הו לבת-פרעה ויהי י
 לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן-המים משית-הו :
 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם 11
 וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו : ויפן פה וכה 12
 וירא כיראין איש ויד את-המצרי וישמנהו בחול : ויצא 13
 ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים ויאמר לרשע
 למה תכה רעה : ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו 14
 הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את-המצרי וירא משה
 ויאמר אכן נודע הדבר : וישמע פרעה את-הדבר הזה 15
 ויבקש להרג את-משה ויברח משה מפני פרעה וישב
 בארץ-מדן וישב על-הבאר : ולכהן מדן שבע בנות 16
 ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן
 אביהן : ויבאו הרעים ויגרשום ויגסו משה ויושעו וישק 17
 את-צאנם : ותבאנה אל-דעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן 18
 בא היום : ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים ונס- 19
 דלה דלה לנו וישק את-הצאן : ויאמר אל-בנתיו ואין כ
 למה זה עובדת את-האיש קראן לו ויאכל לחם : ויואל 21
 משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה :
 ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר היתי בארץ 22
 נכריה : פ ויהי בימים הרבים ההם 23
 וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה ויועקו
 ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבדה : וישמע אלהים 24
 את-נאקתם ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-
 יצחק ואת-יעקב : וירא אלהים את-בני ישראל וידע כח
 אלהים :

א ומשה היה רעה את-צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג
 את-הצאן אחר המדבר ויבא אל-הר האלהים חרבה :
 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת-אש מתוך הסנה וירא והנה
 3 הסנה בער באש והסנה איננו אבל : ויאמר משה אסרה-
 נא ואראה את-המראה הגדל הזה מדוע לא-יבער הסנה :
 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה
 ה ויאמר משה משה ויאמר הנני : ויאמר אל-תקרב הלם
 של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו
 6 אדמת-קדש הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט
 7 אל-האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר
 במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את-
 8 מכאביו : וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן-הארץ
 שהוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-
 מקום הפנעני והחתי והאמרי והפרזי והחיוני והיבוסי :
 9 ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי ונס-ראיתי את-
 י הלחץ אשר מצרים לתצים אתם : ועתה לכה ואשלחך
 11 אל-פרעה והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים : ויאמר
 משה אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי אוציא
 12 את-בני ישראל ממצרים : ויאמר כיר-איהיה עמך וזה-לך
 האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את-העם ממצרים תעבדון
 13 את-האלהים על החר הזה : ויאמר משה אל-האלהים
 הנה אנכי בא אל-בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם
 14 שלחני אליכם ואמרו לי מה-שמו מה אמר אלהים : ויאמר
 אלהים אל-משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני
 15 ישראל אהיה שלחני אליכם : ויאמר עוד אלהים אל-
 משה כה תאמר אל-בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה-שמי
 16 לעלם וזה זכרי לדר דר : לך ואספת את-זקני ישראל
 ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת-העשוי לכם
 אלהים :

במצרים : ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבויסי אל-ארץ זבת
חלב ודבש : ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל-
מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה
עלינו ועתה גלכה-נא רדך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו : ואני ידעתי כי לא-יתן אתכם מלך מצרים
להלך ולא בגד חוקה : ושלחתי את-ידוי והפיתיו את-מצרים כ
בכל נפלאותי אשר אעשה בקרבן ואחר-כך ישלח אתכם :
ונתתי את-חן העם-הזה בעיני מצרים והיה פי תלכו לא
תלכו ריקם : ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי-
כסף וכלי זהב ושמלת ושמלתם על-בניהם ועל-בנותיהם
ונצלתם את-מצרים :

וען משה ויאמר והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקלי ד א
פי ואמרו לא-נראה אליך יהוה : ויאמר אליו יהוה מזה ב
בדרך ויאמר משה : ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו
ארצה ויהי לנחש ויגס משה מפניו : ויאמר יהוה אל-
משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בכפו : למען יאמינו כי-נראה אליך יהוה אלהי אבותם ה
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר יהוה לו
עוד הבא-נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו
מצרעת כשולג : ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-
חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו : והיה אם-לא
יאמינו לך ולא ישמעו לקול האת הראשון והאמינו לקול
האת האחרון : והיה אם-לא יאמינו גם לשני האתות האלה
ולא ישמעון לקולך ולקחת ממימי היאר ושפכת הובשה
והיו המים אשר תקח מן-היאר והיו לדם ביבשת : ויאמר
משה אל-יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול
גם משלשם גם מאז דברך אל-עבדך כי כבד-פה וכבד
לשון אנכי : ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי-
ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה :

מה זה ק" IV. v. 2

ועתה

ועתה לך ואנכי אהיה עם-פיך והוריתיך אשר תדבר :
ויאמר בי אדני שלח-נא בנד-תשלח : ויחר-אף יהוה במשה
ויאמר הלא אחרן אחיך הלוי ידעתי כי-דבר ידבר הוא
טו ונס הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו : ודברת
אליו ושמרת את-הדברים בכיו ואנכי אהיה עם-פיך ועם-
16 פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון : ודבר-הוא לה
אל-העם והיה הוא יהיה-לך לפה ואתה תהיה-לו לאלהים :
17 ואת-המטה הנה תקח בידך אשר תעשה-בו את-האתת :
18 וילך משה וישב אל-יתר חתנו
פ ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אתי אשר-במצרים ואראה
19 העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום : ויאמר יהוה
אל-משה במדון לך שב מצרים כי-מתו כל-האנשים
כ המבקשים את-נפשך : ויקה משה את-אשתו ואת-בניו
וירכבם על-החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את-
21 מטה האלהים בידו : ויאמר יהוה אל-משה בלכתך לשוב
מצרימה ראה כל-המפתים אשר-שמתי בדרך ועשיתם לפני
22 פרעה ואני אחזק את-לבו ולא ישלח את-העם : ואמרת
23 אל-פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל : ואמר אליך
שלח את-בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את-
24 בנה בכרה : ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש
כה המיתו : ותקח צפרה צר ותקרת את-ערלת בנה ותגע
26 לרגליו ותאמר כי חתודמים אתה לי : וירף ממנו אז
27 אמרה חתן דמים למולת : פ ויאמר
יהוה אל-אחרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשוהו
28 בקר האלהים וישק-לו : ויגד משה לאחרן את כל-דברי
29 יהוה אשר שלחו ואת כל-האתת אשר צוהו : וילך משה
ל ואחרן ויאספו את-כל-זקני בני ישראל : וידבר אחרן את
כל-הדברים אשר-דבר יהוה אל-משה ויעש האתת לעיני
31 העם : ויאמן העם וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל
וכי ראה את-ענים ויקרו וישתחוו :

א ה ואחר באו משה ואחרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יהוה

יהוה אלהי ישראל שלח את-עמי ויחננו לי במדבר :
 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את-
 ישראל לא ידעתי את-יהוה ונגם את-ישראל לא אשלח :
 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת
 ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פויפגענו בדבר או
 בהרב : ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
 תפריעו את-העם ממעשיו לכו לסבלתיכם : ויאמר פרעה ח
 הורבים עתה עם הארץ והשבבתם אתם מסבלתם : ויצו
 פרעה ביום ההוא את-הנגשים בעם ואת-שטריו לאמר :
 לא תאספון לתת תבן לעם ללבו הלבנים כתמול שלשם
 הם גלבו וקישו להם תבן : ואת-מתכנת הלבנים אשר
 הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
 פירנפים הם על-פן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה
 לאלהינו : תכבד העבדה על-האנשים ועשו-בה ואל-ישעו
 בדברי-שקר : ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל-העם י
 לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן : אתם לכו
 קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם
 דבר : ויפץ העם בכל-ארץ מצרים לקשש קש לתבן :
 והנגשים אצים לאמר פלו מעשיכם דבר-יום ביומו כאשר
 בהיות התבן : ויכו שטריו בני ישראל אשר-שמו עליהם
 נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבו כתמול
 שלשם גם-תמול גם-היום : ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו
 אל-פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך : תבן אין נתן
 לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מפים וחטאת
 עמך : ויאמר נרפים אתם נרפים על-כן אתם אמרים
 נלכה נזבחה ליהוה : ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן לכם
 ותכו לבנים תתנו : ויראו שטריו בני-ישראל אתם ברע
 לאמר לא-תגרעו מלבניכם דבר-יום ביומו : ויפגעו את-כ
 משה ואת-אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה :
 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם
 את-ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם
 להרננו

22 להרננו : וישב משה אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה
 23 לעם הזה למה זה שלחתני : ומאז באתי אל-פרעה לדבר
 בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצלת את-עמך :
 א ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
 כי בגד חזקה ישלחם ובגד חזקה יגרשם מארצו :

ס ס יד 14

2 וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה : וארא
 אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
 4 נודעתי להם : ונגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם
 ח את-ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-גרנו בה : ונגם אני
 שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
 6 ואזכר את-בריתי : לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה
 והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם
 מעבדתם ונאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים :
 7 ולקחתי אתכם לוי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי
 אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים :
 8 והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה
 לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני
 9 יהוה : וידבר משה בן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-
 משה מקצר רוח ומעבדה קשה : פ
 11 וידבר יהוה אל-משה לאמר : בא דבר אל-פרעה מלך
 12 מצרים וישלח את-בני-ישראל מארצו : וידבר משה לבני
 יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני
 13 פרעה נאני ערל שפתים : פ וידבר יהוה
 אל-משה ואל-אהרן ויצום אל-בני ישראל ואל-פרעה מלך
 מצרים להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים : ס
 14 אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בן ישראל חנוך
 15 ופלוה חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן : ויבני שמעון
 16 ימואל וימין ואהל ויכין וצחר ושואל בן-הפנענית אלה
 משפחת שמעון : ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון
 17 וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה : בני
 גרשון

גרשונו לבני ושמעי למשפחתם : ובני קהת עמכם ויצהר 18
 וקהרון ועויאל ושני חני קהת שלש ושלושים ומאת שנה :
 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם : 19
 וימח עמכם את-יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את-אהרן כ
 ואת-משה ושני חני עמכם שבע ושלושים ומאת שנה :
 ובני יצהר קרח ונפג וזקרי : ובני עויאל מישאל ואלצפן 22 21
 וסרתרי : וימח אהרן את-אלישבע בת-עמינדב אחות נחשון 23
 לו לאשה ותלד לו את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-
 איתמר : ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת 24
 הקרחי : ואלעזר בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו כה
 לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים
 למשפחתם : הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו 26
 את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם : הם המדברים
 אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים
 הוא משה ואהרן : ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ 28
 מצרים : ׀ וידבר יהוה אל-משה לאמר 29
 אני יהוה דבר אל-פרעה מלך מצרים את כל-אשר אני
 דבר אליה : ויאמר משה לפני יהוה הן אני עבד שפתיים ל
 ואיך ישמע אלי פרעה : פ
 ויאמר יהוה אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן ז א
 אחיך יהיה נביאך : אתה תדבר את כל-אשר אצוה ואהרן 2
 אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו : ואני 3
 אקשה את-לב פרעה והרביתי את-אתתי ואת-מופתי בארץ
 מצרים : ולא-ישמע אלקם פרעה ונתתי את-ידי במצרים 4
 והוצאתי את-צבאתי את-עמי בני-ישראל מארץ מצרים
 בשפטים גדלים : וידעו מצרים כי-אני יהוה בנטתי את-ה 5
 ידי על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם : ויעש 6
 משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן עשו : ומשה בן 7
 שמנים שנה ואהרן בן-שלוש ושמונים שנה בדברם אל-
 פרעה : ׀ ויאמר יהוה אל-משה ואל- 8
 אהרן לאמר : כי ידבר אלקם פרעה לאמר תנו לכם מופת 9
 ואמרת

ואמרת אל-אהרן קח את-מטהך והשלך לפני-פרעה יהי 1
 י לתנין : ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה
 יהוה וישלך אהרן את-מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי 11
 לתנין : ויקרא גם-פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם-
 12 הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן : וישליכו איש מטהו
 13 ויהיו לתנינם ויבלע מטה-אהרן את-מטתם : ויחזק לב
 פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה : ׀
 14 ויאמר יהוה אל-משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם :
 15 טו לך אל-פרעה בבקר הנה יצא הפיומה ונצבת לקראתו על-
 16 שפת היאר והמטה אשר-נהפך לנהש תקח בידך : ואמרת
 אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את-עמי
 17 ויעבדני במדבר והנה לא-שמעת עד-קה : כה אמר יהוה
 בנאת מדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה ׀ במטה אשר-
 18 בנדי על-המים אשר ביאר ונהפכו לדם : והדגה אשר-
 ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן
 19 היאר : ׀ ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-
 אהרן קח מטה ונטה-ידי על-מימי מצרים על-נהרותם ׀
 על-יאריתם ועל-אנמיתם ועל כל-מקנה מימיהם ויהיו-דם
 כ ויהי דם בכל-ארץ מצרים ובעצים ובבאבנים : ויעשו-כ
 משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה נגד את-המים
 אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ונהפכו כל-המים
 21 אשר-ביאר לדם : והדגה אשר-ביאר מתה ויבאש היאר
 ולא-יכלו מצרים לשתות מים מן-היאר ויהי הדם בכל-ארץ
 22 מצרים : ויעשו-כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב-
 23 פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה : ויגפו פרעה
 24 ויבא אל-ביתו ולא-שת לבו גם-לזאת : ויחפרו כל-מצרים
 סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר :
 כה וימלא שבעת ימים אחרי חבות-יהוה את-היאר :
 26 ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ואמרת
 27 אליו כה אמר יהוה שלח את-עמי ויעבדני : ואם-מאן
 אתה לשלח הנה אנכי נגף את-כל-גבולך בצפרדעים :
 ושרץ

וְשָׂרָף הַיָּאֵר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֹדֶר מִשְׁכַּבְּךָ
 28 וְעַל-מִטְתְּךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֻּד וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ :
 וּבִגְדֵךָ וּבְעַמֻּמְךָ וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצְּפַרְדְּעִים :
 29 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-אַהֲרֹן נָטָה אֶת-יָדֶךָ ח א
 בְּמִטְדָּךָ עַל-הַנְּהַרֹת עַל-הַיָּאֵרִים וְעַל-הָאֲנָמִים וְהָעַל אֶת-
 הַצְּפַרְדְּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מִימֵי
 מִצְרַיִם וְהָעַל הַצְּפַרְדְּעַ וְתָכַס אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ-כֵן
 הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת-הַצְּפַרְדְּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 וַיִּקְרָא פְרַעֲהַ לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֵלַי יְהוָה וְיִסַּר
 הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאֶשְׁלַח אֶת-הָעֵם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעֲהַ הַתְּפָאֵר עָלַי לְמַתִּי וְאֶעֱתִיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ ח
 וְלַעֲמֻד לְהַכְרִית הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֵיךָ רַק בַּיָּאֵר
 תִּשְׁאָרְנָה : וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ לְמַעַן תִּדַּע כִּי-אִין
 6 כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ : וְסָרוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֵיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ
 וּמֵעַמֻּמְךָ רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרַעֲהַ
 8 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה עַל-דְּבַר הַצְּפַרְדְּעִים אֲשֶׁר-שָׁם לְפְרַעֲהַ :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּמְתּוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִן-הַבְּתִים מִן-
 9 הַחֲצֹלֹת וּמִן-הַשְּׂדֹת : וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרָם חֲמָרָם וּתְבַאֲשׂוּ
 הָאֶרֶץ : וַיֵּרָא פְרַעֲהַ כִּי הִיטָה הַרְוָהָ וְהַכְּבֹד אֶת-לְבָבוֹ וְלֹא
 11 שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 12 אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-אַהֲרֹן נָטָה אֶת-מִטְדָּךָ וְהָד אֶת-עַפְרַת הָאֶרֶץ
 וְהָיָה לְכַנָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-
 13 יָדוֹ בְּמִטְחוֹ וַיַּד אֶת-עַפְרַת הָאֶרֶץ וַתְּהִי הַכַּנָּם וּבִבְהֵמָה
 14 כָּל-עַפְרַת הָאֶרֶץ הָיָה כַנָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ-כֵן
 הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת-הַכַּנָּם וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי
 הַכַּנָּם בְּאָדָם וּבִבְהֵמָה : וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל-פְּרַעֲהַ אֲצַבַּע
 16 אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב-פְּרַעֲהַ וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁבֶם בְּבִקְרֹ 16
 וְהַתְּנִיב לַפְּנֵי פְרַעֲהַ הַגָּה יוֹצֵא הַמַּיִמָּה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה
 אָמַר יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַעֲבַדְנִי : כִּי אִם-אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת-
 17 עַמִּי הֲנִי מְשַׁלֵּחַ בְּךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבְעַמֻּמְךָ וּבְבֵתֶיךָ אֶת-הָעָרִב
 (84) וּמְלֹאוּ

וּמְלֹאוּ בְתֵי מִצְרַיִם אֶת-הָעָרִב וְגַם הָאָדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ :
 18 וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ נַשְׂוֹן אֲשֶׁר עִמִּי עַמֵּד עָלֶיהָ
 לְבַלְתִּי הַיּוֹת-שָׁם עָרִב לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבְּ הָאֶרֶץ :
 19 וְשִׁמְתִי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֻּד לְמַחֵר וְהָיָה הָאֵת הַזֶּה :
 כ וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֵא עָרִב כְּבֹד בֵּיתָה פְּרַעֲהַ וּבֵית עַבְדָּיו
 21 וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעָרִב : וַיִּקְרָא פְרַעֲהַ
 אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זַבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ :
 22 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא
 23 יִסְקָלְנוּ : דַּרְדַּר שְׁלֹשַׁת יָמִים גֹּלֶד בַּמִּדְבָּר וְזַבְחָנוּ לַיהוָה
 24 אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ : וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֲנֹכִי אֶשְׁלַח
 אֶתְכֶם וּבַחֲתָם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הִרְחַק לֹא-
 כה תִּרְחִיקוּ לְלַכַּת הֲעֵתִירוּ בְעָדָי : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי
 יוֹצֵא מֵעַמֻּד וְהִעֵתַרְתִּי אֶל-יְהוָה וְסָר הָעָרִב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָּיו
 וּמֵעַמֻּמוֹ מִחֵר רַק אֶל-יִסָּף פְּרַעֲהַ הַתֵּל לְבַלְתִּי שְׁלַח אֶת-הָעָם
 26 לְזַבַּח לַיהוָה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתַר אֶל-יְהוָה :
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וְיִסַּר הָעָרִב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמֻּמוֹ
 27 לֹא נִשְׂאָר אֶחָד : וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהַ אֶת-לְבָבוֹ גַם בַּפְּעַם הַזֹּאת
 וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם : פ
 ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרַעֲהַ וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה-
 2 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַעֲבַדְנִי : כִּי אִם-
 3 מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָה מִחֲזִיק בָּם : הִנֵּה יַד-יְהוָה הַזֹּאת
 בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה בְּסוֹסִים בְּחֲמָרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאֵן
 4 דֹבֵר כְּבֹד מְאֹד : וְהַפְּלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין
 ה מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר : וַיִּשָּׁם
 יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מִחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדְּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ :
 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה מִמַּחֲזֹת וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם
 7 וּמִמִּקְנֵה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-מָת אֶחָד : וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וְהִנֵּה
 לֹא-מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד-אֶחָד וַיִּכְבַּד לִב פְּרַעֲהַ וְלֹא שְׁלַח
 8 אֶת-הָעָם : פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-
 אַהֲרֹן קְחוּ לְכֶם מְלֵא חַפְנֵיכֶם פִּית כַּבִּישׁוּ וּזְרְקוּ מֹשֶׁה
 הַשְּׂמִימָה (85)

השמימה לעיני פרעה : והיה לאבק על כל-ארץ מצרים 9
 והיה על-האדם ועל-הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל-
 ארץ מצרים : וינקחו את-פית הכבשן ועמדו לפני פרעה י
 ויזק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם
 ובבהמה : ולא-יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני 11
 השחין כיהיה השחין בחרטמים ובכל-מצרים : ויחזק יהוה 12
 את-לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל-
 משה : ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר 13
 והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה-אמר יהוה אלהי
 העברים שלח את-עמי ויעבדני : כי בפעם הזאת אני 14
 שלח את-כל-מנפתי אל-לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע
 כי אין כמני בכל-הארץ : כי עתה שלחתי את-ידי ואך ט
 אותך ואת-עמך בדבר ותבחד מן-הארץ : ואולם בעבור 16
 זאת העמדתיך בעבור הראתך את-כחי ולמען ספר שמי
 בכל-הארץ : עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם : הנני 17 18
 ממטיר בעת מחר ברד כבד מאד אשר לא-היה כמהו
 במצרים למן-היום הוסדה ועד-עתה : ועתה שלח העו 19
 את-מקנך ואת כל-אשר לך בשדה כל-האדם והבהמה
 אשר-ימצא בשדה ולא יאסף הבותה וירד עליהם הברד
 ומתו : הורא את-דבר יהוה מעבדי פרעה הנני את-עבדיו כ
 ואת-מקנהו אלי-הבתים : ואשר לא-שם לבו אל-דבר יהוה 21
 ויעוב את-עבדיו ואת-מקנהו בשדה : פ
 ויאמר יהוה אל-משה וטה את-ידי על-השמים ויהי ברד 22
 בכל-ארץ מצרים על-האדם ועל-הבהמה ועל כל-עשב
 השדה בארץ מצרים : ויש משה את-משהו על-השמים 23
 ויהוה נתן קלת וברד ותהלך-אש ארצה וימטר יהוה ברד
 על-ארץ מצרים : ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד 24
 כבד מאד אשר לא-היה כמהו בכל-ארץ מצרים מאז
 היתה לגוי : ויך הברד בכל-ארץ מצרים את כל-אשר כח
 בשדה מאדם ועד-בהמה ואת כל-עשב השדה הכה הברד
 ואת-כל-העץ השדה שבר : רק בארץ גֶשֶׁן אשר-שם בני 26
 ישראל

וישראל לא היה ברד : וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן
 ויאמר אלהם הטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
 הרשעים : העתירו אלי-יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד
 ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד : ויאמר אליו משה
 כצאתי את-העיר אפרש את-פפי אל-יהוה הקלות יחדלון
 ל ותברד לא יהיה-עוד למען תדע כי ליהוה הארץ : ואתה
 ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים :
 והפשטתה והשערה גבתה כי השערה אביב והפשטתה גבעל : 31
 והחטתה והפסמת לא גכו כי אפילת הנה : ויצא משה 32 33
 מעם פרעה את-העיר ויפרש בפיו אל-יהוה ויחדלו הקלות
 והברד ומטר לא-גתך ארצה : וירא פרעה כי-חדל המטר
 לה והברד והקלת וינסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו : ויחזק
 לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל כאשר דבר יהוה
 ביד-משה :

פ פ פ טו טז

א י ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה כיהני הכבדתי
 את-לבו ואת-לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו :
 ולמען תספור באוני בנד ובובנדך את אשר התעללתי
 במצרים ואת-אתתי אשר-שמתי בם וידעתם כיהני יהוה :
 ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו אליו כה-אמר יהוה
 אלהי העברים עד-מתי מאנת לענת מפני שלח עמי
 ויעבדני : כי אם-מאן אתה לשלח את-עמי הנני מביא
 ה מחר ארבה בגבלך : וכסה את-עין הארץ ולא יוכל לראת
 את-הארץ ואכל את-יתר הפלטה הנשארת לכם מן-הברד
 ואכל את-כל-העץ הצמת לכם מן-השדה : ומלאו בתוך
 ובתי כל-עבדיך ובתי כל-מצרים אשר לא-ראו אבתוך
 ואבות אבתוך מיום היותם על-האדמה עד היום הנה
 ויפן ויצא מעם פרעה : ויאמרו עבדי פרעה אליו עד-
 מתי יהיה זה לנו למנוקש שלח את-האנשים ויעבדו את-
 יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים : ויושב
 את-משה ואת-אהרן אל-פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו
 את

את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים : ויאמר משה בנערינו
 ובזמנינו גלד בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו גלד כי חנ-
 יהוה לנו : ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר
 אשליח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה גגד פניכם : לא
 כן לכו נא הנברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים
 ויגרש אתם מאת פני פרעה : ויאמר יהוה
 אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
 מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר
 הבקר : ויש משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג
 רוח קדים בארץ כל היום והוא וכל הלילה הבקר היה
 ורוח הקדים נשא את הארבה : ויעל הארבה על כל
 ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא-
 היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן : ויכס את עין טו
 כל הארץ ותהשד הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת
 כל פרי העץ אשר הותיר הבקר ולא נותר כל ירק בעץ
 ובעשב השדה בכל ארץ מצרים : וימתה פרעה לקרא
 למשה ולאהרן ויאמר הטאתי ליהוה אלהיכם ולכם : ועתה
 שא נא הטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
 מעלי רק את המות הזה : ויצא מעם פרעה ויעתר אל-
 יהוה : ויהפך יהוה רוחים חזק מאד וישא את הארבה
 ויתקעו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול
 מצרים : ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני כ
 ישראל : ויאמר יהוה אל משה נטה
 ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים ויש חשך : ויש
 משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים
 שלשת ימים : לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם :
 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק
 צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם גלד עמכם : ויאמר משה כה
 גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו :
 וגם מקננו גלד עמנו לא תשאר פרסה בי ממנו נקה לעבד
 את

את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד-
 באנו שמה : ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם :
 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני
 כי ביום ראתה בני תמות : ויאמר משה כן דברת לא אספ
 עוד ראות פניך :

א יא

ויאמר יהוה אל משה עוד ננע אחד אביא על פרעה
 ועל מצרים אחריו ישלח אתכם מזה פשלחו פלה גרש
 ויגרש אתכם מזה : דבר נא באזני העם וישאלו איש ו
 מאת רעהו ואשה מאת רעותה בלי כסף וכלי זהב : ויתן
 יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול
 מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם :
 ויאמר משה כה אמר יהוה פתחת הלילה אני
 ה יוצא בתוך מצרים : ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור
 פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אתר הרחם
 וכל בכור בהמה : והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים
 אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תקף : ולכל בני ישראל
 לא יחרץ פלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעו אשר
 יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל : וירדו כל עבדי אלה
 אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברנליך
 ואחריו כן יצא ויצא מעם פרעה בחרי אף :
 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען
 י רבות מופתי בארץ מצרים : ומשה ואהרן עשו את כל
 המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
 שלח את בני ישראל מארצו :

א יב

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי
 השנה : דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש
 הזה ויקחו להם איש ששה לבית אבת ששה לבית : ואס-
 ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו
 ה במכסת נפש איש לפי אכלו תכסו על הששה : ששה
 תמים זכר בוד שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העינים
 תקחו

תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש 6
הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים :
ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על 7
הבתיים אשר ואכלו אתו בהם : ואכלו את הבשר בלילה 8
הזה צלי-אש ומצות על-מרים ואכלוהו : אל-תאכלו ממנו 9
נא ובשל מבשל במים כי אם-צלי-אש ראשו על-כרעו
ועל-קרבו : ולא-תותרו ממנו עד-בקר והפותר ממנו עד- 10
בקר באש תשרפו : וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים 11
נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון
פסח הוא ליהוה : ועברתי בארץ-מצרים בלילה הזה 12
והכיתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם ועד-בהמה ובכל-
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם לכם 13
לאת על הבתיים אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי
עליכם ולא-יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים :
והיה היום הזה לכם לזכרון וחתתם אתו חג ליהוה 14
לדורותיכם חקת עולם תחנהו : שבעת ימים מצות תאכלו 15
אד ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כיו כל-אכל חמץ
ונבדרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד-יום השביעי :
וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש 16
יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה בהם אד אשר ואכל
לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושמרתם את-המצות 17
כיו בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את-היום הזה לדורותיכם חקת עולם : בראשון 18
בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד
ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ומצא 19
בבתיכם כיו כל-אכל מחמצת ונבדרתה הנפש ההוא מעדת
ישראל בגר ובאזרח הארץ : כל-מחמצת לא תאכלו כ
בכל מושבתיכם תאכלו מצות : פ

שתי המזוזות מן-הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש 23
מפתח-ביתו עד-בקר : ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה
את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על- 24
הפתח ולא יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף : ושמרתם
כה את-הדבר הזה לחק-לה ולכניד עד-עולם : והיה כיר-תבאו 25
אל-הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את-
העבדה הזאת : והיה כיר-אמרו אליכם בניכם מה העבדה 26
הזאת לכם : ואמרתם זבח-פסח הוא ליהוה אשר פסח 27
על-בתי בני-ישראל במצרים בנגפו את-מצרים ואת-בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו : וילכו ויעשו בני ישראל כאשר 28
צוה יהוה את-משה ואהרן בן עשו : ס ויהי 29
בחצי הלילה ויהוה הכה כל-בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על-פסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור
ל וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-
מצרים ויהי צעקה גדלה במצרים כיר-אין בית אשר אין- 30
שם מת : ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו 31
מתוך עמי גם-אתם גם-בני ישראל ולכו עבדו את-יהוה
כדברכם : גם-צאנכם גם-בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו 32
וברכתם גם-אתי : ותחזק מצרים על-העם למהר לשלחם 33
מז-הארץ כיו אמרו בלנו מתים : וישא העם את-בצקו
לה טרם יחמץ משאלתם צררת בשמלתם על-שכמם : ובגר- 34
ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי-כסף וכלי
זהב ושמלת : ויהוה נתן את-חן העם בעיני מצרים 35
וישאלום וינצלו את-מצרים : פ ויסעו 36
בני-ישראל מרעמסס סכתה בשש-מאות אלף רגלי הגברים
לבד משה : וגם-ערב רב עלה אתם וצאן וקדר מקנה כבד 37
מאד : ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות
כיו לא חמץ כיר-גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם- 38
מ צדה לא-עשו להם : ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלישים שנה וארבע מאות שנה : ויהי מסך שלשים שנה 39

וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות
 יהוה מארץ מצרים : ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם
 מארץ מצרים הוא-הלילה הזה ליהוה שמרים לכל-בני
 ישראל לדרתם : פ ויאמר יהוה אל-משה
 ואהרן זאת תקח הפסח כל-בן-בכר לא-יאכל בו : וכל-
 עבד איש מקנת-בסוף ומלתה אתו או יאכל בו : תושב מה
 ושכיר לא-יאכל בו : בבית אחד יאכל לא-תוציא מן-
 הבית מן-הבשר הוצה ועצם לא תשברו-בו : כל-עדת
 ישראל יעשו אתו : וכריגור אתך גר ועשה פסח ליהוה
 המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ
 וכל-ערל לא-יאכל בו : תורה אחת יהיה לאזרח ולגר
 הגר בתוכם : ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה נ
 את-משה ואת-אהרן כן עשו : ס ויהי בעצם
 היום הזה הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ מצרים על-
 צבאתם : פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : קדש-לי כל-בכור פטר יג א
 כל-רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא : ויאמר
 משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים
 מבית עבדים כי בתוך יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל
 חמץ : היום אתם יצאים בהדש האביב : והיה כריבואת ה
 יהוה אל-ארץ הפנעני והחמי והאמרי והחני והיבוס אשר
 נשבע לאבתיה לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-
 העבדה הזאת בהדש הזה : שבעת ימים תאכל מצת
 וביום השביעי תג ליהוה : מצות יאכל את שבעת הימים
 ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר בכל-גבלך : והגדת
 לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
 ממצרים : והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען
 תהיה תורת יהוה בפניך כי בגד חזקה הוצאת יהוה
 ממצרים : ושמרת את-החקה הזאת למועדה מימים י
 ימימה : פ והיה כריבואת יהוה אל-ארץ י

הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתיה ונתנה לך : והעברת
 כל-פטר רחם ליהוה וכל-פטר שגר בהמה אשר יהיה לך
 הזכרים ליהוה : וכל-פטר חמר תפדה בשה ואם-לא
 תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה : והיה כיר
 ישאלך בנג מחר לאמר מה-זאת ואמרת אליו בתוך יד
 טו הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים : ויהי כיר-הקשה
 פרעה לשלחנו ונהרג יהוה כל-בכור בארץ מצרים מבכר
 אדם ועד-בכור בהמה על-כן אני זבח ליהוה כל-פטר רחם
 הזכרים וכל-בכור בני אפדה : והיה לאות על-ידך
 ולטוטפת בין עיניך כי בתוך יד הוציאנו יהוה ממצרים :

ס ס ס יו 16

ויהי בשלח פרעה את-העם ולא-נתם אלהים דרך ארץ
 פלשתים כי קרוב הוא כי ו אמר אלהים פרוינתם העם
 בראתם מלחמה ושבנו מצרימה : ויסב אלהים את-העם
 בדרך המדבר נס-סוף וחמשים עלו בני-ישראל מארץ
 מצרים : ויקח משה את-עצמות יוסף עמו כי השבע
 השביע את-בני ישראל לאמר פלד ופקד אלהים אתכם
 כ והעליתם את-עצמתי מזה אתכם : ויסעו מספת ויחני
 באתם בקצה המדבר : ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
 ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
 יומם ולילה : לא-ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
 לפני העם : פ

א יד וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
 וישבו ויחני לפני כי החיית בין מגדל ובין תים לפני בעל
 צפן נכתו תחני על-הים : ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
 הם בארץ סגר עליהם המדבר : וחזקתי את-לב-פרעה
 ורדף אחריהם ואפגדה בפרעה ובכל-חילו וידעו מצרים
 ה כיראני יהוה ויעשו-כן : ויגד למלך מצרים כי ברח העם
 ויחפד לבב פרעה ועבדיו אל-העם ויאמרו מה-זאת עשינו
 כ כיר-שלחנו את-ישראל מעבדנו : ויאסר את-דרכו ואת-
 י עמו לקח עמו : ויקח שש-מאות רכב בחור וכל רכב
 מצרים

מצרים ושלשם על-כלו : ויחזק יהוה את-לב פרעה מלך 8
מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד
רמה : וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על- 9
הים כל-סוס רכב פרעה ופרשו וחילו על-פי החירות לפני
בעל צפון : ופרעה הקריב וישאו בני-ישראל את-עיניהם י
והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני-ישראל
אל-יהוה : ויאמרו אל-משה המבלי איו-קברים במצרים 11
לקחתנו למות במדבר מה-זאת עשית לנו להוציאנו
מצרים : הלא-זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר 12
הדל מפנינו ונעבדה את-מצרים כי טוב לנו עבד את-
מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אל-העם אל-תיראו 13
התוצבו וראו את-ישועת יהוה אשר-יעשה לכם היום כי
אשר ראיתם את-מצרים היום לא תסכו לראתם עוד עד-
עולם : יהוה ולתם לכם ואתם תחרשון : פ 14
ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אלו דבר אל-בני- 15
ישראל ויסעו : ואתה הרים את-מטף ונטה את-ידך על- 16
הים ובקעהו ויבאו בני-ישראל בתוך הים ביבשה : ואני 17
הנני מחזק את-לב מצרים ויבאו אחריהם ואקבדה בפרעה
ובכל-חילו ברכבו ובפרשו : וידעו מצרים כי-אני יהוה 18
בהקבדי בפרעה ברכבו ובפרשו : ויסע מלאך האלהים 19
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין 20
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את-הלילה ולא-קרב
זה אל-זה כל-הלילה : ויש משה את-ידו על-הים ויולך 21
יהוה ואת-הים ברוח קדים עזה כל-הלילה וישם את-הים
לחרבה ויבקעו המים : ויבאו בני-ישראל בתוך הים ביבשה 22
והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : וירדפו מצרים ויבאו 23
אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשו אל-תוך הים : ויהי 24
באשמרת הבקר וישקף יהוה אל-מחנה מצרים בעמוד אש
וענן ויהם את מחנה מצרים : ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו כה
בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם
להם (94)

26 להם במצרים : פ ויאמר יהוה אל-משה נטה
את-ידך על-הים וישבו המים על-מצרים על-רכבו ועל-
27 פרשו : ויש משה את-ידו על-הים וישב הים לפניו בקר
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את-מצרים בתוך
28 הים : וישבו המים ויכסו את-הרכב ואת-הפרשים לכל
חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא-נשאר בהם עד-אחד :
29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים וחמים להם חמה
ל מימינם ומשמאלם : וישע יהוה ביום ההוא את-ישראל
מיד מצרים וירא ישראל את-מצרים מת על-שפת הים :
31 וירא ישראל את-היך הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו
העם את-יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו : פ
א טו אז וישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר
2 סוס ורכבו רמה בים : עני וזמרה
זה ויהי-לנו לישועה זה אלו ואנחנו
3 אלהי אבי נאר-ממנהו : יהוה איש מלחמה
4 יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ה ומבחר שלשו טבעו בים-סוף : תהמת וכסימו
6 ירדו במצולת כמור-אבן : ומינה יהוה נאדרי
בכח ומינה יהוה תרעץ אויב :
7 וברב נאונד תהרס קמיד תשלח חרנה ואכלמו
8 פקש : וברוח אפיד נערמו מים
נצבו כמור-נד גזלים קפאו תהמת בלב-ים :
9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק
שלל תמלאמו נפשי אריק חרפי תורישמו ידי :
י נשפת ברוחך פסמו ים צללו
11 כעופרת במים אדירים : מי כמכה ו באלם
יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
12 תהלת עשה-פלא : נטית ומינה תבלעמו ארץ :
13 נחית בתסדך עם-נו נאלת נהלת

כראש עמוד ס" כ"ה ש"ס 99

בַּעֲזָה אֶל־נֹחַה קְדָשֶׁךְ : שְׁמָעוּ עַמִּים יִרְגִזוּן 14
 חֵיל אֹהֹו יִשְׁבִי פִלְשֶׁת : אִזּוּ נִבְהָלוּ טו
 אֶלֹכָיו אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב וְאֶחְזֹמוּ רָעַד
 נִמְנוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפְלַל עֲלֵיהֶם 16
 אִימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל יִרְעַשׁ יִדְמוּ כְּאֶבֶן
 עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִסְיוֹ
 קִנְיָת : תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר גְּחֹלֶתֶךָ 17
 מִכּוֹן לִשְׁבַתְךָ פְּעֻלַת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי
 בּוֹנְנוּ יָדִיד : יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : 18
 כִּי בֹא סוּס פִּרְעֹה בָרַכְבוֹ וּבִגְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָׁב יְהוָה 19
 עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבֹשָׁה
 בְּתוֹךְ הַיָּם : פ וַתִּקַּח מֵרִים כ
 הַנְּבִיאָה אֲחֹזַת אֶהֱרֹן אֶת־הַתַּף בְּיָדָהּ וַתִּצָּאן כָּל־הַנְּשִׁימִם
 אֲחֵרֵיהֶּ בַתַּפִּים וּבַמַּחֲלֹת : וַתִּשַׁען לָהֶם מֵרִים שִׁירוֹ לַיהוָה 21
 כִּי־נָאָה נָאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם : ס וַיִּסַּע 22
 מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ
 שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם : וַיָּבֹאוּ מֵרְתֵהּ וְלֹא 23
 יָכְלוּ לִשְׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מֵרִים הָיָה עֲלֵיכֶן קָרָא־שְׁמָהּ
 מֶרְהָ : וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתַּד : וַיִּצְעַק 24 כה
 אֶל־יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּכְתְּמוּ הַמַּיִם
 שֵׁם שֵׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְחֹו : וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ 26
 תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה
 לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמְתִי בְּמִצְרַיִם
 לֹא־אֵשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רִפְאָךְ : ס וַיָּבֹאוּ 27
 אֶל־מַחֲמֵה וְשֵׁם שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה עֵגֶת מַיִם וְשִׁבְעִים תַּקְרִים וַיַּחֲנוּ־
 שָׁם עַל־הַמַּיִם :

וַיִּסַּעוּ מֵאֵילָם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר־סִין יו א
 אֲשֶׁר בְּיוֹ־אֵילָם וּבְיוֹן סִינַי בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּלְוִנוּ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־ 2
 מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בַּמִּדְבָּר : וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִי־ 3

חלנו ק" 2. v.

יָתֵן מוֹתָנוּ בְּיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָּנוּ עַל־סִיר הַבַּשָּׂר
 בְּאֶכְלֹנוּ לֶחֶם לִשְׁבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
 4 לְחַמִּית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעַב : ס וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִנִי מִמִּטֵּר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּצָּא
 הָעָם וּלְקִטּוֹ דִּבְרֵי־יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנִסְנוּ הַיֶּלֶד בְּתוֹרַתִי אִם־
 ה לא : וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְרִאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה
 6 עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וָיוֹם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־כָּל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 7 מִצְרַיִם : וּבִקֶּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־
 8 תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלְוֵנוּ עֲלֵינוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרַב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בַּבֶּקֶר לִשְׁבַע
 בְּשָׁמְעוֹ יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עֲלָיו וְנַחֲנוּ
 9 מָה לֹא־עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 אֶהֱרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי
 י שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם : וַיְהִי כַּדָּבָר אֲחֵרֹן אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וַיָּפְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינָיו :
 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : פ
 12 שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלִוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין
 הָעֲרַבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקֶר תִּשְׁבְּעוּ־לֶחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי
 13 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיְהִי בְּעֲרַב וַתַּעַל הַשֶּׁלֶו וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה
 14 וּבִבְקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטֵּל סָבִיב לְמַחֲנֶה : וַתַּעַל שִׁכְבַת
 הַטֵּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מִחֶסֶף דָּק כַּכֶּפֶר עַל־
 טו הָאָרֶץ : וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא
 כִּי לֹא יִדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
 16 נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה : זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטּוֹ
 מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפָנָיו אֶכְלוּ עֹמֵר לְגִלְגֵּלַת מִסַּפֵּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ
 17 לְאִשֶׁר בְּאֶהְלוֹ תַחֲדָי : וַעֲשׂוּ־כֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה
 18 וְהִמְמַעֲטוּ : וַיִּמְדוּ בְּעֹמֵר וְלֹא הָעֵדִיף הַמִּרְבָּה וְהִמְמַעֲטוּ לֹא
 19 הִחֲסִיר אִישׁ לְפָנָיו אֶכְלוּ לְקַטּוֹ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ
 כ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בְּקֶר : וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּזְתְּרוּ

חלנו ק" 13. v. תלנו ק" 7. v.

אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם
 משה : וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו והם 21
 השמש ונגמס : ויהי ביום השישי לקטו לחם משנה שני 22
 העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה : ויאמר 23
 אלהם הוא אשר הבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהוה מתר
 את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-
 העדף הניחו לכם למשמרת עד-הבקר : וניחו אתו עד- 24
 הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו :
 ויאמר משה אכלהו היום פיר-שבת היום ליהוה היום לא כח
 תמצאהו בשדה : ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת 26
 לא יהיה-בו : ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא 27
 מצאו : ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם 28
 לשמר מצותי ותורתתי : ראו כיהוה נתן לכם השבת על- 29
 כן הוא נתן לכם ביום השישי לחם יומים שבו איש תחתיו
 אלי-יצא איש ממקומו ביום השביעי : וישבתו העם ביום ל
 השבע : ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא כירע גד 31
 לבן וטעמו כצפיתת בדבש : ויאמר משה זה הדבר אשר 32
 צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען
 יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי
 אתכם מארץ מצרים : ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת 33
 אחת ותן-שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה
 למשמרת לדרתיכם : כאשר צוה יהוה אל-משה ונייתהו 34
 אהרן לפני העדת למשמרת : ובני ישראל אכלו את-המן לה
 ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו
 עד-באם אל-קצה ארץ כנען : והעמר עשרית האפה 36
 הוא :

ויוסעו כל-עדת בני-ישראל ממדבר-סין למסעיהם על-פי יו א
 יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשבת העם : וירב העם 2
 עם-משה ויאמרו תנו-לנו מים ונשתה ויאמר להם משה
 מה-תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה : ויצמא שם העם 3

פתח כאתנה v. 20.

למים וילן העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
 4 להמית אתי ואת-בני ואת-מקני בצמא : ויצעק משה אל-
 ה יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט ויסקלני : ויאמר
 יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח אתה מוקני ישראל
 6 ומטף אשר הופית בו את-היאר קח בידך והלכת : הנני
 עמד לפניך שם על-הצור בהרב והפית בצור ויצאו ממנו
 7 מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל : ויקרא
 שם המקום מסה ומריבה על-דיב בני ישראל ועל נפתם
 את-יהוה לאמר הלא יהוה בקרבנו אס-אין : פ
 8 ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפידים : ויאמר
 9 משה אל-יהושע בחר-לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר
 י אנכי נצב על-ראש הנבעה ומטה האלהים בידו : ויעש
 יהושע כאשר אמר-לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן
 11 וחור עלו ראש הנבעה : והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
 12 ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וידי משה כבדים
 ויקחו-אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו
 בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש :
 13 ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו לפי-הרב : פ
 14 ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון בספר
 ושים באזני יהושע כיהי-מחה אכחה את-זכר עמלק מתחת
 16 טו השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה ונסי : ויאמר
 ביד על-כס יהי מלחמה ליהוה בעמלק מחר דר :

פ פ פ יז יח

א יח וישמע יתרו כהן מדון חתן משה את כל-אשר עשה
 אלהים למשה ולישראל עמו כיהוציא יהוה את-ישראל
 2 ממצרים : ויקח יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה
 3 אחר שלוחיה : ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם פי
 4 אמר גר היותי בארץ נכריה : ושם האחד אליעזר כי
 ה אלהי אבי בעורי ויצלני מחרב פרעה : ויבא יתרו חתן
 משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה
 6 שם הר האלהים : ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו בא
 אליד

אליה ואשתו ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת חתנו
 וישתחו וישקלו וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האלה :
 ויספר משה לחתנו את כל-אשר עשה יהוה לפרעה
 ולמצרים על אודת ישראל את כל-התלאה אשר מצאתם
 בדרך ויצלם יהוה : ויתר יתרו על כל-הטובה אשר-עשה
 יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים : ויאמר יתרו ברוד י
 יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
 הציל את-העם מתחת יד-מצרים : עתה ידעתי כי-גדול
 יהוה מכל-האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם : וינח יתרו
 חתן משה עלה ויבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זמני
 ישראל לאכל-לחם עם-חתן משה לבני האלהים : ויהי
 ממצרת וישב משה לשפט את-העם ויעמד העם על-
 משה מן-הבקר עד-הערב : וירא חתן משה את כל-
 אשר-הוא עשה לעם ויאמר מה-תדבר הזה אשר אתה
 עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל-העם נצב עליך מן-
 בקר עד-ערב : ויאמר משה לחתנו כי-יבא אלי העם טו
 לדרש אלהים : כי-יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין
 איש ובין רעהו והודעתי את-חקי האלהים ואת-תורתיו :
 ויאמר חתן משה אליו לא-טוב הדבר אשר אתה עשה :
 נבל תבל נם-אתה נם-העם הזה אשר עמד כירכב ממך
 הדבר לא-תוכל עשהו לבדך : עתה שמע בקלי איעצך
 ויהי אלהים עמך הנה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה
 את-הדברים אל-האלהים : והזהרתה אתהם את-החקים כ
 ואת-התורת והודעת להם את-הדרך ולכו בה ואת-
 המעשה אשר יעשון : ואתה תחנה מכל-העם אנשי-חיל
 וראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי
 אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות : ושפטו את-
 העם בכל-עת והיה כל-הדבר הגדל וביאו אליך וכל-הדבר
 הקטן ושפטו-הם והקל מעליך ונשאו אתך : אם את-
 הדבר הזה תעשה וצוץ אלהים ויכלת עמד וגם כל-העם
 הנה על-מקמו יבא בשלום : וישמע משה לקול חתנו ויעש
 כל

כה כל אשר אמר : ויבחר משה אנשי-חיל מכל-ישראל ויתן
 אתם ראשים על-העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
 ושרי עשרות : ושפטו את-העם בכל-עת את-הדבר הקשה
 וביאון אל-משה וכל-הדבר הקטן ושפטו הם : וישלח
 משה את-חתנו וילך לו אל-ארצו : פ
א יט בחדש השלישי לצאת בני-ישראל מארץ מצרים ביום
 הנה באו מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
 ויחנו במדבר ויחן-שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל-
 האלהים ויקרא אליו יהוה מן-ההר לאמר פה תאמר לבית
 יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי
 למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי :
 ה ועתה אם-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם
 לי סגלה מכל-העמים כי-לי כל-הארץ : ואתם תהיו-לי
 ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-
 בני ישראל : ויבא משה ויקרא לזמני העם וישם לפניהם
 את כל-הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל-העם
 וחדו ויאמרו כל אשר-דבר יהוה נעשה וישב משה את-
 דברי העם אל-יהוה : ויאמר יהוה אל-משה הנה אנכי
 בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם-
 בך יאמינו לעולם ויגד משה את-דברי העם אל-יהוה :
 י ויאמר יהוה אל-משה לד אל-העם וקדשתם היום ומחר
 יי ובכסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי
 ירד יהוה לעיני כל-העם על-הר סיני : והגבלת את-העם
 סביב לאמר השמרו לכם עלות בקר וינע בקצרו כל-
 הנגע בקר מות יומת : לא-תנע בו יד כי-סקול וסקל או-
 ירה ירה אם-בהמה אם-איש לא יחיה במשך היבל המה
 יעלו בקר : וירד משה מן-ההר אל-העם ויגדש את-העם
 טו ויכבסו שמלתם : ויאמר אל-העם היו נכנים לשלשת ימים
 אל-תגשו אל-אשה : ויהי ביום השלישי בהית הבקר והיו
 קלות וברקים וענן כבד על-ההר וקל שפר חנן מאד ויחבר
 יז כל-העם אשר במחנה : ויצא משה את-העם לקראת
 האלהים

האלהים מן-המחנה ויניצבו בתחתית ההר : והר סיני 18
 עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ועל עשנו כעשן
 הכבשן ויחיד כל-ההר מאד : ויהי קול השפך הולך וחקק 19
 מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד יהוה על-כ
 הר סיני אל-ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר
 ועל משה : ויאמר יהוה אל-משה רד העד בעם פן-יהרסו 21
 אל-יהוה לראות ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנזשים 22
 אל-יהוה ותקדשו פן-יפרץ בהם יהוה : ויאמר משה אל- 23
 יהוה לא-יוכל העם לעלות אל-הר סיני כי-אתה העדתה
 בנו לאמר הנבל את-ההר וקדשתו : ויאמר אליו יהוה 24
 לדרד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל-יהרסו
 לעלת אל-יהוה פן-יפרץ-בם : וירד משה אל-העם ויאמר כה
 אלהם :

וידבר אלהים את כל-הדברים האלה לאמר : ס כ א
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים 2
 מבית עבדים : לא-יהיה לך אלהים אחרים על-פני : לא- 3
 תעשה לך כסל וכל-תמונה אשר בשמים ו מפעל ואשר
 בארץ מתחת ואשר במים ו מתחת לארץ : לא-תשתחוה ה
 להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
 אבת על-בנים על-שלישים ועל-רבעים לשנאי : ועשה 6
 חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא 7
 תשא את-שם-יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר-ישא את-שמו לשוא : פ זכור 8
 את-יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל- 9
 מלאכתך : ויום השביעי שבת ו ליהוה אלהיך לא-תעשה י
 כל-מלאכה אתה ו ובנת ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך
 אשר בשעריך : כי ששת-ימים עשה יהוה את-השמים ו 11
 ואת-הארץ את-הים ואת-כל-אשר-בם וינת ביום השביעי
 על-כן ברך יהוה את-יום השבת ונקדשהו : ס
 כבד את-אביך ואת-אמך למען יארכו וימך על 12
 האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך : ס

13 לא תרצח : ס
 14 לא תנאב : ס
 15 לא-תענה ברעך עד שקר : ס
 16 לא תחמד בית רעה : ס
 17 לא-תחמד
 אשת רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעה :
 18 וכל-העם ראים את-הקולת ואת-
 הלפידים ואת קול השפך ואת-ההר עשן וירא העם וינעו
 ויעמדו מרחק : ויאמרו אל-משה דבר-אתה עמנו ונשמעה
 כ ואל-ידבר עמנו אלהים פן-נמות : ויאמר משה אל-העם
 אל-תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
 21 תהיה יראתו על-פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד העם
 מרחק ומשה נגש אל-הערפל אשר-שם האלהים : ס
 22 ויאמר יהוה אל-משה כה תאמר אל-בני ישראל
 אתם ראיתם כי מן-השמים דברתי עמכם : לא תעשון
 24 אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה
 תעשה-לי וזבחת עליו את-עלתיך ואת-שלמיך את-צאנך
 ואת-בקרך בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי אבוא אליך
 כה וברכתך : ואם-מזבח אבנים תעשה-לי לא-תבנה אתהו
 26 גזית כי תרבה הנפת עליה ותחללה : ולא-תעלה במעלת
 על-מזבחי אשר לא-תנלה ערוחתך עליו :

פ פ פ יח 18

19 **כא** ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם : כי תקנה עבד
 3 עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם : אם-
 בנפו ובא בנפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו
 4 עמו : אם-אדניו יתולו אשה וילדה-לו בנים או בנות
 ה האשה וילדיה תהיה לאדניו והוא יצא בנפו : ואם-אמר
 יאמר העבד אהבתי את-אדני את-אשתי ואת-בני לא יצא
 6 חפשי : והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הדלת או
 אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם :
 7 וכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא
 8 בצאת העבדים : אם-דעה בעיני אדניו אשר-לא יעדה

לו ק" v. 8. XXI.

34 בָּר וְלֹא יִכְסְנוּ וְנִפְלֵ-שָׁמָּה שׁוֹר אִו חֲמֹר : בַּעַל תְּבוּחַ
 וְשֵׁלֶם כֶּסֶף יִשָּׁב לְבַעְלֵיו וְהִמַּת יְהוָה-לוֹ : ס
 לָה וְכִי-יִנָּפֵף שׁוֹר-אִישׁ אֶת-שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמָת וּמָכְרוּ אֶת-הַשׁוֹר
 36 חָחִי וְחָצֹו אֶת-כֶּסֶפוֹ וְגַם אֶת-הַמַּת יַחְצֹון : אִו נֹדַע כִּי
 שׁוֹר נָנַח הוּא מִתְמֹל שְׁלֹשׁם וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בַּעְלֵיו שְׁלֹם
 וְשֵׁלֶם שׁוֹר תַּחַת הַשׁוֹר וְהִמַּת יְהוָה-לוֹ : ס
 37 כִּי יִנָּכֵב-אִישׁ שׁוֹר אִו-שֶׁה וּטְבָחוֹ אִו מָכְרוּ חֲמִשָּׁה בָקָר
 וְשֵׁלֶם תַּחַת הַשׁוֹר וְאַרְבַּע-צֹאן תַּחַת הַשֶּׁה :

א כב אִם-בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצָא הַנֶּגֶב וְהִכָּה וּמַת אִין לוֹ דָמִים :

2 אִם-זֹרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָמִים לוֹ שְׁלֹם אִם-אִין לוֹ
 3 וְנִמְכָר בְּנִגְבָתוֹ : אִם-הַמָּצָא תִמָּצָא בְיָדוֹ הַנֶּגֶבָה מִשׁוֹר
 4 עַד-חֲמֹר עַד-שֶׁה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלֹם : ס כִּי
 וּבַעַר-אִישׁ שָׂדֵה אִו-כָּרֶם וְשָׁלַח אֶת-בְּעִירָהּ וּבַעַר בְּשָׂדֵה
 ה אַחֵר מִיֵּטֵב שָׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב כָּרְמוֹ וְשֵׁלֶם : ס כִּי-
 תִצָּא אִשׁ וּמָצָאָה קִצִּים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אִו הַקָּמָה אִו הַשָּׂדֵה
 6 שְׁלֹם יִשְׁלֹם הַמְּבַעַר אֶת-הַבְּעִירָה : ס כִּי-יִתֵּן
 אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כֶסֶף אִו-כֵּלִים לְשֹׂמֵר וְנִגְבַּת מִבַּיִת הָאִישׁ אִם-
 7 יִמָּצָא הַנֶּגֶב וְשֵׁלֶם שְׁנַיִם : אִם-לֹא יִמָּצָא הַנֶּגֶב וְנִקְרַב
 בַּעַל-הַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים אִם-לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ :
 8 עַל-כָּל-דִּבְרֵי-פֶשַׁע עַל-שׁוֹר עַל-חֲמֹר עַל-שֶׁה עַל-שְׁלֹמָה עַל-
 כָּל-אֲבֹדָה אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי-הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר-
 שְׁנִיחָם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים וְשֵׁלֶם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ : ס
 9 כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ חֲמֹר אִו-שׁוֹר אִו-שֶׁה וְכָל-
 י בַּחֲמָה לְשֹׂמֵר וּמַת אִו-נִשְׁבֵּר אִו-נִשְׁבָּה אִין רֵאָה : שְׁבַעַת
 יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיחָם אִם-לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ
 11 וְלָקַח בַּעְלֵיו וְלֹא יִשְׁלֹם : וְאִם-נִגְבַּת וְנִגְבַּת מִעֲמֹו וְשֵׁלֶם לְבַעְלֵיו :
 12 אִם-טָרַף וְטָרַף יִבְאֵהוּ עַד הַטָּרְפָה לֹא יִשְׁלֹם : פ
 13 וְכִי-יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבֵּר אִו-מַת בַּעְלֵיו
 14 אִין-עֲמֹו שְׁלֹם יִשְׁלֹם : אִם-בַּעְלֵיו עֲמֹו לֹא יִשְׁלֹם אִם-שָׂכִיר
 15 הוּא בָּא בְּשָׂכְרוֹ : ס וְכִי-יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹלָה

וְהִפְתָּה לְעַם נִכְרִי לֹא-יִמָּשַׁל לְמִכְרָהּ בְּבִגְדוֹ-כָּה : וְאִם-לִבְנוֹ
 יִעַדְנָה כְּמִשְׁפַּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ : אִם-אַחֲרַת יִקַּח-לוֹ
 11 שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִנָּרַע : וְאִם-שְׁלֹשׁ-אַלְהָ לֹא
 12 יַעֲשֶׂה לָּהּ וּיִצְאָה חַנּוּם אִין כֶּסֶף : ס מִכָּה אִישׁ
 13 וּמַת מוֹת יוּמַת : וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידוֹ וְשִׁמְתִי
 14 לְדֹ מָקוֹם אֲשֶׁר יָגוּם שָׁמָּה : ס וְכִי-יִזְדֹּ אִישׁ עַל-
 רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בַּעֲרֻמָּה מֵעַם מוֹבְחֵי תִקְחֵנוּ לְמוֹת : ס
 16 וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמַת : ס וְנִגְבַּ טו
 17 אִישׁ וּמָכְרוּ וְנִמָּצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמַת : ס וּמִקַּלֵּל
 18 אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמַת : ס וְכִי-יִרְיֹבֵן אֲנָשִׁים
 וְהִכָּה-אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בְּאָבֵן אִו בְּאִנְרָף וְלֹא יָמוּת וְנִפְלַ
 19 לְמַשְׁבָּב : אִם-יָקוּם וְהִתְחַלַּד בְּחוּץ עַל-מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקַח הַמִּכָּה
 20 רַק שְׂבָתוֹ יִתֵּן וְרָפָא יִרְפָּא : ס וְכִי-יִכָּה אִישׁ כ
 אֶת-עַבְדּוֹ אִו אֶת-אִמְתּוֹ בְּשִׁבְטֵ וּמַת תַּחַת יָדוֹ נָקַם וְנָקַם :
 אִד אִם-יָוִם אִו יוּמִים יַעֲמֵד לֹא יָקַם כִּי כֶסֶף הוּא : 21
 ס וְכִי-יִנָּצֹו אֲנָשִׁים וְנִנָּפְו אִשָּׁה הָרָה וּיִצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא
 22 יְהִי אִסוֹן עָנֹוֹשׁ יַעֲנֹוֹשׁ כְּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן
 23 בְּכֵלִים : וְאִם-אִסוֹן יְהִי וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ : עוֹן 24
 תַּחַת עוֹן שׁוֹן תַּחַת שׁוֹן יָד תַּחַת יָד רִגְלֵ תַּחַת רִגְלֵ : כְּוִיָּה כה
 תַּחַת כְּוִיָּה פָּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה :
 ס וְכִי-יִכָּה אִישׁ אֶת-עֵין עַבְדּוֹ אִו-אֶת-עֵין אִמְתּוֹ
 26 וְשִׁחַתָּה לְחַפְשֵׁי וְשִׁלַּחְנוּ תַּחַת עֵינוֹ : וְאִם-שׁוֹן עַבְדּוֹ אִו-שׁוֹן
 27 אִמְתּוֹ וְיָפִיל לְחַפְשֵׁי וְשִׁלַּחְנוּ תַּחַת שָׁנֹו : פ
 28 וְכִי-יִנָּפֵף שׁוֹר אֶת-אִישׁ אִו אֶת-אִשָּׁה וּמַת סָקוֹל יִסְקָל
 הַשׁוֹר וְלֹא יִאָּכַל אֶת-בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשׁוֹר נָקִי : וְאִם שׁוֹר
 29 נָנַח הוּא מִתְמֹל שְׁלֹשׁם וְהוּעַד בְּבַעְלֵיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהַמִּית
 אִישׁ אִו אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקָל וְנִסְקָל בַּעְלֵיו יוּמַת : אִם-כֶּפֶר ל
 יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדוֹן נֶפֶשׁוֹ כְּכָל אֲשֶׁר-יוּשַׁת עָלָיו : אִו-בֵּן 31
 יָנַח אִו-בַּת יָנַח כְּמִשְׁפַּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ : אִם-עַבְדֵּ יָנַח 32
 הַשׁוֹר אִו אִמָּה כֶּסֶף וְשְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לְאֲדֹנָיו וְהַשׁוֹר
 יִסְקָל : ס וְכִי-יִפְתָּה אִישׁ בּוֹר אִו כִּי-יִכָּרֵה אִישׁ 33

אשר לא-ארשה ושכב עמה מהר ומחרנה לו לאשה :
 אס-מאן ומאן אביה לתתה לו כסף ישקל במהר הבתולת :
 ס מכשפה לא תחיה : כל-שכב עם-בהמה 17 18
 מות יומת : ס זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה 19
 לבדו : וגר לא-תונה ולא תלחצנו פי-גרים היותם בארץ ב
 מצרים : כל-אלמנה ויתום לא תענון : אס-ענה תענה 21 22
 אתו פי אס-צעק וצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה 23
 אפי וחרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
 יתמים : פ אס-כסף ו תלוה את-עמי 24
 את-העני עמד לא-תהנה לו כנשה לא-תשימון עליו נשד :
 אס-חבל תחבל שלמת רעה עד-בא השמש תשיבנו לו : כה
 פי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישקב והיה 26
 פי-וצעק אלי ושמעתי פי-חנן אני : ס אלהים 27
 לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר : מלאתך ודמעך לא 28
 תאחר בקור בנה תתו-לי : כו-תעשה לשרך לצאנך שבעת 29
 ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי : ואנשי-קדש ל
 תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לפלב תשלקון
 ס אתו :

לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להיות עד כג א
 חמס : לא-תהנה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב 2
 לנטת אחרי רבים להטת : ודל לא תהדר בריבו : 3
 ס פי תפגע שור איבה או חמרו תעה השב תשיבנו 4
 לו : ס פי-תראה חמור שנאף רבץ תחת משאו ה
 ותדלת מעזב לו עזב תעזב עמו : ס לא תטה 6
 משפט אבינה בריבו : מדבר-שקר תרחק וגמי וצדיק אל- 7
 תהני פי לא-אצדיק רשע : ושחד לא תקח פי השחד 8
 ועור פקחים ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם 9
 ודעתם את-נפש הגר פי-גרים היותם בארץ מצרים : ושש 10
 שנים תזרע את-ארצך ואספת את-תבואתה : והשביעת 11
 השמיטה ונטשתה ואכלו אביני עמד ויתרם תאכל הנת

השדה כו-תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה
 מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך
 15 וינפש כו-אמתך וחרך : ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו
 14 ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיך : שלש
 טו רגלים תהני לו בשנה : את-חג המצות תשמר שבעת
 ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב פי-בו
 16 יצאת ממצרים ולא-יראו פני ריגס : וחג הקציר בפורי
 מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספה
 17 את-מעשיך מן-השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל-
 18 זכורך אל-פני האדון יהוה : לא-תזבח על-חמץ רס-זבחי
 19 ולא-ילון חלב-חגי עד-בקר : ראשית בפורי אדמתך תביא
 בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו :

כ פ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
 21 ולהביאך אל-המקום אשר הכנתי : השמר מפניו ושמע
 בקלו אל-תמר בו פי לא ישא לפשעכם פי שמי בקרבו :
 22 פי אס-שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתו
 23 את-איביך וצרתו את-צרריך : פי-גלד מלאכי לפניך
 והביאך אל-האמרי ותחתי ותפרזי ותפגעני החיו והיבוסו
 24 והכחדתיו : לא-תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא
 תעשה כמעשיהם פי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם :
 כה ועבדתם את יהוה אלהיכם ובכד את-לחמך ואת-מימך
 26 והסרתי מחלה מקרבך : ס לא תהיה משבלה
 27 ועקרה בארצך את-מספר ימיה אמלא : את-אימתי אשלח
 לפניך והפאתי את-כל-העם אשר תבא בהם ונתתי את-
 28 כל-איביך אליך ערף : ושלחתי את-הצרעה לפניך וגרשה
 29 את-החיו את-הכנעני ואת-החתי מלפניך : לא אנרשנו
 מפניך בשנה אחת כו-תהנה הארץ שממה ורבה עלה
 ל תית השדה : מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה
 31 ונחלת את-הארץ : ושתי את-גבלך מיס-סוף ועד-ים
 פלשתים וממדבר עד-תנחר פי ו אתן בידכם את ישבי
 32 הארץ וגרשתמו מפניך : לא-תכרת להם ולא-להיהם

כרית : לא ישבו בארצך פוֹי־חֲטֵאוֹ אֶתְךָ לִי כִי תַעֲבֹד
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ :
 וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶיהָ אֶל־יְהוָה אֲתָהּ וְאֶהְרֹן נָדַב כֹּד *
 וְאֵבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק : וַיִּגַּשׁ 2
 מֹשֶׁה לְבָדוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יָגִשׁוּ וְהָעַם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ :
 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעַם אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־ 3
 הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָל־הַיִּדְבָּרִים
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה : וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה 4
 וַיִּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיָּבֹן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִצְבָּחָה
 לְשָׁנִים עֶשֶׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַח אֶת־נְעָרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה 5
 וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים : וַיִּקַּח מֹשֶׁה 6
 חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֵזְנֵת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ : וַיִּקַּח 7
 סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
 נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרַק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר 8
 הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַיִּדְבָּרִים
 הָאֵלֶּה : וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן נָדַב וְאֵבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי 9
 יִשְׂרָאֵל : וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כַּמַּעֲשֶׂה י
 לְבִנְתַּי הַסַּפִּיר וּכְעָצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר : וְאֶל־אֲצִילֵי בְנֵי י 11
 יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲוֶה אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הִהָרָה וְהִיָּה־ 12
 שָׁם וְאֲתַנְּחֶה לְךָ אֶת־לְחַת הָאֵבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתֶם : וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיַּהֲרֹשֶׁע מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה 13
 אֶל־הָר הָאֱלֹהִים : וְאֶל־הַזִּקְנִים אָמַר שְׁבוּ־לִנּוּ בְּזֶה עַד 14
 אֲשֶׁר־נִשְׁוֵב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֹן וַחֲוִיר עִמָּכֶם מִי־בַעַל דִּבְרֵים
 וַיִּגַּשׁ אֲלֵהֶם : וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיִּכַּסּוּ הָעַנְּנִים אֶת־הָהָר : טו
 וַיִּשְׁכְּנוּ כַּבּוֹד־יְהוָה עַל־הָר סִינַי וַיִּכַּסּוּ הָעַנְּנִים שֵׁשֶׁת יָמִים 16
 וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעַנְּנִים : וּמֵרָאִה כְּבוֹד 17
 יְהוָה בָּאֵשׁ אֹכֵלַת בָּרָאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא 18
 מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעַנְּנִים וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים
 יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה :

פ פ פ יט 19

א כה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 2 וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִקְחוּ אֶת־
 3 תְרוּמָתִי : וְזֹאת תְרוּמָתָהּ אֲשֶׁר תִקְחוּ מֵאֵתָם זָהָב וְכֶסֶף
 4 וְנִחְשֵׁת : וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִים : וְעֹרֹת
 6 אֵילָם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַחֲשִׁים וְעֻצֵי שָׁטִים : שְׂמֵי לְמֵאֵר
 7 בְּשָׂמִים לְשִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְשֻׁרֹת הַסַּפִּימִים : אֲבִגְי־שֵׁהֶם
 8 וְאֲבִגְי מִלֵּאִים לְאַפֵּד וּלְחֹשֶׁן . וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וַיִּשְׁכְּנָתִי
 9 בְּתוֹכְכֶם : כְּכֹל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָאִה אֹתְךָ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן
 י וְאֵת תְּבִנֹת כָּל־כְּלָיו וְכֹן תַעֲשׂוּ : ס וַעֲשׂוּ אֲרוֹן
 עֻצֵי שָׁטִים אֲמִתִּים וַחֲצֵי אַרְכּוֹ וְאִמָּה וַחֲצֵי רַחְבּוֹ וְאִמָּה
 11 וַחֲצֵי קָמָתוֹ : וְצִפִּיתִי אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תַצְפִּינוּ
 12 וְעֲשִׂיתִי עֲלָיו זָר זָהָב סָבִיב : וַיִּצְקֶתָ לּוֹ אַרְבַּע טַבַּעֹת זָהָב
 וַנִּתְּתָה עַל אַרְבַּע פְּעֻמָּתָיו וּשְׁתֵי טַבַּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת
 13 וּשְׁתֵי טַבַּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשְּׁנִיית : וְעֲשִׂיתִי בְדָי עֻצֵי שָׁטִים
 14 וְצִפִּיתִי אֹתָם זָהָב : וְהִבַּאתִי אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעֹת עַל צַלְעוֹת
 טו הָאָרוֹן לְשֵׂאת אֶת־הָאָרוֹן בָּהֶם : בְּטַבַּעֹת הָאָרוֹן יִהְיוּ הַבָּדִים
 16 לֹא יָסְרוּ מִמֶּנּוּ : וְנִתְּתָ אֶל־הָאָרוֹן אֵת הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲתֵן
 17 אֵלֶיךָ : וְעֲשִׂיתִי כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמִתִּים וַחֲצֵי אַרְכָּה
 18 וְאִמָּה וַחֲצֵי רַחְבָּהּ : וְעֲשִׂיתִי שְׁנַיִם כְּרָבִים זָהָב מִקְשָׁה
 19 תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת : וַעֲשֶׂה כְרוֹב אֶחָד
 מִקְצֵה מִזֶּה וּכְרוֹב־אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַעֲשׂוּ אֶת־
 כ הַכְּרָבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו : וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְנָפַיִם
 לְמַעַל סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל־אֶחָיו
 21 אֶל־הַכַּפֹּרֶת וְהָיוּ כַּנֵּי הַכְּרָבִים : וְנִתְּתָ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרוֹן
 מִלְּמַעַל וְאֶל־הָאָרוֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲתֵן אֵלֶיךָ :
 22 וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וַדִּבַּרְתִּי אֵתְךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי
 הַכְּרָבִים אֲשֶׁר עַל־אָרוֹן הָעֵדוּת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל־
 23 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ וְעֲשִׂיתִי שְׁלַחַן עֻצֵי שָׁטִים אֲמִתִּים
 24 אַרְכּוֹ וְאִמָּה רַחְבּוֹ וְאִמָּה וַחֲצֵי קָמָתוֹ : וְצִפִּיתִי אֹתוֹ זָהָב
 כה טָהוֹר וְעֲשִׂיתִי לוֹ זָר זָהָב סָבִיב : וְעֲשִׂיתִי לוֹ מִסְגֵּרַת טַפָּח
 (109)

26 סביב ועשית ורזהב למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע
 טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר
 27 לארבע רגליו : לעמט המסגרת תהיון הטבעת לבתים
 28 לבדים לשאת את השלחן : ועשית את הכפים עצי שטים
 29 וצפית אתם זהב ונשאבם את השלחן : ועשית קערותיו
 וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסד בהו זהב טהור תעשה
 אתם : ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד : ל
 פ
 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תיעשה
 המנורה ורכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו :
 32 וששה קנים וצאים מצריה שלשה ו קני מנרה מצדה האחד
 33 ושלושה קני מנרה מצדה השני : שלשה גבעים משקדים
 בקנה האחד כפתר ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה
 האחד כפתר ופרח בן לששת הקנים היוצאים מן המנרה :
 34 ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה :
 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים לה
 ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
 היוצאים מן המנרה : כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלם
 36 מקשה אחת זהב טהור : ועשית את נרותיה שבעה
 37 והעלה את נרותיה והאיר על עבר פניה : ומלקחיה
 38 ומחתיה זהב טהור : כפר זהב טהור יעשה אתה את
 39 כל הכלים האלה : וראה ועשה בתבניתם אשר-אתה מ
 מראה בחר : ס

ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משור ותכלת כו א
 וארגמן ותלעת שני פרבים מעשה חשב תעשה אתם :
 ארד ו היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע
 באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה : המש
 היריעה תהיון חברת אשה אל-אחתה וחמש יריעת חברת
 אשה אל-אחתה : ועשית ללאות תכלת על שפת היריעה
 האחת מקצה בחברת וכו תעשה בשפת היריעה הקיצונה
 במחברת השנית : חמשים ללאות תעשה ביריעה האחת ה
 וחמשים ללאות תעשה בקצה היריעה אשר במחברת
 השנית (110)

6 השנית מקבילת הללאות אשה אל-אחתה : ועשית חמשים
 קרסי זהב וחברת את היריעה אשה אל-אחתה בקרסים
 7 והיה המשכן אחד : ועשית יריעת עזים לאהל על-המשכן
 8 עשתי-עשרה יריעת תעשה אתם : ארד ו היריעה האחת
 שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
 9 אחת לעשתי עשרה יריעת : וחברת את חמש היריעה
 לבד ואת-שש היריעה לבד וכפלת את-היריעה הששית
 י אל-מול פני האהל : ועשית חמשים ללאות על שפת
 היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאות על שפת
 11 היריעה החברת השנית : ועשית קרסי נחשת חמשים
 והבאת את הקרסים בללאות וחברת את-האהל והיה
 12 אחד : וסרה העדר ביריעה האהל חצי היריעה העדפת
 13 תסרה על אחרי המשכן : והאמה מזה והאמה מזה בעדר
 בארד יריעת האהל יהיה סרוח על-צדי המשכן מזה ומזה
 14 לכסתו : ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
 ומכסה ערת תחשים מלמעלה : פ

10 ועשית את-הקרשים למשכן עצי שטים עמדים : עשר
 אמורת ארד הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
 17 האחד : שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל-
 18 אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן : ועשית את-הקרשים
 19 למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה : וארבעים
 אדני-כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת
 הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת-הקרש
 כ האחד לשתי ידותיו : ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
 21 עשרים קרש : וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
 22 הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד : ולירכתי
 23 המשכן ימה תעשה ששה קרשים : ושני קרשים תעשה
 24 למקצעת המשכן בירכתים : ויהיו תאמם מלמטה ויחדו
 יהיו תמים על-ראשו אל-הטבעת האחת בן יהיה לשניהם
 כה לשני המקצעת יהיו : והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף
 ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
 אדנים (111)

אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : וְעָשִׂיתָ בְּרִיחַם עֲצֵי שִׁטִּים 26
 חֲמִשָּׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע-הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד : וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים 27
 לְקִרְשֵׁי צֹלַע-הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִייתָ וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי צֹלַע
 הַמִּשְׁכָּן לְרִכְתּוּם יָמָּה : וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקָּרֶשִׁים 28
 מִבְּרַח מִן-הַקֶּצֶה אֶל-הַקֶּצֶה : וְאֶת-הַקָּרֶשִׁים תִּצְפֶּה זָהָב 29
 וְאֶת-טְבַעְתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתִים לְבְרִיחִים וְצִפִּיתָ אֹת-
 הַבְּרִיחִים זָהָב : וְתִקַּמְתָּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ לִּי
 בְּהָר : ס וְעָשִׂיתָ פְּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ פְּרָבִים : וְנִתְּתָהּ 32
 אֹתָהּ עַל-אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִים זָהָב וְזָהָב עַל-
 אַרְבָּעָה אֲדָנֵי-כֶסֶף : וְנִתְּתָה אֶת-הַפְּרֹכֶת תַּחַת הַקָּרֶסִים 33
 וְחִבַּאתָ שָׁמָּה מִבַּיִת לְפְרֹכֶת אֶת אַרְוֹן הָעֲדוּת וְהַבְּדִילָה
 הַפְּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים : וְנִתְּתָה אֹת- 34
 הַפְּרֹכֶת עַל אַרְוֹן הָעֲדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים : וְשִׁמַּתָּ אֹת- 35
 הַשְּׁלֶחַן מִחוּץ לְפְרֹכֶת וְאֶת-הַמְּנֹרָה נִכַח הַשְּׁלֶחַן עַל צֹלַע
 הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחַן תִּתֵּן עַל-צֹלַע צָפוֹן : וְעָשִׂיתָ מִסָּד 36
 לְפִתְחַ הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה
 רָקִים : וְעָשִׂיתָ לְמִסָּד חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם 37
 זָהָב וְזָהָב וְצִקַּת לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת :

ס וְעָשִׂיתָ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשׁ אַמּוֹת כו א
 אַרְדָּ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת רֹחַב רְבִיעַ יְהִיָּה הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלֵּשׁ אַמּוֹת
 קָמְתוֹ : וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמְּנוֹ תְּהִיִּין 2
 קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : וְעָשִׂיתָ סִירְתּוֹ לְדִשְׁנוֹ וְיַעֲרֹ 3
 וּמִזְרְקָתוֹ וּמִזְלָגָתוֹ וּמִחַתָּתוֹ לְכָל-כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת :
 וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכָּבֶד מַעֲשֶׂה רִשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל-הַרְשֶׁת 4
 אַרְבַּע טְבַעֲתֵי נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו : וְנִתְּתָה אֹתָהּ ה
 תַּחַת פְּרָכֶב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה וְהִיְתַרְהוּ הַרְשֶׁת עַד חֲצִי
 הַמִּזְבֵּחַ : וְעָשִׂיתָ בָּדִים לְמִזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם 6
 נְחֹשֶׁת : וְהוֹבֵא אֶת-בְּדָיו בְּטַבַּעַת וְהָיוּ הַבָּדִים עַל-שֵׁתֵי 7
 צֹלַעַת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׁאת אֹתוֹ : נָכוֹב לָחַת תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר 8
 הִרְאָה אֹתָהּ בְּהָר בֵּן יַעֲשִׂי : ס וְעָשִׂיתָ אֶת 9

חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן לְפָאֵת נֹגֵב-תִּימְנָה קָלְעִים לְחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזָר
 י מֵאָה בְּאֵמָה אַרְדָּ לְפָאֵה הָאֶחָת : וְעַמּוּדָיו עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם
 11 עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְזֵי הָעַמּוּדִים וְחֲשֻקֵיהֶם כֶּסֶף : וְכֹן לְפָאֵת
 צָפוֹן בְּאֵרֶד קָלְעִים מֵאָה אַרְדָּ וְעַמּוּדָיו עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם
 12 עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְזֵי הָעַמּוּדִים וְחֲשֻקֵיהֶם כֶּסֶף : וְרֹחַב הַחֲצֵר
 לְפָאֵת-זֶם קָלְעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם
 13 עֲשָׂרָה : וְרֹחַב הַחֲצֵר לְפָאֵת קֶדְמָה מִזְרְחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה :
 14 וְחֲמִשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה קָלְעִים לְפִתְחָ עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם
 15 שְׁלֹשָׁה : וְלְפִתְחָ הַשְּׁנִייתָ חֲמִשׁ עֲשָׂרָה קָלְעִים עַמּוּדֵיהֶם
 16 שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה : וְלִשְׁעַר הַחֲצֵר מִסָּד וְעֲשָׂרִים
 אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה רָקִים
 17 עַמּוּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה : כָּל-עַמּוּדֵי הַחֲצֵר
 18 סָבִיב מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וְזֵיהֶם כֶּסֶף וְאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת : אַרְדָּ
 הַחֲצֵר מֵאָה בְּאֵמָה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמִשׁ
 19 אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת : לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל
 עֲבַדְתּוֹ וְכָל-יְתוּדָתוֹ וְכָל-יְתוּדַת הַחֲצֵר נְחֹשֶׁת :

ס ס ס כ 20

כ וְאֹתָהּ תִּצְוֶה וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שָׁמֶן זֵית זָךְ
 21 כְּתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד : בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לְפְרֹכֶת
 אֲשֶׁר עַל-הָעֲדוּת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לְפָנָי
 וְהָיָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֶם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ס

א כח וְאֹתָהּ תִּקְרַב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהְרֹן אֶחִיד וְאֶת-בָּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹלֵי אֶהְרֹן נָדָב וָאִבִּיהוּא אֲלֶעָזָר וְאַיְתָמָר בְּנֵי
 2 אֶהְרֹן : וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן לְכָבוֹד וְלִתְפָאָרַת :
 3 וְאֹתָהּ תִּדְבַר אֶל-כָּל-חֲכַמֵי-לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֹתָיו רִיחַ חֲכָמָה
 4 וְעָשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקִדְשׁוֹ לְכַהֲנוֹלֵי : וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים
 אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ הָשָׂן וְאֶבֶד וּמַעֲלֵל וּכְתָנֹת תִּשְׁבֹּץ מְצַנֶּפֶת וְאַבְנֵט
 ה וְעָשׂוּ בְּגָדֵי-קֹדֶשׁ לְאֶהְרֹן אֶחִיד וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹלֵי : וְהֵם יִקְחוּ
 אֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן וְאֶת-תוֹלַעַת הַשָּׁנִי
 6 וְאֶת-הַשֵּׁשׁ : פ וְעָשׂוּ אֶת-הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת

ועמדיו קח 11.

7 וארנמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב : שתי כתפת
 8 חברת יהיה לו אל-שני קצותיו וחבר : והשב אפדתו
 אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארנמן ותולעת
 שני ושש משור : ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת
 עליהם שמות בני ישראל : ששה משמתם על האבן
 האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן השנית
 כתולדתם : מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתה את-
 שתי האבנים על-שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב
 תעשה אתם : ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפד
 אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם לפני יהוה
 על-שתי כתפיו לזכרון : ועשית משבצת
 זהב : ושתי שרשרת זהב טהור מנבלת תעשה אתם
 מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצת :
 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה טו
 אפד תעשנו זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור
 תעשה אתו : רבוע יהיה כפול זרת ארפו וזרת רחבו :
 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה
 וברקת הטור האחד : והטור השני נפד ספיר ויהלם :
 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה : והטור הרביעי תרשיש
 ושהם והשפה משבצים זהב יהיו במלואתם : והאבנים
 תהיון על-שמת בני-ישראל שתים עשרה על-שמתם פתוחי
 חותם איש על-שמו תהיון לשני עשר שבט : ועשית על-
 החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : ועשית על-
 החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני
 קצות החשן : ונתתה את-שתי עבתת הזהב על-שתי
 הטבעת אל-קצות החשן : ואת שתי קצות שתי העבתת תתן כח
 על-שתי המשבצות ונתתה על-כתפות האפד אל-מול פניו :
 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן
 על-שפתו אשר אל-עבר האפוד ביתה : ועשית שתי טבעות
 זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו
 לעמת מקברתו ממעל לחשב האפוד : וירכסו את-החשן

מטבעתו אל-טבעת האפוד כפתיל תכלת להיות על-חשב
 29 האפוד ולא-יזה החשן מעל האפוד : ונשא אהרן את-שמות
 בני-ישראל בחשן המשפט על-לבו בבאו אל-הקדש לזכרון
 ל לפני-יהוה תמיד : ונתת אל-חשן המשפט את-האורים
 ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
 אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו לפני יהוה תמיד :
 ועשית את-מעיל האפוד כליל תכלת :
 31 והיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג
 32 כפי תהרא יהיה-לו לא וקרע : ועשית על-שוליו רמזי
 תכלת וארנמן ותולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב
 34 בתוכם סביב : פעמן זהב ורמזן פעמן זהב ורמזן על-
 לה שולי המעיל סביב : והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו
 בבאו אל-הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות :
 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
 36 חתם קדש ליהוה : ושמת אתו על-פתיל תכלת והיה על-
 38 המצנפת אל-מול פני-המצנפת יהיה : והיה על-מצח
 אהרן ונשא אהרן את-עון הקדשים אשר יקלישו בני
 ישראל לכל-מתנת קדשיהם והיה על-מצחו תמיד לרצון
 39 להם לפני יהוה : ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת
 מ שש ואבנט תעשה מעשה רקס : ולבני אהרן תעשה כתנת
 ועשית להם אבנטים ומנבעות תעשה להם לכבוד
 41 ולתפארת : והלבשת אתם את-אהרן אחיה ואת-בניו אתו
 ומשחת אתם ומלאת את-ידם וקדשת אתם וכהגדילי :
 42 ועשה להם מכנס-בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד-
 43 ירכים יהיו : והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל
 מועד או בנשתם אל-המזבח לשרת בקדש ולא-ישאו עון
 ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו :
א כט וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח
 2 פד אחד בן-בקר ואילם שנים תמימים : ולחם מצות וחלת
 מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים בשמן סלת חטים

תעשה אתם : ונתת אותם על-סל אחד והקרבת אתם 3
 בסל ואת-הפךר ואת שני האילים : ואת-אהרן ואת-בניו 4
 תקריב אל-פתח אהל מועד ורחצת אתם במים : ולקחת ה
 את-הבגדים והלבשת את-אהרן ואת-הכתנת ואת מעיל
 האפד ואת-האפד ואת-החשו ואת-הת לו בחשב האפד :
 ושמת המצנפת על-ראשו ונתת את-גזר הקדש על- 6
 המצנפת : ולקחת את-שמן המשחה ויצקת על-ראשו 7
 ומשחת אתו : ואת-בניו תקריב והלבשתם כתנת : והנרת 8
 אתם אבגט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם
 כהנה לחקת עולם ומלאת יד-אהרן ויד-בניו : והקרבת י
 את-הפךר לפני אהל מועד וסמד אהרן ובניו את-ידיהם על-
 ראש הפךר : ושחטת את-הפךר לפני יהוה פתח אהל 11
 מועד : ולקחת מדם הפךר ונתתה על-קרנת המזבח 12
 באצבעך ואת-כל-הדם תשפך אל-יסוד המזבח : ולקחת 13
 את-כל-החלב המכסה את-הקרב ואת היתרת על-הכבד
 ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהו והקטרת
 המזבחה : ואת-בשר הפךר ואת-ערו ואת-פרשו תשרף 14
 באש מחוץ למחנה חטאת הוא : ואת-האיל האחד תקח טו
 וסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל : ושחטת 16
 את-האיל ולקחת את-דמו וזרקת על-המזבח סביב : ואת 17
 האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעו ונתת על-נתחיו
 ועל-ראשו : והקטרת את-כל-האיל המזבחה עלה הוא 18
 ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא : ולקחת את האיל 19
 השני וסמד אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל : ושחטת כ
 את-האיל ולקחת מדמו ונתתה על-תנוף און אהרן ועל-
 תנוף און בניו הימנית ועל-פהו ידם הימנית ועל-פהו רגלם
 הימנית וזרקת את-הדם על-המזבח סביב : ולקחת מן 21
 הדם אשר על-המזבח ומשמן המשחה והיית על-אהרן
 ועל-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו
 ובניו ובגדי בניו אתו : ולקחת מן-האיל החלב והאלוה ואת 22
 החלב והמכסה את-הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
 הכלית

הכלית ואת-החלב אשר עליהו ואת שוק הימין כי איל
 מלאים הוא : וכפךר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת 23
 ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה : ושמת הכל 24
 על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני
 כה יהוה : ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על-העלה
 לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה : ולקחת את- 26
 החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני
 יהוה והיה לה למנה : וקדשת את חזה התנופה ואת 27
 שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר
 לאהרן ומאשר לבניו : והיה לאהרן ולבניו לחק-עולם 28
 מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני-
 ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה : ובגדי הקדש 29
 אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא-בם
 ל את-ידם : שבעת ימים ילבשם הבתן תחתיו מבניו אשר 30
 יבא אל-אהל מועד לשרת בקדש : ואת איל המלאים 31
 תקח ובשלת את-בשרו במקם קדש : ואכל אהרן ובניו 32
 את-בשר האיל ואת-הלחם אשר בסל פתח אהל מועד :
 ואכלו אתם אשר כפךר בהם למלא את-ידם לקדש אתם 33
 וזר לא-יאכל כיר-קדש הם : ואם-יותר מבשר המלאים ומן- 34
 הלחם עד-הבקר ושרפת את-הנוותר באש לא יאכל כיר-
 לה קדש הוא : ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר-צויתי 35
 אתכה שבעת ימים תמלא ידם : וזר חטאת תעשה ליום 36
 על-הכפרים וחטאת על-המזבח בכפרה עליו ומשחת אתו
 לקדשו : שבעת ימים תכפר על-המזבח וקדשת אתו והיה 37
 המזבח קדש קדשים כל-הנגע במזבח וקדש : ס
 וזה אשר תעשה על-המזבח בבשים בני-שנה שגום 38
 ליום תמיד : את-הכבש האחד תעשה בכפר ואת הכבש 39
 מ השני תעשה בין הערבים : ועשרו סלת כלול בשמן כתיית
 רבע יהיו ונסך רביעת יהיו יין לכבש האחד : ואת 40
 הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנספה
 תעשה-לה לריח ניחוח אשה ליהוה : עלת תמיד 42

לדרתיכם פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר אועד לכם
שמה לדבר אלוד שם : ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש
בכבדי : וקדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח ואת-אהרן
ואת-בניו אקדש לכהן לי : ושכנתי בתוך בני ישראל מה
והייתי להם לאלהים : וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה
אלהיהם :

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו : ל א
אמה ארכו ואמה רחבו רביע יהיה ואמתיים קמתו ממנו
קרנתיו : וצפית אותו זהב טהור את-נגו ואת-קורתיו
סקיב ואת-קרנתיו ועשית לו זר זהב סקיב : ושתי טבעת
זהב תעשה-לו : ומתחת לזרו על שתי צלעתי תעשה על-
שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אותו בהמה : ועשית ה
את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב : ונתתה אותו
לפני הפרכת אשר על-ארון העדת לפני הכפרת אשר על-
העדת אשר אועד לה שמה : והקטיר עליו אהרן קטרת
סמים בכקר בכקר בהיטיבו את-הנרות וקטירנה : ובהעלת
אהרן את-הנרות בין הערפים וקטירנה קטרת תמיד לפני
יהוה לדרתיכם : לא-תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסוד לא תסקו עליו : וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה י
מדם הטאת הכפרים אחת בשנה וכפר עליו לדרתיכם
קדש-קדשים הוא ליהוה :

פ פ כא 21

וידבר יהוה אל-משה לאמר : כי תשא את-ראש בני
ישראל לקדויהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בכקר אתם
ולא-יהיה בהם נגף בכקר אתם : זה ויתנו כל-העבר
על-הפקדים מוצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה : כל העבר על-הפקדים מנן
עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה : העשיר לא-ירבה טו
והרל לא ימעט ממחצית השקל לתת את-תרומת יהוה
לכפר על-נפשתיכם : ולקחת את-כסף הכפרים מאת בני
ישראל

ישראל ונתת אתו על-עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם :

17 18 וידבר יהוה אל-משה לאמר : ועשית כיוור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו בין-אהל מועד ובין המזבח ונתת
19 שמה מים : ורחצו אהרן ובניו ממנו את-ידיהם ואת-
כ רגליהם : בבאם אל-אהל מועד ורחצו-מים ולא ימתו או
21 בנשיתם אל-המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה : ורחצו
ידיהם ורגליהם ולא ימתו והייתה להם חק-עולם לו ולזרעו
22 לדרתם : וידבר יהוה אל-משה לאמר :

23 ואתה קח-לך בשמים ראש מר-דרור חמש מאות וקנמן
בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה-בשם חמשים ומאתים :
24 כה וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היו : ועשית
אתו שמן משחת-קדש לקח מרקחת מעשה רחם שמן
26 משחת-קדש יהיה : ומשחת בו את-אהל מועד ואת ארון
27 העדת : ואת-השלחן ואת-כל-כליו ואת-המנרה ואת-
28 כליה ואת מזבח הקטרת : ואת-מזבח העלה ואת-כל-
29 כליו ואת-הכזב ואת-כנו : וקדשת אתם והיו קדש קדשים
ל כל-הנגע בהם וקדש : ואת-אהרן ואת-בניו תמשה וקדשת
31 אתם לכהן לי : ואל-בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת-
32 קדש יהיה זה לי לדרתיכם : על-בשר אדם לא ייסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם :
33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על-זר ונקרת
34 מעמיו : ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים

נטף וישחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בכד יהיה :
לה ועשית אתה קטרת רחם מעשה רחם ממלח טהור קדש :
36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לה שמה קדש קדשים תהיה לכם :
37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
38 תהיה לה ליהוה : איש אשר-יעשה כמות להרית בה
ונקרת מעמיו :

ס

2 א לא וידבר יהוה אל-משה לאמר : ראה קראתי בשם
בצלאל

בצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה : ואמלא אתו רוח :
 אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל-מלאכה : לחשב
 מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת : ובחרשת אבן ה
 למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל-מלאכה : ואני הנה
 נתתי אתו את אהליאב בן-אחיסמך למטה-דן ובלב כל-
 חכם-לב נתתי חכמה ועשו את כל-אשר צויתך : את
 אהל מועד ואת-הארן לעדת ואת-הפפרת אשר עליו ואת
 כל-כלי האהל : ואת-השלחן ואת-כליו ואת-המנרה
 השחרה ואת-כל-כליה ואת מזבח הקטרת : ואת-מזבח
 העלה ואת-כל-כליו ואת-הפיוד ואת-פגו : ואת בגדי
 השרד ואת-בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו
 לכהן : ואת שמן המשתחה ואת-קטרת הסמים לקדש בכל
 אשר-צויתך ועשו : פ ויאמר יהוה אל-
 משה לאמר : ואתה דבר אל-בני ישראל לאמר אך את-
 שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדתיתכם
 לדעת כי אני יהוה מקדשכם : ושמרתם את-השבת כי
 קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל-העשה בה
 מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה : ששת ימים
 יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
 כל-העשה מלאכה ביום השבת מות יומת : ושמרו בני-
 ישראל את-השבת לעשות את-השבת לדרתם ברית עולם :
 ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי-ששת ימים עשה
 יהוה את-השמים ואת-הארץ וביום השביעי שבת וינפש :
 ויתן אל-משה פכלתו לדבר אתו בהר סיני :
 שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים :
 וירא העם פריבשש משה לרדת מן-ההר ויקהל העם לב
 על-אהרן ויאמרו אליו קום ועשה-לנו אלהים אשר ילכו
 לפנינו כירצה : משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
 לא ידענו מה-הנה לו : ויאמר אלהים אהרן פקדו נזמי
 הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי :

ויתקדו כל-העם את-נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו
 אל-אהרן : ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל
 מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ
 ה מצרים : וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר
 הנה ליהוה קהר : וישפיו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
 שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק :
 פ וידבר יהוה אל-משה לד-רד כי שחת עמך
 אשר העלית מארץ מצרים : סרו מהר מן-ההרד אשר
 צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוולו ויזבחו-לו ויאמרו
 אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים : ויאמר
 יהוה אל-משה ראיני את-העם הזה והנה עם-קשה-ערה
 הוא : ועתה הניחה לי ויחר-אפי בהם ואכלם ואעשה
 אותך לגוי גדול : ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר
 למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
 בלח גדול ובגד חזקה : למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
 הוצאתם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
 מתרון אפך והנחם על-הרעה לעמך : זכר לאברהם
 לצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בדך ותדבר
 אלהם ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת
 אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם : וינחם יהוה על-
 הרעה אשר דבר לעשות לעמו : פ
 טו ויפן וירד משה מן-ההר וישני לחת העדת בידו לחת כתבים
 משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים : והלחת מעשה
 אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על-
 הלחת : וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-
 משה קול מלחמה במחנה : ויאמר אין קול ענות גבורה
 ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע : ויהי כאשר
 קרב אל-המחנה וירא את-העגל ומחלת ויחר-אף משה
 כ וישלך מידו את-הלחת וישבר אתם תחת ההר : ויקח
 את-העגל אשר עשו וישרף באש ויטחו עד אשר-דק ויזר

על פני המים וישק את בני ישראל : ויאמר משה אל-
 אהרן מה עשה לך העם הזה כיהבאת עליהם חטאה גדלה :
 ויאמר אהרן אל-יחז אף אדני אתה ידעת את העם כי
 ברע הוא : ויאמרו לו עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
 בריזה ו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו
 מה היה לו : ואמר להם למי זהב התפרקו ויתגורלו
 ואשלקהו באש ויצא העגל הזה : וירא משה את העם כי כה
 פרע הוא כיהבאת אהרן לשמצה בקמיהם : ויעמד משה
 בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלו ויאספו אליו כל בני
 לוי : ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש
 חרבו על-ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה וחרגו
 איש את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו : ויעשו
 בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשליש
 אלפי איש : ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש
 בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה : ויהי ממחרת ל
 ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
 אעלה אל-יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם : וישב משה
 אל-יהוה ויאמר אגא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו
 להם אלהי זהב : ועתה אס-תשא חטאתם ואס-אין מחני
 נא מספרך אשר כתבת : ויאמר יהוה אל-משה מי אשר
 חטא לי אמחננו מספרי : ועתה לך ונתה את-העם אל
 אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי
 עליהם חטאתם : ויגף יהוה את-העם על אשר עשו את-לה
 העגל אשר עשה אהרן :
 ס

וידבר יהוה אל-משה לך עלה מזה אתה והעם אשר לג א
 העלית מארץ מצרים אל-הארץ אשר נשבעתי לאברהם
 ליצחק וליעקב לאמר לזרעה אתננה : ושלחתי לפניך
 מלאך וגרשתי את-הכנעני האמרי והחתי וקפדתי החוי
 והיבואי : אל-ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
 כי עם-קשה-ערה אתה פן-אכלה בדרך : וישמע העם את-
 הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא-שתו איש עדיו עליו :
 ויאמר

ח ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-בני-ישראל אתם עם-קשה-
 ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיו
 6 מעליך ואדעה מה אעשה-לך : ויתנצלו בני-ישראל את-
 7 עדים מהר חורב : ומשה יקח את-האהל ונטה-לו מחוץ
 למחנה הרחק מן-המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל-
 8 מבקש יהוה יצא אל-אהל מועד אשר מחוץ למחנה : והיה
 כצאת משה אל-האהל יקומו כל-העם ונצבו איש פתח
 9 אהלו והביטו אחרי משה עד-באו האהלה : והיה כבא
 משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר
 10 עם-משה : וראה כל-העם את-עמוד הענן עמד פתח
 11 האהל וגם כל-העם והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר
 יהוה אל-משה פנים אל-פנים כאשר ידבר איש אל-רעהו
 ושב אל-המחנה ומשרתו יהושע בן-נון נער לא ימיש מתוך
 12 האהל : ויאמר משה אל-יהוה ראה
 אתה אמר אלי העל את-העם הזה ואתה לא הודעתני את
 אשר-תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם ונס-מצאת
 13 חן בעיני : ועתה אס-נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא
 את-דרךך ואדעה למען אמצא-חן בעיניך וראה כי עמך
 14 הגוי הזה : ויאמר פני ילכו ונתחתי לך : ויאמר אליו
 16 אס-אין פניך הלכים אל-תעלנו מזה : ובמה יודע אפוא
 כיה-מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו
 אני ועמך מכל-העם אשר על-פני האדמה :
 17 ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה אשר
 18 דברת אעשה כיה-מצאת חן בעיני ואדעה בשם : ויאמר
 19 הראני נא את-כבודך : ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך
 וקראתי בשם יהוה לפניך ונתתי את-אשר אהו ורחמתי
 כ את-אשר ארחם : ויאמר לא תוכל לראת את-פני כי לא-
 21 יראני האדם וחי : ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת
 22 על-הצור : והיה בעבר כבדי ושמתיה בנגרת הצור ושכתי
 23 כפי עליך עד-עברי : וחקרתי את-כפי וראיתי את-אהרי
 ופני לא יראו :
 פ

ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-להת אבנים לד א
כראשנים וכתבתיו על-הלחת את-הדברים אשר היו על-
הלחת הראשנים אשר שברת : והיה נכון לבקר ועלית 2
בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר : ואיש 3
לא-יעלה עמך וגם-איש אל-רא בכל-ההר גם-הצאן והבקר
אל-ירעו אל-מול ההר ההוא : ויפסל שני-להת אבנים 4
כראשנים וישכסם משה בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה
יהוה אתו ויקח בידו שני להת אבנים : וירד יהוה בענן ה
ויתעבב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על-פניו 6
ויקרא יהוה : יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד
ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה 7
לא ונקח פקד : עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים
ועל-רבעים : וימהר משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר 8
אס-נא מצאתי חן בעיניך אדני ואל-נא אדני בקרבנו כי
עם-קשה-ערה הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלאות י
אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם
אשר-אתה בקרבו את-מעשה יהוה כי-נורא הוא אשר אני
עשה עמך : שמר-לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש 11
מפניך את-האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבסי :
השמר לך פון-תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא 12
עליה פון-יהיה למוקש בקרבך : כי את-מוזבתם תתצון 13
ואת-מצבתם תשברון ואת-אשריו תכרתון : כי לא תשתחוה 14
לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : פון-תכרת טו
ברית ליושב הארץ ונני אחרני אליהם ונבחו לאלהיהם
וקרא לה ואכלת מוזבתו : ולקחת מבנתיו לבניך ונני בנתיו 16
אחרני אליהם והנני את-בניך אחרי אליהם : אלהי 17
מסקה לא תעשה-לך : את-חג המצות תשמר שבעת 18
ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד תדש האביב כי
בתדש האביב יצאת ממצרים : כל-פטר רחם לי וכל- 19

ויש רכתי v. 14

טן רכתי v. 7

כ מקנד תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה
ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא-יראו
21 פני ריקם : ששת ימים תעבד וכיום השביעי תשבית
22 בתריש ובקציר תשבית : וחג שבעת תעשה לך בכורי
23 קציר חטים ותג האסיף תקופת השנה : שלש פעמים
בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדון ו יהוה אלהי ישראל :
24 כי-אוריש גוים מפניך והרחבתו את-גבלך ולא-יחמד איש
את-ארצך בעלתך לראות את-פני יהוה אלהיך שלש
כה פעמים בשנה : לא-תשתט על-חמץ דם-זבחי ולא-ילין
26 לבקר זבח תג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית
יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו : פ
27 ויאמר יהוה אל-משה כתב-לך את-הדברים
האלה כי על-פי ו הדברים האלה פרתי אתך ברית ואת-
28 ישראל : ויהי-שם עם-יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכל ומים לא שתה וכתב על-הלחת את דברי
29 הברית עשרת הדברים : ויהי ברדת משה מחר סיני ושני
לחת העדת ביד-משה ברדתו מן-ההר ומשה לא-ידע כי קרן
ל עור פניו בדברו אתו : וירא אהרן וכל-בני ישראל את-
31 משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו : ויקרא
אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר
32 משה אלהם : ואחר-יכן נגשו כל-בני ישראל ויצום את
33 כל-אשר דבר יהוה אתו בחר סיני : ויכל משה מדבר
34 אתם ויתן על-פניו מסוה : ובבא משה לפני יהוה לדבר
אתו יסיר את-המסוה עד-צאתו ויצא ודבר אל-בני ישראל
לה את אשר יצוה : וראו בני-ישראל את-פני משה כי קרן
עור פני משה והשיב משה את-המסוה על-פניו עד-באו
לדבר אתו :

ס ס ס כב 22

א לה ויקהל משה את-פל-עדת בני ישראל ויאמר אלהם
2 אלה הדברים אשר-צוה יהוה לעשת אתם : ששת ימים

קסץ ברק v. 19

תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
 ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת : לא תבוערו אש בכל
 משבתים ביום השבת : פ ויאמר משה
 אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
 לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה
 את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש ועזים : וערת אילים מאדמים וערת
 תחשים ועצי שטים : ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
 ולקטרת הסמים : ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן :
 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה : י
 את המשכן את אהלו ואת מקסו ואת קרסיו ואת קרשיו
 את בריו ואת עמדיו ואת אדניו : את הארון ואת בדיו
 את הכפרת ואת פרכת המסך : את השלחן ואת בדיו
 ואת כל כליו ואת לחם הפנים : ואת מנרת המאור ואת
 כליה ואת נרותיה ואת שמן המאור : ואת מזבח הקטרת
 ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת
 מסך הפתח לפתח המשכן : את מזבח העלה ואת מכבד
 הנחשת אשר לו את עמדיו ואת כל כליו את הפיך ואת
 כנו : את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך
 שער החצר : את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
 מיתריהם : את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
 לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל עדת בני
 ישראל מלפני משה : ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל
 אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת
 אהל מועד ולכל עבודתו ולבגדי הקדש : ויבאו האנשים
 על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם ושבועת וכמוז כל
 כלי זהב וכל איש אשר הנוף תנופת זהב ליהוה : וכל איש
 אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
 וערת אילים מאדמים וערת תחשים הביאו : כל מרים
 תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר

ברוחו פ"י 11 v.

כה נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו : וכל
 אישה חכמת לב בנדיה טוו ויביאו מטה את התכלת
 ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש : וכל הנשים
 אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים : והנשאים
 הביאו את אבני שהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן :
 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת
 הסמים : כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני
 ל ישראל נדבה ליהוה : פ ויאמר משה
 אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן
 חור למטה יהודה : וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
 בתבונה ובדעת ובכל מלאכה : ולחשב מחשבת לעשת
 בזהב ובכסף ובנחשת : ובחרשת אבן למלאכת ובחרשת
 עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת : ולהורת נתן בלבו
 לה הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן : מלא אתם חכמת
 לב לעשות כל מלאכת חרש ו חשב ורקם בתכלת
 ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
 מחשבת :

א לו ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן
 יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת
 עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה : ויקרא משה אל
 בצלאל ואהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה
 חכמה בלבם כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה
 לעשת אהה : ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר
 הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה והם
 הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר : ויבאו כל החכמים
 העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר
 ה המה עשים : ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא
 מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה : ויצו
 משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
 מלאכה לתרומת הקדש ויבלא העם מהביא : והמלאכה

הייתה דים לכל-המלאכה לעשות אתה והוטר : ס
 ויעשו כל-חכם-לב בעשי המלאכה את-המשכן עשר : 8
 וריעת יש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
 מעשה חשב עשה אתם : ארד היריעה האחת שמננה : 9
 ועשרים באמה ולחב ארבע באמה היריעה האחת מדה
 אחת לכל-היריעת : ויחבר את-חמש היריעת אחת אל-י
 אחת וחמש וריעת חפר אחת אל-אחת : ויעש ללאת י
 תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת בן עשה
 בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית : חמשים ללאת י
 עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה
 אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל-אחת :
 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את-היריעת אחת אל-אחת י
 בקרסים ויהי המשכן אחד : פ ויעשו י
 וריעת עזים לאהל על-המשכן עשתי-עשרה וריעת עשה
 אתם : ארד היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות י
 לחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה וריעת :
 ויחבר את-חמש היריעת לבד ואת-שש היריעת לבד : 16
 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת י
 וחמשים ללאת עשה על-שפת היריעה החברת השנית :
 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את-האהל להיות אחד : 18
 ויעש מקסה לאהל ערת אילם מאדמים ומקסה ערת י
 תחשים מלמעלה : ס ויעש את-הקרשים למשכן כ
 עצי שטים עמדים : עשר אמת ארד הקרש ואמה וחצי י
 האמה לחב הקרש האחד : שתי ידתי לקרש האחד י
 משלבת אחת אל-אחת בן עשה לכל קרשי המשכן : ויעש י
 את-הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה :
 וארבעים אדני-כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים י
 תחת-הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת-י
 הקרש האחד לשתי ידתי : ולצלע המשכן השנית לפאת כה
 צפון עשה עשרים קרשים : וארבעים אדניהם כסף י
 שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש

27 28 האחד : ולירפתי המשכן ומה עשה ששה קרשים : ושני
 29 קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים : והיו תואמם
 מלמטה ויחדו יהיו תמים אל-ראשו אל-הטבעת האחת בן
 ל עשה לשניהם לשני המקצעת : והיו שמנה קרשים ואדניהם
 כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש
 31 האחד : ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע-המשכן
 32 האחת : וחמשה בריחם לקרשי צלע-המשכן השנית
 33 וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ומה : ויעש את-
 הברית התיכן לברית בתוך הקרשים מן-הקצה אל-הקצה :
 34 ואת-הקרשים צפה זהב ואת-טבעתם עשה זהב בתים
 לה לבריחם ויצף את-הבריחם זהב : ויעש את-הפרכת תכלת
 וארגמן ותולעת שני ויש משור מעשה חשב עשה אתה
 36 כרבים : ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וייהם
 37 זהב ויצק להם ארבעה אדני-כסף : ויעש מסד לפתח האהל
 38 תכלת וארגמן ותולעת שני ויש משור מעשה רקם : ואת-
 עמודיו חמשה ואת-גוניהם וצפה ראשיהם וחשיקהם זהב
 ואדניהם חמשה נחשת : פ

א לו ויעש בצלאל את-הארן עצי שטים אמתים וחצי ארפו
 2 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : ויצפחו זהב טהור
 3 מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב : ויצק לו ארבע טבעת
 זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על-צלעו האחת ושתי
 4 טבעת על-צלעו השנית : ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם
 ה זהב : ויבא את-הפדים בטבעת על צלעת הארון לשאת
 6 את-הארן : ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארפה
 7 ואמה וחצי רחבה : ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה
 8 אתם משני קצות הכפרת : כדוב אחד מקצה מזה וכדוב-
 אחד מקצה מזה מן-הכפרת עשה את-הכרבים משני
 9 קצוותו : ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
 בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרת
 יהיו פני הכרבים : פ ויעש את-השלחן

עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ויצי קמתו :
 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב : ויעש לו 11 12
 מסגרת טפה סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב : ויצק 13
 לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת
 אשר לארבע רגליו : לעמת המסגרת היו הטבעת בתים 14
 לבדים לשאת את השלחן : ויעש את הברדים עצי שטים טו
 ויצף אתם זהב לשאת את השלחן : ויעש את הכלים 16
 אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיותיו
 ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור : פ
 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את- 17
 המנרה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו :
 וששה קנים ויצאים מצריה שלשה ו קני מנרה מצדה האחד 18
 ושלשה קני מנרה מצדה השני : שלשה גבעים משקדים 19
 בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה
 אחד כפתר ופרח בן לששת הקנים היוצאים מן המנרה :
 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה : וכפתר כ 21
 תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
 וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים
 ממנה : כפתריהם וקנתם ממנה היו בלה מקשה אחת 22
 זהב טהור : ויעש את נרותיה שבועה ומלקחיה ומחתתיה 23
 זהב טהור : ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל-כליה : 24
 ויעש את-מזבח הקטרת עצי שטים כה פ
 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו
 קרנתיו : ויצף אתו זהב טהור את-גינו ואת קירלתו סביב 26
 ואת-קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב : ושתי טבעת זהב 27
 עשה-לו ומתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים
 לבדים לשאת אתו בהם : ויעש את-הברדים עצי שטים 28
 ויצף אתם זהב : ויעש את-שמן המשחה קדש ואת-קטרת 29
 הסמים טהור מעשה רקח : ס

ויעש את-מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו לח א
 וחמש-אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו : ויעש קרנתיו 2
 על (180)

על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת :
 ויעש את-כל-כלי המזבח את-הסירת ואת-הנעים ואת- 3
 המזרקת את-המזולגת ואת-המחתת כל-כליו עשה נחשת :
 ויעש למזבח מכבד מעשה רשת נחשת תחת פרסו 4
 ה מלמטה עד-הציון : ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות
 למכבד הנחשת בתים לבדים : ויעש את-הברדים עצי שטים 6
 ויצף אתם נחשת : ויבא את-הברדים בטבעת על צלעת 7
 המזבח לשאת אתו בהם נכוב לחת עשה אתו :
 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת 8
 במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד :
 ויעש את-החצר לפאת ו נגב תימנה קלעי 9
 י החצר שש משור מאה באמה : עמודיהם עשרים ואדניהם
 11 עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת צפון
 מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
 12 העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת-ים קלעים חמשים
 באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים
 13 וחשוקיהם כסף : ולפאת קדמה מורחה חמשים אמה :
 14 קלעים חמש-עשרה אמה אל-הפנתה עמודיהם שלשה
 טו ואדניהם שלשה : ולפנתה השנית מזה ומזה לשער החצר
 קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם
 16 17 שלשה : כל-קלעי החצר סביב שש משור : והאדנים
 לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם
 18 כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר : ומסד שער
 החצר מעשה רקח תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי
 19 החצר : ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ווייהם
 כ כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף : וכל-היתדות למשכן
 ולחצר סביב נחשת :

ס ס ס כג 23
 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי
 22 משה עבדת הלויים ביד איתמר בן-אחרון הכהן : ובצלאל
 (181)
 כן

בן-אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל-אשר-צוה יהוה את-משה : ואתו אהליאב בן-אחיסמך למטה-דן תרש²³ וחשב ולקם בתכלת ובארנמן ובתולעת השני ובשש :

ס כל-הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת²⁴ הקדש ויהי ו זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלושים שקל בשקל הקדש : וכסף פקודי העדה כח מאת כפר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש : בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל²⁶ העבר על-הפקדים מבו עשרים שנה ומעלה לשיש-מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת²⁷ כפר הכסף לקחת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הכפר כפר לאדן : ואת-האלף ושבע²⁸ המאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם : ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים²⁹ וארבע-מאות שקל : ויעש בה את-אדני פתח אהל מועד ל ואת מזבח הנחשת ואת-מכפר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח : ואת-אדני החצר סביב ואת-אדני שער³¹ החצר ואת כל-יתדות המשכן ואת-כל-יתדות החצר סביב :

ומן-התכלת והארנמן ותולעת השני עשו בגדי-שרד לט א לשרת בקדש ויעשו את-בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את-משה : פ ויעש את-האפד² זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור : וירקעו את-פתי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארנמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב : בתפת עשור-לו הבלת על-שני קצוותו חבר : וחשב אפדתו⁴ ה אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור כאשר צוה יהוה את-משה : ס ויעשו את-אבני השהם מסבת משבצת זהב⁶ מפתחת פתוחי חותם על-שמות בני ישראל : וישם אתם⁷ על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה

קצותיו "פ" 4. v.

את-משה : פ ויעש את-החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארנמן ותולעת שני ושש⁹ משור : רבוע היה כפוי עשו את-החשן ורת ארכו וורת י רחבו כפול : וימלאו-בו ארבעה טורי אבן טור אדם¹¹ פטדה ובקת הטור האחד : והטור השני נפד ספיר¹² 13 ויהלם : והטור השלישי לשם שבו ואחלקה : והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצת זהב¹⁴ במלאתם : והאבנים על-שמת בני-ישראל הנה שתיים עשרה על-שמתם פתוחי חתם איש על-שמו לשנים עשר טו שבט : ויעשו על-החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב¹⁶ טהור : ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את-שתי הטבעת על-שני קצות החשן : ויתנו שתי¹⁸ העבתת הזהב על-שתי הטבעת על-קצות החשן : ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על-שתי המשבצת ויתנם¹⁹ על-כתפת האפד אל-מול פניו : ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד^כ ביתה : ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על-שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב²¹ האפד : וירכסו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפד בתתיל תכלת להיות על-חשב האפד ולא-גנה החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את-משה : פ ויעש את-מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת : ופי-²² המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא וקרע : ויעשו על-שולי המעיל רמוגי תכלת וארנמן ותולעת שני²⁴ כה משור : ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את-הפעמנים בתוך הרמנים על-שולי המעיל סביב בתוך הרמנים : פעמן²⁶ ורמן פעמן ורמן על-שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את-משה : ס ויעשו את-הכתנת שש²⁷ מעשה ארג לאהרן ולבניו : ואת המצנפת שש ואת-²⁸ פארי המנבעת שש ואת-מכנסי הבר שש משור : ואת²⁹

טכעתיו קרי v. 21.

האבנט שש משור ותכלת וארנמן ותולעת שני מעשה
 רקם כאשר צוה יהוה את-משה : ס ויעשו ל
 את-ציץ גזר-קדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוח
 חותם קדש ליהוה : ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על-
 המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את-משה : ס
 ותכל כל-עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את-משה בן עשו : פ
 ויבאו את-המשכן אל-משה את-האהל ואת-כל-
 בליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו : ואת-מכסה
 עזרת האילם המאדמים ואת-מכסה עזרת התחשים ואת
 פרכת המסך : את-ארון העדת ואת-בדיו ואת הפפרת : לה
 את-השלחן ואת-כל-בליו ואת לחם הפנים : את-המנרה
 הטהרה את-נרותיה נרות המערכה ואת-כל-בליה ואת שמן
 המאור : ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת
 קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל : את מזבח הנחשת
 ואת-מכבר הנחשת אשר-לו את-בדיו ואת-כל-בליו ואת-
 הכיור ואת-כנו : את קלעי החצר את-עמדיה ואת-אדניה מ
 ואת-המסך לשער החצר את-מיתריו ויתדתייה ואת כל-
 בלי עבדת המשכן לאהל מועד : את-בגדי השרד לשרת
 בקדש את-בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו לכהן :
 ככל אשר-צוה יהוה את-משה בן עשו בני ישראל את
 כל-העבדה : וירא משה את-כל-המלאכה והנה עשו
 אותה כאשר צוה יהוה בן עשו ויברך אתם משה :
 פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : ביום-מ
 החדש הראשון באחד לחדש תקים את-משכן אהל מועד :
 ושמת שם את ארון העדות וסכת על-הארן את-הפרכת :
 והבאת את-השלחן וערכת את-ערכו והבאת את-המנרה
 והעלית את-נרותיה : ונתתה את-מזבח הזהב לקטרת
 לפני ארון העדת ושמת את-מסך הפתח למשכן : ונתתה
 את מזבח העולה לפני פתח משכן אהל-מועד : ונתת

ברחיו קרי v. 33.

את-הכיור בין-אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים :
 8 ושמת את-החצר סביב ונתת את-מסך שער החצר :
 9 ולקחת את-שמן המשחה ומשחת את-המשכן ואת-כל-
 10 אשר-בו וקדשת אתו ואת-כל-כליו והיה קדש : ומשחת
 את-מזבח העולה ואת-כל-כליו וקדשת את-המזבח והיה
 11 המזבח קדש קדשים : ומשחת את-הכיור ואת-כנו וקדשת
 12 אתו : והקרבת את-אהרן ואת-בניו אל-פתח אהל מועד
 13 ורחצת אתם במים : והלבשת את-אהרן את בגדי הקדש
 14 ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי : ואת-בניו תקריב
 15 והלבשת אתם פתגת : ומשחת אתם כאשר משחת את-
 אביהם וכהני לי והייתה להיות להם משחתם לכהנת עולם
 16 לדרתם : ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו בן עשה :
 17 ויהי בתדש הראשון בשנה השנית באחד
 18 לחדש חוקם המשכן : ויקם משה את-המשכן ויתן את-
 אדניו וישם את-קרשיו ויתן את-בריחיו ויקם את-עמודיו :
 19 ויפרש את-האהל על-המשכן וישם את-מכסה האהל עליו
 מלמעלה כאשר צוה יהוה את-משה : ס
 כ ויקח ויתן את-העדת אל-הארן וישם את-הבדים על-
 21 הארון ויתן את-הפפרת על-הארן מלמעלה : ויבא את-
 הארון אל-המשכן וישם את פרכת המסך ויקס על ארון
 העדות כאשר צוה יהוה את-משה : ס
 22 ויתן את-השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה
 23 מחוץ לפרכת : ויערד עליו ערד לחם לפני יהוה כאשר
 24 צוה יהוה את-משה : ס וישם את-המנרה
 כה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה : ויעל
 הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את-משה : ס
 26 וישם את-מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת :
 27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את-משה :
 28 29 וישם את-מסך הפתח למשכן : ואת מזבח
 העולה שם פתח משכן אהל-מועד ויעל עליו את-העולה
 ואת-המנחה כאשר צוה יהוה את-משה : ס

וַיִּשְׁלַם אֶת-הַכֹּדֶר בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שְׁמָה לִּמִּים לְרַחֲצָה : וַרְחִצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵי אֶת-יְדֵיהֶם 31
 וְאֶת-דְּגְלֵיהֶם : בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקִרְבְּתֶם אֵל- 32
 הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : ס
 וַיִּקַּם אֶת-הַחֲצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת-מָסַךְ 33
 שַׁעַר הַחֲצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת-הַמְּלָאכָה : פ
 וַיִּקַּם הָעֵנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וּבְכֹדֶד יִהְיֶה מְלֵא אֶת- 34
 הַמִּשְׁכָּן : וְלֹא-יָכֹל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן לֹה
 עָלָיו הָעֵנָן וּבְכֹדֶד יִהְיֶה מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן : וּבַהֲעֹלֹת הָעֵנָן 36
 מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם : וְאִם-לֹא 37
 יֵעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֲלֹתוֹ : כִּי עֵנָן יִהְיֶה עַל- 38
 הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵנֵי כָל-בְּיֹת-יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל-מַסְעֵיהֶם :

חזק :

כבוד מסוקי דספר ואלה שמות אלה ומאתים ותשעה * אר"ט סימן : וחציו אלהים
 לא תקלל : ופרשיותיו ו"א * אי זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כ"מ * וללה
 ללילה יחודה דעת סימן : ופרקיו מ * תורת אלהיו בלבן סימן : בנין הפתוחות
 תשע וששים * והסתומות * חמש ותשעים * הכל מאה
 וששים וארבע פרשיות : ישלח עזר מקדש ומעון
 יסעדר סימן :

ויקרא :

לדדל

א אַרְיִקְרָא אֶל-מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר :
 2 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי-יִקְרִיב
 מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן-הַבְּהֵמָה מִן-הַבָּקָר וּמִן-הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ
 3 אֶת-קָרְבַּנְכֶם : אִם-עֹלָה קָרְבָנוּ מִן-הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
 יִקְרִיבֵנּוּ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה :
 4 וְסַמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וּנְרִצָּה לוֹ לַכֹּפֶר עָלָיו : וְשַׁחַט
 אֶת-בְּנוֹ הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-
 הַלֶּם וְזָרְקוּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר-פֶּתַח אֹהֶל
 6 7 מוֹעֵד : וְהַפְּשִׁיט אֶת-הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנְּתֻחִיהָ : וְנָתַנוּ
 בְּנֵי אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל-הָאֵשׁ :
 8 וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת-הָרֹאשׁ וְאֶת-
 9 הַפֶּדֶר עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ : וְקָרְבוּ
 וּכְרָעוּ יָרְחָץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה
 1 אִשָּׁה בֵּית-נִיחֹת לַיהוָה : ס
 וְאִם-מִן-הַצֹּאן
 קָרְבָנוּ מִן-הַכֹּשְׂבִים אוֹ מִן-הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנּוּ :
 11 וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי
 12 אֶהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמֹו עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְנָתַח אֹתוֹ
 לַנְּתֻחִיו וְאֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-פֶּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל-הָעֲצִים
 13 אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ : וְתִקְרַב וְהִכְרָעִים יָרְחָץ
 בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הוּא
 14 אִשָּׁה בֵּית נִיחֹת לַיהוָה : פ
 וְאִם מִן
 הָעוֹף עֹלָה קָרְבָנוּ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן-הַתְּרִים אוֹ מִן-בְּנֵי

* זעירא v. 1. * יניח ר"י סימן פניות ויתחיל מתחלת שישה ה'

היונה את קרבנו : והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את-
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח :
והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח 16
קדמה אל מקום הדשן : ושפע אתו בכנפיו לא יכדיל 17
והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה
הוא אשה בית ניהח ליהוה :
וּנְכַשׁ בֵּית־קָרִיב קָרְבָּן מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יְהוּדָה קָרְבָּנוּ כ א
וּצֶמֶן עֲלִיָּה שֶׁמֶן וְנָתַן עֲלֶיהָ לִבְנֹה : וְהָבִיֹּאָה אֶל־בְּנֵי אֶהְרֹן 2
הַכֹּהֲנִים וְקִמֵץ מִשֶּׁם מְלֹא קַמְצוֹ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־
לִבְנֹתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִקְרָתָהּ הַמְּזֻבַּחַת אִשָּׁה רֵיחַ
נִיחַח לַיהוָה : וְהַנּוֹתֵרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ 3
קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : וְכִי תִקְרַב קָרְבָּן מִנְחָה 4
מֵאִפָּה תַגִּיד סֶלֶת הַלֹּחַת מִצַּת בְּלוּלַת בִּשְׁמֵן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת
מִשֶּׁחִים בִּשְׁמֵן : וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּחְבֵּת ה
קָרְבָּנָה סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן מִצָּה תִהְיֶה : פְּתוֹת אֹתָהּ 6
פְּתִים וְנִצַּקְתָּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא : וְאִם־ 7
מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קָרְבָּנָה סֶלֶת בִּשְׁמֵן תַעֲשֶׂה : וְהִבֵּאתָ אֶת־ 8
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֲלֹה לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן
וְהִגִּישָׁה אֶל־הַמְּזֻבַּח : וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזִקְרָתָהּ 9
וְהִקְטִיר הַמְּזֻבַּחַת אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה : וְהַנּוֹתֵרֶת מִן־ 10
הַמִּנְחָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה : כָּל־ 11
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל־שֶׂאֵל
וְכָל־דָּבָשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה : קָרְבָּן רֵאשִׁית 12
תִּקְרִיבוּ אֲחֶם לַיהוָה וְאֶל־הַמְּזֻבַּח לֹא־יָעִלוּ לְרֵיחַ נִיחַח : וְכָל־ 13
קָרְבָּן מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא מִשְׁבִּית מִלַּח בְּרֵיחַ אֱלֹהֶיךָ
מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קָרְבָּנֶיךָ תִּקְרִיב מִלַּח : ס
וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחַת בַּפּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בְּאֵשׁ גֵּרֶשׁ 14
בְּרָמֶל תִּקְרִיב אֶת מִנְחַת בַּפּוּרֶיךָ : וְנָתַתָּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָהּ 15
עֲלֶיהָ לִבְנֵה מִנְחָה הוּא : וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִקְרָתָהּ 16
מִגֵּרֶשָׁה וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֹתָהּ אִשָּׁה לַיהוָה : פ

וְאִם־נָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ אִם מִן־הַבָּקָר הוּא מִקְרִיב אִתּוֹ ג א
זכר (138)

2 זָכַר אִם־נִקְבָּה תָמִים וְקָרְבָּנוּ לִפְנֵי יְהוָה : וְסַמְד יָדוֹ עַל־
רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחֲטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהְרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמְּזֻבַּח סָבִיב : וְהִקְרִיב מִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־
כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב : וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֶת־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עֲלָהּ אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיִּתְרֵת עַל־הַכֶּבֶד עַל־
הַכְּפָלִית וְיִסְרְנָה : וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְּנֵי־אֶהְרֹן הַמְּזֻבַּחַת עַל־
הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ רֵיחַ נִיחַח
לַיהוָה : וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוּ לִנְבַח
7 שְׁלָמִים לַיהוָה זָכַר אוֹ נִקְבָּה תָמִים וְקָרְבָּנוּ : אִם־כֶּשֶׁב
8 הוּא־מִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה : וְסַמְד
אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשַׁחֲט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ
9 בְנֵי אֶהְרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמְּזֻבַּח סָבִיב : וְהִקְרִיב מִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה חֶלְבוֹ הָאֲלִיָּה תְמִימָה לְעִמַּת הָעֵצָה
יִסְרְנָה וְאֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת כָּל־הַחֶלֶב
11 אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב : וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֶת־הַחֶלֶב אֲשֶׁר
עֲלָהּ אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיִּתְרֵת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכְּפָלִית
12 יִסְרְנָה : וְהִקְטִירוּ הַכֹּהֵן הַמְּזֻבַּחַת לַחֶם אִשָּׁה לַיהוָה :
13 וְאִם־עוֹ קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה :
14 וְסַמְד אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְשַׁחֲט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ
15 בְנֵי אֶהְרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמְּזֻבַּח סָבִיב : וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ
קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת
16 כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב : וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֶת־הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עֲלָהּ אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיִּתְרֵת עַל־הַכֶּבֶד עַל־
17 הַכְּפָלִית וְיִסְרְנָה : וְהִקְטִירֶם הַכֹּהֵן הַמְּזֻבַּחַת לַחֶם אִשָּׁה
לְרֵיחַ נִיחַח כָּל־חֶלֶב לַיהוָה : תִּקַּח עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל־
מִוִּשְׁבְּתֵיכֶם כָּל־חֶלֶב וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ : פ

ג א ד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תִחַטָּא בְּשִׁגְגָה מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
3 תַעֲשִׂינָה וְעָשָׂה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה : אִם־הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא
לְאֲשַׁמַּת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא כֹּהֵן בֶּן־בָּקָר
(139) תָמִים

תמים ליהוה לחטאת : והביא את-הפֶּר אל-פתח אֹהֶל־
מועד לפני יהוה וסמך את-ידו על-ראש הפֶּר ושחט את-
הפֶּר לפני יהוה : ולקח הכהן המשיח מדם הפֶּר והביא
אתו אל-אֹהֶל מוֹעֵד : וטבל הכהן את-אצבעו בדם והזה
מן-הדם שבע פעמים לפני יהוה את-פני פְּרֶכֶת הַקֹּדֶשׁ :
ונתן הכהן מן-הדם על-קרנות מזבח קטרת הסמים לפני
יהוה אשר באֹהֶל מוֹעֵד ואת כל-הדם הפֶּר ישפֹךְ אל-יִסּוּד
מזבח העֹלָה אֲשֶׁר-פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : ואת-כֹּל-חֶלֶב פֶּר
החטאת ירים ממנו את-החֶלֶב המִכֶּסֶה על-הקֶרֶב ואת
כֹּל-החֶלֶב אֲשֶׁר על-הקֶרֶב : ואת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת ואת-החֶלֶב
אֲשֶׁר עלֵיהֶן אֲשֶׁר על-הַכֶּסֶלִים ואת-הִיתְרֵת על-הַכֶּבֶד על-
הַכְּלִיֹּת ויסרנה : כְּאֲשֶׁר יורם משור זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִם ו
הכהן על מזבח העֹלָה : ואת-עֹר הפֶּר ואת-כֹּל-בָּשָׂרוֹ
על-ראשׁוֹ ועל-כַּרְעוֹ וקֶרְבּוֹ ופִרְשׁוֹ : והוציא את-כֹּל-הַפֶּר
אל-מחוץ למחנה אל-מקום טְהוֹר אל-שַׁפָּךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף
אתו על-עצים כְּאֲשֶׁר על-שַׁפָּךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף : פ
וְאִם כֹּל-עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגוּ וְנִעְלַם דְּבַר מֵעֵינֵי הַקֹּהֵל
וַעֲשׂוּ אֶחָד מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לא-תַעֲשִׂינָהּ וְאִשְׁמּוּ :
וְנֹדְעָה הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן־
בְּקָר לַחֲטָאֹת וְהִבִּיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד : וְסָמְכוּ זִמְנֵי
הַעֲדָה אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת-הַפֶּר
לִפְנֵי יְהוָה : וְהִבִּיא הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדַּם הַפֶּר אֶל-אֹהֶל
מוֹעֵד : וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן-הַדָּם וְהִזָּה שְׁבַע פְּעָמִים
לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפְּרֶכֶת : וּמִן-הַדָּם יִתֵּן עַל-קֶרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר באֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כֹּל-הַדָּם
יִשְׁפֹךְ אֶל-יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר-פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֶת
כֹּל-חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ : וַעֲשֵׂה לַפֶּר כְּאֲשֶׁר כ
עָשִׂה לַפֶּר הַחֲטָאֹת בֵּן עֹשֶׂה-לוֹ וְכִפֹּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לָהֶם : וְהוֹצִיא אֶת-הַפֶּר אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ
כְּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפֶּר הַרְאִשׁוֹן חֲטָאֹת הַקֹּהֵל הוּא :
פ אֲשֶׁר נָשָׂא יַחַטָּא וַעֲשֵׂה אֶחָד מִכָּל-מִצְוֹת
יְהוָה

יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ אֲשֶׁר לא-תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁנְיָהּ וְאִשָּׁם : או-הוֹדַע
אֵלָיו חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת-קֶרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים
זָכָר תָּמִים : וְסָמַךְ יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בַּמָּקוֹם
בֵּה אֲשֶׁר-יִשָּׁחַט אֶת-הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאֹת הוּא : וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחֲטָאֹת באֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-
דָּמּוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל-יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה : וְאֶת-כֹּל-חֶלְבּוֹ וְקִטְיֹר
הַמִּזְבֵּחַ כֶּחֶלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עֲלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאֹתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ : פ וְאִם-נִפְשָׁא אֶחָד תַּחֲטָא
בְּשִׁנְיָהּ מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אֶחָד מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לא-
תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם : או הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא
קֶרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים תָּמִים נֶקֶבָה עַל-חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר חָטָא :
וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאֹת וְשָׁחַט אֶת-הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם
ל הָעֹלָה : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ באֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ
הָעֹלָה וְאֶת-כֹּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל-יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת-כֹּל-
חֶלְבָּהּ יִסִּיר כְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וְכִפֹּר עֲלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לוֹ : פ וְאִם-כֹּבֵשׁ יָבִיא קֶרְבָּנוֹ לַחֲטָאֹת
נֶקֶבָה תָּמִים וְיִבְאֶנָּה : וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאֹת
וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשָּׁחַט אֶת-הָעֹלָה : וְלָקַח
הַכֹּהֵן מִדַּם הַחֲטָאֹת באֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
ל הָעֹלָה וְאֶת-כֹּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל-יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת-כֹּל-חֶלְבָּהּ יִסִּיר
כְּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלֶב הַכֹּשֵׁב מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם
הַמִּזְבֵּחַ עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֹּר עֲלָיו הַכֹּהֵן עַל-חֲטָאֹתוֹ אֲשֶׁר-
חָטָא וְנִסְלַח לוֹ : פ

א ה וְכִפֹּשׁ כִּי-תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֹד או רָאָה או
יָדַע אִם-לֹא וְיָגִיד וְנָשָׂא עֹנּוֹ : או נָפֵשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל-
דְּבַר טְמֵאָה או בְּנִבְלַת תְּיֵה טְמֵאָה או בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה או בְּנִבְלַת שָׂרֵץ טְמֵאָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵא
וְאִשָּׁם : או כִּי יִגַּע בְּטְמֵאת אָדָם לְכָל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא
בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם : או נָפֵשׁ כִּי תִשָּׁבַע
לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיו לְהַרְעוֹ או לְהִטִּיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם
בִּשְׁבַעַה

בשבעה ונגעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה :
 והיה כיראשם לאחת מאלה והתורה אשר חטא עליה : ה
 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן
 הצאן בשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
 מחטאתו : ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו
 אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת
 ואחד לעלה : והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
 לחטאת ראשונה וזקק את ראשו ממול ערפו ולא ובהיל :
 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשא בדם ימצה
 אל יסוד המזבח חטאת הוא : ואת השני יעשה עלה י
 כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו :
 ואת לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני
 בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת
 לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת
 הוא : והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו
 את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא :
 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה
 ונסלח לו והיתה לכהן פמנחה : וידבר
 יהוה אל משה לאמר : נפש כירתמעל מעל וחטאה בשננה טו
 מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן
 בערקה כסף שקלים בשקל הקדש לאשם : ואת אשר
 חטא מן הקדש ושלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו
 לכהן והכהן וכפר עליו באיל האשם ונסלח לו :
 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
 יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו : והביא
 איל תמים מן הצאן בערקה לאשם אל הכהן וכפר עליו
 הכהן על שגנתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו : אשם
 הוא אשם אשם ליהוה : וידבר יהוה כ
 אל משה לאמר : נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה
 וכחש בעמיתו בכפדון או בתשומת יד או בגזל או עשק

כסף בתביר v. 18.

את עמיתו : או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
 על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה : והיה
 כירחטא ואשם והשיב את הנזלה אשר גזל או את
 העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או
 את האבדה אשר מצא : או מכל אשר ישבע עליו לשקר
 ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו ותננו
 בה ביום אשמתו : ואת אשמו וביא ליהוה איל תמים מן הצאן
 בערקה לאשם אל הכהן : וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה :

פ פ כה 25

א וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו
 לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על פוקדה על המזבח
 כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו : ולבש הכהן
 מנו בד ומכנסי בד ולבש על בשרו והרים את הידיו אשר
 תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח :
 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הידיו
 אל מחוץ למחנה אל מקום טהור : והאש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר
 ועבר עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים : אש
 תמיד תוקד על המזבח לא תכבה : וזאת
 תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני
 המזבח : והרים מפניו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה
 ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח
 ניחח אזכרתה ליהוה : והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
 י מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד ואכלוה : לא
 תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא
 כחטאת וכאשם : כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם
 לדנתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : זה קרבן
 אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשה אתו עשירת

כסף בד' קסץ ברביע v. 23.

ס' זעירא v. 2. VI.

האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בפקר ומחציתה בערב :
 על-מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנתת 14
 פתים תקריב רית-גיתת ליהוה : והכהן המשיח תחתיו טו
 מבניו יעשה אתה חק-עולם ליהוה כליל תקטר : וכל- 16
 מנתת כהן כליל תהיה לא תאכל : פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אהרן ואל-בניו 17
 לאמר זאת תורת הקטאת במקום אשר תשחט העלה
 תשחט הקטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא : הכהן 19
 המחטא אתה ואכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל
 מועד : כל אשר-יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על-כ 20
 הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש : וכלי-חרש 21
 אשר תבשל-בו ישבר ואם-בכלי נחשת בשלה ומרק ושטרף
 במקום : כל-זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא : 22
 וכל-חטאת אשר יובא מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדש 23
 לא תאכל באש תשרף : פ

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום אשר ז א
 ישחטו את-העלה ישחטו את-האשם ואת-דמו יזרק על-
 המזבח סביב : ואת כל-חלבו יקריב ממנו את האלילה 3
 ואת-החלב המכסה את-הקרב : ואת שתי הפלית ואת- 4
 החלב אשר עליהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד
 על-הפלית וסירפה : והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ה
 ליהוה אשם הוא : כל-זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש 6
 יאכל קדש קדשים הוא : כחטאת באשם תורה אחת להם 7
 הכהן אשר יכפר-בו לו יהיה : והכהן המקריב את-עלת 8
 איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה : וכל-מנחה 9
 אשר תאפה בתנור וכל-נעשה במרחשת ועל-מחבת לכהן
 המקריב אתה לו תהיה : וכל-מנחה בלולה בשמן וחרבה י
 לכל-בני אהרן תהיה איש כאחיו : פ

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה : אם 11
 על-תודה יקריבנו והקריב על-זבח התודה סלות מצות
 בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
 חלת (144)

חלת בלולת בשמן : על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו 13
 על-זבח תודת שלמיו : והקריב ממנו אחד מכל-קרבנו 14
 תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם השלמים לו יהיה :
 טו ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יגית ממנו
 עד-בקר : ואם-גדר ו או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו 16
 את-זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל : והנותר 17
 מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף : ואם האכל יאכל 18
 מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו
 לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא :
 19 והבשר אשר יגע בכל-טמא לא יאכל באש ישרף והבשר
 כ כל-טהור יאכל בשר : והנפש אשר-תאכל בשר מזבח
 השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה : ונפש כיר-תגע בכל-טמא בטמאת אדם או 21
 בבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא ואכל מבשר-זבח
 השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה :

22 23 וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל לאמר
 24 כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב נבלה וחלב
 כה טרפה יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו : כי כל-
 אכל חלב מו-הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
 26 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה : וכל-דם לא תאכלו בכל
 27 מושבתיכם לעוף ולבהמה : כל-נפש אשר-תאכל כל-דם
 28 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : פ וידבר
 29 יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל לאמר
 המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה
 ל מזבח שלמיו : ידיו תביאנה את אשי יהוה את-החלב
 על-החזה וביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה :
 31 והקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן
 32 ולבניו : ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
 33 שלמיכם : המקריב את-דם השלמים ואת-החלב מבני
 34 אהרן לו תהיה שוק הימין למנה : כי את-חזה התנופה
 ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מזבחי שלמיכם

ואתם לא תהיו הפתן ולבגיו להקיעולם מאת בני ישראל :
זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב לה
אתם לכהן ליהוה : אשר צוה יהוה לתת להם ביום
משחו אתם מאת בני ישראל תקת עולם לדורתם : זאת
התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח
השלמים : אשר צוה יהוה את-משה בחר סיני ביום
צויתו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר
סיני :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : קח את-אהרן ואת-ח
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות : ואת כל-
העדה הקהל אל-פתח אהל מועד : ועש משה כאשר
צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל-פתח אהל מועד : ויאמר ה
משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה יהוה לעשות : ויקרב
משה את-אהרן ואת-בניו וירחץ אתם במים : ויתן עליו
את-הכתנת ויחנך אתו באבנט וילבש אתו את-המעיל ויתן
עליו את-האפד ויחנך אתו בהשב האפד ויאפד לו בו :
וישם עליו את-החשן ויתן אל-החשן את-האורים ואת-
התמים : וישם את-המצנפת על-ראשו וישם על-המצנפת
אל-מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה
את-משה : ויקח משה את-שמן המשחה וימשח את-
המשכן ואת-כל-אשר-בו ויקדש אתם : ויו ממנו על-המזבח
שבע פעמים וימשח את-המזבח ואת-כל-כליו ואת-הכפר
ואת-כפו לקדשם : ויצק משמן המשחה על ראש אהרן
וימשח אתו לקדשו : ויקרב משה את-בני אהרן וילבשם
כתנת ויחנך אתם אבנט ויחבש להם מנבעות כאשר צוה
יהוה את-משה : וילבש את פר החטאת ויסקמך אהרן ובניו
את-ידיהם על-ראש פר החטאת : וישחט ויקח משה את-
הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את-
המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח ויקדשו לכפר

v. 38. כספך נ"א ב'

חצי התורה כפסוקים VIII. v. 7.

עליו : ויקח את-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד
ואת-שתי הפלית ואת-חלבהו ויקטר משה המזבחה :
ואת-הכפר ואת-ערו ואת-בשרו ואת-פרשו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את-משה : ויקרב את איל העלה
ויסקמו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל : וישחט
כ ויזרק משה את-הדם על-המזבח סביב : ואת-האיל נתח
לנתתיו ויקטר משה את-הראש ואת-הנתחים ואת-הפדר :
ואת-הקרב ואת-הפדרים רחץ במים ויקטר משה את-כל-
האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה
כאשר צוה יהוה את-משה : ויקרב את-האיל השני איל
המלאים ויסקמו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל :
וישחט ויקח משה מדמו ויתן על-תנווד און-אהרן הימנית
ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית : ויקרב את-
בני אהרן ויתן משה מן-הדם על-תנווד אונם הימנית ועל-
בהן ידם הימנית ועל-בהן רגלם הימנית ויזרק משה את-
הדם על-המזבח סביב : ויקח את-החלב ואת-האילה
ואת-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-
שתי הפלית ואת-חלבהו ואת שוק הימין : ומסל המצות
אשר ל לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד וישם על-החלבים ועל שוק הימין : ויתן
את-הכל על כפו אהרן ועל כפו בניו וינח אתם תנופה
ל לפני יהוה : ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
על-העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה : ויקח
משה את-החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים
ל למשה הנה למנח כאשר צוה יהוה את-משה : ויקח
משה משמן המשחה ומן-הדם אשר על-המזבח ויו על-
אהרן על-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו ויקדש את-
אהרן את-בגדיו ואת-בניו ואת-בגדי בניו אתו : ויאמר
משה אל-אהרן ואל-בניו בשלו את-הבשר פתח אהל מועד
ושם תאכלו אתו ואת-הלחם אשר בסל המלאים כאשר
צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו : והנותר בבשר ובלחם

(147)

באש תשקפו: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים 33
עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את--
ידכם: כאשר עשה ביום הנה צנה יהיה לעשת לכפר 34
עליכם: ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת לה
ימים ושמרתם את-משמרת יהנה ולא תמותו בייכן צויתי:
ועש אהרן ובניו את כל-הדברים אשר-צנה יהנה ביד- 36
משה:

ס ס ס כו 26

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני 37
ישראל: ויאמר אל-אהרן קח-לך עגל בן-בקר לחטאת 2
ואול לעלה תמימם והקרב לפני יהנה: ואל-בני ישראל 3
תדבר לאמר קחו שעיר-עזים לחטאת ועגל וכבש בני-שנה
תמימם לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהנה 4
ומנחה בלולה בשמן כי היום יהנה נראה אליכם: ויקחו ה
את אשר צנה משה אל-פני אהל מועד ויקרבו כל-העדה
ויעמדו לפני יהנה: ויאמר משה זה הדבר אשר-צנה יהנה 6
תעשו וירא אליכם כבוד יהנה: ויאמר משה אל-אהרן 7
קרב אל-המזבח ועשה את-חטאתך ואת-עלתך וכפר בעדה
ובעד העם ועשה את-קרבו העם וכפר בעדם כאשר צנה
יהנה: ויקרב אהרן אל-המזבח וישחט את-עגל החטאת 8
אשר-לו: ויקרבו בני אהרן את-הדם אליו ויטבל אצבעו 9
בדם ויתן על-קרנות המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד
המזבח: ואת-החלב ואת-הקלית ואת-היתרת מן-הכבד י
מן-חטאת הקטיר המזבחה כאשר צנה יהנה את-משה:
ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט 12 11
את-העלה וימצאו בני אהרן אליו את-הדם ויזרקוהו על-
המזבח סביב: ואת-העלה המצואו אליו לנתחיה ואת- 13
הראש ויקטר על-המזבח: וירחץ את-הקרב ואת-הפרעים 14
ויקטר על-העלה המזבחה: ויקרב את קרבו העם ויקח טו
את-שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון:
ויקרב את-העלה ויעשה כמשפט: ויקרב את-המנחה 16 17
וימלא (148)

וימלא כפו ממנה ויקטר על-המזבח מלבד עלת הבקר:
18 וישחט את-השור ואת-האיל זבח השלמים אשר לעם
וימצאו בני אהרן את-הדם אליו ויזרקוהו על-המזבח סביב:
19 ואת-החלבים מן-השור ומן-האיל האלה והמכסה והקלית
כ ויתרת הכבד: וישמו את-החלבים על-החזות ויקטר
21 החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק הזמין הנקף
22 אהרן תנופה לפני יהנה כאשר צנה משה: וישא אהרן
את-ידיו אל-העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
23 והשלמים: ויבא משה ואהרן אל-אהל מועד ויצאו ויברכו
24 את-העם וירא כבוד-יהנה אל-כל-העם: ותצא אש מלפני
יהנה ותאכל על-המזבח את-העלה ואת-החלבים וירא כל-
העם ויראו ויפלו על-פניהם:
א ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן
אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהנה אש זרה אשר
2 לא צנה אתם: ותצא אש מלפני יהנה ותאכל אותם
3 וימתו לפני יהנה: ויאמר משה אל-אהרן הוא אשר-דבר
יהנה: לאמר בקרבי אקדש ועל-פני כל-העם אכבד וירם
4 אהרן: ויקרא משה אל-מישאל ואל אלצפן בני עזיאל רד
אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את-אחיכם מאת פני-הקדש
ה אל-מחוץ למחנה: ויקרבו וישאם בכתנתם אל-מחוץ
6 למחנה כאשר דבר משה: ויאמר משה אל-אהרן ולאעזר
ולאיתמר בני ראשיכם אל-תפרעו ויבגדיכם לא-תפרמו
ולא תמתו ועל כל-העדה יקצף ואחיכם כל-בית ישראל
7 יבכו את-השרפה אשר שרף יהנה: ומפתח אהל מועד
לא תצאו פן-תמתו ביי-שמן משתת יהנה עליכם ויעשו
8 כדבר משה: וידבר יהנה אל-אהרן
9 לאמר: יין ושכר אל-תשפת ואתה ויבגוד אתך בבאכם
י אל-אהל מועד ולא תמתו תקת עולם לדורותיכם: ולהבדיל
11 בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין השהור: ולהורת
את-בני ישראל את כל-החקים אשר דבר יהנה אליהם

הקורא ישעים הנריש קודם התלשא X. v. 4 ידיו קרו v. 22

בַּיּוֹם הַהוּא : פ
 וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן 12
 וְאֶל אֱלֶעָזֶר וְאֶל אִיתָמָר וּבְנֵי הַגִּזְרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה
 הַגִּזְרִית מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ
 קִדְשִׁים הוּא : וְאָכַלְתֶּם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי הִקְדַּשְׁתִּי וְחֶקֶךְ 13
 בְּנִיד הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי־כֵן צִוִּיתִי : וְאֵת תּוֹה הַתְּנוּפָה 14
 וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר אֹתָהּ וּבְנִיד
 וּבְנִיד אֹתָהּ כִּי־חֶקֶךְ וְחֶקֶךְ בְּנִיד נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל : שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֹה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים טו
 זָבִיאוּ לְהַנִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבָנֶיךָ אִתְּךָ לְחֶקֶךְ
 עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : וְאֵת שְׂעִיר הַחֲטָאת דְּרִשׁ דְּרִשׁ 16
 מֹשֶׁה וְהָיָה שְׂרָף וְיִקְצַף עַל־אֱלֶעָזֶר וְעַל־אִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן
 הַגִּזְרִים לֵאמֹר : מִדּוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־הַחֲטָאת בְּמָקוֹם 17
 הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ וְנָתַן לָכֶם לִשְׂאת אֶת־
 עוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה : הֵן לֹא־הוּבֵא אֶת־ 18
 דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּגִמָה אֲכֹל תֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר
 צִוִּיתִי : וַיִּדְבֹר אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־ 19
 חֲטָאתֶם וְאֶת־עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי כְּאֵלֶּה
 וְאָכַלְתִּי חֲטָאת הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינֵי יְהוָה : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה כ
 וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו :

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אֵלֵיהֶם : דַּבְּרוּ יא א
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְאֵת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ מִכָּל־הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : כָּל מִפְרֶסֶת פְּרֶסֶת וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֶסֶת 3
 מַעֲלַת גֶּרֶה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ : אֵד אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ 4
 מִמַּעֲלֵי הַגֶּרֶה וּמִמְּפָרְסֵי הַפְּרֶסֶת אֶת־הַנֶּמֶל כִּי־מַעֲלָה גֶרֶה
 הוּא וּפְרֶסֶת אֵינָנּוּ מִפְּרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם : וְאֶת־הַשֶּׁפֶן ה
 כִּי־מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפְרֶסֶת לֹא יִפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם :
 וְאֶת־הָאֲרָנֶבֶת כִּי־מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרֶסֶת לֹא הַפְּרִיסָה 6
 טָמֵאָה הוּא לָכֶם : וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְּרִיס פְּרֶסֶת הוּא 7
 וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֶסֶת וְהוּא גֶרֶה לֹא־יִגֵּר טָמֵא הוּא לָכֶם :
 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנְעוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם : 8

דרש בראש שיטה והיא חזי התורה בתיבות v. 16.

9 אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמַיִם כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סַנְפִיר
 י וְקַשְׁקֶשֶׁת בְּמַיִם וּבְנִחְלִים אֹתָם תֹאכְלוּ : וְכֹל
 אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סַנְפִיר וְקַשְׁקֶשֶׁת בְּמַיִם וּבְנִחְלִים מִכָּל שְׂרָץ 11
 הַמַּיִם וּמִכָּל גֶּפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בְּמַיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם : וְשֶׁקֶץ 12
 יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת־נִבְלָתָם תִּשְׂקְצוּ : כָּל
 13 אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סַנְפִיר וְקַשְׁקֶשֶׁת בְּמַיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם : וְאֶת־
 אֵלֶּה תִשְׂקְצוּ מִזֶּה־עוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת־הַנֶּשֶׁף וְאֶת־ 14
 טו הַפֶּרֶס וְאֵת הָעֹנֵנִה : וְאֶת־הַדָּאָה וְאֶת־הָאֵיָה לְמִינָהּ : אֵת
 16 כָּל־עֶרֶב לְמִינוֹ : וְאֵת בֵּת הַנְּעֹנָה וְאֶת־הַתְּחִמָּס וְאֶת־הַשְּׁחָף
 17 וְאֶת־הַנֶּגֶץ לְמִינֵהוּ : וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַשְּׂלֵד וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף :
 18 19 וְאֶת־הַתְּנַשְׁמַת וְאֶת־הַקָּאֵת וְאֶת־הַרְרָם : וְאֵת הַחֲסִידָה
 כ הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוּכִיפַת וְאֶת־הָעֶטְלָף : כָּל שְׂרָץ
 21 הָעוֹף הַחַיָּה עַל־אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם : אֵד אֶת־זֶה תֹאכְלוּ
 מִכָּל שְׂרָץ הָעוֹף הַחַיָּה עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־לֹא כָרְעִים מִמַּעַל
 22 לְרַגְלָיו לְנֹתֵר בָּהֶן עַל־הָאָרֶץ : אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם תֹאכְלוּ אֶת־
 הָאֲרָבָה לְמִינוֹ וְאֶת־הַסֹּלֶעַם לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחֲרָגֵל לְמִינֵהוּ
 23 וְאֶת־הַחֲנָב לְמִינֵהוּ : וְכֹל שְׂרָץ הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע רַגְלַיִם
 24 שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם : וְלֹאֵלֶּה תִשְׂמְאוּ כָּל־הַנֶּנְעַע בְּנִבְלָתָם וְטָמֵא
 כה עַד־הָעֶרֶב : וְכָל־הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלָתָם יִכַּסּ בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־
 26 הָעֶרֶב : לְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרֶסֶת פְּרֶסֶת וְשִׁסְעַת
 אֵינְנָה שִׁסְעַת וְגֶרֶה אֵינְנָה מַעֲלָה טָמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־
 27 הַנֶּנְעַע בָּהֶם וְטָמֵא : וְכֹל הוֹלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחַיָּה הַחֹלְכֶת
 עַל־אַרְבַּע טָמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֶּנְעַע בְּנִבְלָתָם וְטָמֵא עַד־
 28 הָעֶרֶב : וְהַנֶּשֶׂא אֶת־נִבְלָתָם יִכַּסּ בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב
 29 טָמֵאִים הֵמָּה לָכֶם : ס וְזֶה לָכֶם הַטָּמֵא בַשֶּׂרֶץ
 ל הַשֶּׂרֶץ עַל־הָאָרֶץ הַחַיָּה וְהַעֲכָבֵר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ : וְהָאֲנָקָה
 31 וְהַכֹּחַ וְהַלְטָאָה וְהַחֲמָט וְהַתְּנַשְׁמַת : אֵלֶּה הַטָּמֵאִים לָכֶם
 32 בְּכָל־הַשֶּׂרֶץ כָּל־הַנֶּנְעַע בָּהֶם בְּמָתָם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְכֹל
 אֲשֶׁר־יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם וּבְמָתָם יִשְׂמֵא מִכָּל־כְּלֵי־עֵץ אוֹ בְּנֵד
 אוֹ־עוֹר אוֹ שֶׁק כָּל־כְּלֵי אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בְּמַיִם

לו קרי v. 21. רכתא v. 30.

יובא וטמא עדהערב וטהר : וכל-כלי-חרש אשר-יפל
 מהם אל-תוכו כל אשר בתוכו וטמא ואתו תשברו :
 מכל-האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכל-
 משקה אשר ישתה בכל-כלי וטמא : וכל אשר-יפל לה
 מנגבלתם עליו וטמא תגור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים
 יהיו לכם : אך מעון ובור מקוה-מים יהיה טהור ונגע
 בנגבלתם וטמא : וכי יפל מנגבלתם על-פל-זרע ורוע אשר
 זרע טהור הוא : וכי יתן-מים על-זרע ונפל מנגבלתם
 עליו טמא הוא לכם : ס וכי ימות מן-הבהמה
 אשר-היא לכם לאכלה הנגע בנגבלתה וטמא עדהערב :
 והאכל מנגבלתה וכבס בגדיו וטמא עדהערב והנשא את-מ
 נבלתה וכבס בגדיו וטמא עדהערב : וכל-השרץ השרץ
 על-הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל הולד על-גחון וכל
 הולד על-ארבע עד כל-מרבבה רגלים לכל-השרץ השרץ
 על-הארץ לא תאכלום כיר-שקץ הם : אל-תשקצו את-
 נפשתיכם בכל-השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם
 בהם : כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי
 קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש
 על-הארץ : כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים מה
 להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני :
 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים
 ולכל-נפש השרצת על-הארץ : להבדיל בין הטמא ובין
 הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל :

פ פ כו 27

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל יבא
 לאמר אישה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים בימי
 נדת היתה וטמא : וביום השמיני ימול בשר ערלתו :
 ושלושים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל-קדש
 לא-תגע ואל-המקדש לא תבא עד-מלאת ימי טהרה :
 ואם-נמכה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת

י" רבתי והיא חצי המורה באותיות v. 42.

ימים תשב על-דמי טהרה : ובמלאת ימי טהרה לבן או
 לבת תבא כבש בן-שנתו לעלה ובן-יונה אחר לחטאת
 אל-פתח אהל-מועד אל-הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר
 עליה וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
 לנקבה : ואם-לא תמצא ידה כי שה ולקחה שתיתרים
 או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
 הכהן וטהרה :

פ

יג וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : אדם כי
 יהיה בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת והיה בעור-
 בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד
 מבניו הכהנים : וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר
 ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע
 צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו : ואם-בהרת לבנה
 הוא בעור בשרו ועמק או-מראה מן-העור ושערה לא-
 הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים : וראהו
 הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא-פשה הנגע
 בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית : וראה הכהן
 אתו ביום השביעי שנית והנה פחה הנגע ולא-פשה הנגע
 בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר :
 ואם-פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל-הכהן
 לטהרתו ונראה שנית אל-הכהן : וראה הכהן והנה פשתה
 המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא :

פ

יד נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל-הכהן :
 וראה הכהן והנה שאת-לבנה בעור והיא הפכה שער לבן
 ומחית בשר חי בשאת : צרעת נושנת הוא בעור בשרו
 וטמאו הכהן לא יסגורנו כי טמא הוא : ואם-פרוח תפרח
 הצרעת בעור וכסתה הצרעת את פל-עור הנגע מראשו
 ועד-רגליו לכל-מראה עינו הכהן : וראה הכהן והנה
 כסתה הצרעת את-כל-בשרו וטהר את-הנגע כלו הפך
 לבן טהור הוא : וביום הראות בו בשר חי וטמא : וראה

ג"א ש" רפה v. 10.

הכֹּהֵן אֶת־הַבֶּשֶׂר הַחַי וְטָמֵא הַבֶּשֶׂר הַחַי טָמֵא הוּא צִרְעַת
הוא : או כִּי יִשׁוּב הַבֶּשֶׂר הַחַי וְנִהְפֶּד לִלְבּוֹ וְבָא אֵל־¹⁶
הַכֹּהֵן : וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה נִהְפֶּד הַנֶּנְעֵה לִלְבּוֹ וְטָהַר הַכֹּהֵן¹⁷
אֶת־הַנֶּנְעֵה טָהוֹר הוּא : וּבֶשֶׂר כִּי־יִהְיֶה פ
בּוֹ־בָעֵרוֹ שָׁחִין וְנִרְפָּא : וְהָיָה בַּמָּקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לִבְנֵה¹⁸
אוּ בַהֲרַת לִבְנֵה אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן : וְרָאָה הַכֹּהֵן כ
וְהֵנָּה מִרְאָה שְׂפָל מִן־הָעוֹר וְשַׁעֲרָה הַפֶּד לִבּוֹ וְטָמֵא הַכֹּהֵן
נִנְעֵה צִרְעַת הוּא בִשְׁחִין פְּרָחָה : וְאִם ו יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה¹⁹
אִין־בָּה שַׁעַר לִבּוֹ וְשַׁלְּהָ אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כִּהָה
וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים : וְאִם־פִּשְׁה תִּפְשֶׁה בָּעוֹר²⁰
וְטָמֵא הַכֹּהֵן אִתּוֹ נִנְעֵה הוּא : וְאִם־תַּחֲתִיָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת²¹
לֹא פִשְׁתָּה צִרְבַת הַשְּׁחִין הוּא וְטָהַרוֹ הַכֹּהֵן : ס
אוּ בֶשֶׂר כִּי־יִהְיֶה בָּעֵרוֹ מִכֹּתֶ־אֵשׁ וְהָיְתָה מַחֲיַת²²
הַמְּכֹה בַהֲרַת לִבְנֵה אֲדַמְדָּמַת אוּ לִבְנֵה : וְרָאָה אֹתָהּ כֹּה
הַכֹּהֵן וְהֵנָּה נִהְפֶּד שַׁעַר לִבּוֹ בַּבְּהֵרֶת וּמִרְאָה עֵמֶק מִן־
הָעוֹר צִרְעַת הוּא בַּמְּכֹה פְּרָחָה וְטָמֵא אִתּוֹ הַכֹּהֵן נִנְעֵה
צִרְעַת הוּא : וְאִם ו יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה אִין־בַּבְּהֵרֶת שַׁעַר²³
לִבּוֹ וְשַׁלְּהָ אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כִּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פִּשְׁה תִּפְשֶׁה²⁴
בָּעוֹר וְטָמֵא הַכֹּהֵן אִתּוֹ נִנְעֵה צִרְעַת הוּא : וְאִם־תַּחֲתִיָּה²⁵
תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא־פִשְׁתָּה בָּעוֹר וְהוּא כִּהָה שְׂאֵת הַמְּכֹה
הוּא וְטָהַרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צִרְבַת הַמְּכֹה הוּא : פ
וְאִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִנְעֵה בְּרֹאשׁ אוּ בַגָּן :²⁶
וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנְעֵה וְהֵנָּה מִרְאָהוּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְבוֹ ל
שַׁעַר צָהָב דֶּק וְטָמֵא אִתּוֹ הַכֹּהֵן נִתַּק הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ
אוּ הַבָּגָן הוּא : וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נִנְעֵה הַנֶּתַק וְהֵנָּה אִין־²⁷
מִרְאָהוּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְשַׁעַר שְׂחֹר אִין בּוֹ וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן
אֶת־נִנְעֵה הַנֶּתַק שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּנְעֵה בַּיּוֹם²⁸
הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פִשְׁה הַנֶּתַק וְלֹא־יָהִי בּוֹ שַׁעַר צָהָב
וּמִרְאָה הַנֶּתַק אִין עֵמֶק מִן־הָעוֹר : וְהִתְלַח וְאֶת־הַנֶּתַק²⁹

v רבתי 33.

לֹא וְנִלַח וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתַק שִׁבְעַת יָמִים שְׂנִית :
וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתַק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פִשְׁה הַנֶּתַק³⁰
בָּעוֹר וּמִרְאָהוּ אֵינְנָה עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְטָהַר אִתּוֹ הַכֹּהֵן וְכִבֵּס
לָהּ בַגְדֵיהָ וְטָהַר : וְאִם־פִּשְׁה יִפְשֶׁה הַנֶּתַק בָּעוֹר אַחֲרֵי טָהַרְתּוֹ :
וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה פִּשְׁה הַנֶּתַק בָּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר³¹
הַצָּהָב טָמֵא הוּא : וְאִם־בְּעֵינָיו עֵמֶד הַנֶּתַק וְשַׁעַר שְׂחֹר
צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתַק טָהוֹר הוּא וְטָהַרוֹ הַכֹּהֵן : ס
וְאִישׁ אוּ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בָּעוֹר־בְּשָׂרָם בַּהֲרַת בַּהֲרַת³²
לִבְנֵת : וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה בָּעוֹר־בְּשָׂרָם בַּהֲרַת בַּהֲרַת לִבְנֵת
מִבְּחַק הוּא פְּרַח בָּעוֹר טָהוֹר הוּא : וְאִישׁ כִּי
יִמְרַט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא : וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו³³
יִמְרַט רֹאשׁוֹ נִבַּח הוּא טָהוֹר הוּא : וְכִי־יִהְיֶה בַקְּרַחֹת אוּ
בַנִּבְחַחַת נִנְעֵה לִבּוֹ אֲדַמְדָּמַם צִרְעַת פְּרַחֹת הוּא בַקְּרַחֹתוֹ אוּ
בַנִּבְחַחֹתוֹ : וְרָאָה אִתּוֹ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה שְׂאֵת־הַנֶּנְעֵה לִבְנֵה³⁴
אֲדַמְדָּמַת בַּקְּרַחֹתוֹ אוּ בַנִּבְחַחֹתוֹ כִּמְרָאָה צִרְעַת עוֹר בֶּשֶׂר :
אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא וְטָמֵאֵנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ
מִה נִנְעֵה : וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּנְעֵה בַגְדֵיהָ יִהְיוּ פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ³⁵
יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל־שָׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא וְטָמֵא יִקְרָא : כָּל־יָמֵי
אֲשֶׁר הַנֶּנְעֵה בּוֹ יִטָּמֵא טָמֵא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמִּטְוָה
מִוִּשְׁבוֹ : וְהַבִּגְד כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִנְעֵה צִרְעַת בַּבִּגְד³⁶
צִמְר אוּ בַבִּגְד פִּשְׁתִּים : אוּ בִשְׂתֵי אוּ בְעֶרְב לַפִּשְׁתִּים
וְלִצְמֵר אוּ בָּעוֹר אוּ בְכָל־מְלֹאכֶת עוֹר : וְהָיָה הַנֶּנְעֵה וְרָמַק ו
אוּ אֲדַמְדָּם בַּבִּגְד אוּ בָּעוֹר אוּ־בִשְׂתֵי אוּ־בְעֶרְב אוּ בְכָל־³⁷
בְּכָל־עוֹר נִנְעֵה צִרְעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן : וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּנְעֵה וְהִסְגִּירוֹ אֶת־הַנֶּנְעֵה שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָה אֶת־הַנֶּנְעֵה³⁸
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִי־פִשְׁה הַנֶּנְעֵה בַּבִּגְד אוּ־בִשְׂתֵי אוּ־בְעֶרְב אוּ
בָּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכָה צִרְעַת מִמְּאֲרַת הַנֶּנְעֵה
טָמֵא הוּא : וְשָׂרַף אֶת־הַבִּגְד אוּ אֶת־הַשְּׂתֵי וְאוּ אֶת־³⁹
הָעֶרְב בַּצִּמְר אוּ בַפִּשְׁתִּים אוּ אֶת־כָּל־כָּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה
בּוֹ הַנֶּנְעֵה כִּי־צִרְעַת מִמְּאֲרַת הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרַף : וְאִם יִרְאָה⁴⁰
הַכֹּהֵן וְהֵנָּה לֹא־פִשְׁה הַנֶּנְעֵה בַּבִּגְד אוּ בִשְׂתֵי אוּ בְעֶרְב אוּ

בכל-פלי-עור : וצוה הכהן וכבסו את אשר-בו הנגע 54
 והסנידו שבעת-ימים שנית : וראה הכהן אחרי ו הכבס נח
 את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-עיניו והנגע לא-פשה
 שמה הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בנבחתו :
 ואם ראה הכהן והנה בכה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע 56
 אתו מן-הבגד או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב : ואם 57
 תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל-פלי-עור
 פחתת הוא באש תשרפנו את אשר-בו הנגע : והבגד 58
 או השתי או הערב או כל-פלי העור אשר תכבס וקר מהם
 הנגע וכבס שנית וטהר : זאת תורת נגע-צרעת בגד 59
 הצמר ו או הפשתים או השתי או הערב או כל-פלי-עור
 לטהרו או לטמאו :

כח כה פ פ פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : זאת תהיה תורת יד א 2
 המצרע ביום טהרתו והובא אל-הכהן : ויצא הכהן אל- 3
 מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-
 הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות 4
 טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב : וצוה הכהן ושחט ה
 את-הצפור האחת אל-פלי-חרש על-מים חיים : את- 6
 הצפר החיה יקח אתה ואת-עץ הארו ואת-שני התולעת
 ואת-האזב וטבל אותם ואת ו הצפר החיה בדם הצפר
 השחטה על המים החיים : והנה על המטהר מן-הצרעת 7
 שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפר החיה על-פני השדה :
 וכבס המטהר את-בגדיו ונלח את-פלי-שערו ורחץ במים 8
 וטהר ואתר יבוא אל-המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת
 ימים : והנה ביום השביעי ונלח את-פלי-שערו את-ראשו 9
 ואת-זמנו ואת נבת עיניו ואת-פלי-שערו ונלח וכבס את-
 בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר : וביום השמיני יקח י
 שני-כבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה
 ושלשה עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן :
 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני 11
 יהוה

יהוה פתח אהל מועד : ולקח הכהן את-הכבש האחד 12
 והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני
 יהוה : ושחט את-הכבש במקום אשר ישחט את-החטאת 13
 ואת-העלה במקום הקדש כי פחטאת האשם הוא לכלו
 קדש קדשים הוא : ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן 14
 על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-
 15 בהן רגלו הימנית : ולקח הכהן מלג השמן ויצק על-כף
 הכהן השמאלית : וטבל הכהן את-אצבעו הימנית מן-
 השמן אשר על-כפו השמאלית והנה מן-השמן באצבעו 17
 שבע פעמים לפני יהוה : ומיתר השמן אשר על-כפו יתן
 הכהן על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית 18
 ועל-בהן רגלו הימנית על דם האשם : והנותר בשמן
 אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן 19
 לפני יהוה : ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר
 ב מטמאתו ואתר ישחט את-העלה : והעלה הכהן את-
 העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו וטהר :
 21 ואם-כל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד
 אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן
 למנחה ולג שמן : ושתי תרים או שני בני יונה אשר 22
 תשיג ידו והנה אחד חטאת והאחד עלה : והביא אתם
 ביום השמיני לטהרתו אל-הכהן אל-פתח אהל מועד לפני 23
 יהוה : ולקח הכהן את-כבש האשם ואת-לג השמן
 כה והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה : ושחט את-כבש 24
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על-תנוך אזור-המטהר
 הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית : ומן- 26
 השמן יצק הכהן על-כף הכהן השמאלית : והנה הכהן
 באצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית שבע 27
 פעמים לפני יהוה : ונתן הכהן מן-השמן ו אשר על-כפו
 על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן 28
 רגלו הימנית על-מקום דם האשם : והנותר מן-השמן
 אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפני 29
 יהוה

יהוה : ועשה את-האחד מן-התרים או מ-רבני היונה ל
מאשר תשיג ידו : את/אשר-תשיג ידו את-האחד הטאת 31
ואת-האחד עלה על-המנתה וכפר הכהן על המטהר
לפני יהוה : זאת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר לא- 32
תשיג ידו בטהרתו : פ וידבר יהוה אל- 33
משה ואל-אהרן לאמר : פי תבאו אל-ארץ כנען אשר 34
אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם :
ובא אשר-לו חפית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי לה
בבית : וצוה הכהן ופגו את-חפית בטרם ובא הכהן 36
לראות את-הנגע ולא יטמא כל-אשר בבית ואחר כן
ובא הכהן לראות את-חפית : וראה את-הנגע והנה 37
הנגע בקירת הבור שקערורת ירקרקת או אדמדמת
ומראיהו שפל מן-הקיר : ויצא הכהן מן-חפית אל-פתח 38
הבית והסגיר את-חפית שבעת ימים : ושב הכהן ביום 39
השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית : וצוה מ
הכהן וחלצו את-האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן
אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא : ואת-חפית יקצע מבית 41
סביב ושפכו את-העפר אשר הקצו אל-מחוץ לעיר אל-
מקום טמא : ולקחו אבנים אחרות והביאו אל-תחת 42
האבנים ועפר אחר יקה וטח את-חפית : ואם-ישוב הנגע 43
ופרה בבית אחר חלץ את-האבנים ואחרי הקצות את-
חפית ואחרי הטוח : ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע 44
בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא : ונתן את-מ
חפית את-אבניו ואת-עציו ואת כל-עפר הבית והוציא
אל-מחוץ לעיר אל-מקום טמא : והבא אל-חפית כל-ימי 46
הסגיר אתו וטמא עד-הערב : והשכב בבית וכבס את- 47
בגדיו והאכל בבית וכבס את-בגדיו : ואם-בא ובא הכהן 48
וראה והנה לא-פשה הנגע בבית אחרי הטח את-חפית
וטהר הכהן את-חפית כי נרפא הנגע : ולקח לחטא את- 49
חפית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב : ושחט נ
את-העפר האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים : ולקח 51

את-עץ-הארז ואת-האזב ואת שני התולעת ואת העפר
החיה וטבל אהם בדם העפר השחוטה ובמים החיים
52 והנה אל-חפית שבע פעמים : וחסא את-חפית בדם
העפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
53 ובשני התולעת : ושלח את-העפר החיה אל-מחוץ לעיר
54 אל-פני השדה וכפר על-חפית וטהר : זאת התורה לכל-
56 נה נגע הצרעת ולנתק : ולצרעת הבגד ולבית : ולשאת
57 ולספחת ולבשרת : להודות ביום הטמא וביום הטהר זאת
תורת הצרעת :

2 א טו וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : דברו אל-
בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו
3 זובו טמא הוא : וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו
4 את-זובו או-החתיים בשרו מזובו טמאתו הוא : כל-המשכב
אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל-הכלי אשר-ישב עליו
5 ה וטמא : ואיש אשר נגע במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים
6 וטמא עד-הערב : והישב על-הכלי אשר-ישב עליו הזב
7 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב : והנגע בבשר
8 הזב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב : וכי-ירק
הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב :
9 וכל-המרפב אשר ירפב עליו הזב וטמא : וכל-הנגע
10 בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד-הערב והנושא אותם
11 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב : וכל אשר יגע
בו הזב וידיו לא-ישטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
12 עד-הערב : וכלי-חרש אשר-יגע-בו הזב ישבר וכל-כלי-
13 עץ וישטף במים : וכי-יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר :
14 וביום השמיני יקהלו שתי תרים או שני בני יונה ובא
15 לפני יהוה אל-פתח אהל מועד ונתנם אל-הכהן : ועשה
אתם ככהן אחד תטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני
16 יהוה מזובו : וטמא פיר-תצא ממנו שכבת-

זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב : וכל 17
 בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
 וטמא עד הערב : ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע 18
 ורחצו במים וטמאו עד הערב : פ ואשה 19
 כיתהיה זבה הם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה
 כנדה וכל הנגע בה וטמא עד הערב : וכל אשר תשכב כ
 עליו בנדתה וטמא וכל אשר תשכב עליו וטמא : וכל הנגע 21
 במשכבה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל 22
 הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב : ואם על המשכב הוא או על הכלי 23
 אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו וטמא עד הערב : ואם 24
 שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים
 וכל המשכב אשר ישכב עליו וטמא : ס ואשה כה
 כיריוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כיריוב
 על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה
 הוא : כל המשכב אשר תשכב עליו כלי ימי זובה 26
 כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשכב עליו טמא
 יהיה כטמאת נדתה : וכל הנגע כם וטמא וכבס בגדיו 27
 ורחץ במים וטמא עד הערב : ואם טהרה מזובה וספרה 28
 לה שבעת ימים ואחר תטהר : וביום השמיני תקח לה 29
 שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן
 אל פתח אהל מועד : ועשה הכהן את האחד הטמאת ל
 ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב
 טמאתה : והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו 31
 בטמאתם בטמאם את משפני אשר בתוכם : זאת תורת 32
 הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה : והדורה 33
 בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב
 עם טמאה :

כט פ פ פ 29

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתיס יו א

לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל משה דבר אל-
 אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת
 אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות בי בעני ארצה
 על הכפרת : בזאת יבא אהרן אל הקדש בכפר בן בקר 3
 לחטאת ואיל לעלה : כתנת בד קדש ולבש ומכנסי בד 4
 יהיו על בשרו ובאבנט בד יחזר ובמצנפת בד וצנף בגדיו
 ה קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם : ומאת עדת בני
 ישראל יקח שני שערי עים לחטאת ואיל אחד לעלה :
 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד 6
 ביתו : ולקח את שני השערים והעמיד אתם לפני יהוה 7
 פתח אהל מועד : ונתן אהרן על שני השערים גרלות 8
 גזרל אחד ליהוה וגזרל אחד לעזאזל : והקריב אהרן את- 9
 השעיר אשר עלה עליו הגזרל ליהוה ועשהו חטאת :
 י והשעיר אשר עלה עליו הגזרל לעזאזל יעמדתי לפני יהוה
 לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה : והקריב אהרן 11
 את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
 את פר החטאת אשר לו : ולקח מלא המחתה גחלי אש 12
 מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה
 והביא מבית לפרכת : ונתן את הקטרת על האש לפני 13
 יהוה וכסה עני הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא
 ימות : ולקח מדם הפר והזה באצבעו על לפני הכפרת 14
 קדמה ולפני הכפרת וזה שבע פעמים מן הדם באצבעו :
 טו ושחט את השעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל-
 מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה 15
 אתו על הכפרת ולפני הכפרת : וכפר על הקדש מטמאת
 בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן ועשה לאהל מועד 16
 השבן אתם בתוך טמאתם : וכל אדם לא יהיה באהל 17
 מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
 ובעד כל קהל ישראל : ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה 18
 וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות

המזבח סביב : והזה עליו מן-הדם באצבעו שבע פעמים 19
 וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר את-כ
 הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח והקריב את-השעיר
 החי : וסמך אהרן את-שתי ידיו על-ראש השעיר החי 21
 והתנדה עליו את-כל-עונת בני ישראל ואת-כל-פשעיהם
 לכל-חטאתם ונתן אתם על-ראש השעיר ושלח ביד-איש
 עתי המדברה : ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ 22
 גזרה ושלח את-השעיר במדבר : ובא אהרן אל-אהל 23
 מועד ופשט את-בגדיו הבר אשר לבש בבואו אל-הקדש
 והניחם שם : ורחץ את-בשרו במים במקום קדוש ולבש 24
 את-בגדיו ויצא ועשה את-עלתו ואת-עלת העם וכפר
 בעדו ובעד העם : ואת חלב החטאת וקטור המזבח : כח
 והמשלח את-השעיר לעזאזל וכבס בגדיו ורחץ את-בשרו 26
 במים ואחר-כן יבוא אל-המחנה : ואת פר החטאת 27
 ואת שעיר החטאת אשר הובא את-דמם לכפר בקדש
 ויציא אל-מחוץ למחנה ושרפו באש את-ערתם ואת-בשרם
 ואת-פרשם : והשרף אתם וכבס בגדיו ורחץ את-בשרו 28
 במים ואחר-כן יבוא אל-המחנה : והיתה לכם לחקת 29
 עולם בתדוש השביעי בעשור להחדש תענו את-נפשתיכם
 וכל-מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם : כיר ל
 כיום הזה וכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני
 יהוה תטהרו : שבת שבתון היא לכם וענייתם את-נפשתיכם 31
 חקת עולם : וכפר הכהן אשר-ימשה אתו ואשר ומלא 32
 את-ידו לכהן תחת אביו ולבש את-בגדיו הבר בגדי
 הקדש : וכפר את-מקדש הקדש ואת-אהל מועד ואת- 33
 המזבח וכפר ועל הכהנים ועל-כל-עם הקהל וכפר :
 והיתה-זאת לכם לחקת עולם לכפר על-בני ישראל מכל- 34
 חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את-משה :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : יז א
 דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל ואמרת אליהם 2

דיו קרי v. 21.

זו הדבר אשר-צוה יהוה לאמר : איש איש מבית
 ישראל אשר ישחט שזר או-כשב או-עו במחנה או אשר
 ישחט מחוץ למחנה : ואל-פתח אהל מועד לא הביאו
 להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש
 ח שהוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו : למען
 אשר יביאו בני ישראל את-זבחייהם אשר הם זבחים על-
 פני השדה והביאם ליהוה אל-פתח אהל מועד אל-הכהן
 וזבחו וזבחי שלמים ליהוה אותם : וזרק הכהן את-הדם
 על-מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח
 ליהוה : ולא-יזבחו עוד את-זבחייהם לשערים אשר הם
 זנים אחריהם חקת עולם תהיה-זאת להם לדורתם : ואלהם
 תאמר איש איש מבית ישראל ומן-הגר אשר-יגור בתוכם
 אשר-יעלה עלה או-זבח : ואל-פתח אהל מועד לא
 יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו :
 ואיש איש מבית ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר יאכל
 כל-דם ונתתי פני בנפש האכלת את-הדם והכרתי אתה
 מקרב עמך : כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם
 על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כיר-הדם הוא בנפש וכפר :
 על-כן אמרתי לבני ישראל כל-נפש מפס לא-תאכל דם
 והגר הגר בתוכם לא-יאכל דם : ואיש איש מבני
 ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או-עוף
 אשר יאכל ושפך את-דמו וכסחו בעפר : כיר-נפש כל-
 בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא
 תאכלו כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכלו וקרת : וכל-
 נפש אשר תאכל גבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד-הערב וטהר : ואם לא וכבס ובשרו
 לא ורחץ ונשא עונו :

2 א יח וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם : כמעשה ארץ-מצרים
 אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר

קסז ב"ק v. 4. קסז ב"ק v. 3. XVII.

אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו :
את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם אני
יהוה אלהיכם : ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי אשר ה
עשה אתם האדם ותי בהם אני יהוה :
איש איש אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לנלות ערוה
אני יהוה :
תנלה אמה הוא לא תנלה ערוה :
אשת-אביו לא תנלה ערוה אביו הוא :
ערוה אחותו בת-אביו או בת-אמה מולדת בית או
מולדת חוץ לא תנלה ערוה :
בנה או בת-בתו לא תנלה ערוה פי ערוה הנה :
ערוה בת-אשת אביו מולדת אביו אחותו הוא
לא תנלה ערוה :
תנלה שאר אביו הוא :
לא תנלה כר-שאר אמה הוא :
אביו לא תנלה אל-אשתו לא תקרב הדתו הוא :
ערוה פלגו לא תנלה אשת בנה הוא לא
תנלה ערוה :
ערוה אחיו הוא :
תנלה את-בת-בנה ואת-בת-במה לא תקח לנלות ערוה
שארה הנה זמה הוא : ואשה אל-אחותה לא תקח לצור
לנלות ערוה עליה בחייה : ואל-אשה בנות שמאמה
לא תקרב לנלות ערוה : ואל-אשת עמיתו לא-תתן כ
שבתו לזרע לטמאה-בה : ומזרעו לא-תתן להעביר
למלך ולא תחלל את-שם אלהיו אני יהוה : ואת-זכר לא
תשכב משכבי אשה תועבה הוא : ובכל-בהמה לא-תתן
שבתו לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה
תכל הוא : אל-תטמאו בכל-אלה פי בכל-אלה נטמאו
הגוים אשר-אני משלה מפניכם : ותטמאו הארץ ואפקדו כה
עונה עליה ותקא הארץ את-ישביה : ושמרתם אתם את-

חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח
והגר הגר בתוככם : פי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-
הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ : ולא-תקרא הארץ
אתכם בטמאכם אתה באשר קאה את-הגוי אשר לפניכם :
פי כל-אשר ועשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות
ל העשת מקרב עמם : ושמרתם את-משמרתיו לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר געשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני
יהוה אלהיכם :

פ פ פ ל 30

א יט וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-כל-עדת בני-
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו פי קדוש אני יהוה
אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו
אני יהוה אלהיכם : אל-תפנו אל-האלילים ואלהי מסכה
ה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם : וכי תזבחו זבח שלמים
ליהוה לרצונכם תזבחהו : ביום זבחכם יאכל וממחרת
והנותר עד-יום השלישי באש ישרף : ואם האכל יאכל
ביום השלישי כגול הוא לא ירצה : ואכליו עונן ישא פי
את-קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה :
ובקצרכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר
ולקט קצירה לא תלקט : וכרמה לא תעולל ופרט כרמה
לא תלקט לעני ולגר תעב אתם אני יהוה אלהיכם : לא
תנגבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו : ולא-תשבעו
בשמי לשקר וחללת את-שם אלהיו אני יהוה : לא-תעשק
את-רעהו ולא תגול לא-תליו פעלת שכיר אתה עד-בקר :
לא-תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיו
אני יהוה : לא-תעשו על במשפט לא-תשא פני-דל ולא
תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתו : לא-תלך רכיל
בעמיה לא תעמד על-דים רעה אני יהוה : לא-תשנא את-
אחיו בלבבו הוכח תוכיח את-עמיתו ולא-תשא עליו
חטא : לא-תקם ולא-תטר את-בני עמו ואהבת לרעה
כמוד אני יהוה : את-חקתי תשמרו בהמתו לא-תרביע

כלאים שדך לא-תזרע כלאים ובגד כלאים שעטניו לא יעלה
 עליך : ואיש כייושב את-אשה שכבת-זרע והוא שפחה כ
 נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או הפשה לא נתן-לה
 בקרת תהיה לא וומתו כירלא הפשה : והביא את-אשמו 21
 ליהוה אל-פתח אהל מועד איל אשם : וכפר עליו הכהן 22
 באיל האשם לפני יהוה על-חטאתו אשר חטא ונסלח לו
 מחטאתו אשר חטא : פ וכיר-תבאו אל- 23
 הארץ ונטעתם כל-עץ מאכל וערלתם ערלתו את-פריו
 שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל : ובשנה הרביעת 24
 יהיה כל-פריו קדש הלולים ליהוה : ובשנה החמשית כח
 תאכלו את-פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם :
 לא תאכלו על-הדם לא תנחשו ולא תעוננו : לא תקפו 25 26
 פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד : ושרט לנפש 28
 לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכס אני
 יהוה : אל-תחלל את-בתך להזנותה ולא-תזנה הארץ 29
 ומלאה הארץ זמה : את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו ל
 אני יהוה : אל-תפנו אל-האבת ואל-הידענים אל-תבקשו 31
 לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם : מפני שיבה תקום 32
 והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה : ס
 וכיר-יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו : באזרח 33 34
 מפם יהיה לכם חגר ו חגר אתכם ואהבת לו כמוך כיר-גרים
 היותם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא-תעשו עול לה
 במשפט במדה במשקל ובמשורה : מאזני צדק אבני-צדק 36
 אופת צדק והיו צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר-
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים : ושמרתם את-כל-חקתי 37
 ואת-כל-משפטי ועשיתם אתם אני יהוה : פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : ואל-בני ישראל ותאמר כ א
 איש איש מבני ישראל ומן-חגר ו חגר בישראל אשר יתן
 מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ורגמהו באבן : ואני 3
 אתן את-פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
 מזרעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ולחלל את-שם

קדשי : ואם העלם ועלימו עם הארץ את-עיניהם מן-האיש
 ה ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו : ושמתי אני
 את-פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל-
 הזנים אחרי לזנות אחרי המלך מקרב עמם : והנפש
 אשר תפנה אל-האבת ואל-הידענים לזנת אחריהם ונתתי
 את-פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו : והתקדשתם
 והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם : ושמרתם את-
 חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם : כיר-איש איש
 אשר יקלל את-אביו ואת-אמו מות יומת אביו ואמו קלל
 י דמיו בו : ואיש אשר ינאף את-אשת איש אשר ינאף את-
 אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת : ואיש אשר ישכב
 את-אשת אביו ערנת אביו גלה מות-יומתו שניהם דמיהם
 גם : ואיש אשר ישכב את-כלתו מות וומתו שניהם תבל
 עשו דמיהם גם : ואיש אשר ישכב את-זכר משכבי אשה
 תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם גם : ואיש אשר
 יקח את-אשה וארת-אמה זמה הוא באש ישרפו אתו
 טו ואתהו ולא-תהיה זמה בתוככם : ואיש יתן שכבתו
 בבחמה מות יומת ואת-הבחמה תהרגו : ואשה אשר
 תקרב אל-כל-בהמה לרבעה אמה והרגת את-האשה ואת-
 הבהמה מות יומתו דמיהם גם : ואיש אשר-יקח את-
 אחתו בת-אביו או-בת-אמו וראה את-ערותה והיא תראה
 את-ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערנת אחתו
 18 גלה עונו ישא : ואיש אשר-ישכב את-אשה דוה וגלה
 את-ערותה את-מקנה הערה והוא גלטה את-מקור דמיה
 19 ונכרתו שניהם מקרב עמם : וערנת אחות אמה ואתות
 כ אביד לא תגלה כי את-שארן הערה עונם ישאו : ואיש
 אשר ישכב את-דדתו ערנת דדו גלה חטאם ישאו ערירים
 21 ומתו : ואיש אשר יקח את-אשת אחיו נדה הוא ערנת
 22 אחיו גלה ערירים יהיו : ושמרתם את-כל-חקתי ואת-כל-
 משפטי ועשיתם אתם ולא-תקיא אתכם הארץ אשר אני
 23 מביא אתכם שמה לשבת בה : ולא תלכו בחקת הגוי

אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם :
ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם 24
לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר-
הבדלתי אתכם מן העמים : והבדלתם בין הבהמה כח
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את-
נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר-
הבדלתי לכם לטמא : ודויתם לי קדשים כי קדוש אני 26
יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי : ואיש או אישה 27
כיריהוה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבו וינמו אתם
דמיהם בם :

פ פ פ לא 31

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן כא א
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו : כי אם לישארו 2
הקרב אליו לאמו ולאביו ולבגו ולבתו ולאחיו : ולאחתו 3
הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא :
לא יטמא בעל בעמיו להחלו : לא יקרחה קרחה בראשם 4 ח
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשט : קדשים 6
יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה
לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש : אשה זנה וחללה 7
לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא
לאהיו : וקדשתו כי את לחם אלהיה הוא מקריב קדש 8
יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם : ובת איש פהו 9
כי תחל לזנות את אביו היא מחללת באש תשקה :

ס והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו ו
שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו לא יפרם : ועל כל נפש מת לא יבא 11
לאביו ולאמו לא יטמא : ומן המקדש לא יצא ולא יחלל 12
את מקדש אלהיו כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני
יהוה : והוא אשה בבתוליה יקח : אלמנה וגרושה וחללה 13 14
זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה :

v. 5. יקחו ק" v. 10. ספך כ"ד ק

טו ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו : ס
16 17 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעו לדלתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב
18 לחם אלהיו : כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור
19 או פסח או חרס או שרוע : או איש אשר יהיה בו שבר
כ רגל או שבר יד : או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב
21 או ילפת או מרוח אשד : כל איש אשר בו מום מזרע
אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את
22 לחם אלהיו לא יגש להקריב : לחם אלהיו מקדשי הקדשים
23 ומן הקדשים יאכל : אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח
לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
24 מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בגיו ואל כל בגיו
וישראל :

פ

א 2 כב וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל-
בגיו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי
3 אשר הם מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם לדלתים
כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו
בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
4 מלפני אני יהוה : איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או
זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא-
ה נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו
6 לכל טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא
7 יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים : ובא השמש
8 וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא : נבלה
9 וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה : ושמרנו את-
משמרתו ולא ישאנו עליו הטא ומתו בו כי יחללו אני
י יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש תושב פהו ושכיר
11 לא יאכל קדש : וכהן כיריקנה נפש קנין בספו הוא יאכל
12 בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת פהו כי תהיה
13 לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל : ובת פהו

כי תהיה אלמנה ונרושה וזרע אין לה ושבה אל-בית
אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בו :
ואיש כיי-אכל קדש בשגגה ויסקף חמשתו עליו ונתן לכהן ¹⁴
את-הקדש : ולא יחללו את-קדשי בני ישראל את אשר- ¹⁵
גרימו ליהנה : והשיאו אותם ענן אשמה באכלם את- ¹⁶
קדשיהם כי אני יהוה מקדשם : ¹⁷ וידבר ^פ
יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל- ¹⁸
בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן-
הזר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל-גדריהם ולכל-
גדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה : לרצונכם תמים זכר ¹⁹
בבקר בכשבים ובעזים : כל אשר-בו מום לא תקריבו כיר כ
לא לרצון יהיה לכם : ואיש כיי-יקריב זבח-שלמים ליהוה ²¹
לפלא-גדר או לגדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל-מום לא יהיה-בו : עורת או שבור או-חרוץ או-יבלת ²²
או גרב או ילפת לא-תקריבו אלה ליהוה ואשה לא-תתנו
מהם על-המזבח ליהוה : ושור ושה שרוע וקלוט גדבה ²³
תעשה אתו ולגדר לא ירצה : ומעוד וכתות ונתוק וכרות ²⁴
לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו : ומיד כן-גבר לא כה
תקריבו את-לחם אלהיכם מכל-אלה כי משחתם בהם
מום גם לא ירצו לכם : ²⁶ וידבר יהוה אל-
משה לאמר : שור או-כשב או-עז כי יולד והיה שבעת ²⁷
ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה
ליהוה : ושור או-שה אתו ואת-בנו לא תשחטו ביום ²⁸
אחד : וכיר-תזבחו וזבח-תודה ליהוה לרצונכם תזבחו : ²⁹
ביום שהוא ואכל לא-תותירו ממנו עד-בקר אני יהוה : ל
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחללו ³¹
את-שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם ³³
לאלהים אני יהוה : ^פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל כג א
ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי
קדש (170)

קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו
שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם : ^פ אלה
ה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדם : בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה :
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם
כל-מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה
לא תעשו : ^פ וידבר יהוה אל-משה
לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כיר-תבאו אל-
הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם
את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן : והניף את-העמר
לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת וניפנו הכהן : ועשיתם
ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה :
ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחח ונספה יין רביעת הקין : ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאתכם את-קרבן אלהיכם
חמת עולם לדירתכם בכל מושבתיכם : ^ס
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את-עמר
התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה : עד ממחרת
השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה : ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שנים שני
עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה :
והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר
בובקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
ונספיהם אשה ריח-ניחח ליהוה : ועשיתם שעיר-עזים
כ אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף
הכהן אתם על לחם הכפרים תנופה לפני יהוה על-שני
כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן : וקראתם בעצם היום

א" רגושה v. 17. ונסכו ק" v. 18.

הזה מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו
 חקת עולם בכל-מושבתים לדתים : ובקצרכם את-
 קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה
 לא תלקט לעני ולגל תעזב אתם אני יהוה אלהיכם :
 פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר 23 24
 אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה
 לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש : כל-מלאכת עבודה כה
 לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה : ס וידבר 26
 יהוה אל-משה לאמר : אף בעשור לחדש השביעי הזה
 יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-
 נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה : וכל-מלאכה לא תעשו
 בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
 אלהיכם : כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה
 ונברתה מעמיה : וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה ל
 בעצם היום הזה והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמיה :
 כל-מלאכה לא תעשו חקת עולם לדתים בכל משבתים : 31
 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את-נפשתיכם בתשעה 32
 לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם :
 פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני 33 34
 ישראל לאמר בהמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג
 הסכות שבעת ימים ליהוה : ביום הראשון מקרא-קדש לה
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה 36
 ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
 ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת עבודה לא תעשו : אלה 37
 מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
 ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום ביום : מלבד 38
 שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד
 כל-נדבתיכם אשר תתנו ליהוה : אף בהמשה עשר יום 39
 לחדש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תתנו את-חג-
 יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני
 שבתון : ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת מ
 תמרים (172)

תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמתםם לפני יהוה
 41 אלהיכם שבעת ימים : וחננתם אתו חג ליהוה שבעת ימים
 בשנה חקת עולם לדתים בחדש השביעי תתנו אתו :
 42 בסכות תשבו שבעת ימים כל-האזרח בישראל ישבו בסכות :
 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את-בני ישראל
 44 בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : וידבר
 משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל : פ
 כ וידבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל
 ויקחו אליהם שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד :
 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערו אתו אהרן מערב
 4 עד-בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדתים : על
 המנרה הטוהרה יערו את-הנרות לפני יהוה תמיד :
 ה פ ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
 6 חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת : ושמת אותם
 שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטוהר לפני
 7 יהוה : ונתת על-המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה
 8 אשה ליהוה : ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני
 9 יהוה תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם : והיתה לאהרון
 ולבניו ואכלו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
 י יהוה חק-עולם : ס ויצא בן-אשה ישראלית
 והוא בן-איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן
 11 הישראלית ואיש הישראלי : ויקב בן-האשה הישראלית
 את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה ושם אמו שלמית
 12 בת-דברי למטה-דן : ויניחמו במשמר לפדש להם על-פי
 13 יהוה : פ וידבר יהוה אל-משה לאמר :
 14 הוצא את-המקלל אל-מחוץ למחנה וסמכו כל-השמעים
 15 את-ידיהם על-ראשו ורגמו אתו כל-העדה : ואל-בני ישראל
 16 תדבר לאמר איש איש כי-יקלל אלהיו ונשא חטאו : ונקב
 שם-יהוה מות יומת רגום ורגמו-בו כל-העדה כגל באזרח
 17 בנקבו שם יומת : ואיש כי יכה כל-נפש אדם מות יומת :
 18 19 ומכה נפש-בהמה ישלמה נפש תחת נפש : ואיש כי-יתן
 (173)
 מוס

מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו : שבר תחת שבר כ
עון תחת עון שון תחת שון כאשר יתן מום באדם כן ינתן
בו : ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת : משפט 21 22
אחד יהיה לכם כגור בארצה יהיה כי אני יהיה אלהיכם :
וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ 23
למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
את משה :

פ פ פ לב 32

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני כהא 2
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש שנים תזרע שדה ושש 3
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה : ובשנה השביעית 4
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא תזרע
וכרמך לא תזמר : את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי ה
גזרך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ : והיתה שבת 6
הארץ לכם לאכלה לה ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הנגרים עמך : ולבהמתך ולחיה אשר בארצה 7
תהיה כל תבואתה לאכל : ס וספרת לה 8
שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לה ימי
שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה : והעברת שופר 9
תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו
שופר בכל ארצכם : וקדשתם את שנת החמשים שנה י
וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבנו : יובל 11
הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו
את ספיחיה ולא תבצרו את גזריה : כי יובל הוא קדש 12
תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה : בשנת היובל 13
הזאת תשבנו איש אל אחוזתו : וכי תמכרו ממכר לעמיתך 14
או קנה מגד עמיתך אל תונו איש את אחיו : במספר 15
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שגיר תבואת

קס"ז ב"ק v. 4. XXV

16 ומכר לך : לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך :
17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
18 אלהיכם : ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו
19 ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח : ונתנה הארץ
כ פרדה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי תאמרו
מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף ארת
21 תבואתנו : וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת
22 את התבואה לשלש השנים : וזרעתם את השנה השמינית
ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא
23 תבואתה תאכלו ישן : והארץ לא תמכר לצמיתת כילי
24 הארץ כייגרים ותושבים אתם עמדי : ובכל ארץ אחוזתכם
כה נאלה תתנו לארץ : ס כיימוד אחיד ומכר
מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו :
26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו :
27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו
28 ושב לאחוזתו : ואם לא מצאה ידו הי השיב לו והיה ממכרו
ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו :
29 ס ואיש כיימכר בית מושב עיר חומה
והותה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו :
ל ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר
בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא
31 ביבל : ובתי החצרים אשר אינ להם חמה סביב על שדה
32 הארץ וחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא : וערי הלויים
33 בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים : ואשר וגאל
מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי
34 הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל : ושדה מנגש
עריהם לא ימכר כייאחוזת עולם הוא להם : ס
לה וכיימוד אחיד ומטה ידו עמד והחזקת בו גר ותושב
36 ותי עמד : אל תקח מאתו נשד ותרבית ויראת מאלהיך

לו קרי v. 30. קס"ז ב"ק v. 20.

ותי אחיד עמו : את-כסף לא-תתן לו בגשך ובמרבית
 לא-תתן אכלה : אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים לתת לכם את-ארץ פנעו להיות לכם
 לאלהים : וקיימו את-עמך ונמכרו
 לא-תעבד בו עבדת עבד : בשכיר כתושב יהיה עמו
 עד-שנת היבל ועבד עמו : ויצא מעמו הוא ובניו עמו
 ושב אל-משפחתו ואל-אחות אבתיו ישוב : פירעבדי הם
 אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
 עבד : לא-תרדה בו בפרד וזאת מאלהיך : ועבדה
 ואמתך אשר יהיו-לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם
 תקנו עבד ואמה : וגם מבני התושבים הנרים עמכם מה
 מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
 והיו לכם לאחזה : והתנתלתם אתם לבניכם אחריכם
 לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני-ישראל איש
 באחיו לא-תרדה בו בפרד : וכי תשיג יד
 גר ותושב עמו ומד אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמו
 או לעקר משפחת גר : אחרי נמכר גאלה תהיה-לו אחד
 מאחיו ונאלנו : או-דדו או בן-דדו ונאלנו או-משאר בשרו
 ממשפחתו ונאלנו או-השיגה ידו ונאל : וחשב עם-קנהו
 משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר
 שנים כימי שכיר יהיה עמו : אם-עוד רבות בשנים לפיהן
 ישיב גאלתו מספר מקנתו : ואם-מעט נשאר בשנים עד-
 שנת היבל וחשב-לו כפי שניו ישיב את-גאלתו : בשכיר
 שנה בשנה יהיה עמו לא-יורהו בפרד לעיניו : ואם-לא
 יגאל בגאלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו : פיר-לי נה
 בני-ישראל עבדים עבדי הם אשר-הוצאתי אותם מארץ
 מצרים אני יהוה אלהיכם : לא-תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא-תקימו לכם כו א
 ואכן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
 יהוה אלהיכם : את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
 יהוה :

אם-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם :
 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן
 פרו : והשיג לכם דגש את-בציר ובציר ושיג את-זרע
 ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם : ונתתי
 שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי תיה רעה מן
 הארץ וחרב לא-תעבר בארצכם : ורדפתם את-איביכם
 ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
 מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב : ופניתי
 אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את-בריתי
 י אתכם : ואכלתם ישינו וישנו מפני חדש תוציאו :
 ונתתי משפני בתוככם ולא-תנעל נפשי אתכם : והתהלכתי
 בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם : אני
 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהות
 להם עבדים ואשבר גטת עלכם ואולד אתכם קוממיות :
 ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את
 כל-המצות האלה : ואם-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי
 תנעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפדכם את-
 בריתי : אף-אני אעשה-זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה
 את-השתפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש
 וזרעתם לריק ורעכם ואכלהו איביכם : ונתתי פני בכם
 וננפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין-לדף
 אתכם : ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ונספתי לסרה
 אתכם שבע על-חטאתיכם : ושבדתי את-גאון עונכם
 כ ונתתי את-שמיכם כפרזל ואת-ארצכם כנחשה : ותם
 לריק כחכם ולא-תתן ארצכם את-יבולה ועץ הארץ לא
 יתן פרו : ואם-תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
 ונספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם : והשלחתי בכם
 את-חיות השדה ושכלה אתכם והכריתיה את-בהמתכם
 והמעוטה אתכם ונשמו דרכיכם : ואם-באלה לא תוסרו
 לי והלכתם עמי קרי : והלקתי אף-אני עמכם בקרי
 (177)

והפיתו אתכם גם-אני שבע על-חטאתיכם : והבאתי כה
עליכם הרב נקמת נקם-ברית ונאספתם אל-עריכם ושלחתי
דבר בתוכם ונתתם ביד-אויב : בשבתי לכם מטה-לחם
ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם
במשקל ואכלתם ולא תשבועו : ואם-בזאת לא
תשמעו לי והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת-
קרי ויסרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאתיכם : ואכלתם
בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו : והשמדתי את-ל
במתיכם והכרתי את-חמניכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי
גלולכם ונגעה נפשי אתכם : ונתתי את-עריכם חרפה
והשמדתי את-מקדשיכם ולא ארית בריח ניהחכם : והשמתי
אני את-הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה :
ואתכם אזרה בנוים והריקתי את-חריכם חרב והייתה ארצכם
שוממה ועריכם יהיו חרבה : אז תרצה הארץ את-שבתי
כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ
והרצת את-שבתי : כל-ימי השמה תשבת את אשר לה
לא-שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה : והנשארים בכם
והבאתי מרד בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה
גדף ונסו מנסת-חרב ונגפלו ואין רדף : וכשלו איש-באחיו
במפני-חרב ורדף אזו ולא-תהיה לכם תקומה לפני איביכם :
ואבדתם בנוים ואכלה אתכם ארץ איביכם : והנשארים
בכם ימסו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
ימסו : והתודו את-עונם ואת-עון אבתם במעלם אשר מ
מעלובי ואף אשר-הלכו עמי בקרי : אף-אני אלף עמם
בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או-אז יפגע לבכם
הערל ואז ירצו את-עונם : וזכרתי את-בריתי ועקוב ואף
את-בריתי וצחק ואף את-בריתי אברהם אזור והארץ
אזכר : והארץ תעוב מהם ותרץ את-שבתי בהשמה
מהם והם ירצו את-עונם יעו ויגעו במשפטי מאסו ואת-
חקתי געלה נפשם : ואף-גם-זאת בהיותם בארץ איביהם

מלא 42. v.

לא-מאסותם ולא-געלותם לכלתם להפר בריתי אתם פי
מה אני יהוה אלהיכם : וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי-אתם מארץ מצרים לעני הנזום להיות להם
לאלהים אני יהוה : אלה החקים והמשפטים והתורות
אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בחר סיני ביד-
משה :

פ

כז וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערפך נפשית ליהוה :
והיה ערפך הזכר מבין עשרים שנה ועד בן-ששים שנה
והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש : ואם-נקבה
הוא והיה ערפך שלשים שקל : ואם מבן-חמש שנים ועד
בן-עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים : ואם מבן-חדש ועד בן-חמש שנים והיה
ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך שלשת
שקלים כסף : ואם מבן-ששים שנה ומעלה אם-זכר והיה
ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים : ואם-
מד הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן
על-פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן :
ואם-בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו ליהוה יהיה-קדש : לא יחליפנו ולא-ימיר
אתו טוב ברע או-רע בטוב ואם-המר ימיר בהמה בבהמה
והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש : ואם כל-בהמה טמאה
אשר לא-יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את-הבהמה
לפני הכהן : והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערפך
הכהן בן יהוה : ואם-נאל יגאלגה ויסף חמישתו על-
ערפך : ואיש כרי-קדש את-ביתו קדש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן בן יקום :
ואם-המקדש יגאל את-ביתו ויסף חמישית כסף-ערפך עליו
והיה לו : ואם משדה אחתו יקדיש איש ליהוה והיה
ערפך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף :

קטן כסרחא 10. v.

אִם-מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שָׂדֵהוּ בְּעֶרְפָּךָ יָקוּם : וְאִם-אַחַר 17 18
הַיָּבֵל יִקְדִישׁ שָׂדֵהוּ וְחָשַׁב-לוֹ הִכְהִן אֶת-הַכֹּסֶף עַל-פִּי הַשָּׂנִים
הַנּוֹתֵרֶת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְפָּךָ : וְאִם-גָּאֹל יִגָּאֵל 19
אֶת-הַשָּׂדֶה הַמִּקְדִּישׁ אִתּוֹ וְיֹסֵף חֲמִשִּׁית בְּסֹף-עֶרְפָּךָ עָלָיו
וְקָם לוֹ : וְאִם-לֹא יִגָּאֵל אֶת-הַשָּׂדֶה וְאִם-מָכַר אֶת-הַשָּׂדֶה כ
לְאִישׁ אַחֵר לֹא-יִגָּאֵל עוֹד : וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצִאתוֹ בַּיָּבֵל קָדֵשׁ 21
לַיהוָה כְּשָׂדֶה הַחֵרֶם לִכְהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ : וְאִם אֶת-שָׂדֶה 22
מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשָּׂדֶה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִישׁ לַיהוָה : וְחָשַׁב-לוֹ 23
הִכְהִן אֶת מַכְסַת הָעֶרְפָּךָ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת-הָעֶרְפָּךָ
בַּיּוֹם הַהוּא קָדֵשׁ לַיהוָה : בְּשְׁנַת הַיָּבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לְאִשְׁר 24
קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לְאִשְׁר-לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ : וְכָל-עֶרְפָּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל כֹּה
הַקָּדֵשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל : אֶד-בְּכֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר 26
לַיהוָה בְּבַהֲמָה לֹא-יִקְדִישׁ אִישׁ אִתּוֹ אִם-שׂוֹר אִם-שֶׂה לַיהוָה
הוּא : וְאִם בְּבַהֲמָה הַטְּמֵאָה יִפְדֶּה בְּעֶרְפָּךָ וְיֹסֵף חֲמִשְׁתּוֹ 27
עָלָיו וְאִם-לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַר בְּעֶרְפָּךָ : אֶד כָּל-חֵרֶם אֲשֶׁר 28
יִחֲרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מֵאֲדָם וּבַהֲמָה וּמִשָּׂדֶה
אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל-חֵרֶם קָדֵשׁ-קִדְשִׁים הוּא
לַיהוָה : כָּל-חֵרֶם אֲשֶׁר יִחֲרַם מִן-הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת 29
יוֹמָת : וְכָל-מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזְרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה ל
הוּא קָדֵשׁ לַיהוָה : וְאִם-גָּאֹל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ 31
יֹסֵף עָלָיו : וְכָל-מַעֲשֵׂר בְּקֹר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת 32
הַשֶּׁבֶט הָעֵשְׂרִי יִהְיֶה-קָדֵשׁ לַיהוָה : לֹא יִבְקַר בַּיּוֹם-טוֹב לָרַע 33
וְלֹא יִמְרֹנּוּ וְאִם-הִמְרִימוּ יִמְרֹנּוּ וְהָיָה-הוּא וְתִמְרֹרְתוֹ יִהְיֶה-קָדֵשׁ
לֹא יִגָּאֵל : אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי 34
יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי :

חזק :

כסום פסוקי דספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה . נשף סימן : והציו והנגע בכשר
הזב : ופרשיותיו עשרה . בא נד סימן : וסדריו כ"ג ובתורתו יהנה יוסם ולילה
סימן : ופרקיו כ"ז . ואהיה עסק ואברכך סימן . מניין הפתוחות שתים
וחמשים . והסתומות שש וארבעים . הכל שמנה ותשעים פרשיות .
דורי צח ואדום סימן :

במדבר :

פרשה לד 34

א אֵל יִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
2 לֵאמֹר : שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
3 אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגֻלְתֶּם : מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְמַעֲלָה כָּל-יֶצֵא צֶבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתֵיכֶם אֹתָהּ
4 וְאֶהְרֹן : וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו
ה הוּא : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוֹבֵן
6 7 אֶלְיָצוֹר בֶּן-שִׁדְיָאוֹר : לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צֹרִישָׁדַי : לַיהוּדָה
8 9 יְחִשּׁוֹן גִּזְעֵי-מִינָדָב : לְיִשָּׁשְׁכָר נַתָּנָאֵל בֶּן-צֹעֶר : לְזְבוּלֹן אֶלִיָּאָב
י בֶּן-חֵלֶן : לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלִישַׁמֶע בֶּן-עֲמִיהוּד לְמִנְשֶׁה
11 12 גְּמַלְיָאֵל בֶּן-פְּדָה צֹר : לְלֵוִי אֲבִיהוּ בֶן-גִּדְעָנִי : לְדָן אַחִיעֶזֶר
13 14 בֶּן-עֲמִישָׁדַי : לְאֲשֶׁר פְּנֵעִיאֵל בֶּן-עֶכְרָן : לְנָד אֶלְיָסָף בֶּן
15 16 דְּעוּאֵל : לְנִפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן-עֵינָן : אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי
17 מִטּוֹת אֲבוֹתֵיכֶם רֹאשֵׁי אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם : וְנִקְחָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
18 אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָקְבוּ בְּשֵׁמוֹת : וְאֵת כָּל-הָעֵדָה
הַקְּהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלָדוּ עַל-מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעֲלָה לְגִלְגֻלְתֶּם :
19 כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֶם בְּמִדְבַר סִינַי : ס
כ וַיְהִי בְּנִי-רֹאוּבֵן בֶּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתֶם לְמִשְׁפַּחְתֶּם
לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגֻלְתֶּם כָּל-זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים
21 שָׁנָה וְמַעֲלָה כָּל יֶצֵא צֶבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רֹאוּבֵן שֶׁשָּׁה

קרואי ק" v. 16. "יניח ד" שימין פנויות ויתחיל סתולת שישה ח" (181)

22 וארבעים אלף וחמש מאות : פ לבני
שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר
שמות לנגלתם כל-זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא : פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש
23 מאות : פ לבני גד תולדתם למשפחתם
24 לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא : פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ויש כה
מאות וחמשים : פ לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה יהודה ארבעה
27 ושבעים אלף ויש מאות : פ לבני
28 יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
29 ויששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : פ
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם ל
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות : 31
פ לבני יוסף אפרים תולדתם
32 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה אפרים ארבעים
33 אלף וחמש מאות : פ לבני מנשה
34 תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה מנשה לה
שנים ושלושים אלף ומאתים : פ לבני
36 בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה בנימין
37 חמשה ושלושים אלף וארבע מאות : פ
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
18 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה דן
39 שנים וששים אלף ושבע מאות : פ לבני מ
אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים

41 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה אשר
אחד וארבעים אלף וחמש מאות : פ
42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
43 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות : פ
44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
מה ישראל שנים עשר איש איש-אחד לבית-אבתיו היו : ויהיו
כל-פקודי בני-ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה
46 כל-יצא צבא בישראל : ויהיו כל-הפקדים שש-מאות אלף
47 ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים : והלויים למטה
48 אבתם לא התפקדו בתוכם : פ וידבר
49 יהוה אל-משה לאמר : אך את-מטה לוי לא תפקד
ג ואת-ראשם לא תשא בתוך בני ישראל : ואתה הפקד
את-הלויים על-משכן העדת ועל כל-כליו ועל כל-אשר-
לו המה וישאו את-המשכן ואת-כל-כליו והם ישרתהו
51 וסביב למשכן יחנו : ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים
52 ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והגר הקרב יומת : וחנו
בני ישראל איש על-מחנהו ואיש על-דגלו לצבאתם :
53 והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא-יהיה קצף על-עדת
בני ישראל ושמרו הלויים את-משמרת משכן העדות :
54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה בן
עשו : פ

2 א ב וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : איש על-דגלו
באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל-
3 מועד יחנו : והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה
4 לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-עמינדב : וצבאו
ה ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ויש מאות : והחנים עליו
6 מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן-צווער : וצבאו
7 ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : מטה זבולן
8 ונשיא לבני זבולן אליאב בן-חלון : וצבאו ופקדיו שבעה
9 וחמשים אלף וארבע מאות : כל-הפקדים למחנה יהודה
מאת

מאת אלה ושמינים אלה וששת-אלפים וארבע-מאות
 לצבאתם ראשנה יסעו : ס הגל מחנה ראובן
 תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור :
 וצבאו ופקדיו וששה וארבעים אלה וחמש מאות : והחונים
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישידי :
 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלה ושלוש מאות : ומטה
 גד ונשיא לבני גד אלוקסא בן-רעואל : וצבאו ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלה ושש מאות וחמשים : כל-הפקדים
 למחנה ראובן מאת אלה ואחד וחמשים אלה וארבע-מאות
 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו : ס ונסע אהל-
 מועד מחנה הלויים בתוך המחנה כאשר יחנו בן יסעו
 איש על-ידו לדגליהם : ס הגל מחנה אפרים
 לצבאתם ומה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד :
 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלה וחמש מאות : ועליו מטה
 מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור : וצבאו
 ופקדיהם שנים ושלושים אלה ומאתים : ומטה בנימן
 ונשיא לבני בנימן אבירן בן-גדעני : וצבאו ופקדיהם
 חמשה ושלושים אלה וארבע מאות : כל-הפקדים למחנה
 אפרים מאת אלה ושמינת-אלפים ומאה לצבאתם ושלושים
 יסעו : ס הגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא
 לבני דן אחיעזר בן-עמישידי : וצבאו ופקדיהם שנים
 וששים אלה ושבע מאות : והחנים עליו מטה אשר
 ונשיא לבני אשר פנעאל בן-עקרו : וצבאו ופקדיהם אחד
 וארבעים אלה וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא לבני
 נפתלי אחיער בן-ענון : וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים ל
 אלה וארבע מאות : כל-הפקדים למחנה דן מאת אלה
 ושבעה וחמשים אלה ושש מאות לאחורנה יסעו לדגליהם :
 פ אלה פקודי בני-ישראל לבית אבתם
 כל-פקודי המחנות לצבאתם שש-מאות אלה ושלושת אלפים
 וחמש מאות וחמשים : והלויים לא התפקדו בתוך בני
 ישראל כאשר צוה יהוה את-משה : ויעשו בני ישראל

ככל אשר-צוה יהוה את-משה בן-חני לדגליהם וכן נסעו
 איש למשפחתו על-בית אבתיו : פ
 א ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את-משה
 בחר סיני : ואלה שמות בני-אהרן הבכור : נדב ואביהוא
 אלעזר ואיתמר : אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
 אשר-מלא ידם לכהן : וימת נדב ואביהוא לפני יהוה
 בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא-יונו
 להם ויכהו אלעזר ואיתמר על-פני אהרן אביהם :
 פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : הקרב
 את-מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו :
 ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני אהל
 מועד לעבד את-עבדת המשכן : ושמרו את-כל-כלי אהל
 מועד ואת-משמרת בני ישראל לעבד את-עבדת המשכן :
 ונתתה את-הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו
 י מאת בני ישראל : ואת-אהרן ואת-בניו תפקד ושמרו
 את-כהנתם והזר הקרב יומת : פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : ואני הנה לקחתי את-
 הלויים מתוך בני ישראל תחת כל-בכור פטר רחם מבני
 ישראל והיו לי קלונים : כי לי כל-בכור ביום הפתי כל-
 בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל-בכור בישראל מאדם
 עד-בהמה לי יהיו אני יהוה : פ וידבר
 טו יהוה אל-משה במדבר סיני לאמר : פקד את-בני לוי
 לבית אבתם למשפחתם כל-זכר מבן-חדש ומעלה תפקדם :
 ויפקד אתם משה על-פי יהוה כאשר צוה : ויהיו-אלה
 16 17 בני-לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי ואלה שמות בני-
 18 גרשון למשפחתם לבני ושמע : ובני קהת למשפחתם
 כ עמרם ויצהר חברון ועזיאל : ובני מררי למשפחתם מחלי
 21 ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם : לגרשון
 משפחת הלבני ומשפחת השמע אלה הם משפחת
 22 חרשיני : פקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה
 23 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות : משפחת חרשיני

24 אחרי המשכן יחנו ימה : ונשיא בית-אב לגרשני אלוסף
 בן-לאל : ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן כה
 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד : וקלעי החצר 26
 ואת-מסך פתח החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב
 ואת מיתריו לכל עבדתו : ס ולקחת משפחת 27
 העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת
 העזיאל אלה הם משפחת הקהתי : במספר כל-זכר מבין 28
 חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת
 הקדש : משפחת בני-קהת יחנו על ירך המשכן תימנה : 29
 ונשיא בית-אב למשפחת הקהתי אליצפן בן-עזיאל : ל
 ומשמרתם הארון והשלחן והמנורה והמזבחת וכלי הקדש 31
 אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיאי הלוי 32
 אלעזר בן-אהרן הכהן קהת שמרי משמרת הקדש :
 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת 33
 מררי : ופקדיהם במספר כל-זכר מבין-חדש ומעלה ששת 34
 אלפים ומאתים : ונשיא בית-אב למשפחת מררי צוריאל לה
 בן-אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה : ופקדת משמרת 36
 בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ונדביו וכל-כליו
 וכל עבדתו : ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדותם 37
 ומיתריהם : והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל-מועד 38
 מזרחה משה ו אהרן ובניו שמרים משמרת המקדש
 למשמרת בני ישראל והגור הקרב יומת : כל-פקודי 39
 הלויים אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה למשפחתם כל-
 זכר מבין-חדש ומעלה שנים ועשרים אלה : ס
 ויאמר יהוה אל-משה פקד כל-בכר זכר לבני ישראל ט
 מבין-חדש ומעלה ושׂא את מספר שמתם : ולקחת את- 41
 הלויים לי אני יהוה תחת כל-בכר בבני ישראל ואת בהמת
 הלויים תחת כל-בכור בבהמת בני ישראל : ופקד משה 42
 כאשר צוה יהוה אתו את-כל-בכור בבני ישראל : ויהי 43
 כל-בכור זכר במספר שמת מבין-חדש ומעלה לפקדיהם

נקוד ער ואהרן v. 30.

שנים ועשרים אלה שלשה ושבעים ומאתים :
 מה 44 פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : קח את-
 הלויים תחת כל-בכור בבני ישראל ואת-בהמת הלויים תחת
 בהמתם והיולי הלויים אני יהוה : ואת פדויו השלשה 46
 והשבעים והמאתים העדפים על-הלויים מבכור בני ישראל :
 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח 47
 עשרים גרה השקל : ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויו 48
 העדפים בהם : ויקח משה את כסף הפדוים מאת 49
 נ העדפים על פדויו הלויים : מאת בכור בני ישראל לקח
 את-הכסף חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש : 51
 ויתן משה את-כסף הפדום לאהרן ולבניו על-פי יהוה
 כאשר צוה יהוה את-משה : פ
 2 א ד וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : נשא את-
 ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם :
 מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-בא 3
 לצבא לעשות מלאכה באהל מועד : זאת עבדת בני- 4
 ה קהת באהל מועד קדש הקדשים : ובא אהרן ובניו בנסע
 המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו-בה את ארון העדת :
 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד-כליל תכלת מלמעלה 6
 ושמו בדיו : ועל שלחן הפנים ופרשו בגד תכלת ונתנו
 עליו את-הקערת ואת-הכפת ואת-המנקות ואת קשות 7
 הנסך ולחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד 8
 תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את-בדיו :
 ולקחו בגד תכלת וכסו את-מנרת המאור ואת-נרתיה 9
 ואת-מלקחיה ואת-מחתתיה ואת כל-כלי שמנה אשר
 ישרתו-לה בהם : ונתנו אותה ואת-כל-כליה אל-מכסה 11
 עור תחש ונתנו על-המוט : ועל מזבח הזהב ופרשו בגד
 תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את-בדיו :
 ולקחו את-כל-כלי חשרת אשר ישרתו-בם בקדש ונתנו 12
 אל-בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על-

פקד כד"ק v. 47. חפדוים ק" v. 51.

הַמֹּט : וְדִשְׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפְרִשׁוּ עָלָיו בְּיַד אַרְגָּמָן : וְנִתְּנוּ 14
עָלָיו אֶת־כָּל־כֶּלְיוֹ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת־הַמַּחֲתֹת
אֶת־הַמְּזֻלָּה וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזַרְקֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
וּפְרִשׁוּ עָלָיו כֶּסֶי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְדָוִי : וְכִלָּה אֶהְרֹן וּבְנָיו ט
לִכְסֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בַּנֹּסֵעַ הַמִּחְנֶה וְאַחֲרָיִ
כֵּן יָבֹאוּ בְּנֵי־קֹהֵת לְשֹׂאת וְלֹא־יָגִעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה
מִשָּׂא בְּנֵי־קֹהֵת בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וּפְקֹדֵת אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהְרֹן 16
הַכֹּהֵן שָׂמֹן הַמְּאֹר וְקִטְרֹת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשָׂמֹן
הַמִּשְׁחָה פְּקֹדֵת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכִלָּיו :
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן 17
לֵאמֹר : אֶל־תִּכְרְתוּ אֶת־שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי מִתּוֹךְ 18
הַלְוִיִּם : וְנָתַתְּ עֲשׂוֹ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמָתוּ בְּנִשְׁתֵּם אֶת־ 19
קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶהְרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־
עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מִשְׁאֹו : וְלֹא־יָבֹאוּ לְרֹאוֹת כִּבְלַע אֶת־הַקֹּדֶשׁ כ
וּמִתּוֹ :

פ פ פ לה 35

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : נִשְׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי 21
גְּרִשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה 23
וְיָמְעֵלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לְצַבָּא
צַבָּא לְעַבְד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת 24
הַגְּרִשִׁי לְעַבְד וּלְמִשְׂאָא : וְנִשְׂאוּ אֶת־יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כַּה
אֹהֶל מוֹעֵד מִכֶּסֶהוּ וּמִכֶּסֶה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְּמַעְלָה
וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מָסַךְ 26
פֶּתַח שַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
לָהֶם וְעַבְדוֹ : עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי 27
הַגְּרִשִׁי לְכָל־מִשְׂאָם וְלִכְל עֲבֹדָתָם וּפְקֹדָתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת
אֵת כָּל־מִשְׂאָם : זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגְּרִשִׁי בְּאֹהֶל 28
מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אֵיתָמָר בֶּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן :

ס בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם : 29
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמְעֵלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם כָּל־ל
הַבָּא

הַבָּא לְצַבָּא לְעַבְד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד : וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת 31
מִשְׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קְרִשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו
וְעַמּוּדָיו וְאֶדְנָיו : וְעַמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֶדְנֵיהֶם וַיִּתְּדוּם 32
וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וְלִכְל עֲבֹדָתָם וּבִשְׂמַת תִּפְקְדוּ אֶת־
כָּלִי מִשְׁמֶרֶת מִשְׂאָם : זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־ 33
עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אֵיתָמָר בֶּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן : וּפְקֹד 34
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשֵׂאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקֹּהֲתִי לְמִשְׁפַּחָתָם
לָה וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמְעֵלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים 35
שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֹדֵיהֶם 36
לְמִשְׁפַּחָתָם אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים : אֵלֶּה פְּקוּדֵי 37
מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי כָּל־הָעַבְד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פְּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה : ס וּפְקוּדֵי בְּנֵי 38
גְּרִשׁוֹן לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה 39
וְיָמְעֵלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעֲבֹדָה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֹדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים 41
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים : אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גְרִשׁוֹן כָּל־
הָעַבְד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פְּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה :
וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית אֲבֹתָם : מִבֶּן 42
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמְעֵלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְצַבָּא
לְעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֹדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחָתָם שְׁלֹשֶׁת 44
מֵה אֲלֵפִים וּמֵאֵתָּיִם : אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פְּקַד 43
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה : כָּל־הַפְּקֹדִים אֲשֶׁר
פְּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם
וּלְבֵית־אֲבֹתָם : מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמְעֵלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים 47
שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעַבְד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשָּׂא בְּאֹהֶל
מוֹעֵד : וַיְהִיו פְּקֹדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלֵפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וְשִׁמְנָיִם : 48
עַל־פִּי יְהוָה פְּקַד אוֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ 49
וְעַל־מִשְׂאֹו וּפְקֹדֵי אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

א ה פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹו אֶת־בְּנֵי 2
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמִּחְנֶה כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טָמֵא
לְנֶפֶשׁ : מִזְכָּר עַד־נִקְבָּה תִּשְׁלְחוּ אֶל־מִתּוֹץ לַמִּחְנֶה תִּשְׁלְחוּם
וְלֹא

ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם : ויעשו 4
 כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר
 יהוה אל משה כן עשו בני ישראל : פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל איש ה 6
 או אישה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה
 ואשמה הנפש הוא : והתנדו את חטאתם אשר עשו
 והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר
 אשם לו : ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם 8
 המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו
 עליו : וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו 9
 לכהן לו יהיה : ואיש את קדשו לו יהיו איש אשר יתן י
 לכהן לו יהיה : פ וידבר יהוה אל משה 11
 לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש פיר 12
 תשטה אשתו ומעלה בו מעל : ושכב איש אתה שכבת 13
 זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין ביה
 והוא לא נתפשה : ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו 14
 והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והוא לא נטמאה : והביא האיש את אשתו אל הכהן טו
 והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא
 יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כרימנת קנאת הוא
 מנתת וזרון מזכרת עון : והקריב אתה הכהן והעמדה 16
 לפני יהוה : ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן 17
 העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל
 המים : והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את 18
 ראש האשה ונתן על כפיה את מנתת הזכרון מנתת קנאת
 הוא ובגד הכהן יהיו מי המרים המאזנים : והשביע אתה 19
 הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא
 שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאזנים
 האלה : ואת כפי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש כ
 בד את שכבתו מבלעדי אישך : והשביע הכהן את 21
 האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך
 לאלה

לאלה ולשבעה בתוך עמד בתת יהוה את ירכך נפלת
 ואת בטנד צבה : ובאו המים המאזנים האלה במעוד 22
 לצבות בטן ולנפל יהוה ואמרה האשה אמן : וכתב 23
 את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים :
 24 והשקה את האשה את מי המרים המאזנים ובאו בה המים
 כה המאזנים למרים : ולקח הכהן מנד האשה את מנתת
 הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל 25
 המזבח : וקמץ הכהן מן המנחה את אונקתה והקטיר
 המזבח ואתר ישקה את האשה את המים : והשקה את 27
 המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
 המים המאזנים למרים וצבתה בטנה ונפלה ורכה והיתה
 28 האשה לאלה בקרב עמה : ואם לא נטמאה האשה
 29 וטהרה הוא ונקתה ונורעה זרע : ואת תורת הקנאת
 ל אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה : או איש
 אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד
 את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה
 31 הזאת : ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את
 עונה : פ

2 א וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם איש או אישה כי יפלא לנהל נדר נזיר
 להזיר ליהוה : מעון ושכר נזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
 3 ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים
 4 לא יאכל : כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפו היום
 ה מחרצנים ועד יג לא יאכל : כל ימי נזרו תער לא
 יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש
 6 יהיה גדל פרע שער ראשו : כל ימי הזיר ליהוה על נפש
 7 מת לא יבא : לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא יטמא להם
 8 במתם כי נזר אלהיו על ראשו : כל ימי נזרו קדש הוא
 9 ליהוה : וכרימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש
 נזרו ונלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי ונלחגו :
 י וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן

אל-פתח אהל מועד : ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד
 לעלה וכפר עליו מאשר חטא על-הנפש וקדש את-ראשו
 ביום ההוא : והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא כבש בן
 שנתו לאשם והימים הראשנים וכלו כי טמא נזרו : וזאת
 תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו וביא אתו אל-פתח אהל
 מועד : והקריב את-קרבתו ליהוה כבש בן-שנתו תמים
 אחד לעלה וכבשה אחת בת-שנתה תמימה לחטאת
 ואיל-אחד תמים לשלמים : וסל מצות סלת חלת בלולת
 בשמן ורקקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכייהם :
 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את-חטאתו ואת-עלתו :
 ואת-האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה
 הכהן את-מנחתו ואת-נסכו : ונלח הנזיר פתח אהל
 מועד את-ראש נזרו ולקח את-שער ראש נזרו ונתן על-
 האש אשר-תחת זבח השלמים : ולקח הכהן את-הזרע
 בשלה מן-האיל וחלת מצה אחת מן-הסל ורקקי מצה אחד
 ונתן על-כפי הנזיר אחר התגלתו את-נזרו : והניף אותם כ
 הכהן והנפוה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה
 ועל שוק התרומה ואחר ישמה הנזיר יין : ואת תורת
 הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על-נזרו מלבד אשר-תשיג
 ידו כפי נזרו אשר ידר בן יעשה על תורת נזרו :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-
 אהרן ואל-בניו לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור
 להם : וברכה יהוה וישמרה :
 יאר יהוה ופניו אליה ויחנה : וישא יהוה וכה
 פניו אליה וישם לה שלום : ושמו את-שמי
 על-בני ישראל ואני אברכם :
 ויהי ביום כלות משה להקים את-המשכן ומשחן א
 אתו ויקדש אתו ואת-כל-כליו ואת-המזבח ואת-כל-כליו
 וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בות
 אבתם הם נשיאי המפות הם העמדים על-הפקדים :
 וביאו את-קרבנם לפני יהוה וישע-עגלת צב ושני עשר :

בקר עגלה על-שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם
 לפני המשכן : ויאמר יהוה אל-משה לאמר : קח מאתם
 והיו לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-הלויים
 איש כפי עבדתו : ויקח משה את-העגלות ואת-הבקר ויתן
 אותם אל-הלויים : את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר
 נתן לבני נרשון כפי עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת
 שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן
 אהרן הכהן : ולבני קהת לא נתן כי-עבדת הקדש עליהם
 ויבחרו ישאו : ויקריבו הנשיאים את חנפת המזבח ביום
 המשח אתו ויקריבו הנשיאים את-קרבנם לפני המזבח :
 ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
 ויקריבו את-קרבנם לחנפת המזבח : כ והיו
 המקריב ביום הראשון את-קרבנו נחשון בן-עמינדב למטה
 יהודה : וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זרב מלאה
 טו קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
 לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתידים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זח קרבן נחשון בן-עמינדב : פ ביום
 השני הקריב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר : הקרב את-
 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כ בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זרב מלאה קטרת :
 21 פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה :
 22 שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתידים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זח קרבן
 24 נתנאל בן-צוער : פ ביום השלישי נשיא
 כה לבני זבולן אליאב בן-חלון : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 26 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת

עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד 27
 כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : 28
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה 29
 כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלון :
 פ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור ל
 בן-שדיאור : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה 31
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב 32
 מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן 33
 שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים 34 לה
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה
 חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור : פ
 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישידי 36
 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד 37
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר 38
 אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-מ
 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם 41
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן
 שלמיאל בן-צורישידי : פ ביום הששי 42
 נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל : קרבנו קערת-כסף אחת 43
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף 44
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל מה
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד 46
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים 47
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן
 דעואל : פ ביום השביעי נשיא לבני 48
 אפרים אלישמע בן-עמיהוד : קרבנו קערת-כסף אחת 49
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף 50
 אחת אחת

אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל 51
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד 52
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים 53
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
 עמיהוד : פ ביום השמיני נשיא לבני 54
 נה מנשה נמליאל בן-פדהצור : קרבנו קערת-כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 56
 הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל 57
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : 58
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה 59
 כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נמליאל בן-פדהצור :
 פ ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן 60
 בן-נדעני : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה 61
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה 62
 קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו 63
 לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר 64
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זה קרבן אבירן בן-נדעני : פ ביום 66
 העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישידי : קרבנו קערת- 67
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר 68
 אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר- 69
 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה 71
 עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
 בן-עמישידי : פ ביום עשתי עשר יום 72
 נשיא לבני אשר פנעאל בן-עכרון : קרבנו קערת-כסף אחת 73
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל 74 עה
 אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לתטאת : 76
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה 77
 כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן-עכרון :
 פ ביום שנים-עשר יום נשיא לבני 78
 נפתלי אחירע בן-עינו : קרבנו קערת-כסף אהת שלשים 79
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת פ
 עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן-בקר איל אחד 81
 כבש-אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לתטאת : 82
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה 83
 כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחירע בן-עינו :
 פ זאת חנפת המזבח ביום המשח אתו מאת 84
 נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרק-כסף שנים
 עשר כפות זהב שתים עשרה : שלשים ומאה הקערה פה
 האחת כסוי ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע-מאות בשקל הקדש : כפות זהב שתים-עשרה 86
 מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל-זהב
 הכפות עשרים ומאה : כל-הבקר לעלה שנים עשר פרים 87
 אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה שנים עשר ומנחתם
 ושעירי עזים שנים עשר לתטאת : וכל בקר וזבח השלמים 88
 עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים
 בני-שנה ששים זאת חנפת המזבח אחרי המשח אתו :
 וכבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול 89
 מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-אזן העדת מבין שני
 הכרבים וידבר אליו :

פ פ פ לו 36

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אזן וואמרת ח א
 אליו בהעלתך את-הנרות אל-מול פני המנורה ואירו שבעת
 הנרות : ויעש כן אהרן אל-מול פני המנורה העלה גרתיה 3
 כאשר צוה יהוה את-משה : וזה מעשה המנורה מקשה 4
 זהב

זהב עד-זרקה עד-פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את-משה בן עשה את-המנורה : פ
 ה וידבר יהוה אל-משה לאמר : קח את-הלויים מתוך
 בני ישראל וטהרת אתם : וכזה-תעשה להם לטהרם הנה
 עליהם מי חטאת והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו
 בני-יהם וטהרו : ולקחו פר בן-בקר ומנחתו סלת בלולה
 בשמן ופר-שני בן-בקר תקח לתטאת : והקרבת את-הלויים
 לפני אהל מועד והקהלת את-כל-עדת בני ישראל : והקרבת
 את-הלויים לפני יהוה וסמכו בני-ישראל את-ידיהם על-
 הלויים : והניף אהרן את-הלויים תנופה לפני יהוה מאת
 בני ישראל והיו לעבד את-עבדת יהוה : והלויים וסמכו
 את-ידיהם על ראש הפרים ועשה את-האחד חטאת ואת-
 האחד עלה ליהוה לכפר על-הלויים : והקעדת את-הלויים
 לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת
 טו את-הלויים מתוך בני ישראל והיו לי קלויים : ואחר-כך
 יבאו הלויים לעבד את-אהל מועד וטהרת אתם והנפת
 אתם תנופה : כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
 תחת פטרת כל-דחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
 לי : כי לי כל-בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום
 הכתי כל-בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי : ואקח
 את-הלויים תחת כל-בכור בבני ישראל : ואתנה את-
 הלויים נתנים ו לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את-
 עבדת בני-ישראל באהל מועד ולכפר על-בני ישראל ולא
 כ יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני-ישראל אל-הקדש : ויעש
 משה ואהרן וכל-עדת בני-ישראל ללויים ככל אשר-צוה
 יהוה את-משה ללויים כן-עשו להם בני ישראל : ויתחטאו
 הלויים וכבסו בגדיהם ונגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
 ויכפר עליהם אהרן לטהרם : ואחר-כך באו הלויים לעבד
 את-עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה
 יהוה את-משה על-הלויים כן עשו להם : ס

24 25 וידבר יהוה אל-משה לאמר : זאת אשר ללויים מבין חמש
 ועשרים (197)

ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד :
 ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד : כה
 ושרת את-אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא 26
 יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם : פ
 וידבר יהוה אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית ט א
 לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר : ויעשו בני- 2
 ישראל את-הפסח במועדו : בארבעה עשר-יום בחדש 3
 הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל-חקתיו וככל- 4
 משפטיו תעשו אתו : וידבר משה אל-בני ישראל לעשת 4
 הפסח : ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום ה
 לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את- 6
 משה בן עשו בני ישראל : ויהי אנשים אשר היו טמאים 6
 לנפש אדם ולא-יכלו לעשת-הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני 7
 משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה 7
 אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב 8
 את-קרבו יהוה במעדו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם 8
 משה עמדו ואשמעה מה-יצוה יהוה לכם : פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל 9
 לאמר איש איש ברי-יהוה טמא לנפש או בדרד רחקה 9
 לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני 11
 בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומרחים 11
 ואכלהו : לא-ישאירו ממנו עד-בקר ועצם לא ישברו-בו 12
 ככל-חקת הפסח יעשו אתו : והאיש אשר-הוא טהור 13
 וברדד לא-היה וחדל לעשות הפסח ונקרתה הנפש הוא 13
 מעמיה פי וקרבו יהוה לא הקריב במעדו חטאו ושא האיש 14
 הקוא : וכי-יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת 14
 הפסח וכמשפטו בן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר 14
 ולאזרח הארץ : ס וביום הקים את-המשכן טו
 פסה הענו את-המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על- 15
 המשכן כמראה-אש עד-בקר : כי יהיה תמיד הענו וכסגו 16

17 ומראה-אש לילה : ולפי העלות הענו מעל האהל ואחרי
 כו יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן-שם הענו שם יחנו
 18 בני ישראל : על-פי יהוה יסעו בני ישראל ועל-פי יהוה
 19 יחנו כל-ימי אשר ישכן הענו על-המשכן יחנו : ובהארץ
 הענו על-המשכן ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-
 כ משמרת יהוה ולא יסעו : ויש אשר יהיה הענו ימים
 מספר על-המשכן על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו :
 21 ויש אשר יהיה הענו מערב עד-בקר ונעלה הענו בבקר
 22 ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענו ונסעו : או-ימים או-
 חדש או-ימים בהארץ הענו על-המשכן לשכן עליו יחנו
 23 בני-ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו : על-פי יהוה יחנו
 ועל-פי יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו על-פי יהוה
 בדר-משה : פ

2 א י וידבר יהוה אל-משה לאמר : עשה לה שתי חצוצות
 כסף מקשה תעשה אתם והיו לה למקרא העדה ולמסע
 3 את-המחנות : ותקעו בהן ונועדו אליה כל-העדה אל-
 4 פתח אהל מועד : ואם-באתה ותקעו ונועדו אליה הנשיאים
 ה ראשי אלפי ישראל : ותקעתם תרועה ונסעו המחנות
 6 החנים קדמה : ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות
 7 החנים תימנה תרועה ותקעו למסעיהם : ובהקהיל את-
 8 הקהל תתקעו ולא תריעו : ובני אהרן הכהנים ותקעו
 9 בחצוצרות והיו לכם לתקת עולם לדרתיכם : וכי-תבאו
 מלחמה בארצכם על-הצר הצר אתכם וחרעתם בחצוצרות
 1 ונוזפתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם : וביום
 שמתחכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצוצרות
 על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
 11 אלהיכם אני יהוה אלהיכם : פ ויהי
 בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענו
 12 מעל משכן העדת : ויסעו בני-ישראל למסעיהם ממדבר
 13 סיני וישכן הענו במדבר פארן : ויסעו בראשנה על-פי

יהוה ביד-משה : ויסע דגל מחנה בני-יהודה בקראשנה 14
 לצבאתם ועל-צבאו נחשון בן-עמינדב : ועל-צבא מטה 15
 בני יששכר נתנאל בן-צווער : ועל-צבא מטה בני זבולן 16
 אליאב בן-חלון : והורד המשכן ונסע בני-גורשון ובני 17
 מררי נשאי המשכן : ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם 18
 ועל-צבאו אליצור בן-שדיאור : ועל-צבא מטה בני שמעון 19
 שלמיאל בן-צורישדי : ועל-צבא מטה בני-גד אלספ בן-כ 20
 דעאל : ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את-המשכן 21
 עד-באם : ונסע דגל מחנה בני-אפרים לצבאתם ועל- 22
 צבאו אלישמע בן-עמיהוד : ועל-צבא מטה בני מנשה 23
 נמליאל בן-פדהצור : ועל-צבא מטה בני בנימן אבידן 24
 בן-נדעוני : ונסע דגל מחנה בני-דן מאסף לכל-המחנות כח 25
 לצבאתם ועל-צבאו אחיעזר בן-עמישהי : ועל-צבא מטה 26
 בני אשר פנעאל בן-עכרון : ועל-צבא מטה בני נפתלי 27
 אחיעזר בן-ענין : אלה מסעי בני-ישראל לצבאתם ויסעו : 28
 ויאמר משה לחבב בן-דעואל המדיני חתן 29
 משה נסעים ו אנחנו אל-המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
 לכם לכה אתנו והטבנו לך כירידה דבר-טוב על-ישראל :
 ויאמר אליו לא אלהי פי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי אלה : ל
 ויאמר אל-נא תעוב אתנו כי ו על-כן ידעת חנתנו במדבר 31
 והיית לנו לעינים : והנה כיריתלך עמנו והנה הטוב ההוא 32
 אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך : ויסעו מהר יהוה דרך 33
 שלשת ימים וארון ברית-יהוה נסע לפניהם דרך שלשת
 ימים לתור להם מנוחה : וענו יהוה עליהם יומם בנסעם 34
 מן-המחנה : ויהי בנסע הארון ויאמר משה לה
 קומה ו יהוה ופצו איביך וינסו משנאיך מפניך : ובגהה 36
 יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל : ז פ
 והיה העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויתר יא א
 אפו ותבער-בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה : ויצעק 2
 העם אל-משה ויתפלל משה אל-יהוה ותשקע האש : ויקרא 3

שם-המקום ההוא תבערה כירבערה בם אש יהוה :
 4 והאספסוף אשר בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני
 ה ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר : זכרנו את-ההנה אשר-
 נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת-
 6 החציר ואת-הבצלים ואת-השומים : ועתה נפשנו יבשה
 7 אין כל בלתי אל-המן עינינו : והמן כזרע-גד הוא ועינו
 8 כעין הבללח : שטו העם ולקטו וטחנו ברתים או דכו
 במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
 9 לשד השמן : וברדת השל על-המחנה לילה ירד המן
 י עליו : וישמע משה את-העם בכה למשפחתיו איש לפתח
 11 אהלו ויחר-אף יהוה מאד ובעני משה רע : ויאמר משה
 אל-יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא-מציתי חן בעיניך
 12 לשום את-משא כל-העם הזה עלי : האנכי הריתי את
 כל-העם הזה אם-אנכי ילדתיהו כירתאמר אלי שאהו
 בחיקך כאשר ישא האמן את-הינק על האדמה אשר
 13 נשבעת לאבותיו : מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה כיר
 14 יבכו עלי לאמר תנה-לנו בשר ונאכלה : לא-אוכל אנכי
 טו לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני : ואם-ככה ו
 את-עשה לי הרגני נא הרג אם-מצאתי חן בעיניך ואל-
 16 אראה ברעתי : פ ויאמר יהוה אל-
 משה אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי-
 הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו
 17 שם עמך : וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן-הרוח
 אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-
 18 תשא אתה לבדך : ואל-העם תאמר התקדשו למחר
 ויבשר אתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו
 בשר כירטוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם :
 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
 כ עשרה ימים ולא עשרים יום : עד תדש ימים עד אשר-
 יצא מאפכם והיה לכם לזרא יעו כירמאסתם את-יהוה

אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים:
 ויאמר משה שש-מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבך
 ואתה אמרת בשך אתו להם ואכלו חרש ומים: הצאן
 ובקר ישחט להם ומצא להם אם את-פלדגני הים יאסף
 להם ומצא להם: פ ויאמר יהוה אל-
 משה הנד יהוה תקצר עתה תראה היקרה דברי אס-לא:
 ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יהוה ויאסף שבועים
 איש מזמני העם ויעמד אתם סביבת האהל: וירד יהוה כח
 בענן וידבר אליו ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן על-
 שבועים איש הזקנים ויהי כגזח עליהם הרוח ויתנבאו ולא
 יספו: וישארו שני-אנשים במחנה שם האחד אלדד
 ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בפתבים ולא
 יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: וירץ הנער ויגד למשה
 ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: וישן יהושע בן-נון
 משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה פלאם: ויאמר
 לו משה המקנא אתה לו ומי יתן כל-עם יהוה נביאים כ-
 יתן יהוה את-רוחו עליהם: ויאסף משה אל-המחנה הוא ל
 וזקני ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגיו שלוים מן-
 הים וישש על-המחנה בדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
 המחנה ובאמתים על-פני הארץ: ויקם העם כל-היום
 ההוא וכל-הלילה וכל יום המחנה ויאספו את-השלו
 הממעיט אסף עשרה חמרים וישטתו להם שטוח סביבות
 המחנה: הבשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף יהוה
 חרה בעם ניד יהוה בעם מכה רבה מאד: ויקרא את-
 שם-המקום ההוא קברות התאונה כישם קברו את-העם
 המתאונים: מקברות התאונה נסעו העם חצרות ויהיו לה
 בחצרות: פ

ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הפשית יב א
 אשר לקח כישית לקח: ויאמרו הרק אד-במשה
 דבר יהוה הלא נס-בנו דבר וישמע יהוה: והאיש משה

ענו מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: ס
 ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים
 ה צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה
 בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
 שניהם: ויאמר שמעו-נא דברי אס-יהוה נביאכם יהוה
 במראה אליו אתודע בתלום אדבר-בו: לא-כן עבדי משה
 בכל-ביתי נאמן הוא: פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא
 בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי
 במשה: ויחר-אף יהוה בס וילד: והענן סר מעל האהל
 והנה מרים מצרעת פשילג ויפן אהרן אל-מרים והנה
 מצרעת: ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת
 עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל-נא תהי
 כמות אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק
 משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ
 ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא
 תפלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר
 טו תאסף: ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם
 לא נסע עד-האסף מרים: ואחר נסעו העם מחצרות
 ויחגו במדבר פארן:

פ פ פ לו 87

א יג וידבר יהוה אל-משה לאמר: שלח-לך אנשים ויתרו
 את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש
 3 אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם
 משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-
 4 ישראל המה: ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-
 5 זכור: למטה שמעון שפט בן-חורי: למטה יהודה כלב
 7 8 בן-יפנה: למטה יששכר יגאל בן-יוסף: למטה אפרים
 9 הושע בן-נון: למטה בנימין פלטי בן-רקוא: למטה זבולן
 11 גיאל בן-סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי:
 12 למטה דן עמיאל בן-גמלי: למטה אשר סתור בן-מיקאל:

למטה נפתלי נחבי בן-זפסי : למטה גד גאואל בן-מכי : 14 טו
 אלה שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ 16
 ויקרא משה להושע בן-נון יהושע : וישלח אתם משה 17
 לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עליו זה בנגב ועליותם
 את-ההר : וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב 18
 עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אס-רב : ומה הארץ 19
 אשר-הוא יושב בה הטובה הוא אס-רעה ומה הערים
 אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים : ומה כ
 הארץ השמנה הוא אס-רזה הקשבה עץ אס-און והתחזקותם
 ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים : ויעלו 21
 ויתרו את-הארץ ממדבר-צן עד-רחב לבא חמת : ויעלו 22
 בנגב ויבא עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק
 וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים : ויבאו עד- 23
 נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
 וישארו במוט בשנים ומן-הרמנים ומן-התאנים : למקום 24
 ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו
 משם בני ישראל : וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום : כה
 וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל 26
 אל-מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה
 ויראו את-פרי הארץ : ויספרו-לו ויאמרו באנו אל- 27
 הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה-פרוה :
 אפס כיעו העם הישב בארץ והערים בצרות גדלות מאד 28
 וגם-ילדי הענק ראינו שם : עמלק יושב בארץ הנגב 29
 והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על-הים
 ועל גד הירדן : ויהם כלב את-העם אל-משה ויאמר ל
 עליה נעלה ויכשנו אתה פריכול נוכל לה : והאנשים 31
 אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם פריחזק הוא
 ממנו : ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני ישראל 32
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת
 וישביה הוא וכל-העם אשר-ראינו בתוכה אנשי מדות :

33 ושם ראינו את-הנפילים בגו ענק מן-הנפלים ונהי בעינינו
 כנחבים וכן היינו בעיניהם :
 א יד ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם בלילה
 2 ההוא : וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו
 אלהם כל-העדה לו-מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה
 3 לו-מתנו : ולמה יהוה מביא אתנו אל-הארץ הזאת לנפל
 בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלווא טוב לנו שוב מצרימה :
 4 ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה : ויפל
 משה ואהרן על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל :
 6 ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה מן-התרים את-הארץ קרעו
 7 בגדיהם : ויאמרו אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר הארץ
 8 אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד : אם-
 9 חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו
 9 ארץ אשר-הוא זבת חלב ודבש : אך ביהוה אל-תמרדו
 ואתם אל-תיראו את-עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם
 11 מעליהם ויהוה אתנו אל-תיראם : ויאמרו כל-העדה לרנום
 אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל-כל-בני
 11 ישראל : ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה
 וינאצני העם הזה ועד-אנה לא-יאמינו בי בכל האתות אשר
 12 עשיתי בקרבן : אכפו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי-
 13 גדול ועצום ממנו : ויאמר משה אליהוה ושמעו מצרים
 14 כיהעלית בכלח את-העם הזה מקרבן : ויאמרו אל-יושב
 הארץ הזאת שמעו כיראתה יהוה בקרב העם הזה אשר-
 15 עין בעין נראה ואתה יהוה וענגד עמד עליהם ובעמד עין
 16 אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה : ותמטה את-
 העם הזה כאיש אחד ויאמרו הגוים אשר-שמעו את-שמעת
 16 לאמר : מבולתי יכלת יהוה להביא את-העם הזה אל-
 17 הארץ אשר-נשבע להם וישחטם במדבר : ועמה ונגד-
 18 נא כח אדני כאשר דברת לאמר : יהוה ארד אפס ורב-
 חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקם פקד עון אבות על-

בָּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רְבָעִים : סַלְחֵנָּה לְעֵינֵי הָעָם הַזֶּה 19
 כַּגֹּדֶל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּפֶחַ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה סַלַחְתִּי בְדַבְרְךָ : וְאוֹלַם חִי-אַנִּי וַיִּמְלֵא כְבוֹד-כ 21
 יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ : כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים הָרְאִים אֶת-כַּבְדִּי 22
 וְאֶת-אֲתֹתַי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה
 עָשָׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי : אִם-יִרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר 23
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָם וְכָל-מִנְאַצֵּי לֹא יִרְאוּהָ : וְעַבְדִּי כָּלֵב עָקֵב 24
 הָיָה רוּחַ אֲחֵרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אֶתְרִי וַהֲבִיאתִיו אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-בָּא שָׁמָּה וּזְרַעוּ וּרְשַׁנּוּהָ : וְהַעֲמַלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי כה
 בְּעַמְּקֵי מִדְבָּר פְּנֵי וְסָעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ וַיִּסְּרוּפּוּ :

פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר : 26
 עַד-מָתִי לַעֲדָה הָרַעְהָ הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת- 27
 תַּלְמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שְׁמַעְתִּי : אָמַר 28
 אֱלֹהִים חִי-אַנִּי נֹאם-יְהוָה אִם-לֹא כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאוֹזְנֵי בְּנֵי 29
 אֲעִשֶׂה לָכֶם : בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יָפְלוּ פְּנֵיכֶם וְכָל-פְּקֻדֵיכֶם לְכָל-
 מִסְפָּרְכֶם מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה אֲשֶׁר הִלִּיתֶם עָלַי :
 אִם-אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לְשַׁבֵּן אֶתְכֶם ל
 בָּהּ כִּי אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְתָּח וַיְהוֹשִׁעַ בֶּן-נֻנִּין : וְטַפְכֶם אֲשֶׁר 31
 אָמַרְתֶּם לֵבֵנו יְהוָה וַהֲבִיאתִי אִתְּם וַיִּדְעוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר 32
 מְאֻסָּתָם בָּהּ : וּפְנֵיכֶם אִתְּם יָפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה : וּבְנֵיכֶם 33
 יָדְוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּשְׂאוּ אֶת-זִנְוֹתֵיכֶם עַד-
 תָּם פְּנֵיכֶם בַּמִּדְבָּר : בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-תִּרְתַּם אֶת- 34
 הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִשְׂאוּ אֶת-עוֹנֵתֵיכֶם
 אַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֹתֶם אֶת-תְּנוּאָתִי : אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם-לֹח
 לֹא זֹאת אֲעִשֶׂה לְכָל-הָעֵדָה הָרַעְהָ הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי
 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה וְתָמוּ וְשָׁם יָמָתוּ : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה 36
 לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ וַיְלַנּוּ עָלָיו אֶת-כָּל-הָעֵדָה לְהוֹצִיא
 דָּבָר עַל-הָאָרֶץ : וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצֵאֵי דַבַּת-הָאָרֶץ רָעָה 37
 בְּמַגִּפָּה לִפְנֵי יְהוָה : וַיְהוֹשִׁעַ בֶּן-נֻנִּין וְכָלֵב בֶּן-יִפְתָּח חֵיו מוֹד 38
 הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה 39

וילינו ק" 36 v.

אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאָבְלוּ הָעָם מֵאֹד :
 מ וַיִּשְׁפְּמוּ בַּבֶּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל-רֹאשׁ-הַהָר לֵאמֹר הֲגִנוּ וְעָלִינוּ אֶל-
 41 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְמַה
 42 זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלַח : אֶל-תַּעֲלוּ
 43 כִּי אִין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם : כִּי הָעַמְלָקִי
 וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם וַנִּפְלַתֶם בַּחֲרֵב כִּי-עַל-כֵּן שִׁבַּתֶּם מֵאַחֲרֵי
 44 יְהוָה וְלֹא-יְהִי יְהוָה עִמָּכֶם : וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל-רֹאשׁ
 הָהָר וַאֲרֹן בְּרִית-יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא-מָשׁוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה :
 מַה וַיִּרְדּוּ הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי חֵיִשָּׁב בְּהָר הַהוּא וַיָּקוּם וַיִּפְתּוּם עַד-
 הַחֲרָמָה :

פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 2א
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ מוֹשְׁבַתְכֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן
 3 לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֵה אוֹ-זִבַח לִפְלֵא-גִדְּרֵי אוֹ
 בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעֲרִיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִזֶּה-הַבֶּקֶר
 4 אוֹ מִזֶּה-הָצֹאן : וְהַקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֹלֶת
 ה עֶשְׂרוֹן בָּלוּל בְּרִבְעִית הַהָיִן שָׁמֶן : וַיִּזֵּן לְנֶסֶד רִבְעִית הַהָיִן
 6 תַּעֲשֶׂה עַל-הָעֵלָה אוֹ זִבַּח לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד : אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה
 7 מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהָיִן : וַיִּזֵּן
 8 לְנֶסֶד שְׁלִישִׁית הַהָיִן תַּקְרִיב רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה : וְכִי-תַעֲשֶׂה
 9 בּוֹ-בֶקֶר עֲלֵה אוֹ-זִבַּח לִפְלֵא-גִדְּרֵי אוֹ-שְׁלָמִים לַיהוָה : וְהַקְרִיב
 עַל-בּוֹ-הַבֶּקֶר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם בָּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי
 י הַהָיִן : וַיִּזֵּן תַּקְרִיב לְנֶסֶד חֲצִי הַהָיִן אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ
 11 לַיהוָה : כִּכָּה תַעֲשֶׂה לְשׁוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ-לִשְׂנֵה
 12 בְּכַבְשִׁים אוֹ בְּעֹזִים : בְּמִסְפַּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה תַעֲשׂוּ
 13 לְאֶחָד בְּמִסְפָּרָם : כָּל-הָאֲזִרָה תַעֲשׂוּ-כִכָּה אֶת-אֵלֶּה לְהַקְרִיב
 14 אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה : וְכִי-יָגִיד אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר-
 בְּתוֹכְכֶם לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה כְּאֲשֶׁר
 15 תַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : הַקְהֵל תִּקַּח אֶתְּ לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר תִּקַּח
 16 עִוָלָם לְדַרְתֵיכֶם כְּכֶם כִּגֵּר יְהוָה לִפְנֵי יְהוָה : תִּזְכְּרָה אֶתְּ
 וּמִשְׁפַּט אֶחָד יְהִי לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 17 18
 (207)

ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה : והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה : 19
ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה פתומת גרו כן כ
תרימו אתה : מראשית ערסתים תתנו ליהוה תרומה 21
לדלתים : ס וכי תשגו ולא תעשו את כל- 22
המצות האלה אשר דבר יהוה אל-משה : את כל-אשר 23
צוה יהוה אליכם בני-משה מן-היום אשר צוה יהוה
והלאה לדלתים : והיה אם מעיני העדה געשתה לשננה 24
ועשו כל-העדה פר בורקור אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר-עזים אחד לחטת : וכפר 25
הכהן על-כל-עדת בני ישראל ונסלה להם כישננה הוא
והם הביאו את-קרבתם אשה ליהוה וחסאתם לפני יהוה
על-שננתם : ונסלה לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם 26
פי לכל-העם בשננה : ס ואם-גנפש אחת תחטא 27
בשננה והקריבה עו בת-שננה לחטאת : וכפר הכהן על- 28
הגנפש השננת בחטאה בשננה לפני יהוה לכפר עליו
ונסלה לו : האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תזרה 29
אחת יהיה לכם לעשה בשננה : והגנפש אשר-תעשה ל
ביד רמה מן-האזרח ומן-הגר את-יהוה הוא מגפה ונכרתה
הגנפש שהוא מקרב עמה : פי דבר-יהוה בזה ואת-מצותו 31
הכר הכרת : תפרת הגנפש שהוא עונה בה : פ

ויהיו בני-ישראל במדבר וימצאו איש מקושש 32
עצים ביום השבת : ויקריבו אתו המצאים אתו מקושש 33
עצים אל-משה ואל-אהרן ואל כל-העדה : וניחו אתו 34
במשמר פי לא פרש מה-יעשה לו : ס ויאמר לה
יהוה אל-משה מות יומת האיש רגם אתו באבנים כל-
העדה מחוץ למחנה : ויצאו אתו כל-העדה אל-מחוץ 35
למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את-
משה : פ ויאמר יהוה אל-משה לאמר : 37
דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על- 38

כנפי בנדיהם לדורתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תקבלת :
והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי
מ עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם
את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם 41
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ פ לח 38

א יו ונקח קרח בן-יצחק בן-קהת בן-לוי ודתו ואבירם בני
2 אליאב ואון בן-פלח בני ראובן : ויקמו לפני משה ואנשים
מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
3 אנשי-שם : ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-
לכם פי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע
4 תתגשאו על-קהל יהוה : וישמע משה ויפל על-פניו :
ה וידבר אל-קרח ואל כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-
אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר-בו
6 יקריב אליו : זאת עשו קח-לכם מחתות קרח וכל-
7 עדתו : ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה
מחר והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם
8 בני לוי : ויאמר משה אל-קרח שמעו-נא בני לוי : המעט
9 מפס כיהבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
י העדה לשרתם : ויקרב אתך ואת-כל-אחיה בני-לוי אתך
11 ובקשתם גם-כהנה : לכן אתה וכל-עדתך הנעדים על-
12 יהוה ואהרן מה-הוא פי תלוננו עליו : וישלח משה לקרא
13 לדתו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה : המעט פי
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כיה-
14 תשתגר עלינו גם-השתגר : אף לא אל-ארץ זבת חלב
ודבש הביאתנו ותתולנו נחלת שדה וכרם העני האנשים

ההם תגור לא געלה : ויחר למשה מאד ויאמר אל-יהוה טו
אל-תכן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא
הרעתי את-אחד מהם : ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-
עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר : וקחו איש
מחבתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
מחבתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחבתו :
ויקחו איש מחבתו ויתנו עליהם אש וישמו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן : ונקהל עליהם
קרח את-כל-העדה אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה
אל-כל-העדה : וידבר יהוה אל-משה ואל-כ
אהרן לאמר : הבהלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרנע : ויפלו על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל-
בשר האיש אחד יחטא ועל כל-העדה תקצף :
וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-העדה לאמר
העלו מסביב למשכן-קרח דתו ואבירם : וקם משה וילך כח
אל-דתו ואבירם וילכו אתריו זקני ישראל : וידבר אל-
העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל-תגעו בכל-אשר להם פן-תסכו בכל-חטאתם : ויעלו
מעל משכן-קרח דתו ואבירם מסביב ודהו ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם : ויאמר משה
בזאת תדעו כי-יהוה שלחני לעשות את כל-המעשים
האלה כי-לא מלבי : אם-פמות כל-האדם ומתון אלה
ופקדת כל-האדם ופקד עליהם לא יהוה שלחני : ואם-ל
בריא וברא יהוה ופצתה האדמה את-פיה ובלעה אתם
ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את-יהוה : ויהי ככלתו לדבר את כל-
הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם : ותפתח
הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-בתיהם ואת כל-האדם
אשר לקרח ואת כל-הרכוש : וירדו הם וכל-אשר להם
חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל :

וכל

34 וכל-ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן-תבלענו
לה הארץ : ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקרובי הקטרת :
וידבר יהוה אל-משה לאמר : אמר אל-אלעזר בן-
אהרן הכהן וגרם את-המחתת מבין השרפה ואת-האש
3 ורה-הלאה כי קדשו : את מחתות החטאים האלה
בנפשתי ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח פי-הקרבים
4 לפני-יהוה ויקששו ויהיו לאות לבני ישראל : ונקח אלעזר
הכהן את מחתות הנוחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם
ה צפוי למזבח : זכרון לבני ישראל למען אשר לא-יקרב
איש זר אשר לא מורע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני
יהוה ולא-יהיה כלקרח ובעדתו כאשר דבר יהוה ביד-משה
6 לו : וילנו כל-עדת בני-ישראל ממחרת
על-משה ועל-אהרן לאמר אתם המתם את-עם יהוה :
7 ויהי בהקהל העדה על-משה ועל-אהרן ויפנו אל-אהל
8 מועד והנה כסחו הענו וירא כבוד יהוה : ויבא משה
9 ואהרן אל-פני אהל מועד : וידבר יהוה
10 אל-משה לאמר : הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
11 כרנע ויפלו על-פניהם : ויאמר משה אל-אהרן קח את-
המחתת ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה אל-העדה וכפר עליהם כירצא הקצף מלפני יהוה
12 החל הנגף : ונקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל-תוך
הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את-הקטרת ויכפר על-
13 העם : ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה :
14 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
טו מלבד המתים על-דבר-קרח : וישב אהרן אל-משה אל-
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה :

16 וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל-נשיאיהם לבית
אבתם שנים עשר מטות איש את-שמו תכתב על-מטתו :
18 ואת שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אחד לראש

בית

בית אבותם : והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר
 אועד לכם שמה : והיה האיש אשר אבחר בו מטהו כ
 יכרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם
 מלינים עליכם : וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו
 כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית
 אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם : וינה
 משה את המטות לפני יהוה באהל העדת : ויהי ממחרת
 ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית
 לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים : ויצא משה את
 כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש
 מטתו : פ ויאמר יהוה אל משה השב את כה
 מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
 תלונתם מעלי ולא ימתו : ועש משה כאשר צוה יהוה
 אתו כן עשה : פ ויאמרו בני ישראל
 אל משה לאמר הן נגענו אבדנו כלנו אבדנו : כל הקרב
 הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לנגע : ס
 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתם יז א
 תשאו את עני המקדש ואתה ובניך אתם תשאו את עני
 פהנתכם : ונס את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב
 אתם וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתם לפני אהל
 העדת : ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אף אל
 כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נס הם נס
 אתם : וילוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל
 עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם : ושמרתם את משמרת
 הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
 ישראל : ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני
 ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל
 מועד : ואתה ובניך אתם תשמרו את פהנתכם לכל דבר
 המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתם
 פהנתכם והזר הקרב יומת : פ וידבר
 יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי
 לכל (212)

לכל קדשי בני ישראל לה נתתם למשחה ולבגדי לחק
 9 עולם : זה יהיה לה מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם
 לכל מנתתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישבו לו
 י קדש קדשים לה הוא ולבגדי : בקדש הקדשים תאכלנו
 11 כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך : וזה לה תרומת מתנם
 לכל תנופת בני ישראל לה נתתם ולבגדי ולבגדי אתם
 12 לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו : כל חלב יצק
 וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לה
 13 נתתם : בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לה
 14 יהיה כל טהור בביתך ואכלנו : כל חרם בישראל לה
 15 יהיה : כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה
 באדם ובבהמה יהיה לך אף פדה תפדה את בכור האדם
 16 ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה : ופדויו מבן חדש
 תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
 17 גרה הוא : אף בכור שור או בכור פשב או בכור עז לא
 תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם
 18 תקטיר אשה לבית גיחת ליהוה : ובשרם יהיה לך כחזה
 19 התנופה וכשוק תמין לה יהיה : כל תרומת הקדשים
 אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לה ולבגדי ולבגדי
 אתם לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לה
 כ ולרעה אתם : ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תחל
 וחלק לא יהיה לה בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
 21 ישראל : ס ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר
 בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
 22 אהל מועד : ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
 23 לשאת חטא למות : ועבד הלוי הוא את עבדת אהל
 מועד והם ישאו עונם תקת עולם לדתיתכם ובתוך בני
 24 ישראל לא ינחלו נחלה : כי את מעשר בני ישראל אשר
 ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם
 בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה : פ

קמץ כ"ק v. 20.

וידבר יהוה אל-משה לאמר : ואל-הלויים תדבר ואמרת כה 26
 אלהם כי תקחו מאת בני-ישראל את-המעשר אשר נתתי
 לכם מאתם בנחלתכם והרמיתם ממנו תרומת יהוה מעשר
 מן-המעשר : ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן-החרון 27
 וכמלאה מן-הקב : כן תרימו גם-אתם תרומת יהוה 28
 מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם
 ממנו את-תרומת יהוה לאהרן הכהן : מכל מתנותיכם 29
 תרימו את כל-תרומת יהוה מכל-חלבו את-מקדשו ממנו :
 ואמרת אלהם בהרימכם את-חלבו ממנו ונחשב ללויים ל 30
 כתבואת גרן וכתבואת קב : ואכלתם אתו בכל-מקום 31
 אתם וביתכם כישכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל
 מועד : ולא-תשאו עליו חטא בהרימכם את-חלבו ממנו 32
 ואת-קדשי בני-ישראל לא תחללו ולא תמותו :

פ פ פ לט 39

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : זאת תקת יט א
 התורה אשר-צוה יהוה לאמר דבר ו אל-בני ישראל ויקחו
 אליה פרה אדמה תמימה אשר אין-בה מום אשר לא-
 עלה עליה על : ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא 3
 אתה אל-מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו : ולקח אלעזר 4
 הכהן מדמה באצבעו והזה אל-נכח פני אהל-מועד מדמה
 שבע פעמים : ושקף את-הפרה לעיניו את-ערה ואת-בשרה ה
 ואת-דמה על-פרשה ישרף : ולקח הכהן עץ ארז ואזוב 6
 ושני תולעת והשליך אל-תוד שרפת הפרה : וכבס בגדיו 7
 הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-המחנה וטמא
 הכהן עד-הערב : והשקף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ 8
 בשרו במים וטמא עד-הערב : ואסף איש טהור את 9
 אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
 לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא :
 וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא עד-הערב 10
 והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם :
 הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים : הוא 11 12

יתחטא-בו ביום השלישי וביום השביעי וטהר ואם-
 לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר :
 כל-הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את- 13
 משכן יהוה טמא ונקרתה הנפש ההוא מישראל כי מי
 נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו : זאת 14
 התורה אדם פרימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר
 בו באהל וטמא שבעת ימים : וכל כלי פתוח אשר אין-צמיד 15
 פתיל עליו טמא הוא : וכל אשר-יגע על-פני השדה בחלל- 16
 הרב או במת או-בעצם אדם או בקבר וטמא שבעת
 ימים : ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים 17
 חיים אל-כלי : ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה 18
 על-האהל ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל- 19
 הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר : והזה הטהר
 על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי ויחטאו ביום השביעי
 כ וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר-וטמא
 ולא יתחטא ונקרתה הנפש ההוא מתוד הקהל כי את- 20
 מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא : והיתה 21
 להם לחקת עולם ומוזה מן-הנדה וכבס בגדיו והנגע במו
 הנדה וטמא עד-הערב : וכל אשר-יגע-בו הטמא וטמא 22
 והנגש הנגעת תטמא עד-הערב :

פ

א כ ויבאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן בתדש הראשון
 2 וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם : ולא-
 היה מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן : וירב העם
 עם-משה ויאמרו לאמר ולו נגענו בנגע אחינו לפני יהוה :
 4 ולמה הבאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם
 ה אנחנו ובעיקרנו : ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו
 אל-המקום הרע הזה לא : מקום זרע ותאנה ונפן ורמון
 6 ומט און לשתות : ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-
 פתח אהל מועד ויפלו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם :
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : קח 7 8
 את-המטה וקהל את-העדה אמה ואהרן אחיך ודברתם
 אל

אל-הַסֵּלַע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-
הסֵּלַע והשקית את-העדה ואת-בערים : ויקח משה את-
המטה מלפני יהוה כאשר צוהו : ויקהל משה ואהרן ו
את-הקהל אל-פני הסֵּלַע ויאמר להם שמעו-נא המרים
המן-הסֵּלַע הזה נוציא לכם מים : וירם משה את-ידו ויד
את-הסֵּלַע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובערים : ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן
וען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא
תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם : הנה
מי מריבה אשר-רבו בני-ישראל את-יהוה ויקדש בם :
וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום
כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר
מצאתנו : וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים
רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו : ונצעק אל-יהוה וישמע
קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנהנו בקדש עיר
קצה גבולך : נעברה-נא בארצה לא נעבר בשדה ובכרם
ולא נשתה מי באר הדרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל
עד אשר-נעבר גבולך : ויאמר אליו אדום לא תעבר בי
פן-יחרב אצא לקראתך : ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה
נעלה ואס-מימיה נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אויך
דבר בגבלי אעברה : ויאמר לא תעבר ויצא אדום כ
לקראתו בעם כבד וביד חזקה : וימאן אדום נתן את-
ישראל עבר בגבולו ויש ישראל מעליו :

ויסעו מקדש ויבאו בני-ישראל כל-העדה חר
ההר : ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בהר ההר על-
גבול ארץ-אדום לאמר : ואסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא
אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מרתם את-
פי למי מריבה : קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו ותעל כה
אתם חר ההר : והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם
את-אלעזר בנו ואהרן ואסף ומת שם : ויעש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל-הר ההר לעיני כל-העדה : ונפשט משה

את-אהרן את-בגדיו וילבש אתם את-אלעזר בנו ומת אהרן
שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן-ההר : ויראו כל-
העדה כי נגע אהרן ויבכו את-אהרן שלשים יום כל בית
ישראל :

א כא וישמע הפגנעני מלך-ערד ישב הנגב כי בא ישראל הדרך
האתרים וילחם בישראל וישב : ממנו שבי : וירד ישראל
גדר ליהודה ויאמר אס-נתן תתן את-העם הזה בידי והחרמתי
את-עריהם : וישמע יהוה בקול ישראל ונתן את-הפגנעני
ויחרם אתהם ואת-עריהם ויקרא שם-המקום חרמה :

ויעו מחר ההר הדרך יס-סוף לסבב
ה את-ארץ אדום ותקצר נפש-העם בדרך : וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליחנו ממצרים למות במדבר כי
אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל : וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את-העם ומת
עם-רב מישראל : ויבא העם אל-משה ויאמרו חטאנו
כי-דברנו ביהוה ובך התפלל אל-יהוה ויסר מעלינו את-
הנחש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר יהוה אל-משה
עשה לך שרף ושים אתו על-גס והיה כל-הנשוד וראה אתו
וחי : ויעש משה נחש נחשת וישמהו על-הגס והיה אס-
י נשד הנחש את-איש והביט אל-נחש הנחשת וחי : ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת : ויסעו מאבת ויחנו בעני העברים
במדבר אשר על-פני מואב ממזרח השמש : משם נסעו
ויחנו בגחל זרד : משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר
במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב
ובין האמרי : על-כן יאמר בספר מלחמת יהוה את-והב
טו בסופה ואת-הנחלים ארנון : ואשד הנחלים אשר נטה
לשבת ער ונשען לגבול מואב : ומשם בארה הוא הבאר
אשר אמר יהוה למשה אסף את-העם ואתנה להם מים :
או ישיר ישראל את-השירה הזאת עלי

באר ענור-לה : באר חפרוה שרים כרוה גדיבי העם במחקק

במשענתם וממדבר מתנה : וממתנה נחליאל ומנחליאל 19
 במות : ומבמות הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה כ
 ונשקפה על-בני הישימון : פ וישלח ישראל 21
 מלאכים אל-סיון מלך-האמרי לאמר : אעברה בארצה 22
 לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך
 נלך עד אשר-נעבר נבלך : ולא-נתן סיון את-ישראל עבר 23
 בנבלו ויאסף סיון את-כל-עמו ויצא לקראת ישראל
 המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל : ויבהו ישראל לפי- 24
 חרב ויירש את-ארצו מארנון עד-יבק עד-בני עמון פי עו
 גבול בני עמון : ויקח ישראל את כל-הערים האלה וישב כה
 ישראל בכל-ערי האמרי בחשבון ובכל-בנתיה : פי חשבון 26
 עיר סיון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
 הראשון ויקח את-כל-ארצו מידו עד-ארנון : על-כן ואמרו 27
 המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיון : פירוש 28
 וצאה מחשבון להבה מקרית סיון אכלה ער מואב בעלי
 במות ארנון : אוילך מואב אבדת עם-כמוש נתן בניו 29
 פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיון : ויירם אבד ל
 חשבון עדידיבו ונשים עד-נפח אשר עד-מידבא : וישב 31
 ישראל בארץ האמרי : וישלח משה לרגל את-יעזר וילכדו 32
 בנתיה ויירש את-האמרי אשר-שם : ויפנו ויעלו הדרך הבשן 33
 ויצא עוג מלך-הבשן לקראתם הוא וכל-עמו למלחמה
 אדרעי : ויאמר יהנה אל-משה אל-תירא אתו כי בידך 34
 נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית
 לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויפו אתו ואת-לה
 בניו ואת-כל-עמו עד-בלתי השאיר-לו שריד ויירשו את-
 ארצו :

ויסעו בני ישראל ויחגו בערבות מואב מעבר לירדן כב א
 ורחו :

ס ס ס מ 40

וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי : 2

חורש ק" 32. נקוד על ר" 30. v.

ויגר מואב מפני העם מאד כי רב-הוא ויקץ מואב מפני
 4 בני ישראל : ויאמר מואב אל-זקני מדון עתה ילחכו הקהל
 את-כל-סביבתינו כלהד השור את ירך השדה ובלק בן-
 ה צפור מלך למואב בעת ההוא : וישלח מלאכים אל-בלעם
 בן-בעור פתורה אשר על-הנהר ארץ בני-עמו לקרא-לו
 לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את-עין הארץ
 6 והוא ישב ממלי : ועתה לכה-נא ארה-לי את-העם הזה
 כירעצום הוא ממני אולי אוכל נפה-בו ואגרשנו מן-הארץ
 7 כי ידעתי את אשר-תברך מברך ואשר תאר יואר : וילכו
 זקני מואב וזקני מדון וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו
 8 אליו דברי בלק : ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת
 אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלו וישבו שרי-מואב עם-
 9 בלעם : ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה
 י עמך : ויאמר בלעם אל-האלהים בלק בן-צפור מלך מואב
 11 שלח אלי : הנה העם היצא ממצרים ויכס את-עין הארץ
 עתה לכה קבה-לי אתו אולי אוכל להלחם בו ויגרשתי :
 12 ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך עמהם לא תאר את-העם
 13 כי ברוד הוא : ויגס בלעם בפקר ויאמר אל-שרי בלק לכו
 14 אל-ארצכם פי מאן יהוה לתתי להלך עמכם : ויקומו
 שרי מואב ויבאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו :
 16 טו ויסף עוד בלק שלח שרים רבים וינכבדים מאלה : ויבאו
 אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן-צפור אל-נא תמנע
 17 מהלך אלי : כירכבד אכבדך מאד וכל אשר-תאמר אלי
 18 אעשה ולכה-נא קבה-לי את העם הזה : ויען בלעם
 ויאמר אל-עבדי בלק אם-יתן-לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
 לא אוכל לעבר את-פי יהוה אלהי לעשות קטנה או
 19 גדולה : ועתה שבו נא בזה גס-אתם הלילה ואדעה מה-
 כ יסף יהוה דבר עמי : ויבא אלהים אל-בלעם לילה ויאמר
 לו אם-לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את-הדבר
 21 אשר-אדבר אליך אתו תעשה : ויגס בלעם בפקר ויחבש

קסץ בד"ק 18. v.

את-אתנו וילך עם-שרי מואב : ויחר-אף אלהים כר-הולך
 הוא ויתנצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על-
 אתנו ושני נערו עמו : ותרא האתון את-מלאך יהוה
 נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן-הדרך ותלך
 בשדה ויד בלעם את-האתון להטתה הדרך : ויעמד
 מלאך יהוה במשעול הפרמים גדר מזה וגדר מזה : ותרא כה
 האתון את-מלאך יהוה ותלחץ אל-הקור ותלחץ את-רגל
 בלעם אל-הקור ויסף להפתה : ויוסף מלאך-יהוה עבור
 ויעמד במקום צר אשר איז-דרך לנשות ימין ושמאל :
 ותרא האתון את-מלאך יהוה ותרפץ תחת בלעם ויחר-
 אף בלעם ויד את-האתון במקל : ויפתח יהוה את-פי
 האתון ותאמר לבלעם מה-עשיתי לך כי הפיתני זה שלש
 רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש-חרב
 בידו כי עתה הרגתיו : ותאמר האתון אל-בלעם הלא ל
 אנכי אתנד אשר-רכבת עלי מעודך עד-היום הנה ההספן
 הספנתי לעשות לך כה ויאמר לא : ויגל יהוה את-עיני
 בלעם וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
 ויקד וישתחו לאפיו : ויאמר אליו מלאך יהוה על-מה
 הפית את-אתנד זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
 כר-הרט הדרך לנגדי : ותראני האתון ותט לפני זה שלש
 רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם-אתכה הרגתי ואותה
 החייתי : ויאמר בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי כי לא
 ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אס-רע בעיניך
 אשובה לי : ויאמר מלאך יהוה אל-בלעם לך עם-האנשים לה
 ואפס את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם
 עם-שרי בלק : וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
 אל-ער מואב אשר על-גבול ארנו אשר בקצה הגבול :
 ויאמר בלק אל-בלעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא-לך
 למה לא-הלכת אלי האמנם לא אוכל כפרך : ויאמר
 בלעם אל-בלק הנה-באתי אליך עתה היכל אוכל דבר

מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר : וילך
 מ בלעם עם-בלק ויבאו קרית חצות : ויזבח בלק בקר וצאן
 וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו : ויהי בבקר ויבא בלק
 את-בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם :
א כב ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת והכן
 לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר
 דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח : ויאמר בלעם
 לבלק התיצב על-עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי
 ודבר מה-יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר אלהים אל-
 בלעם ויאמר אליו את-שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר
 ה ואיל במזבח : וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב
 אל-בלק וכה תדבר : וישב אליו והנה נצב על-עלתו הוא
 וכל-שרי מואב : וישא משלו ויאמר מן-אדם ינחני בלק
 מלך-מואב מהררי-קדם לכה ארה-לי יעקב ולכה זעמה
 ישראל : מה אקב לא קבה אל ומה אועם לא זעם יהוה :
 כי-מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הועם לבדד
 ישכן ובגוים לא יתחשב : מי מנה עפר יעקב ומספר את-
 רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותחי אחריתי כמהו :
 ויאמר בלק אל-בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך
 והנה ברכתך בך : וישן ויאמר הלא את אשר ישם יהוה
 בפי אתו אשמך לדבר : ויאמר אליו בלק לך-נא אתי
 אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו
 לא תראה וקבנו-לי משם : ויקחהו שדה צפים אל-ראש
 הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח : ויאמר
 אל-בלק התיצב כה על-עלתך ואנכי אקרה כה : ויקר
 יהוה אל-בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל-בלק וכה
 תדבר : ויבא אליו והנו נצב על-עלתו ושרי מואב אתו
 ויאמר לו בלק מה-דבר יהוה : וישא משלו ויאמר קום
 בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר : לא איש אל ויכזב וכו'
 אדם ויתנחם ההוא אומר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה :

הנה כהן לקחתי וברך ולא אשיבנה : לא-הביט און ב 21
 ביעקב ולא-ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת
 מלך בו : אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו : כפי 22 23
 לא-נחש ביעקב ולא-קסם בישראל בעת ואמר ליעקב
 ולישראל מה-פעל אל : הן-עם בלביא יקום וכארי יתנשא 24
 לא ישכב עד-יאכל טרף ודם-חללים ישתה : ויאמר בלק כה
 אל-בלעם גם-קב לא תקבנו גם-ברך לא תברכנו : ויען 26
 בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר-
 ידבר יהוה אתו אעשה : ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא 27
 אקחך אל-מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקפתו לי
 משם : ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור הנשקף על-פניו 28
 הישימן : ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת 29
 ודקן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ונעש בלק כאשר ל
 אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח :

וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את-ישראל כד א
 ולא-הלך בפעם-בפעם לקראת נחשים וישת אל-המדבר
 פניו : וישא בלעם את-עיניו וירא את-ישראל שכנו לשבטיו 2
 ותהי עליו רוח אלהים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם 3
 בנו בער ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע אמרי-אל 4
 אשר מחזה שדו יחזה נפל וגלוי עינים : מה-טבו אלהיך ה
 יעקב משפנתיו ישראל : כנחלים נטיו כננת עלי נהר 6
 כאהלים נטע יהוה בארזים עלי-מים : וזל-מים מרליו 7
 וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו : אל 8
 מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם
 יגרם וחציו ומחץ : פרע שכב כארי ובלביא מי יקימנו 9
 מברכיך ברוד וארריך ארור : ויחר-אף בלק אל-בלעם י
 ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם לקב איבי קראתיו
 והנה ברכתך ברך זה שלש פעמים : ועתה ברח-לך אל- 11
 מקומך אמרתי כבוד אכבדך והנה מנעת יהוה מכבוד :
 ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכיה אשר-שלחת 12

אלי דברתי לאמר : אסייתן-לי בלק מלא ביתו כסף
 וזהב לא אוכל לעבר את-פי יהוה לעשות טובה או רעה
 מלבי אשר-ידבר יהוה אתו אדבר : ועתה הנני הולך
 לעמי לכה איעצד אשר יעשה העם הזה לעמה באחרית
 טו הימים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם
 הגבר שתם העין : נאם שמע אמרי-אל וידע דעת עליו
 מחזה שדו יחזה נפל וגלוי עינים : אראנו ולא עתה
 אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל
 ומחץ פאתי מואב וקרקר כל-בני-שת : והיה אדום ירשה
 19 והיה ירשה שער איביו וישראל עשה חיל : וירך מיעקב
 כ והאביד שריר מעיר : וירא את-עמלק וישא משלו ויאמר
 21 ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד : וירא את-חמיני
 22 וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנה : כפי
 23 אסייהיה לגער קו עד-מה אשור תשבך : וישא משלו
 24 ויאמר אוי מי יחיה משמו אל : וצים מיד פתים וענו
 כה אשור ועגור-עקב ונס-הוא עדי אבד : ויקם בלעם וילך וישב
 למקמו וגם-בלק הלך לדרכו : פ

א כה וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב :
 2 ותקראן לעם לזכתי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן :
 3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר-אף-יהוה בישראל :
 4 ויאמר יהוה אל-משה קח את-פל-ראשי העם והקע אותם
 ה ליהוה נגד השמש וישב חרון אף-יהוה מישראל : ויאמר
 משה אל-שבט ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל
 6 פעור : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו את-
 המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל והמה
 7 בכים פתח אהל מועד : וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן
 8 הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר
 איש-ישראל אל-הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל
 ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל :
 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן י 11
 אהרן הכהן השׁיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את-
 קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי : לכן 12
 אמר הנני נתן לו את בריתי שלום : והיתה לו ולזרעו 13
 אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויבכר
 על בני ישראל : ושם איש ישראל המכה אשר הכה 14
 את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני : ושם 15
 האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית-
 אב במדון הוא : פ וידבר יהוה אל- 16
 משה לאמר : צרור את המדינים והכיתם אותם : כי 17
 צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור
 ועל דבר כזבי בת נשיא מדון אחתם המכה ביום המגפה
 על דבר פעור : ויהי אחרי המגפה * פ 19
 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן כו א
 לאמר : שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים 2
 שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל : וידבר 3
 משה ואלעזר הכהן אתם בערכת מואב על ירדן ויהו 4
 לאמר : מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את-
 משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים : ראובן בקור ה 5
 ישראל בני ראובן חנוך משפחת חננלי לפלוא משפחת 6
 הפלאי : לחצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת הפרמי : 6
 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים 7
 אלה ושבע מאות ושלישים : ובני פלוא אליאב : ובני 8
 אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה
 אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על-
 יהוה : ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח י 9
 במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו
 לגם : ובני קרח לאמתו : ס בני שמעון 11 12

פיסקא באמצע פסוק 19. v. 12. וואו קאטעא * וזעירא v. 11. XXV.
 קריאי קרי v. 9. XXVI.

למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי למין משפחת הימיני
 ללכין משפחת הליכני : לזרח משפחת הזרחי לשאול 13
 משפחת השאולי : אלה משפחת השמעוני שנים ועשרים 14
 ס אלה ומאתים : ס בני גד למשפחתם לצפון
 משפחת הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת
 השוני : לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי : לארוד 16 17
 משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי : אלה משפחת
 בני גד לפקדיהם ארבעים אלה וחמש מאות : ס
 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען :
 כ ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ
 משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי : ויהיו בני פרץ
 לחצרון משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי : אלה 22
 משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלה וחמש
 ס מאות : ס בני יששכר למשפחתם תולע
 משפחת התולעי לפזח משפחת הפזחי : ליושוב משפחת
 כה הישבי לשמדן משפחת השמרני : אלה משפחת יששכר
 לפקדיהם ארבעה וששים אלה ושלוש מאות : ס
 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון 26
 משפחת האלני ליחלאל משפחת הוהאלאלי : אלה משפחת
 הזבולני לפקדיהם ששים אלה וחמש מאות : ס
 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים : בני מנשה 28 29
 למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד גלעד
 ל משפחת הגלעדי : אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי
 לחלק משפחת החלקי : ואשריאל משפחת האשריאל 31
 ושכם משפחת השכמי : ושמידע משפחת השמידעי ותפר 32
 משפחת התפרי : וצלפחד בן חפר לאהיו לו בנים פי 33
 אס-בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה
 ותרצה : אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים 34
 לה אלה ושבע מאות : ס אלה בני אפרים למשפחתם
 לשותלח משפחת השתלחי לזכר משפחת הזכרי לתחן
 משפחת התחני : ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני : 36

אלה משפחת בני-אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלה 37
 וחמש מאות אלה בני-יוסף למשפחתם : ס
 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלע לאשבל 38
 משפחת האשבל לאחיהם משפחת האחיהם : לשפופם 39
 משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי : ויהיו בני-מ
 בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי :
 אלה בני-בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה 41
 ושש מאות : ס אלה בני-דן למשפחתם לשוחם 42
 משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם : כל- 43
 משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלה וארבע
 מאות : ס בני אשר למשפחתם לימנה משפחת 44
 הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי :
 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת מה
 המלכיאלי : ושם בת-אשר שרה : אלה משפחת בני- 46 47
 אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות :
 ס בני נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי 48
 לבני משפחת הנוני : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת 49
 השלמי : אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם נ
 חמשה וארבעים אלה וארבע מאות : אלה פקודי בני 51
 ישראל שש-מאות אלה ואלה שבע מאות ושלושים :
 פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : לאלה תחלק 52 53
 הארץ בנחלה במספר שמות : לרב תרבה נחלתו ולמעט 54
 תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אד-בגורל יחלק נח
 את-הארץ לשמות מסות-אבתם ונחלו : על-פי הגורל תחלק 56
 נחלתו בין רב למעט : ס ואלה פקודי הלוי 57
 למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי
 למררי משפחת המררי : אלה ו משפחת לוי משפחת 58
 הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושוי
 משפחת הקרתי וקהת הולד את-עמרם : ושם ו אשת 59
 עמרם ויכבד בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד
 לעמרם את-אחרון ואת-משה ואת מרים אחתם : ויולד ס
 לאהרן

קיד
 לאהרן את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר : וימת 61
 נדב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני יהוה : ויהיו 62
 פקדיהם שלשה ועשרים אלה כל-זכר מבין-חדש ומעלה
 פי ו לא התפקדו בתוך בני ישראל פי לא-נתן להם נחלה 63
 בתוך בני ישראל : אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר
 פקדו את-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו : ובאלה 64
 לא-היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-
 סה בני ישראל במדבר סיני : כראמר יהוה להם מות ימתו
 במדבר ולא-גותר מהם איש פי אם-כלב בן-יפנה ויהושע
 בן-נון : ס
 א כו ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-
 מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה 2
 נעה וזננה ומלכה ותרצה : ותעמדנה לפני משה ולפני
 אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד 3
 לאמר : אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה
 הנועדים עליהוה בעדת-קרח כרב-חטאון מת ובנים לא- 4
 היו לו : למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו פי אין לו
 ח בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו : ויקרב משה את- 5
 משפטן לפני יהוה : פ ויאמר יהוה 6
 אל-משה לאמר : בן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם 7
 אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן 8
 להן : ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כיימות ובו אין 9
 לו והעברתם את-נחלתו לבתו : ואם-אין לו בת ונתתם 10
 י את-נחלתו לאחיו : ואם-אין לו אחים ונתתם את-נחלתו
 11 לאחי אביו : ואם-אין אחים לאביו ונתתם את-נחלתו
 לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני
 ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את-משה :
 פ ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-הר 12
 העברים הזה וראה את-הארץ אשר נתתי לבני ישראל :
 13 וראייתה אתה ונאספת אל-עמיד גם-אתה כאשר נאסף

אָהֲלֹן אָחִיךָ : כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָּר צֹן בַּמְרִיבֹת 14
הַעֲדָה לְהַקְדִּישְׁנִי בַּיּוֹם לַעֲנִייתֶם הֵם מִי־מְרִיבֹת קָדֵשׁ מִדְּבַר־
צֹן : ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : וַיִּקְדֹּד טו 16
יְהוָה אֱלֹהֵי הַרְוֹתָ לְכָל־בֶּשֶׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה : אֲשֶׁר־יָצָא 17
לַפְּנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לַפְּנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצֵאִים וְאֲשֶׁר יָבִיאִים
וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת יְהוָה כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רַעַה : וַיֹּאמֶר 18
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ
בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו : וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֲלֹעֶר 19
הַכְּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לַעֲנִייתָם : וְנִתְּתָה כ
מְהֻדָּה עָלָיו לַמַּעַשׂ וְשָׁמְעוּ כָל־עַדְת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וּלְפָנַי 21
אֲלֹעֶר הַכְּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאֵל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוֹרִים לִפְנֵי יְהוָה
עַל־פִּי וְצֵאוּ וְעַל־פִּי יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ
וְכָל־הָעֵדָה : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח 22
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי אֲלֹעֶר הַכְּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה :
וַיִּסְמַךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־ 23
מֹשֶׁה :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֹן אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּח 24 א
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִית נִיחָהי תִשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בַּמּוֹעֵד : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ 3
לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד :
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה 4
בֵּין הָעֲרָבִים : וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן ה
כֶּתִיב רְבִיעֵת הַקֵּיץ : עֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּקֹר סִינֵי לְרִית 6
נִיחָת אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַקֵּיץ לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד 7
בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד נִסְדֹּד שֶׁכֶר לַיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה 8
בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִית נִיחָת
לַיהוָה : פ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת שְׁנֵי־כִבְשִׁים 9
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
וְנִסְכּוֹ : עֹלֹת שְׁבֹת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה : י
וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה 11 פ

הב" פתחה v. 10.

(228)

פרים

פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה 12
תְּמִימִם : וְשִׁלְשָׁה עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַפֶּר
הָאֶחָד וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד :
13 וְעִשְׂרֹן עֲשָׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה
14 רִית נִיחָת אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכָּיהֶם חֲצֵי הַקֵּיץ יְהִי לַפֶּר
וְשִׁלְשֵׁת הַקֵּיץ לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַקֵּיץ לַכֶּבֶשׂ וְגַם זֹאת עֹלֹת
טו הַדֵּשׁ בַּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשֹׁעֵר עֲגִים אֶחָד לַחֲטָאת
לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : ס
16 וּבַחֲדָשׁ הַרְאִשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ פֶּסַח לַיהוָה :
17 וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה חֵג שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל :
18 בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן מִקְרֵא־קָדֵשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
19 וְהַקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל
כ אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם : וּמִנְחָתְכֶם
סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לַפֶּר וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל
21 תַעֲשׂוּ : עֲשָׂרֹן עֲשָׂרֹן תַעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
22 הַכִּבְשִׁים : וְשֹׁעֵר חֲטָאת אֶחָד לַכֶּבֶר עֲלִיכֶם : מִלֵּבַד עֹלֹת
24 הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה : כְּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ
לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה רִית־נִיחָת לַיהוָה עַל־עֹלֹת
כח הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קָדֵשׁ יְהִי
26 לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : ס וּבַיּוֹם
הַכְּבוֹדִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַת־יָמֵיכֶם
מִקְרֵא־קָדֵשׁ יְהִי לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
27 וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִית נִיחָת לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם
28 אֵיל אֶחָד שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה : וּמִנְחָתְכֶם סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לַפֶּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד :
ל 29 עֲשָׂרֹן עֲשָׂרֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : שֹׁעֵר עֲגִים
31 אֶחָד לַכֶּבֶר עֲלִיכֶם : מִלֵּבַד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ
תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם וְנִסְכָּיהֶם : פ

א כט וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לְחֲדָשׁ מִקְרֵא־קָדֵשׁ יְהִי לָכֶם
כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם :
וְעִשְׂתֶּם עֹלָה לְרִית נִיחָת לַיהוָה פֶּר בְּוֶבֶקֶר אֶחָד אֵיל
(229)

אחד

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

אָהֲלוֹ אָחִיד : כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בַמִּדְבָּר־צֹן בְּמִרְיַב־תֵּיבֵי
הַעֲדָה לְהַקְדִּישְׁנִי בַיּוֹם לַעֲנִיָּהֶם הֵם מִי־מִרְיַב־תֵּיבֵי קָדֵשׁ מִדְּבַר־
צֹן : ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : וַיִּפְקֹד טו
יְהוָה אֱלֹהֵי הַרְוֹתָ לְכָל־בֶּשֶׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה : אֲשֶׁר־יָצָא יז
לַפְּנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לַפְּנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצֵאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם
וְלֹא תִהְיֶה עֵדֶת יְהוָה כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אִיוּלְהֶם רָעָה : וַיֹּאמֶר יח
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־רָוַח
בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו : וְהֶעֱמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֱלֹהֵי יט
הַכְּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לַעֲנִיָּהֶם : וְנִתְּתָה
מִיְדוּדְךָ עָלָיו לַמַּעַשׂ וְשָׁמְעוּ כָל־עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וּלְפָנַי
אֱלֹהֵי הַכְּהֵן יַעֲמֵד וְשָׁאֵל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הַאֲוִרִים לִפְנֵי יְהוָה
עַל־פִּי וְצִאוּ וְעַל־פִּי יָבֹאוּ הוּא וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ
וְכָל־הָעֵדָה : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַכְּהֵן וּלְפָנַי כָּל־הָעֵדָה :
וַיִּסְמְךָ אֶת־יָדְךָ עָלָיו וַיִּצְוֶהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה :

פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קְרָבְנֵי לַחֲמֵי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בַמִּזְבֵּחַ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד :
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֵרְבִים : וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
כֶּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵק : עֹלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ
נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵק לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקָּדֵשׁ הַסֹּד נִסְכַּד שֶׁבֶר לַיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
בֵּין הָעֵרְבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה לְרֵיחַ
נִיחָח לַיהוָה : פ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת שְׁנַיִם־כֶּבֶשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
וְנִסְכּוֹ : עֹלֹת שְׁבֹת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ : י
וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה יי

פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
12 תְּמִימִם : וְשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפֶר
הָאֶחָד וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד :
13 וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה
14 לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכָּיהֶם חֲצִי הַהֵיזֵק יִהְיֶה לֶפֶר
וְשְׁלִישֵׁת הַהֵיזֵק לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵק לַכֶּבֶשׂ וְזֹאת עֹלֹת
טו חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשֹׁעִיר עֹזִים אֶחָד לַחֲטָאת
לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : ס

16 וּבְחֲדָשׁ הָרֵאשֹׁן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ פֶּסַח לַיהוָה :
17 וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ הַזֶּה חֵג שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל :
18 בַּיּוֹם הָרֵאשֹׁן מִקְרֵא־קָדֵשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
19 וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל
כ אֶחָד וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְהֵיזֵק לָכֶם : וּמִנְחָתְכֶם
סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל
21 תַעֲשׂוּ : עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לַשְּׁבֹעַת
22 הַכֶּבֶשִׂים : וְשֹׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לַכֶּפֶר עֲלֵיכֶם : מִלֶּבֶד עֹלֹת
24 הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה : כְּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ
לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה לְרֵיחַ־נִיחָח לַיהוָה עַל־עֹלֹת
כח הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קָדֵשׁ יִהְיֶה
26 לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ : ס וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַת־יָמֵיכֶם
מִקְרֵא־קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ :
27 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחָח לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם
28 אֵיל אֶחָד שִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה : וּמִנְחָתְכֶם סֹלֶת בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד שְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד :
ל עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לַשְּׁבֹעַת הַכֶּבֶשִׂים : שֹׁעִיר עֹזִים
31 אֶחָד לַכֶּפֶר עֲלֵיכֶם : מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ
תְּמִימִם וְהֵיזֵקֵיכֶם וְנִסְכָּיהֶם : פ

א כט וּבְחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לְחֲדָשׁ מִקְרֵא־קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :
וְעֹשִׁיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחָח לַיהוָה פֶּר בְּוֶבֶקֶר אֶחָד אֵיל

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם : ומנחתם סלת 3
 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל :
 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר-עזים 4
 אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החדש ומנחתה 6
 ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לרית נוח
 אשה ליהוה : ס ובשעור לחדש השביעי הזה 7
 מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה
 לא תעשו : והקרבתם עלה ליהוה רית נוח פר בן- 8
 בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם יהיו
 לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר 9
 שני עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד י
 לשבעת הכבשים : ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת 11
 הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם : ס
 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה 12
 לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת
 ימים : והקרבתם עלה אשה רית נוח ליהוה פרים בני- 13
 בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה
 עשר תמימם יהיו : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה 14
 עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל
 האחד לשני האילם : ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה 15
 עשר כבשים : ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד 16
 מנחתה ונספה : ס וביום השני פרים בני-בקר 17
 שנים עשר אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר
 תמימם : ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים 18
 במספרם כמשפט : ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת 19
 התמיד ומנחתה ונספיהם : ס וביום השלישי כ
 פרים עשתי-עשר אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה
 עשר תמימם : ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים 21
 במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד 22
 ומנחתה ונספה : ס וביום הרביעי פרים 23

עשרה אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם :
 24 מנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 כה כמשפט : ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד
 26 מנחתה ונספה : ס וביום החמישי פרים תשעה
 אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם :
 27 ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 28 כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 29 ונספה : ס וביום הששי פרים שמנה אילם
 ל שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם
 31 ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה :
 32 ס וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים
 33 בני-שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם ונספיהם לפרים
 34 לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם : ושעיר חטאת אחד
 לה מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה : ס ביום
 השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו :
 36 והקרבתם עלה אשה רית נוח ליהוה פר אחד איל אחד
 37 כבשים בני-שנה שבעה תמימם : מנחתם ונספיהם לפר
 38 לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד
 39 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה : אלה תעשו ליהוה
 בקמועדיכם לבד מגדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
 ולנספויכם ולשלמיכם :

א ל ויאמר משה אל-בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה את-
 משה :

פ פ פ מב 42

2 ויודבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה
 3 התקבר אשר צוה יהוה : איש פרי-יודר נדר ליהוה או-העבד
 שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל דברו ככל-היצא מפיו
 4 ועשה : ואשה פרי-תלך נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
 ה אביה בנעריה : ושמע אביה את-נדרה ואסרה אשר אסרה

על-נפשה והחריש לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום : ואם-הניא אביה אתה ביום
 שָׁמְעוּ כָּל-נְדָרֶיהָ וְאִסְרֶיהָ אֲשֶׁר-אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ לֹא יקום
 ויהוה יסלח-לה כִּי-הֵנִיא אֲבִיהָ אֹתָהּ : ואם-היו תהיה
 לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על-
 נפשה : ושָׁמַע אִישָׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ וְהַחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ
 וְאִסְרָה אֲשֶׁר-אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יקמו : ואם ביום שָׁמַע
 אִישָׁה יֵנִיא אוֹתָהּ וְהִפֵּר אֶת-נְדָרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא
 שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ ויהוה יסלח-לה : ונדר י
 אֲלֻמָּנָה וְגִרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר-אִסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יקום עליה :
 ואם-בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה בשבעה
 ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל-נדריה
 וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום : ואם-הפריפר אתם
 אישה ביום שָׁמְעוּ כָּל-מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וְלֹא אִסַּר נַפְשָׁהּ
 לֹא יקום אישה הפריפר ויהוה יסלח-לה : כל-נדר וכל-
 שבעת אסר לענת נפש אישה וקימנו ואישה ופרנו
 ואם-החריש וחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל-
 נדריה או את-כל-אסריה אשר עליה הקים אתם כִּי-הַחְרִישׁ
 לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ : ואם-הפריפר אתם אחרי שָׁמְעוּ וְנָשָׂא
 אֶת-עֹנָהּ : אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה בין
 איש לאשתו בין-אב לבתו בנגעריה בית אביה :

פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : נקם נקמת לא א
 בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל-עמיה : וידבר
 משה אל-העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על-מדון לתת נקמת-יהוה במדון : אלה למטה אלה למטה
 לכל מטות ישראל תשלחו לצבא : וימסרו מאלפי ישראל ה
 אלה למטה שנים-עשר אלה חלוצי צבא : וישלח אתם
 משה אלה למטה לצבא אתם ואת-פינתם בראלעזר הכהן
 לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועעה בידו : ויצבאו על-
 מדון כאשר צוה יהוה את-משה ויחרגו כל-זכר : ואת-
 מלכי מדון הרגו על-חלליהם את-אני ואת-רקם ואת-צור
 ואת

ואת-חור ואת-רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם בן-בעור
 9 הרגו בחרב : וישבו בני-ישראל את-נשי מדון ואת-טפם
 י ואת כל-בהמתם ואת-כל-מקניהם ואת-כל-חילם בזוה : ואת
 11 כל-עריהם במושבתם ואת כל-טירתם שרפו באש : ויקחו
 12 את-כל-השילל ואת כל-המלקוח באדם ובבהמה : ויבאו
 אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-עדת בני-ישראל את-השבי
 ואת-המלקוח ואת-השילל אל-המחנה אל-ערבת מואב אשר
 13 על-ירדן ירחו : ויצאו משה ואלעזר הכהן
 14 וכל-נשיאי העדה לקראתם אל-מחוץ למחנה : ויקצף
 משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
 15 מצבא המלחמה : ויאמר אליהם משה החייתם כל-
 16 נקבה : הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר-מעל
 17 ביהוה על-דבר-פעור ותהיו הפנפה בעדת יהוה : ועתה
 הרגו כל-זכר בטף וכל-אשה ידעת איש למשקב זכר הרגו :
 18 וכל הטף בנשים אשר לא-ידעו משקב זכר החיו לכם :
 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל
 20 נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
 כ ושביתכם : וכל-בגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עזים וכל-כלי-
 21 עץ תתחטאו : ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי
 הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה
 22 את-משה : אך את-הנוהב ואת-הכסף את-הנהשת את-
 23 הפרזל את-הבדיל ואת-העפרת : כל-דבר אשר-יבא באש
 תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא-
 24 יבא באש תעבירו במים : וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
 וטהרתם ואחר תבאו אל-המחנה : ויאמר
 יהוה אל-משה לאמר : שא את ראש מלקוח השבי באדם
 27 ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה : וחצית
 את-המלקוח בין תכשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל-
 28 העדה : והרמת מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים
 לצבא אחד נפש מחמש המאות מן-האדם ומן-הבקר ומן-
 29 החמרים ומן-הצאן : ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר
 הכהן

על-נפשׁה והחריש לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשׁה יקום : ואם-הניא אביה אתה ביום
 שמעו כל-נדריה ואסריה אשר-אסרה על-נפשׁה לא יקום
 ויהוה יסלח-לה כִּי-הניא אביה אתה : ואם-היו תהיה
 לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על-
 נפשׁה : ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה
 ואסרה אשר-אסרה על-נפשׁה יקמו : ואם ביום שמע
 אישה נניא אותה והפר את-נדרה אשר עליה ואת מבטא
 שפתיה אשר אסרה על-נפשׁה ויהוה יסלח-לה : ונדר
 אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשׁה יקום עליה :
 ואם-בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשׁה בשבעה :
 ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל-נדריה
 וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשׁה יקום : ואם-הפר ופר אתם
 אישה ביום שמעו כל-מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשׁה
 לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח-לה : כל-נדר וכל-
 שבעת אסר לענת גפשׁ אישה יקימו ואישה יפרנו :
 ואם-החריש יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל-
 נדריה או את-כל-אסריה אשר עליה תקים אתם כִּי-החריש
 לה ביום שמעו : ואם-הפר ופר אתם אחרי שמעו ונשא
 את-עונה : אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה בן
 איש לאשתו בן-אב לבתו בנעריה בית אביה :

פ וידבר יהוה אל-משה לאמר : נקם נקמת ל^א
 בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל-עמיה : וידבר
 משה אל-העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על-מדון לתת נקמת-יהוה במדון : אלה למטה אלה למטה
 לכל מטות ישראל תשלחו לצבא : ויקסרו מאלפי ישראל
 אלה למטה שנים-עשר אלה חלוצי צבא : וישלח אתם
 משה אלה למטה לצבא אתם ואת-פינחס בן-אלעזר הכהן
 לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו : ויצבאו על-
 מדון כאשר צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכר : ואת-
 סלכי מדון הרגו על-חלליהם את-אני ואת-דקם ואת-צוד
 ואת

ואת-חור ואת-רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם בן-בעור
 הרגו בחרב : וישבו בני-ישראל את-נשי מדון ואת-טפם
 ואת כל-בהמתם ואת-כל-מקניהם ואת-כל-חילם בזוה : ואת
 כל-עריהם במושבתם ואת כל-שירתם שרפו באש : ויקחו
 את-כל-השילל ואת כל-המלקוח באדם ובבהמה : ויבאו
 אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-עדת בני-ישראל את-השבי
 ואת-המלקוח ואת-השילל אל-המחנה אל-ערבת מואב אשר
 על-ירדן ירחו : ויצאו משה ואלעזר הכהן
 וכל-נשיאי העדה לקראתם אל-מחוץ למחנה : ויקצף
 משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
 מצבא המלחמה : ויאמר אליהם משה החייתם כל-
 נקבה : הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר-מעל
 ביהוה על-דבר-פעור ותהי המנפה בעדת יהוה : ועתה
 הרגו כל-זכר בטף וכל-אשה ידעת איש למשקב זכר הרגו :
 וכל הטף בנשים אשר לא-ידעו משקב זכר החיו לכם :
 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל
 נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
 כ ושביתם : וכל-בגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עים וכל-כלי-
 עץ תתחטאו : ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי
 הצבא הבאים למלחמה זאת תקת התורה אשר-צוה יהוה
 את-משה : אך את-הזקב ואת-הכסף את-הנחשת את-
 הברזל את-הבדיל ואת-העפרת : כל-דבר אשר-יבא באש
 תעבירו באש וטהר אד במי נדה יתחטא וכל אשר לא-
 יבא באש תעבירו במים : וכבסתם בגדיכם ביום השביעי
 כה וטהרתם ואחר תבאו אל-המחנה : ויאמר
 יהוה אל-משה לאמר : שא את ראש מלקוח השבי באדם
 ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה : וחצית
 את-המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל-
 העדה : והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים
 לצבא אחד נפש מחמש המאות מן-האדם ומן-הבקר ומן-
 החמרים ומן-הצאן : ממהציתם תקחו ונתתה לאלעזר

הִכְהֵן תְּרוּמַת יְהוָה : וּמִמַּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקַּח וְאֶחָד וּלְ
 אָחִיו מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הַבָּקָר מִן־הַתְּמָרִים וּמִן־
 הַצֹּאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּנְתַתָּה אֹתָם לְלוֹיִם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת
 מִשְׁכַּן יְהוָה : וַעֲשֵׂה מִשֵּׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה : וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ יִתֵּר הַבָּן אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַצֹּבָא
 צֹאן שְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים : וּבָקָר
 שְׁנַיִם וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵים אֶלֶף : וַחֲמֵרִים אֶחָד וּשְׁשִׁים אֶלֶף : וּנְפִישׁ לֹה
 אָדָם מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל־נַפְשׁ שְׁנַיִם
 וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף : וַתְּהִי הַמַּחְצֵה חֶלֶק הַיְצִאִים בְּצֹבָא מִסְּפָר
 הַצֹּאן שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּשְׁבַע־ת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
 מֵאוֹת : וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן־הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֹמֶשׁ
 וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵים : וַחֲבָקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֶכֶס לַיהוָה שְׁנַיִם
 וּשְׁבַע־עֶשְׂרֵים : וַחֲמֵרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמֶכֶס לַיהוָה מִ
 אֶחָד וּשְׁשִׁים : וּנְפִישׁ אָדָם שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵים אֶלֶף וּמֶכֶס לַיהוָה מִ
 שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים נְפִישׁ : וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָה
 לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וּמִמַּחְצֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים הַצֹּבָאִים : וַתְּהִי
 מַחְצֵת הַעֲדָה מִן־הַצֹּאן שְׁלֹש־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
 שְׁבַע־ת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת : וּבָקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף :
 וַחֲמֵרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת : וּנְפִישׁ אָדָם שִׁשָּׁה מֵאוֹת
 עֶשְׂרֵים אֶלֶף : וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאֶחָד
 אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹיִם
 שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפָּקָדִים אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַצֹּבָא שְׂרֵי הָאֲלָפִים
 וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת : וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ
 אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֵּנוּ אִישׁ : וּנִקְרַב נ
 אֶת־מִרְבֵּן יְהוָה אִישׁ אִשׁ אֲשֶׁר מִצָּא כָּל־יְהוָה אֶצְעָדָה וְצָמִיד
 טְבַעַת עָגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל־נַפְשֵׁינוּ לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֹתָם כֹּל כְּלֵי מַעֲשֵׂה : וַיְהִי
 כָּל־זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵים אֶלֶף שְׁבַע־
 מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמֵּאוֹת :

53 54 אנשי הצבא בזו איש לו : ויקח משה ואלעזר הכהן את
 הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל־אהל
 מועד וזכרון לבני־ישראל לפני יהוה : פ
 א לב ומקנה רב היה לפני ראובן ולבני־גד עצום מאד ויראו
 את־ארץ יעזר ואת־ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה :
 2 ויבאו בני־גד ובני ראובן ויאמרו אל־משה ואל־אלעזר
 3 הכהן ואל־נשיאי העדה לאמר : עטרות ודיבן ויעזר
 4 ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען : הארץ אשר
 הנה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדי
 ה מקנה : ויאמרו א־מִצָּאנו חו בעיניך יתן
 את־הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל־תעברנו את־הירדן :
 6 ויאמר משה לבני־גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה
 7 ואתם תשבּוּ כֹה : ולמה תנואון את־לב בני ישראל מעבר
 8 אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה : כֹה עשו אִבְתִּיכֶם בְּשִׁלְתִּי
 אתם מקדש ברנע לראות את־הארץ : ויעלו עד־נחל
 אִשְׁפּוֹל ויראו את־הארץ ויניאו את־לב בני ישראל לבלתי־
 10 יבא אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה : ויחר־אף יהוה ביום
 11 ההוא וישבע לאמר : אִם־יראו האנשים העלים ממצרים
 12 מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 13 לְאֲבֹרָהֶם לִיצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי לֹא־מְלֹא אֶחָדִי : בְּלִתִּי כָּלֶב
 14 בְּיָרְפָנָה הַקָּנִזִּי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּרְנֹנִי כִּי מְלֹא אֶחָדִי יְהוָה : וַיַּחֲר־
 אף יהוה בישראל ויגעם במדבר ארבעים שנה עד־תֵּם
 16 כָּל־הַדּוֹר הַעֹשֶׂה הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה : וְהִנֵּה קָמְתָם תַּחַת
 אִבְתִּיכֶם תִּרְבּוּת אֲנָשִׁים חֲטָאִים לִסְפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־
 17 יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל : כִּי תִשׁוּבוּן מֵאֶחָדִי וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ
 18 בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתְם לְכָל־הָעָם הַזֶּה : וַיִּגְשׁוּ
 אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ נִדְרַת צֹאן נִבְנָה לְמַקְנֵנוּ כֹּה וְעַרְיִם לְטַפְּנוּ :
 17 וְאַנְחֵנוּ נַחֲלַץ חַיִּים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֵנָם
 אֶל־מִקְוָמָם וַיִּשָּׁב טַפְּנוּ בְּעַרְי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח
 18 לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ גַּחֲלָתוֹ :

כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו
 אלינו מעבר הירדן מזרחה : פ ויאמר כ
 אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני
 יהוה למלחמה : ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני
 יהוה עד הורישו את אויבי מפניו : ונכבשה הארץ לפני
 יהוה ואתר תשבנו והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה
 הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה : ואם לא תעשו כן
 הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם :
 בני לכם ערים לטפכם ונגדרת לצנאכם והיצא מפיכם
 תעשו : ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך כח
 געשו כאשר אדני מצוה : טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו
 והיושם בערי הגלעד : ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני
 יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : ויצו להם משה את
 אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות
 לבני ישראל : ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד ובני
 ראובן ואתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה
 ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד
 לאחזה : ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם ל
 בארץ כנען : ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר
 יהוה אל עבדיך כן נעשה : נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה
 ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן : ויתן להם
 משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף
 את ממלכת סיון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן
 הארץ לעריל בגבלת ערי הארץ סביב : ויבנו בני גד את
 דיבן ואת עטרת ואת ערער : ואת עטרת שופן ואת יעזר לה
 ונגבהה : ואת בית נמרה ואת בית הון ערי מבצר ונגדרת
 צאן : ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת
 קריתים : ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה
 ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו : וילכו בני
 מקיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר
 בה : ויתן משה את הגלעד למקיר בן מנשה וישב בה : מ
 ויאיר

41 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות
 42 ויאיר : ונכח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
 נכת בשמו :

פ פ פ מג 43

א לג אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 2 ביד משה ואהרן : ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם
 3 על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס
 בתדש הראשון בחמשה עשר יום לתדש הראשון ממחרת
 הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעינו כל מצרים :
 4 ומצרים מקברים את אשר הפה יהוה בהם כל בכור
 ה ובאלהיהם עשה יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל מרעמסס
 6 ויחנו בסכת : ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
 7 המדבר : ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני
 8 בעל צפון ויחנו לפני מגדל : ויסעו מפני החירת ויעברו
 בתוד-הים המדברה וילכו בדרך שלשת ימים במדבר אתם
 9 ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים
 י עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם : ויסעו
 11 מאילם ויחנו עלים-סוף : ויסעו מים-סוף ויחנו במדבר-
 12 13 סין : ויסעו ממדבר-סין ויחנו בדפקה : ויסעו מדפקה
 14 ויחנו באלוש : ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם
 טו מים לעם לשקות : ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני :
 16 17 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה : ויסעו מקברת
 18 התאוה ויחנו בחצרת : ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה :
 כ 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברפון פרץ : ויסעו מרפון פרץ ויחנו
 21 22 בלבנה : ויסעו מלבנה ויחנו ברסה : ויסעו מרסה ויחנו
 23 24 בקהלתה : ויסעו מקהלתה ויחנו בהר-שפר : ויסעו
 כה מהר-שפר ויחנו בקרדה : ויסעו מקרדה ויחנו במקהלת :
 26 27 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת : ויסעו מתחת ויחנו בתרח :
 28 29 ויסעו מתרח ויחנו במתקרה : ויסעו ממתקרה ויחנו
 ל 31 בחשמנה : ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות : ויסעו

ה" רפה 42. v.

ממסרות ויחניו בבני יעקן : ויסעו מבני יעקן ויחניו בחר 32
הגדגד : ויסעו מחר הגדגד ויחניו בוטבתה : ויסעו 34 35
מיטבתה ויחניו בעברנה : ויסעו מעברנה ויחניו בעצון לה
גבר : ויסעו מעצון גבר ויחניו במדבר-צן הוא קדש : ויסעו 37 36
מקדש ויחניו בחר החר בקצה ארץ אדום : ויעל אהרן 38
הכהן אל-הר החר על-פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
לצאת בני-ישראל מארץ מצרים בהדש החמישי באחד
להדש : ואהרן בן-שלש ועשרים ומאת שנה במתו בחר 39
החר : וישמע הפנעני מלך ערד והוא-ישב מ
בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל : ויסעו מחר החר 41
ויחניו בצלמנה : ויסעו מצלמנה ויחניו בפון : ויסעו 43 42
מפון ויחניו באבת : ויסעו מאבת ויחניו בעני העברים 44
בגבול מואב : ויסעו מעיים ויחניו בדיבן נד : ויסעו מדיבן מה 46
גד ויחניו בעלמן דבלתימה : ויסעו מעלמן דבלתימה 47
ויחניו בקרי העברים לפני נבו : ויסעו מקרי העברים 48
ויחניו בערבת מואב על ירחו ורחו : ויחניו על-הירדן מבית
הישמת עד אבל השטים בערבת מואב : ס
וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ורחו לאמר : ג
דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את- 51
הירדן אל-ארץ כנען : והורשתם את-כל-ישובי הארץ 52
מפניכם ואבדתם את כל-משפחתם ואת כל-צלמי מסכתם
תאבדו ואת כל-במותם תשמדו : והורשתם את-הארץ 53
וישבתם-בה כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אתה :
והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחתים לרב תרבו את- 54
גחלתו ולמעט תמעט את-גחלתו אל אשר-יצא לו שמה
הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו : ואם-לא נה
תורישו את-ישובי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לשבים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם על-הארץ
אשר אתם יושבים בה : והיה כאשר דמיתו לעשות להם 56
אעשה לכם :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל לד א
ואמרת (238)

ואמרת אלהם כראתם באים אל-הארץ כנען זאת הארץ
אשר תפל לכם בגחלה ארץ כנען לנבלתיה : והיה לכם 3
פאת-נגב ממדבר-צן על-ידי אדום והיה לכם גבול נגב
מקצה ים-המלח קדמה : ונסב לכם הגבול מנגב למעלה 4
עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש כנען ויצא
ה חצר-אדר ועבר עצמנה : ונסב הגבול מעצמון נחלה 5
מצרים והיו תוצאתיו הימה : ונגבול ים והיה לכם הים 6
הגדול ונגבול זה-יהיה לכם גבול ים : וזה-יהיה לכם גבול 7
צפון מדינים הגדל תתאו לכם הר החר : מחר החר 8
תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה : ויצא הגבל 9
זכרנה והיו תוצאתיו חצר עינו וזה-יהיה לכם גבול צפון :
10 והתאויתם לכם לנגבול קדמה מחצר עינו שפמה : וירד
הגבל משכם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומחה על-
12 כחר ים-כנרת קדמה : וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו
13 ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לנבלתיה סביב : ויצו
משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
אתה בגורל אשר צנה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי
14 המטה : כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה
בני-הנדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם :
15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ורחו
16 קדמה מזרחה : פ וידבר יהוה אל-משה
17 לאמר : אלה שמות האנשים אשר-ינחלו לכם את-
18 הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן-נון : ונשיא אחד נשיא
19 אחד ממטה תקחו לנחל את-הארץ : ואלה שמות האנשים
כ למטה יהודה פלב בן-יפנה : ולמטה בני שמעון שמואל
21 22 בן-עמיהוד : למטה בנימן אלידד בן-כסלון : ולמטה בני-
23 דן נשיא בקי בן-גלי : לבני יוסף למטה בני-מנשה
24 נשיא בניאל בן-אפר : ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל
כח בן-שפטן : ולמטה בני-זבולן נשיא אליצפן בן-פרגד :
26 27 ולמטה בני-יששכר נשיא פלטיאל בן-עון : ולמטה בני-

והיו ק" 4.

אשר נשיא אחיהוד בן-שלמי : ולמטה בני-נפתלי נשיא 28
בדהאל בן-עמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני- 29
ישראל בארץ כנען : פ

וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ידין ירחו לה א
לאמר : צו את-בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחוזתם 2
ערים לשבת ומגדש לערים סביבותיהם תתנו ללוים : והיו 3
הערים להם לשבת ומגדשיהם יהיו לבהמתם ולרכושם
ולכל חיותם : ומגדשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר 4
והוציח אלף אמה סביב : ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-ה 5
קדמה אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-
פאת-ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוך זה יהיה להם מגדשי הערים : ואת הערים 6
אשר תתנו ללוים את שש-ערי המקלט אשר תתנו לגם
שמה הרצח ועליותם תתנו ארבעים ושתים עיר : כל- 7
הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמונה עיר אתהן ואת-
מגדשיהן : והערים אשר תתנו מאחזות בני-ישראל מאת 8
הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר
ינחלו ותן מערי ללוים : פ וידבר יהוה 9
אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי י
אתם עברים את-היבדן ארצה כנען : והקדיתם לכם ערים 11
ערי מקלט תהיינה לכם וגם שמה רצח מכה-נפש בשגגה :
והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד-עמדו 12
לפני העדה למשפט : והערים אשר תתנו שש-ערי מקלט 13
תהיינה לכם : את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת 14
שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה : לבני 15
ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש-הערים האלה
למקלט לגם שמה כל-מכה-נפש בשגגה : ואם-בכלי 16
ברזל והכהו וימת רצח הוא ימת הרצח : ואם 17
באבן יד אשר-ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת
הרצח : או בכלי עץ-יד אשר-ימות בו הכהו וימת רצח 18
הוא מות יומת הרצח : גאל הדם הוא ימית את-הרצח 19
בפנש (240)

כ בפגועו-בו הוא ימתנו : ואם-בשנאה יהרגנו או-השליך 21
עליו בצדקה וימת : או באיבה הכהו בידו וימת מות-
יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את-הרצח בפגועו-
22 בו : ואם-בפגעת בלא-איבה הדפו או-השליך עליו כל-כלי
23 בלא צדקה : או בכל-אבן אשר-ימות בה בלא ראות ויפל
24 עליו וימת והוא לא-אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו
העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה :
כה והצילו העדה את-הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה
אל-עיר מקלטו אשר-גם שמה וישב בה עד-מות הכהן
26 הגדל אשר-משה אתו בשמן הקדש : ואם-יצא יצא הרצח
27 את-גבול עיר מקלטו אשר יגוס שמה : ומצא אתו גאל
הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את-הרצח
28 אין לו דם : כי בעיר מקלטו ישב עד-מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל-ארץ אחוזתו :
29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדתיתכם בכל מושבותיכם :
ל-כל-מכה-נפש לפי עדים ירצח את-הרצח ועד אחד לא-
31 יענה בגפש למות : ולא-תקחו כפר לגפש רצח אשר-הוא
32 רשע למות פי-מות יומת : ולא-תקחו כפר לגוס אל-עיר
33 מקלטו לשוב לשבת בארץ עד-מות הכהן : ולא-תחניפו
את-הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את-הארץ
ולארץ לא-יכפר לדם אשר שפד-בה כי-אם בדם שפכו :
34 ולא תטמא את-הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן
בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל : פ
א לו ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן-
מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים
2 ראשי אבות לבני ישראל : ויאמרו את-אדני צוה יהוה
לתת את-הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה
3 ביהוה לתת את-נחלת צלפחד אחינו לבנתיו : והיו לאחד
מבני שבטי בני-ישראל לנשים ויגדעו נחלתו מנחלת
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגדל
4 נחלתנו יגרע : ואם-ידיעה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתו
(241)
על 16

על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו
 יציע נחלתו : ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר ה
 כן מטה בני יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה יהוה ⁶
 לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך
 למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא תסב נחלה ⁷
 לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו
 ידבקו בני ישראל : וכל בית ירשת נחלה ממטות בני ⁸
 ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען
 יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו : ולא תסב נחלה ⁹
 ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני
 ישראל : כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד : ¹⁰
 ותהיינה מחלה תרצה ונחלה ומלכה ונעה בנות צלפחד ¹¹
 לבני דדיהן לנשים : ממשפחת בני מנשה בני יוסף היו ¹²
 לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן : אלה ¹³
 המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני
 ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו :

חזק :

סכום פסיקי דפטר בסדבר אלף וסאתים ושסנים ושמונת . ארפכ סימן : והצו והיה
 האיש אשר אבחר בו סשרו יפרח : ופרשיותיו עשרת . יי בדד ינהנו סימן : וסדריו
 ל"ב . לב טהור כרא לי אלהים סימן : ופרקיו ל"ו . לו הכסו ישכילו זאת סימן :
 סניין הפחחות שתים ותשעים . ייסתוסות ששים ושש . הכל מאה
 וחמשים ושמונה פרשיות . אני חלקך ונחלתך סימן :

* אלה הדברים :

פרשה מד 44

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף בן פארו ובין תפל ולבו
 2 ונחצרת ודי זקב : אחד עשר יום מחרב הדרך הרשעיר עד
 3 קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד
 לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו
 4 אלהם : אחרי הפתו את סיוח מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי :
 ה בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה
 6 הזאת לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב
 7 לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל
 8 כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
 9 הפנעני ותלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת : ראה נתתי
 לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולורעם
 9 אחריהם : ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי
 10 שאת אתכם : יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
 11 ככוכבי השמים לרב : יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם
 12 ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם : איכה
 13 אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם : הבו לכם אנשים
 14 חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשמים בראשיכם : ותענו

* יניח ד" שימן פנויות ותחיל סתחלת שישה ה" (243)

אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות : ואקח את-טו
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים
עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם : ואצוה את-שבטיכם בעת ההוא 16
לאמר שמע בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו
ובין גרו : לא-תפירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון 17
לא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר
יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי : ואצוה אתכם בעת 18
ההוא את כל-הדברים אשר תעשון : ונסע מהרב וגלד 19
את כל-המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
ההוא האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
ברנע : ואמר אלכם באתם עד-הר האמרי אשר-יהוה כ
אלהינו נתן לנו : ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את-הארץ 21
עלה יש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לד אל-תירא ואל-
תחת : ותקרבון אל כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו 22
ותפרו לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר
בעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן : וישוב בעיני 23
הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט :
ויפנו ויעלו ההרה ונבאו עד-גחל אשכל וירגלו אתה : 24
ויקחו בידם מפני הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר כה
ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו : ולא 26
אבותם לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם : ותרגנו 27
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ
מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו : אנה ו אנחנו 28
עלים אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו
ערים גדלות ובצורת בשמים וגם-בני ענקים ראינו שם :
ואמר אלכם לא-תערצון ולא-תיראון מהם : יהוה אלהיכם ל 29
הולך לפניכם הוא ולחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם : ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה 31
אלהיך כאשר ישא-איש את-בנו בכל-הדרך אשר הלכתם
עד-באכם עד-המקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמינים 32

בירהו אלהיכם : הולך לפניכם בדרך לתור לכם מקום 33
להנחתכם באש : לילה לראתכם בדרך אשר תלכו-בה ובענו
יומם : וישמע יהוה את-קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר :
לה אם-יראה איש באנשים האלה תדור הרע הזה את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם : זולתי כלב בן-יפנה 36
הוא יראנה ולו-אתן את-הארץ אשר דרד-בה ולבנו ישן
אשר מלא אתרי יהוה : גם-בי התאנף יהוה בגללכם 37
לאמר גם-אתה לא-תבא שם : יהושע בן-נון העמד לפניך 38
הוא יבא שמה אתו חוק כירהו ויחלנה את-ישראל :
וטפכם אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר לא-ידעו 39
היום טוב ורע המה יבאו שמה ולחם אתננה והם יירשוה :
מ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים-סוף : ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל
אשר-צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את-כלי מלחמתו
ותהינו לעלת ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר להם לא 42
תעלו ולא-תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפון לפני
אויביכם : ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי יהוה 43
ותודו ותעלו ההרה : ויצא האמרי הישב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו
מה אתכם בשער עד-חרמה : ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא- 44
שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם : ותשבו בקדש ימים 46
רבים כימים אשר ישבתם :

א ב

ונפנו ונסע המדברה דרך ים-סוף כאשר דבר יהוה
אלי ונסב את-הר-שעיר ימים רבים :
2 ויאמר יהוה אלי לאמר : רב-לכם סב את-ההר הזה
4 פנו לכם צננה : ואת-העם צו לאמר אתם עברים בגבול
אחיכם בני-עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם
ה מאד : אל-תתגרו בם כי לא-אתן לכם מארצם עד מדרך
6 כפר-הגל כי-ירשה לעשו נתתי את-הר שעיר : אכל תשברו
מאתם בכסף ואכלתם וגם-מים תכרו מאתם בכסף
7 ושתיתם : כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך וידע

לכתוב את המדבר הגדל הזה ו ארבעים שנה יהיה
 אלהי עמו לא חסרת דבר : ונעבר מאת אחינו בני עשו
 הישבים בשער מדרד הערבה מאילת ומעצין גבר *
 ס ונפון ונעבר דרד מדבר מואב : ויאמר
 יהוה אלי אל תצור את מואב ואל תתגר גם מלחמה פי
 לא אתו לך מארצו ירשה פי לבני לוט נתתי את ער
 ירשה : האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם י
 כענקים : רפאים וחשבו איהם כענקים והמאבים וקראו
 להם אמים : ובשער יושבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
 וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
 ירשתו אשר נתן יהוה להם : עתה קמו ועברו לכם את
 בחל זרד ונעבר את נחל זרד : והימים אשר הלכנו
 מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה
 שנה עדתם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
 כאשר נשבע יהוה להם : וגם ידיהוה היתה גם להם ט
 מקרב המחנה עד תמם : ויהי כאשר תמו כל אנשי
 המלחמה למות מקרב העם : ס וידבר יהוה
 אלי לאמר : אתה עבר היום את נבול מואב את ער :
 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר גם פי לא אתו
 מארץ בני עמון לך ירשה פי לבני לוט נתתי ירשה :
 ארץ רפאים תחשב איה הוא רפאים וישבו בה לפנים כ
 והעמנים וקראו להם ומזמים : עם גדול ורב ורם כענקים
 וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם : כאשר
 עשה לבני עשו הישבים בשער אשר השמיד את חתרי
 מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה : והענים
 הישבים בחצרים עד ענה כפתרים היצאים מפפתר השמידם
 וישבו תחתם : קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי
 בידך את סיון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש
 והתגר בו מלחמה : היום הזה אחל תת פחד ויראתך כה
 על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו

26 וחלו מפניד : ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיוח
 27 מלך חשבון דברי שלום לאמר : אעברה בארצה בדרך
 28 בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל : אבל בכסף תשברני
 ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברנלי :
 29 כאשר עשיתי לי בני עשו הישבים בשער והמואבים הישבים
 בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהיה
 ל אלהינו נתן לנו : ולא אבה סיוח מלך חשבון העברני
 בו כיהקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למע
 31 תתו בידך פנים הזה : ס ויאמר יהוה אלי
 ראה החלתי תת לפניך את סיוח ואת ארצו החל רש
 32 לרשת את ארצו : ויצא סיוח לקראתנו הוא וכל עמו
 33 למלחמה יהצה : ויתגהו יהוה אלהינו לפנינו ונגד אתו
 34 ואת בניו ואת כל עמו : ונלכד את כל עריו בעת ההוא
 ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו
 לה שריד : רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו :
 36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והער אשר בנחל ועד
 הנלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן
 37 יהוה אלהינו לפנינו : רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל
 יד נחל ופק וערי הדר וכל אשר צוה יהוה אלהינו :
א ג ונפון ונעל דרד הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
 2 הוא וכל עמו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה אלי אל
 תירא אתו פי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיוח מלך האמרי אשר יושב
 3 בחשבון : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן
 4 ואת כל עמו ונפחו עד בלתי השאיר לו שריד : ונלכד
 את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו
 מאתם ששים עיר כל חבל ארנב ממלכת עוג בבשן :
 ח כל אלה ערים בצורת חומה גבהה דלתים ובקריח לבד מערי
 6 הפרזן הרבה מאד : ונחרם אותם כאשר עשינו לסיוח
 7 מלך חשבון חחרם כל עיר מתם הנשים והטף : וכל

הבחמה ושלל הערים בנזוני לנו : ונקח בעת ההוא את-
 הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל
 ארנו עד-הר הרמון : צידנים וקראו לחרמון שרן והאמרי
 וקראו-לו שניר : כל ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן ו
 עד-סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בפשן : פי רק-עוג
 מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הגה ערשו ערש ברזל
 הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארפה וארבע אמות
 רחבה באמת-איש : ואת-הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
 מערער אשר-על-נחל ארנו וחצי הר-הגלעד ועריו נתתי
 לקאובני ולגדי : ויתר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג נתתי
 לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל-הבשן ההוא
 וקרא ארץ רפאים : ואיר בור-מנשה לקח את-פל-חבל
 ארנב עד-גבול הגשוירי והמעבתי ויקרא אתם על-שמו
 את-הבשן חות ואיר עד היום הזה : ולמקיר נתתי את-טו
 הגלעד : ולקאובני ולגדי נתתי מו-הגלעד ועד-נחל ארנו
 תוד הנחל ונגל ועד יבק הנחל גבול בני עמון : והערבה
 והירדן ונגל מפגרת ועד ים הערבה ים הפלח תחת
 אשדת הפסגה מזרחה : ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
 יהוה אלהיכם נתן לכם את-הארץ הזאת לרשתה חלוצים
 תעברו לפני אחיכם בני-ישראל כל-בני-חיל : רק נשיכם
 וטפכם ומקונכם ידעתי כי-מקנה רב לכם ישבו בעריכם
 אשר נתתי לכם : עד אשר-יגית יהוה ו לאחיכם ככם כ
 וירשו גם-הם את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
 בעבר הירדן ושבתם איש לרשתו אשר נתתי לכם : ואת-
 יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל-אשר
 עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כו-יעשה יהוה
 לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא תיראום פי
 יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

ס ס ס מה 45

ואתחנן אל-יהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה אתה 23 24

כתוב ברא 11. 7.

החלות להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידיך החזקה
 אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשיך וכגבורתיך:
 כה אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן
 26 הנה הטוב הזה והלבנון : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא
 שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד
 27 בדבר הזה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה
 ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כילא תעבר את-הירדן
 28 הנה : וצו את-יהושע וחזקוהו ואמצוהו כיהוה יעבר לפני
 29 העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה : ונשב
 בנאי מול בית פעור :

פ

א ד ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר
 אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
 2 את-הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם : לא תספו
 על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרשו ממנו לשמר
 3 את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם : עיניכם
 הראות את אשר-עשה יהוה בבעל פעור כי כל-האיש
 אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך :
 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : ראה ו
 למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי
 לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים
 אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם
 7 ונבון הנני הגדול הזה : כי מי-נזי גדול אשר-לו אלהים
 8 קרבים אלו כיהוה אלהינו בכל-קראנו אליו : ומי נזי גדול
 אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר
 9 אנכי נתן לפניכם היום : רק השמר לה ושמר נפשך מאד
 כו-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך וכו-יסורו מלבבך
 1 כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך : יום אשר עמדת
 לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל-לי את-
 העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-
 הימים אשר הם חיים על-האדמה ואת-בניהם ילמדון :

ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד-לב 11
 השמים השד עגו וערפל: וידבר יהוה אליכם מתוך האש 12
 קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול:
 ונגד לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת 13
 הדברים ויכתבם על-שני לחות אבנים: ואתי צוה יהוה 14
 בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם
 בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד 15
 לנפשתיכם כי לא ראייתם כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם
 בחרב מתוך האש: פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל 16
 תמונת פל-סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית פל-בהמה 17
 אשר בארץ תבנית פל-צפור כנף אשר תעוף בשמים:
 תבנית פל-רמש באדמה תבנית פל-דגה אשר-במים מתחת 18
 לארץ: ופן-תשא עיניך השמימה וראית את-השמש ואת- 19
 הירח ואת-הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית
 להם ועבדתם אשר חלק יהוה אליה אתם לכל העמים
 תחת פל-השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור כ 20
 הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה ביום הזה: ויהוה 21
 התאנף-בי על-דבריכם וישבע לבלתי עברי את-הירדן
 ולבלתי-בא אל-הארץ הטובה אשר יהוה אליה נתן לך
 נחלה: פי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את-הירדן 22
 ואתם עברים וירשתם את-הארץ הטובה הזאת: השמרנו 23
 לכם פן-תשכחו את-ברית יהוה אליכם אשר כרת עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת פל אשר צוה יהוה אליה:
 פי יהוה אליה אש אכלה הוא אל קנא: 24

פירתוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם כה
 ועשיתם פסל תמונת פל ועשיתם הרע בעיני יהוה-אליה
 להכעיסו: העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ 26
 כי-אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את-
 הירדן שמה לרשתה לא-תאריכו ימים עליה כי השמד
 תשמדון: והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר 27
 בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם-שם אלהים 28

מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא-יראו ולא ישמעון ולא 29
 יאכלון ולא יריחו: ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומצאת
 ל כי תדרשנו בכל-לבבך ובכל-נפשך: בצר לך ומצאוך 30
 כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד-יהוה אלהיך
 ושמעת בקלו: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא 31
 ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבותיך אשר נשבע להם:
 כי שאל-נא לימים ראשנים אשר-היו לפניך למן-היום אשר 32
 ברא אלהים אדם על-הארץ ולמקצה השמים ועד-קצה
 השמים הנהייה בדבר הגדול הזה או הנשמע במהו:
 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך-האש באשר-שמעת 33
 אתה וחי: או הנספה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב 34
 גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה ובנד חוקה ובירוע
 נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר-עשה לכם יהוה אלהיכם
 לה במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים 35
 אין עוד מלבדו: מן-השמים השמיעה את-קלו ליסרך
 ועל-הארץ הראך את-אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך 36
 האש: ותחת פי אהב את-אבותיך ויבחר בורעו אתריו 37
 ויוצאך בפניו בכתו הגדל ממצרים: להוריש גוים גדלים 38
 ועצמים ממך מפניך להביאך לתת-לה את-ארצם נחלה
 ביום הזה: וידעת היום והשבת אל-לבבך כי יהוה הוא 39
 מ האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד: ושמרת
 את-חקיו ואת-מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב
 לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על-האדמה אשר 40
 יהוה אליה נתן לך פל-הימים: פ

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנס
 שמה רוצח אשר ירצח את-רעהו בבלי-דעת והוא לא-
 שגא לו מתמל שלשם ונס אל-אתת מן-הערים האל וחי:
 את-בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת-ראמת בגלעד 43
 לגדי ואת-גולן בבשן למנשי: וזאת התורה אשר-שם
 מה משה לפני בני ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים 44
 אשר דבר משה אל-בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר 45

הירדו בניא מול בית פעור בארץ סיון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הפה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים: ויירשו את-ארצו ואת-ארץ ו עוג מלך-הבשן
שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: מערער
אשר על-שפת-נחל ארנו ועד-הר שיאן הוא הרמון: וכל-
הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשרת
הפסגה: פ

ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהים שמע ישראל ה א
את-החקים ואת-המשפטים אשר דבר באזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו כרת עמנו 2
ברית בחרב: לא את-אבותינו כרת יהוה את-הברית הזאת 3
כי אתנו אנחנו אלה פה היום בלגו חיים: פנים ו בפנים 4
דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין-יהוה ה
ובניכם בעת ההוא להניד לכם את-דבר יהוה כי יראתם
מפני האש ולא-עליתם בהר לאמר: ס אנכי
יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
לא-יהיה לך אלהים אחרים על-פני: לא-תעשה לך פסל-כל- 7 8
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ: לא-תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנכי 9
יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על-בנים ועל-שלשים
ועל-רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי י
מצותו: ס לא תשא את-שם-יהוה אלהיך 11
לשוא כי לא ינקח יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא:
ס שמור את-יום השבת לקדשו כאשר צוה 12
יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: 13
יום השביעי שבת ו ליהוה אלהיך לא תעשה כל-מלאכה 14
אתה ו בניך וביתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל-
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך
כמוך: וזכרת כי-עבד היית ו בארץ מצרים ויצאך יהוה טו
אלהיך משם בגד חזקה ובזרע נטויה על-פני צוה יהוה

מצותי ק" 10. v.

16 אלהיך לעשות את-יום השבת: ס כבד את-
אביך ואת-אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריכון
ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן
17 לך: ס לא תרצה: ס ולא תנאף:
ס ולא תגנב: ס ולא תענה ברעך
18 עד שוא: ס ולא תחמד אשת רעה: ס
ולא תתאוה בית רעה שדהו ועבדו ואמתו שורו
19 וחמורו וכל אשר לרעה: ס את-הדברים
האלה דבר יהוה אל-כל-קהלכם בהר מתוך האש הענן
והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על-שני לוח אבנים
כ ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך וההר
בער באש ותקרבו אלי כל-ראשי שבטיכם וזקניכם:
21 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו ואת-
קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כירידבר אלהים
22 את-האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש
הגדלה הזאת אם-יסקים ו אנחנו לשמע את-קול יהוה
23 אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים
24 חיים מדבר מתוך-האש כמנו וחי: קרב אתה ושמע את
כל-אשר יאמר יהוה אלהינו ואתו תדבר אלינו את כל-
כה אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע
יהוה את-קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את-קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
26 כל-אשר דברו: מיייתו והיה לבכם זה להם ליראה אתי
ולשמר את-כל-מצותי כל-הימים למען ייטב להם ולבניהם
27 28 לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה
פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל-המצוה והחקים
והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
29 לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
ל אתכם לא תסרו ומין ושמאל: בכל-הדרך אשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והקרכתם
ימים בארץ אשר תירשון:

וְזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה ו א
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה : למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל ב
 חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובן בנד כל
 ימי חייך ולמען יארבו וימיד : ושמעת ישראל ושמרת
 לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה
 אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש : פ
 שְׁמַע ישראל יהוה אלהינו יהוה ו אהד : ואהבת ח
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך : 6
 ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך והיו לטופת
 בין עיניך : וכתבתם על מצוות ביתך ובשעריך : 9
 ויהי כיריבאך ו יהוה אלהיך אל הארץ אשר י
 נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
 גדולות וטבת אשר לא בניית : ובתים מלאים כל טוב אשר
 לא מלאת וברת הצובים אשר לא חצבת פרמים וזיתים
 אשר לא נטעת ואכלת ושבעת : השמר לך פותח שפת
 את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : את
 יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע : לא תלכו
 אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם :
 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פו יחרה אף יהוה אלהיך
 בך והשמידך מעל פני האדמה : ס לא תנטו
 את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה : שמור תשמרו
 את מצוות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה : ועשית
 הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את
 הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך : להרדף את כל
 אויבך מפניך כאשר דבר יהוה : ס כירישאלך
 בנד מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה
 יהוה אלהינו אתכם : ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה 21

ע"ד רבתי 4. v.

במצרים ויציאנו יהוה ממצרים בנד חזקה : ויתן יהוה
 אותת ומפתים גדלים ורעים ו במצרים בפרעה ובכל ביתו
 לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
 לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו : ויצונו יהוה
 לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו
 כה לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה : וצדקה תהיה
 לנו כירישמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה
 אלהינו כאשר צונו : ס
 א ז פי וביאד יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה ונשל גוים רבים ו מפניך החתי והגרנשי והאמרי
 והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים
 וממך : ונתנם יהוה אלהיך לפניך והפיתם חתם תחרים
 אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם : ולא תחתן בם
 בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך : כיריסיר את
 בנד מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם
 והשמידך מהר : כיראסבה תעשו להם מזבח תיהם
 תתצו ומצבתם תשברו ואשירתם תנודעו ופסיליהם
 תשרפו באש : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך
 בחר ויהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
 על פני האדמה : לא מרבכם מכל העמים השק יהוה
 בכם ויבחר בכם כיראתם המעט מכל העמים : כי
 מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע
 לאבותיכם הוציא יהוה אתכם בנד חזקה ויפדו מבית
 עבדים מיד פרעה מלד מצרים : וידעת כיריהוה אלהיך
 הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו
 וישמרו מצותו לאלף דור : ומשלם לשנאו אל פניו
 להאבדו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו : ושמרת את
 המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום
 לעשותם :

מצותיו ק" 9. v.

מאביד מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם :

שמע ישראל אתה עבר היום את-הירדן לבא לרשת ט א
גוים גדלים ועצמים ממון ערים גדלות ובצרת בשמים :
עם-גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת 2
מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום כי יהוה אלהיך 3
הוא-העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניו והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך :
אל-תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם ו מלפניו 4
לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את-הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניו : לא בצדקתך ה
ובישר ללבבך אתה בא לרשת את-ארצם כי ברשעת ו
הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניו ולמען הקים
את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את- 6
הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם-קשה-ערה אתה : זכר 7
אל-תשכח את אשר-הקצפת את-יהוה אלהיך במדבר למן-
היום אשר-יצאת ממצרים מצרים עד-באכם עד-המקום הזה
ממרים הייתם עם-יהוה : ובחרב הקצפתם את-יהוה 8
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם : בעלתי הדרה לקחת 9
לוחת האבנים לוחת הברית אשר-קרת יהוה עמכם ואשב
בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
שתיתי : ויתן יהוה אלי את-שני לוחת האבנים כתבים י
באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים אשר דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש ביום תקהל : ויהי ממך ארבעים 11
יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את-שני לוח האבנים
לוחת הברית : ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי 12
שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן-הירדן
אשר צויתם עשו לחם מסכה : ויאמר יהוה אלי לאמר 13
ראיתי את-העם הזה והנה עם-קשה-ערה הוא : הרף 14
מפני ואשמידם ואמחה את-שם מתחת השמים ואעשה
אותך

טו אותך לגוי-עצום ורב ממנו : ואפן וארד מן-ההר וההר
16 בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי : וארא והנה
חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
17 מהר מן-הירדן אשר-צוה יהוה אתכם : ואתפוש בשני
18 הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם : ואתנפל
לפני יהוה פראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל-חטאתכם אשר חטאתם
19 לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו : כי וגרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע
כ יהוה אלי גם בפעם הקוא : ובאחרון התאנף יהוה מאד
21 להשמידו ואתפלל גם-בעד אחרו בעת ההוא : ואת-
חטאתכם אשר-עשיתם את-העגל לקחתי ואשרף אתו ו
באש ואכתי אתו טחון היטב עד אשר-הק לעפר ואשליך
22 את-עפרו אל-הנחל הירד מן-ההר : ובתבערה ובמסה
23 ובקברת התאנף מקצפים הייתם את-יהוה : ובשלח יהוה
אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי
לכם ונתמרו את-פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא
24 שמעתם בקלו : פמרים הייתם עם-יהוה מיום דעתי
כה אתכם : ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת-
ארבעים הלילה אשר התנפלתי פיר-אמר יהוה להשמיד
26 אתכם : ואתפלל אל-יהוה ואמר אדני יהוה אל-תשחת
עמך ונחלתך אשר פדית בגדלה אשר-הוצאת ממצרים ביד
27 חזקה : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל-תפן
28 אל-קשי העם הזה ואל-רשעו ואל-חטאתו : פן-יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל-
הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם
29 במדבר : והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בקחת הגדל
ובזרעה הנטויה :

א י בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחת אבנים
2 פראשנים ועלה אלי הורה ועשית לה ארון עץ : ואכתב

v. 14. קמץ בטחמא

v. 24. קמיה

על-הלח את-הדברים אשר היו על-הלח הראשנים אשר
 שפרת ושמתם בארון : ואעש ארון עצי שטים ואפסל
 שג-לח אבנים פראשנים ואעל ההרה ושני הלח בידו :
 וכתב על-הלח כמכתב הראשון את עשרת הדברים
 אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ונתנם
 יהוה אלי : ואפו וארד מן-ההר ואשם את-הלח בארון ה
 אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה : ובני ישראל
 נסעו מבארת בני-עקן מוסרה שם מת אהרו ויקבר שם
 ויכהו אלעזר בנו תחתיו : משם נסעו הנדבדה ומן-
 הנדבדה יטבתה ארץ גחל-מים : בעת ההוא הבדיל יהוה
 את-שבט הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד לפני
 יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה : על-כן לא-היה
 לפני חלק ונחלה עם-אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
 יהוה אליהו לו : ואנכי עמדתי בהר פמים הראשנים
 ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
 ההוא לא-אבה יהוה השחיתך : ויאמר יהוה אלי קום לד
 למסע לפני העם ויבאו וירשו את-הארץ אשר-נשבעתני
 לאבתם לתת להם : פ ועתה ישראל
 מה יהוה אליהו שאל מעמד כי אם-לראה את-יהוה אליהו
 ללכת בכל-דרכיו ולא-הבה אתו ולעבד את-יהוה אליהו
 בכל-לבבך ובכל-נפשך : לשמר את-מצות יהוה ואת-
 חקתיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לד : הן ליהוה אליהו
 השמים ושמי השמים הארץ וכל-אשר-בה : רק באבתך
 חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכס
 מכל-העמים כיום הזה : ומלתם את עלית לבבכם וערפכם
 לא תקשו עוד : כי יהוה אליכם הוא אלהי האלהים
 ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא-ישא
 פנים ולא יקח שחד : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב
 גר לתת לו לחם ושמלה : ואהבתם את-הגר כפי-גרים
 חייכם בארץ מצרים : את-יהוה אליהו תירא אתו תעבד כ

21 ובו תדבק ובשמו תשבוע : הוא תהלתך והוא אליהו
 אשר-עשה אתך את-הנדלת ואת-הנוראת האלה אשר ראו
 22 עיניך : בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה שמך
 יהוה אליהו ככוכבי השמים לרב :

א יא ואהבת את יהוה אליהו ושמת משמרתו וחקתיו
 2 ומשפטיו ומצותיו כל-הימים : וידעתם היום כי לא את
 בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה אליכם
 3 את-נדלו את-ידו החזקה וזרעו הנטויה : ואת-אתתיו
 ואת-מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך-מצרים
 4 ולכל-ארצו : ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
 אשר הציף את-מי ים-סוף על-פניהם בנדפם אחריהם
 ה ויאבדם יהוה עד היום הזה : ואשר עשה לכם במדבר
 6 עד-באכם עד-המקום הזה : ואשר עשה לדתו ולאבירם
 בני אליאב בן-ראובן אשר פצתה הארץ את-פיה ותבלעם
 ואת-בתיהם ואת-אחיהם ואת כל-הימים אשר ברגליהם
 7 בקרב כל-ישראל : כי עניכם הראת את כל-מעשה יהוה
 8 הגדל אשר עשה : ושמתם את-כל-המצוה אשר אנכי
 מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר
 9 אתם עברים שמה לרשתה : ולמען תאריכו ימים על-
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבתים לתת להם ולזרעם
 י ארץ ובת חלב ודבש : ס כי הארץ אשר אתה
 בא-שמה לרשתה לא בארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם
 11 אשר תזרע את-זרעך והשקית ברגלך בגן הורק : והארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
 12 השמים תשתה-מים : ארץ אשר-יהוה אליהו רש אתה
 תמיד עיני יהוה אליהו בה מרשית השנה ועד אחרית
 13 שנה : ס והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי
 אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה אליכם
 14 ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם : ונתתי מטר-ארצכם
 15 בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ומירשף ויצהרד : ונתתי

עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן 16
 יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם : וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה 17
 מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי 18
 אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
 והיו לטופת בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר 19
 גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו מיכם כ 21
 ומי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת
 להם כימי השמים על הארץ : פו אם-שמר 22
 תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
 לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
 ולדבקה בו : והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם 23
 וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם : כל המקום אשר תדרד 24
 פה רגלכם בו לכם יהיה מורמדבר והלבנון מוהנהר
 נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם : לא יתיצב איש כה
 בפניכם פחדכם ומוראכם יתן ויהוה אלהיכם על פני כל
 הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

ס ס ס מז 47

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את- 26
 הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
 מצוה אתכם היום : והקללה אם-לא תשמעו אל מצות 28
 יהוה אלהיכם וסרתם מוהדרך אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם :
 ס והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר-אתה 29
 בא-שמה לרשתה ונתתה את הברכה על-הר גרום ואת-
 הקללה על-הר עיבל : הלא-המה בעבר הירדן אחרי דרך ל
 מבוא השמש בארץ הפנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל
 אלוגי מרה : פי אתם עברים את-הירדן לבא לרשת את- 31
 הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם-

32 בָּה : ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 א יב אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
 אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר-
 2 אתם תיים על האדמה : אבד תאבדון את כל המקומות
 אשר עבדו-שם הגוים אשר אתם ורשים אתם את-אלהיהם
 על ההרים הרמים ועל ההנבעות ותחת כל עץ רענן :
 3 ונתצתם את-מזבחתם ושבחתם את מצבתם ואשריהם
 תשרפון באש ופסלי אלהיהם תגרעו ואבדתם את-שמם
 ה 4 מוהמקום ההוא : לא תעשון פן ליהוה אלהיכם : פי
 אם-אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
 6 לשום את-שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה : וקבאתם
 שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת
 ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם :
 7 ואכלתם-שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח
 8 ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך : לא תעשון
 ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל-הישר בעינו :
 9 פי לא באתם עד-עתה אל-המנוחה ואל-הנחלה אשר-
 י יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם את-הירדן וישבתם
 בארץ אשר-יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והנית לכם מכל-
 11 איביכם מסביב וישבתם-בטח : והיה המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל-
 אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
 ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה :
 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם
 ועבדיכם ואמהותיכם ותלוי אשר בשעריכם פי אין לו חלק
 13 ונחלה אתכם : השמר לך פו-תעלה עלתיך בכל-מקום
 14 אשר תראה : פי אם-במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך
 טו שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה : רק
 בכל-אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן-לך בכל-שעריך הטמא ותטהור ואכלנו כצבי
 וכאיל

16 וְכֹאֵל : רַק הֵדֵם לֹא תֹאכְלוּ עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם :
 17 לֹא-תוֹכֵל לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֵיךָ מֵעֵשֶׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ
 וּבְכֹרֶת בְּקֶרֶךָ וּצְאֵנֶךָ וּכְל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרַךְ וּנְדַבְתִּיךָ
 וְתִרְוַמַת יָדֶךָ : כִּי אִם-לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם
 18 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתָּה וּבְנֶךָ וּבְתִיךָ וְעַבְדְּךָ
 וְאִמְתֶּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְשִׁמְחַתָּה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכֹל מַשְׁלַח יָדֶךָ : הַשְּׂמֵר לְךָ פִּוְתַעֲזֹב אֶת-הַלְוִי כַּל-יְמֶיךָ
 19 עַל-אֲדַמְתֶּךָ : ס כִּי-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-כ
 גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר-לְךָ וְאָמַרְתָּ אֲכַלָּה בְּשֵׂר כִּי-תֵאֵוֶה נַפְשִׁי
 לֶאֱכֹל בְּשֵׂר בְּכָל-אֹת נַפְשִׁי תֹאכַל בְּשֵׂר : כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ
 21 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם וּבַחַת
 מִבְּקֶרֶךָ וּמִצְאֵנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָךָ וְאֲכַלְתָּ
 בְּשַׁעֲרֶיךָ בְּכֹל אֹת נַפְשִׁי : אִךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכַל אֶת-הַצְּבִי
 22 וְאֶת-הָאֵיל כִּן תֹאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו וְאֲכַלְנּוּ : רַק
 23 חֹזֵק לְבַלְתִּי אֲכֹל הֵדֵם כִּי הֵדֵם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא-תֹאכַל
 הַנֶּפֶשׁ עִם-הַבְּשֵׂר : לֹא תֹאכְלֶנּוּ עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם :
 24 לֹא תֹאכְלֶנּוּ לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְיֶיךָ אֲחֵרֶיךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר כַּח
 25 בְּעֵיני יְהוָה : רַק קִדְשִׁיךָ אֲשֶׁר-יִהְיוּ לְךָ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבֹאֵת
 26 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה : וְעָשִׂיתָ עִלְתֶּיךָ הַבְּשֵׂר וְהֵדֵם
 27 עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם-זִבְחֶיךָ יִשְׂפֹךְ עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה
 28 אֱלֹהֶיךָ וְהַבְּשֵׂר תֹאכַל : שְׂמֵר וְשִׁמְעֵת אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ לְמַעַן יֵיטֵב לְךָ וּלְבִנְיֶיךָ אֲחֵרֶיךָ עַד-
 עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵיני יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 ס כִּי-יִבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אִתָּה
 29 בֹּא-שָׂמָה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וְיִרְשַׁתְתָּ אֹתָם וְיִשְׁבַּת בְּאַרְצָם :
 הַשְּׂמֵר לְךָ פִּוְתַנְקֶשׁ אֲחֵרֵיהֶם אֲחֵרֵי הַשְּׂמֵדָם מִפְּנֵיךָ וּפֹן ל
 תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֵעֲשֶׂה-כֵן גַּם-אֲנִי : לֹא-תַעֲשֶׂה כֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 31 כִּי כָל-תּוֹעֵבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת-
 בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ כַּאֲשֶׁר לֵאלֹהֵיהֶם :

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו יג א לעשות (264)

לעשות לא-תספ עליו ולא תגרע ממנו : פ

2 כִּי-יָקוּם בְּקֶרֶבְךָ נָבִיא אוֹ חֵלֶם חֵלֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ
 3 אֹת אוֹ מוֹפֵת : וּבֹא הָאֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר-דִּבַּר אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא-יַדְעֶתֶם וְנַעֲבֹדֶם :
 4 לֹא תִשְׁמַע אֶל-דְּבַרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל-חֹלֶם הַחֵלֹם
 הַהוּא כִּי מִנְסֶה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הַיֹּשְׁבִים
 אֲהֵבִים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם :
 5 ה אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאִתּוֹ תִירָאוּ וְאֶת-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ
 6 וּבְקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ וְאִתּוֹ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבְּקוּן : וְהַנְּבִיא הַהוּא
 אוֹ חֵלֶם הַחֵלֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבַּר-סֵרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפְּדֶה מִבְּיַת עַבְדִּים
 לְהַדְיִיתְךָ מִן-הַיָּרֵד אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּהַ וּבַעֲרַת
 7 הַרְעַ מִקֶּרְבְּךָ : ס כִּי יִסִּיתְךָ אֲחִיךָ בּוֹ-אִמְרָה
 אוֹ-בְנֶה אוֹ-בְתִיךָ אוֹ אִשְׁתְּ חֵיבֶךָ אוֹ רַעַךְ אֲשֶׁר כָּנַפְשֶׁךָ
 בַּסֵּתֵר לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יַדְעַת
 8 אִתָּה וְאִבְתִּיךָ : מֵאֲלֵהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבְתֵיכֶם הַקְּרִיבִים
 אֵלֶיךָ אוֹ הַרְחִיקִים מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ :
 9 לֹא-תֵאֵבָה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא-תַחֲוֶם עִינֶךָ עָלָיו וְלֹא-
 י תַחְמַל וְלֹא-תִכְסֶה עָלָיו : כִּי הִרְגַּת מִהֲרַגְנּוֹ יִדְּךָ תִהְיֶה-כּוֹ
 10 בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְגַד כָּל-הָעַם בְּאַחֲרָנָה : וּסְקַלְתוּ בְּאֲבָנִים
 וּמָת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְיִיתְךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ
 12 מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים : וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא-
 יוֹסְפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַרְעַ הַזֶּה בְּקֶרְבְּךָ : ס
 13 כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עֲרִיף אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשִׁבַת
 14 שָׁם לֵאמֹר : יֵצְאוּ אַנְשִׁים בְּנֵי-כֹלֶעַל מִקֶּרְבְּךָ וַיִּדְּיחוּ אֶת-
 וְיִשְׁבִי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא-
 15 יַדְעֶתֶם : וְדַרְשַׁת וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הַיֹּטֵב וְהַנָּה אָמַת נִכּוֹן
 16 הַדְּבַר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקֶרְבְּךָ : הִנֵּה תִכָּה אֶת-
 וְיִשְׁבִי הָעִיר הַהוּא לְפִי-חֶרֶב הַחֵרֶם אִתָּה וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּהּ
 17 וְאֶת-בְּהֵמָתָה לְפִי-חֶרֶב : וְאֶת-כָּל-שְׁלָלָהּ תִקְבֹּץ אֶל-תּוֹד

רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
 אלהיו והיתה תל עולם לא תבנה עוד : ולא ידבק בידך 18
 מאומה מוהחרם למען ישוב יהוה מתרון אפו ונתן לך
 רחמים ורחמה והרבך כאשר נשבע לאבותיך : כי תשמע 19
 בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך : ס

בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו יד א
 קרחה בין עיניכם למת : כי עם קדוש אתה ליהוה 2
 אלהיך וברך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים
 אשר על פני האדמה : ס לא תאכל כל תועבה : 3
 זאת הבהמה אשר תאכלו שור עה כשבים ושה עיים : 4
 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר : וכל בהמה ה 6
 מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה
 בבהמה אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה 7
 וממפריסי הפרסה השסועה את הנמל ואת הארנבת ואת
 השפן כי מעלה גרה חמה ופרסה לא הפריסו טמאים
 הם לכם : ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה 8
 טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבולתם לא תגעו :
 ס את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר י 9
 לו סנפיר ומשקשת תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר י
 ומשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם : ס

כל צפור טהרה תאכלו : וזה אשר לא תאכלו מהם 11 12
 הנשר והפרס והעוננה : והראה ואת האיה והדיה למינה : 13
 ואת כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת התחמס ואת 14 טו
 השחף ואת הנץ למינהו : את הפוס ואת הינשוף 16
 והתנשמת : והקאת ואת הרחמה ואת השלף : והחסידה 17 18
 והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף : וכל שרץ העוף טמא 19
 הוא לכם לא יאכלו : כל עוף טהור תאכלו : לא תאכלו כ 21
 כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכל הנכרי
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
 עשר תעשר את כל תבואת 22 פ

זרעך היצא השדה שנה שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך 23
 במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגנך תירשת
 ויצהרך ובכלת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את
 יהוה אלהיך כל הימים : וכיריבה ממך הדרך כי לא 24
 תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 כה לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך : ונתתה בכסף
 וצרת הפסך בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה 25
 אלהיך בו : ונתתה הפסך בכל אשר תאונה נפשך בבקר
 ובצאן וביון ובשכר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכלת שם 26
 לפני יהוה אלהיך ושמתת אתה וביתך : והלוי אשר
 בשעריך לא תעובנו כי אין לו חלק ונחלה עמך :
 ס מקצה ו שלש שנים תוציא את כל מעשר 28
 תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך : ובא הלוי כי אין
 לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
 ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידי
 אשר תעשה : ס

א טו מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה
 שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את
 רעהו ואת אחיו כירקא שמטה ליהוה : את הנכרי תגש 3
 ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך : אפס כי לא יהיה
 בך אביון כירכד וברכד יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
 ח נתן לך נחלה לרשתה : רק אם שמוע תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי 4
 מצוה היום : כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך
 והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
 וברך לא ומשלו : ס כי יהיה בך אביון מאחד
 אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
 תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיד האביון : כי
 פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
 יחסר לו : השמר לך פויהנה דבר עם לבבך בליעל
 לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיד

האביון ולא תתן לו ומרא עליה אליהוה ויהי בה חטא :
נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר י
הוה וברכה יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך : כי 11
לא יחבל אביון מקרב הארץ על-כן אנכי מצוה לאמר פתח
תפתח את-ידך לאחיה לעניו ולאביונה בארצה : ס
כי יזכר לך אחיה העברי או העבריה ועבדך שש 12
שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשלחנו 13
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו מצאנה 14
ומגנה ומקנה אשר ברכך יהוה אלהיך תתן-לו : וזכרת 15
כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה יהוה אלהיך על-כן אנכי
מצוה את-הדבר הזה היום : והיה כריאמר אליך לא אצא 16
מעמך כי אהבך ואת-ביתך כר טוב לו עמך : ולקחת את- 17
הפרצע ונתתה באזנו וברלת ויהי לה עבד עולם ואף
לאמתך תעשה-כן : לא יקשה בעינה בשלחך אתו חפשי 18
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכה יהוה
אלהיך בכל אשר תעשה : פ כל-הבכור 19
אשר יולד בבקרך ובצאנה הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
לא תעבד בבקר שורך ולא תגו בכור צאנה : לפני יהוה כ
אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר-יבחר יהוה אתה
וביתך : וכי יהיה בו מוס פסח או עזר כל מוס רע לא 21
תזבחנו ליהוה אלהיך : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור 22
וחדו כצבי וכאיל : רק את-דמו לא תאכל על-הארץ 23
תשפכנו כמים : פ

שמור את-חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך יו א
כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה :
וזכרת פסח ליהוה אלהיך צאו ובקר במקום אשר יבחר 2
יהוה לשכון שמו שם : לא-תאכל עליו חמץ שבעת ימים 3
תאכל-עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את-יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך :
ולא יראה לך שאר בכל-גבלה שבעת ימים ולא יליו מן 4
הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר : לא תוכל ה
לזבח (268)

לזבח את-הפסח באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן
6 לך : כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיך לשכון
שמו שם תזבח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד
7 צאתך ממצרים : ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
8 אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאחיה : ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
9 מלאכה : ס שבעה שבעת תספור-לך מהחל
י חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות : ועשית חג
שבועות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן פאשר
11 וברכה יהוה אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה
ובנה ובתך ועבדך ואמתך וחלוי אשר בשעריך וזגר
והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
12 אלהיך לשכון שמו שם : וזכרת כי-עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את-החקים האלה : פ
13 חג הספת תעשה לה שבעת ימים באספה מגרנה ומיקבה :
14 ושמחת בחגך אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך וחלוי וזגר
15 והיתום והאלמנה אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר-יבחר יהוה כי וברכה יהוה אלהיך
16 בכל תבואתך ובכל מעשה ידי והיית אף שמח : שלוש
פעמים ובשנה יראה כל-זכורך את-פני יהוה אלהיך
17 במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג
הסבות ולא יראה את-פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו
בברכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך :

ס ס ס מח 48

18 שפטים ושפטים תתן-לך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך
19 נתן לה לשבטיה ושפטו את-העם משפט צדק : לא-תטה
משפט לא תפיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני
כ חכמים ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה
וירשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך : ס
21 לא-תטע לה אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך

אשר תעשה לך : ולא תקים לך מצבה אשר שניא ידוה
אלהיך :

לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום יז א
כל דבר רע פי תועבת יהוה אלהיך הוא :

כי ימצא בקרבך באחד שעריה אשר יהוה אלהיך נתן לך 2
איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה אלהיך

לעבר בריתו : וילך ועבד אלהים אחרים וישתחו להם 3
ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי :

והגדלך ושמעת ודרשת היטב והגה אמת נכון הדבר 4
נעשתה התועבה הזאת בישראל : והוצאת את האיש ה

הוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים

ומתו : על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת 6
לא יומת על פי עד אחד : יד העדים תהיה בו בראשנה 7

להמתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך :
כי יפלא ממך דבר למשפט ביודים 8

לדם ביודין וליו ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך ומת 9
ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת

אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : ועשית על פי הדבר 10

אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
לעשות ככל אשר יורה : על פי התורה אשר יורה ועל 11

המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר
יגידו לך ומין ושמאל : והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי 12

שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל
השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל : וכל העם 13

ישמעו ויראו ולא יזדון עוד : כי תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה 14

ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי : שום 15
תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך

תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא
אחיד (270)

אחיד הוא : רץ לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם
מצרומה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון

לשוב בדרך הזה עוד : ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא ירבה לו מאד : והיה כשבתו על כסא

ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
19 הכהנים הלויים : והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען

ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה
כ הזאת ואת החקים האלה לעשתם : לבלתי רום לבבו

מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך
ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל :

א יח לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם
2 ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו : ונחלה לא יהיה לו

בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו :
וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבתי

הזבח אם שור אם שנה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה :
4 ראשית דגנה תירשת ויצהרד וראשית גז צאנה תתן לו :

ה פי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיה לעמד בשרת בשם
6 יהוה הוא ובניו כל הימים : וכי יבא הלוי

מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל
7 אנת נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה : ושרת בשם

יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה :
8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות :

9 פי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
י לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : לא ימצא בך

מעביר בנזיבתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף :
11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים : פי

תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה
13 אלהיך מוריש אותם מפנה : תמים תהיה עם יהוה

14 אלהיך : כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל
מענגים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כו נתן לך יהוה

ח רכתי 13. v. XVIII

אלהיה : נביא מקרבך מאהיה כמני ימים לה יהנה אלהיה שו
 אלו תשמעון : ככל אשר-שאלת מעם יהנה אלהיה בתרב 16
 ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול יהנה אלהי
 ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמות :
 ויאמר יהנה אלו הישיבו אשר דברו : נביא אקים להם 17
 מקרב אחיהם כמזד ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את
 כל-אשר אצונו : והנה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי 19
 אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו : אך הנביא אשר כ
 יזיר לדבר דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר
 ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר 21
 בלבבך איכה נדע את-הדבר אשר לא-דברו יהנה : אשר 22
 ידבר הנביא בשם יהנה ולא-יהיה הדבר ולא יבא הוא
 הדבר אשר לא-דברו יהנה בודון דברו הנביא לא תגור
 ממנו :

כ-יובלית יהנה אלהיה את-הגוים אשר יהנה אלהיה יט א
 נתן לה את-ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם :
 שלוש ערים תבדיל לה בתוך ארצה אשר יהנה אלהיה 2
 נתן לה לרשתה : תקיף לה הדרד ושלישת את-גבול 3
 ארצה אשר ונחילך יהנה אלהיה והיה לנו שמה כל-רצח :
 וזה דבר הרצח אשר-יגוס שמה וחי אשר יבה את-רעהו 4
 בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם : ואשר יבא ה
 את-רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בפרזן לכרת העץ
 ונשל חברול מו-העץ ומצא את-רעהו ומת הוא יגוס אל-
 אתת הערים-האלה וחי : פו-יהנה גאל הדם אחרי הרצח 6
 כי יחם לבבו והשיגו כיריבה הדרד והפחו נפש ולו און
 משפט-מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום : על-כן 7
 אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לה : ואם-ירחיב יהנה 8
 אלהיה את-גבולך כאשר נשבע לאבתיה ונתן לה את-
 כל-הארץ אשר דבר לתת לאבתיה : כיר-שמר את-כל- 9
 המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוה היום לאהבה את-

פסוק ט"ז. 16.

יהוה אלהיה וללכת בדרכיו כל-הימים ונספת לה עוד
 י שלש ערים על השלש האלה : ולא ישפד גם נקי בקרב
 ארצה אשר יהנה אלהיה נתן לה גחלה והיה עליה דמים :
 וכיריבה איש שנא לרעהו וארב 11
 לו וגם עליו והפחו נפש ומת וגם אל-אתת הערים האל :
 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
 הדם ומת : לא-תחוס עינה עליו ובערת דם-הנקי מישראל
 14 וטוב לה : לא תסיג גבול רעה אשר גבולו
 ראשנים בגחלתך אשר תגחל בארץ אשר יהנה אלהיה
 15 נתן לה לרשתה : לא-יקום עד אחד באיש
 לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פי שני
 16 עדים או על-פי שלשה-עדים יקום דבר : כיר-קום עד-חמס
 17 באיש לענות בו סרה : ועמדו שני-האנשים אשר-להם
 הריב לפני יהנה לפני הפתנים והשפטים אשר יהיו בימים
 18 ההם : ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר העד שקר
 19 ענה באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
 כ הרע מקרבך : והנשארים ישמעו ויראו ולא-ינספו לעשות
 21 עוד כדבר הרע הזה בקרבך : ולא תחוס עינה נפש בגנש
 עו בעו שו בשו יד ביד רגל ברגל : ס

א כ כיר-מצא למלחמה על-איבד וראית סוס ורכב עם רב
 ממך לא תירא מהם כיר-יהנה אלהיה עמך המעלה מארץ
 2 מצרים : והיה בקרבכם אל-המלחמה ונגש הפהו ודבר
 3 אל-העם : ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום
 למלחמה על-איביכם אל-יכד לבבכם אל-תיראו ואל-תחפזו
 4 ואל-תערצו מפניהם : כי יהנה אלהיכם החלד עמכם
 ה להלחם לכם עם-איביכם לחושיע אתכם : ודברו השטרים
 אל-העם לאמר כיר-האיש אשר בנה בית-חדש ולא תנכו
 גלד וישב לביתו פו-ימות במלחמה ואיש אחר ותנכנו :
 6 וכיר-האיש אשר נטע פרם ולא חללו גלד וישב לביתו פו-
 7 ימות במלחמה ואיש אחר ותללנו : וכיר-האיש אשר ארש
 אשה ולא לקחוה גלד וישב לביתו פו-ימות במלחמה ואיש

אחר וקחנה : ויסקפו השטרים לדבר אל-העם ואמרו מר-
האיש הנרא ונדד הללב וילך וישב לביתו ולא ימס את-לבב
אחיו בלבבו : והיה ככלת השטרים לדבר אל-העם ופקדו
שגרי צבאות בראש העם : ס פירתקרב אל-עיר י
להלחם עליה וקראת אליה לשלום : והיה אם-שלום י
תענה ופתחה לך והיה בל-העם הנמצא-בה יהיו לך למס
ועבדוך : ואם-לא תשלם עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה : ונתנה יהנה אלהיך בנדך והפית את-כל-
זכורה לפי-חרב : רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל-שללה תבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר
נתן יהנה אלהיך לך : כן תעשה לכל-הערים הרחוקת
ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה : רק מערי
העמים האלה אשר יהנה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה
כל-נשמה : פירתקרבם תחרימם החתי והאמרי הפנעני
והפרזי החיו והיבוסי פאשר צוה יהנה אלהיך : למען אשר
לא-ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהנה אלהיכם : ס פירתצור אל-
עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-
עצה לנדות עליו גרון פי ממנו תאכל ואתו לא תכרת פי
האדם עץ השדה לבא מפנהך במצור : רק עץ אשר-כ
תדע פי לא-עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית
מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמך מלחמה עד
רדתה : פ

פירומצא חלל באדמה אשר יהנה אלהיך נתן לך כא
לרשתה נבל בשדה לא נודע מי הכהו : ויצאו זמניך
ושבטיך ומדדו אל-הערים אשר סביבת החלל : והיה
העיר הקרבה אל-החלל ולקחו זמני העיר ההוא עגלת
בקר אשר לא-עבד בה אשר לא-משכה בעול : והורדו זמני
העיר ההוא את-העגלה אל-נחל איתן אשר לא-יעבד בו
ולא יודע וערפו-שם את-העגלה בנחל : ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהנה אלהיך לשרתו ולכרד בשם יהנה
ועל (274)

6 ועל-פיהם יהיה פל-ריב וכל-נגע : וכל זמני העיר ההוא
הקרבים אל-החלל ירחצו את-ידיהם על-העגלה הערופה
7 בנחל : וענו ואמרו ודינו לא שפכה את-הדם הזה ועינו
8 לא ראו : כפר לעמך ישראל אשר-פדית יהנה ואל-תתן
9 דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער
הדם הנקי מקרבך פירתעשה הושר בעיני יהנה :

ס ס ס מט 49

1 פירתצא למלחמה על-איביך ונתנו יהנה אלהיך בנדך
11 ושבת שביו : וראית בשבועה אשת ופת-תאר וחשקת בה
12 ולקחת לך לאשה : והבאתה אל-תוך ביתך ונלחמה את-
13 ראשה ועשתה את-צפרניה : והסירה את-שמלת שבועה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה ירח
ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה :
14 והיה אם-לא תפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא-
תמכנה בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר עניתה :

ס פירתחיון לאיש שתי נשים האחת אהובה

15 והאחת שנואה וולדו-לו בנים האהובה והשנואה והיה
16 הבן הבכר לשנואה : והיה ביום הנחילו את-בניו את
אשר-יהיה לו לא יוכל לבכר את-בן-האהובה על-פני בן-
17 השנואה הבכר : פי את-הבכר בן-השנואה יכיר לתת
לו פי שנים בכל אשר-ומצא לו פירחוא ראשית אנו לו
18 משפט הבכרה : ס פיריהיה לאיש בן סוחר
ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא
19 ישמע אליהם : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-
כ זמני עירו ואל-שער מקמו : ואמרו אל-זמני עירו בנגו זה
21 סוחר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא : ורנמהו כל-
אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל-ישראל
22 ישמעו ויראו : ס וכיריהיה באיש חטא משפט-
23 מות והומת ותלית אתו על-עץ : לא-תלון נבלתו על-
העץ פיר-קבור תקברנו ביום ההוא פיר-קללת אלהים

שכבו ק' v. 7.

תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך
בחלה :

לא-תראה את-שור אחיך או את-שני גרמים והתעלמת **כב א**
מהם השב תשיבם לאחיד : ואם-לא קרוב אחיך אלה **2**
ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ביתך והיה עמך עד דרש
אחיד אתו והשבתו לו : וכן תעשה לחמרו וכן תעשה **3**
לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו
ומצאתה לא תוכל להתעלם : **4** לא-תראה
את-חמור אחיך או שורו גפלים בדרך והתעלמת מהם
הקם תקים עמו : **5** לא-יהיה כלי-גבר על-אשה ה
ולא-ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל-
עשה אלה : **6** פי יקרא קוצפור ו לפניך
בדרך בכל-עץ או על-הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבעת על-האפרחים או על-הביצים לא-תקח האם על-
הבנים : שלח תשלח את-האם ואת-הבנים תמח-לך למען **7**
ישוב לך והארכת ימים : **8** כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לגגך ולא-תשים דמים בביתך כיופול
הגבל ממנו : לא-תזרע פרמך בלאים פו-תקדש המלאה **9**
הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם : **10** לא-
תחרש בשור-ובחמור יחדו : לא תלבש שעטניו צמר **11**
ופשתים יחדו : **12** גדלים תעשה-לך על-ארבע
בנפות כסותך אשר תכסה-בה : **13** כיריכה
איש אשה ובא אליה ושנאה : ושם לה עלילת דברים **14**
והוציא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתי
ואקרב אליה ולא-מצאתי לה בתולים : ולקח אבי הנערה **15**
ואמה והוציאו את-בתולי הנערה אל-זמני העיר הישערה :
ואמר אבי הנערה אל-הזוגים את-בתי נתתי לאיש הזר **16**
לאשה וישנאה : והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-
מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה **17**
לפני זמני העיר : ולקחו זמני העיר-הוא את-האיש ויסרו **18**

הה"ק" 16. v. 15. ק"ק" 9. v. 16. (276)

אתו

19 אתו : וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי
הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו-תהיה לאשה לא-
כ ויכל לשלחה כל-ימיו : **20** ואם-אמת היה
21 הדבר הזה לא-נמצאו בתולים לנער : והוציאו את-הנער
אל-פתח בית-אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה
כיועשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע
22 מקרבך : **23** כיומצא איש שכב עם-אשה
בעלת-בעל ומתו גם-שניהם האיש השכב עם-האשה
24 והאשה ובערת הרע מישראל : **25** כי יהיה
נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה :
26 והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר ההוא וסקלתם אתם
באבנים ומתו את-הנער על-דבר אשר לא-צעקה בעיר ואת-
האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו ובערת הרע
כה מקרבך : **27** ואם-בשדה ומצא האיש את-
הנער המארשה והחזיק-בה האיש ושכב עמה ומת האיש
אשר-שכב עמה לבדו : ולנער לא-תעשה דבר אין לנער
חטא מות כי כאשר יקום איש על-דעהו ורצחו נפש כן
27 הדבר הזה : כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה
28 ואין מושיע לה : **29** כיומצא איש נער בתולה
אשר לא-ארשה ותכשה ושכב עמה ונמצאו : ונתן האיש
השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו-תהיה לאשה
תחת אשר ענה לא-יוכל שלחה כל-ימיו : **30**

א כג לא-יקח איש את-אשת אביו ולא יגלה בגפו אביו :
2 לא-יבא כצועד-דבה וקריות שפכה בקהל
יהוה : **3** לא-יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
עשירי לא-יבא לו בקהל יהוה : **4** לא-יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא-יבא להם בקהל
יהוה עד-עולם : על-דבר אשר לא-קדמו אתכם בלחם

הה"ק" 25. v. 24. ק"ק" 23. v. 21. ק"ק" 20. v. 20. ק"ק" 29. v. 28. ק"ק" 27. v. 26. ק"ק" 29.

ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שָׁכַר עֲלֶיךָ אֶת-
בלעם בן-בעור מפתור ארם נהרים לקללך : ולא-אָבָה 6
יהוה אלהיך לשמע אל-בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את-
הקללה לברכה כִּי-אָהַבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : לא-תִדְרֹשׁ שְׁלָמֶם 7
וטבתם כל-ימיה לעולם : ס לא-תִתְעַב אֲדָמִי 8
כִּי אֱחִיד הוּא לא-תִתְעַב מִצְרֵי כִּי-נָגַד הָיִיתָ בְּאָרְצוֹ : בָּנִים 9
אֲשֶׁר-יִוָּלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בְּקֶהֱל יְהוָה :
ס כִּי-תֵצֵא מִחֲנֶה עַל-אִיבֵיךָ וּנְשַׁמְרֶת מִכָּל דִּבְרֵי
רַע : כִּי-יִהְיֶה בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יְהִי טָהוֹר מִקְרַח-לֵלֶה 11
וְיֵצֵא אֶל-מַחֲוֵץ לְמַחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה : וְהָיָה 12
לְפָנֹת-עָרֵב וְרוּחַ בָּמִים וְכָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל-תּוֹךְ
הַמַּחֲנֶה : וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מַחֲוֵץ לְמַחֲנֶה וְיֵצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ : 13
וְיִתֵּד תִּהְיֶה לְךָ עַל-אֹנֶקֶד וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וּחִפְרֶתָה בָּהּ 14
וּשְׁבַתְּ וְכִסִּית אֶת-צִאֲתֶךָ : כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵתְהַלֵּךְ 15
בְּקֶרֶב מַחֲנֶה לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֵיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ
וְלֹא-יִרְאֶה בְךָ עֲרֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ : ס
לֹא-תִסְגֹּר עֵבֶד אֶל-אֲדָמֶיךָ אֲשֶׁר-יִנְצַל אִלֶּיךָ מֵעַם אֲדָמֶיךָ : 16
עִמָּד וְשָׁב בְּקֶרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב 17
לוֹ לֹא תוֹנְנֵהוּ : ס לֹא-תִהְיֶה קִדְשָׁה מִבְּנוֹת 18
יִשְׂרָאֵל וְלֹא-יְהִי קֹדֶשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל : לֹא-תֵבֵא אֶתְנֵן 19
זוֹנָה וּמַחִיר כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל-גֹּדֵר כִּי תוֹעֵבֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּסִי-שִׁנְיָהֶם : ס לֹא-תִשָּׂא לְאֵחִיךָ כ
גִּשְׁף פֶּסֶף גִּשְׁף אֶכֶל גִּשְׁף כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׂא : לְנַכְרֵי 21
תִּשָּׂא וְלֹא-תִשָּׂא לֹא תִשָּׂא לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
מַשְׁלַח יָדְךָ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אָתָּה בֹא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
ס כִּי-תִדְרֹךְ גֹּדֵר לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאָחֵר 22
לְשִׁלְמוֹ כִּי-דִרְשׁ וְדִרְשָׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּד וְהָיָה בְךָ
חֵטָא : וְכִי תִחַדֵּל לְגֹדֵר לֹא-יְהִי בְךָ חֵטָא : מוֹצֵא שְׂפָתֶיךָ 23 24
תִּשְׁמֹר וְעֲשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר נִדְרַת לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ : ס כִּי תֵבֵא בְּכֶרֶם רִעֶךָ וְאָכַלְתָּ כַח
עֲנָבִים

עֲנָבִים כַּנֶּפֶשׁ שְׂבַעַת וְאֶל-כָּלֶיךָ לֹא תִתֵּן : ס
כִּי תֵבֵא בְּקִמַת רִעֶךָ וְקִטְפַת מְלִילַת בְּרִדְךָ וְחִרְמַשׁ לֹא תִנְיֹף
עַל קִמַת רִעֶךָ : ס
א כִּד כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם-לֹא תִמְצָא-תָּן בְּעֵינָיו
כִּי-מֵצָא בָּהּ עֲרֹת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשָׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ : וְיֵצֵאתָ מִבֵּיתוֹ וְהָלַכְהָ וְהָיִיתָ לְאִישׁ-אֲחֵר :
3 וְשָׁנְאָהּ הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשָׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר-לָקְחָהּ לוֹ
4 לְאִשָּׁה : לֹא-יִוָּכַל בְּעָלָהּ הַרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר-שָׁלְחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ
לְהָיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֵרִי אֲשֶׁר הִטְמֵאָה כִּי-תוֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי
יְהוָה וְלֹא תִחַטֵּא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
ה נַחֲלָה : ס כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא
בְּצִבָּא וְלֹא-יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל-דָּבָר נָקִי וְהָיָה לְבֵיתוֹ שְׁנָה אֶחָת
6 וְשָׁמַח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-לָקַח : לֹא-יִתְכַבֵּל רַחִים וּרְכַב כִּי-
7 נֶפֶשׁ הוּא הַבֵּל : ס כִּי-יִמְצָא אִישׁ נָגֵב נֶפֶשׁ
מֵאֲחֵיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֵבוּ וּמָכְרוּ וּמַת הַנָּגֵב הַהוּא
8 וּבְעֵרַת הָרַע מִקְרַבְךָ : ס הַשֹּׁמֵר בְּנִגְעֵי-הַצָּרַעַת
לְשֹׁמֵר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כָּלֵל אֲשֶׁר-יִוָּרוּ אֶתְכֶם הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּם
9 כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת : זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיִם בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : ס
10 כִּי-תִשָּׂא בְרַעַת מִשָּׂאת מְאוּמָה לֹא-תֵבֵא אֶל-בֵּיתוֹ לַעֲבֹט
11 עֵבְטוֹ : בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נִשֵּׂה בוֹ יוֹצֵא
12 אִלֶּיךָ אֶת-הָעֵבוֹט הַחוּצָה : וְאִם-אִישׁ עֲנִי הוּא לֹא תִשָּׁבֵב
13 בְּעֵבְטוֹ : הַשֵּׁב תִּשָּׁב לוֹ אֶת-הָעֵבוֹט כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁבֵב
בְּשִׁלְמָתוֹ וּבְרַכְךָ וְלֹךְ תִּהְיֶה צְדָקָה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
14 ס לֹא-תַעֲשֶׂק שְׂכִיר עֲנִי וְאִבְיוֹן מֵאֲחֵיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ
15 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בְּשַׁעֲרֶיךָ : בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא-תָבֹא עָלָיו
הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עֲנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נִשָּׂא אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא-יִקְרָא
16 עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה בְךָ חֵטָא : ס לֹא-יִוָּמְתוּ
אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים עַל-אָבוֹת אִישׁ בַּחֲטָאוֹ
17 יוֹמְתוֹ : ס לֹא תִשָּׂא מִשְׁפַּט גֵּר יְתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל

בַּגֵּד אֲלֻמְנָה : וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וּפְדֶה יְהוָה 18
 אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אֲנִי מֻצָּדֵךְ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה :
 ס כִּי תִקְצַר מִצִּירֶךָ בַשָּׂדֶה וּשְׂכַחְתָּ עִמָּךְ בַּשָּׂדֶה 19
 לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לִיתּוֹם וְלֵאלֻמְנָה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ : ס כִּי תַחבֹּט כ
 זֶתֶד לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לִיתּוֹם וְלֵאלֻמְנָה יְהוָה : כִּי 21
 תִבְצָר כְּרֹמֶךָ לֹא תַעֲוִל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לִיתּוֹם וְלֵאלֻמְנָה יְהוָה :
 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנִי מֻצָּדֵךְ לַעֲשׂוֹת 22
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : ס

כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וַנִּגְשׂוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם כַּח א
 וְהִצִּירְקוּ אֶת־הַצִּדִיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁע : וְהָיָה אִם־בָּן 2
 הַכּוֹת הַרְשָׁע וְהַפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכְהוּ לַפְּנֵיו כְּדִי רַשְׁעָתוֹ
 בְּמִסְפָּר : אַרְבַּעִים וּפְנֹו לֹא יִסֹּף פְּרִי־סֹף לְהַכְתּוֹ עַל־אֱלֹה 3
 מִבַּה רַבָּה וַיִּגְלַח אַחִיד לַעֲנִיָּה : לֹא־תַחַסֵּם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ 4
 ס כִּי־יִשְׁבּוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן ה
 אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֲשֶׁת־הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר וּבְמָה יִבֹּא
 עָלֶיהָ וּלְקַחְתָּ לּוֹ לְאִשָּׁה וַיְבַמָּה : וְהָיָה הַכּוֹר אֲשֶׁר תִּלְד 6
 יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחַה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : וְאִם־ 7
 לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת־יְבָמְתוֹ וְעֹלְתָהּ יְבַמְתוֹ הַשְּׂעִירָה
 אֶל־הַזִּמְגָנִים וְאָמְרָה מֵאֵן וּבְמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל
 לֹא אֵבְהָ יְבָמִי : וּקְרָאוּ־לוֹ זִמְגֵי־עִירוֹ וּדְבַרוּ אֵלָיו וְעָמַד 8
 וְאָמַר לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ : וַנִּגְשָׂה יְבַמְתוֹ אֵלָיו לַעֲנִי 9
 הַזִּמְגָנִים וְחָלְצָה גַּעְלוֹ מֵעַל רִגְלוֹ וַיִּרְקַח בְּפָנָיו וְעֹנְתָהּ וְאָמְרָה
 בָּבָה וַעֲשֵׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בַּיִת אָחִיו : וַיִּקְרָא י
 שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיִת חֲלוּץ הַגַּעַל : ס כִּי־יִבְצֹו 11
 אַנְשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאֵחָיו וְקָרְבָה אֲשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־
 אִשָּׁה מִיַּד מִכָּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָה בְּמִבְשָׁיו : וּקְצָתָהּ 12
 אֶת־כַּפְּפָהּ לֹא תִחֹס עֵינֶה : ס לֹא־יִהְיֶה לָךְ 13
 בְּכִיסָה אָבֹן וְאָבֹן גְּדוּלָה וְקַטְנָה : לֹא־יִהְיֶה לָךְ בְּבֵיתְךָ 14
 אֵיפָה וְאֵיפָה גְדוּלָה וְקַטְנָה : אָבֹן שְׁלֵמָה וְצַדֵּק יִהְיֶה־לָךְ 15
 אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצַדֵּק יִהְיֶה־לָךְ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה

16 אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : כִּי תֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 17 כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֵי כָל עֲשֵׂה עָלַי : פ זְכוֹר
 18 אֶת אֲשֶׁר־עֲשֵׂה לָךְ עִמְלָךְ בְּדָרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם : אֲשֶׁר
 קָרָה בְּדָרְךָ וַיַּזְנוּב בְּךָ כָּל־הַנַּחְשִׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָנִף וַיַּגַּע
 19 וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָךְ מִכָּל־
 אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה
 לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחַה אֶת־זְכוֹר עִמְלָךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח :

פ פ פ פ 50

א כו וְהָיָה כִּי־תָבֹוא אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 2 נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ : וְלְקַחְתָּ מְרֹאשִׁית וְכָל־פְּרִי
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֶרְצָךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וּשְׂמַתָּ בְּטָנֹא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 3 לְשָׂכֵן שְׂמוֹ שֵׁם : וּבֵאתָ אֶל־הַכְּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיּוֹמִים הַהֵם
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְּדִיתִי הַיּוֹם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאֶרֶץ
 4 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ : וְלָקַח הַכְּהֵן הַטָּנֹא
 הַמִּזְבֵּחַ וְהִנִּיחֹו לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְעֵנִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַרְמִי אֲבָד אָבִי וַיִּרְדּ מִצְרַיִמָה וַיַּגֵּר שֵׁם
 6 בְּמִתִּי מַעַט וַיְהִי־שֵׁם לְגוֹי גְּדוֹל עֲצוּם וְרַב : וַיִּרְעוּ אֲתָנּוּ
 7 הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנּוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה : וַנִּצְעַק אֶל־
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קְלָנוּ וַיִּרָא אֶת־עַנְיֵנוּ
 8 וְאֶת־עֲמָלָנוּ וְאֶת־לַחְצֵנוּ : וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה
 9 וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבְמֵרָא גְדֹל וּבְאִתּוֹת וּבְמִכְתָּוִים : וַיְבִאֵנוּ
 אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב
 י וְדָבָשׁ : וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רֹאשִׁית פְּרִי הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתָּו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 11 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וּשְׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אַתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ :

12 כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאוֹתֶיךָ
 בַּשָּׂנֵה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי לַגֵּר לִיתּוֹם
 13 וְלֵאלֻמְנָה וְאָכְלוּ בַשְּׂעִירֶיךָ וּשְׁבַעוּ : וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בַּעֲרֵתִי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַפְּתִיחַ וְגַם נָתַתְנִי לְלוֹי וְלַגֵּר לִיתּוֹם
 וְלֵאלֻמְנָה

ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא-עברתי ממצותיך
 ולא שכחתי : לא-אכלתי באני ממנו ולא-בערתי ממנו 14
 בטמא ולא-נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי
 עשיתי ככל אשר צויתני : השקיפה ממעון קדשך מן ט
 השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר
 נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש : היום הנה יהוה אלהיך מצוה 16
 לעשות את-החקים האלה ואת-המשפטים ישמרת
 ועשית אותם בכל-לבבך ובכל-נפשך : את-יהוה האמרת 17
 היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו
 ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו : ויהוה האמירך 18
 היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר-לך ולשמר כל-
 מצותיו : ולתתך עליון על כל-הגוים אשר עשה לתהלה 19
 ולשם ולתפארת ולהיתך עם-קדש ליהוה אלהיך כאשר
 דבר :

ויצו משה וזקני ישראל את-העם לאמר שמר את- כו א
 כל-המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום : והיה ביום 2
 אשר תעברו את-היַרְדֵּן אל-הָאָרֶץ אשר-יהוה אלהיך נתן
 לך והקמת לך אבנים גדולות ושדת אתם בשיד : וכתבת 3
 עליהן את-כל-דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא
 אל-הָאָרֶץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש
 כאשר דבר יהוה אלהי-אבותיך לך : והיה בעברכם את- 4
 היַרְדֵּן תקימו את-האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
 היום בחר עיבל ושדת אותם בשיד : ובנית שם מזבח ה
 ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא-תניף עליהם ברזל : אבנים 6
 שלמות תבנה את-מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת
 ליהוה אלהיך : ונבחת שלמים ואכלת שם ושמתה לפני 7
 יהוה אלהיך : וכתבת על-האבנים את-כל-דברי התורה 8
 הזאת באר היטב : ודבר משה והקבילים 9
 הלויים אל-כל-ישראל לאמר הסבת ושמע ישראל היום

קמץ כו"ק 14 v

ב" פתחה XXVII. v. 8.

יהוה נהיית לעם ליהוה אלהיך : ושמעת בקול יהוה
 אלהיך ועשית את-מצותו ואת-חקיו אשר אנכי מצוה
 היום : ויצו משה את-העם ביום ההוא 11
 לאמר : אלה יעמדו לברך את-העם על-הר גרזים בעברכם
 את-היַרְדֵּן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן :
 ואלה יעמדו על-הקללה בחר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן
 דן ונפתלי : ועניו הלויים ואמרו אל-כל-איש ישראל קול
 12 רם : ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
 תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל-העם
 16 ואמרו אמן : ארור מקלה אביו ואמו ואמר
 17 כל-העם אמן : ארור מסיג גבול רעהו
 18 ואמר כל-העם אמן : ארור משגה עור
 19 בדרך ואמר כל-העם אמן : ארור מטה
 כ משפט גר-יתום ואלמנה ואמר כל-העם אמן : ארור שכב
 עם-אשת אביו כי גלה כנה אביו ואמר כל-העם אמן :

21 ארור שכב עם-כל-בהמה ואמר כל-
 22 העם אמן : ארור שכב עם-אחותו בת-אביו
 23 או בת-אמו ואמר כל-העם אמן : ארור
 24 שכב עם-התנתו ואמר כל-העם אמן : ארור
 מכה רעהו בסתר ואמר כל-העם אמן :
 כה ארור לקח שחד להקות גפש רם גל ואמר כל-העם
 26 אמן : ארור אשר לא-יקים את-דברי התורה-
 הזאת לעשות אותם ואמר כל-העם אמן :

א כח

והיה אם-שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
 לשמר לעשות את-כ' מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתתך
 2 יהוה אלהיך עליון על כל-גווי הארץ : ובאו עליך כל-
 הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך :
 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך פרי-בטנתך
 ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיה ועשתרות צאנך :
 6 ה ברוך טנאך ומשארתך : ברוך אתה בבאך וברוך אתה

קמץ כו"ק 9 v

מצותיו ק" 10 v

בצאתה : יתן יהוה את-איביך הקמים עליך נגפים לפניך 7
 בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים יגוסו לפניך : יצו 8
 יהוה אתך את-הברכה באסמיה ובכל משלח ידך וברכה
 בארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך : וקומה יהוה לו לעם 9
 קדוש כאשר נשבע-לך כי תשמר את-מצות יהוה אלהיך
 והלכת בדרכיו : וראו כל-עמי הארץ כי שם יהוה נקרא י
 עליך וראו ממוך : והותרך יהוה לטובה בפרי בטנה 11
 ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לתת לך : יפתח יהוה לך את-אוצרו 12
 הטוב את-השמים לתת מטרארצה בעתו ולברך את כל-
 מעשה ידך והלויית גוים רבים ואתה לא תלוה : ונתנה 13
 יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
 כיהשמע אל-מצות : יהוה אלהיך אשר אנכי מצוה היום
 לשמר ולעשות : ולא תסור מכל-הדברים אשר אנכי מצוה 14
 אתכם היום ומן ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם : והיה אם-לא תשמע בקול טו
 יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מצותיו וחקתיו אשר
 אנכי מצוה היום ובאו עליך כל-הקללות האלה והשיגוך :
 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה : ארור טנאך 16
 ומשארתך : ארור פרי-בטנה ופרי אדמתך שגר אלפיך 18
 ועשתרת צאנך : ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך :
 ישלח יהוה בך את-המארה את-המהומה ואת-המגערת כ
 בכל-משלח ידך אשר תעשה עד השמדה ועד-אבדה מהר
 מפני רע מעלליך אשר עבדתני : ידבק יהוה בך את-
 הדבר עד פלתו אתך מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה
 לרשתה : ויכנה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר 22
 ובחרב ובשדפון ובידפון וירדפוך עד אבדה : והיו שמיה 23
 אשר על-ראשה נחשת והארץ אשר-תחתיך ברזל : יתן 24
 יהוה את-מטר ארצה אבק ועפר מן-השמים ירד עליך עד
 השמדה : יתנה יהוה ונגף לפני איביך בדרך אחד תצא כח
 אליו ובשבעה דרכים תגוס לפני והיית לזענה לכל
 ממלכות

ממלכות הארץ : והייתה נבלתך למאכל לכל-עוף השמים 26
 ולבהמת הארץ ואין מחריד : יכנה יהוה בשחין מצרים 27
 ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא-תוכל להרפא : יכנה 28
 יהוה בשגעון ובעררן ובתמהון לבב : והיית ממשש 29
 בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את-
 ל דרכיך והיית אד עשוק וגזול כל-הנמים ואין מושיע : אשה 30
 תארש ואיש אחר ישלנה בית תכנה ולא-תשב בו ברם
 תטע ולא תחללנו : שורה טבות לעיניך ולא תאכל ממנו 31
 חמרה גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין
 לך מושיע : בניה ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות 32
 וכלות אליהם כל-היום ואין לאל ידך : פרי אדמתך וכל-
 יגיעו יאכל עם אשר לא-ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל-
 לך 34 הימים : והיית משגע מפראה עיניך אשר תראה : ויכנה
 יהוה בשחין רע על-הברפים ועל-השמים אשר לא-תוכל
 להרפא מכף רגלך ועד קדקדך : יולד יהוה אתך ואת-
 מלכך אשר תקים עליך אל-גוי אשר לא-ידעת אתה 36
 ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן : והיית 37
 לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר-ינהגה יהוה
 שמה : זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו 38
 הארבה : פרמים תטע ועבדת וינו לא-תשתה ולא תאגר 39
 מ כי תאכלנו התלעת : זיתים יהיו לך בכל-גבולה ושמן
 לא תסוף כי ישל זיתך : בגים ובנות תוליד ולא-יהיו לך 41
 כי ילכו בשבי : כל-עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל :
 הגר אשר בקרבך יעלה עליה מעלה מעלה ואתה תרד 43
 מטה מטה : הוא ילוד ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש 44
 מה ואתה תהיה לזנב : ובאו עליך כל-הקללות האלה
 וירדפוך והשיגוך עד השמדה כי-לא שמעת בקול יהוה 45
 אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה : והיו בך לאות 46
 ולמופת ובזרעה עד-עולם : תחת אשר לא-עבדת את-
 יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל : ועבדת את-

ובשחורים ק" 27. v.

ישכנה ק" 30. v.

אִיבִיד אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעֵרֶם וּבְחֹסֶר
 כָּל וְנָתַן עַל בְּרוֹל עַל-צוּאֲרֹךְ עַד הַשְּׁמִירוֹ אִתְּךָ : יֵשׂא 49
 יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי מִרְחֹק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יִדְאַחַ הַנֶּשֶׁר זֶוּ
 אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע לְשִׁנּוֹ : גּוֹי עֹז פְּנִים אֲשֶׁר לֹא-יִשְׂא פְּנִים נ
 לְזַמּוֹ וּנְעַר לֹא יִחוּ : וְאָכַל פְּרִי בְהִמְתֵּךְ וּפְרִי-אֲדָמְתֶךָ עַד 51
 הַשְּׁמֵדֶךָ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁאִיר לְךָ דָּגֵן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר שֶׁנֶּר אֶלְפִיד
 וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנֶךָ עַד הַאֲבִידוֹ אִתְּךָ : וְהִצַּר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ 52
 עַד רִדַת הַמַּתִּיד הַנִּבְהֵת וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אָתָּה בִטַח בָּהֶן
 בְּכָל-אֲרָצֶךָ וְהִצַּר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ בְּכָל-אֲרָצֶךָ אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ : וְאָכַלְתָּ פְרִי-בִטְנֶךָ בְּשֶׁר בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ 53
 אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר-יִצִּיק לְךָ
 אִיבִיד : הָאִישׁ הַקָּדָּ בָּךְ וְהָעֲנַג מֵאֵד תִּרַע עֵינָיו בְּאֲחִיו וּבְאִשֶׁת 54
 חִיקוֹ וּבִיתֵר בְּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִיר : מֵתָת וְלֹא-חֵד מֵהֶם מִבְּשֶׁר נח
 בְּנָיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלִי הַשְּׁאִיר-לוֹ כָּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר
 יִצִּיק לְךָ אִיבִיד בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ : הִרְפָּה בָּךְ וְהָעֲנַנָּה אֲשֶׁר 56
 לֹא-נִסְתָּה כִּי-רִגְלָה הִצַּנְ עַל-הָאָרֶץ מֵהַתְּעַנֵּג וּמִרְדָּ תִרַע
 עֵינֶיךָ בְּאִישׁ חִיקָה וּבִבְנָה וּבִבְתָה : וּבְשִׁלּוּתָה הַיּוֹצֵת מִבּוֹן 57
 רִגְלֶיךָ וּבִבְנֶיךָ אֲשֶׁר תִּלַּד כִּי-תֹאכְלֶם בְּחֹסֶר-כָּל בִּסְתֵר
 בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יִצִּיק לְךָ אִיבִיד בְּשְׁעָרֶיךָ : אִם-לֹא 58
 תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים
 בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת-הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ : וְהִפְלֵא יְהוָה אֶת-מִכְתָּבְךָ וְאֶת מִכְּתוֹת זְרַעְךָ מִכּוֹת 59
 גְּדִלָת וּנְאֻמָּנוֹת וְחָלִים רָעִים וּנְאֻמָּנוֹת : וְהָשִׁיב בָּךְ אֶת ס
 כָּל-מִדּוֹה מִצְרוֹם אֲשֶׁר יִגְרַת מִפְּנֵיהֶם וּדְבָקוּ בָּךְ : גַּם כָּל- 61
 חָלִי וְכָל-מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם
 יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְּׁמֵדֶךָ : וּנְשַׁאֲרְתֶם בְּמִתִּי מֵעַט תַּחַת 62
 אֲשֶׁר חָיִיתֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֵב כִּי לֹא שָׁמַעַתָּ בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְהָיָה כַּאֲשֶׁר-שָׁשׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם 63
 וְלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כִּן יֵשֵׁשׁ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֶתְכֶם
 וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וּנְסַחְתֶם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אָתָּה בֹא-

קמץ כו"ק v. 62. חסר א" 57

64 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וְהִפְיִצָּה יְהוָה בְּכָל-הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
 וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעַת
 נֹחַ אֶתָּה וְאֲבֹתֶיךָ עֵץ וְאָבֹן : וּבְגוֹיִם הֵחֵם לֹא תִרְנִיעַ וּלֹא-
 יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַי-רִגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב רַבֵּן וְכִלְיוֹן
 66 עֵינַיִם וְדָאֲבוֹן גִּפְשׁ : וְהָיוּ תִיּוֹד תִּלְאִים לְךָ מִנְּגֵד וּפְחַדְתָּ
 67 לַיְלָה וַיּוֹמֶם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחַיֶּיךָ : בְּבִקֵּר תֵּאֱמַר מִיִּיתָן עָרֵב
 וּבְעָרֵב תֵּאֱמַר מִיִּיתָן בִּקֵּר מִפְּחַד לְבַבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד
 68 וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה : וְהִשְׁיבֶךָ יְהוָה וּמִצְרוֹם
 בְּאֵינוֹת בְּרִדָּךְ אֲשֶׁר אִמְרַתִּי לְךָ לֹא-תִסְקֶה עוֹד לְרִאֲתָהּ
 וְהַתְּמַרְתֶּם שֵׁם לְאִיבִיד לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת וְאִין קִנְיָה :
 69 אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית
 אֲשֶׁר-כָּתַב אֲתָם בְּחָרֵב :

כט

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם רֵאִיתֶם
 אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה
 2 וּלְכָל-עַבְדָּיו וּלְכָל-אֲרָצוֹ : הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ
 3 הָאֵלֶּת וְהַמַּכּוֹתִים הַגְּדֹלִים הָהֵם : וְלֹא-נָתַן יְהוָה לְגִם לֵב
 4 לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרֹאוֹת וְאָזְנִים לִשְׁמָע עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְאוֹלָךְ
 אַתְּכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לֹא-בָלוּ שְׁלֹמְתֵיכֶם מֵעַלְיֶכֶם
 5 וְנִעְלָה לֹא-בָלְתָה מֵעַל רִגְלֶךָ : לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיַּיֵּן וּשְׂכָר
 6 לֹא שָׁתִיתֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְתִבְאוּ
 אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיתָן מִלֶּדֶת-חִשְׁבוֹן וְעוֹג מִלֶּדֶת-חִבְשׁוֹן
 7 לְקִרְאֹתֵינוּ לְמַלְחָמָה וּנְפַם : וּנְקַח אֶת-אֲרָצָם וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה
 8 לְרֵאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וְלַחֲצֵי שִׁבְטֵי הַמְּנַשִּׁי : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-דְּבָרֵי
 הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֲתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר
 תַּעֲשׂוּן :

פ פ פ נא 51

9 אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם בְּלִבְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם
 י שְׁבֻטֵיכֶם וְזַמְנֵיכֶם וּשְׁטָרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל : טַפְכֶם נְשִׁיכֶם
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ מִחֲנִינֶךָ מֵחֻטָּב עֲצִידָה עַד שֹׂאֵב מִיַּמִּינֶךָ :

קמץ כו"ק v. 67.

לעבדך בבכרית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך 11
 פרת עמך היום : למען תקים אתך היום לו לעם והוא 12
 יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם לבדכם אנכי פרת 13
 את הבכרית הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישנו 14
 פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו
 פה עמנו היום : כִּי-אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ טו
 מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם :
 ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב 16
 אשר עמקם : פוֹרֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אִוֵּ-אִשָּׁה או משפחה או- 17
 שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
 לעבד את-אלהי הגוים ההם פוֹרֵשׁ בָּכֶם שְׂרֵשׁ פָּרַה רֹאשׁ
 ולענה : והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת והתברך 18
 בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען
 סבות הרעה את-הצמאה : לא-יאבה יהוה סלח לו כי אז 19
 יעשן אף-יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל-האלה
 הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את-שמו מתחת השמים :
 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הבכרית כ
 הכתובה בספר התורה הזה : ואמר הדור האחרון בניכם 21
 אשר יקומו מאחריכם והנבלי אשר יבא מארץ רחוקה
 וראו את-מכות הארץ ההוא ואת-תחלואי אשר-חלה
 יהוה בה : גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא 22
 תצמח ולא-יעלה בה פל-עשב כמהפכת סדם ועמרה
 אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו : ואמרו 23
 כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
 האף הגדול הזה : ואמרו על אשר עזבו את-בכרית יהוה 24
 אלהי אבתם אשר פרת עמם בהוציאו אתם מארץ
 מצרים : וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם כה
 אלהים אשר לא-ידעים ולא חלק להם : ויחר-אף יהוה 26
 בארץ ההוא להביא עליה את-כל-תקללה הכתובה בספר

דברים ק" 22.

27 הנה : ויהשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף
 28 גדול וישלכם אל-ארץ אחרת כיום הזה : הגסתות ליהוה
 אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי
 התורה הזאת :
 א ל והיה כִּי-יבאו עליך כל-הדברים האלה הברכה והקללה
 אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הגוים אשר
 2 הדיתך יהוה אלהיך שמה : ושבת עד-יהוה אלהיך
 ושמעת בקלו ככל אשר-אנכי מצוה היום אתה ובניך
 3 בכל-לבבך ובכל-נפשך : ושב יהוה אלהיך את-שבותך
 ורחמך ושב וקבצך מכל-העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
 4 שמה : אם-יהיה נדחת בקצה השמים משם יקבצך יהוה
 ה אלהיך ומשם יקחה : והביאך יהוה אלהיך אל-הארץ
 6 אשר-ירשו אבותיך וירשתה וירשבתה והיטבת והרבת מאבותיך : ומל
 יהוה אלהיך את-לבבך ואת-לבב זרעך לאהבה את-יהוה
 7 אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חיו : ונתן יהוה
 אלהיך את כל-האלות האלה על-איביך ועל-שנאיך אשר
 8 רדפוה : ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את-כל-
 9 מצותיו אשר אנכי מצוה היום : והותירך יהוה אלהיך
 בכל מעשה ידך בכרי בטנד ובכרי בהמתך ובכרי אדמתך
 לטבה כי ישוב יהוה לשוב עליך לטוב כאשר-שש על-
 י אבותיך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
 וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל-יהוה
 11 אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך : כי המצוה
 הזאת אשר אנכי מצוה היום לא-נפלאה הוא ממך ולא-
 12 רחקה הוא : לא בשמים הוא לאמר מי יעלה-לנו השמימה
 13 ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה : ולא-מעבר לים הוא
 לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
 14 ונעשנה : כִּי-קרוב אליך הדבר מאד בכיך ובלבבך
 טו לעשותו : ראה נתתי לפניך היום את-
 16 החיים ואת-הטוב ואת-המנות ואת-הרע : אשר אנכי

ל רבה. 27.

י"א נקודות. 28.

(289)

מצותי היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרךיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ודברת וברכת יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא-שמה לרשתה : ואם יפנה 17 לבבך ולא תשמע ונחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם : הנדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון 18 ימים על האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי בכם היום את השמים ואת-הארץ 19 החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך : לאהבה את יהוה אלהיך לשמע כ בקלו ולדבקה-בו כי הוא חייך וארד ימיד לשבת על- האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם :

פ פ פ פ נב 52

וילך משה וידבר את-הדברים האלה אל-כל-ישראל : לא א ויאמר אלהם בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את-הירדן הנה : יהוה אלהיך הוא ו עבר לפניך הוא-ישמיד את- החוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמורי ולארצם אשר השמיד אתם : ונתתם ה והורה לפניכם ועשיתם להם ככל-המצוה אשר צויתי אתכם : חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כי ו יהנה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפה ולא יעזבך :

ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל- ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם הנה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תחילנה אותם : ויהנה הוא ו הולך לפניך הוא יהנה עמך לא ירפה ולא יעזבך לא תירא ולא תחת : ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-כל-זקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר מקץ וי שבע שנים במעד שנת השמיטה בתנן הסבות : בבוא כל- 11 ישראל

ישאל לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר 12 תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם : הקהל את-העם האנשים והנשים והטף ונדה אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת : ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו 13 ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה :

פ ויאמר יהוה אל-משה הן קרבו ימיד למות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד 14 ונאצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-פתח האהל : 15 ויאמר יהוה אל-משה הנה שכב עם-אבתך וקם העם הנה ונגה ו אחריו ו אלהי נכר-הארץ אשר הוא בא-שמה בקרב ונעזבני והפר את-בריתי אשר ברתי אתו : וחרה אפי בו ביום-ההוא ועובתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על-פראין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה : ואנכי 16 הסתר אסתיר פני ביום ההוא על-כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים אחרים : ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדו את-בני-ישראל שימה בפיהם למען תהיה- 17 כ לי השירה הזאת לעד בבני ישראל : כיראבוני אל- האדמה ו אשר-נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשו ופנה אל-אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את-בריתי : והיה כיר-תמצאן אתו רעות רבות וצרות 20 וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתו את-יצרו אשר הוא עשה היום בטרים אביאנו אל-הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה את-השירה הזאת 21 ביום ההוא וילמדו את-בני ישראל : ויצו את-יהושע בן- 22 נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את-בני ישראל אל- הארץ אשר-נשבעתי להם ואנכי אהנה עמך : והיו ו ככלות משה לכתב את-דברי התורה-הזאת על-ספר עד תמם :

ויצו משה את-הלויים נשאי ארון ברית-יהוה לאמר : לקח כה 26
את ספר התורה הזו ושמתם אתו מצד ארון ברית-יהוה
אלהיכם והיה-שם בך לעד : כי אנכי ידעתי את-מרדך 27
ואת-ערפך הקשה הן בעדני חי עמכם היום ממרים
הייתם עם-יהוה ואף בי-אתרי מותי : הקהילו אלי את- 28
כל-זמני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים
האלה ואעודה בכם את-השמים ואת-הארץ : כי ידעתי 29
אתרי מותי כי-השחת תשחתון וסרתם מן-הדרך אשר
צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי-
תעשו את-הרע בעיני יהוה להקעיסו במעשה ידיכם :
וידבר משה באזני כל-קהל ישראל את-דברי השירה הזאת ל
עד תמים :

פ פ פ נג 53

האזינו השמים ואדברה
יערף כמטר לקחי
כשערים עלי-דשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו מומם
הל יהוה תנמלו-זאת
הלא-הוא אביה קנך
זכר ימות עולם
שאל אביה ויגדך
בהנחל עליון גוים
יצב גבלת עמים
כי חלק יהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
ויסבנהו ויבנהו

XXXII. v. 4. רבתי
בראש עמוד סימן ב"ה ש"ו v. 28.
ה" רבתי חל" לחוד י" לחוד v. 6.

11 כנשר יעיר קנז
יפרש כנפיו וקחהו
12 יהוה בדרך ונחמו
13 ירכבהו על-במותי ארץ
וינקהו דבש מפלע
14 חמאת בקר וחלב צאן
ואילים בני-בשן ועתודים
טו ודם-עגב תשתה-חמר :
שמנת עבית כשית
16 ויגבל צור ישעתו :
17 בתועבת ובעקהו :
אלהים לא ידעים
18 לא שערום אבתוכם :
19 ותשכח אל מחללה :
כ מבעש בניו ובנותיו :
ארצה מה אתריתם
21 בנים לא-אמן בם :
כעסונו בהבליהם
22 בניו גבל אכעסם :
ותיקד עד-שאול תחתית
23 ותלהט מוסדי הרים :
24 חצי אכלה-בם :
וכטב מרירי
כה עם-חמת זחלו עפר :
ומתדרים אימה
26 יונק עם-איש שיבה :
27 אשביטה מאנוש זכרם :
פן-ינכרו צרימו
28 ולא יהוה פעל כל-זאת :

על-גוזליו ירחף
ישארו על-אברתו :
ואין עמו אל נכר :
ויאכל תנובת שדי
ושמן מחלמיש צור :
עם-חלב כרים
עם-חלב כליות חטה
וישמן ישרון ויבעט
ויטש אלוה עשהו
ינארו בזרים
ויבחו לשדים לא אלה
חדשים מקרב באו
צור ילדה תשי
ונרא יהודה וינאץ
ויאמר אסתורה פני מהם
כי דור תהפכת חמה
הם קנאוני בלא-אל
ואני אקניאם בלא-עם
כראש קדחה באפי
ותאכל ארץ ויבלה
אספה עלימו רעות
מזו רעב ולחמי רשף
ושן-בהמת אשלה-בם
מחוץ תשכל-חרב
גם-בחור גם-בתולה
אמרתו אפאיהם
לולי פעם אויב אנור
פן-יאמרו ידנו רמה
כי-נזי אבד עצות חמה

קדש v. 21. י זעירא v. 18. קדש v. 17. קמץ בד"ק ו' יתירה v. 19.

ואין בהם תבונה :
 ובינו לאחריתם :
 ושנים יניסו רבבה
 ויהנה הסניפים :
 ואובינו פלילים :
 ומשדמת עמרה
 אשבלת מרדת למו :
 וראש פתנים אכזר :
 התום באוצרתי :
 לעת תמוט רגלם
 וחש עתדת למו :
 ועל-עבדיו יתנחם
 ואפס עצור ועזוב :
 צור חסיו בו :
 וישתו יין נסיכם
 ויהי עליכם סתרה :
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני ארפא
 כי-אשא אל-שמים ידי
 אם-שנותי ברק חרבי
 אשיב נקם לצרי
 אשפיר חצי מדם
 מהם חלל ושביח
 הרנינו גוים עמו
 ונקם ישיב לצריו
 פ
 ויבא משה וידבר את-כל-דברי
 השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן-נון : ויכל משה מה
 לדבר את-כל-הדברים האלה אל-כל-ישראל : ויאמר
 אלהם שימו לבבכם לכל-הדברים אשר אנכי מעיד בכם
 היום אשר תצום את-בניכם לשמר לעשות את-כל-דברי

קמץ בד"ק 41. v.

41 התורה הזאת : כי לא-דבר רק הוא מכם כיהוא חייכם
 וכדבר הזה תאריכו ימים על-האדמה אשר אתם עבדים
 48 את-היהוה שמה לרשתה : פ וידבר יהוה
 49 אל-משה בעצם היום הזה לאמר : עלה אל-הר העברים
 הזה הר-נבו אשר בארץ מואב אשר על-פני ירחו וראה
 ג את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה : ומת
 בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמדי באשר-מוי
 51 אהרן אחיך בהר הזה ויאסף אל-עמיו : על אשר
 מעלתם כי בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן
 52 על אשר לא-קדשתם אותי בתוך בני ישראל : כי מגיד
 תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן
 לבני ישראל :

פ פ פ נד 54

א לג וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את-בני
 2 ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משער
 למו הופיע מהר פארן ואתה מרבת קדש מימינו אש דת
 3 למו : אף חבב עמים כל-קדשיו בידך והם תבו לרגלך
 4 ושא מדברתך : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
 ה ועלב : ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 6 ישראל : יהי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר :
 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה :
 8 וללני אמר תמיד ואוריה לאיש חסידך
 9 אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה : האמר לאביו
 וקאמו לא ראיתיו ואת-אחיו לא הכיר ואת-בניו לא ידע כי
 י שמרו אמרתך ובריתך ינצרו : יורו משפטך ליעקב
 ותורתך לישראל ושימו קטורה באפה וכליל על-מזבחה :
 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
 12 ומשנאיו מן-יקומון : ס לבנימן אמר ידי יהוה
 ישפן לבטח עליו חפף עליו כל-היום ובוין בתפיו שקו :

בניו ק" 9. v. ר" בספץ 7. v. קמץ בד"ק 5. v.

ס וְלוֹסַף אָמַר מְבֹרָכַת יְהוָה אֲרֵצוֹ מִמֶּנֶד 13
 שְׁמַיִם מִטֹּל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַר : וּמִמֶּנֶד תְּבוֹאֵת שֶׁמֶשׁ 14
 וּמִמֶּנֶד גֵּרֶשׁ יַרְחִים : וּמִרֹאשׁ הַרְבֵּי-קָדָם וּמִמֶּנֶד גְּבֻעוֹת טו
 עוֹלָם : וּמִמֶּנֶד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שִׁכְנֵי סִנְיָה תְּבוֹאֲתָהּ 16
 לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדָד גִּזִּיר אֲחִיו : בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הִדְר לוֹ וּקְרַנִּי 17
 רֵאֵם קְרַנְיוֹ בָּהֶם עַמִּים וַיִּגַח וַיִּחַדוּ אֶפְסֵי-אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
 אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה : ס וְלִזְבוּלָן אָמַר 18
 שִׁמְח וּבוֹלָן בְּצִאֲתָהּ וַיִּשְׁשֶׁבֶר בְּאַהֲלֶיהָ : עַמִּים הִרְוִיקְרָאוֹ 19
 שֵׁם יוֹבְחָו זִבְחֵי-צֶדֶק כִּי שִׁבַע נְפִישׁ וַיִּקְוּ וַיִּשְׁפְּנוּ טְמוֹנֵי חוֹל :
 ס וְלִגְדָא אָמַר בְּרוּךְ מִדְּחִיב גַּד כְּלִבְיָא שְׁכֹן כ
 וְטַרְפָּ זְרוּעֵ אֶף-קְדָדָד : וַיִּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי-שֵׁם חֲלָקַת 21
 מְחַקֵּק סְפוֹן וַיִּתָּא רֵאשִׁי עִם צְדָקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו
 עִבְי־יִשְׂרָאֵל : ס וְלִדָּן אָמַר דָּן גִּזִּיר אֲרִיָה וְזִנְק 22
 מִן-הַבָּשָׂן : וְלִנְפֹתְלִי אָמַר נִפְתְּלִי שִׁבַע רְצוֹן וּמִלֵּא בְרִכַּת 23
 יְהוָה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה : ס וְלֹאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ 24
 מְבַנִּים אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹי אֲחִיו וְטַבֵּל בְּשִׁמּוֹן רִגְלוֹ : בְּרוּךְ כַח 25
 וַיְחַשֵּׁת מִגְּעֻלָּהּ וּכְנִימֶיהָ דְּבִאָדָד : אִין כְּאֵל יִשְׁרוּן רִבֵּב שְׁמַיִם 26
 בְּעֹרֶדָּה וּבְנִגְאוֹתָו שְׁחָקִים : מַעֲנָה אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתַּחַת זֹרְעַת 27
 עוֹלָם וַיִּגְרֵשׁ מִפְּנֵיהָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד : וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל 28
 בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ דְּגִן וַתִּירוֹשׁ אֶף-שְׁמִי וַעֲרַפּוּ-
 טַל : אֲשֶׁרִידָּה יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹדָּה עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִגֵּן עֹרֶדָּה 29
 וְאֲשֶׁר-חִרַב גְּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֵיהָ לָדָּה וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ
 תִּדְרָדָּה : ס

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֵרְבַת מוֹאָב אֶל-הַר נֹבֹו רֵאשׁ הַפְּסָלָה לָד א
 אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְדֵּן וַיִּרְאָהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ אֶת-הַגִּלְעָד
 עַד-דָּן : וְאֶת כָּל-נִפְתְּלִי וְאֶת-אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֶת כָּל- 2
 אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרֹן : וְאֶת-הַנֶּגֶב וְאֶת-הַכְּפָר בְּקַעַת 3
 יַרְדֵּן עַד הַתְּמָרִים עַד-צֶעַר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאֶרֶץ 4
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְנַנְנָהּ
 הַרְאִיתִידָּה בְּעֵינֶיהָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר : וַיָּמַת שֵׁם מֹשֶׁה עֶבְדִּי ה

6 יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי יְהוָה : וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ
 מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא-תָדַע אִישׁ אֶת-קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם
 7 הַזֶּה : וּמֹשֶׁה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא-כָהָתָה עֵינָיו
 8 וְלֹא-נָס לְחָה : וַיִּבְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעֵרְבַת מוֹאָב
 9 שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָיו בְּכִי אֶבֶל מֹשֶׁה : וַיְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן
 מִלֵּא רוּחַ חֲבִימָה כִּי-סָמַד מֹשֶׁה אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו
 י בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : וְלֹא-קָם
 נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פְּנִים אֶל-פְּנִים :
 11 לְכָל-הָאֲתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ
 12 מִצְרַיִם לַפְרָעָה וּלְכָל-עֲבָדָיו וּלְכָל-אֲרֵצוֹ : וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה
 וּלְכָל הַמוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל :

נשלמו חמשה חומשי תורה • תהלה לאל גדול ונורא :

חזק :

סכום פסוקי דספר דברים (תשע מאות וחמשים וחמשה)
 הַנֶּזֶק סִימָן : וַחֲצִי • וְעִשִׁית עַל פִּי הַדְּבַר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָד :
 וּפְרָשִׁיּוֹתָיו (י"א) אִסְרוּ הַנֶּזֶק בְּעִבּוֹתֵים סִימָן : וּסְדָרָיו (כ"ז)
 יִפִּיחַ אֲמוֹנָה יִגִּיד צֶדֶק סִימָן : וּפְרָקָיו (ל"ד) אֹודָה יי
 בְּנֵל לִבֵּב סִימָן : מְנִיין הַפְּתוּחוֹת (שְׁלֹשִׁים וָאַרְבַּעַה)
 וְהַסְתּוּמוֹת (מֵאָה וְעֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה) הַכֵּל (מֵאָה וְחַמְשִׁים
 וְשִׁמְנָה פְּרָשִׁיּוֹת) וְכִסָּא כְבוֹד יִזְחִילֵם סִימָן :

סכום הפסוקים של כל התורה (חמשת אלפים ושמונה
 מאות וארבעים וחמשה) ואור ההמה יהיה שבעתים סִימָן :
 וַחֲצִי • וַיִּשֶׁם עָלָיו אֶת הַחֲשֵׁן וַיִּתֵּן אֶל הַחֲשֵׁן אֶת הָאוּרִים
 וְאֶת הַתְּמִים :

מניין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יבא דודי
 לננו ויאכל פרוי מגדיו סִימָן : וְהַסְתּוּמוֹת (שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים
 וְתֵשַׁעַה) או אסרה אסר על נפשה בשבעה סִימָן : נִמְצָאוּ
 מְנִיין כָּל הַפְּרָשִׁיּוֹת פְּתוּחוֹת וְסְתוּמוֹת (שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְתֵשַׁעַה) לֹא תַחֲסֹר כָּל בַּה סִימָן :

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע א
 בן-נון משרת משה לאמר : משה עבדי מת ועתה קום 2
 עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל-הארץ אשר
 אנכי נתן להם לבני ישראל : כל-מקום אשר תדרוך כף- 3
 רגלכם בו לכם נתתיו כפאשר דברתי אל-משה : מהמדבר 4
 והלבנון הזה ועד-הנהר ו הנהר גדול זה-פרת כל ארץ
 החתים ועד-הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם : לא-ה 5
 יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כפאשר הייתי עם-משה
 אהיה עמך לא ארפה ולא-אעזבך : חזק ואמץ כי אתה 6
 תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתני לאבתם
 לתת להם : רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל- 7
 התורה אשר צוה משה עבדי אל-תסור ממנו ימין ושמאל
 למען תשכיל בכל אשר תלך : לא-ימוש ספר התורה 8
 הזה מפיה ויהיית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
 ככל-הכתוב בו כי-אז תצליח את-דרךך ואז תשכיל :
 הלא צויתיה חזק ואמץ אל-תערץ ואל-תחתת כי עמך 9
 יהוה אלהיך בכל אשר תלך : ויצו יהושע י
 את-שטרי העם לאמר : עברו ו בקרב המחנה וצוו את- 11
 העם לאמר הקינו לכם צדה כי בעוד ו שלשת ימים אתם
 עברים את-הירדן הזה לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן לכם לרשתה : ולראובני 12
 ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר : זכור 13
 את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לאמר

v. 1. הפטרת שמרת תורה v. 6. מ"כ כפתח

יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת :
 14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה
 בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי
 טו החיל ועזרתם אותם : עד אשר-יבית יהוה ו לאחייכם ככם
 וירשו גם-המה את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם
 ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר ו נתן לכם
 16 משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש : ויענו את-
 יהושע לאמר כל אשר-צויתנו נעשה ואל-כל-אשר תשלחנו
 17 בלך : בכל אשר-שמענו אל-משה בן נשמע אליך רק
 18 יהיה יהוה אלהיך עמך כפאשר היה עם-משה : כל-איש
 אשר-ימרה את-פיה ולא-ישמע את-דבריה לכל אשר-תצוונו
 יומת רק חזק ואמץ :

א ב

וישלח יהושע בן-נון מן-השטים שנים אנשים מרגלים
 חדש לאמר לכו ראו את-הארץ ואת-יריחו וילכו ויבאו בית-
 2 אשה זונה ושמה רחב וישכבו-שמה : ויאמר למלך ויריחו
 לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר
 3 את-הארץ : וישלח מלך ויריחו אל-רחב לאמר הוציאי
 האנשים הבאים אליך אשר-באו לביתך כי לחפר את-כל-
 4 הארץ באו : ותקח האשה את-שני האנשים ותצפנו
 ה ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין הם : ויהי
 השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
 6 האנשים ודפו מהר אחריהם כי תשיגום : והיא העלתם
 7 הנגה ותטמנם בפשתי העץ הערקות לה על-הנג : והאנשים
 8 דדפו אחריהם בדרך הירדן על הפעברות והשער סגרו
 9 אחרי כפאשר יצאו הודפים אחריהם : והמה טרם ישכבון
 9 והיא עלתה עליהם על-הנג : ותאמר אל-האנשים ידעתי
 כי-נתן יהוה לכם את-הארץ וכי-נפלה אימתכם עלינו וכי
 1 י נמנו כל-ישובי הארץ מפניכם : כי שמענו את אשר-
 הוביש יהוה את-מי נס-סוף מפניכם בצאתכם ממצרים
 ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיתו

v. 18. ע"כ

הפטרת שלח לך v. 1. 11.

וּלְעֹנֵי אֲשֶׁר הִחַרְמַתֶּם אוֹתָם : וַיִּשְׁמַע וַיִּמַּס לִבָּנוּ וְלֹא-
 11 קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים
 בְּשָׁמַיִם מַפְעֵל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת : וְעַתָּה הִשְׁבַּע-נָא לִי
 12 בַּיהוָה כִּי-עֲשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד וְעֲשִׂיתֶם גַּם-אִתָּם עִם-בֵּית
 אָבִי חֶסֶד וְנִתַּתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת : וְהִחִיתֶם אֶת-אָבִי וְאֶת-
 13 אִמִּי וְאֶת-אֶחָיו וְאֶת-אֲחֹותָיו וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם
 אֶת-נַפְשֵׁינוּ מִמּוֹת : וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתִּיכֶם
 14 לְמוֹת אִם לֹא תִגִּדוּ אֶת-דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה לָנוּ
 אֶת-הָאָרֶץ וְעֲשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֱמֶת : וְהוֹרַדְתָּ בְּתַבַּל בְּעַד
 15 הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחֲמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת : וַתֹּאמֶר
 16 לָהֶם הִרְרָה לָכוּ פְּרוּיַפְנֵעֵי בְכֶם הַרְדָּפִים וְנִחַבְתֶּם שָׁמָּה
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שֶׁב הַרְדָּפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ
 17 אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נָקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתֵּנוּ :
 18 הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת-תַּקְנוֹת חוּט הַשְּׁנֵי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי
 בַּחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בּוֹ וְאֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וְאֶת-אֶחָיךָ
 19 וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִיךָ תֹאסִפִי אֶלֶיךָ הַבַּיְתָה : וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר-
 יֵצֵא מִדֹּלְתֵי בֵיתְךָ הַחוּצָה דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נָקִים וְכֹל
 אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם-יִגַּד תְּהִיֶה-כּוֹ :
 וְאִם-תִּגִּדִי אֶת-דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִינֵנוּ נָקִים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר כ
 הִשְׁבַּעְתֵּנוּ : וַתֹּאמֶר כַּדְּבַרְיֶכֶם כִּי-הוּא וַתִּשְׁלַחֶם וַיֵּלְכוּ
 21 וַתִּקְשֶׁר אֶת-תַּקְנוֹת הַשְּׁנֵי בַחֲלוֹן : וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הִרְרָה וַיִּשְׁבוּ
 22 שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד-שָׁבוּ הַרְדָּפִים וַיִּבְקְשׂוּ הַרְדָּפִים בְּכָל-
 הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצְאוּ : וַיִּשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מִהָרָר וַיַּעֲבְרוּ
 23 וַיָּבֹאוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּיַגְוֹן וַיִּסְפְּרוּ-לוֹ אֶת כָּל-הַמְצָאוֹת אוֹתָם :
 24 וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ כִּי-נִתְּן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וְגַם-
 נָמְנוּ כָּל-יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ :

וַיִּשְׁכַּח יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּסְעוּ מִהַשְּׁטִיִּים וַיָּבֹאוּ עַד-הַיַּרְדֵּן א
 הוּא וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְגּוּ שָׁם טָרַם וַיַּעֲבְרוּ : וַיְהִי מִקְצֵה
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ הַשְּׁטִיִּים בְּקֶרֶב הַמַּחְנֶה : וַיִּצְווּ אֶת-
 הָעָם לֵאמֹר כִּרְאֲתֶכֶם אֶת אַרְזוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכְּתִיבֶם

הַלִּוִּים נִשְׂאִים אִתּוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם וְהִלַּכְתֶּם אַחֲרָיו :
 4 אַךְ וְרַחֵק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינִי כְּאַלְפִים אַמָּה בַּמִּדְּבָר אַל-
 תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן אֲשֶׁר-תִּדְעוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָּהּ
 ה כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם בְּדֶרֶךְ מִתְּמוֹל שְׁלֹשׁ : וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקֶרְבְּכֶם
 6 וּבְלֵאוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שִׂאוּ אֶת-אֲרוֹן
 הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת-אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי
 7 הָעָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל
 בְּדָלֶךָ בְּעֵינֵי כָּל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ כִּי כֹאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם-
 8 מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ : וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת-הַכֹּהֲנִים גִּשְׂאֵי אֲרוֹן
 הַבְּרִית לֵאמֹר כִּבְּאַכֶם עַד-קֶצֶה מִי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן תַּעֲמְדוּ :
 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִּשׁוּ הַנָּה וְשִׁמְעוּ
 י אֶת-דְּבַרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בּוֹאֵת תִּדְעוּ כִּי
 אֵל חַי בְּקֶרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-
 הַחִתִּי וְאֶת-הַחִוִּי וְאֶת-הַפְּרִזִּי וְאֶת-הַחִבְּזִי וְהָאֲמֹרִי
 11 וְהַיְבוּסִי : הִנֵּה אַרְזוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ עָבַר לִפְנֵיכֶם
 12 בַּיַּרְדֵּן : וְעַתָּה קְחוּ לָכֶם שְׁנֵי עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבַּטֵי יִשְׂרָאֵל
 13 אִישׁ-אֶחָד אִישׁ-אֶחָד לְשִׁבְט : וְהָיָה כַּנּוֹחַ כַּפּוֹת רַגְלֵי
 הַכֹּהֲנִים גִּשְׂאֵי אַרְזוֹן יְהוָה אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן מִי
 הַיַּרְדֵּן וַיַּרְתּוּן הַמַּיִם הַיַּרְדִּים מִלְּמַעְלָה וַיַּעֲמְדוּ גַד אֶחָד :
 14 וַיְהִי בְּנִסְעַת הָעָם מֵאֲחֵלֵיהֶם לְעָבַר אֶת-הַיַּרְדֵּן וְהַכֹּהֲנִים גִּשְׂאֵי
 15 הָאֲרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם : וַיָּבֹאוּ גִשְׂאֵי הָאֲרוֹן עַד-הַיַּרְדֵּן
 וַרְגְּלֵי הַכֹּהֲנִים גִּשְׂאֵי הָאֲרוֹן נִטְּבְלוּ בַּקְּצֵה הַמַּיִם וְהַיַּרְדֵּן מִלֹּא
 16 עַל-כֵּל-גְּדוּתָתוֹ כֹּל יָמֵי קִצִּיר : וַיַּעֲמְדוּ הַמַּיִם הַיַּרְדִּים
 מִלְּמַעְלָה קָמוּ גַד-אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד בְּאֲדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד
 צָרְחָו וְהַיַּרְדִּים עַל יָם הָעֲרָבָה יָם-הַמִּלַּח תָּמּוּ נִכְרְתוּ וְהָעָם
 17 עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ : וַיַּעֲמְדוּ הַכֹּהֲנִים גִּשְׂאֵי הָאֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה
 בְּחֲרֻבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן חָמוּ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עָבְרִים בְּחֲרֻבָה עַד
 אֲשֶׁר-תָּמּוּ כָּל-הַגּוֹי לְעָבוֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן :

א ד וַיְהִי כֹאֲשֶׁר-תָּמּוּ כָּל-הַגּוֹי לְעָבוֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : קְחוּ לָכֶם 2
 מִן־הָעָם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אַנְשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשִּׁבְטֵי :
 וְצִוּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמַּצֵּב רִגְלֵי 3
 הַכְּהֹנִים הַכֹּהֵן שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אַבְנִים וְהֶעֱבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם
 וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלּוֹן אֲשֶׁר־תִּלְיִנוּ בִּן הַלְּיָלָה :
 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרִי אִישׁ אֲשֶׁר הָכִין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל 4
 אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשִּׁבְטֵי : וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ הַ
 לַבְּנֵי אֶרֶץ יְהוּדָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהִרִימוּ לָכֶם אִישׁ
 אָבִן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל : לְמַעַן 6
 תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִשְׁאַלּוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר
 מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם : וְאָמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ 7
 מִיַּמי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ
 מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכְרוֹן לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־
 עוֹלָם : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ 8
 שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
 יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּם עִמָּם אֶל־הַמַּלּוֹן
 וַיִּנַּחֲסוּ שָׁם : וּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה אַבְנִים הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בַּתּוֹךְ 9
 הַיַּרְדֵּן תַּחַת מַצֵּב רִגְלֵי הַכְּהֹנִים נִשְׂאֵי אֶרֶץ הַבְּרִית וַיְהִי
 שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְהַכְּהֹנִים נִשְׂאֵי הָאֶרֶץ עֹמְדִים בַּתּוֹךְ 10
 הַיַּרְדֵּן עַד־תָּתֵם כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר
 אֶל־הָעָם כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמְהַרּוּ הָעָם
 וַיַּעֲבְרוּ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּתֵם כָּל־הָעָם לַעֲבוֹר וַיַּעֲבֹר אֶרֶץ־ 11
 יְהוּדָה וְהַכְּהֹנִים לַבְּנֵי הָעָם : וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גַד וְחֻצֵי 12
 שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים לַבְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵם
 מֹשֶׁה : כַּאֲרֻבַּעַיִם אֶלֶף חֻלּוּצֵי הַצָּבָא עָבְרוּ לַבְּנֵי יְהוָה 13
 לְמַלְחָמָה אֶל עַרְבֹת יְרִיחוֹ : כִּי־יּוֹם הַהוּא גִבֹּר 14
 יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יִרְאוּ
 אֶת־מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי תַּיּוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ 15
 לֵאמֹר : צִוָּה אֶת־הַכְּהֹנִים נִשְׂאֵי אֶרֶץ הָעֵדוּת וַעֲלוּ מִן־ 16
 הַיַּרְדֵּן : וַיַּצּוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַכְּהֹנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן : 17

פסקא באמצע פסוק v. 1.

וַיְהִי בַעֲלוֹת הַכְּהֹנִים נִשְׂאֵי אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן 18
 נִתְּקוּ כַּפּוֹת רִגְלֵי הַכְּהֹנִים אֶל הַחֲרֻבָּה וַיִּשְׁבוּ מִן־הַיַּרְדֵּן
 19 לְמִקְוָמָם וַיִּלְכוּ כְּתִמּוֹל־שִׁלְשָׁם עַל־כָּל־גְּדוּתָיו : וְהָעָם עָלוּ
 מִן־הַיַּרְדֵּן בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגָּל בְּקֶצֶה מִזְרַח
 כ יְרִיחוֹ : וְאֵת שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ מִן־
 21 הַיַּרְדֵּן הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל : וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 אֲשֶׁר יִשְׁאַלּוּן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת־אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים
 22 הָאֵלֶּה : וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵאמֹר בִּיבִשָּׁה עֶבֶר יִשְׂרָאֵל
 23 אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן
 מִפְּנֵיכֶם עַד־עָבַרְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַם־סוּף
 24 אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד־עָבְרָנוּ : לְמַעַן יָדַעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
 אֶת־יְדֵי יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 כָּל־הַיּוֹמִים :

א ה וַיְהִי כַשְׁמֹעַ כָּל־מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיָּמָה
 וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה
 אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־עָבְרָנוּ וַיִּמָּס לְבָבָם וְלֹא־
 2 הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל : בָּעֵת
 הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לָךְ חַרְבּוֹת צְרִים וְשׁוּב
 3 מִל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִית : וַיַּעֲשֵׂלוּ יְהוֹשֻׁעַ חַרְבּוֹת צְרִים
 4 וַיִּמַּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעַרְלֹת : וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־
 מַל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הִיצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כָּל אַנְשֵׁי
 ה המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים : כִּי־מֵלִים
 הָיוּ כָל־הָעָם הִיצֵאִים וְכָל־הָעָם הַיְלָדִים בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ
 6 בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ : כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלַכּוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּתֵם כָּל־הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הִיצֵאִים
 מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
 לְבַלְתִּי תֵרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתָם לְתַת
 7 לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ : וְאֶת־בְּנֵיהֶם הָקִים תַּחְתָּם
 אֲתָם מִל יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ :

חפמרת יום ראשון של ספח v. 2. עברם קרי v. 1. כעלות קרי v. 18.
 בנ"א חל" דגושה v. 5.

ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד
 חיותם : ויאמר יהוה אל-יהושע היום גלותי
 את-חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל
 עד היום הזה : ויחני בני-ישראל בגלגל ויעשו את-
 הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות וריחו :
 ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם
 היום הזה : וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ
 ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען
 בשנה היא : ויהי בהיות יהושע ביריחו
 וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה
 בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם-לצרינו :
 ויאמר לא כי אני שר-צבא-יהוה עתה באתי ויפלו
 יהושע אל-פגיו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר
 אל-עבדך : ויאמר שר-צבא יהוה אל-יהושע של-נעלה
 מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש
 יהושע כן :

ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ו
 ואין בא : ויאמר יהוה אל-יהושע ראה
 נתתי בידך את-יריחו ואת-מלכה גבורי החיל : וסבתם
 את-העיר כל אנשי המלחמה הקיף את-העיר פעם אחת
 כה תעשה ששת ימים : ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
 היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבבו את-העיר שבע
 פעמים והכהנים יתקעו בשופרות : והיה במשך ו בקרו ה
 היובל בשמעכם את-קול השופר יריעו כל-העם תרועה
 גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו
 ויקרא יהושע בוגנו אל-הכהנים ויאמר אליהם שאו את-
 ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות ויבלים
 לפני ארון יהוה : ויאמרו אל-העם עברו וסבבו את-העיר
 והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה : ויהי כאשר יהושע אל-
 העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני

ויאמר קרי v. 7. כשעמכם קרי v. 5. חסר v. 15. קסז ב"ק v. 14. יהוה (304)

יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך
 אחריהם : והחלוץ הלך לפני הכהנים ותקעו השופרות
 ויהמאסף הלך אחרי הארון הלוח ותקוע בשופרות : ואת-
 העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא-תשמיעו את-קולכם
 ולא-יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם :
 ויסב ארון-יהוה את-העיר הקיף פעם אחת ויבאו הכהנה
 וילינו במחנה : וישכם יהושע בבקר וישאו
 הכהנים את-ארון יהוה : ושבעה הכהנים נשאים שבעה
 שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלקים הלוח ותקעו
 בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון
 יהוה הלך ותקוע בשופרות : ויסבו את-העיר ביום
 השני פעם אחת וישבו במחנה כה עשו ששת ימים : ויהיו
 ביום השביעי וישכמו בעלות השחר ויסבבו את-העיר
 כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את-העיר
 שבע פעמים : ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים
 בשופרות ויאמר יהושע אל-העם הריעו פרינתו יהוה לכם
 את-העיר : והיתה העיר חרם היא וכל-אשר-בה ליהוה רק
 רחב הזונה תחיה היא וכל-אשר אתה בבית כי החבאתה
 את-המלאכים אשר שלחנו : ורק-אתם שמרו מן-החרם
 פן-תחרימו ולקחתם מן-החרם ושמתם את-מחנה ישראל
 לחרם ועברתם אותו : וכל ו כסף וזהב וכלי נחשת וברזל
 כ קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא : וירע העם ויתקעו
 בשופרות ויהי כשמע העם את-קול השופר ויריעו העם
 תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה
 איש נגדו וילכדו את-העיר : ויחרימו את-כל-אשר בעיר
 מאיש ועד-אשה מנער ועד-זקן ועד שור ושה וחמור
 לפי-חרב : ולשנים האנשים המרגלים את-הארץ אמר
 יהושע באו בית-האשה הזונה והוציאו משם את-האשה
 ואת-כל-אשר-לה כאשר נשבעתם לה : ויבאו הנערים
 המרגלים ויוציאו את-רחב ואת-אביה ואת-אמה ואת-

כעלות ק" v. 15. הליך ק" v. 13. תקיע ק" v. 9. אחיה 20

אחיה ואת כל אשר ליה ואת כל משפחותיה הוציאו
 ויניחום מחוץ למחנה ישראל : והעיר שרפו באש וכל
 אשר בה נקו הפסס והזהב וכלי הנחשת והפרזל נתנו
 אוצר בית יהוה : ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כה
 כל אשר ליה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום
 הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את
 יריחו : וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור
 האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את
 יריחו בבכרו ויסדנה ובצעירו וציב דלתיה :
 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ :
 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויפח עכו בן פרמי בן ז
 זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני
 ישראל : וישלח יהושע אנשים מיריחו העי
 אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר
 עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי :
 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים
 איש או כשלישת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תנוע
 שמה את כל העם כי מעט המה : ויעלו מן העם שמה
 כשלישת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי : ויכו מהם
 אנשי העי כשלישים ויששה איש וירדפום לפני השער עד
 השבויים ויכו במורד וימס לבב העם ויהי למים :
 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני יהוה
 עד הערב הוא וקני ישראל ויעלו עפר על ראשם : ויאמר
 יהושע אהו אדני יהוה למה העברת העביר את העם
 הזה את יהודן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו
 הוא לנו ונשב בעבר הירדן : כי אדני מה אמר אחרי אשר
 הפך ישראל ערף לפני איביו : וישמעו הפנעני וכל יושבי
 הארץ ונסבו עלינו והקריתו את שמנו מן הארץ ומה
 תעשה לשמה הגדול : ויאמר יהוה אל יהושע
 קם לך למה זה אתה נפל על פניך : הטא ישראל

כ"ל 7. v.

הש"ב צרו 9. v.

ונם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן
 12 החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם : ולא יכלו
 בני ישראל לקום לפני איביהם ערף ופנו לפני איביהם כי
 היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמדו החרם
 13 מקרבכם : קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי
 כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל
 14 לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם : ונקרבתם
 בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה וקרב
 למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים
 15 והבית אשר ילכדנו יהוה וקרב לנבקים : והיה הנלכד
 בחרם ושרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית
 16 יהוה וכרעשה נבלה בישראל : וישבם יהושע
 בבקר וקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה :
 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב
 18 את משפחת הזרחי לנבקים וילכד זבדי : ויקרב את ביתו
 לנבקים וילכד עכו בן פרמי בן זבדי למטה יהודה :
 19 ויאמר יהושע אל עכו בני שים נא כבוד ליהוה אלהי
 ישראל ותוילו תודה והנדנא לי מה עשית אל תכחד
 כ ממני : ויען עכו את יהושע ויאמר אמנה אנכי הטאתי
 21 ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי : ואראה בשלל
 אדרת שגער אחת טובה ומאתים שקלים פסס ולשון זהב
 אחד חמישים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והגם טמנים
 22 בארץ בתוך האהל והפסס תחתי : וישלח יהושע
 מלאכים וירצו האהלה והגה טמונה באהל והפסס
 23 תחתי : ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל
 24 בני ישראל ויצקם לפני יהוה : ויקח יהושע את עכו בן
 זרה ואת הפסס ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו
 ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו
 ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכו :
 כה ויאמר יהושע מה עברתנו ועברת יהוה ביום הזה וירגמו

והרא קרי 21. v.

אתו כל-ישראל אָבוּ וישָׁרְפוּ אֹתָם בְּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם
בְּאֲבָנִים : וַיָּקִימוּ עָלָיו גַּל-אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשָׁב ²⁶
יְהוָה מִחֲרֹן אַפּוֹ עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמְק עֶבְרֹן
עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אַל-תִּירָא וְאֶל-תַּחֲת קַח עִמָּךְ ^א
אֶת כָּל-עַם הַמְּלָחָמָה וְקוּם עִלָּה הָעַי וְרֵא וְנָתַתִּי בְיָדְךָ
אֶת-מֶלֶךְ הָעַי וְאֶת-עַמּוֹ וְאֶת-עִירוֹ וְאֶת-אֲרָצוֹ : וְעָשִׂיתָ לְעַי ²
וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ רַק-שְׁלָלָהּ וּבַחֲמַתָּה
תָּבִיז לָכֶם שֵׁי־לָהּ אַרְבַּ לְעִיר מֵאַחֲרֶיהָ : וַיָּקָם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל- ³
עַם הַמְּלָחָמָה לַעֲלוֹת הָעַי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֵלָף אִישׁ
גִּבּוֹרֵי חַיִל וַיִּשְׁלַחם לַיְלָה : וַיָּצִו אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אֹתָם ⁴
אַרְבָּיִם לְעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר אֶל-תִּרְחִיקוּ מִן-הָעִיר מֵאֵד
וְהָיִיתֶם בְּלִבָּם נֹכְחִים : וְאֲנִי וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל- ^ה
הָעִיר וְהָיָה כִּי-יִצְאוּ לִקְרַאתֵנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁיבָה וְנִסְגּוּ
לִפְנֵיהֶם : וַיִּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּיגָנוּ אוֹתָם מִן-הָעִיר כִּי ⁶
יֹאמְרוּ נָסִים לִפְנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֵאשִׁיבָה וְנִסְגּוּ לִפְנֵיהֶם : וְאַתֶּם ⁷
תִּקְמוּ מֵהָאוֹרֵב וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת-הָעִיר וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּיָדְכֶם : וְהָיָה כִּתְּפֹשְׁכֶם אֶת-הָעִיר תִּצְיִתוּ אֶת-הָעִיר בְּאֵשׁ ⁸
כַּדָּבָר יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צִוִּיתִי אֶתְכֶם : וַיִּשְׁלַחם יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּלְכוּ ⁹
אֶל-הַמְּאָרֵב וַיָּשִׁבוּ בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעַי מִיָּם לְעַי וַיֵּלְכוּ
יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּתּוֹךְ הָעָם : וַיִּשְׁבֹּם ^י
יְהוֹשֻׁעַ בַּבֶּקֶר וַיִּפְקֹד אֶת-הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
הָעָם הָעַי : וְכָל-הָעָם הַמְּלָחָמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׂוּ ¹¹
וַיָּבִאוּ נֶגֶד הָעִיר וַיַּחֲנוּ מִצְפּוֹן לְעַי וְהָעַי בֵּינָם וּבֵין הָעַי :
וַיִּקַּח כַּחֲמֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אוֹרֵב בֵּין בֵּית-אֵל ¹²
וּבֵין הָעַי מִיָּם לְעִיר : וַיִּשְׁמְרוּ הָעָם אֶת-כָּל-הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר ¹³
מִצְפּוֹן לְעִיר וְאֶת-עַמְּבּוֹ מִיָּם לְעִיר וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא
בַּתּוֹךְ הָעָמָק : וַיְהִי כִּרְאוֹת מֶלֶךְ-הָעַי וַיִּמְחָרוּ וַיִּשְׁכְּמוּ וַיִּצְאוּ ¹⁴
אֲנָשֵׁי-הָעִיר לִקְרַאת-יִשְׂרָאֵל לַמְּלָחָמָה הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמוֹעֵד
לִפְנֵי הָעֶרְבָה וְהוּא לֹא יָדַע כִּי-אוֹרֵב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר :

טו וַיִּגְּעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם וַיִּנְסוּ דַרְךַּ הַמִּדְבָּר :
וַיִּזְעַקוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר בְּעִיר לַרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו
יְהוֹשֻׁעַ וַיִּנְתְּקוּ מִן-הָעִיר : וְלֹא-נִשְׁאַר אִישׁ בְּעַי וּבֵית אֵל
אֲשֶׁר לֹא-יִצְאוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-הָעִיר פְּתוּחָה
וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ
נָטָה בַּכִּידוֹן אֲשֶׁר-בְּיָדְךָ אֶל-הָעַי כִּי בְיָדְךָ אֶתְּנֶנָּה וַיֵּט
יְהוֹשֻׁעַ בַּכִּידוֹן אֲשֶׁר-בְּיָדוֹ אֶל-הָעִיר : וְהָאוֹרֵב קָם מֵהַרְהו
מִמְּקוֹמוֹ וַיִּרְצֹו כְּנֻטוֹת יָדוֹ וַיָּבִאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמְחָרוּ
כ וַיִּצְיִתוּ אֶת-הָעִיר בְּאֵשׁ : וַיָּבִנוּ אֲנָשֵׁי הָעַי אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ
וְהָיָה עֲלֵה עֵשֶׂן הָעִיר הַשְּׁמַיְמָה וְלֹא-הָיָה בְּהֶם יָדִים לְנוֹס
וְהָיָה וְהָיָה וְהָעָם הַנֶּסֶם הַמִּדְבָּר נִהְפָּךְ אֶל-הַרְדֵּף : וַיְהוֹשֻׁעַ ²¹
וְכָל-יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי-לָכַד הָאֹרֵב אֶת-הָעִיר וְכִי עָלָה עֵשֶׂן
הָעִיר וַיָּשִׁבוּ וַיָּבִנוּ אֶת-אֲנָשֵׁי הָעַי : וְאַלְהָ יִצְאוּ מִן-הָעִיר
לִקְרַאתָם וַיְהִי לְיִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ אֱלֹהִים מִזֶּה וְאַלְהָ מִזֶּה וַיָּבִנוּ
אוֹתָם עַד-בִּלְתִּי הַשָּׂאִיר-לָהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט : וְאֶת-מֶלֶךְ הָעַי ²³
תָּבִשׁוּ חַי וַיִּקְרְבוּ אֹתוֹ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ : וַיְהִי כַּכְּלוֹת יִשְׂרָאֵל
לְהַרְגֹּת אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָעַי בַּשָּׂדֶה בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר רִדְפוּם בּוֹ
וַיִּפְּלוּ כָּלָם לְפִי-חֶרֶב עַד-תַּמָּם ^ו וַיָּשִׁבוּ
כה כָּל-יִשְׂרָאֵל הָעַי וַיָּבִנוּ אֹתָהּ לְפִי-חֶרֶב : וַיְהִי כָל-הַנִּפְלָאִים
בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָף כָּל אֲנָשֵׁי
הָעַי : וַיְהוֹשֻׁעַ לֹא-הִשִּׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה בַּכִּידוֹן עַד אֲשֶׁר
הַחֲרוֹם אֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעַי : רַק הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעִיר הָיָה
בְּזוֹנוֹ לָהֶם יִשְׂרָאֵל כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ :
וַיִּשְׂרָף יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הָעַי וַיִּשְׁמְרָהּ תַּל-עוֹלָם שְׂמֹמָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה : וְאֶת-מֶלֶךְ הָעַי תָּלָה עַל-הָעֵץ עַד-עַת הָעָרֵב וַיִּכְבְּאוּ
הַשָּׁמַשׁ צְנָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּזְרִידוּ אֶת-נִבְלָתוֹ מִן-הָעֵץ וַיִּשְׁלִיכוּ
אוֹתָהּ אֶל-פְּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקִימוּ עָלָיו גַּל-אֲבָנִים גָּדוֹל עַד
ל הַיּוֹם הַזֶּה : אִזּוּ יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל : כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּכְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ אֲבָנִים

שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה
 ויזבחו שלמים : ויכתב-שם על-האבנים את משנה תורת
 משה אשר כתב לפני בני ישראל : וכל-ישראל וזקניו
 ושטריהם וישפטיו עמדים מזה ו מזה ו לארון נגד הכהנים
 הלויים נשאו ו ארון ברית-יהוה כנר באזרח חציו אל-מול
 הר-גרזים והחציו אל-מול הר-עבל כאשר צוה משה עבד-
 יהוה לברך את-העם ישראל בראשנה : ואחר-כן קרא
 את-פלדיברי התורה הברכה והקללה בכל-הכתוב בספר
 התורה : לא-הנה דבר מכל אשר-צוה משה אשר לא-לה
 קרא יהושע נגד כל-קהל ישראל והנשים והטף והגר
 הקהל בקרבם :
 ויהי כשמע פרל-המלכים אשר בעבר הירדן בקר ט א
 ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל-מול הלבנון החתי
 והאמרי הנגעני הפרזי החוי והיבוקסי : ויתקבצו יחדו 2
 להלחם עם-יהושע ועם-ישראל פה אחד :
 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי : 3
 ויעשו נס-המה בערמה וילכו ויצטירו וינחיו שקים בלים 4
 לחמוריהם ונאדות ויו בלים ומבקעים ומצדדים : ונעלות ה
 בלות ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל להם
 צידם יבש היה נקדים : וילכו אל-יהושע אל-המחנה 6
 הגלגל ויאמרו אליו ואל-איש ישראל מארץ רחוקה באנו
 ועתה פרתו-לנו ברית : ויאמרו איש-ישראל אל-חתי 7
 אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות-לך ברית : ויאמרו 8
 אל-יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם
 ומאין תבאו : ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך 9
 לשם יהוה אלהיך כירשמענו שמעו ואת כל-אשר עשה
 במצרים : ואת כל-אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר י
 בעבר הירדן לסיחון מלך השבון ולעוג מלך-הבשן אשר
 בעשתרת : ויאמרו אלינו וקנינו וכל-ישבי ארצנו לאמר 11
 קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ונאמרתם אליהם

יחיר ו' יאמר קרי v. 7.

עבדיכם אנחנו ועתה פרתו-לנו ברית : זה ו לחמנו הם
 הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה
 הנה יבש והיה נקדים : ואלה נאדות היו אשר מלאנו
 חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב
 הדרך מאד : ויקחו האנשים מצידם ואת-פי יהוה לא
 טו שאלו : ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם
 16 וישבעו להם נשיאי העדה : ויהי מקצה שלשת ימים אחרי
 אשר-פרתו להם ברית וישמעו כירקבים הם אליו ובקרב
 17 הם ושבבים : ויסעו בני-ישראל ויבאו אל-עריהם ביום
 השלישי ועריהם גבעון והכפורה ובארות וקרית יערים :
 18 ולא הכוס בני ישראל כירשמעו להם נשיאי העדה ביהוה
 19 אלהי ישראל וילנו כל-העדה על-הנשיאים : ויאמרו כל-
 הנשיאים אל-כל-העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי
 כ ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם : זאת געשה להם
 והחנה אותם ולא-יהיה עלינו קצף על-השבועה אשר-
 21 נשבענו להם : ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי
 עצים ושאבי-מים לכל-העדה כאשר דברו להם הנשיאים :
 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם
 אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
 23 ושבבים : ועתה ארורים אתם ולא-יפרת מכם עבד והטבי
 24 עצים ושאבי-מים לבית אלהי : ויענו את-יהושע ויאמרו כו
 הנד הנד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את-משה
 עבדו לתת לכם את-כל-הארץ ולהשמיד את-כל-ישבי
 הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את-
 כה הדבר הזה : ועתה הננו בדרך פטוב וכישר בעיניך
 26 לעשות לנו עשה : ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני-
 27 ישראל ולא הרגום : ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים
 ושאבי-מים לעדה ולמזבח יהוה עדי-היום הנה אל-המקום
 אשר יבחר :

א י ויהי כשמע אדני-צדק מלך ירושלם כירשלם כירשלם כירשלם
 את-העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן-עשה
 לע

לע ולמלכה וכי השלימו ושבנו נבעון את-ישראל ויהיו
 בקרבם : ויראו מאד כי עיר גדולה נבעון באהרת ערי 2
 הממלכה וכי היא גדולה מן-העו וכל-אנשיה גברים :
 וישלח אדני-צדק מלך ירושלים אל-הוהם מלך-חברון ואל- 3
 פראם מלך-ירמות ואל-יביע מלך-לכיש ואל-דביר מלך-
 עגלון לאמר : עלו-אלי ועזרני ונכה את-נבעון כי-השלימה 4
 את-יהושע ואת-בני ישראל : ויאספו ויעלו חמשת מלכי ה-
 האמרי מלך ירושלים מלך-חברון מלך-ירמות מלך-לכיש
 מלך-עגלון הם וכל-מחניהם ויחנו על-נבעון וילחמו עליה :
 וישלחו אנשי נבעון אל-יהושע אל-המחנה הנלגלה לאמר 6
 אל-תרח ידי מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו
 ועזרנו כי נקבצו אלינו כל-מלכי האמרי ושבוי הקר :
 ויעל יהושע מן-הנגלה הוא וכל-עם המלחמה עמו וכל 7
 גבורי הקיל : ויאמר יהוה אל-יהושע אל- 8
 תירא מהם כי בידך נתתם לא-יעמד איש מהם בפניך :
 ויבא אליהם יהושע פתאם פל-הלילה עלה מן-הנגלה : 9
 ויהם יהוה לפני ישראל ויפס מכה-גדולה בנבעון וירדפם י
 ביד מעלה בית-חורון ויפס עד-עזקה ועד-מקדה : ויהיו 11
 בנוסם מפני ישראל הם במורד בית-חורון ויהנה השליף
 עליהם אבנים גדלות מן-השמים עד-עזקה וימתו רבים אשר-
 מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב :
 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את- 12
 האמרי לפני בני ישראל ויאמר : לעיני ישראל שמש
 בנבעון יום וירח בעמק אילון : וידם השמש וירח עמד 13
 עד-יקם גוי איביו הלא-היא כתובה על-ספר הישר ויעמד
 השמש בחצי השמים ולא-אץ לבוא פנים תמים : ולא 14
 היה פנים ההוא לפני ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי
 יהנה נלחם לישראל : וישב יהושע וכל-ישראל טו
 עמו אל-המחנה הנלגלה : וינסו חמשת המלכים האלה 16
 ויחבאו במערה במקדה : ויגד ליהושע לאמר נמצאו 17

כמו סמך v. 13. יתיר v. 8.

חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה : ויאמר יהושע 18
 לנו אבנים גדלות אל-פי המערה והפקדו עליה אנשים
 לשמרים : ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם 19
 אותם אל-תתנום לבוא אל-עריהם כי נתנם יהוה אליהם
 כ בידכם : ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להפתם מכה
 גדלה מאד עד-תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל-ערי 20
 המבצר : וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה 21
 בשלום לא-חרץ לבני ישראל לאיש את-לשנו : ויאמר 22
 יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו אלי את-חמשת
 המלכים האלה מן-המערה : ויעשו כן ויוציאו אליו את- 23
 חמשת המלכים האלה מן-המערה את מלך ירושלים את-
 מלך חברון את-מלך ירמות את-מלך לכיש את-מלך 24
 עגלון : ויהי כהוציאם את-המלכים האלה אל-יהושע
 ויקרא יהושע אל-כל-איש ישראל ויאמר אל-קציני אנשי
 המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את-רגליכם על-צוארי 25
 המלכים האלה ויקרבו וישימו את-רגליהם על-צואריהם :
 כה ויאמר אליהם יהושע אל-תיראו ואל-תחתו חזקו ואמצו
 כי ככה געשה יהוה לכל-איביכם אשר אתם נלחמים
 אותם : ויפס יהושע את-ריכז וימיתם ויתלם על חמשה 26
 עצים ויהיו תלויים על-העצים עד-הערב : ויהי לעת בוא 27
 השמש צנה יהושע וירידום מעל העצים וישליכם אל-
 המערה אשר נחבאו-שם וישמו אבנים גדלות על-פי 28
 המערה עד-עצם היום הזה : ואת-מקדה לכד
 יהושע ביום ההוא ויכה לפי-חרב ואת-מלכה החרם אותם
 ואת-כל-הנפש אשר-בה לא השאיר שריד ויעש למלך 29
 מקדה כאשר עשה למלך יריחו : ויעבר יהושע
 ל וכל-ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם-לבנה : ויתן 30
 יהוה גם-אזונה ביד ישראל ואת-מלכה ויכה לפי-חרב
 ואת-כל-הנפש אשר-בה לא-השאיר בה שריד ויעש למלכה
 כאשר עשה למלך יריחו : ויעבר יהושע וכל- 31
 ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה : ויתן 32

יהוה את-לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויבנה לפי-
חרב ואת-כל-הנפש אשר-בה ככל אשר-עשה ללבנה :

33 אז עלה הרם מלך גור לעזר את-לכיש ויבחו
יהושע ואת-עמו עד-בלתי השאירו-לו שריד :

34 ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו מלכיש ענלנה ויחננו עליה
וילחמו עליה : וילכדוה ביום ההוא ויבנה לפי-חרב ואת לה

35 כל-הנפש אשר-בה ביום ההוא החרים ככל אשר-עשה
ללכיש :

36 ויעל יהושע וכל-ישראל עמו מעגלונה
חברונה וילחמו עליה : וילכדוה ויבנה לפי-חרב ואת-

37 מלכה ואת-כל-עריה ואת-כל-הנפש אשר-בה לא-השאיר
שריד ככל אשר-עשה לעגלון ויחרס אותה ואת-כל-הנפש

38 אשר-בה : וישב יהושע וכל-ישראל עמו
דברה וילחם עליה : וילכדה ואת-מלכה ואת-כל-עריה

39 ויכוס לפי-חרב ויחרימו את-כל-נפש אשר-בה לא השאיר
שריד כאשר עשה לחברון כן-עשה לדברה ולמלכה

40 וכאשר עשה ללבנה ולמלכה : ויבנה יהושע את-מ
כל-הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת-כל-מלכיהם

41 לא השאיר שריד ואת-כל-הנשמה החיים כאשר צוה יהוה
אלהי ישראל : ויכס יהושע מקדש ברנע ועד-ענה ואת

42 כל-ארץ גשן ועד-גבעון : ואת-כל-המלכים האלה ואת-
ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם

43 לישראל : וישב יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה
הגלגלה :

ויהי כשמעו יבין מלך-חצור וישלח אל-יובב מלך מדון יא א
ואל-מלך שמרון ואל-מלך אכשף : ואל-המלכים אשר

2 מצפון בהר ובערבה נגב פנרות ובשפלה ובנפות דור מים :
הבנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר

3 והחוי תחת חרמון בארץ המצפה : ויצאו הם וכל-מחניהם
עמם עם-רב כחול אשר על-שפת-הים לרב וסוס ורכב

4 רב-מאד : ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחננו יחדו ה

6 אל-מי מרום להלחם עם-ישראל : ויאמר
יהוה אל-יהושע אל-תירא מפניהם כי מחר בעת הזאת

7 אנכי נתן את-כלם חללים לפני ישראל את-סוסיהם תעקר
ואת-מרכבתיהם תשרף באש : ויבא יהושע וכל-עם

8 המלחמה עמו עליהם על-מי מרום פתאם ויפלו בהם :
ויהגם יהוה ביד-ישראל ויכוס וירדפום עד-צידון רבה ועד

9 משרפות מים ועד-בקעת מצפה מזרחה ויכס עד-בלתי
10 השאירו-להם שריד : ויעש להם יהושע כאשר אמרו-לו

יהוה את-סוסיהם עקר ואת-מרכבתיהם שרף באש :
1 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את-חצור ואת-

מלכה הבה בחרב כי-חצור לפניו היא ראש כל-הממלכות
11 האלה : ויכס את-כל-הנפש אשר-בה לפי-חרב החרס לא

12 נותר כל-נשמה ואת-חצור שרף באש : ואת-כל-ערי
המלכים האלה ואת-כל-מלכיהם לכד יהושע ויכס לפי-

13 חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה : רק כל-
הערים העמדות על-תלם לא-שרפם ישראל וילתי את-

14 חצור לבדה שרף יהושע : וכל שלל הערים האלה ותבחהמה
15 גזו להם בני ישראל רק את-כל-האדם הכו לפי-חרב עד-

16 השמדם אותם לא השאירו כל-נשמה : כאשר צוה יהוה
את-משה עבדו כן-צוה משה את-יהושע וכן עשה יהושע

17 לא-הסיר דבר מכל אשר-צוה יהוה את-משה : וינח
יהושע את-כל-הארץ הזאת ההר ואת-כל-הנגב ואת כל-

18 ארץ הגשן ואת-השפלה ואת-הערבה ואת-הר ישראל
ושפלתה : מן-ההר החלק העלה שעיר ועד-בער גד

19 בבקעת הלבנון תחת הר-חרמון ואת-כל-מלכיהם לכד
ויכס וימיתם : ומים רבים עשה יהושע את-כל-המלכים

20 האלה מלחמה : לא-הייתה עיר אשר השלימה אל-בני
ישראל בלתי החוי ושבני גבעון את-הכל לקחו במלחמה :

כ כי-מאת יהוה היתה לחזק את-לבם לקראת המלחמה
את-ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי

למען השמידם כאשר צוה יהוה את-משה :
ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את-הענקים מן-ההר מן-
21 חברון מן-דבר מן-ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל
עם-עריהם החרימם יהושע : לא-נותר ענקים בארץ בני
22 ישראל רק בענה בנת ובאשדוד נשארו : וימח יהושע
23 את-כל-הארץ ככל אשר דבר יהוה אל-משה ויתנה יהושע
לנחלה לישראל במחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה
ממלחמה :

ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני-ישראל וירשו את- יב א
ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מחל ארנון עד-הר
חרמון וכל-הערבה מזרחה : סיוון מלך האמרי הישב
2 בחשבון משל מערער אשר על-שפת-נחל ארנון ותוד הנחל
והצוי הגלעד ועד נבק הנחל גבול בני עמון : והערבה
3 עד-ים פגרות מזרחה ועד ים הערבה ים-המלח מזרחה
הרד בית הישמם ומתימן תחת אשדות הפסגה : וגבול
4 עוג מלך הבשן מותר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי
ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל-הבשן עד-גבול הגשוירי ה
5 והמעבתי והצוי הגלעד גבול סיוון מלך-השבון : משה
6 עבד-יהוה ובני ישראל הפוס ויתנה משה עבד-יהוה ירשה
לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה :
7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן
ומה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד-ההר החלק העלה
שערה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה במחלקתם :
8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי
האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסו :

- 9 מלך וריחו אחד
- מלך העי אשר-מצד בית-אל אחד
- מלך ירושלם אחד
- מלך חברון אחד
- מלך ירמות אחד
- מלך לביש אחד

- 12 מלך עגלון אחד
- מלך גור אחד
- 13 מלך דבר אחד
- מלך גדר אחד
- 14 מלך חרמה אחד
- מלך ערד אחד
- 15 מלך לבנה אחד
- מלך עדלם אחד
- 16 מלך מסדה אחד
- מלך בית-אל אחד
- 17 מלך תפוח אחד
- מלך חפר אחד
- 18 מלך אפק אחד
- מלך לשרון אחד
- 19 מלך מדון אחד
- מלך חצור אחד
- 20 מלך שמרון מראון אחד
- מלך אכשף אחד
- 21 מלך תענד אחד
- מלך מגדו אחד
- 22 מלך קדש אחד
- מלך-קנעם לפרמל אחד
- 23 מלך דור לנפת דור אחד
- מלך-גוים לנלגל אחד
- 24 מלך תרצה אחד

כל-מלכים שלשים ואחד :

יג ויהושע זמן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה
2 באת בימים והארץ נשארה הרבה-מאד לרשתה : זאת
3 הארץ הנשארת כל-גילות הפלשתים וכל-הגשוירי מן-
השיחור אשר ו על-פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה

לא קרי א' 20. v.

לכנעני תחשב המשת ו סרני פלשתים העותי והאשדודי
האשקלוני הגתי והעקרוני והעמים : מתימן כל ארץ הכנעני
ומערה אשר לצידונים עד אפקה עד גבול האמרי : והארץ ה
הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גר תחת הר
חרמון עד לבוא חמת : כל יושבי ההר מן הלבנון עד
משפחת מוס כל צידונים אנכי אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתיה : ועתה חלק
את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט
המנשה : עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן
להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה
עבד יהוה : מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון : וכל ערי
סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון :
והגלעד וגבול הגשורי והמעבתי וכל הר חרמון וכל הבשן
עד סלכה : כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות
ובאדרעי הוא נשאר מותר הרפאים ויבם משה וירשם :
ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעבתי וישב
גשור ומעבת בקרב ישראל עד היום הזה : רק לשבט
הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו
כאשר דבר לו : ויתן משה למטה בני ראובן
למשפחותם : וילוי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל
ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא :
חשבון וכל עריה אשר במישור דיבון ובמות בעל ובית
בעל מעון : והיצה וקדמת ומפעת : וקריתים ושבמה
וצרת השחר בקר העמק : ובית פעור ואשדות הפסגה כ
ובית השמות : וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך
האמרי אשר מלך בחשבון אשר הזה משה אתו : ואת
נשיאי מדון את אמי ואת רגם ואת צור ואת חור ואת רבע
נסיכי סיחון ושבי הארץ : ואת בלעם בן בעור הקוסם
הרני בני ישראל בחרב אל חליתם : ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים
והצריהו (318)

24 וחצריהו : ויתן משה למטה גד לבני גד
כה למשפחותם : ויהי להם הגבול יעור וכל ערי הגלעד וחצי
26 ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה : ומחשבון
27 עד דרמת המצפה ובטנים וממתנים עד גבול לדבר : ובעמק
בית הרם ובית נמרה וספות וצפון יתר ממלכות סיחון
מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן
28 מזרחה : זאת נחלת בני גד למשפחותם הערים וחצריהם :
29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי
ל מטה בני מנשה למשפחותם : ויהי גבולם ממחנים כל
הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות ואיר אשר
31 בבשן ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי
ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר
32 למשפחותם : אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר
33 לירדן וריחו מזרחה : ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה
יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם :
א יד ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו
אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות
2 לבני ישראל : בגודל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה
3 לתשעת המטות וחצי המטה : כירנתן משה נחלת שני
המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה
4 בתוכם : כיהיו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא
נתנו חלק ללויים בארץ כי אס ערים לשבת ומגרשיהם
ה למקניהם ולקניגם : כאשר צוה יהוה את משה בן עשו
6 בני ישראל ויחלקו את הארץ : ויגשו בני
יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו בלב בן יפנה הקנינו
אתה ודעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה ו איש
7 האלהים על אדותי ועל אדותיה בקדש ברנע : בוארבעים
שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל
8 את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי : ואחי אשר
עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה

v. 26. חצי הספר XIV. v. 2. כפחה

אלהי : וישבע משה ביום ההוא לאמר אם-לא הארץ
 אשר הרכה רגלך בה לה תהיה לנחלה ולבניך עד-עולם
 כי מלאת אחרי יהוה אלהי : ועתה הנה החיה יהוה י
 אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה
 את-הדבר הזה אל-משה אשר-הלך ישראל במדבר ועתה
 הנה אנכי היום בן-חמש ושמונים שנה : עודני היום חזק
 כאשר ביום שלח אותי משה כלחי אז וכלחי עתה
 למלחמה ולצאת ולבוא : ועתה תנה-לי את-ההר הזה
 אשר-דבר יהוה ביום ההוא כי-אתה שמעת ביום ההוא
 כי-ענקים שם וערים גדולות בצרות אולי יהוה אותי
 והורשתים כאשר דבר יהוה : ויברכהו יהושע ויתן את-
 חברון ללב בן-יפנה לנחלה : על-כן היתה-חברון ללב
 בן-יפנה הקניו לנחלה עד היום הזה יש אשר מלא אחרי
 יהוה אלהי ישראל : ושם חברון לפני קרית ארבע טו
 האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה :
 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל-גבול טו א
 אדום מדבר-צן נגבה מקצה תימן : ויהי להם גבול נגב
 מקצה ים המלח מן-הלשן הפנה נגבה : ויצא אל-מנגב
 למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר
 חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה : ועבר עצמונה ויצא
 נחל מצרים ויהי תצאות הגבול ימה זה-יהיה לכם גבול
 נגב : וגבול קדמה ים המלח עד-קצה הירדן וגבול לפאת ה
 צפונה מלשון הים מקצה הירדן : ועלה הגבול בית חנלה
 ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן ברון
 ראובן : ועלה הגבול וברכה מעמק עבוד וצפונה פנה
 אל-הגלגל אשר-נכת למעלה אדמים אשר מנגב לנחל
 ועבר הגבול אל-מי עין-שמש והיו תצאתיו אל-עין רגל :
 ועלה הגבול כי בן-הנס אל-כפתף היבوسی מנגב היא וירושלם
 ועלה הגבול אל-ראש החר אשר על-פני גי-הנס ימה אשר
 בקצה עמק-דפאים צפונה : ותאר הגבול מראש החר אל-

היו קרי v. 4. XV. כף רכתי v. 11.

מעין

(320)

מעין מי נפתוח ויצא אל-ערי הר-עפרון ותאר הגבול
 בעלה היא קרית יערים : ונסב הגבול מבעלה ימה אל-
 הר שער ועבר אל-כפתף הר-יערים מצפונה היא כסלון
 וירד בית-שמש ועבר תמנה : ויצא הגבול אל-כפתף
 עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר-הבעלה ויצא
 ובנאל והיו תצאות הגבול ימה : וגבול ים היםה הגדול
 וגבול זה גבול בני-יהודה סביב למשפחתם : ולכלב בן-
 יפנה נתן חלק בתוך בני-יהודה אל-פי יהוה ליהושע את
 קרית ארבע אבי הענק היא חברון : וירש משם פלב
 את-שלושה בני הענק את-ששי ואת-אחימן ואת-תלמי
 טו ולידי הענק : ויעל משם אל-ישובי דבר ושם-דבר לפנים
 קרית-ספר : ויאמר פלב אשר-יבנה את-קרית-ספר ולכדה
 ונתתיו לו את-עכסה בתי לאשה : וילכדה עתניאל בן-קנז
 אחי פלב ויתן-לו את-עכסה בתו לאשה : ויהי בבואה
 ותסיתהו לשאול מאת-אביה שדה ותצנה מעל החמור
 ויאמר-לה פלב מה-לך : ותאמר תנה-לי ברכה כי ארץ
 הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן-לה את גלת עליות
 כ ואת גלת תחתיות : זאת נחלת מטה בני-
 יהודה למשפחתם : ויהיו הערים מקצה למטה בני-יהודה
 אל-גבול אדום בנגבה קבצאל גדר וגור : וקינה ודימונה
 ועדעדה : וקדש וחצור ויתנו : זיה ושלם ובעלות :
 כה וחצור וחדתה וקריות חצרון היא חצור : אקם ושמע
 ומולדה : נחצר גדה וחשמון ובית פלט : נחצר שועל
 ל ובאר שבע ובזוורתה : בעלה ועיים ועצם : ואלתולד
 31 32 וכסיל וחרמה : וצקלג ומדמנה וסנסנה : ולבאות ושלחים
 ועין ורמון כל-ערים עשרים ותשע וחצריהן :
 33 34 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה : וזונה ועין ננים תפוח
 36 לה וקענים : נרמות ועדלם שוכה ועוקה : ושערים ועדייתים
 ותגדרה ונגרתים ערים ארבע-עשרה וחצריהן :

37 38

צנו וחדשה ומגדל-גד : ודלע ותמצפה ונקתאל :
 מ 39 לביש ובצקת ועגלון : וכבון ולחמס וכתליש : ונגרות
 41

21 בית

(321)

בית-דגון ונעמה ומקדה ערים שש-עשרה וחצריהן :
 לבנה ועתר ועשן : ויפתח ואשנה ונציב : 42 43
 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן : 44
 עקרון ובנתיה וחצריה : מעקרון ונמה כל אשר-על-מה 46
 עד אשרוד וחצריהן : אשרוד בנותיה וחצריה 47
 ענה בנותיה וחצריה עד-נחל מצרים והים הנגבול ונגבול :
 ובהר שמיר ויתיר ושוכה : ודגה וקרית- 48 49
 סנה היא דבר : ונעב ואשתמה וענים : ונשו וחלו ונלה נ 51
 ערים אמת-עשרה וחצריהן : ארב ודומה 52
 ואשען : וינים ובית-תפוח ואפקה : וחמטה וקרית ארבע 54 53
 היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן :
 מעון ו פרמל ונה וויטה : ויזרעאל ונקדעם וננים : תקוונה 56 57
 גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן : חלחול 58
 בית-צור ונדוד : ומערת ובית-ענות ואלתקן ערים שש 59
 וחצריהן : קרית-בעל היא קרית יערים והרבה ס
 ערים שתים וחצריהן : במדבר בית הערבה 61
 מדין וסקכה : והנגשן ועיר-המלח ועין גדי ערים שש 62
 וחצריהן : ואת-היבוס וישבי וירושלם לא- 63
 חללו בני-יהודה להורישם וישב היבוס את-בני יהודה
 בירושלם עד היום הזה :

ויצא הגורל לבני יוסף מירחן וריחו למי וריחו מזרחת יו א
 המדבר עלה מיריחו בהר בית-אל : ויצא מבית-אל לזוה 2
 ועבר אל-נגבול הארפי עטרות : וירד ומה אל-נגבול הופלטי 3
 עד-נגבול בית-חרון תחתון ועד-גזר והיו תצאתו ומה :
 וינחלו בני-יוסף מנשה ואפרים : והיו נבול בני-אפרים 4
 למשפחתם והיו נבול נחלתם מזרחת עטרות אדר עד-בית
 חרון עליון : ויצא הנבול הימה הממקמת מצפון ונסב 6
 הנבול מזרחת תאנת שלה ועבר אותו ממזרח גוחה :
 וירד מינחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירחן : 7

תיר ו' 63. יינם קרי 53. ו. ו. 48. ושוכו קרי 48. הגורל קרי 47. v.
 תוצאתו קרי 3. XVI. v.

מתפוח נלד הנבול ומה נחל קנה והיו תצאתו הימה זאת
 9 נחלת מטה בני-אפרים למשפחתם : והערים המבדלות
 לבני אפרים בתוך נחלת בני-מנשה כל-הערים וחצריהן :
 י ולא הורישו את-הפנעני היושב בגזר וישב הפנעני בקרב
 אפרים עד-היום הזה והיו למס-עבד :
 א יז והיו הגורל למטה מנשה כיהוא בכור יוסף למכיר
 בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה והיה-
 2 לו הגלעד והבשן : והיו לבני מנשה הנותרים למשפחתם
 לבני אביעזר ולבני-חלק ולבני אשריאל ולבני-שכם ולבני-
 חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בו-יוסף הנזכרים
 3 למשפחתם : ולצלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-
 מנשה לא-היו לו בנים כי אס-בנות ואלה שמות בנותיו
 4 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה : ותקרבנה לפני אלעזר
 הכהן ולפני יהושע בן-נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה
 צוה את-משה לתת-לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל-
 ה פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן : ויפלו תבלי-מנשה
 6 עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירחן : כי
 בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בני וארץ הגלעד היתה
 7 לבני-מנשה הנותרים : והיו גבול-מנשה מאשר הממקמת
 אשר על-פני שכם והלך הנבול אל-הימין אל-ישבי עין
 8 תפוח : למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-נגבול מנשה
 9 לבני אפרים : וירד הנבול נחל קנה נגבה לנחל ערים
 האלה לאפרים בתוך ערי מנשה ונגבול מנשה מצפון לנחל
 י והיו תצאתו הימה : נגבה לאפרים וצפונה למנשה והיו
 11 הים גבולו ובאשר ופנעון מצפון וביששכר ממזרח : והיו
 למנשה ביששכר ובאשר בית-שאן ובנותיה ובלעם ובנותיה
 ואת-ישבי דאר ובנותיה וישבי עו-דל ובנותיה וישבי תענך
 12 ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת : ולא יכלו
 בני מנשה להוריש את-הערים האלה ויואל הפנעני לשבת
 13 בארץ הזאת : והיו כי חזקו בני ישראל ויתנו את-
 14 הפנעני למס והורש לא הורישו : וידברו בני

יֹסֵף אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מִדַּוְעַ נְתַתָּה לִי גְחֹלָה גּוֹרֵל אֶחָד
וְחָבַל אֶחָד וְאַנִּי עִם רֹב עַד אֲשֶׁר־עַד־כֹּה בָרַכְנִי יְהוָה :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהוֹשֻׁעַ אִם־עַסְרָב אַתָּה עָלָה לְךָ הַיַּעֲרָה ט
וּבְרֹאתָ לְךָ שֵׁם בְּאֶרֶץ הַיַּרְדֵּי וְהִרְפְּאִים כִּי־אֵץ לְךָ הָרֹ־
אֶפְרָיִם : וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יוֹסֵף לֹא־יִמָּצָא לָנוּ הַחֵר וּרְכַב בְּרוֹזֶל 16
בְּכָל־הַפְּנִיעֵי הַיִּשָּׁב בְּאֶרֶץ־הָעֵמֶק לְאֲשֶׁר בְּבֵית־שֹׁאֵן וּבְנוֹתָיָה
וּלְאֲשֶׁר בְּעֵמֶק יִזְרְעֵאל : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בֵּית יוֹסֵף 17
לְאֶפְרָיִם וּלְמְנַשֶּׁה לֵאמֹר עַסְרָב אַתָּה וְכֹחַ גְּדוֹל לְךָ לֹא־
יִהְיֶה לְךָ גּוֹרֵל אֶחָד : כִּי הֵר יִהְיֶה־לְךָ כִּי־יַעַר הוּא וּבְרֹאתוֹ 18
וְהָיָה לְךָ תִצְאֹתָיו כִּי־תוֹרִישׁ אֶת־הַפְּנִיעֵי כִּי רַכָּב בְּרוֹזֶל לוֹ כִּי
חֹזֵק הוּא :

וַיִּקְהָלוּ כָל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלַח וַיִּשְׁפִּינוּ שֵׁם אֶת־אֶחָד יח א
מוֹעֵד וְהָאֶרֶץ נִכְבְּשָׁה לַפְּנִיָּהם : וַיִּוָּתְרוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר 2
לֹא־חָלְקוּ אֶת־גְּחֹלָתָם שִׁבְעָה שָׁבָטִים : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־ 3
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־אֵנָּה אַתֶּם מִתְרַפִּים לְבוֹא לְרִשֵׁת אֶת־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם : הָבּוּ לָכֶם שְׁלֹשָׁה 4
אֲנָשִׁים לְשִׁבְטֵי וְאֲשַׁלְּחֶם וַיִּקְמוּ וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּ אוֹתָהּ
לְפָנֵי גְחֹלָתָם וַיָּבֵאוּ אֵלָיו : וְהִתְחַלְקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעָה חֲלֻקִים ה
יְהוּדָה יַעֲמֹד עַל־גְּבוּל מְנַשֶּׁה וּבֵית יוֹסֵף יַעֲמְדוּ עַל־גְּבוּלֵם
מִצְפּוֹן : וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאֶרֶץ שִׁבְעָה חֲלֻקִים וְהִבְאֵתֶם 6
אֵלָיו הַנָּה וַיְרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֹּה לַפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : כִּי 7
אִוִּיחַלֵּק לְלוּוִים בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִהְיֶה גְחֹלָתוֹ וְגַד וְרֹאשׁוֹ
וְחִצֵּי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה לְקַחוּ גְחֹלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן מִזְרְחָהּ
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה : וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ 8
וַיִּצְוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַחֲלֻקִים לְכַתֵּב אֶת־הָאֶרֶץ לֵאמֹר לָכוּ
וְהִתְהַלְכוּ בְּאֶרֶץ וּכְתְּבוּ אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלָי וְכֹה אֲשַׁלְּחֶךָ
לָכֶם גּוֹרֵל לַפְּנֵי יְהוָה בְּשֹׁלָה : וַיֵּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַעֲבָרוּ 9
בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ לַעֲרִים לְשִׁבְעָה חֲלֻקִים עַל־סֹפֶר וַיָּבֵאוּ אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה שְׁלַח : וַיִּשְׁלַח לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרֵל י
בְּשֹׁלָה לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּחַלֵּק־שֵׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאֶרֶץ לְבְנֵי

ספן כ"ק 14 v.

11 יִשְׂרָאֵל כְּמַחְלָקָתָם : וַיַּעַל גּוֹרֵל מִטָּה בְּנֵי־
בְנִימִן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיֵּצֵא גְבוּל גּוֹרֵלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין
12 בְּנֵי יוֹסֵף : וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לַפָּאֵת צְפוֹנָה מִן־הַיַּרְדֵּן
וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־כַּתֵּף יְרִיחוֹ מִצְפּוֹן וְעָלָה בְּהַר יָמָה וְהָיָה
13 תִצְאֹתָיו מִדְּבָרָה בֵּית אֲוֹן : וְעָבַר מִשָּׁם הַגְּבוּל לוֹזָה אֶל־
כַּתֵּף לוֹזָה נִגְבָּה הִיא בֵּית אֵל וַיֵּרֵד הַגְּבוּל עֲטְרוֹת אֶדְר
14 עַל־הַחֵר אֲשֶׁר מִגְּנָב לְבֵית־חֵרֹן תַּחֲתוֹן : וְתָאֵר הַגְּבוּל
וְנָסַב לַפָּאֵתִים נִגְבָּה מִן־הַחֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בֵּית־חֵרֹן נִגְבָּה
וְהָיָה תִצְאֹתָיו אֶל־קְרִית־בַּעַל הִיא קְרִית יַעֲרִים עִיר בְּנֵי
טו יְהוּדָה זֹאת פָּאֵתִים : וּפָאֵת־נִגְבָּה מִקְצֵה קְרִית יַעֲרִים
16 וַיֵּצֵא הַגְּבוּל יָמָה וַיֵּצֵא אֶל־מַעַן מִי נַפְתוֹחַ : וַיֵּרֵד הַגְּבוּל
אֶל־קְצֵה הַחֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵי בּוֹ־הַנֶּס אֲשֶׁר בְּעֵמֶק רְפָאִים
צְפוֹנָה וַיֵּרֵד גֵּי הַנֶּס אֶל־כַּתֵּף הַיְבוּסִי נִגְבָּה וַיֵּרֵד עַן רֹגֵל :
17 וְתָאֵר מִצְפּוֹן וַיֵּצֵא עַן שְׁמֵשׁ וַיֵּצֵא אֶל־גְּלִילוֹת אֲשֶׁר־נֹכַח
18 מֵעָלָה אֲדָמִים וַיֵּרֵד אֲבוּ בְּהוֹן בּוֹ־רֹאשׁוֹן : וְעָבַר אֶל־כַּתֵּף
19 מוֹל־הָעֲרָבָה צְפוֹנָה וַיֵּרֵד הָעֲרָבָתָה : וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־כַּתֵּף
בֵּית־הַגְּלִילָה צְפוֹנָה וְהָיָה תִצְאֹתָיו הַגְּבוּל אֶל־לְשׁוֹן יַם־
הַמֶּלַח צְפוֹנָה אֶל־קְצֵה הַיַּרְדֵּן נִגְבָּה זֶה גְבוּל נִגְבָּה :
כ וְהַיַּרְדֵּן יִגְבּוּל־אֹתוֹ לַפָּאֵת־קַדְמָה זֹאת גְחֹלָת בְּנֵי בְנִימִן
21 לְגְבוּלָתֵיהֶם סָבִיב לְמִשְׁפַּחְתָּם : וְהָיוּ הָעֲרִים לְמִטָּה בְּנֵי
22 בְנִימִן לְמִשְׁפַּחְתוֹתֵיהֶם יְרִיחוֹ וּבֵית־הַגְּלִילָה וְעֵמֶק קַצִּיץ : וּבֵית
23 הָעֲרָבָה וְצִמְרִים וּבֵית־אֵל : וְהָעָרִים וְהַפְּרָה וְעַפְרָה : וּכְפָר
כה הָעַמּוֹנִי וְהָעַפְנִי וְגִבְעָה עָרִים שְׁתֵּים־עָשָׂרָה וְחִצְרֵיהֶן : גְּבַעוֹן
26 27 וְהֶרְמָה וּבְאֵרוֹת : וְהַמְצִפָּה וְהַכַּפְּרָה וְהַמְצָה : וְרָקַם
28 וַיְרַפְּאֵל וְתַרְאֵלָה : וְצֹלַע הָאֵלֶף וְהַיְבוּסִי הִיא יְרוּשָׁלַם גְּבַעַת
קְרִית עָרִים אַרְבַּע־עָשָׂרָה וְחִצְרֵיהֶן זֹאת גְחֹלָת בְּנֵי־בְנִימִן
לְמִשְׁפַּחְתָּם :

א יט וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הַשְּׁנִי לְשִׁמְעוֹן לְמִטָּה בְּנֵי־שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחְתוֹתָם
2 וַיְהִי גְחֹלָתָם בְּתוֹךְ גְחֹלָת בְּנֵי־יְהוּדָה : וַיְהִי לָהֶם בְּגְחֹלָתָם

תוצאות קרי והיו קרי 19 v. והיו קרי 14 v. והיו קרי 12 v. העמונה קרי 21 v.

באר-שבע ושבע ומולדה : וחצר שועל ובלה ועצם : 3
 ואלתולד ובתול וחרמה : וצקלג ובית-המרפבת וחצר 4
 סוקה : ובית לבאות ושרותן ערים שלש-עשרה וחצריהן : 6
 עין רמון ועתר ועשו ערים ארבע וחצריהן : וכל-החצרים 7
 אשר סביבות הערים האלה עד-בעלת באר רמת נגב זאת
 גחלת מטה בני-שמעון למשפחתם : מחבל בני יהודה 9
 גחלת בני שמעון כיהיה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו
 בני-שמעון בתוד גחלתם : ויעל הגורל השלישי 10
 לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול גחלתם עד-שריד : ועלה 11
 גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר
 על-פני יקנעם : ושם משריד קדמה מזרח השמש על-גבול 12
 פסלת תבר ויצא אל-הדברת ועלה יפיע : ומשם עבר 13
 קדמה מזרחה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר
 הצעה : ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי 14
 ופתח-אל : וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים 15
 שתיים-עשרה וחצריהן : זאת גחלת בני-זבולן למשפחותם 16
 הערים האלה וחצריהן : ליששכר וצא הגורל 17
 הרביעי לבני יששכר למשפחותם : ויהי גבולם ורעאלה 18
 והכסלות ושונם : ותפרים ושיאון ואנחרת : והרפית 19
 ומשיון ואבץ : ורמת ועין-נגים ועין תדה ובית פצץ : 21
 ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות 22
 גבולם הירדן ערים שש-עשרה וחצריהן : זאת גחלת מטה 23
 בני-יששכר למשפחותם הערים וחצריהן :
 ויצא הגורל החמישי למטה בני-אשר למשפחותם : ויהי 24
 גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף : ואלמלך ועמעד ומשאל 26
 ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת : ושם מזרח השמש 27
 בית דגן ופגע בזבולן ובני ופתח-אל צפונה בית העמק
 ונעאל ויצא אל-גבול משמאל : ועברו ורחב וחמון וקנה 28
 עד צידון רבה : ושם הגבול הרמה ועד-עיר מבצר-צר 29
 ושם הגבול הסה ויהיו תצאתיו הימה מתבל אכזובה :

והיו קרי v. 20. ושחצומה קרי v. 22.

ל ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן : זאת 31
 גחלת מטה בני-אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן :
 לבני נפתלי וצא הגורל הששי לבני נפתלי 32
 למשפחתם : ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי 33
 הנקב ויבנאל עד-לקום ויהי תצאתיו הירדן : ושם הגבול 34
 ימה אזנות תבור ויצא משם חקקה ופגע בזבולן מנגב
 לה ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש : וערי 35
 מבצר הצדים צר וחמת רמת וכנרת : ואדמה וחרמה 36
 וחצור : וקדש ואדרעי ועין חצור : ויראון ומגדל-אל הרם 37
 ובית-ענת ובית שמש ערים תשע-עשרה וחצריהן : זאת 39
 גחלת מטה בני-נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן :
 למטה בני-ידן למשפחתם וצא הגורל השביעי :
 ויהי גבול גחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש : ושעלבין 41
 ואילון ויתלה : ואילון ותמנתה ועקרון : ואלתקה ונבתון 43
 מה ובעלת : ויהוד ובני-ברק ונת-רמון : ומי הירקון והרקון 46
 עס-הגבול מול יפו : ויצא גבול בני-ידן מהם ויעלו בני-ידן
 וילחמו עם-לשם וילכדו אותה ויפו אותה לפי-הרוב וירשו 47
 אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן בשם דן אביהם : זאת- 48
 גחלת מטה בני-ידן למשפחתם הערים האלה וחצריהן :
 ויכלו לנחל את-הארץ לגבולתיה ויתנו בני- 49
 ישראל גחלה ליהושע בן-נון בתוכם : על-פי יהוה נתנו
 לו את-העיר אשר שאל את-תמנת-סרח בחר אפרים ויבנה 50
 את-העיר וישב בה : אלה הנחלת אשר-
 נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן-נון וראשי האבות למטות
 בני-ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד
 ויכלו מחלק את-הארץ :
כ א וידבר יהוה אל-יהושע לאמר : דבר אל-בני ישראל
 לאמר נתנו לכם את-ערי המקלט אשר-דברתי אליכם ביד-
 משה : לנוס שמה רוצח מכה-נפש בשגנה בבלי-דעת
 והיו לכם למקלט מנאל הקים : ונס אל-אתת ו מהערים

קמץ כד' p. 50.

האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר-היהיא
את-דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו-לו מקום וישב
עמם : וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא-יסגרו את-הרצח ה
בידו כי בכלי-דעת הפה את-רעהו ולא-שנא הוא לו
מתמול שלשום : וישב בעיר-היהיא עד-עמדו לפני העדה
למשפט עד-מות הפתן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז
ישוב הרוצח ויבא אל-עירו ואל-ביתו אל-העיר אשר-נס
משם : ונקדשו את-קדש בגליל בהר גפתלי ואת-שכם
בהר אפרים ואת-קרית ארבע היא חברון בהר יהודה :
ומעבר לירדן וריחו מזרחה נתנו את-בצר במדבר במישר
ממטה ראובן ואת-ראמות בגלעד ממטה גד ואת-גלון
בבשן ממטה מנשה : אלה היו ערי המועדה לכל בני
ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל-מכה-נפש בשנגה
ולא ימות ביד גאל הדם עד-עמדו לפני העדה :
ויגשו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע **כא**
בוגו ואל-ראשי אבות המשות לבני ישראל : וידברו
אליהם בשלה בארץ פנעו לאמר יהוה צוה ביד-משה
לתת-לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו : ויתנו בני-
ישראל ללויים מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה
ואת-מגרשיהן : ויצא הגורל למשפחת
הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן-הלויים ממטה יהודה
וממטה השמעוני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה :
ולבני קהת הגותרים ממשפחת מטה-ה
אפרים וממטה-דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר :
ולבני גרשון ממשפחת מטה-יששכר וממטה-ה
אשר וממטה גפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים
שלש עשרה : לבני מררי למשפחתם ממטה
ראובן וממטה-גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה :
ויתנו בני-ישראל ללויים את-הערים האלה
ואת-מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד-משה בגורל :

גילן ק" 8. v. XX.

9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את
הערים האלה אשר-יקרא אתהו בשם : ויהי לבני אהרן
ממשפחת הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראשונה :
11 ויתנו להם את-קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר
יהודה ואת-מגרשה סביבתייה : ואת-שדה העיר ואת-
13 הצרייה נתנו לכלב בויפנה באחוזתו : ולבני
אהרן הכהן נתנו את-עיר מקלט הרצח את-חברון ואת-
14 מגרשיה ואת-לבנה ואת-מגרשיה : ואת-יתר ואת-מגרשה
15 ואת-אשתמוע ואת-מגרשה : ואת-חלן ואת-מגרשה
16 ואת-דבר ואת-מגרשה : ואת-עין ואת-מגרשה ואת-
יטה ואת-מגרשה את-בית שמש ואת-מגרשה ערים תשע
17 מאת שני השבטים האלה : וממטה בנימין
18 את-גבעון ואת-מגרשה את-גבע ואת-מגרשה : את-
ענתות ואת-מגרשה ואת-עלמון ואת-מגרשה ערים ארבע :
19 כל-ערי בני-אהרן הכהנים שלש-עשרה ערים ומגרשיהן :
כ ולמשפחות בני-קהת הלויים הגותרים מבני
21 קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים : ויתנו להם את-
עיר מקלט הרצח את-שכם ואת-מגרשה בהר אפרים ואת-
22 גור ואת-מגרשה : ואת-קבצים ואת-מגרשה ואת-בית
23 חרון ואת-מגרשה ערים ארבע : וממטה-דן
24 את-אלתקא ואת-מגרשה את-גבתון ואת-מגרשה : את-
אילון ואת-מגרשה את-נת-רמון ואת-מגרשה ערים ארבע :
כה וממחצית מטה מנשה את-תענד ואת-
26 מגרשה ואת-נת רמון ואת-מגרשה ערים שתים : כל-
ערים עשר ומגרשיהן למשפחת בני-קהת הגותרים :
27 ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה
מנשה את-עיר מקלט הרצח את-גלון בבשן ואת-מגרשה
ואת-בעשתרה ואת-מגרשה ערים שתים :
28 וממטה יששכר את-קשיון ואת-מגרשה את-דברת ואת-
29 מגרשה : את-ירמות ואת-מגרשה את-עין גנים ואת-

ראשונה קרי v. 10.

גילן קרי v. 27.

מגִּרְשָׁה עָרִים אַרְבַּע : וממִּטָּה אֲשֶׁר אֶת-ל
 מִשְׁאֵל וְאֶת-מִגְרִשָּׁה אֶת-עֶבְדוֹן וְאֶת-מִגְרִשָּׁה : אֶת-חֶלְקֵת 31
 וְאֶת-מִגְרִשָּׁה וְאֶת-רֶחֶב וְאֶת-מִגְרִשָּׁה עָרִים אַרְבַּע :
 וממִּטָּה נִפְתְּלֵי אֶת-עִיר וּמִקְלַט הַרְצָח אֶת-קָדֵשׁ 32
 בְּגִלְלִיל וְאֶת-מִגְרִשָּׁה וְאֶת-חֶמֶת הָאֵר וְאֶת-מִגְרִשָּׁה וְאֶת-קֶרְתָּן
 וְאֶת-מִגְרִשָּׁה עָרִים שְׁלֹשׁ : כָּל-עָרֵי הַגְּרִשָּׁי לַמִּשְׁפָּחֹתָם 33
 שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה עִיר וּמִגְרִשֵׁיהֶן : וְלַמִּשְׁפָּחַת בְּנֵי- 34
 מִרְיָי הַלְוִיִּם הַגְּדֹתִים מֵאֵת מִטָּה זְבוּלֹן אֶת-יִקְנֹעַם וְאֶת-
 מִגְרִשָּׁה אֶת-קֶרְתָּה וְאֶת-מִגְרִשָּׁה : אֶת-דְּמִנָּה וְאֶת-לֵה
 מִגְרִשָּׁה אֶת-נִהְלֵל וְאֶת-מִגְרִשָּׁה עָרִים אַרְבַּע :
 וממִּטָּה-גֹּד אֶת-עִיר מִקְלַט הַרְצָח אֶת-רֶמֶת בְּנִגְלַעַד 36
 וְאֶת-מִגְרִשָּׁה וְאֶת-מַחְנִים וְאֶת-מִגְרִשָּׁה : אֶת-הַשְּׁבוּן וְאֶת- 37
 מִגְרִשָּׁה אֶת-יַעֲזֹר וְאֶת-מִגְרִשָּׁה כָּל-עָרִים אַרְבַּע : כָּל- 38
 הָעָרִים לְבְנֵי מִרְיָי לַמִּשְׁפָּחֹתָם הַגְּדֹתִים מִמִּשְׁפַּחֹת הַלְוִיִּם
 וַיְהִי גֹדְרֵם עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה : כָּל עָרֵי הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ 39
 אַחֲזֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרִשֵׁיהֶן :
 תְּהִינָּה הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עִיר וּמִגְרִשָּׁה סְבִיבֹתֶיהָ כֹּן לְכָל-מ 40
 הָעָרִים הָאֵלֶּה : וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל- 41
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָתֵת לְאֲבוֹתָם וַיִּרְשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ : וַיָּנַח 42
 יְהוָה לָהֶם מִסְבִּיב כָּלֵל אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָם וְלֹא-עָמַד אִישׁ
 בַּפְּנֵיהֶם מִכָּל-אִיבֵיהֶם אֶת כָּל-אִיבֵיהֶם נָתַן יְהוָה בְּיָדָם :
 לֹא-נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-בֵּית 43
 יִשְׂרָאֵל הַכֹּל כַּאֲשֶׁר :

אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה : כב א
 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל-אשר צוה אתכם
 משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר-צויתי אתכם :
 לא-עובדתם את-אחייכם זה ימים רבים עד היום הורה
 ושמרתם את-משמרת מצות יהוה אלהיכם : ועתה 4
 הנית יהוה אלהיכם לאחייכם כאשר דבר להם ועתה פנו

* בקצת ספרים יש כאן ב' פטוקים וממטה ראובן וגומר ושעות הוא ואינם ראויים
 להיות ועיין בפירושו הרד"ק ובספרה וכן נמצא בב' ספרים ישנים מדויקים כתיבת יד :

ולכו לכם לאהליכם אל-ארץ אחותכם אשר נתן לכם
 ה משה עבד יהוה בעבר הירדן : רק ו שמרו מאד לעשות
 את-המצוה ואת-התורה אשר צוה אתכם משה עבד-
 יהוה לאהבה את-יהוה אלהיכם וללכת בכל-דרכיו ולשמר
 מצותיו ולדבקה-בו ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם :
 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל-אהליהם :
 7 ולחציו ושבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע
 עם-אחיהם מעבר הירדן ומה וגם כי שלחם יהושע אל-
 8 אהליהם ויברכם : ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים
 שובו אל-אהליכם ובמקנה רב-מאד בכסף ובזהב ובנחשת
 ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם-
 9 אחייכם : וישבו וילכו בני-ראובן ובני-גַד
 וחציו ושבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר-בארץ
 כנען ללכת אל-ארץ הנגלעד אל-ארץ אחותם אשר באחזו-
 י בה על-פי יהוה ביד-משה : ויבאו אל-גלילות הירדן אשר
 בארץ כנען ויבנו בני-ראובן ובני-גַד וחציו שבט המנשה
 11 שם מזבח על-הירדן מזבח גדול למראה : וישמעו בני-
 ישראל לאמר הנה-בנו בני-ראובן ובני-גַד וחציו שבט
 המנשה את-המזבח אל-מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן
 12 אל-עבר בני ישראל : וישמעו בני ישראל ויקהלו כל-
 עדת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא :
 13 וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גַד ואל-חציו
 שבט-מנשה אל-ארץ הנגלעד את-פינחס בן-אלעזר הכהן :
 14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל
 מטות ישראל ואיש ראש בית-אבותם המה לאלפי ישראל :
 15 ויבאו אל-בני-ראובן ואל-בני-גַד ואל-חציו שבט-מנשה אל-
 16 ארץ הנגלעד וידברו אתם לאמר : כה אמרו כל ו עדת
 יהוה מה-המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב
 היום מאחרי יהוה בבגותכם לכם מזבח למרדכם היום
 17 ביהוה : המעט-לנו את-עון פְּעוֹר אֲשֶׁר לא-הטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ

בעבר קר' v. 7.

עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה : ואתם תשובו היום 18
מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל-
כל-עדת ישראל יקצף : ואך אס-טמאה ארץ אחותכם 19
עברו לכם אל-ארץ אחות יהוה אשר שכן-שם משכן יהוה
והאחוז בתוכנו וביהוה אל-תמרדו ואותנו אל-תמרדו
בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו : הלוא כ
עכו בן-זרח מעל מעל בחרם ועל-כל-עדת ישראל היה
קצף והוא איש אחד לא גוע בעינו : ויענו 21
בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה וידברו את-ראשי
אלפי ישראל : אל ו אלהים ו יהוה אל ו אלהים ו יהוה 22
הוא ידע וישראל הוא ידע אס-במרד ואס-במעל ביהוה
אל-תושיענו היום הזה : לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי 23
יהוה ואס-להעלות עליו עולה ומנחה ואס-לעשות עליו
זבחי שלמים יהוה הוא יבקש : ואס-לא מדאנה מדבר 24
עשינו את-זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר
מה-לכם ולוהוה אלהי ישראל : ונכול נתן-יהוה ביננו כה
ובניכם בני-ראובן ובני-גד את-הירדן איז-לכם חלק ביהוה
והשביתו בניכם את-בנינו לבלתי ירא את-יהוה : ונאמר 26
נעשה-נא לנו לבנות את-המזבח לא לעולה ולא לזבח :
כי עד הוא בינינו ובניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד 27
את-עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא-
יאמרו בניכם מחר לבנינו איז-לכם חלק ביהוה : ונאמר 28
והיה כיו-אמרו אלינו ואל-דרתינו מחר ואמרנו ראו את-
תבנית מזבח יהוה אשר-עשו אבותינו לא לעולה ולא
לזבח כיעד הוא בינינו ובניכם : חלילה לנו ממנו למרד 29
ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה
למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכןנו :
וישמע פינתס הכהן ונשיאי העדה וראשי ל
אלפי ישראל אשר אתו את-הדברים אשר דברו בנר-
ראובן ובני-גד ובני מנשה ויישב בעיניהם : ויאמר פינתס 31
בן-אלעזר הכהן אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-בני מנשה

היום ילענו כיו-בתוכנו יהוה אשר לא-מעלתם ביהוה
המעל הזה אז הצלתם את-בני ישראל מיד יהוה : וישב 32
פינתס בן-אלעזר הכהן ו הנשיאים מאת בני-ראובן ומאת
בני-גד מארץ הגלעד אל-ארץ כנען אל-בני ישראל וישבו
אותם דבר : ויישב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו 33
אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת
את-הארץ אשר בני-ראובן ובני-גד ישבים בה : ויקראו 34
בני-ראובן ובני-גד למזבח כיעד הוא בינתינו כיו יהוה
האלהים :

א כג

ויהי מקימ רבים אחרי אשר-הנית יהוה לישראל מכל-
2 איביהם מסביב ויהושע זמן בא במקום : ויקרא יהושע לכל-
ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני
3 זקנתי באתי במקום : ואתם ראיתם את כל-אשר עשה
יהוה אלהיכם לכל-הגוים האלה מפניכם כיו יהוה אלהיכם
4 הוא הגלתם לכם : ראו הפלתי לכם את-הגוים הנשארים
האלה בנחלה לשבטיכם מן-הירדן וכל-הגוים אשר הכרתי
ה והים הגדול מבוא השמש : ויהוה אלהיכם הוא יהרסם
מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-ארצם כאשר
6 דבר יהוה אלהיכם לכם : וחזקתם מאד לשמר ולעשות
את כל-הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ומן
7 ושמואל : לבלתי-בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם
ובשם אלהיכם לא-תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא
8 תשתחוו להם : כיו אס-ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר
9 עשיתם עד היום הזה : ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים
י ועצומים ואתם לא-עמד איש בפניכם עד היום הזה : איש-
11 אחד מפם ירדף-אלף כיו יהוה אלהיכם הוא הגלתם לכם
כאשר דבר לכם : ונשמרתם מאד לנפשתיכם לא-הקבה
12 את-יהוה אלהיכם : כיו אס-שוב תשובו ודבקתם ביהוה
הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחמתם בהם
13 ובאתם בהם והם בקם : ידוע תדעו כיו לא יוסף יהוה
אלהיכם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם

לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם
 מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם :
 והנה אנכי הולך היום בדרך כל-הארץ וידעתם בכל-
 לבבכם ובכל-נפשכם כי לא-נפל דבר אחד מפל הדברים
 הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם
 לא-נפל ממנו דבר אחד : והיה כאשר-בא עליכם כל-
 הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא
 יהוה עליכם את כל-הדבר הרע עד-השמידו אותכם מעל
 האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם :
 בעברכם את-ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם
 והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה
 אף-יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר
 נתן לכם :

וואסף יהושע את-כל-שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני כד א
 ישראל ולראשי ולשפטי ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים :
 ויאמר יהושע אל-כל-העם בה-אמר יהוה אלהי ישראל
 בעבר הנחר וישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם
 ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים : ואקח את-אביכם את-
 אברהם מעבר הנחר ואולד אותו בכל-ארץ כנען וארץ
 את-זרעו ואתן-לו את-יצחק : ואתן ליצחק את-יעקב ואת-
 עשו ואתן לעשו את-הר שער לרשת אותו ויעקב ובניו
 ירדו מצרים : ואשלח את-משה ואת-אהרן ואנף את-
 מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם :
 ואוציא את-אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים
 אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים יס-סוף : ויצעקו אל-
 יהוה וישם מאפל בניכם ובין המצרים ויבא עליו את-
 הים ויכסחו ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים
 ותשבו במדבר ימים רבים : ואביאה אתכם אל-ארץ
 האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם
 בידכם ותירשו את-ארצם ואשמידם מפניכם : ויקם בלק

v. 8. ויבא ק" v. 3. וארבה קרי

בן-צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם
 בן-בעור לקלל אתכם : ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך
 ברוך אתכם ואצל אתכם מידו : ותעברו את-הירדן
 ותבאו אל-יריחו וילחמו בכם בעל-יריחו והאמרי והפרזי
 והכנעני והחתי והגרגזשי החוי והיבוס ואתן אותם
 בידכם : ואשלח לפניכם את-הצרעה ותגרש אותם
 מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך : ואתן
 לכם ארץ אשר לא-יגעם בה וערים אשר לא-בניתם
 ותשבו בהם פרמים וזיתים אשר לא-נטעתם אתם אכלים :
 ועתה יראו את-יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו
 את-אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנחר ובמצרים
 טו ועבדו את-יהוה : ואם רע בעיניכם לעבד את-יהוה בחרו
 לכם היום את-מי תעבדון אם את-אלהים אשר-עבדו
 אבותיכם אשר בעבר הנחר ואם את-אלהי האמרי אשר
 אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את-יהוה :

16 ונעו העם ויאמר חלילה לנו מעוב את-יהוה לעבד
 17 אלהים אחרים : כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו
 ואת-אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
 לעינינו את-האית הגדולת האלה וישמרנו בכל-הדרך
 18 אשר-הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם : ויגרש
 יהוה את-כל-העמים ואת-האמרי יושב הארץ מפנינו גם-
 19 אנחנו נעבד את-יהוה כי-הוא אלהינו : ויאמר יהושע אל-
 העם לא תוכלו לעבד את-יהוה כי-אלהים קדשים הוא
 כ אל-קנוא הוא לא-ישא לפשעכם ולחטאותיכם : כי תעבדו
 את-יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב וחרע לכם וכלה אתכם
 21 אחרי אשר-היטיב לכם : ויאמר העם אל-יהושע לא פי
 22 את-יהוה נעבד : ויאמר יהושע אל-העם עדים אתם בכם
 כי-אתם בחרתם לכם את-יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים :
 23 ועתה הסירו את-אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את-
 24 לבבכם אל-יהוה אלהי ישראל : ויאמרו העם אל-יהושע

v. 15. מעבר קרי

שופטים :

א אֲרִי־הַי אֲחֵרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלֵנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה לֵאמֹר
 מִי־עָלָה־לָנוּ אֶל־הַכְּנַעֲנִי בַתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ :
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הַנֶּהָה נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ בְּיָדוֹ :
 3 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אֲחִיו עֲלֵה אִתִּי בְּגִדְלִי וְנִלְחַמָּה
 בַּכְּנַעֲנִי וְהִלַּכְתִּי נִס־אֲנִי אִתְּךָ בְּגִדְלֶךָ וַיֵּלֶד אֹתוֹ שִׁמְעוֹן :
 4 וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי בְיָדָם וַיָּכּוּם בְּבִזָּק
 ח עֲשֵׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ : וַיִּמָּצְאוּ אֶת־אֲדֹנֵי בִזָּק בְּבִזָּק וַיִּלְחַמּוּ
 6 בּוֹ וַיִּכּוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַפְּרִזִּי : וַיִּגַּם אֲדֹנֵי בִזָּק וַיִּרְדְּפוּ
 7 אֲחֵרָיו וַיֹּאחֲזוּ אֹתוֹ וַיִּקְצְצוּ אֶת־בְּהֵמוֹת יָדָיו וַרְגְלָיו : וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנֵי־בִזָּק שְׁבָעִים מְלָכִים בְּהַגּוֹת יְדֵיהֶם וַרְגְלֵיהֶם מִקְּצָצִים
 הָיוּ מְלַקְטִים תַּחַת שִׁלְחָנִי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּךָ שְׁלֹם־לִי אֱלֹהִים
 8 וַיָּבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמַת שָׁם : וַיִּלְחַמּוּ בְנֵי־
 יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּהָ לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־הָעִיר
 9 שִׁלְחוּ בְּאֵשׁ : וְאַחַר יָרְדּוּ בְנֵי יְהוּדָה לְהִלָּחֵם בַּכְּנַעֲנִי וַיֹּשֶׁב
 י הַדֶּר וַחֲנָנִב וְהַשְּׁפֵלָה : וַיֵּלֶד יְהוּדָה אֶל־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב
 בְּחֶבְרוֹן וְשֵׁם־חֶבְרוֹן לְפָנִים קָרִית אַרְבַּע וַיָּכּוּ אֶת־שֵׁשִׁי וְאֶת־
 11 אַחִימָן וְאֶת־תִּלְמִי : וַיֵּלֶד מִשָּׁם אֶל־יֹשְׁבֵי דְבִיר וְשֵׁם־דְבִיר
 12 לְפָנִים קָרִית־סֶפֶר : וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר יָבֹה אֶת־קָרִית סֶפֶר
 13 וַיִּלְכְּדָהּ וַנָּתַתִּי לוֹ אֶת־עֵבֶסָה בְּתִי לְאִשָּׁה : וַיִּלְכְּדָהּ עֲתַנְיָאֵל
 בְּזִקְנָו אִתִּי כָּלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ וַיִּתְּנוּ־לוֹ אֶת־עֵבֶסָה בְּתוֹ
 14 לְאִשָּׁה : וַיְהִי בְבוֹאָהּ וַתְּסִיתְהוּ לְשָׂאֵל מֵאֵת־אֲבִיהָ הַשְּׂדָה
 טו וַתַּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מִה־לָּד : וַתֹּאמֶר לוֹ
 הִבֵּה־לִי בְרָכָה כִּי אָרֶץ הַנֶּגֶב נִתְּתָנִי וְנִתְּתָה לִי גֵלַת מַיִם

קמ"ב ב"ק v. 15. פתח באנתה v. 10. (337) 22 ויתן

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַעֲבֹד וּבְקוּלוֹ נִשְׁמָע : וַיְכַרְתַּת יְהוֹשֻׁעַ כַּח
 בְּרִית לְעַם בְּיוֹם הַהוּא וַיִּשֶׂם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט בְּשִׁבְכֶם :
 26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים
 וַיִּקַּח אָבִיו גְּדוּלָה וַיְקִימָהּ שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ
 27 יְהוָה : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם הַנֶּהָה הֲאֵבֶן
 הַזֹּאת תִּהְיֶה־בָּנוּ לְעֵדָה כִּי־הִיא שִׁמְעָה אֶת כָּל־אֲמֵרֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהָיִיתָ בְכֶם לְעֵדָה פֶּן־תִּכְחָשׁוּן בְּאֱלֹהֵיכֶם :
 28 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ :
 אֲחֵרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת יְהוֹשֻׁעַ בּוֹיָנוּן עֶבֶד יְהוָה בְּזֶרַח
 מֵאָה וְעֶשְׂרֵת שָׁנִים : וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּנָבֹל נַחֲלָתוֹ בְּתַמְנַת־ל
 סָרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גֵּעַשׁ : וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל
 אֶת־יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ
 יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר
 32 עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל : וְאֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הָעֵלָו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשִׁבְכֶם בְּחִלְקַת הַשְּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב
 מֵאֵת בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבֵי־שִׁבְכֶם בְּמֵאָה קְשִׁיטָה וַיְהִי לְבְנֵי־יוֹסֵף
 33 לְנַחֲלָה : וְאַלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּנִבְעַת פִּינְחָס
 בְּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ בְּהַר אֶפְרַיִם :

סכום הפסוקים של יהושע שש מאות וחמשים וששה . ותרן לשון אלם סימן : והציו
 ומחשבוני עד רמת המצפה : וסדריו ארבעה עשר . היתה עלי יד י" סימן :

ויהוה לך כלב את גלת עליה ואת גלת תחתיה :
 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את-בני
 יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילד וישב את-
 העם : וילד יהודה את-שמעון אחיו ויכו את-הפנעני וישב
 צפת ויחרימו אותה ויקרא את-שם-העיר חרמה : וילד
 יהודה את-ענה ואת-גבולה ואת-אשקלון ואת-גבולה ואת-
 עקרון ואת-גבולה : ויהי יהודה את-יהודה וירש את-ההר
 כי לא להוריש את-ישבי העמק בירכב ברזל להם . ויתנו
 לכלב את-חברון כאשר דבר משה וירש משם את-שלשה
 בני הענק : ואת-היבوسی ישב ירושלם לא הורישו בני
 בנימו וישב היבوسی את-בני בנימו בירושלם עד היום
 הנה : ויעלו בית-יוסף גס-הם בית-אל ויהוה
 עמם : ויתירו בית-יוסף בבית-אל ושם-העיר לפנים לזו :
 ויראו השמרים איש יוצא מן-העיר ויאמרו לו הראנו נא
 את-מבוא העיר ועשינו עמך חסד : ויראם את-מבוא כח
 העיר ויכו את-העיר לפי-חרב ואת-האיש ואת-כל-משפחתו
 שלחו : וילד האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה
 לזו הוא שמה עד היום הנה : ולא-הוריש
 מנשה את-בית-שאן ואת-בנותיה ואת-תענך ואת-בנותיה
 ואת-ישב דור ואת-בנותיה ואת-יושבי יבלעם ואת-בנותיה
 ואת-יושבי מנדו ואת-בנותיה ויואל הפנעני לשבת בארץ
 הזאת : ויהי קיחוק ישראל וישם את-הפנעני למס והוריש
 לא-הורישו : ואפרים לא הוריש את-הפנעני
 היושב בגזר וישב הפנעני בקרבו בגזר :
 וכולון לא הוריש את-יושבי קטרון ואת-יושבי נחלל וישב
 הפנעני בקרבו ויהיו למס : אשר לא הוריש
 את-יושבי עפו ואת-יושבי צידון ואת-אחלב ואת-אכזיב
 ואת-חלפה ואת-אפיק ואת-רחב : וישב האשרי בקרב
 הפנעני וישבי הארץ כי לא הורישו : נפתלי
 לא-הוריש את-יושבי בית-שמש ואת-יושבי בית-ענת וישב

בקרבו הפנעני וישבי הארץ וישבי בית-שמש וביית ענת היו
 34 להם למס : וילחצו האמרי את-בני-דן ההרה כירלא נתנו
 לה לחדת לעמק : ויואל האמרי לשבת בהר-חרם באילון
 36 ובשעלבים ותכבד יד בית-יוסף ויהיו למס : ויבול האמרי
 ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה :

א ב

ויעל מלאך-יהוה מן-הנגל אל-הבקים
 ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם
 אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפר בריתי
 2 אתכם לעולם : ואתם לא-תכרתו ברית לישבי הארץ
 הזאת מזבחותיהם תתצון ולא-שמעתם בקולי מה-זאת
 3 עשיתם : וגם אמרתי לא-אגרש אותם מפניכם והיו לכם
 4 לצדים ואלהיהם והיו לכם למוקש : ויהי כדבר מלאך
 יהוה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל וישאו העם
 ה את-קולם ויבכו : ויקראו שם-המקום ההוא בכים ויבחרו
 6 שם ליהוה : וישלח יהושע את-העם וילכו
 7 בני-ישראל איש לנחלתו לרשת את-הארץ : ויעבדו העם
 את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
 ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל-מעשה יהוה הגדול
 8 אשר עשה לישראל : וימת יהושע בן-נון עבד יהוה בן-
 9 מאה ועשר שנים : ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת-
 י חרם בהר אפרים מצפון להר-גוש : וגם כל-הדור ההוא
 נאספו אל-אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא-ידעו
 את-יהוה וגם את-המעשה אשר עשה לישראל :
 11 ויעשו בני-ישראל את-הרע בעיני יהוה ויעבדו
 12 את-הבעלים : ויעובו את-יהוה ואלהי אבותם המוציא
 אותם מארץ מצרים וילכו אחרי ואלהים אחרים מאלהי
 העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את-יהוה :
 13 ויעובו את-יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות : ויחר-אף יהוה
 בישראל ויתנם ביד שסים וישפו אותם וימכרם ביד
 אויביהם מסביב ולא-יכלו עוד לעמד לפני אויביהם :

בכל ו אשר יצאו יד-יהוה הותה-בם לדעה כאשר דבר טו
 יהוה ובאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד : ויקם 16
 יהוה שפטים ויושעוים מיד שסיחם : וגם אל-שפטיהם לא 17
 שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר
 מו-הדרד אשר הלכו אבותם לשמע מצות-יהוה לא-עשו
 כו : וכי-הקים יהוה ו להם שפטים והיה יהוה עס-השפט 18
 והושעם מיד אויביהם כל ימי השופט כיר-ונחם יהוה
 מנאקתם מפני לחציהם ודחיקהם : והיה במות השופט 19
 ישבו והשתחו מואבותם ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם ולהשתחנות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם
 הקשה : ויחר-אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו כ
 הנני הנה את-בריתי אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו
 לקולי : גם-אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מו- 21
 דגוים אשר-עב יהושע וימת : למען נסות בם את-ישראל 22
 השמרים הם את-הדרד יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם
 אס-לא : וינח יהוה את-הגוים האלה לבלתי הורישם מהר 23
 ולא נתנם ביד יהושע :

ואלה הגוים אשר-הניח יהוה לנסות בם את-ישראל ג א
 את כל-אשר לא-ידעו את כל-מלחמות בגען : רק למען 2
 רשת דרות בני-ישראל ללמדם מלחמה רק אשר-לפנים
 לא ידעו : חמשת ו סרני פלשתים וכל-הכנעני והצידני 3
 והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת :
 ויהיו לנסות בם את-ישראל לדעת הישמעו את-מצות יהוה 4
 אשר-צוה את-אבותם ביד-משה : ובני ישראל ישבו ה
 בקרב הכנעני החתי והאמרי והפריז והחוי והיבוקי :
 ויקחו את-בנותיהם להם לנשים ואת-בנותיהם נתנו 6
 לבניהם ועבדו את-אלהיהם : ויעשו בני-ישראל 7
 את-הרע בעיני יהוה וישכחו את-יהוה אלהיהם ועבדו
 את-הבעלים ואת-האשרות : ויחר-אף יהוה בישראל 8
 וימכרום ביד כושן רשעתים מלד ארם נהרים ועבדו בני-
 ישראל את-כושן רשעתים שמנה שנים : ויזעקו בני- 9
 ישראל

ישראל אליהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושעוים
 י את עתניאל בן-קנו אחי כלב הקטן ממנו : ותהי עליו
 רוח-יהוה וישפט את-ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה
 בידו את-כושן רשעתים מלד ארם ותעו ידו על כושן
 רשעתים : ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן- 11
 קנו : ויכפו בני ישראל לעשות הרע בעיני 12
 יהוה ויחזק יהוה את-עגלון מלד-מואב על-ישראל על כר-
 עשו את-הרע בעיני יהוה : ויאסף אליו את-בני-עמון 13
 ועמלק וילד נד את-ישראל ויירשו את-עיר התמרים :
 ויעבדו בני-ישראל את-עגלון מלד-מואב שמנה עשרה 14
 טו שנה : ויזעקו בני-ישראל אליהוה ויקם יהוה להם מושיע
 את-אהוד בן-גרא בן-דימיני איש אטר נדימיני וישלחו 15
 בני-ישראל בידו מנחה לעגלון מלד מואב : ויעש לו אהוד 16
 חרב ולה שני פיות נמד ארפה ויחנר אתה מתחת למדיו
 על ירד ימינו : ויקרב את-המנחה לעגלון מלד מואב 17
 ועגלון איש בריא מאד : ויהי כאשר כלה להקריב את- 18
 המנחה וישלח את-העם נשאי המנחה : והוא שב מן- 19
 הפסילים אשר את-הגלגל ויאמר דבר-סתר לי אלוה המלד
 כ ויאמר הם ויצאו מעליו כל-העמדים עליו : ואהוד ו בא
 אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר-לו לברדו ויאמר אהוד
 דבר-אלהים לי אלוה ויקם מעל הכסא : וישלח אהוד את- 21
 יד שמאלו ויקח את-החרב מעל ירד ימינו ויתקעה בכטנו :
 ויבא גם-הנצב אתר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי 22
 לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה : ויצא אהוד 23
 המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל : והוא יצא 24
 ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אף
 כה מסיד הוא את-רגליו בחדר המקרה : ויתילו עד-בוש והנה
 איננו פתח דלתות העליה ויקחו את-המפתח ויפתחו 25
 והנה אדניהם נפל ארצה מת : ואהוד נמלט עד 26
 התמהמהם והוא עבר את-הפסילים וימלט השערתה :

ויהי בבואו ויתקע בשופר בקר אפרים וירדו עמו בני 27
 ישראל מן-הקר והוא לפניהם : ויאמר אלהם רדפו 28
 אחרי קרינתו יהוה את-איביכם את-מואב בידכם וירדו
 אחריו וילקדו את-מעברות הירדן למואב ולא-נתנו איש
 לעבר : ויכו את-מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש 29
 כל-שמן וכל-איש חיל ולא נמלט איש : ותכנע מואב ל
 ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה :
 ואחרי הנה שממר בוענת ניד את-פלשתים 31
 שש-מאות איש במלמד הבקר ויושע נס-הוא את-ישראל :
 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת : ד א
 וימקם יהוה ביד יבין מלד-כנען אשר מלד בחצור ושר- 2
 צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים : ויצעקו בני- 3
 ישראל אלי-יהוה כי תשע מאות רכב-ברזל לו והוא לחץ
 את-בני ישראל בחזקה עשרים שנה : ודבורה 4
 אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת את-ישראל בעת
 ההיא : והיא יושבת תחת-תמר דבורה בין הרמה ובין ה
 בית-אל בקר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט :
 ותשלח ותקרא לברק בן-אבינעם מקדש נפתלי ותאמר 6
 אליו הלא-צנה יהוה אלהי-ישראל לד ומשכת בקר תבור
 ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון :
 ומשכתי אליה אל-נחל קישון את-סיסרא שר-צבא יבין 7
 ואת-רכבו ואת-המוגו ונתתיחו בידך : ויאמר אליה ברק 8
 אם-תלכי עמי והלכתי ואם-לא תלכי עמי לא אלך :
 ותאמר הלא אלך עמך אפס כי לא תתיה תפארתך על- 9
 הדרך אשר-אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את-
 סיסרא ותקם דבורה ותלד עם-ברק קדשה : ויועק ברק י
 את-זבולו ואת-נפתלי קדשה ועל ברנליו עשרת אלפי איש
 ותעל עמו דבורה : וחבר הקיני נפדד משון מבני חלב 11
 חתן משה ונט אהלו עד-אלון בצעפים אשר את-קדש :
 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן-אבינעם הר-תבור : ויועק 12 13

בצענניכ קרי "הר" בקמץ 11. v. הפסרת בשלה ויש מתחילין וחסר דבורה 4. v. סיסרא (342)

סיסרא את-כל-רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת-כל-העם 14
 אשר אתו מחרשת הגוים אל-נחל קישון : ותאמר דבורה
 אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא בידך
 הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים 15
 טו איש אחריו : ויהם יהוה את-סיסרא ואת-כל-הרכב ואת-
 כל-המחנה לפי-חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה
 וינס ברנליו : וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד 16
 חרשת הגוים ויפל כל-מחנה סיסרא לפי-חרב לא נשאר
 עד-אחד : וסיסרא נס ברנליו אל-אהל ועל אשת חבר 17
 הקיני כי שלום בין יבין מלד-חצור ובין בית חבר הקיני :
 ותצא ועל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה 18
 אלי אל-הירא וינס אליה האהלה ותכסהו בשמיכה :
 ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי צמתי ותפתח את- 19
 כ באוד החלב ותשקהו ותכסהו : ויאמר אליה עמד פתח
 האהל והיה אם-איש יבא ושאלך ואמר היש-פה איש 20
 ואמרת און : ותקח ועל אשת-חבר את-יתד האהל ותשם
 את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד 21
 ברקתו ותצנח בארץ והוא-נרדם ויעף וימת : והנה ברק 22
 רדף את-סיסרא ותצא ועל לקראתו ותאמר לו לד ואראך
 את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא 23
 נפל מת והיתד ברקתו : ויכנע אלהים ביום ההוא את
 יבין מלד-כנען לפני בני ישראל : ותלד יד בני-ישראל 24
 הילוד וקשה על יבין מלד-כנען עד אשר הכריתו את יבי
 מלד-כנען :

א ה ותשר דבורה וברק בן-אבינעם ביום ההוא
 2 לאמר : בפרע פרוות בישראל בהתנבב
 3 עם ברקו יהוה : שמעו מלכים האזיני
 רזנים אנכי ליהוה אנכי אשרה אומר
 4 ליהוה אלהי ישראל : יהוה בצאתך
 משעיר בצערה משדה אדום ארץ

חסר א" 18. v. מלרע 15. v.

רעשה נס-שמים נטפו
 קים : הרים גזלו מפני יהוה
 סיני מפני יהוה אלהי ישראל : בימי שמגר בן-6
 ענת : בימי ועל חדלו ארחות והלכי
 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות : חדלו פדון בן-ישראל 7
 חדלו : עד שקמתי דבורה
 אם בן-ישראל : יבחר אלהים 8
 חדשים : אז לחם שערים מגן
 אס-יבאה ורמח : בארבעים אלף
 בן-ישראל : לפי לחוקני ישראל 9
 בעם ברכו יהוה : רכבו אתנורת י
 צחרות : ושבי על-מנין והלכי
 על-הרד שוחו : מקור מחצאים בין י
 משאבים : שם יתנו צדקות יהוה צדקת
 פדונו בן-ישראל : אז ירדו לשערים עם-
 יהוה : עוני עולי דבורה עורי 12
 עורי דברי-שיר : קום ברוך ושבה שביה בן-
 אבינעם : אז ירד שריד לאדירים עם יהוה 13
 ירד-לי בנבורים : מני אפרים שרשם 14
 בעמלק : אחריה בנומיו בעממיה מני
 מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משקים בשבט
 ספר : ושרי ביששכר עם-דברה ויששכר 15
 בן ברוך : בעמק שלח
 ברגליו : בפלגות ראיבו גדלים
 חקמילב : למה ישבת בין 16
 המשפתיים : לשמע שרקות עדרים לפלגות
 ראיבו גדולים חקמילב : גלעד בעבר הירדן 17
 שבו : ודן למה יגור אנגרות אשר
 ישב לחוף נמים : ועל-מפרציו
 ישקו : זבלו עם חרף נפשו למות 18

v. 7. הש" בפתח v. 12. מלרע

19 על מרומי שדרה : באו מלכים
 נלחמו : אז נלחמו מלכי כנען
 על-מי מגדו : בצע כסף לא
 כ לקחו : מן-שמים נלחמו
 21 ממסלותם נלחמו עם סיסרא : נחל קישון
 נרפם : נחל קדומים נחל קישון
 22 נבשי עז : אז הלמו עקבי-
 23 סוס : מדברות דברות אבינו : אורו
 מרוז אמר מלאך יהוה : ארו ארוד
 ושביה : פי לא-באו לענת יהוה
 24 יהוה בנבורים : תברד מנשים
 יעל : אשרת תבר המיני מנשים
 כה באהל תברד : מים שאל חלב
 26 נתנה : בספל אדירים הקריבה חמאה : ידה
 ליתד תשלחנה : וימינה להלמות
 עמלים : והלמה סיסרא מתקה ראשו ומחצה
 27 והלפה רשתו : בין רגליה פגע נפל
 שרב : בין רגליה פגע נפל באשר
 28 פגע שם נפל שדוד : בעד החלון נשקפה
 ותנבב : אם סיסרא בעד האשנב מדוע
 בשש רכבו לבוא : מדוע אחרו פעמי
 29 מרפבותיו : חכמות שרותיה תעננה אף-
 ל היא תשיב אמריה לה : הלא ימצאו יחלקו
 שלל : רחם רחמתיים לראש נבר שלל
 צבעים לסיסרא : שלל צבעים
 31 רממה : צבע רמתיים לצוארי שלל : פו
 יאבדו כל-אויביה יהוה : ואהבו פצאת השמש
 בנברתו : ותשקט הארץ ארבעים שנה :
 א ונעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-
 2 מדגן שבע שנים : ותעז יד-מדגן על-ישראל מפני מדגן

קמז ב"ק v. 27

עשו להם ו בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת
 המערות ואת המצודות : והיה אם יזרע ישראל ועלה
 מדגן ועמלק ובני קדם ועלו עליו : ונתנו עליהם וישחיתו
 את יבול הארץ עד בוא צעדה ולא ישאירו מהיה בישראל
 ושה ושור וחמור : כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו ה
 כדיר ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ
 לשחתה : ויהל ישראל מאד מפני מדגן ויוזעקו בני ישראל
 אל יהוה : ויהי כפי יזעקו בני ישראל אל יהוה
 על אדות מדגן : וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל
 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי
 אתכם ממצרים ואוציא אתכם מבית עבדים : ואצל
 אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם
 ואתנה לכם את ארצם : ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם
 לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם
 ולא שמעתם בקולי : ויבא מלאך יהוה וישב
 תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי ונדעון
 בנו חבט חטים בנת להניס מפני מדגן : וירא אליו מלאך
 יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל : ויאמר אליו
 גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת
 ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא
 ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ונתננו בקר מדגן :
 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בקחת זה והושעת את ישראל
 מברך מדגן הלא שלחתיך : ויאמר אליו בי אדני במה טו
 אושיע את ישראל הנה אלפי הבל במנשה ואנכי הצעיר
 בבית אבי : ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את
 מדגן כאיש אחד : ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך
 ועשית לי אות שאתה מדבר עמי : אל נא תמש מזה
 עד באי אליך והוצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר
 אנכי אשב עד שובך : ונדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת
 קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו

הש" בקמץ 17. v. ובאו קרי 5. v.

כ אל תחת האלה ויגש : ויאמר אליו מלאך האלהים קח
 את הבשר ואת המצות והנה אל הסלע הלז ואת המרק
 שפוד ויעש כן : וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת
 אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור
 ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעינו :
 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהיה אדני
 יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים : ויאמר
 לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות : ויבן שם גדעון
 מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הנה עידנו
 כה בעפרת אבי העזרי : ויהי בלילה ההוא
 ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביו ופר
 השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביו
 ואת האשרה אשר עליו תקרת : ובנית מזבח ליהוה
 אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר
 השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תקרת : ויגח
 גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה
 ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות
 יומם ויעש לילה : וישלימו אנשי העיר בבקר והנה נתן
 מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני
 העלה על המזבח הבנוי : ויאמרו איש אל רעהו מי עשה
 הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה
 ל הדבר הזה : ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנו
 וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו :
 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל
 אם אתם תושיעון אתו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם
 אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבחו : ויקרא לו ביום
 ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את מזבחו :
 וכל מדגן ועמלק ובני קדם נאספו וחדו ויעברו
 ויחגו בעמק יזרעאל : ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע
 לה בשופר ויוזעק אביעזר אחיו : ומלאכים שלח בכל מנשה
 ויוזעק גם הוא אחיו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי
 ויעלו

פתח כס"ב 19. v.

ויעלו לקראתם : ויאמר גדעון אל-האלהים אם-ישך מושיע
 בדי את-ישראל כאשר דברת : הנה אנכי מצוי את-גנות
 הצמר בגרן אם טל יהיה על-הגזה לבדה ועל כל-הארץ
 חרב וידעתי כיתושיע בדי את-ישראל כאשר דברת :
 ויהי-כן וישכם ממחרת ויזר את-הגזה וימץ טל מן-הגזה
 מלוא הספל מים : ויאמר גדעון אל-האלהים אל-יחר
 אפך בי ואדברה אף הפעם אנסה-נא רק-הפעם בגזה יהי
 נא חרב אל-הגזה לבדה ועל-כל-הארץ והיה-טל : ויעש
 אלהים כן בלילה ההוא והיה-חרב אל-הגזה לבדה ועל-
 כל-הארץ היה טל :

וישכם וירבעל הוא גדעון וכל-העם אשר אתו ויחגו על-
 עין חרד ומחנה מדון הנה-לו מצפון מגבעת המורה
 בעמק : ויאמר יהוה אל-גדעון רב העם אשר
 אתך מתתי את-מדון בגדם פן-יתפאר עלי ישראל לאמר
 ידי הושיעה לי : ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי-
 יבא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן-העם
 עשרים ושנים אלה ועשרת אלפים נשארו :
 ויאמר יהוה אל-גדעון עוד העם רב הורד אותם אל-
 המים ואצרפנו לה שם והיה אשר אמר אליה זה וילך
 אתך הוא ילך אתך וכל אשר-אמר אליה זה לא-ילך
 עמך הוא לא ילך : ויורד את-העם אל-ה
 המים ויאמר יהוה אל-גדעון כל אשר-ילק בלשונו
 מן-המים כאשר ילק הפלב תציג אותו לבד וכל אשר-
 יכרע על-ברכיו לשתות : והיו מספר המלקקים בגדם
 אל-פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם פרעו על-
 ברכיהם לשתות מים : ויאמר יהוה אל-גדעון
 בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את-
 מדון בגיד וכל-העם ולכו איש למקמו : ויקחו את-צדה
 העם בגדם ואת שופרתיהם ואת כל-איש ישראל שלח
 איש לאהלו ובשלש-מאות האיש החזיק ומחנה מדון

מץ בד"ק v. 5. VII. פתח כס"פ v. 37. פתח כס"פ v. 36. היה (348)

9 היה לו מתחת בעמק : והיה בלילה ההוא
 י ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה פי נתתו בגיד : ואם
 11 ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערה אל-המחנה : ושמת
 מה-ידברו ואחר תחזקנה ידיו ויגדת במחנה ויבד הוא
 12 ופרה נערו אל-קצה החמשים אשר במחנה : ומדון ועמלק
 וכל-בני-קדם גפלים בעמק פארבה לרב ולנמליהם אין
 13 מספר כחול שעל-שפת הים לרב : ויבא גדעון והגה-איש
 מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול
 לחם שערים מתהפך במחנה מדון ויבא עד-האהל ויכרו
 14 ויפל ויחפכו למעלה ויפל האהל : ויען רעהו ויאמר
 אין זאת בלתי אם-חרב גדעון בויאוש איש ישראל נתן
 האלהים בידו את-מדון ואת-כל-המחנה :
 15 והיה כשמע גדעון את-מספר החלום ואת-שברו וישתחו
 וישב אל-מחנה ישראל ויאמר קומו פרינתו יהוה בגדם
 16 את-מחנה מדון : ויחץ את-שלש-מאות האיש שלשה
 ראשים וימן שופרות בגד-פלם וכדים ריקים ולפדים בתוד
 17 הפדים : ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי
 18 בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו : ותקעתי
 בשופר אנכי וכל-אשר אתי ותקעתם בשופרות גם-אתם
 סביבות כל-המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון :
 19 ויבא גדעון ומאה-איש אשר-אתו בקצה המחנה ראש
 האשמרת התיכונה אף הקם הקימו את-השמרים ויתקעו
 ב שופרות ויכוץ הפדים אשר בגדם : ויתקעו שלשת
 הראשים בשופרות וישברו הפדים ויחזיקו ביד-שמאולם
 בלפדים ובגדי-ימנם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה
 21 ולגדעון : ונעמדו איש תחתיו סביב למחנה ויחץ כל-
 22 המחנה ויריעו ויגיסו : ויתקעו שלש-מאות השופרות
 וישם יהוה את-חרב איש ברעהו ובכל-המחנה ויגם
 המחנה עד-בית השטה צררתה עד שפת-אבל מחולה
 23 על-טבת : ויצעק איש-ישראל מנפתלי ומן-אשר ומן-כל-

וינוטו קרי v. 21. צליל קרי v. 13. (349)

מנשה וירדפו אחרי מדון : ומלאכים שלח גדעון בכל-
24 דר אפרים לאמר רדו לקראת מדון ולכדו להם את-המים
עד בית ברה ואת-הנרות ויצעק כל-איש אפרים וילכדו
את-המים עד בית ברה ואת-הנרות : וילכדו שני-שרי כה
מדון את-ערב ואת-זאב ונהרגו את-ערב בצור-ערב
ואת-זאב הרגו בקב-זאב וירדפו אל-מדון וראש-ערב וזאב
הביאו אל-גדעון מעבר לירקו :

ויאמרו אליו איש אפרים מה-הדבר הזה עשית לנו ח א
לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדון ויריבון אתו
בחוקה : ויאמר אליהם מה-עשיתי עתה ככם הלא טוב ב
עללות אפרים מבציר אביעזר : בידכם נתן אלהים את-
3 שרי מדון את-ערב ואת-זאב ומה-יכלתי עשות ככם אז
רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה : ויבא גדעון ד
הורגנה עבר הוא ושלוש-מאות האיש אשר אתו עפים
ורדפים : ויאמר לאנשי ספות תנונא כפרות לחם לעם ה
אשר ברנלו כיר-עופים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע
מלכי מדון : ויאמר שרי ספות הכף זבח וצלמנע עתה ב
בידך כירנתו לצבאך לחם : ויאמר גדעון לכן בתת יהוה
את-זבח ואת-צלמנע בידי ודשתי את-בשרכם את-קוצי
המדבר ואת-הברקנים : ויעל משם פנואל וידבר אליהם
כזאת ויענו אתו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי ספות :
ויאמר גם-לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את-
9 המגדל הזה : וזבח וצלמנע בקרקר ומחניתי י
עמם כחמש עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני-קדם
והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף הרב : ויעל גדעון
11 הרד השכונני באהלים מקדם לזבח וינבחה ונד את-המחנה
והמחנה היה בטח : וינסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם
12 וילכד את-שני מלכי מדון את-זבח ואת-צלמנע וכל-
המחנה החריד : וישב גדעון ביריאות מן-המלחמה
13 מלמעלה הקרס : וילכד-נער מאנשי ספות וישאלהו
14

ז' א ב' דגוש 2. 7

ויכתב אליו את-שרי ספות ואת-זמניה שבעים ושבעה איש :
טו ויבא אל-אנשי ספות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר
חרפתם אתי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן
16 לאנשיך העופים לחם : ויקח את-זמני העיר ואת-קוצי
המדבר ואת-הברקנים וידע בהם את אנשי ספות : ואת-
17 מגדל פנואל נתן ונהרג את-אנשי העיר : ויאמר אל-זבח
18 ואל-צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו
19 כמקוד כמוהם אחד כהאר בני המלך : ויאמר אתי בני-
אמי הם חיריהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם :
כ ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא-שלף הנער חרב
21 כי ורא כי ערדנו נער : ויאמר זבח וצלמנע קום אתה
ופנע-בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ונהרג את-זבח ואת-
צלמנע ויקח את-השחרנים אשר בצוארי גמליהם :

22 ויאמרו איש-ישראל אל-גדעון משל-בנו גם-אתה
גם-בנה גם בן-בנה כי הושעתנו מיד מדון : ויאמר אלהם
גדעון לא-אמשל אני בכם ולא-ימשל בני בכם יהוה ימשל
24 בכם : ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו-
לי איש גזם שללו כיר-נזמי זהב לחם כי ישמעאלים הם :
כה ויאמרו נתון נתנו ויפרשו את-השמלה וישליכו עמה איש
26 גזם שללו : ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושב-
מאות זהב לבד מן-השחרנים והנטיפות ובגדי הארנמן
שעל מלכי מדון ולבד מן-הענקות אשר בצוארי גמליהם :
27 ויעש אתו גדעון לאפוד ויצג אתו בערו בעפרה ויגנו כל-
ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש : ויפגע
28 מדון לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט
29 הארץ ארבעים שנה בימי גדעון : וילד ירבעל
ל ברויאוש וישב בביתו : וילגדעון היו שבעים בנים יצאי
31 ירקו כיר-נשים רבות היו לו : ופילגשו אשר בשכם ילדה-
לו גם-היא בן וישם את-שמו אבימלך : וימת גדעון בן-
יואש בשיבה טובה וימבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי

קס"ז ב"ה 26. v.

העזרי : ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישמו להם בעל ברית לאלהים : ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל-אויביהם מסרביב : ולא עשו חסד עם-בית ירבעל גדעון לה ככל-הטובה אשר עשה עם-ישראל :

ולד אבימלך בן-ירבעל שכמה אל-אחי אמו וידבר ט א אליהם ואל-כל-משפחת בית-אבי אמו לאמר : דברו-נא ב אוננו כל-בעלי שקם מה-טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם-משל בכם איש אחד וזכרתם כי-עצמכם ובשרכם אני : וידברו אחי-אמו עליו באוננו כל- בעלי שקם את כל-הדברים האלה ויש לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא : ויתגורלו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו : ויבא בית-אביו עפרתה ויהרג את-אחיו בני-ה ירבעל שבעים איש על-אבן אחת ויחתר יותם בן-ירבעל הקטן כי נחבא : ויאספו כל-בעלי שקם וכל-בית מלוא וילכו וימליכו את-אבימלך למלך עם-אלון מצב אשר בשקם : ויגידו ליוותם וילד ונעמד בראש הר- גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שקם וישמע אליכם אלהים : הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לנית מלזכרה עלינו : ויאמר להם הוציאתי החדלתי את-דשני אשר-בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לגוע על-העצים : ויאמרו העצים לתאנה לכי-את מלכי עלינו : ותאמר להם התאנה החדלתי את-מתקי ואת-תנובתי הטובה והלכתי לגוע על-העצים : ויאמרו העצים לגפן לכי-את מלכי עלינו : ותאמר להם הגפן החדלתי את-תירושי המשמת אלהים ואנשים והלכתי לגוע על- העצים : ויאמרו כל-העצים אל-האטד לד אתה מלך- עלינו : ויאמר האטד אל-העצים אם באמת אתם משחים טו אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם-אין תצא איש מן-

מלכי קרי 12. v. סלכה קרי 8. v.

16 האטד ותאכל את-ארצו הלבנון : ועתה אם-באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את-אבימלך ואם-טובה עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו ואם-בגמול ידיו עשיתם לו : אשר-נלחם אבי עליכם וישלך את-נפשו מגנך ויצל אתכם מיד מדון : ואתם קמתם על-בית אבי היום ותהרנו את-בנינו שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בן-אמתו על- בעלי שקם פי אחיכם הוא : ואם-באמת ובתמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח כ נס-יהוא בכם : ואם-אין תצא איש מאבימלך ותאכל את- בעלי שקם ואת-בית מלוא ותצא איש מבעלי שקם ומבית מלוא ותאכל את-אבימלך : ויגם יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו : וישר אבימלך על-ישראל שלש שנים : וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שקם ויבגדו בעלי-שקם באבימלך : לבוא חמס שבעים בן-ירבעל ודמם לשום על-אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שקם אשר-חזקו את- כה ידיו להרג את-אחיו : וישמו לו בעלי שקם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל-אשר-יעבר עליהם בדרך ויגדו לאבימלך : ויבא געל בן-עבד ואחיו ויעברו בשקם ויבטחו-יכו בעלי שקם : ויצאו השדה ויבצרו את- פרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו וינקלו את-אבימלך : ויאמר געל בן-עבד מי-אבימלך ומי-שקם כי נעבדנו הלא בן-ירבעל וכל פקדו עבדו את-אנשי חמור אבי שקם ומדוע נעבדנו אנחנו : ומי ימן את-העם הזה בנדי ואסירה את-אבימלך ויאמר ל לאבימלך רבה צבאך וצאח : וישמע זבל שר העיר את- דברי געל בן-עבד ויחר אפו : וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכמה והגם צרים את-העיר עליך : ועתה קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה : והיה בבקר פורת השמש תשפים ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו וצאים

אליה ועשית לו כאשר תמצא ידך : ויקם 34
 אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכבו על שכם ארבעה
 ראשים : ויצא געל בן עבד ועמד פתח שער העיר ויקם לה
 אבימלך והעם אשר אתו מן המארב : וירא געל את- 36
 העם ויאמר אל-זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר
 אליו זבל את-צל ההרים אתה ראה פאנשים : ויסף עוד 37
 געל לדבר ויאמר הנה עם ירדים מעם טבור הארץ וראש-
 אחד בא מדרך אלון מעוננים : ויאמר אליו זבל איה אבוא 38
 כיד אשר תאמר מי אבימלך פי נעבדנו הלא זה העם
 אשר מאסתה בו צאנא עתה והלחם בו : ויצא געל 39
 לפני בעלי שכם וילחם באבימלך : וירדוהו אבימלך ויגם מ
 מפניו ויפלו חללים רבים עד-פתח השער : וישב אבימלך 41
 בארומה ויגרש זבל את-געל ואת-אחיו משבת בשכם :
 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך : ויקח 42 43
 את-העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה
 העם יצא מן-העיר ויקם עליהם ויכסם : ואבימלך והראשים 44
 אשר עמו פשטו ועמדו פתח שער העיר וישני הראשים
 פשטו על-כל-אשר בשדה ויכוסם : ואבימלך נלחם בעיר מה
 כל היום והוא וילכד את-העיר ואת-העם אשר-בה הרג
 ויתן את-העיר ויזרעה מלח : וישמעו כל- 46
 בעלי מנדל שכם ויבאו אל-צריח בית אל ברית : ויגד 47
 לאבימלך פי התקבצו כל-בעלי מנדל-שכם : ויעל אבימלך 48
 הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתו ויקח אבימלך את-
 הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על-שכמו
 ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו
 כמוני : ויכרתו גם-כל-העם איש שוכה וילכו אחרי 49
 אבימלך וישומו על-הצריח ויציתו עליהם את-הצריח באש
 וימתו גם כל-אנשי מנדל-שכם כאלף איש ואשה
 וילך אבימלך אל-חבץ ויחן בתבץ וילכדה : נ
 ומנדל-עז הנה בתוך-העיר ויגסו שמה כל-האנשים והנשים 51

בנ"א א v. 35.

52 וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על-יג המנדל : ויבא
 אבימלך עד-המנדל וילחם בו ויגש עד-פתח המנדל לשרפו
 באש : ותשלך אשה אחת פלח רכב על-ראש אבימלך 53
 ותרץ את-גלגלתו : ויקרא מהרה אל-הנער ונשא כליו 54
 ויאמר לו שלף חרבך ומתתני פויאמרו לי אשה הרגתהו
 נה וידקרהו גערו וימת : ויראו איש-ישראל פירמת אבימלך 55
 וילכו איש למקמו : וישב אלהים את רעת אבימלך אשר
 עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו : ואת כל-רעת אנשי 57
 שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-
 ירבעל :

א י ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פואה
 בן-הודו איש יששכר והוא-ישב בשמיר בהר אפרים :
 2 וישפט את-ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר :
 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל
 4 עשרים ושתים שנה : ויהיו-לו שלשים בנים רכבים על-
 שלשים ערים ושלשים ערים להם להם יקראו ו תות יאיר
 ה עד היום הזה אשר בארץ הגלעד : וימת יאיר ויקבר
 6 בקמון : ויסיפו בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-
 אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי
 בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעבדו את-יהוה ולא עבדוהו :
 7 ויחר-אף יהוה בישראל וימפרם ביד פלשתים וביד בני
 8 עמון : וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה החיא שמנה
 עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ
 9 האמרי אשר בגלעד : ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם
 גם-ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד :
 י ויזעקו בני ישראל אל-יהוה לאמר הטאנו לך וכי עובדנו
 11 את-אלהינו ונעבד את-הבעלים : ויאמר יהוה
 אל-בני ישראל הלא ממצרים ומן-האמרי מן-בני עמון ומן-
 12 פלשתים : ויצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו
 13 אלי ואושיעה אתכם מידם : ואתם עובדתם אותי ותעבדו

(355)

אלהים אחרים לכן לא-אוסוף להושיע אתכם : לכו 14
 וזעקו אל-האלהים אשר בחרתם גם המה יושיעו לכם בעת
 צרתכם : ויאמרו בני-ישראל אל-יהוה הטאנו עשה-אתה טו
 לנו ככל-הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה : ויסירו 16
 את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-יהוה ותקצר נפשו
 בעמל ישראל : ויצעקו בני עמון ויחגו בגלעד 17
 ויאספו בני ישראל ויחגו במצפה : ויאמרו העם שרי גלעד 18
 איש אל-רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון והיה
 לראש לכל ישבי גלעד :

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן-אשה זונה וילד יא א
 גלעד את-יפתח : ותלד אשת-גלעד לו בנים ויגדלו בני- 2
 האשה ויגרשו את-יפתח ויאמרו לו לא-תנתל בבית-אבינו
 כי בן-אשה אחרת אתה : ויברח יפתח מפני אחיו וישב 3
 בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו :
 ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל : 4
 ויהי כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו זקני גלעד ה
 לקחת את-יפתח מארץ טוב : ויאמרו ליפתח לכה והייתה 6
 לנו לקצין ונלחמה בבני עמון : ויאמר יפתח לזקני גלעד 7
 הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
 באתם אלי עתה כאשר צר לכם : ויאמרו זקני גלעד אל- 8
 יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני
 עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד : ויאמר יפתח אל- 9
 זקני גלעד אם-משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון
 ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש : ויאמרו י
 זקני-גלעד אל-יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם-לא 11
 כדברך כן נעשה : וילד יפתח עם-זקני גלעד וישימו
 העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את-כר- 12
 דבריו לפני יהוה במצפה : וישלח יפתח 12
 מלאכים אל-מלך בני-עמון לאמר מה-לי ולך כירבאת אלי
 להלחם בארצי : ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח 13

הפטרות חקת י. I.

כירלקח ישראל את-ארצי בעלותו ממצרים מארגון ועד-
 הניבך ועד-הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום : ויוסף עוד 14
 ויפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני עמון : ויאמר לו כה 15
 אמר יפתח לא-לקח ישראל את-ארץ מואב ואת-ארץ בני
 עמון : כי בעלותם ממצרים וילד ישראל במדבר עדי-ם 16
 סוף ויבא קדשה : וישלח ישראל מלאכים אל-מלך אדום 17
 לאמר אעברה-נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל-
 מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש : וילד 18
 במדבר ויטב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב ויבא ממזרח-
 שמש לארץ מואב ויחגו בעבר ארגון ולא-באו בגבול 19
 מואב כי ארגון גבול מואב : וישלח ישראל מלאכים אל-
 סחון מלך-האמרי מלך השבון ויאמר לו ישראל נעברה- 20
 כ נא בארצך עד-מקומי : ולא-האמין סחון את-ישראל עבר
 בגבלו ויאסף סחון את-כל-עמו ויחגו ביהודה וילחם עם- 21
 ישראל : ויתן יהוה אלהי-ישראל את-סחון ואת-כל-עמו
 ביד ישראל ויבוס ויירש ישראל את כל-ארץ האמרי וישב 22
 הארץ הקיא : ויירשו את כל-גבול האמרי מארגון ועד-
 הניבך ומן-המדבר ועד-הירדן : ועתה יהוה ואלהי ישראל 23
 הוריש את-האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו : הלא 24
 את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל-אשר
 בה הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש : ועתה הטוב טוב
 אתה מבלק בן-צפור מלך מואב הרב רב עם-ישראל אם- 25
 נלחם נלחם גם : בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה 26
 ובערעור ובבנותיה ובכל-הערים אשר על-ידי ארגון שלש
 מאות שנה ומדוע לא-הצלתם בעת הקיא : ואנכי לא- 27
 הטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה
 השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך 28
 בני עמון אל-דברי יפתח אשר שלח אליו :

ותהי על-יפתח רוח יהוה ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה
 ויעבר את-מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון :
 ל וידר יפתח גדר ליהוה ויאמר אם-נתון תתן את-בני עמון
 בידי (357)

בְּדָוִי : וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדִּלְתֵי בֵיתִי לְקִרְאָתִי בְּשׂוּבִי 31
 בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהָעֲלִיתִיהוּ עִוְלָה :
 וְעֵבֶר יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֶם יְהוָה 32
 בְּיָדוֹ : וַיָּכֶם מֵעָרֹעַר וְעַד־בּוֹאֵד מִבַּיִת עֲשָׂרִים עָר וְעַד 33
 אֲבָל כְּרָמִים מִבַּה גְדוּלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמְּצַפֶּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהִנֵּה 34
 בָּתוֹ יֵצֵאת לְקִרְאָתוֹ בְּתַפִּים וּבְמַחְלוֹת וְרַק הָיָה יְחִידָה אִי־
 לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אֹרְבַת : וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת־לֶה 35
 בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אַהֵה בְּתִי הַכְרַע הַכְרַעְתִּנִי וְאֵת הַיַּיִת בְּעַכְרִי
 וְאֲנִכִי פְצִיתִי כִּי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוֹכַל לָשׁוּב : וַתֹּאמֶר אֵלָיו 36
 אָבִי פְצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־יְהוָה עֲשֵׂה לִּי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ
 אַחֲרָי אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ יְהוָה נִקְמֹת מֵאֲבִיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן :
 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיָּה וַעֲשֵׂה לִּי הַדְּבָר הַזֶּה הַרְפֵּה מִמֶּנִּי שָׁנָיִם 37
 חֲדָשִׁים וְאַל־כֹּה וַיְרַדְתִּי עַל־הַהָרִים וְאָבְבָה עַל־בְּתוּלֵי אֲנָכִי
 וַרְעִיתִי : וַיֹּאמֶר לְכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנַיִם חֲדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא 38
 וַרְעוּתֶיהָ וַתִּבְדֵּךְ עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הַהָרִים : וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָיִם 39
 חֲדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל־אָבִיָּה וַעֲשֵׂה לָּהּ אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדַר
 וְהִיא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וַתַּחֲרִיק בְּיִשְׂרָאֵל : מִמִּים וּמִיָּמָה מ
 תִּלְכְּנָה בְּנֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת־יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה :

וַיַּצַּעק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צְפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח מִדּוּעַ יֵב א
 עֲבָרְתָּ לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי־עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לְלַכֵּת עִמָּךְ בֵּיתְךָ
 נִשְׂרָף עֲלֶיךָ בָּאֵשׁ : וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי 2
 אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי־עַמּוֹן מְאֹד וְאֲזַעַק אֶתְכֶם וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי
 מִיָּדָם : וְאַרְאֶה כִּי־אֵינֶךָ מוֹשִׁיעַ וְאִישְׁמָה נִפְשִׁי בְּכַפִּי 3
 וְאֶעֱבְרָה אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָּה עֲלִיתֶם אֵלָי
 הַיּוֹם הַזֶּה לְהִלָּחֵם בִּי : וַיִּקְבֹּץ יִפְתָּח אֶת־כָּל־אֲנָשָׁי גִּלְעָד 4
 וַיִּלָּחֶם אֶת־אֶפְרַיִם וַיְכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי אָמְרוּ
 פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה :
 וַיִּלְכְּדוּ גִלְעָד אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרַיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ ה

וַרְעִיתִי קרי v. 37. ע"כ v. 33. פליטי

XII. v. 3. ואסימה קרי (358)

פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אֶעֱבְרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי־גִלְעָד הַאֶפְרַתִּי אַתָּה
 6 וַיֹּאמֶר לֹא : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָמַרְנָא שְׂבִלַת וַיֹּאמֶר סְבִלַת וְלֹא
 יָכִין לְדַבָּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁתַּטּוּהוּ אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
 7 וַיִּפֹּל בַּעַת הַהִיא מֵאֶפְרַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם אֵלֶּף : וַיִּשְׁפֹּט
 יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁשׁ שָׁנָיִם וַיָּמָת יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבֹּר
 8 בְּעָרֵי גִלְעָד : וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲבָצוֹן
 9 מִבַּיִת לָחֶם : וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שָׁלַח
 הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא לְבָנָיו מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־
 י יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַ שָׁנָיִם : וַיָּמָת אֲבָצוֹן וַיִּקְבֹּר בְּבֵית לָחֶם :
 11 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵילוֹן הַזְּבוּלָנִי
 12 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנָיִם : וַיָּמָת אֵילוֹן הַזְּבוּלָנִי וַיִּקְבֹּר
 13 בְּאֵילוֹן בְּאֶרֶץ זְבוּלֹן : וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־
 14 יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרַעְתּוֹנִי : וַיְהִי־לוֹ אַרְבָּעִים בָּנִים
 וּשְׁלֹשִׁים בְּנֵי בָנָיִם רַכָּבִים עַל־שִׁבְעִים עָרֹם וַיִּשְׁפֹּט אֶת־
 טו יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנָיִם : וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרַעְתּוֹנִי
 וַיִּקְבֹּר בְּפְרַעְתּוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעֵמֶלְקִי :

א יג וַיְסִיפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֶם יְהוָה
 2 בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים אַרְבָּעִים שָׁנָה : וַיְהִי אִישׁ אֶחָד
 מִצְרַעְיָה מִמְּשַׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנַחֵם וְאִשְׁתּוֹ עַקְרָה וְלֹא
 3 יָלְדָה : וַיִּרְא מִלֹּאד־יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ הִנֵּה־נָא
 4 אֶת־עַקְרָה וְלֹא יִלְדָת וְהָרִית וַיִּלְדָת בֶּן : וְעַתָּה הַשְּׁמֵרִי נָא
 ה וְאֶל־תִּשְׁתִּי יָיִן וּשְׂכָר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא : כִּי הִנֵּךְ הָרָה
 וַיִּלְדָת בֶּן וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־גִזֹּר אֱלֹהִים יְהוָה
 הַנֶּעַר מִן־הַבֶּטֶן וְהוּא יַחֲלֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
 6 פְּלִשְׁתִּים : וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִישֶׁהּ לֹא־אִמַרְתִּי אִישׁ
 הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְרָאֶהוּ כְּמִרְאֶה מִלֹּאד הָאֱלֹהִים נִרְא
 מְאֹד וְלֹא שְׁאַלְתִּיהוּ אִי־מֵנָה הוּא וְאֵת־שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִּי :
 7 וַיֹּאמֶר לִּי הִנֵּךְ הָרָה וַיִּלְדָת בֶּן וְעַתָּה אֶל־תִּשְׁתִּי יָיִן וּשְׂכָר
 וְאֶל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא כִּי־גִזֹּר אֱלֹהִים יְהוָה הַנֶּעַר מִן־
 8 הַבֶּטֶן עַד־יּוֹם מוֹתוֹ : וַיַּעֲתֵר מְנַחֵם אֶל־יְהוָה

הפסוק נשא v. 2.

ויאמר בני אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא-נא עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער הילולך : וישמע האלהים בקול מגוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומגוח אישה אין עמה : ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר-בא ביום אלי : ויגס וילך מגוח אחרי אשתו ויבא אל-האיש ויאמר לו האתה האיש אשר-דברת אל-האשה ויאמר אני : ויאמר מגוח עתה ובא דבריה מה-יהיה משפט הנער ומעשהו : ויאמר מלאך יהוה אל-מגוח מפל אשר-אמרתי אל-האשה תשמר : מפל אשר-יצא מפני הנין לא תאכל ונין ושקר אל-תשת וכל-טמאה אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר : ויאמר מגוח אל-מלאך יהוה נעצרה-נא טו אותך ונעשה לפניך גדי עזים : ויאמר מלאך יהוה אל-מגוח אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עלה ליהוה תעלנה בי לא-ידע מגוח כי-מלאך יהוה הוא : ויאמר מגוח אל-מלאך יהוה מי שמך כי-יבא דבריה וכבדנוד : ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאול לשמי והוא פלאי : וינקה מגוח את-גדי העזים ואת-המנחה ויעל על-הצור ליהוה ומפלא לעשות ומגוח ואשתו ראים : ויהי בעלות כ הלחב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך-יהוה בלחב המזבח ומגוח ואשתו ראים ויפלו על-פניהם ארצה : ולא-נסף עוד מלאך יהוה להראה אל-מגוח ואל-אשתו אז ידע מגוח כי-מלאך יהוה הוא : ויאמר מגוח אל-אשתו מות נמות כי אלהים ראינו : ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את-פל-אלה ובעת לא השמיענו בזאת : ותלך האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה : ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה-הו ביו צרעה ובין כח אשתאלי :

ויגד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מגנות יד א

ע"כ 25. v. תיר א" 18. v. תיר י" 17. v. דל" ברנש 8. v.

פלשתים (360)

2 פלשתים : ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קח-אותה לי לאשה : ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל-עמי אשה כי-אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר 4 שמשון אל-אביו אותה קח-לי כי-היא ישרה בעיני : ואביו ואמו לא ידעו כי מיתהוה היא כי-תאנה הוה-מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל : ח ויגד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד-פרמי 6 תמנתה והנה בפיר אריות שאג לקראתו : ותצלח עליו רוח יהוה וישקעו כשסע הנדי ומאומה אין בידו ולא 7 הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה : ויגד וידבר לאשה 8 ותישר בעיני שמשון : וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת הארנה והנה עדת דברים בגנות הארנה ודבש : 9 וירדחו אל-כפיו וילך הלוד ואכל וילך אל-אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגנות הארנה רדה י הרבש : ויגד אביהו אל-האשה ויעש שם שמשון משתה 11 כי בן יעשו הבחורים : ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים 12 מרעים ויהיו אתו : ויאמר להם שמשון אחודה-נא לכם חידה אם-הגיד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתו לכם שלשים סדינים חלפת בגדים : 13 ואם-לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה : 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו 15 להגיד החידה שלשת ימים : ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישך ויגד-לנו את-החידה פן נשרף אותך ואת-בית אביך באש הלורשנו קראתם לנו 16 הלא : ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק-שנאתני ולא אהבתני החידה חדתה לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר 17 לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתני ולך אני : ותבך עליו שבעת הימים אשר-היה להם המשתה ויהי ביום השביעי 18 ויגד-לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה : ויאמרו לו

(361)

לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מח-
 מתוק מדבש ומה עו מארי ויאמר להם לולא חרשתם
 בעגלתי לא מצאתם חידתי : ותצלח עליו רוח יהוה וירד 19
 אשקלון ונד מהם ו שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן
 החליפות למנידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו :
 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו :
 כ ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו טו א
 בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה
 לבוא : ויאמר אביה אמר אמרתי כירשנא שנאתה ואתננה 2
 למרעה הלוא אחותה תקטנה טובה ממנה תהיינא לה
 תחתיה : ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כיר- 3
 עשה אני עמם רעה : וילך שמשון וילכד שלש מאות 4
 שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד ביו-
 שני הזנבות בתוך : ויבער אש בלפידים וישלח בקמות ד
 פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית : ויאמרו 6
 פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני בי לקח
 את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 ואת אביה באש : ויאמר להם שמשון אסתעשון כזאת כיר 7
 אסתנקמתי בכס ואחר אחרל : ונד אותם שוק על ירך 8
 מכה גדולה וירד וישב בסערף סלע עיטם :
 ויעלו פלשתים ויחננו ביהודה וינששו בלחי : ויאמרו 9
 איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון
 עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו : וירדו שלשת אלפים 11
 איש מיהודה אל סערף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא
 ידעת כיר משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר
 להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם : ויאמרו לו לאסרך 12
 וידנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי
 פות פנעון כיר אתם : ויאמרו לו לאמר לא כיר אסר נאסרך 13
 ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים
 חדשים ויעלוהו מן הסלע : הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו 14
 לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינה העבתיים אשר-

על זרעותיו בפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל
 טו ידיו : וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ונד בה
 16 אלה איש : ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמורתיים
 17 בלחי החמור הכיתי אלה איש : ויהי ככלתו לדבר וישלך
 18 לחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי : ויצמא
 מאד ויקרא אליהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את-
 התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונבלתי ביד
 הערלים : ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו 19
 מפניו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן ו קרא שמה עין
 כ הקורא אשר בלחי עד היום הזה : וישפט את ישראל
 בימי פלשתים עשרים שנה :
 א יו וילך שמשון עתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה :
 2 לעתים ו לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל-
 הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור
 3 הבקר והרגנוהו : וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם ו
 בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ויבשתי המזוזות
 ויסעם עם הברזח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש הקר
 4 אשר על פני חברון : ויהי אחריו כן ויארב
 ח אשה בנחל שורק ושמה דלילה : ויעלו אליה סרגי פלשתים
 ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו
 ויאסרנוהו לענותו ונאנחנו נתן לך איש אלה ומאה כסף :
 6 ותאמר דלילה אל שמשון הנידה נא לי במה כחה גדול
 7 ובמה תאסר לענותך : ויאמר אליה שמשון אסתאסרני
 בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד
 8 האדם : ויעלו לה סרגי פלשתים שבעה יתרים לחים אשר
 9 לא חרבו ותאסרהו בהם : והארב ישב לה בחדר ותאמר
 אליו פלשתים עליך שמשון ונתת את היתרים כאשר נתת
 י פתיל הנערת בהריתו אש ולא נודע כחו : ותאמר דלילה
 אל שמשון הנה התלת כיר ותדבר אלי כזבים עתה הנידה-
 נא לי במה תאסר : ויאמר אליה אסתאסר ויאסרני 11

חת" בפתח v. 5.

בַּעֲבֹתֵי חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂה בָהֶם מְלֶאכֶה וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי
 כְּאֶחָד הָאָדָם : וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרֶהוּ 12
 בָּהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עֲלֶיךָ שִׁמְשֹׁן וְהֶאֱרַב יֹשֵׁב בְּחָדֵר
 וַיִּנְתַּקֶם מֵעַל זַרְעֹתָיו כְּחוֹט : וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שִׁמְשֹׁן 13
 עַד-הִנֵּה הִתְלַת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים הִנִּידָה לִי בַפִּי
 תֹּאסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם-תֹּאדַרְנִי אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשֵׁי
 עַם-הַמִּסְכָּת : וַתִּתְקַע בִּיתָד וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עֲלֶיךָ 14
 שִׁמְשֹׁן וַיִּמְצָן מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת-הַיִּתְד הָאֶרֶג וְאֶת-הַמִּסְכָּת :
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמֶר אֶתְבָּתִּיךָ וּלְבָךְ אֵין אֵתִי זֶה שֶׁלֶשׁ שׁו
 פְּעָמִים הִתְלַת בִּי וְלֹא-הִגַּדְתָּ לִּי בַמָּה כָּחֶךָ גְּדוֹל : וַיְהִי 16
 כִּי-הִצִּיקָה לוֹ בַדְּבָרֶיהָ כָּל-הַיּוֹמִים וַתֹּאמֶר וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ
 לְמוֹת : וַיִּגְדַּלְהָ אֶת-כָּל-לְבָבוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה לֹא-עָלָה עַל- 17
 רֵאשֵׁי כִּי-נִזְוַר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אִם-גִּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי
 כָּחִי וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּכָל-הָאָדָם : וַתֵּרָא דְלִילָה כִּי-הִנִּיד 18
 לָהּ אֶת-כָּל-לְבָבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ
 הַפַּעַם כִּי-הִנִּיד לָהּ אֶת-כָּל-לְבָבוֹ וְעָלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
 וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם : וַתִּשְׁנֶהוּ עַל-בְּרָפִיָּה וַתִּקְרָא לְאִישׁ 19
 וַתִּגְלַח אֶת-שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשֵׁי וַתַּחַל לַעֲנֹתוֹ וַיִּסַּר כָּחוֹ
 מֵעָלָיו : וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עֲלֶיךָ שִׁמְשֹׁן וַיִּקְצַן מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר כ
 אֵצֶא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֶנְעַר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְהוּה סָר מֵעָלָיו :
 וַיִּאֲחֹזוּהוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת-עֵינָיו וַיִּזְרִידוּ אֹתוֹ עֲזָתָה 21
 וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשֹׁתַיִם וַיְהִי טוֹחֵן בְּבֵית הָאֲסִירִים : וַיַּחַל 22
 שְׁעַר-רֵאשֵׁי לְצַמַּח כְּאֲשֶׁר גִּלַּח : וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים 23
 נֶאֱסָפוּ לִזְבֹּחַ זָבַח-גְּדוֹל לְדַגּוֹן אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְתָהּ וַיֹּאמְרוּ
 נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת שִׁמְשֹׁן אוֹיְבֵנוּ : וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם 24
 וַיַּחֲלָלוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת-אוֹיְבֵנוּ
 וְאֵת מַחֲרִיב אֶרְצֵנוּ וְאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת-חַלְלֵינוּ : וַיְהִי כִּי-יָשׁוּב כה
 לָבָם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ לְשִׁמְשֹׁן וַיִּשְׁחַק-לָנוּ וַיִּקְרָאוּ לְשִׁמְשֹׁן
 מִבֵּית הָאֲסִירִים וַיִּצְחַק לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדַיִם :

כמוכ קרי v. 25. האסורים קרי v. 21. לי קרי v. 18. תל" רפה v. 16. האסורים קרי v. 25.

26 וַיֹּאמֶר שִׁמְשֹׁן אֶל-הַנָּעַר הַמַּחְזִיק בְּיָדוֹ הִנִּיחָה אוֹתִי וְהִמְשִׁנִּי
 27 אֶת-הָעַמּוּדַיִם אֲשֶׁר הַבַּיִת נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וְאֲשַׁעַן עֲלֵיהֶם : וְהַבַּיִת
 מָלֵא הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְשָׂמָה כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וְעַל-הַנָּגַן
 28 כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפִים אִישׁ וְאִשָּׁה הָרְאִים בְּשָׂחוֹק שִׁמְשֹׁן : וַיִּקְרָא
 שִׁמְשֹׁן אֶל-יְהוּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה זְכַרְנִי נָא וְחַזְקֵנִי נָא
 אֵד הַפַּעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאֶנְקַמָּה נְקָם-אֶתָּת מִשְׁתִּי עֵינֵי
 29 מִפְּלִשְׁתִּים : וַיִּלְפַת שִׁמְשֹׁן אֶת-שֵׁנָיו וְעַמּוּדֵי הַתּוֹךְ אֲשֶׁר
 הַבַּיִת נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וַיִּסְמַךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד בְּיָמָיו וַאֲחָד
 ל בְּשִׂמְאָלוֹ : וַיֹּאמֶר שִׁמְשֹׁן תָּמַת נַפְשִׁי עִם-פְּלִשְׁתִּים וַיִּט
 בְּכַח וַיַּפֵּל הַבַּיִת עַל-הַסַּרְנִים וְעַל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-בּוֹ וַיְהִיו
 הַמֵּתִים אֲשֶׁר-הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מְאֹד אֲשֶׁר הָמִית בְּחַיָּו :
 31 וַיִּרְדּוּ אֲחֵיו וְכָל-בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
 בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתְאֹוֹל בְּקִבְר מְנוּחַ אָבִיו וְהוּא שָׁפַט אֶת-
 יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה :

2 א יז וַיְהִי-אִישׁ מִהַר-אֶפְרַיִם וְשִׁמּוֹ מִיְבוּהוּ : וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלַיךְ
 וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לְקַח-לָךְ וְאֵתִי אֵלֶיךָ וְגַם אָמַרְתָּ בְּאָזְנֵי
 הַנָּהָה-הַכֶּסֶף אֵתִי אֲנִי לְקַחְתִּיו וַתֹּאמֶר אִמּוֹ בְּרוּךְ בְּנִי לַיהוָה :
 3 וַיָּשָׁב אֶת-אֵלֶיךָ וּמֵאָה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר אִמּוֹ הַקֹּדֶשׁ
 הַקֹּדֶשֶׁתִי אֶת-הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי לְבָנִי לַעֲשׂוֹת פְּסָל וּמִסְכָּה
 4 וְעַתָּה אֲשִׁיבֵנוּ לָךְ : וַיָּשָׁב אֶת-הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ
 מֵאֲתָנִים כֶּסֶף וַתִּתְנַהֵוּ לְצוֹרֶף וַיַּעֲשֶׂהוּ פְּסָל וּמִסְכָּה וַיְהִי
 ה בְּבֵית מִיְבוּהוּ : וְהָאִישׁ מִיְכָה לוֹ בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֲבוֹד
 6 וְתַרְפִּים וַיִּמְלֵא אֶת-יָד אֶחָד מִבְּנָיו וַיְהִי-לוֹ לְכֹהֵן : בְּיָמֵים
 הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה :

7 וַיְהִי-נַעַר מִבֵּית לָחַם וְהוּדָה מִמִּשְׁפַּחַת
 8 יְהוּדָה וְהוּא לָנוּ וְהוּא גֵר-שָׁם : וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ מִהָעִיר
 מִבֵּית לָחַם וְהוּדָה לְגוֹר בְּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֵא הַר-אֶפְרַיִם
 9 עַד-בֵּית מִיְכָה לַעֲשׂוֹת דְּרָכָו : וַיֹּאמְרוּ-לוֹ מִיְכָה מֵאֵין
 תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָנוּ אֲנִכִּי מִבֵּית לָחַם וְהוּדָה וְאֲנִכִּי

קמ"ז כשרא v. 1. XVII. הת" רפה v. 28. יהסיני קרי v. 26. את קרי v. 2.

הלך לגור באשר אמצא : ויאמר לו מיכה שבה עמדי
והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתולד עשרת כסף לזמים וערד
בנדים ומחיתד וילד הלוי : ויזאל הלוי לשבת את-האיש 11
ויהי הפער לו כאחד מבניו : וימלא מיכה את-יד הלוי 12
ויהי-לו הפער לכהן ויהי בבית מיכה : ויאמר מיכה עתה 13
ידעתי כיויטיב יהיה לי כי היה-לי הלוי לכהן :

בזמים ההם אין מלד בישראל ובימים ההם שבט הדני יח
מבקש-לו נחלה לשבת כי לא-נפלה לו עד-היום ההוא
בתוך שבטי-ישראל בנחלה : וישלחו בני-דן 2
ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-חיל מצרעה
ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו
חקרו את-הארץ ויבאו הר-אפרים עד-בית מיכה וילינו
שם : המה עם-בית מיכה והמה הפירו את-קול הפער :
הלוי ויסקרו שם ויאמרו לו מי-הביאך הלם ומה-אתה עשה
בזה ומה-לך בה : ויאמר אלהם בזה וכוה עשה לי מיכה 4
וישכרני ואהי-לו לכהן : ויאמרו לו שאל-נא באלהים ה
וגדעו התצלח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה : ויאמר 6
להם הפהו לכו לשלום נכה יהוה דרככם אשר תלכו-בה :
וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו 7
את-העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צידונים
שקט ו בטח ואין-מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחוקים
המה מצידונים ודבר אין-להם עם-אדם : ויבאו אל-אחיהם 8
צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם : ויאמרו 9
קומה ונעלה עליהם כי ראינו את-הארץ והנה טובה מאד
ואתם מחשים אל-תעצלו ללכת לבא לרשת את-הארץ :
כבאכם תבאו : אל-עם בטח והארץ רחבת ידים כי-נתנה 10
אלהים בידכם מקום אשר אין-שם מחסור כל-דבר אשר
בארץ : ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה 11
ומאשתאל ושש-מאות איש חגור כלי מלחמה : ויעלו 12
ויחננו בקרנת יערים ביהודה על-פן קראו למקום ההוא
מחנה-דן עד היום הנה חנה אחרי קרנת יערים : ויעברו 13

14 משם הר-אפרים ויבאו עד-בית מיכה : ויענו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את-הארץ ליש ויאמרו אל-אחיהם
הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים וכסל ומסכה
טו ועתה רעו מה-תעשו : ויסקרו שמה ויבאו אל-בית-הפער
16 הלוי בית מיכה וישאלו-לו לשלום : ושש-מאות איש חגורים
17 כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן : ויעלו
חמשת האנשים ההלכים לרגל את-הארץ באו שמה לקחו
את-הכסל ואת-האפוד ואת-התרפים ואת-המסכה והכהן
נצב פתח השער ושש-מאות האיש החגור כלי המלחמה :
18 ואלה באו בית מיכה וינקחו את-כסל האפוד ואת-התרפים
19 ואת-המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים : ויאמרו
לו החרש שים-ידך על-פיה ולך עמנו והיה-לנו לאב ולכהן
הטוב : היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט
כ ולמשפחה בישראל : וייטב לב הפהו וינקח את-האפוד
21 ואת-התרפים ואת-הכסל ויבא בקרב העם : ויבנו וילכו
22 וישומו את-המזבח ואת-המקנה ואת-הקבוה לפניהם : המה
הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם-בית
23 מיכה נזעקו וידביקו את-בני-דן : ויקראו אל-בני-דן ויסבו
24 פניהם ויאמרו למיכה מה-לך כי נזעקת : ויאמר את-
אלהי אשר-עשיתי לקחתם ואת-הכהן ותלכו ומה-לי עוד
כה ומה-זה תאמרו אלי מה-לך : ויאמרו אליו בני-דן אל-
תשמע קולך עמנו פו-יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואסקפתה
26 נפשך ונפש ביתך : וילכו בני-דן לדרכם וירא מיכה כי-
27 חזקים המה מפנו ויפן וישב אל-ביתו : והמה לקחו את-
אשר-עשה מיכה ואת-הכהן אשר היה-לו ויבאו על-ליש
על-עם שקט ובטח ויכו אותם לפי-חרב ואת-העיר שרפו
28 באש : ואין מציל כי רחוקה-היא מצידון ודבר אין-להם
עם-אדם והיא בעמק אשר לבית-רחוב ויבנו את-העיר
29 וישבו בה : ויקראו שם-העיר דן בשם דן אביהם אשר
כיולד לישראל ואולם ליש שם-העיר לראשנה : ויקימו

להם בני-דן את-הפסל ויהונתן בן-גרשם בן-מנשה הוא
ובניו היו כהנים לשבט הדני עד-יום גלות הארץ: וישמו
להם את-פסל מיכה אשר עשה כל-ימי היות בית-האלהים
בשלה:

ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר יט א
בירכתי הר-אפרים ויקח-לו אשה פילגש מבית לחם יהודה:
ותזנה עליו פילגשו ותלד מאתו אל-בית אביה אל-בית 2
לחם יהודה ותהי-שם ימים ארבעה חדשים: ויקם אישה 3
וילד אחריה לדבר על-לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים
ותביאנהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו:
ויחזק-בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו 4
וישתו ויולינו שם: ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ה
ללכת ויאמר אבי הנערה אל-חתנו סעד לבך פת-לחם
ואחר תלכו: וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר 6
אבי הנערה אל-האיש הוא-לנא ולן ויטב לבך: ויקם 7
האיש ללכת ויפצרו-בו חתנו וישב וילן שם: וישכם בבקר 8
ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד-נא לבבך
והתמהמהו עד-נטות היום ויאכלו שניהם: ויקם האיש 9
ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה
הנה-נא רפה היום לערוב לינו-נא הנה חנות היום לן
פה ויטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך:
ולא-אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד-נכח יבוס היא י
ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: הם י1
עס-יבוס והיום בד מאד ויאמר הנער אל-אדניו לכה-נא
ונסורה אל-עיר-היבוס וזאת ונלן בה: ויאמר אליו י2
אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר לא-מבני ישראל הנה
ועברנו עד-נגבעה: ויאמר לנערו לה ונקרבה באתך י3
המקמות ולנו בנגבעה או ברמה: ויעברו ויילכו ותבא י4
להם השמש אצל הנגבעה אשר לבנימן: ויסרו שם לבוא י5
ללון בנגבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין איש מאסף-אותם

הע"ק מין 5. v. להשיבה קר 3. v. XIX. נ" תלויה 30. v. הביתה

16 הביתה ללון: והנה איש זקן בא מן-מעשהו מן-השדה
בערב והאיש מהר אפרים והוא-גר בנגבעה ואנשי המקום
17 בני ימיני: וישא עניו וירא את-האיש הארח ברחוב
18 העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: ויאמר
אליו עברים אנחנו מבית-לחם יהודה עד-ירכתי הר-אפרים
משם אנכי ואלך עד-בית-לחם יהודה ואת-בית יהוה אני
19 הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: ונס-תבן גם-מספוא
יש לחמורינו וגם לחם וינו יש-לי ולאמתך ולנער עם-
כ עבדיך אין מחסור כל-דבר: ויאמר האיש הזקן שלום
21 לך רק כל-מחסורך עלי רק ברחוב אל-תלן: ויביאהו
לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו:
22 המה מיטיבים את-לכם והנה אנשי העיר אנשי בני-בלעל
נסבו את-הבית מתדפקים על-הדלת ויאמרו אל-האיש
בעל הבית הזקן לאמר הוצא את-האיש אשר-בא אל-ביתך
23 ונדענו: ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל-
אחי אל-תזערו נא אחרי אשר-בא האיש הזה אל-ביתי אל-
24 תעשו את-הנגבלה הזאת: הנה בתי הבתולה ופילגשהו
אוציאה-נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם
כה ולאיש הזה לא תעשו דבר הנגבלה הזאת: ולא-אבו
האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ
וידעו אותה ויתעללו-בה כל-הלילה עד-הבקר וישלחוה
26 בעלות השחר: ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח
27 בית-האיש אשר-אדוניה שם עד-האור: ויקם אדניה
בבקר ויפתח דלתורת הבית ויצא ללכת לדרך ונהג
28 האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על-הקף: ויאמר
אליה קומי ונלכה ואין ענה וישחה על-החמור ויקם האיש
29 וילך למקמו: ויבא אל-ביתו ויקח את-המאכלת ויחזק
בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל
ל נביל ישראל: והנה כל-הרעה ואמר לא-נחיתנה ולא-

כעלות ק" 25. v. ויבל קרי 21. v.

נראתה פזאת למי'ם עלות בני-ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו-לכם עליה עזו ודברו :
 ויצאו כל-בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן כ א
 ועד-באר שבע וארץ הגלעד אל-יהודה המצפה : ויתצבו 2
 פנות כל-העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב : וישמעו 3
 בני בנימן קיר-עלו בני-ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת : וישן האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון : ויקמו עלי בעלי הנבעה ויטבו עלי את-ה הבית לילה אותי דמו להרג ואת-פילגשי ענו ותמת : ואתו בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל-שדה נתלת ישראל 6
 כי עשו זמה ונבלה בישראל : הגה כלכם בני ישראל 7
 הבו לכם דבר ועצה הלם : ויקם כל-העם כאיש אחד 8
 לאמר לא גלד איש לאהלו ולא נסור איש לביתו : ועתה 9
 זה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בנוהל : ולקחנו עשרה י אנשים למאה לכל ו שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לנבע בנימן בכל- הנבלה אשר עשה בישראל : ויאסף כל-איש ישראל אל- 11
 העיר כאיש אחד חברים : וישלחו שבטי 12
 ישראל אנשים בכל-שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם : ועתה תנו את-האנשים בני-בלעל 13
 אשר נבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו 9
 בנימן לשמע בקול אחיהם בני-ישראל :

בני קר ולא כתיב v. 13.

ולא

(370)

17 ולא יחטא : ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל-זה איש מלחמה : ויקמו ויעלו בית-אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה-לנו בתחלה למלחמה עם-בני בנימן ויאמר יהודה יהודה בתחלה : ויקומו בני-ישראל בבקר כ ויחנו על-הנבעה : ויצא איש ישראל למלחמה עם-בנימן ויערכו אתם איש-ישראל מלחמה אל-הנבעה : ויצאו בני- בנימן מן-הנבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים 22 ועשרים אלף איש ארצה : ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערד מלחמה במקום אשר ערכו-שם ביום הראשון : ויעלו בני-ישראל ויבכו לפני-יהודה עד-הערב וישאלו ביהודה לאמר האוסף לנשת למלחמה עם-בני בנימן אחי ויאמר 24 יהודה עלו אליו : ויקרבו בני-ישראל אל-בני כה בנימן ביום השני : ויצא בנימן לקראתם מן-הנבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל-אלה שלכי חרב : ויעלו כל-בני ישראל וכל- העם ויבאו בית-אל ויבכו וישבו שם לפני יהודה ויצומו ביום-ההוא עד-הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהודה : וישאלו בני-ישראל ביהודה ושם ארון ברית האלהים בימים 28 ההם : ופינתם בן-אלעזר בן-אחרון עמד לפני בנימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם-בני-בנימן אחי 29 אם-אחיהל ויאמר יהודה עלו כי מחר אתנגנו בידה : וישם ל ישראל ארבים אל-הנבעה סביב : ויעלו בני- ישראל אל-בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל-הנבעה 31 כפעם בפעם : ויצאו בני-בנימן לקראת העם הנתקו מן- העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית-אל ואחת נבעתה בשדה בשלשים 32 איש בישראל : ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו נניסח ונתקנוהו מן-העיר אל-המסלות : וכל ו איש ישראל קמו ממקומו ויערכו

הק" דגושה v. 32. הל" דגושה v. 31.

(371)

בבעל

בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקמו ממערה נבע :
 ויבאו מנגד לבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל 34
 והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה :
 ויגף יהוה ו את בנימין לפני ישראל וישחיתו לה
 בני ישראל בבנימין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה
 איש כל אלה שלח הרב : ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו 36
 איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו
 על הנבעה : והארב החישו ויפשטו אל הנבעה וימשך 37
 הארב ונד את כל העיר לפי הרב : והמועד הנה לאיש 38
 ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר :
 והפקד איש ישראל במלחמה ובנימן החל להפנות חללים 39
 באיש ישראל כשלישים איש כי אמרו אף נגוף נגף הוא
 לפנינו במלחמה הראשנה : והמשאת החלה לעלות מן מ
 העיר עמוד עשן וגפו בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר
 השממה : ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה 41
 כי נגעה עליו הרעה : ויפנו לפני איש ישראל אל הרד 42
 המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים
 אותו בתוכו : פתרו את בנימן הרדיפתו מנוחה הדריכהו 43
 עד נכח הנבעה ממזרח שמש : ויפלו מבנימן שמנה עשר 44
 אלף איש את כל אלה אנשי חיל : ויפנו וינסו המדברה מה
 אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש
 וידביקו את ריו עד גדם ויכו ממנו אלפים איש : ויהי כל 46
 הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלח הרב ביום
 ההוא את כל אלה אנשי חיל : ויפנו וינסו המדברה אל 47
 סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה
 חדשים : ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויפסו לפי הרב 48
 מעיר מתם עד ביהמה עד כל הנמצא גם כל הערים
 הנמצאות שלחו באש :

ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן כא א
 בתו לבנימן לאשה : ויבא העם בית אל וישבו שם עד 2
 הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבקו בכי גדול : ויאמרו 3
 למה

למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום
 4 מישראל שבט אחד : ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו
 ה שם מזבח ויעלו עלות ושלמים : ויאמרו בני
 ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל
 יהוה כי השבעה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 6 המצפה לאמר מות יומת : ויפתמו בני ישראל אל בנימן
 7 אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל : מה נעשה
 להם לגותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת
 8 להם מבנותינו לנשים : ויאמרו מי אחד משבטי ישראל
 אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל
 9 המצפה מיבש גלעד אל הקהל : ויתפקד העם והנה איו
 10 שם איש מיושבי יבש גלעד : וישלחו שם העדה שנים
 עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והפיתם
 11 את יושבי יבש גלעד לפי הרב והנשים והטף : וזה הדבר
 אשר תעשו כל זכר וכל אישה ידעת משכב זכר תחרימו :
 12 וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה
 אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל המצפה
 13 שלה אשר בארץ כנען : וישלחו כל העדה
 וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום :
 14 וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מגשי
 15 יבש גלעד ולא מצאו להם בן : והעם נחם לבנימן כי
 16 עשה יהוה פרוץ בשבטי ישראל : ויאמרו זקני
 העדה מה נעשה לגותרים לנשים כי נשמדה מבנימן
 17 אישה : ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא יפחה שבט
 18 מישראל : ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי
 נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אישה לבנימן :
 19 ויאמרו הנה חגי יהוה בשלו מימים : וימכה אשר
 מצפונה לבית אל מזרחתה השמש למסלה העלה מבית אל
 כ שכמה ומנגב ללבונה : ויצו את בני בנימן לאמר לכו
 21 וארבתם בכרמים : וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו

לחול במהללות ויצאתם מן-הכרמים וחספתם לכם איש
 אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן : והיה כיריבאו 22
 אבותם או אחיהם לרוב ואלינו ואמרנו אליהם חנונו
 אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם
 נתתם להם בעת תאשמו : ויעשו-כן בני בנימן וישאו 23
 גושים למספרם מן-המהללות אשר גזלו וילכו וישבו אל-
 נחלתם ויבנו את-הערים וישבו בהם : ויתהלכו משם 24
 בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם
 איש לנחלתו : בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר כח
 בעיניו יעשה :

לרב קרי v. 22.

בכום פסוקים של ספר שופטים שש מאות וששנה עשר . יראו את יי קדשי
 סימן : וסדריו וד . רובב שפתי ישנים סימן . וחציו . וירעו וירצו את
 בני ישראל .

שמואל א :

ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מתר אפרים ושמו א
 אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחוי בן-צוף אפרתי :
 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי 2
 לפננה ולדים ולחנה אין ולדים : ועלה האיש ההוא מעירו 3
 מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
 ושם שגו בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה : ויהי היום 4

הפמרה ליום ראשון של ראש השנה v. 1.

ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות :
 ה ולחנה נתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב ויהוה סגר
 6 רחמה : וכעסתה צרתה גם-פעם בעבור הרעמה כיר-סגר
 7 יהוה בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית
 8 יהוה כן תכעיסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה
 אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך
 9 הלא אנכי טוב לך מעשרה בניים : ותקם חנה אחרי
 אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכפא על-
 10 מזוזת היכל יהוה : והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה
 11 וכלה תבכה : ותזר זרר ותאמר יהוה צבאות אם-ראה
 תראה ובעני אמתך וזכרתני ולא-תשכח את-אמתך ונתתה
 לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל-ימי חייו ומזרה לא-
 12 יעלה על-ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה
 13 ועלי שמר את-פיה : וחנה היא מדברת על-לבה רק
 שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה :
 14 ויאמר אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי את-ייגך מעלך :
 15 ותען חנה ותאמר לא אדניי אשה קשת-רוח אנכי ונין ושקר
 16 לא שתייתי ואשכח את-נפשי לפני יהוה : אל-תתן את-
 אמתך לפני בת-בלעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד-
 17 הנה : וישען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל ותן את-
 18 שלתך אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך חן
 בעיניו ותלך האשה לדרךה ותאכל ופניה לא-היו-לה עוד :
 19 וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-ביתם
 כ הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה : ויהי
 לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את-שמו
 21 שמואל כי מיהוה שאלתיו : ויעל האיש אלקנה וכל-ביתו
 22 לזבח ליהוה את-זבח הימים ואת-גדרו : וחנה לא עלתה
 כיר-אמרה לאישה עד-וגמל הנער והביאתיו ונראה את-פני
 23 יהוה וישב שם עד-עולם : ויאמר לה אלקנה אישה עשי
 הטוב בעיניך שבי עד-גמלך אתו אך גס יהוה את-דברך

כנ"א אכלה v. 9. ו"ה דגשה v. 6.

ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו : ותעלהו 24
עמה כאשר גמלתו בכרים שלשה ואיפה אחת קמה ונבל
ויו ותבאחו בית-יהוה שלו והנער נער : וישחטו את-הפד כח
ויבאו את-הנער אל-עלי : ותאמר בי אדני חי נפשך אדני 26
אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל-יהוה : אל- 27
הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר
שאלתי מעמו : וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל-הימים 28
אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה :

ותתפלל תנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה **ב א**
רחב פי על-אויבי פי שמחתי בישועתך : אין-קדוש ביהוה 2
כיראון בלתיך ואין צור כאלהינו : אל-תרבו תדברו גבחה 3
גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתבנו
עללות : קשת גברים חתים ונכשלים אגרו חיל : שבעים 4
בלחם נשפרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת
בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה מוריד שאול וועל : 6
יהוה מוריש ומעשיר משפיל אר-מרום : מלים מעפר דל 7
מאשפת ירים אביון להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד ונחלם
פי ליהוה מצמי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידו 9
ישמר ורשעים בחשך יהמו כילא בלח ונבר-איש : יהוה י
יתתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי-ארץ ויתן
עו למלכו ויהם קרו משיחו : וילד אלקנה 11
הרמתה על-ביתו והנער היה משרת את-יהוה את-פני עלי
הכהן : ובני עלי בני בלעל לא ידעו את-יהוה : ומשפט 12
הכהנים את-העם כל-איש זבח זבח ובא נער הכהן כבישל
הבשר והמזלג שלש השנים בידו : והכה בקיור או בידוד 14
או בקלחת או בכפור כל אשר-יעלה המזלג יקח הכהן בו
בכה יעשו לכל-ישראל הבאים שם בשלה : גם בטרים 15
יקטרון את-החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לפהו ולא-יקח ממה בשר מבשל פי אם-חי :
ויאמר אליו האיש קטר יקטרון פיום החלב וקח לה כאשר 16

עליו קרי מריבו קרי v. 10. חסידו קרי v. 9. ולו קרי v. 3

תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם-לא לקחתי
17 כחוקה : ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה
18 כי נאצו האנשים את מנחת יהוה : ושמואל משרת את-
19 פני יהוה נער חגור אפוד בד : ומעיל קטן תעשה-לו אמו
והעלתה לו מימים ומימה בעלותה את-אישה לזבח את-
כ זבח הימים : וברך עלי את-אלקנה ואת-אשתו ואמר ישם
יהוה לה זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל
21 ליהוה והלכו למקומו : כירפקד יהוה את-חנה ותהר
ותלד שלשה-בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם-
22 יהוה : ועלי גזן מאד ושמע את כל-אשר
ועשון בניו לכל-ישראל ואת אשר-ישקבו את-הנשים
23 הצבאות פתח אהל מועד : ויאמר להם למה תעשון
כדברים האלה אשר אנכי שמע את-דבריכם רעים מאת
24 כל-העם אלה : אל בני כו לוא-טובה השמעה אשר
כה אנכי שמע מעברים עם-יהוה : אם-יחטא איש לאיש
וקללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל-לו ולא
26 ישמעו לקול אביהם כירחפץ יהוה להמיתם : והנער
שמואל הלך וגדל וטוב גם עם-יהוה וגם עם-אנשים :

ויבא איש-אלהים אל-עלי ויאמר אליו כה 27
אמר יהוה הנגלה נגליתי אל-בית אביך בהיותם במצרים
28 לבית פרעה : ובהר אתו מפל-שבטי ישראל לי לכהן
לעלות על-מובחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה
29 לבית אביך את-כל-אשי בני ישראל : למה תבעטו בזבחי
ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-בניי ממני
ל להבריאכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי : לכן נאם
יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו
לפני עד-עולם ועתה נאם-יהוה חלילה לי כיר-מכבדי
31 אכבד ובני גלוי : הנה ימים באים וגדעתי את-זרעך ואת-
32 זרע בית אביך מהיות גזן בביתך : והבטת צר מעון בכל
אשר-ייטיב את-ישראל ולא-יהיה גזן בביתך כל-הימים :

לא סביר v. 16.

וְאִישׁ לֹא־אֶכְרִית לָךְ מֵעַם מִזְבְּחֵי לְכָלוֹת אֶת־עֵינֶיךָ וְלֹא־דִיב 33
 אֶת־נַפְשֶׁךָ וְכָל־מִרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים : וַוְה־לָּךְ 34
 הָאוֹת אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־שְׁנֵי בָנֶיךָ אֶל־חֶפְנִי וּפְיִנְחָם בַּיּוֹם אֶחָד
 יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם : וְהִקְמַתִּי לִי כַּחַן נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בִּלְבָבִי לֹה
 וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבְנִיתִי לֹה בֵּית נֶאֱמָן וְהִתְהַלַּךְ לִפְנֵי־מִשְׁחֵי
 כָּל־הַיָּמִים : וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר בְּבֵיתְךָ יָבֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לֹה 36
 לְאַנְוֹרֵת כֶּסֶף וְכִכְר־לֶחֶם וְאָמַר סִפְתָּנִי נָא אֶל־אֶחָת הַפְּהֻנּוֹת
 לְאָכַל פֶּת־לֶחֶם :

וְהַגֵּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת־יְהוָה לִפְנֵי עָלִי וּדְבַר יְהוָה ג א
 הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם אִין חֲזוֹן נִפְרָץ : וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא 2
 וְעָלִי שָׁכַב בְּמִקְוֹמוֹ וְעֵינָיו הִחְלוּ כְהוֹת לֹא יוֹכַל לִרְאוֹת :
 וְגַר אֱלֹהִים טָרַם וַיְכַבֵּה וְשְׁמוּאֵל שָׁכַב בְּהִיכַל יְהוָה אֲשֶׁר־ 3
 שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : 4
 וַיִּרְץ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי כִּי־קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי ה
 שׁוֹב שָׁכַב וַיִּלָּךְ וַיִּשְׁכַּב : וַיִּסַּף יְהוָה קָרָא עוֹד שְׁמוּאֵל 6
 וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיִּלָּךְ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי כִּי קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר
 לֹא־קָרָאתִי בְנִי שׁוֹב שָׁכַב : וְשְׁמוּאֵל טָרַם יָדַע אֶת־יְהוָה 7
 וְטָרַם וַיִּגְלֶה אֵלָיו דְּבַר־יְהוָה : וַיִּסַּף יְהוָה קָרָא־שְׁמוּאֵל 8
 בְּשִׁלִּישַׁת וַיָּקָם וַיִּלָּךְ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי כִּי קָרָאתָ לִי וַיִּבֹן
 עָלִי כִּי יְהוָה קָרָא לַגֵּעַר : וַיֹּאמֶר עָלִי לְשְׁמוּאֵל לָךְ שָׁכַב 9
 וְהָיָה אִם־יִקְרָא אֵלָיךָ וְאָמַרְתָּ דְבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ
 וַיִּלָּךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֹמוֹ : וַיָּבֹא יְהוָה וַיִּתְנַצַּב וַיִּקְרָא י
 כְּכַעַס־בְּכַעַס שְׁמוּאֵל וְשְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע
 עֲבָדְךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל הִנֵּה אֲנִי 11
 עֹשֶׂה דְבַר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל־שָׁמְעוּ תִצְלִינָה שְׁתֵּי אָזְנוֹי :
 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶל־עָלִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּיתוֹ 12
 דָּחַל וְכָלָה : וְהִגַּדְתִּי לוֹ כִּי־שָׁפֹט אָנִי אֶת־בֵּיתוֹ עַד־עוֹלָם 13
 כְּעוֹן אֲשֶׁר־יָדַע כִּי־מִקְלָלִים לָחֵם בָּנָיו וְלֹא כָהָה בָּם : וְלָכֵן 14
 נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עָלִי אִם־יִתְכַפֵּר עֵוֹן בֵּית־עָלִי בְּזִבְחָ וּבְמִנְחָה
 עַד־עוֹלָם : וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד־הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת־דִּלְתוֹת בֵּית־טו

וְהָיָה וְשְׁמוּאֵל יָרָא מִהֲגִיד אֶת־הַמְּרָאָה אֶל־עָלִי : וַיִּקְרָא 16
 עָלִי אֶת־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר 17
 מַה דְּבַרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּר אֵלָיךְ אֶל־נָא תִכְחַד מִמֶּנִּי כִּהַ יַעֲשֶׂה־
 לָךְ אֱלֹהִים וְכִהַ יוֹסִיף אִם־תִּכְחַד מִמֶּנִּי דְבַר מִכָּל־הַדְּבַר
 18 אֲשֶׁר־דִּבַּר אֵלָיךְ : וַיַּגִּד־לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים וְלֹא
 19 כָּחַד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה : וַיַּגִּד־ל
 כ שְׁמוּאֵל וַיְהוָה הָיָה עִמּוֹ וְלֹא־הִפִּיל מִכָּל־דְּבָרָיו אַרְצָה : וַיִּדַע
 כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּוַן וְעַד־בָּאָר שֶׁבַע כִּי־נֶאֱמָן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא
 21 לַיהוָה : וַיִּסַּף יְהוָה לְהַרְאֶה בְּשִׁלְהָ כִּי־נִגְלָה
 יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל בְּשִׁלּוֹ דְּבַר יְהוָה :

א ד וַיְהִי דְבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּצְאָ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאוֹת
 פְּלִשְׁתִּים לְמַלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל־הָאָבֶן הָעוֹר וּפְלִשְׁתִּים חָנּוּ
 2 בְּאַפְק : וַיַּעֲרְכוּ פְלִשְׁתִּים לְקִרְאוֹת יִשְׂרָאֵל וַתִּטַּשׁ הַמֶּלֶחֶמָה
 וַיִּגְנַף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיָּכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה כְּאַרְבַּעַת
 3 אֲלָפִים אִישׁ : וַיָּבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָמָּה נִגְנַפְנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֶלְנוּ מִשְׁלָה
 אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֹא בְּקִרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ :
 4 וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת
 יֵשֵׁב הַכְּרִבִּים וְשָׁם שָׁנָי בְּנֵי־עָלִי עִם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים
 ה חֶפְנִי וּפְיִנְחָם : וַיְהִי כִּבּוֹא אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה
 6 וַיִּרְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּהְיֶה הָאָרֶץ : וַיִּשְׁמְעוּ
 פְּלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מָה קוֹל הַתְּרוּעָה
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֶה הָעִבְרִים וַיִּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא
 7 אֶל־הַמַּחֲנֶה : וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־
 הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה כְּזֹאת אֲתָמוֹל שְׁלָשׁם :
 8 אֹי לָנוּ מִי וַצִּילָנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם
 9 הָאֱלֹהִים הַמְּכִים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל־מִכָּה בַּמִּדְבָּר : הַתְּחִזְקוּ
 וְהָיוּ לְאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים כִּן תַּעֲבֹדוּ לְעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עֲבָדוּ
 י לָכֵם וְהָיִיתֶם לְאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם : וַיִּלְחַמוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּגְנַף
 יִשְׂרָאֵל וַיָּנֶסוּ אִישׁ לְאַחֲלוֹ וַתְּהִי הַמִּכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיַּפֵּל

מישראל שלשים אלף רגלי : וארון אלהים נלקח ושני 11
 בגי-עלי מתו חפני ופינחס : וירץ איש-בנימין מהמערכה 12
 ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו :
 ויבוא והנה עלי ישב על-הכסא וך רדו מצפה כיהיה לבו 13
 חרד על ארון האלהים והאיש בא להניד בעיר ותזעק כל-
 העיר : וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול הקמון 14
 הנה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי : ועלי בורת-שעים טו
 ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות : ויאמר האיש 16
 אל-עלי אנכי הבא מן-המערכה ואני מן-המערכה נסתי
 היום ויאמר מה-היה הדבר בני : וישן המבשר ויאמר גם 17
 ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם-
 שני בניד מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה : ויהי 18
 כהזכירו : את-ארון האלהים ויפל מעל-הכסא אחרנית
 בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת פריזון האיש וכבד
 והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה : וכלתו אשת-פינחס 19
 הרה ללת ותשמע את-השמועה אל-הלכה ארון האלהים
 ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד בניהפכו עליה צריה :
 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כירכו כ
 ולדת ולא ענתה ולא-שתה לבה : ותקרא לנער אי כבוד 21
 לאמר גלה כבוד מישראל אל-הלכה ארון האלהים ואל-
 חמיה ואישה : ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון 22
 האלהים :

ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העור ה א
 אשדודה : ויקחו פלשתים את-ארון האלהים ויבאו אתו 2
 בית דגון ויצניו אתו אצל דגון : וישבימו אשדודים ממחרת 3
 והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את-
 דגון וישבו אתו למקומו : וישבימו בבקר ממחרת והנה 4
 דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי ו
 כפות ידיו ברתות אל-המפתן רק דגון נשאר עליו : על-ה
 לו לא-יודרכו כהני דגון וכל-הבאים בית-דגון על-מפתן

יד קרי v. 13.

6 דגון באשדוד עד היום הנה : ותכבד יד-
 יהוה אל-האשדודים וישמם ניד אתם בעפלים את-אשדוד
 ואת-גבוליה : ויראו אנשי-אשדוד כירכו ואמרו לא-ישב 7
 ארון אלהי ישראל עמנו כירקשתה ידו עלינו ועל דגון
 אלהינו : וישלחו ויאספו את-כל-סרני פלשתים אליהם 8
 ויאמרו מה-נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון
 אלהי ישראל ויסבו את-ארון אלהי ישראל : ויהי אחרי ו
 הסבו אתו ותהי יד-יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויד 9
 את-אנשי העיר מקטן ועד-גדול וישתרו להם עפלים :
 וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים
 עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את-ארון אלהי 10
 ישראל להמיתנו ואת-עמי : וישלחו ויאספו את-כל-סרני
 פלשתים ויאמרו שלחו את-ארון אלהי ישראל וישב למקומו
 ולא-ימית אתי ואת-עמי כיהיתה מהומת-מות בכל-העיר
 12 כבדה מאד יד האלהים שם : והאנשים אשר לא-מתו
 הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים :

2 א 1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים : ויקראו
 פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה-נעשה לארון יהוה
 3 הודיענו במה נשלחנו למקומו : ויאמרו אם-משלחים את-
 ארון אלהי ישראל אל-תשלחו אתו ריקם כיהשב תשיבו
 לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא-תסור ידו מכם :
 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני
 פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כיהמגפה
 ה אחת לכם ולסרניכם : געשיתם צלמי עפליכם וצלמי
 עכבריכם המשחיתים את-הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד
 אולי יקל את-ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם :
 6 ולמה תכבדו את-לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את-
 לבם הלא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו : ועתה קחו

מחרי קרי v. 4. VI. כסחיים קרי v. 12. כסחיים קרי v. 9. כסחיים קרי v. 6.
 כסחיים קרי v. 5.

ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא-עלה עליהם על ואסרתם את-הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה : ולקחתם את-ארון יהוה ונתתם אתו אל-העגלה ואת כלו הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארצו מצדו ושלחתם אתו והלך : וראיתם אם-דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את-הרעה הגדולה הזאת ואם-לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו : ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת-בניהם פלו בבית : וישמו את-ארון יהוה אל-העגלה ואת הארץ ואת עקברי הזהב ואת צלמי טהריהם : וישרנה הפרות בדרך על-דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הדרך ונעו ולא-סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד-גבול בית שמש : ובית שמש קצרים קציר-חטים בעמק וישאו את-עיניהם ויראו את-הארון וישמחו לראות : והעגלה באה אל-שדה יהושע בית-השמש ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את-עצי העגלה ואת-הפרות העלו עלה ליהוה : והלונים הורידו וטו את-ארון יהוה ואת-הארץ אשר-אתו אשר-בו כל-זהב וישמו אל-האבן הגדולה ואנשי בית-שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה : ונחמשה סרני-פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא : ואלה טהרי 16
הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד : 17
ועקברי הזהב מספר כל-ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרוץ ועד אכל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית-השמש : ויד באנשי בית-שמש כי ראו בארון יהוה ויד בעם שבועים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כיהפה יהוה בעם מכה גדולה : ויאמרו אנשי בית-ב שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל-

מי

21 מי יעלה מעלינו : וישלחו מלאכים אל-יושבי קרית-יערים לאמר השבו פלשתים את-ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם :

א ז ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את-ארון יהוה ויבאו אתו אל-בית אבינדב בגבעה ואת-אלעזר בנו קדשו לשמר את-ארון יהוה : ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל-בית ישראל אחרי יהוה : ויאמר שמואל אל-כל-בית ישראל לאמר אם-בכל-לבבכם אתם שבים אל-יהוה הסירו את-אלהי הנכר מתוככם והעשיתו והכינו לבבכם אל-יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים : ונסירו בני ישראל את-הבעלים ואת-העשיתו ויעבדו את-יהוה לבדו : ויאמר שמואל קבצו את-כל-ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל-יהוה : ויקבצו המצפתה וישאבו-מים וישפכו ו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפך שמואל את-בני ישראל במצפה : וישמעו פלשתים כיהתקבצו בני-ישראל המצפתה ויעלו סרני-פלשתים אל-ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים : ויאמרו בני-ישראל אל-שמואל אל-תחרש מפנינו מזעק אל-יהוה אלהינו ויושיענו מיד פלשתים : ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל-יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה : ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול-גדול ביום ההוא על-פלשתים ויהפם וינגפו לפני ישראל : ויצאו אנשי ישראל מן-המצפה וירדפו את-פלשתים ויכום עד-מתחת לבית כר : ויקח שמואל אבן אחת וישם בין-המצפה ובין השן ויקרא את-שמה אבן העזר ויאמר עד-הנה עזרנו יהוה : ויבקעו הפלשתים ולא-יסקו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד-יהוה בפלשתים כל ימי שמואל : ותשבנה הערים אשר לקחו-פלשתים

מאת ישראל ו לישראל מעקרון ועד-נת ואת-גבולן הציל
 ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי :
 16 וישפט שמואל את-ישראל כל ימי חייו : והלך מדי שנה טו
 בשנה וסבב בית-אל והגלגל והמצפה וישפט את-ישראל
 את כל-המקומות האלה : ותשבתי הרמתה בישש ביתו 17
 ושם שפט את-ישראל ובין-שם מזבח ליהוה :
 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את-בניו שפטים לישראל : ח א
 ויהי שם-בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר 2
 שבע : ולא הלכו בניו בדרך וישו אחרי הבצע ויחזרו- 3
 שחד וישו משפט : ויתקבצו כל זקני ישראל 4
 ויבאו אל-שמואל הרמתה : ויאמרו אליו הנה אתה זקנת 5
 ובניך לא הלכו בדרךך עתה שימה-לנו מלך לשפטנו
 ככל-הגוים : וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה- 6
 לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל-יהוה :
 ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקול העם לכל אשר-יאמרו 7
 אליך כי לא אתך מאסו כיה-איתי מאסו ממלך עליהם : ככל- 8
 המעשים אשר-עשו מיום העלתי אותם ממצרים ועד-היום
 הזה ויעובני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים נס- 9
 לך : ועתה שמע בקולם אך כיה-עדר תעיד בהם והגדת
 להם משפט המלך אשר ימלך עליהם :
 ויאמר שמואל את כל-דברי יהוה אל-העם השאלים מאתו י
 מלך : ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר 11
 ימלך עליכם את-בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובגרשיו
 ורצו לפני מרכבתו : ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים 12
 ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות בלי-מלחמתו וכלי
 רכבו : ואת-בנותיכם יקח לרמחות ולטבחות ולאפות : 13
 ואת-שדותיכם ואת-פרמיקם וויתיקם הטובים יקח ונתן 14
 לעבדיו : וזעיקם וכרמיקם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו : טו
 ואת-עבדיכם ואת-שפחותיכם ואת-בחוריכם הטובים ואת- 16
 חמוריכם יקח ועשה למלאכתו : צאנכם יעשר ואונם 17

הק"ב כספ"י 11. v. 11. כדרכי קרי VIII. v. 3. כולו קס"י 17. v. 17. תהיו (384)

18 תהיו-לו לעבדים : וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם
 אשר בחרתם לכם ולא-יענה יהוה אתכם ביום ההוא :
 19 וימצאו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כיה-אס-מלך
 כ יהיה עלינו : והיינו נס-אנחנו ככל-הגוים וישפטנו מלכנו
 21 ויצא לקנינו ויגלהם את-מלחמתנו : וישמע שמואל את
 22 כל-דברי העם וידברם באזני יהוה : ויאמר
 יהוה אל-שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר
 שמואל אל-אנשי ישראל לכו איש לעירו :
 א ט ויהי-איש מבן-ימין ושמו קיש בן-אביאל בן-צרוך בן-
 2 בכורת בן-אפיח בן-איש ימיני גבור חיל : ולו-היה בן
 ושמו שאול בתור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו
 3 משכמו ומעלה נכה מכל-העם : ותאבדנה האתנות לקיש
 אבי שאול ויאמר קיש אל-שאול בנו קח-נא אתך את-אחד
 4 מהנערים וקום לך בקש את-האתנת : ויעבר בחר-אפרים
 ויעבר בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ-שעלים ואין
 ח ויעבר בארץ-ימיני ולא מצאו : המה באו בארץ צופה
 ושאול אמר לגערו אשר-עמו לכה ונשובה פן-יחדל אבי מן-
 6 האתנות ודאג לנו : ויאמר לו הנה-נא איש-אלהים בעיר
 הזאת והאיש נכבד כל אשר-ידבר בא יבא עתה נלכה
 7 שם אולי יגיד לנו את-דרכנו אשר-הלכנו עליה : ויאמר
 שאול לגערו והנה גלך ומה-גביא לאיש כיה הלחם אזל
 מפלינו ותשורה אין-להביא לאיש האלהים מה אתנו :
 8 ויסף הנער לענות את-שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע
 שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרכנו :
 9 לקנינו ובישראל כה-אמר האיש בלכתו לחרוש אלהים
 לכו ונלכה עד-הראיה כיה לגביא היום יקרא לפנים הראיה :
 י ויאמר שאול לגערו טוב דברך לכה ונלכה וילכו אל-העיר
 11 אשר-שם איש האלהים : המה עלים במעלה העיר והמה
 מצאו נערות וצאות לשאב מים ויאמרו להן הוש בזה

מבנימין ק"י v. 1. IX. הל"י דנושה 19. v. 19.

(385) 25 הראה

12 הראה : ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר ו
 עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה :
 13 בבאכם העיר בן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמטה לאכל
 כי לא יאכל העם עד-באו כיהוא יברך הזבח אחרי-כן
 יאכלו הקראים ועתה עלו כיהיום תמצאון אתו :
 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא
 לקראתם לעלות הבמה : ויהיה גלה את-אזן טו
 שמואל וזם אחד לפני בוא-שואל לאמר : כעת ו מהר 16
 אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לפניך על-עמי
 ישראל והושיע את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי
 17 כי באה צעקתו אלי : ושמואל ראה את-שואל ויהיה
 ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי : ויגש 18
 שואל את-שמואל בתוך השער ויאמר הנידה-בא לי אי זה
 19 בית הראה : ויש שמואל את-שואל ויאמר אנכי הראה
 עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיה בבקר וכל
 אשר בלבבך אניד לך : ולא תנזות האבדות לך היום כ
 שלשת הימים אל-תשם את-לבך להם כי נמצאו ולמי כל-
 חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך : ויש שואל 21
 ויאמר הלוא בן-ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי
 הצערה מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר
 22 הזה : ויקח שמואל את-שואל ואת-נעריו ויביאם לשבתה
 ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשם איש :
 23 ויאמר שמואל לשבח תנה את-המנה אשר נתתי לך אשר
 אמרתי אליך שים אתה עמך : וירם הטבח את-השוק 24
 והעליה וישם ו לפני שואל ויאמר הנה הנשאר שים-לפניך
 אכל כי למועד שמור-לך לאמר העם קראתי ויאכל שואל
 עם-שמואל ביום ההוא : וירדו מהבמה העיר וידבר עם-כח
 שואל על-הנגן : וישפמו ויהי בעלות השחר ויקרא 26
 שמואל אל-שואל הנגן לאמר קומה ואשלחך ויקם שואל

חנה קרי v. 26.

27 ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה : המה יורדים בקצה
 העיר ושמואל אמר אל-שואל אמר לער ועבר לפני
 ויעבר ואתה עמד ביום ואשמיעך את-דבר אלהים :
 א י ויקח שמואל את-כף השמן ויצק על-ראשו וישקהו
 2 ויאמר הלוא כיו-משחה יהיה על-נחלתו לפניך : בלכתך
 היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם-קבורת רחל בבבול
 בנימן בצלחה ואמר אליך נמצאו האתנות אשר הלכת
 לבקש והנה נטש אביך את-דברי האתנות ודאג לכם
 3 לאמר מה אעשה לבני : וחלפת משם והלאה ובאת עד-
 אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל-האלהים
 בית-אל אחד נשא ו שלשה נדיים ואחד נשא שלשת
 4 בפרות לחם ואחד נשא גבל-יון : ושאלו לך לשלום
 ה ונתנו לך שתי-לחם ולקחת מידם : אחר בן תבוא אל-
 גבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים ויהי כבאך
 שם העיר ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם
 6 גבל ותף וחליל וכזור והמה מתנבאים : וצלחה עליך רוח
 7 יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר : והיה כי
 תבאינה האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך
 8 כי האלהים עמך : וירדת לפני הנגלגל והנה אנכי ירד
 אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל
 9 עד-בואי אליך והודעת לך את אשר תעשה : והיה
 כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך-לו אלהים לב
 אחר ויבאו כל-האתות האלה ביום ההוא :
 1 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל-נבאים לקראתו ותצלח
 11 עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם : ויהי כל-יודעו מאתמול
 שלשם ויראו והנה עם-נבאים נבא ויאמר העם איש
 אל-רעהו מה-זה הנה לבו-קיש הגם שואל בנביאים :
 12 וישן איש משם ויאמר ומי אביהם על-כן היתה למשל
 13 14 הגם שואל בנביאים : ויכל מהתנבות ויבא הבמה : ויאמר
 הוד שואל אליו ואל-נעריו אז הלכתם ויאמר לבקש את-

כ"ל 11 v. יתיר 7 v. פתח כאתנה 2 v. (387)

הַתַּלְוֹת וַיִּרְאֶה כִּי־אֵין וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל : וַיֹּאמֶר דּוֹד שְׂאוֹל טו
הַיְנִידֶה־נָּא לִי מִה־אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־ 16
דוֹדוֹ הַיְנִיד הַיְנִיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הַתַּלְוֹת וְאֶת־דְּבַר הַמְּלוּכָה
לֹא־הַיְנִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל : וַיִּצְעַק 17
שְׁמוּאֵל אֶת־הָעַם אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה : וַיֹּאמֶר ו אֶל־בְּנֵי 18
יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הַעֲלִיתִי אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־
הַמַּמְלָכוֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם : וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאַסַּתֶּם אֶת־ 19
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכַּל־רְעוּתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם
וְתֹאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ תַּעֲשִׂים עֲלֵינוּ וְעַתָּה הַתִּיצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה
לְשִׁבְטֵיכֶם וְלֹא־לִפְיָכֶם : וַיִּקְרַב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כ
וַיִּלְכַּד שֶׁבֶט בְּנִימִן : וַיִּקְרַב אֶת־שֶׁבֶט בְּנִימִן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ 21
וַתִּלְכַּד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרֵי וַיִּלְכַּד שְׂאוֹל בֶּן־קַיִשׁ וַיִּבְקַשְׁהוּ וְלֹא
נִמְצָא : וַיִּשְׁאַל־עוֹד בַּיהוָה הַבָּא עוֹד הַלֵּם אִישׁ 22
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נִחָא אֶל־הַכְּפִלִים :
וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֵהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצַּב בַּתּוֹךְ הָעַם וַיִּנְבֵּה מִכָּל־הָעַם 23
מִשְׁכָּמוֹ וּמִעֲלָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעַם הֲרֹאִיתֶם 24
אֲשֶׁר בַּחֲרֻבוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעַם וַיִּרְעוּ כָּל־הָעַם
וַיֹּאמְרוּ וַיְחִי הַמֶּלֶךְ : וַיִּדְבַר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעַם כֹּה
אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתַּב בַּסֵּפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח
שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הָעַם אִישׁ לְבֵיתוֹ : וְגַם־שְׂאוֹל הֵלֵךְ לְבֵיתוֹ 26
בְּבֹעֲתָה וַיִּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר־נָגַע אֱלֹהִים בְּלֶבָם : וּבְנֵי 27
בְּלִיעֵל אָמְרוּ מִה־יִשְׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְּאוּ וְלֹא־הִבְיָאוּ לוֹ מִנְחָה
וַיְהִי בַמַּחְרִישׁ :

וַיַּעַל נַחֲשׁ הָעֵמּוֹנִי וַיַּחֲן עַל־יְבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־ יא א
אֲנָשֵׁי יְבִישׁ אֶל־נַחֲשׁ כָּרַת־לָנוּ בְּרִית וְנַעֲבֹדְךָ : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם 2
נַחֲשׁ הָעֵמּוֹנִי בּוֹזֵאת אֲכָרוֹת לָכֶם בְּנִקּוֹר לָכֶם כָּל־עֵין יַמִּין
וְשִׁמְתִיהָ חֲרָפָה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זְכַנְנִי וְיָבִישׁ 3
הֲרָף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלַחְהָ מִלְּאָכִים בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ אֶתְנוּ וַיִּצְאָנוּ אֵלָיְךָ : וַיִּבְּאוּ הַמַּלְאָכִים גְּבֻעַת 4

v. 21. לכשרותו קרי v. 22. סקא באמצע פסוק v. 24. ר' ונשה (388)

שְׂאוֹל וַיִּדְבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי הָעַם וַיִּשְׁאוּ כָּל־הָעַם אֶת־קוֹלָם
ה וַיִּבְכוּ : וְהִנֵּה שְׂאוֹל בָּא אַחֲרֵי הַבְּקָר מִן־הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר
שְׂאוֹל מִה־לָּעַם כִּי יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ אֶת־דְּבָרֵי אֲנָשֵׁי יְבִישׁ :
6 וַתִּצְלַח רִוַח־אֱלֹהִים עַל־שְׂאוֹל בְּשִׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
7 וַיַּחֲד אִפּוֹ מְאֹד : וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וַיִּנְתְּחֵהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמַּלְאָכִים ו לאמר אֲשֶׁר אֵינְנו יֵצֵא
אַחֲרֵי שְׂאוֹל וְאַחֲרָה שְׁמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבַקְרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד־
8 יְהוָה עַל־הָעַם וַיִּצְאוּ כָּאִישׁ אֶחָד : וַיִּפְקְדֵם בְּבֹקֶר וַיְהִי בְּנֵי־
9 יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אָלֶף : וַיֹּאמְרוּ
לְמַלְאָכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יְבִישׁ גִּלְעָד מַחֲר תַּהְיֶה־
לָכֶם תִּשׁוּעָה כִּתְּם הַשָּׁמַשׁ וַיִּבְּאוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לְאֲנָשֵׁי
י יְבִישׁ וַיִּשְׁמְחוּ : וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי יְבִישׁ מַחֲר נִצָּא אֵלֵיכֶם
11 וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם : וַיְהִי
מִמַּחֲרַת וַיִּשֶׁם שְׂאוֹל אֶת־הָעַם שְׁלֹשָׁה רְאשִׁים וַיִּבְּאוּ בַתּוֹךְ־
הַמַּחֲנֶה בְּאִשְׁמֶרֶת הַבְּקָר וַיִּבְכוּ אֶת־עַמּוֹן עַד־חַם הַיּוֹם וַיְהִי
12 הַנְּשָׂאָרִים וַיִּפְצְאוּ וְלֹא נִשְׂאָרוּ־בָם שְׁנַיִם יָחַד : וַיֹּאמֶר הָעַם
אֶל־שְׁמוּאֵל מִי הָאִמֵּר שְׂאוֹל יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ תִּנּוּ הָאֲנָשִׁים
13 וְנִמְיַתֶּם : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לֹא־יִוַּמַּת אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם
14 עָשָׂה־יְהוָה תִּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
טו אֶל־הָעַם לְכוּ וְנִלְכְּהָ הַגִּלְגָּל וְנַחֲדֵשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה : וַיִּלְכוּ
כָּל־הָעַם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת־שְׂאוֹל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שְׂאוֹל וְכָל־
אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מְאֹד :

א יב

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שִׁמְעַתִּי בְּקִלְכֶם לְכָל
2 אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאֶמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ ו
מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זְקַנְתִּי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּגֶם אֶתְכֶם וְאֲנִי
3 הַתְּהַלְכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : הֲנִנִּי עֲנֵו בִּי
נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׁוֹר ו מִי לִקְחֵתִי וְחִמּוֹר מִי
לִקְחֵתִי וְאֶת־מִי עֲשִׂיתִי אֶת־מִי רְצוֹתִי וּמִי־מִי לִקְחֵתִי כִּפְר
4 וְאֶעֱלִים עֵינֵי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂיתָנוּ וְלֹא

הפזרת קרה v. 14. בהם קרי v. 9. בשעזי קרי v. 6. רצותנו (389)

רצוננו ולא לקחת מיד איש מאומה : ויאמר אליהם עד ה
 יהיה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי
 מאומה ויאמר עד : ויאמר שמואל אל-העם יהיה אשר
 עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם
 מארץ מצרים : ועתה התיצבו ואשפטו אתכם לפני יהוה
 את כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם :
 כאשר-בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל-יהוה וישלח
 יהוה את-משה ואת-אהרן ויציאו את-אבותיכם ממצרים
 וישבום במקום הזה : וישפחו את-יהוה אלהיהם וימכרו
 אתם ביד סיסרא שר-צבא הצור וביד-פלשתים וביד מלך
 מואב וילחמו בם : ויזעקו אל-יהוה ויאמר הטאנו כי עובדנו
 את-יהוה ונעבד את-הבעלים ואת-העשתרות ועתה הצילנו
 מיד איבנו ונעבדך : וישלח יהוה את-ירבעם ואת-בדן
 ואת-יפתח ואת-שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב
 ותשבבו בטח : ותראו כי נחש מלך בני-עמון בא עליכם
 ותאמרו לי לא כיר-מלך וימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם :
 ועתה הגה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והגה
 גתן יהוה עליכם מלך : אם-תיראו את-יהוה ונעבדתם
 אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את-פי יהוה והיתם גם-
 אתם וגם-המלך אשר-מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם :
 ואם-לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את-פי יהוה והיתה
 יד-יהוה בכם ובאבותיכם : גם-עתה התיצבו וראו את-
 הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם : הלא
 קציר-חטים היום אקרא אל-יהוה ויתן קלות ומטר ודעו
 וראו כיר-עתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול
 לכם מלך : ויקרא שמואל אל-יהוה ויתן יהוה קלת ומטר
 ביום ההוא ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמואל :
 ויאמרו כל-העם אל-שמואל התפלל בעד-עבדיך אל-יהוה
 אלהיך ואל-נמות כיר-סבנו על-כל-חטאתינו רעה לשאל לנו
 מלך : ויאמר שמואל אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם כ

ויאמרו ק" 10. v. 5. ויאמרו סביר

את

(390)

את כל-הרעה הזאת אך אל-תסורו מאחרי יהוה ונעבדתם
 את-יהוה בכל-לבבכם : ולא תסורו כי ו אחרי התהו
 אשר לא-יוועלו ולא יצילו כיר-תהו המה : כי לא-ישש
 יהוה את-עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות
 אתכם לו לעם : גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל
 להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה :
 אך ו יראו את-יהוה ונעבדתם אתו באמת בכל-לבבכם כי
 כה ראו את אשר-הגדל עמכם : ואם-הרע תרעו גם-אתם
 גם-מלככם תספו :

א יג בן-שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על-ישראל :
 2 ויבחר-לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם-שאול
 אלפים במכמש ובהר בית-אל ואלף היו עם-יונתן בנגבת
 3 בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו : ביד ונתן את נציב
 פלשתים אשר בנבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר
 4 בכל-הארץ לאמר וישמעו העברים : וכל-ישראל שמעו לאמר
 הבה שאול את-נציב פלשתים וגם-נבאש ישראל בפלשתים
 ה ויזעקו העם אחרי שאול הגלגל : ופלשתים נאספו ו
 להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים
 ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ויעלו ויחנו במכמש
 6 קדמת בית-און : ואיש ישראל ראו כי צר-לו כי נגש העם
 וייתחבאו העם במערות ובתוחים ובסלעים ובצרחים
 7 ובפרות : ועברים עברו את-הירדן ארץ גד ונלעד ושאול
 8 ערנו בגלגל וכל-העם חרדו אחריו : ויחל ושבעת ימים
 למועד אשר שמואל ולא-בא שמואל הגלגל ונפץ העם
 9 מעליו : ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל
 י העלה : ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא
 11 שאול לקראתו לברכו : ויאמר שמואל מה עשית ויאמר
 שאול כיר-ראיתי כיר-נפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד
 12 הימים ופלשתים נאספום מכמש : ואמר עתה ירדו
 פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה

כ" דגושה אחרי 9. v. 11. ויחל קרי v. 8. XIII. ע"כ v. 22.

(391)

העלה

העלה : ויאמר שמואל אל-שאול נסבלת לא שמרת את-
 מצות יהוה אלהיך אשר צוה כי עתה הכין יהוה את-
 ממלכתך אל-ישראל עד-עולם : ועתה ממלכתך לא-תקום
 בקש יהוה לו איש בלבבו ויצוהו יהוה לגייד על-עמו כי
 לא שמרת את אשר-צוה יהוה : ונקם שמואל טו
 ויעל מן-הגלגל נבעת בנימן ויפקד שאול את-העם הנמצאים
 עמו כשש מאות איש : ושואל ויונתן בנו והעם הנמצא
 עמם ושבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במקמש : ויצא
 הפושתיים ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד ופנה
 אל-דרך עברה אל-ארץ שועל : והראש אחד ופנה הדרך
 בית חרון והראש אחד ופנה הדרך הגבול הנשקף על-פני
 הצבעים המדברה : וחרש לא ויצא בכל
 ארץ ישראל כפי-אמר פלשתים בו יעשו העברים חרב או
 חנית : ויגדו כל-ישראל הפלשתים ללוטוש איש את-כ
 מחרשתו ואת-אתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו : והיתה
 הפצירה פים למחרשות ולאיתים ולשלש קלשון
 ולהקרדמים ולהציב הדרבן : והיה ביום מלחמת ולא
 נמצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שאול ואת-יונתן
 ותמצא לשאול וליונתן בנו : ויצא מצב פלשתים אל-
 מעבר מקמש :

ויהי היום ויאמר ויונתן בן-שאול אל-הנער נשא כליו יד א
 לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו
 לא הגיד : ושואל יושב בקצה הנבעת תחת הרמון אשר
 במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש : ואחיה בן
 אחיטוב אחי איה-כבוד ו בן-פינחס בן-עלי פהו יהוה בשלה
 נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך ויונתן : ובין המעברות
 אשר בקש ויונתן לעבר על-מצב פלשתים שן-הסלע
 מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ
 ושם האחד סנה : השן האחד מצוק מצפון מול מקמש ה
 והאחד מנגב מול גבע : ויאמר ויונתן אל-הנער ו נשא 6

כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה
 יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במקטט :
 ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך נטה לך הנני
 עמך בלבבך : ויאמר ויונתן הנה אנחנו עברים אל-
 האנשים ונגלינו אליהם : אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-
 י הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם : ואם-
 כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כר-נתנם יהוה בידנו וזה-לנו
 האות : ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים
 הנה עברים וצאים מן-החרים אשר התחבאו-שם : ויענו
 אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו ויאמרו עלו אלינו
 ונדדעה אתכם דבר ויאמר ויונתן אל-נשא כליו עלה אחרי
 כר-נתנם יהוה ביד ישראל : ויעל ויונתן על-ידיו ועל-
 רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני ויונתן ונשא כליו
 ממותת אחריו : ותהי המכה הראשנה אשר הפה ויונתן
 טו ונשא כליו בעשרים איש בבחצי מענה צמד שדה : ותהי
 חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המצב והמשחית חרדו
 גם-חמה ותרגו הארץ ותהי לחרדת אלהים : ויראו הצפים
 לשאול נבעת בנימן והנה החמון נמוג וילך והלם :

ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו-נא וראו
 מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין ויונתן ונשא כליו : ויאמר
 שאול לאחיה הנגשה ארון האלהים כר-הנה ארון האלהים
 ביום ההוא ובני ישראל : ויהי עד דבר שאול אל-הכהן
 והחמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוד ורב

ו ויאמר שאול אל-הכהן אסף ידך : ויועק
 שאול וכל-העם אשר אתו ויבאו עד-המלחמה והנה היתה
 חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד : והעברים היו
 לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב
 וגם-חמה להיות עם-ישראל אשר עם-שאול ויונתן : וכל
 איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים שמעו כר-נסו
 פלשתים וידבקו גם-חמה אחריהם במלחמה : ויושע יהוה

ביום ההוא את־ישׂראל והמלחמה עברה את־בית און :
 ואיש־ישׂראל נגש ביום ההוא ויאֵל שאול את־העם לאמר ²⁴
 ארוור האיש אשר־יאכל לחם עד־הערב ונקמתי מאיבי
 ולא־טעם כל־העם לחם : וכל־הארץ באו בגער ויהי דבש כה
 על־פני השדה : ויבא העם אל־היער והנה הלך דבש ²⁶
 ואין־משיג ידו אל־פיו כי־ירא העם את־השבעה : ויונתן ²⁷
 לא־שמע בהשביע אביו את־העם וישלח את־קצה המטה
 אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל־פיו
 ותראנה עיניו : ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע ²⁸
 אביו את־העם לאמר ארוור האיש אשר־יאכל לחם היום
 ויעף העם : ויאמר יונתן עבר אבי את־הארץ ראונא ²⁹
 כי־ארו עינו כי טעמתי מעט דבש הזה : אף כי לוא ל
 אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי־עתה לא־
 רבתה מכה בפלשתים : ויכו ביום ההוא בפלשתים ³¹
 ממכמש אלנה ויעף העם מאד : ויעש העם אל־שלל ³²
 ונקחו צאן ופקר ויבני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על־
 הדם : ויגידו לשאול לאמר הנה העם הטאים ליהנה ³³
 לאכל על־הדם ויאמר בנדתם גלו אלי היום אבן גדולה :
 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הנישו אלי איש ³⁴
 שורו ואיש שיחו ושחטתם בזה ואכלתם ולא־תחטאו
 ליהנה לאכל אל־הדם ויגשו כל־העם איש שורו בידו
 הלילה וישחטו־שם : ויבן שאול מזבח ליהנה אתו החל לה
 לבנות מזבח ליהנה : ויאמר שאול גרדה ³⁶
 אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד־אור הפקר ולא־
 נשאר בהם איש ויאמרו כל־הטוב בעיניך עשה
 ויאמר הכהן נקרבה הלם אל־האלהים :
 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ³⁷
 ישׂראל ולא ענהו ביום ההוא : ויאמר שאול גשו הלם ³⁸
 כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת
 היום : כי חיי־הנה המושיע את־ישׂראל כי אם־ישגנו ³⁹

פסקא באמצע פסוק v. 36. השלל קרי ויעט קרי v. 32. ותאונה ק' v. 27. ביונתן (394)

מ ביונתן בני פירמות ימות ואין ענהו מכל־העם : ויאמר
 אל־כל־ישׂראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני
 נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל־שאול הטוב בעיניך
 41 עשה : ויאמר שאול אל־יהנה אלהי ישׂראל הבה תמים
 42 וילכד יונתן ושאול והעם יצאו : ויאמר שאול הפילו ביני
 43 ובין יונתן בני וילכד יונתן : ויאמר שאול אל־יונתן הנודה
 לי מה עשיתה ויגדלו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה
 44 המטה אשר־בידי מעט דבש הנני אמות : ויאמר שאול
 מה כה־יעשה אלהים וכה יוסף פירמות תמות יונתן : ויאמר
 העם אל־שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה
 הזאת בישׂראל חלילה חיי־הנה אם יפול משערת ראשו
 ארצה פירעם־אלהים עשה היום הזה ויפקדו העם את־
 46 יונתן ולא־מת : ויעל שאול מאחרי פלשתים
 47 ופלשתים הלכו למקומם : ושאול לכד המלוכה על־
 ישׂראל וילחם סביב ו בכר־איביו במואב ו ובבני־עמון
 ובבדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר־יפגה ירשיע :
 48 ויעש חיל גד את־עמלק ויצל את־ישׂראל מיד שסרו :
 49 ויהיו בני שאול יונתן וישני ומלפישוע ושם
 ג שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל : ושם
 אשת שאול אחינעם בת־אחימעץ ושם שר־צבאו אביגד
 51 בן־גד דוד שאול : וקיש אבי־שאול וגר אבי־אבנר בן־
 52 אביאל : ותהי המלחמה חזקה על־פלשתים
 כל ימי שאול וראה שאול כל־איש גבור וכל־בן־חיל
 ויאספוהו אליו :

א טו

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׂאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָה
 לְמַלְכָּךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שִׁמְעֵ לְקוֹל דְּבַר־יְהוָה :
 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקְדֹתִי אֶת אֲשֶׁר־
 עָשִׂה עִמְלָק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁם לוֹ בְּדָרְדָּר בְּעֵלְתוֹ מִמְצָרִים :
 3 עַתָּה לֵד וְהַבִּיתָה אֶת־עִמְלָק וְהַחַרְמַתָּם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
 וְלֹא תִחַמַּל עָלָיו וְהַמַּתָּה מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זִוְגָן

הפסוק זכור v. 1. (395)

משור ועד-שֶׁה מִנְמָל ועד-חִמּוֹר : וישמע
 שָׂאוּל אֶת-הָעַם וַיִּפְקְדֵם בַּשָּׂלָאִים מֵאֲתָיִם אֶלֶף רִנְלִי וְעֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה : וַיָּבֹא שָׂאוּל עַד-עִיר עַמְלֵק וַיִּרְבֶּה
 בַּנְּחָל : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-חֲקִינִי לְכוּ כְרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עַמְלֵקִי פֶן
 אֶסְבֹּף עִמּוֹ וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם חֶסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלּוֹתֵם
 מִמִּצְרַיִם וַיִּסֵּר קִינֵי מִתּוֹךְ עַמְלֵק : וַיֵּךְ שָׂאוּל אֶת-עַמְלֵק
 מִחֻוִּילָה בַּזָּאֵף שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם : וַיִּתְּפֹשׂ אֶת-אֲנָג
 מִלֶּדֶ עַמְלֵק חַי וְאֶת-כָּל-הָעַם הַחֲרִים לְפִי-חֶרֶב : וַיַּחַמְלֵ
 שָׂאוּל וְהָעַם עַל-אֲנָג וְעַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וְהַמְּשֻׁנִים
 וְעַל-הַכִּרְיִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא אָבּוּ הַחֲרִימָם וְכָל-הַמְּלָאכָה
 וּמִבְּזֵה וּנְמָס אֶתֶּה הַחֲרִימוּ : וַיְהִי דְבַר יְהוָה
 אֶל-שְׂמוּאֵל לֵאמֹר : נִחַמְתִּי כִּי-הִמְלַכְתִּי אֶת-שָׂאוּל לְמֶלֶךְ
 כִּי-שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֶת-דְּבָרֵי לֹא הִקִּים וַיַּחַר לְשְׂמוּאֵל וַיִּזְעַק
 אֶל-יְהוָה כָּל-הַלַּיְלָה : וַיִּשְׁכַּם שְׂמוּאֵל לִקְרֹאת שָׂאוּל בַּבֹּקֶר
 וַיִּגַּד לְשְׂמוּאֵל לֵאמֹר בֹּא-שָׂאוּל הַכְּרַמְלָה וְהִנֵּה מְצִיב לִי
 יָד וַיִּסֵּב וַיַּעֲבֵר וַיִּרְדַּ הַגִּלְגָּל : וַיָּבֹא שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל
 וַיֹּאמֶר לוֹ שָׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימְתִי אֶת-דְּבַר
 יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וּמָה קוֹל-הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל
 הַבָּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל מֵעַמְלֵקִי הֵבִיאוּם אֲשֶׁר
 חָמַל הָעַם עַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְאַתָּה הַיּוֹתֵר הַחֲרַמְנוּ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-
 שָׂאוּל הֲרָף וְאַנִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֵלַי הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲלוֹא אִסֵּר-
 קָטָן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ רֹאשׁ שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁחֶךָ יְהוָה
 לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהַחֲרַמְתָּהּ
 אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד-כְּלֹתֵם אֹתָם :
 וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל-הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הַרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל אֲשֶׁר כִּי
 שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלֶּךְ בְּהַרְדָּ אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִי־
 אֶת-אֲנָג מִלֶּדֶ עַמְלֵק וְאֶת-עַמְלֵק הַחֲרַמְתִּי : וַיִּקַּח הָעַם

פתח כס"ב פ" 16. ויאמר קרי 16. פתח כס"ב פ" 15. מדהשלל (396)

מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר רֵאשִׁית הַחֶרֶם לְזִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 22 בְּגִלְגָּל : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֵלּוֹת
 וּזְבָחִים כְּשִׁמְעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שְׁמַעַ מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב
 23 מִחֻלָּב אֵילִים : כִּי חֲטָאת-קֶסֶם מְרִי וְאֲנוּ וַתִּדְרָפִים הַבָּצֵר
 יַעַן מֵאִסַּף אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ מִמֶּלֶךְ :
 24 וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל חֲטָאתִי כִּי-עֲבַרְתִּי אֶת-כִּי-יְהוָה
 כֹּה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ כִּי יִרְאתִי אֶת-הָעַם וְאִשְׁמַע בְּקוֹלָם : וְעַתָּה
 שָׂא נָא אֶת-חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמָּי וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה :
 26 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מֵאִסַּתָּהּ
 אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ יְהוָה מִהַיּוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל :
 27 וַיִּסֵּב שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנְף-מַעֲלוֹ וַיִּקְרַע :
 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרַע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל
 29 מֵעַלְיֶךָ הַיּוֹם וּנְתַנֶּה לְרַעַף הַטּוֹב מִמֶּךָ : וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל
 ל לֹא יִשְׁקֵר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם : וַיֹּאמֶר
 חֲטָאתִי עִתָּה כִּבְדַנִּי נָא נִגְדִי-זַקְנִי עִמָּי וְנִגַּד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב
 31 עִמָּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : וַיָּשָׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שָׂאוּל
 32 וַיִּשְׁתַּחוּ שָׂאוּל לַיהוָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִנֵּי־שׁוּ
 אֵלַי אֶת-אֲנָג מִלֶּד עַמְלֵק וַיִּלְדֵ אֵלָיו אֲנָג מֵעַדְנַת וַיֹּאמֶר אֲנָג
 33 אָבֹן סַר מֵר-הַמּוֹת : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל בְּאֲשֶׁר
 שְׁכַלְה נְשִׂים חֲרַבָּה כִּן-תִּשְׁכַּל מִנְּשִׂים אִמָּה וַיִּשְׁקֵף שְׂמוּאֵל
 34 אֶת-אֲנָג לְפָנָי יְהוָה בְּגִלְגָּל : וַיִּלְדֵ שְׂמוּאֵל
 לַה הַרְמַתָּה וְשָׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ גִּבְעַת שָׂאוּל : וְלֹא-יָסַף
 שְׂמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שָׂאוּל עַד-יוֹם מוֹתוֹ כִּי-הִתְאַבֵּל שְׂמוּאֵל
 אֶל-שָׂאוּל וַיְהִי־נֶחֱם כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-שָׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל :
 א יו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׂמוּאֵל עַד-כִּמְתִי אַתָּה מֵתֵאבֵּל אֶל-
 שָׂאוּל וְאֲנִי מֵאִסַּתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קִרְנֶךָ שָׁמֹן וְלֶדֶ
 אֲשַׁלַּחֶךָ אֶל-יָשׁוּ בֵּית-הַלְחָמִי כִּי-רְאִיתִי בְּבִגְדֵי לִי מִלֶּדֶ :
 2 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶּךְ וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְהִרְגִנִי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגַלְתָּ בְּקֶר תִּקַּח בְּיַדֶךָ וְאָמַרְתָּ לְזִבְחַ
 3 לַיהוָה כְּאֵתִי : וְקִרְאתָ לְיָשִׁי בְּזִבְחַ וְאָנֹכִי אוֹדִיעֶךָ אֵת אֲשֶׁר-

פסקא באמצע פסקי 2. תעשה (397)

תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך : ויעש שמואל 4
את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר
לקראתו ויאמר שלם בואך : ויאמר שלום לזבח ליהוה ה
באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-
בניו ויקרא להם לזבח : ויהי בבואם וירא את-אליאב 6
ויאמר אך נגד יהוה משיחו : ויאמר יהוה אל- 7
שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-נבט קומתו כי מאסתיהו
כי ו לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה
יראה ללבב : ויקרא ישי אל-אבינדב ויעברוהו לפני שמואל 8
ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה : ויעבר ישי שמה ויאמר 9
גם-בזה לא-בחר יהוה : ויעבר ישי שבעת בניו לפני 10
שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-בחר יהוה באלה :
ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר 11
הקטן והגה רעה בצאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו
כי-לא נסב עד-באז פה : וישלח ויביאהו והוא אדמוני 12
עם-יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה
קום משחהו כי-זה הוא : ויקח שמואל את-קרו השמן 13
וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח-יהוה אל-דוד מהיום
ההוא ומעלה נקם שמואל וילד הרממה : ורוח יהוה סרה 14
מעם שאול ובעתתו רוח-רעה מאת יהוה : ויאמרו עבדי- 15
שואל אליו הנה-נא רוח-אלהים רעה מבעתך : ויאמר-נא 16
אדננו עבדיך לפניך ויקשו איש ידע מנגן בכנור והיה
בהיות עליך רוח-אלהים רעה ונגן בגדו וטוב לך : ויאמר 17
שואל אל-עבדיך ראו-נא לי איש מיטיב לנגן והביאתם
אלי : וישן אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לוי בית 18
הלחמי ידע נגן ונבור חיל ואיש מלחמה ונגון דבר ואיש
תאר ויהוה עמו : וישלח שואל מלאכים אל-ישי ויאמר 19
שלחה אלי את-דוד בנה אשר בצאן : ויקח ישי חמור לחם כ
ונאד יון ויגדי עים אחד וישלח בנד-דוד בנו אל-שואל :
ויבא דוד אל-שואל ויעמד לפניו ויאבהבו מאד ויהי-לו 21

פסקא במסע פסוק v. 12. הל' במתח v. 7.

נשא

(398)

22 נשא כלים : וישלח שואל אל-ישי לאמר יעמד-נא דוד
23 לפני כרמץ חן בעיני : והיה בהיות רוח-אלהים אל-
שואל ולקח דוד את-הכנור ונגן בגדו ורוח לשואל וטוב לו
וסרה מעליו רוח הרעה :

א יז ויאספו פלשתים את-מחניהם למלחמה ויאספו שוכה
אשר ליהודה ויחנו בין-שוכה ובין-עזקה באפס דמים :
2 ושואל ואיש-ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
3 מלחמה לקראת פלשתים : ופלשתים עמדים אל-ההר
4 מזה וישראל עמדים אל-ההר מזה והנאי ביניהם : ויצא
איש-הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת נבהו שש
ה אמות וזרת : וכובע נחשת על-ראשו ושריון קשקשים
הוא לבוש ומשקל השריון חמשת-אלפים שקלים נחשת :
6 ומצחת נחשת על-רגליו וכידון נחשת בין כתפיו : ותץ
חניתו בכנור ארנים ולהבת חניתו שש-מאות שקלים ברזל
8 ונשא הצנה הליך לפניו : ויעמד ויקרא אל-מערכת ישראל
ויאמר להם למה תצאו לערד מלחמה הלא אנכי הפלשתי
9 ואתם עבדים לשואל ברו-לכם איש ויחד אלי : אם-יוכל
להלחם אתי והפני והינינו לכם לעבדים ואם-אני אוכל-לו
י והפתי והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר
הפלשתי אני חרפתי את-מערכות ישראל היום הנה תגור
11 לי איש ונלחמה יחד : וישמע שואל וכל-ישראל את-דברי
12 הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד : ודוד בן
איש אפרתי הנה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה
13 בנים והאיש בימי שואל זקן בא באנשים : וילכו שלשת בני-
ישי הגדלים הלכו אחרי-שואל למלחמה ושם שלשת בניו
אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשגו אבינדב
14 והשלישי שמה : ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו
15 אחרי שואל : ודוד הלך ושב מעל שואל לדעות את-צאן
16 אביו בית-לחם : ויגש הפלשתי השכם והערב ויתוצב
17 ארבעים יום : ויאמר ישי לדוד בנו קח-נא לאחיד איפת

רב' במתח v. 12. פס' בוד' ק v. 9. ועץ קרי v. 7.

הקליא

הקליא הנה ועשרה לחם הנה והרץ המחנה לאחיה : ואת 18
 עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר האלה ואת אחיה
 תפקד לשלום ואת ערבכם תקח : ושאל והמה וכל- 19
 איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם-פלשתים :
 וישכם דוד בפקר וישש את-הצאן על-שמר וישא כ
 וילד פאשר צוהו ישו ויבא המענלה והחיל הוצא אל-
 המערכה והרעו במלחמה : ותערך ישראל ופלשתים 21
 מערכה לקראת מערכה : וישש דוד את-הפלים מעליו 22
 על-יד שומר הפלים ורץ המערכה ויבא וישאל לאחיו
 לשלום : והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית 23
 הפלשתי שמו מנת ממערות פלשתים וידבר בדברים
 האלה וישמע דוד : וכל איש ישראל בראותם את-האיש 24
 וינסו מפניו וייראו מאד : ויאמר איש ישראל הראיתם כה
 האיש העלה הנה כי לתרף את-ישראל עלה והנה האיש
 אשר-יבנו ועשרנו המלך עשר גדול ואת-בתו ותולו
 ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל : ויאמר 26
 דוד אל-האנשים העמדים עמו לאמר מה-יעשה לאיש אשר
 יכה את-הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי
 הפלשתי הערל הנה כי חרף מערכות אלהים חיים : ויאמר 27
 לו העם בדבר הנה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו :
 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל-האנשים ויחר-אף 28
 אליאב בדוד ויאמר למה-זה ירדת ועל-מי נטשת מעט
 הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את-זדנה ואת רע לבבה
 כי למען ראות המלחמה ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי 29
 עתה הלוא דברי הוא : ויסב מאצלו אל-מול אחר ויאמר ל
 בדבר הנה וישבהו העם דבר בדבר הראשון : וישמעו 31
 הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני-שאל ויקחהו : ויאמר 32
 דוד אל-שאל אל-יפל לב-אדם עליו עבדה ילך וינלחם עם-
 הפלשתי הנה : ויאמר שאל אל-דוד לא תוכל ללכת אל- 33
 הפלשתי הנה להלחם עמו כיר-נער אתה והוא איש מלחמה

מנערו : ויאמר דוד אל-שאל רעה הנה
 עבדה לאביו בצאן ובא הארי ואת-הדוב ונשא זה מהעדר :
 לה ויצאתי אחריו והפתיו והצלתי מפיו ויגס עלי והחזקתי
 36 בקניו והפתיו והמיתיו : גם את-הארי נס-הדוב הפה
 עבדה והנה הפלשתי הערל הנה כאחד מהם כי חרף
 37 מערכת אלהים חיים : ויאמר דוד יהוה אשר
 הצלני מיד הארי ומיד הדוב הוא יצילני מיד הפלשתי הנה
 ויאמר שאל אל-דוד לך ויהנה יהנה עמך :
 38 וילבש שאל את-דוד מדיו ונתן קובע נחשת על-ראשו
 39 וילבש אתו שריון : ויחנך דוד את-חרבו מעל למדיו ויאל
 ללכת כי לא-נסה ויאמר דוד אל-שאל לא-אוכל ללכת
 מ באלה כי לא נסיתי ויסקם דוד מעליו : ויקח מקלו בידו
 ויבחר-לו חמשה חלקי אבנים מן-הנחל וישם אתם בכלי
 הרעים אשר-לו ויבלקוט ומלעו בידו ויגש אל-הפלשתי :
 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל-דוד והאיש נשא הצנה לפניו :
 42 ויבט הפלשתי ויראה את-דוד ויבזהו כיר-הנה נער ואדמני
 43 עם-יפה מראה : ויאמר הפלשתי אל-דוד הכלב אנכי כיר-
 אתה בא-אלי במקלות ויגלל הפלשתי את-דוד באלהיו :
 44 ויאמר הפלשתי אל-דוד לכה אלי ואתנה את-בשרך לעוף
 מה השמים ולבהמת השדה : ויאמר דוד אל-
 הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא-
 אלוך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר
 45 חרפת : היום הנה יסגרה יהוה בנדי והפתיה והסרתי
 את-ראשי מעליה ונתתי פגור מחנה פלשתים היום הנה
 לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל-הארץ כי יש אלהים
 47 לישראל : וידעו כל-הקהל הנה כיר-לא בחרב ובחנית
 והושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידינו :
 48 והיה כיר-גם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד
 49 ורץ המערכה לקראת הפלשתי : וישלח דוד את-ידו אל-

שח ק" v. 34. התיו בדגש v. 35. ספקא כאמצע ססוק v. 37. פתח בס"פ v. 45.

הפלי וימח משם אבן ויקלע נדך את-הפלשתים אל-מצחו
 ותטבע האבן במצחו ויפל על-פניו ארצה : ויחזק דוד נ
 מן-הפלשתים בקלע ובאבן נדך את-הפלשתים וימתהו וחרב
 און ביד-דוד : וירץ דוד ויעמד אל-הפלשתים וימח את-
 חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת-בה את-ראשו
 ויראו הפלשתים כירמת גבורם וינסו : ויקמו אנשי ישראל
 ויהודה וירעו וירדפו את-הפלשתים עד-בואתך לנא ועד
 שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד-נת
 ועד-עקרון : וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו
 את-מחניהם : וימח דוד את-ראש הפלשתים ויבאהו ירושלם
 ואת-פליו שם באהליו : וכראות שאול את-נה
 דוד יצא לקראת הפלשתים אמר אל-אבנך שר הצבא בן-
 מיריה הנער אבנך ויאמר אבנך חירנפשת המלך אם-
 ידעתי : ויאמר המלך שאל אתה בן-מיריה העלם :
 וכשוב דוד מהכות את-הפלשתים וימח אתו
 אבנך ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתים בידו : ויאמר
 אליו שאול בן-מי אתה הנער ויאמר דוד בן-עבדך ישי
 בית הלחמי :

ויהי ככלתו לדבר אל-שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש יח א
 דוד ויאבדו יהונתן בנפשו : ויקחהו שאול ביום ההוא
 ולא נתנו לשוב בית אביו : ויכרת יהונתן ודוד ברית
 באהבתו אתו בנפשו : ויתפשט יהונתן את-המעיל אשר
 עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד-חרבו ועד-קשתו ועד-חגרו :
 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ושכיל וישמהו שאול ה
 על אנשי המלחמה וייתב בעיני כל-העם ונס בעיני עבדי
 שאול : ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את-
 הפלשתים ותצאנה הנשים מכל-ערי ישראל לשוד והמחלות
 לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלישם : ותענינה
 הנשים המשחקות ותאמרן הבה שאול באלפו ודוד
 ברבבתיו : ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה

באלפיו קרי 7. v. לשיר קרי 6. v. ויאהבו קרי 1. v.

ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אד
 9 המלוכה : ויהי שאול עון את-דוד מהיום ההוא והלאה :
 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים ו רעה ו
 אל-שאול ויתנבא בתוך-הבית ודוד מנגן בידו כיום ו ביום
 11 והחנית ביד-שאול : ויטל שאול את-החנית ויאמר אכה
 12 בדוד ובקיר ויטב דוד מפניו פעמים : וירא שאול מלפני
 13 דוד כיהיה יהוה עמו ומעם שאול סר : ויסרהו שאול
 מעמו וישמהו לו שר-אלף ויצא ויבא לפני העם :
 14 טו ויהי דוד לכל-הרכו משכיל ויהוה עמו : וירא
 16 שאול אשר-הוא משכיל מאד ויגר מפניו : וכל-ישראל
 ויהודה אהב את-דוד כיהוא יוצא ויבא לפניהם :
 17 ויאמר שאול אל-דוד הנה בתי הגדולה מרב
 אתה אתולך לאשה אד הנה-לי לבן-חיל והלחם מלחמות
 יהוה ושאול אמר אל-תהי ידי בן ותהי-בו יד-פלשתים :
 18 ויאמר דוד אל-שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
 19 בישראל כיהוה חתן למלך : ויהי בעת תת את-מרב
 בת-שאול לדוד והוא נתנה לעדריאל המהלתי לאשה :
 כ ותאהב מיכל בת-שאול את-דוד ויגדו לשאול וישר הדבר
 21 בעיניו : ויאמר שאול אתננה לו ותהי-לו למוקש ותהי-בו
 יד-פלשתים ויאמר שאול אל-דוד בשתים תחתן בן היום :
 22 ויצו שאול את-עבדו דברו אל-דוד בלט לאמר הנה חפץ
 בך המלך וכר-עבדיו אהבוך ועתה תחתן במלך :
 23 וידברו עבדי שאול באוני דוד את-הדברים האלה ויאמר
 דוד הנקלה בעיניכם תחתן במלך ואנכי איש-גרש ונקלה :
 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד :
 כה ויאמר שאול כה-תאמרו לדוד איך-חפץ למלך
 במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך
 26 ושאול חשב להפיל את-דוד ביד-פלשתים : ויגדו עבדיו
 לדוד את-הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן
 27 במלך ולא מלאו הימים : ויקם דוד וילך ו הוא נאנשיו

עבדיו קרי 22. v. דרכיו קרי 14. v. עיין קרי 9. v.

וַיָּדַבֵּר בַּפְּלִשְׁתִּים מֵאֵתִים אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת-עַרְלֹתֵיהֶם וַיִּמְלֵאֵם
 לְפָלֶיךָ לְהִתְחַתֵּן בְּמִלֶּךָ וַיִּתְּנוּ לוֹ שְׂאוֹל אֶת-מִיכַל בִּתּוֹ לְאִשָּׁה :
 וַיֵּרָא שְׂאוֹל וַיִּדַע כִּי יְהוָה עִם-דָּוִד וּמִיכַל בִּת-שְׂאוֹל 28
 אֶהְבֶּתְהוּ : וַיֹּאסֶף שְׂאוֹל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד וַיְהִי שְׂאוֹל 29
 אֹיֵב אֶת-דָּוִד כָּל-הַיָּמִים : וַיֵּצְאוּ שְׁנֵי פְלִשְׁתִּים ל
 וַיְהִי וּמָדִי צִאתָם שְׂכַל דָּוִד מִכָּל עַבְדֵי שְׂאוֹל וַיִּיקָר שְׁמוֹ
 מְאֹד :

וַיְדַבֵּר שְׂאוֹל אֶל-יוֹנָתָן בְּנוֹ וְאֶל-כָּל-עַבְדָּיו לְהַמִּית אֶת-יִט א
 דָּוִד וַיְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוֹל חָפֵץ בְּדָוִד מְאֹד : וַיַּגִּד יְהוֹנָתָן לְדָוִד 2
 לֵאמֹר מִבְּקִשׁ שְׂאוֹל אָבִי לְהַמִּיתָךְ וְעַתָּה הִשְׁמַר-נָא בַּפֶּקֶד
 וַיִּשְׁבֶּת בַּסֶּתֶר וַנְּחַבֵּאתָ : וְאָנֹכִי אֵצֶא וְעַמְדַּתִּי לְיַד-אָבִי 3
 בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר בְּךָ אֶל-אָבִי וְרֵאתִי מָה
 וְהַגַּדְתִּי לָךְ : וַיְדַבֵּר יְהוֹנָתָן בְּדָוִד טוֹב אֶל- 4
 שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-יְחִיטָא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְּדָוִד כִּי
 לֹא חָטָא לָךְ וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹבִי לָךְ מְאֹד : וַיִּשֶׂם אֶת-נֶפְשׁוֹ ה
 בְּכַפּוֹ וַיָּדַע אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוּלָה לְכָל-
 יִשְׂרָאֵל רֵאִיתָ וְתִשְׁמָח וְלָמָּה תַחַטָּא בְּדָם נָקִי לְהַמִּית אֶת-
 דָּוִד חַנּוּם : וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שְׂאוֹל חֵי- 6
 יְהוָה אֲסִיּוּמָת : וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיַּגִּד-לוֹ יְהוֹנָתָן אֶת- 7
 כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֵא יְהוֹנָתָן אֶת-דָּוִד אֶל-שְׂאוֹל וַיְהִי
 לְפָנָיו כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם : וַתּוֹסֶף הַמֶּלֶחֶמָה 8
 לְהוֹיֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיָּדַע בְּהֵם מִכָּה גְדוּלָה
 וַיִּגְסוּ מִפְּנָיו : וַתְּהִי רוּחַ יְהוָה וּרְעָה אֶל-שְׂאוֹל וְהוּא 9
 בְּבֵיתוֹ יוֹשֵׁב וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְדָוִד מִגֵּן בְּיָד : וַיִּבְקֹשׁ שְׂאוֹל י
 לְחַפּוֹת בַּחֲנִית בְּדָוִד וּבְקִיר וַיַּפְטֹר מִפְּנֵי שְׂאוֹל וַיָּדַע אֶת-
 הַחֲנִית בְּקִיר וְדָוִד גַּם וַיִּמְלֹט בַּלַּיְלָה הוּא :
 וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל מַלְאָכִים אֶל-בֵּית דָּוִד לְשַׁמְרוֹ וּלְהַמִּיתוֹ 11
 בַּבֶּקֶר וַתִּגַּד לְדָוִד מִיכַל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אֲסִי-אֵינֶךָ מִמְּלֹט
 אֶת-נֶפְשְׁךָ הַלַּיְלָה מִחַר אֶתָּה מוֹמֵת : וַתִּרְדַּד מִיכַל אֶת-דָּוִד 12
 בְּעַד הַחֲלוֹן וַיִּגַּד וַיִּבְרַח וַיִּמְלֹט : וַתִּקַּח מִיכַל אֶת-הַתְּרָפִים 13

פתח כס"פ v. 22.

ותשם

(404)

וַתִּשֶׂם אֶל-הַמָּטָה וְאֵת כְּבִיר הָעֵינַיִם שָׂמָה מִרְאֲשֵׁתָיו וַתִּכֶּם
 14 בַּבֶּגֶד : וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת-דָּוִד וַתֹּאמֶר
 טו חַלָּה הוּא : וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל אֶת-הַמַּלְאָכִים לִרְאוֹת אֶת-דָּוִד
 16 לֵאמֹר הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמָּטָה אֵלַי לְהַמִּיתוֹ : וַיִּבְאוּ הַמַּלְאָכִים
 וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל-הַמָּטָה וּכְבִיר הָעֵינַיִם מִרְאֲשֵׁתָיו :
 17 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-מִיכַל לְמָה פָּכַח רַפְּיֹתַי וַתִּשְׁלַחֵי אֶת-
 אֹיְבֵי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל-שְׂאוֹל הוּא-אָמַר אֵלַי שְׁלַחֵי
 18 לְמָה אָמִיתְךָ : וְדָוִד בָּרַח וַיִּמְלֹט וַיָּבֵא אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה
 וַיַּגִּד-לוֹ אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה-לוֹ שְׂאוֹל וַיִּלֶּךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל
 19 וַיִּשְׁבוּ בְּנֵי-יָתֵם : וַיַּגִּד לְשְׂאוֹל לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּנֵי-יָתֵם בְּרָמָה :
 כ וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת-דָּוִד וַיֵּרָא אֶת-לַהֲקַת
 הַבְּנֵי-יָתֵם נִבְּאִים וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נֹצֵב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל-מַלְאָכָיו
 21 שְׂאוֹל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַם-הֵמָּה : וַיַּגִּדוּ לְשְׂאוֹל וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים אַחֵרִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַם-הֵמָּה וַיִּסָּף שְׂאוֹל וַיִּשְׁלַח
 22 מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים וַיִּתְנַבְּאוּ גַם-הֵמָּה : וַיִּלֶּךְ גַּם-הוּא הַרְמָתָה
 וַיָּבֵא עַד-בֹּר הַגְּדוּל אֲשֶׁר בְּשֹׁכְו וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר אֵיפָה שְׁמוּאֵל
 23 וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּנֵי-יָתֵם בְּרָמָה : וַיִּלֶּךְ שָׁם אֶל-נְיֹוֹת בְּרָמָה
 וַתְּהִי עָלָיו גַּם-הוּא רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּלֶּךְ הַלּוֹךְ וַיִּתְנַבְּא עַד-בְּאוֹ
 24 בְּנֵי-יָתֵם בְּרָמָה : וַיַּכְּשֵׁט גַּם-הוּא בְּגִדָיו וַיִּתְנַבֵּא גַם-הוּא
 לְפָנָי שְׁמוּאֵל וַיַּפֵּל עָרֶם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה עַל-כֵּן
 יֹאמְרוּ הַגַּם שְׂאוֹל בְּנֵי-יָתֵם :

א כ וַיִּבְרַח דָּוִד מִבְּנֵי-יָתֵם בְּרָמָה וַיָּבֵא וַיֹּאמֶר וּלְפָנָי יְהוֹנָתָן מָה
 עָשִׂיתִי מָה-עָשִׂיתִי וּמָה-חָטָאתִי לְפָנָי אָבִיךָ כִּי מִבְּקִשׁ אֶת-
 2 נֶפְשִׁי : וַיֹּאמֶר לוֹ חַלִּילָה לָא תָמוּת הַנֶּה לֹךְ עֲשֵׂה אָבִי
 דָּבָר גְּדוּל אוֹ דָּבָר קָטָן וְלֹא יִגְלַח אֶת-אָזְנִי וּמִדּוּעַ יִסְתִּיר
 3 אָבִי מִפְּנֵי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֵין זֹאת : וַיִּשְׁבַּע עוֹד דָּוִד
 וַיֹּאמֶר יָדַע יָדַע אָבִיךָ כִּי-מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אֶל-יָדַע-
 זֹאת יְהוֹנָתָן פֶּן-יַעֲצֵב וְאוֹלָם חֵי-יְהוָה וְחֵי נֶפְשְׁךָ כִּי כַּפְשָׁע
 4 בִּינִי וּבֵין הַקְּנוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד מַה-תֹּאמֶר נֶפְשְׁךָ

ניחת קרי v. 23. בניות קרי v. 22. בניות קרי v. 19. בניות קרי v. 18.

לא יעשה קרי v. 2. מניות קרי v. 1. XX. בניות קרי v. 23.

ואעשה

(405)

ואעשה-לך : ויאמר דוד אל-יהונתן הנה-החדש מחר ואנכי ח
 ושב-אשב עם-המלך לאכול ושלחתי ונסתרתני בשדה עד
 הערב השלישית : אם-פקד ופקדני אביך ואמרת נשאל
 נשאל ממני דוד לרוץ בית-לחם עירו כירובח הימים שם
 לכל-המשפחה : אם-כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם-חרה
 יחרה לו דע כיר-בלתה הרעה מעמו : ועשית חסד על-
 עבדך כי בבית יהוה הבאת את-עבדך עמך ואם-ישבי
 עון המיתני אתה ועד-אביך למה-זה תביאני : ויאמר יהונתן
 תלילה לך כי ו אם-ידע אדע כיר-בלתה הרעה מעם אבי
 לבוא עליך ולא אתה אנכי לך : ויאמר דוד אל-יהונתן מי
 יגיד לי או מה-יענה אביך קשה : ויאמר יהונתן אל-דוד
 לכה ונצא השדה ונצאו שניהם השדה :
 ויאמר יהונתן אל-דוד יהוה אלהי ישראל כיר-אחקר
 את-אבי בעת ו מחר השלישית והנה-טוב אל-דוד ולא-או
 אשלח אליך ונליתני את-אונך : כה-יעשה יהוה ליהונתן
 וכה יסוף כיר-יטב אל-אבי את-הרעה עליך ונליתני את-אונך
 ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם-
 אבי : ולא אם-עודני חי ולא-תעשה עמדי חסד יהוה ולא
 אמות : ולא-תכרית את-חסדך מעם ביתי עד-עולם ולא
 בהכרת יהוה את-אבי דוד איש מעל פני האדמה : ויכרת
 יהונתן עם-בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד : ויוסף
 יהונתן להשביע את-דוד באהבתו אתו כיר-אהבת נפשו
 אהבו : ויאמר-לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי
 ופקד מושבך : ושלשת תרד מאד ובאת אל-המקום אשר-
 נסתרת שם ביום המעשה ונשבת אצל האבן האזל : ואני כ
 שלשת החצים צפה אורה לשלח-לי למטרה : והנה
 אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער
 הנה החצים וממך והנה קחנו ובאה כיר-שלום לך ואין
 דבר חיר-יהוה : ואם-כה אמר לעלם הנה החצים ממך
 והלאה לך כי שלחת יהוה : והדבר אשר דברנו אני

המטרה כשחל ר"ח ביום א" v. 18.

ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד-עולם :

24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על-הלחם
 כה לאכול : וישב המלך על-מושבו כפעם ו כפעם אל-מושבו
 הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום
 26 דוד : ולא-דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה
 27 הוא בלתי טהור הוא כיר-לא טהור : ויהי
 מפתרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל-
 יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גס-תמול גס-היום אל-
 28 הלחם : ויען יהונתן את-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי
 29 עד-בית לחם : ויאמר שלחני נא כי גבה משפחה לנו
 בעיר והוא צוה-לי אחי ועתה אם-מצאתי חן בעיניך
 אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן לא-בא אל-שלחן
 ל המלך : ויתר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו
 בן-נענת המרהות הלא ידעתי כיר-בחר אתה לבן-ישי
 31 לבשתך ולבשת ערות אמה : כי כל-הימים אשר בן-ישי
 חי על-האדמה לא תבון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח
 32 אתו אלי כי בן-מות הוא : ויען יהונתן את-
 33 שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה : ויטל שאול
 את-החנית עליו להכתו וידע יהונתן כיר-כלה היא מעם
 34 אביו להמית את-דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-
 אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי
 לה הכלמו אביו : ויהי בבקר ונצא יהונתן השדה
 36 למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר לנערו לך מצא-נא
 את-החצים אשר אנכי מורה הנער לך והוא-יגרה החצי
 37 להעברו : ויבא הנער עד-מקום החצי אשר גרה יהונתן
 ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא החצי ממך
 38 והלאה : ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-
 תעמד ויילקט נער יהונתן את-החצי ויבא אל-אדניו :
 39 והנער לא-ידע מאומה אד יהונתן ודוד ידעו את-הדבר :
 מ ויתן יהונתן את-כלי הנער אשר-לו ויאמר לו לך

אל קרי v. 24.

החצים קרי v. 38.

הביא העיר : הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו 41
ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו
איש את רעהו עד דוד הגדיל : ויאמר והונתן לדוד לד 42
לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה
יהוה וביני ובינך וביני וביני ורעה עד עולם :

ויקם וילך ויהונתן בא העיר : ויבא דוד נבה אל-כא
אחימלך הכהן ויחיד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע 2
אתה לבדך ואיש אין אתך : ויאמר דוד לאחימלך הכהן 3
המלך צנני דבר ויאמר אליו איש אלי ידע מאומה את-הדבר
אשר-אנכי שלחך ואשר צויתך ואת-הנערים יודעתו אל- 4
מקום פלני אלמני : ועתה מה-יש תחת-ידך תמשה-לחם 4
תנה בידי או הנמצא : וישן הכהן את-דוד ויאמר אין ה 5
לחם חל אל-תחת ידי כיר-אם-לחם קדש יש אם-נשמרו
הנערים אך מאשה : וישן דוד את-הכהן 6
ויאמר לו כיר אם-אשה עצרה-לנו כתמל שלשם בצאתי
ויהיו כל-הנערים קדש והוא הרך חל ואף כיר-היום יקבש 7
בפלי : ויתור-לו הכהן קדש כיר לא-היה שם לחם כיר-אם 7
לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
הלקחו : ושם איש מעבדי שאל ביום ההוא נעצר לפני 8
יהוה ושמו האג האדמי אביר הרעים אשר לשאול : ויאמר 9
דוד לאחימלך ואין יש-פה תחת-ידך תנית או-חרב כיר- 10
חרבי וגם-פלי לא-לקחתי בידי כיר-היה דבר-המלך נחוץ :
ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר- 1
הבית ובעמק האלה הנה-היא לוחה בשמלה אחרי האפוד
אם-אתה תקח-לך קח כיר אין אחרת וולתה בזה 0
ויאמר דוד אין כמות הנגה לי :

ויקם דוד ויברח ביום-ההוא מפני שאול ויבא אל-אכיש 11
מלך גת : ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא-זה דוד מלך 12
הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הנה שאול באלפו

פסקא באמצע פסוק הב' בפתח קס"ב כ"ק v. 10. XXI. ער כאן v. 42.
באלפיו קרי v. 12. בנ"א גת v. 11.

13 ודוד ברבבתו : וישם דוד את-הדברים האלה בלבבו ויקא
14 מאד מפני אכיש מלך-גת : וישנו את-טעמו בעיניהם
ויתהלל בידם ויתו על-דלתות השער ויורד רירו אל-זקנו :
15 ויאמר אכיש אל-עבדיו הנה תראו איש
16 משתגע למה תבואו אתו אלו : חסר משגעים אני כיר
הבאתם את-זה להשתגע עלי הנה יבא אל-ביתי :

א כב

ויילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלם וישמעו אחיו 2
וכל-בית אביו וירדו אליו שמה : ויתקבצו אליו כל-איש
מצוק וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש מר-נפש ויהי עליהם
3 לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : וילך דוד משם מצפה
מואב ויאמר אל-מלך מואב יצא-נא אבי ואמל אתכם
4 עד אשר אדע מה-יעשה-לי אלהים : וינחם את-פני מלך
ה מואב וישבו עמו כל-ימי היות-דוד במצודה : ויאמר גד
הביא אל-דוד לא תשב במצודה לך ובאת-לך ארץ יהודה
6 וילך דוד ויבא ער חרת : וישמע שאול כיר
נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאל יושב בגבעה תחת-
7 האשל ברמה וחיניתו בידו וכל-עבדיו נצבים עליו : ויאמר
שאל לעבדיו הנצבים עליו שמע-נא בני ומיני נס-לכלכם
יתן בן-ישי שדות וקרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי
8 מאות : כיר קשרתם בלכם עלי ואין-גלה את-אזני בכרת-
בני עס-בן-ישי ואין-הלה מכם עלי וגלה את-אזני כיר הקים
9 בני את-עבדי עלי לארב ביום הזה : וישן
האג האדמי והוא נצב על-עבדי-שאול ויאמר ראיתי את-
10 בן-ישי בא נבה אל-אחימלך בן-אחטוב : וישאל-לו ביהוה
11 וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו : וישלח
המלך לקרא את-אחימלך בן-אחטוב הכהן ואת כל-בית
אביו הכהנים אשר בגב ויקאו כלם אל-המלך :
12 ויאמר שאול שמע-נא בן-אחטוב ויאמר הנני אדני :
13 ויאמר אליו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן-ישי בתתך
לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב ביום

אליו קרי v. 13. XXII. בנ"א גת v. 13. ברבבתו ק" v. 12.

הנה : ויש אהימלך את-המלך ויאמר ומי 14
 בכל-עבדיך כדוד גאמן וחתו המלך וסר אל-משמעתך
 ונכבד בביתך : היום החלתי לשאול-לו באלהים חלילה 15
 לי אל-ישם המלך בעבדו דבר בכל-בית אבי כי לא-ידע
 עבדך בכל-זאת דבר קטן או גדול : ויאמר המלך מות 16
 תמות אהימלך אתה וכל-בית אביך : ויאמר המלך לרצים 17
 הנצבים עליו סבו והמיתו : כהני יהוה כי גסידם עם-
 דוד וכי ידעו כיר-ברח הוא ולא גלו את-אונן ולא אבו
 עבדי המלך לשלח את-ידם לפגע בכהני יהוה : ויאמר 18
 המלך לדונג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דונג האדמי
 ויפגע הוא בכהנים וימת : ביום ההוא שמינים וחמשה
 איש נשא אפוד גד : ואת נב עיר-הכהנים הפה לפי-הרב 19
 מאיש ועד-אשה מעולל ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-
 הרב : וימלט בן-אחד לאהימלך בן-אחטוב ושמו אביתר כ
 ויברח אחרי דוד : ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את 21
 כהני יהוה : ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי-
 שם דונג האדמי כיר-הגד ויגד לשאול אנכי סבתי בכל-גפשי
 בית אביך : שבה אתי אל-תירא כי אשר-יבקש את-נפשי 23
 יבקש את-נפשך כיר-משמרת אתה עמדי :

ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה כג א
 שקים את-הגרנות : וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והפיתני 2
 בפלשתים האלה : ויאמר יהוה אל-דוד
 לד והפית בפלשתים והושעת את-קעילה : ויאמרו אנשי 3
 דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כיר-גלך קעילה
 אל-מערכות פלשתים : ויוסף עוד דוד לשאול 4
 ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כיר-אני נתן את-
 פלשתים בידך : ויגד דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים ה
 וינהג את-מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את

כנ"א בד' לוא קרי לרוא קרי 18. v. אונן קרי 17. v. יתיר ו' 15. v.
 פסקא כאמצע פסוק 2. v. XXIII. דוא קרי 22. v. הב" כצוי 20. v.
 ואנשו קרי 5. v.

ישבי

6 ישבי קעלה : ויהי כברח אביתר בן-אהימלך
 7 אל-דוד קעילה אפוד ירד בידו : ויגד לשאול כיר-בא דוד
 קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידו כי נסגר לבוא
 8 בעיר דלתים ובריח : וישמע שאול את-כל-העם למלחמה
 9 לרדת קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשיו : וידע דוד כי
 עליו שאול מתריש הרעה ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה
 י האפוד : ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע
 שמע עבדך כיר-מבקש שאול לבא אל-קעילה לשחת לעור
 11 בעבורי : הוסיגרני בעלי קעילה בידו הוירד שאול כאשר
 שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד-נא לעבדך
 12 ויאמר יהוה ירד : ויאמר דוד
 הוסיגרו בעלי קעילה אתי ואת-אנשי ביד שאול ויאמר יהוה
 13 ויסקירו : ויקם דוד ואנשיו כשש-מאות איש
 ויצאו מקעילה ויתהלכו כאשר יתהלכו וישאול הגד כיר-
 14 נמלט דוד מקעילה ויתהלל לצאת : וישב דוד במדבר
 במצודות וישב בהר במדבר-נוף ויבקשוהו שאול כל-הימים
 15 ולא-נתנו אלהים בידו : וירא דוד כיר-יצא שאול לבקש
 16 את-נפשו וידוד במדבר-נוף בהרשה : ויקם
 ויהונתן בן-שאול ויגד אל-דוד הרשה ויתחנן את-ידו
 17 באלהים : ויאמר אליו אל-תירא כי לא תמצאך יד-שאול
 אבי ואתה תמלך על-ישראל ואנכי אהיה-לך למשנה וגם-
 18 שאול אבי ידע כן : ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב
 19 דוד בהרשה ויהונתן הלך לביתו : ויעלו
 זפים אל-שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו
 במצודות בהרשה בנבעת החכילה אשר מימין הושימון :
 כ ועתה לכל-אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסיגרו ביד
 21 המלך : ויאמר שאול ברבים אתם ליהוה כי תמלתם
 עלי : לכו-נא הכינו עוד וידעו וראו את-מקומו אשר תהיה
 22 רגלו מי ראהו שם כי אומר אלי ערם יערם הוא : וראו
 וידעו מפל המחבאים אשר יתחבא שם וישבתם אלי אל-

פסקא כאמצע פסוק 11. v.

נכון

גָּלוּ וְהִלַּכְתִּי אִתְּכֶם וְהָיָה אִם-יִשְׁנֶנּוּ בָאָרֶץ וְחִפְשִׁיתִי אֹתוֹ
 כָּל־אֶלְפֵי יְהוּדָה : וַיִּקְוֹמוּ וַיִּלְכוּ זִפְּהָ לִפְנֵי שָׁאוּל וְדָוִד
 וְאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַר מַעֲוֹן בְּעֵרְבָה אֶל יַמִּין הַיְשִׁימוֹן : וַיֵּלֶךְ כַּה
 שָׁאוּל וְאֲנָשָׁיו לִבְקֹשׁ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּרְדּוּ תְּסֻלַּע וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר
 מַעֲוֹן וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וַיִּרְדֵף אַחֲרֵי-דָוִד מִדְבַר מַעֲוֹן : וַיֵּלֶךְ
 שָׁאוּל מִצַּד הַהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו מִצַּד הַהָר מִזֶּה וַיְהִי
 דָוִד נֶחֱפָז לִלְכֹת מִפְּנֵי שָׁאוּל וְשָׁאוּל וְאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֵל-
 הַר וְאֶל-אֲנָשָׁיו לְתַפְשֵׁם : וּמִלֶּאֱדָבָה בָּא אֶל-שָׁאוּל לֵאמֹר
 מִהֲרָה וּלְכֶה כִּי-פָשְׁטוּ פְּלִשְׁתִּים עַל-הָאָרֶץ : וַיֵּשֶׁב שָׁאוּל
 מִרְדֵּף אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים עַל-כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם
 הַהוּא סַלַּע הַמַּחֲלֻקוֹת :

וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בְּמִצְדוֹת עֵין-גִּדִי :
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר
 הִנֵּה דָוִד בְּמִדְבַר עֵין גִּדִי :
 וַיִּקַּח שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת
 אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכַּל-יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ לִבְקֹשׁ אֶת-דָּוִד וְאֲנָשָׁיו
 עַל-פְּנֵי צוּרֵי הַיְעֻלִּים : וַיָּבֹא אֶל-גִּדְרוֹת הַצָּאן עַל-הַרְרָדָד
 וְשָׁם מָעָרָה וַיָּבֹא שָׁאוּל לְהִסָּד אֶת-רִגְלוֹ וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו
 בְּיַרְכְּתֵי הַמַּעְרָה וְיֹשְׁבִים : וַיֹּאמְרוּ אֲנָשָׁי דָּוִד אֵלָיו הִנֵּה הַ
 הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה אֵלָיִךְ הִנֵּה אֲנֹכִי נָתַן אֶת-אִיבֹיֶיךָ
 בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר יִטֵּב בְּעֵינֶיךָ וַיִּקַּם דָּוִד וַיַּכְרֹת אֶת-
 כַּנֹּף-הַמַּעֲוִיל אֲשֶׁר-לְשָׁאוּל בַּלַּט : וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן נֶדַח לִבְ-דָּוִד
 אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-כַּנֹּף אֲשֶׁר לְשָׁאוּל : וַיֹּאמֶר לְאֲנָשָׁיו
 חָלִילָה לִי מִיְהוָה אִם-אֶעֱשֶׂה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה לְאֹדְנִי לְמִשְׁחַת
 יְהוָה לְשַׁלַּח יָדִי בּוֹ כִּי-מִשְׁחַת יְהוָה הוּא : וַיִּשְׁפַּע דָּוִד אֶת-
 אֲנָשָׁיו בְּדִבְרִים וְלֹא נָתַנָּם לְקוֹם אֶל-שָׁאוּל וְשָׁאוּל קָם
 מִהַמַּעְרָה וַיֵּלֶךְ בְּהָרָדָד : וַיִּקַּם דָּוִד אַחֲרֵי-כֵן
 וַיֵּצֵא מִן-הַמַּעְרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי-שָׁאוּל לֵאמֹר אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ
 וַיִּבְטַשׁ שָׁאוּל אַחֲרָיו וַיִּקַּד דָּוִד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ : וַיֹּאמֶר
 דָּוִד לְשָׁאוּל לְמָה תִּשְׁמַע אֶת-דִּבְרֵי אָדָם לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד
 מִבְּקֹשׁ רָעָתְךָ : הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֶת אֲשֶׁר-נָתַנְךָ

יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בְּמַעְרָה וְאָמַר לְהַרְגֶךָ וַתַּחַס עָלַי וְאָמַר
 12 לֹא-אֲשַׁלַּח יָדִי בְּאֹדְנִי כִּי-מִשְׁחַת יְהוָה הוּא : וְאָבִי רָאָה נָם
 רָאָה אֶת-כַּנֹּף מִעֵלְךָ בְּיָדִי כִּי בִכְרַתִּי אֶת-כַּנֹּף מִעֵלְךָ וְלֹא
 הִרְגַתִּיךָ דַּע וּרְאָה כִּי אִין בְּיָדִי רָעָה וּפְשַׁע וְלֹא-חָטַאתִי לָךְ
 13 וְאַתָּה צִדְדָה אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ : יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ
 14 וַיִּקְמַנִי יְהוָה מִמֶּךָ וַיְדִי לֹא תִהְיֶה-בְּךָ : כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר מִשַּׁל
 15 טו הַקְּדָמְנִי מִרְשָׁעִים יֵצֵא רָשַׁע וַיְדִי לֹא תִהְיֶה-בְּךָ : אַחֲרַי מִי
 יֵצֵא מִלֶּדֶי יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרַי כָּל־כַּת אַחֲרַי
 16 פָּרַעַשׁ אַחַד : וְהָיָה יְהוָה לְדִיָּן וּשְׁפֹט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַיִּרְא
 17 וַיִּרְבַּב אֶת-דִּיבֵי וַיִּשְׁפֹּטֵנִי מִיָּדְךָ : וַיְהִי וּכְלֹת
 דָּוִד לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
 18 הַקְּלָה זֶה בְּנֵי דָוִד וַיֵּשֶׂא שָׁאוּל קִלּוֹ וַיִּבֶךְ : וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוִד
 צִדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גַּמְלַתְנִי הַטּוֹבָה וְאֲנִי גַּמְלַתִּיךָ
 19 הָרָעָה : וְאַתָּה הַגִּדְתָּ הַיּוֹם אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה
 כ אֵת אֲשֶׁר סָנַרְנִי וְהוֹנָה בְּיָדְךָ וְלֹא הִרְגַתְנִי : וְכִי-יִמְצָא אִישׁ
 אֶת-אֹיְבוֹ וְשַׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וַיְהוָה יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת
 21 הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִּי : וְעַתָּה הִנֵּה יָדְעַתִּי כִּי מֶלֶךְ
 22 תִּמְלֹךְ וַקָּמָה בְּיָדְךָ מַמְלַכַת יִשְׂרָאֵל : וְעַתָּה הִשְׁבַּעָה לִּי
 בַּיְהוָה אִם-תִּכְרֹת אֶת-זִרְעִי אַחֲרַי וְאִם-תִּשְׁמֹד אֶת-שְׁמִי
 23 מִבֵּית אָבִי : וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל אֶל-בֵּיתוֹ וְדָוִד
 וְאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל-הַמַּצִּידָה :

א כה וַיָּמַת שְׁמוּאֵל וַיִּקְבְּצוּ כָל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ וַיִּקְבְּרוּהוּ
 בְּבֵיתוֹ בְּרָמָה וַיִּקַּם דָּוִד וַיִּרְדּוּ אֶל-מִדְבַר פָּאָרוֹן :
 2 וְאִישׁ בְּמַעֲוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בְּכַרְמֶל וְהָאִישׁ גְּדוֹל מְאֹד
 וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת-אֲלָפִים וְאֵלֶּף עֹגִים וַיְהִי בְנָזוֹ אֶת-צֹאֲנוֹ
 3 בְּכַרְמֶל : וְשֵׁם הָאִישׁ גָּבֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְנִיָל וְהָאִשָּׁה
 טוֹבַת-שֶׁכֶל וַיִּפֹּת תָּאֵר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא
 4 ח כְּלָבוֹ : וַיִּשְׁמַע דָּוִד בְּמִדְבַר כִּי-גִזַּן גָּבֵל אֶת-צֹאֲנוֹ : וַיִּשְׁלַח
 דָּוִד עֲשָׂרָה נַעֲרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנַעֲרִים עָלוּ כַרְמֶלָה וּבְאִתְּם
 6 אֶל-גָּבֵל וּשְׁאַלְתֶּם-לוֹ בְּשֵׁמִי לְשָׁלוֹם : וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחִי וְאַתָּה

7 שלום וביחוד שלום וכל אשר לך שלום: ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה פלימי היותם בפרמל: שאל 8 את געריה ויגידו לך וימצאו הנערים חו בענייה כיר עליוס טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ודך לעבדיה ולבנה לך: ויבאו גערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים 9 האלה בשם דוד ויגוחו: וישן נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבתי אשר 11 טבתי לגזז ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה קמה: ויהפכו גערי דוד לדרבם וישבו ויבאו ויגידו לו 12 ככל הדברים האלה: ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחזר גם דוד את חרבו ויעלו 13 אחרי דוד בארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: ולאביגיל אשת נבל הגיד גער אחד מהנערים 14 לאמר הנה שלח דוד מלאכים ומהמדבר לבקש את אדניו ויעט בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא 15 פקדנו מאומה פלימי התהלכנו אתם ברוחנו בשדה: חומה היו עלינו גם לילה גם יומם פלימי היותנו עמם 16 רעים הצאן: ועתה רעי וראי מה תעשי כגלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בלעל מדבר אליו: 17 ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבליון וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים 18 ותשם על הקמרים: ותאמר לגעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולא יאשה נבל לא הגידה: והיה היא כ 19 רבבת על החמור וירדת בסתר החר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: ודנד אמר אף לשקר 21 שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: כה יעשה אלהים 22 לאבי דוד וכה יסוף אם אשאיר מכל אשר לו עד אור

עשיות ק' אביגיל קרי v. 18. חסר אלף v. 8. (414)

23 הבקר משתין בקיר: ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרוץ מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על רגליו ותאמר ביראני אדני העון ותדבר נא כה אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבלעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא דאיתי את גערי אדני אשר שלחת: ועתה אדני חיה יהוה וחי נפשי אשר מנעה יהוה מבוא בדמים והושע נדך לך ועתה יהי 27 כנגל איביך והמבקשים אל אדני רעה: ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים 28 ברגלי אדני: שא נא לפשע אמתך כירעשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כירמלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא 29 תמצא בה ממויד: וגם אדם לרדפה ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרוורה בצרור חתיים את יהוה אלהיך ל ואת נפש איביך יקלענה בתוך קר הקלע: והיה כירעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוה לנגיד 31 על ישראל: ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם תנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה 32 לאדני וזכרת את אמתך: ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחת היום הזה לקראתי: 33 וברוך טעמד וברוכה את אשר בלחני היום הזה מבוא בדמים והושע נדי לי: ואולם חיה יהוה אלהי ישראל אשר 34 מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי לה אסנותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר: ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך 36 ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שפר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד 37 אור הבקר: ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגדלו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן:

תבאת ק' v. 34. (415)

והיו בעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת : וישמע 39
 דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב
 הרפתי מיד נבל ואת עבדו חשד מרעה ואת רעת נבל
 השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו
 לאשה : ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הפרמלה וידברו מ
 אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה : ותקם 41
 ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפתה לרחץ
 רגלי עבדי אדני : ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על
 החמור וחמש גערתיך ההלכת לרגלה ותלך אחרי מלאכי
 דוד ותהילו לאשה : ואת אחינעם לקח דוד מזורעאל 43
 ותהיו גם שתיהן לו לנשים : ושאל נתן את 44
 מיכל בתו אשת דוד לפלטי בוליז אשר מגלים :
 ויבאו הזפים אל שאול הנבעתה לאמר הלו דוד כו א
 מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימון : ויקם שאול 2
 וירד אל מדבר צוף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל
 לבקש את דוד במדבר צוף : ויחן שאול בגבעת החכילה 3
 אשר על פני הישימון על ההר ודוד ישב במדבר ויבא
 פי בא שאול אחריו המדברה : וישלח דוד מרגלים וידע 4
 כי בא שאול אל נכון : ויקם דוד ויבא אל המקום אשר ה
 הנה שם שאול ונרא דוד את המקום אשר שכב שם שאול
 ואבגר בוגר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעם חנים
 סביבתו : ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי 6
 בן צרויה אתי יואב לאמר מירגד אתי אל שאול אל
 המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך : ויבא דוד ואבישי 7
 אל העם לילה וחנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו
 מעוכה בארץ מראשתו ואבגר והעם שכבים סביבתו :
 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום 8
 את איביך בידך ועתה אננו נא בחנית ובארץ פעם
 אחת ולא אשנה לו : ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתו 9
 פי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקם : ויאמר דוד חיה יהוה

ו. 5. סוכתיו קרי v. 7. מראשתו קרי v. 8. ו' (418)

כי אסיהוה ונפגו אזיומו יבא ומת או במלחמה ירד
 ונסקה : חלילה לו מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה 11
 קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים
 ונלכה לנו : ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים
 מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ
 כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם : ויעבר 13
 דוד העבר ועמד על ראש ההר מרחוק רב המקום ביניהם :
 ויקרא דוד אל העם ואל אבגר בוגר לאמר הלו תענה 14
 אבגר ויען אבגר ויאמר מי אתה קראת אל המלך :
 ויאמר דוד אל אבגר הלו איש אמה ומי כמוך 15
 בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד
 העם להשחית את המלך אדניך : לא טוב הדבר הזה 16
 אשר עשית חיה יהוה פי בנימות אתם אשר לא שמרתם
 על אדניכם על משיח יהוה ועתה ו ראה אי חנית
 המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו : ויבר שאול 17
 את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי
 אדני המלך : ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו 18
 כי מה עשיתי ומה בידך רעה : ועתה ישמענא אדני 19
 המלך את דברי עבדו אסיהוה הסיתך בי ירח מנחה
 ואם ו בני האדם ארורים הם לפני יהוה כגורשוננו היום
 מהסתפת בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים :
 כ ועתה אל יפל דמי ארצה מגנדי פני יהוה כירצא מלך 20
 ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ורדף חקרא בהרים :
 ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת 21
 אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה הנה הסבלתי ואשנה
 הרבה מאד : ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר 22
 אחד מהנערים ויקחה : ויהוה ישיב לאיש את צדקתו 23
 ואת אמתו אשר נתנה יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח
 ידי במשיח יהוה : והנה כאשר גדלה נפשך היום הנה 24
 בעיני בן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה :

חנית קרי v. 22. מראשתו קרי v. 16. מראשתו קרי v. 11. ויאמר 27 (417)

ויאמר שׂאול אל־דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה כח
 תעשה וגם יכל תוכל וגלד דוד לדרבֹּו ושׂאול שב למקומו :
 ויאמר דוד אל־לבו עתה אספה ויס־אחד ביד שׂאול כז א
 אי־לי טוב כִּי־המלט אמלט ו אל־ארץ פלשתים ונאוש
 ממני שׂאול לבקשני עוד בכל־גבול ישראל ונמלטתי מידו :
 ויקם דוד ויעבר הוא ושש־מאות איש אשר עמו אל־אכיש 2
 בן־מעוד מלך גת : וישב דוד עם־אכיש בגת הוא ואנשיו 3
 איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הזורעאלית ואביגַי־ל
 אשת־נבל הכרמלית : ויגד לשׂאול כִּי־ברח דוד גת ולא־ 4
 יוסף עוד לבקשו : ויאמר דוד אל־אכיש אם־ה 5
 נא מצאתי חן בעיניך ותנו־לי מקום באחת ערי השדה
 ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמד : ויתן־ 6
 לו אכיש ביום ההוא את־צקלג לכֹּן היתה צקלג למלכו
 והודה עד היום הנה : והיו מספר הימים 7
 אשר־ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים :
 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל־הגשרי והגרזי והעמלקי כי 8
 הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואה שורה ועד־ארץ
 מצרים : והכה דוד את־הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח 9
 צאן ובקר וחתמים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל־אכיש :
 ויאמר אכיש אל־פשטתם היום ויאמר דוד על־נגב יהודה י
 ועל־נגב הירחמאלי ואל־נגב הסני : ואיש ואשה לא־יחיה 11
 דוד להביא גת לאמר פו־יגדו עלינו לאמר כה־עשה דוד
 וכה משפטו כל־הימים אשר ישב בשדה פלשתים : ויאמן 12
 אכיש בדוד לאמר תבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי
 לעבד עולם :

ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את־מחניהם לצבא כח א
 להלחם בישראל ויאמר אכיש אל־דוד ידע תדע כי אתי
 תצא במחנה אתה ואנשך : ויאמר דוד אל־אכיש לכן 2
 אתה תדע את אשר־יעשה עבדך ויאמר אכיש אל־דוד
 לכן שמר לראשי אשימך כל־הימים : ושמואל 3

מת ויספדו־לו כל־ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושׂאול
 הסיר את־האבות ואת־הידוענים מהארץ : ויקבצו פלשתים
 ויבאו ויחננו בשונם ויקבץ שׂאול את־כל־ישראל ויחננו
 ח בגלבע : וירא שׂאול את־מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו
 6 מאד : וישאל שׂאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות
 7 גם באורים גם בנביאים : ויאמר שׂאול לעבדיו בקשו־לי
 אשת בעלת־אוב ואלכה אליה ואדרשה־בה ויאמרו עבדיו
 8 אליו הנה אשת בעלת־אוב בעין דור : ויתחפש שׂאול
 וילבש בגדים אחרים וילד הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל־
 האשה לילה ויאמר קסומי־נא לי באוב והעלי לי את אשר־
 9 אמר אליך : ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את
 אשר־עשה שׂאול אשר הכרית את־האבות ואת־הידועני
 י מן־הארץ ולמה אתה מתבקש בנפשי להמיתני : וישבע
 לה שׂאול ביהוה לאמר חִי־יהוה אם־יִקְרַךְ עון בדבר הנה :
 ותאמר האשה את־מי אעלה־לך ויאמר את־שמואל העלי־
 12 לי : ותרא האשה את־שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר
 13 האשה אל־שׂאול לאמר למה רמיתני ואתה שׂאול : ויאמר
 לה המלך אל־תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל־
 14 שׂאול אלהים ראיתי עלים מן־הארץ : ויאמר לה מה־תארו
 ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שׂאול כִּי־
 שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו :

טו ויאמר שמואל אל־שׂאול למה הרגותני להעלות אתי ויאמר
 שׂאול צר־לי מאד ופלשתים גלחמים בי ואלהים סר מעלי
 ולא־ענני עוד גם ביד הנבאים גם בחלמות ואקראה לך
 16 להודיעני מה אעשה : ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה
 17 סר מעליה ויהי ערה : ונעש יהוה לו כאשר דבר בדי
 18 ויקרע יהוה את־הממלכה מידך ויתנה לרעה לדוד : כאשר
 לא־שמעת בקול יהוה ולא־עשית חרו־ואפו בעמלק על־
 19 כו הדבר הנה עשה־לך יהוה היום הנה : ויתן יהוה גם
 את־ישראל עמד ביד־פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם

את־מחנה־ישראל יתן יהוה ביד פִּלְשִׁתִּים : וימחר שֹׁאוֹל כ
 ויפל מלא־קומתו ארצה ויירא מאד מדבְּרֵי שְׁמוּאֵל גַּם־כֵּחַ
 לא־הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כַּל־הַיּוֹם וְכַל־הַלַּיְלָה : וּתְבֹא 21
 הָאִשָּׁה אֶל־שֹׁאוֹל וּתְרֹא כִּי־נִבְהַל מְאֹד וּתֹאמֶר אֵלָיו הֲנִי
 שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בַכֶּפֶי וְאֲשַׁמַּע אֶת־
 דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי : וְעַתָּה שְׁמַע־נָא גַם־אֶתְּךָ בְּקוֹל 22
 שִׁפְחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּת־לֶחֶם וְיִהְיֶה בְּךָ כֶּחַ כִּי
 תֵּלֵךְ בַּדֶּרֶךְ : וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּפְרְצוּ־בּוֹ עֵבְדָיו וְגַם־ 23
 הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקַלְכֶם וַיִּקַּם מִהָאָרֶץ וַיָּשָׁב אֶל־הַמַּטְרָה :
 וְלֹא־יָשָׁה עַנְל־מַרְבֵּק בַּבַּיִת וּתְמַחֶר וּתְזַבְּחֶהוּ וּתִקַּח־קַמַח 24
 וּתְלַשׁ וּתַפְהוּ מִצּוֹת : וּתַגִּישׁ לַפְּנֵי־שֹׁאוֹל וּלְפָנֶי עֵבְדָיו וַיֹּאכְלוּ כַח
 וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַלַּיְלָה הַהוּא :

וַיִּקְבְּצוּ פִּלְשִׁתִּים אֶת־כָּל־מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם כֹּט א
 בְּעֵזוֹ אֲשֶׁר בִּיזְרַעְאֵל : וּסְרַגֵּי פִּלְשִׁתִּים עָבְרוּ לְמֵאוֹת 2
 וְלֹא־לָפִים וְדוֹד וְאֲנָשָׁיו עָבְרוּ בְּאֶחְרָנָה עִם־אֲכִישׁ : וַיֹּאמְרוּ 3
 שְׂרֵי פִּלְשִׁתִּים מָה הָעֵבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־שְׂרֵי
 פִּלְשִׁתִּים הַלּוֹא־זֶה דָּוִד עֶבְדִּי שֹׁאוֹל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה
 אִתִּי זֶה יָמִים אֹרֶז־הָיָה שָׁנִים וְלֹא־מִצָּאתִי בּוֹ מְאוּמָה מִיּוֹם
 נִפְּלוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שְׂרֵי פִּלְשִׁתִּים 4
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂרֵי פִּלְשִׁתִּים הֲשָׁב אֶת־הָאִישׁ וַיָּשָׁב אֶל־מְקוֹמוֹ
 אֲשֶׁר הִפְקִדְתּוֹ שָׁם וְלֹא־יָרַד עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה וְלֹא־יָהִי־לָנוּ
 לְשֹׁטֵן בְּמִלְחָמָה וּבִמָּה יִתְרַצָּה זֶה אֶל־אֲדֹנָיו הַלּוֹא בְּרֹאשֵׁי
 הָאֲנָשִׁים הָהֵם : הַלּוֹא־זֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנֶה־לוֹ בְּמַחְלוֹת לֵאמֹר ה
 הֲכִיָּה שֹׁאוֹל בְּאֶלְפֵי וְדוֹד בְּרַבְבָּתּוֹ : וַיִּקְרָא 6
 אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו חִי־יְהוָה כִּי־יִשָּׁר אֶתְּךָ וּטוֹב
 בְּעֵינַי צָאֲתָךְ וּבִאֵת אֶתִּי בְּמַחְנֶה כִּי לֹא־מִצָּאתִי בְּךָ רֵעַה
 מִיּוֹם בּוֹאֶךָ אֵלַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינַי הַסְּרָגִים לֹא־טוֹב
 אִתְּךָ : וְעַתָּה שׁוּב וּלֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינַי סְרַגֵּי 7
 פִּלְשִׁתִּים : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ כִּי מָה עֲשִׂיתִי וּמַה־מִּצָּאתִי 8
 בְּעֶבְרֶךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבּוֹא

9 וּנְלַחֲמֵנִי בְּאִיבֵי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן אֲכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד
 יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אֶתְּךָ בְּעֵינַי כְּמִלְאָךְ אֱלֹהִים אֲדָ שְׂרֵי פִּלְשִׁתִּים
 י אָמְרוּ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה : וְעַתָּה הִשְׁפֵּם בְּבִקְר
 וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ אִתְּךָ וְהִשְׁכַּמְתֶּם בְּבִקְר וְאֹזֵר לָכֶם
 11 וְלָכּוּ : וַיִּשְׁפֵּם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לִלְכַת בְּבִקְר לְשׁוּב אֶל־
 אָרֶץ פִּלְשִׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלָיו וַיִּזְרַעֵאל :

א ל וַיְהִי בַבֹּא דָוִד וְאֲנָשָׁיו צָקְלָג בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַעֲמַלְקִי
 פִּשְׁטוֹ אֶל־גִּבְבֵּי וְאֶל־צָקְלָג וַיָּבֹאוּ אֶת־צָקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֶתְּךָ
 2 בְּאֵשׁ : וַיָּשָׁבוּ אֶת־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקָּטָן וְעַד־גְּדוֹל לֹא
 3 הָמִיתוּ אִישׁ וַיִּנְהֲגוּ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם : וַיָּבֹאוּ דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל־
 הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ וּנְשֵׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנִיתֵיהֶם נִשְׁבּוּ :
 4 וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ עַד אֲשֶׁר אָזַן
 ה' בָּהֶם כֶּחַ לְבָבוֹת : וַיִּשְׁתַּי נְשִׂי־דָוִד נִשְׁבּוּ אַחֲיַנְעַם הַיּוֹרְעֵלִית
 6 וְאַבְיָגַיִל אִשְׁתׁ נָבַל הַכַּרְמֶלִי : וַתִּצַּר לְדָוִד מְאֹד כִּי־אָמְרוּ
 הָעָם לְסַקְלוֹ כִּי־מָרָה נַפְשׁ כַּל־הָעָם אִישׁ עַל־בְּנֵי וְעַל־בְּנֵי
 7 וַתַּחֲזֹק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
 אֲבִיתְךָ הַכְּהֵן בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי הָאֶפֶד וַיִּגַּשׁ אֲבִיתְךָ
 8 אֶת־הָאֶפֶד אֶל־דָּוִד : וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרִדְף
 אַחֲרֵי הַגִּדּוֹד־הַזֶּה הַאֲשִׁינֵנו וַיֹּאמֶר לוֹ רִדְף כִּי־הִשַּׁג תִּשְׁנֶה
 9 וְהִצַּל תִּצִּיל : וַיֵּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מְאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ
 י וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׁוֹר וְהַגּוֹתְרִים עִמָּדוֹ : וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא
 וְאַרְבַּע־מְאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמְדוּ מֵאֲתֵימ אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר
 11 אֶת־נַחַל הַבְּשׁוֹר : וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי בַשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ
 12 אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקְהוּ מַיִם : וַיִּתְּנוּ־לוֹ פֶּלֶחַ
 דְּבַלְהָ וּשְׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאכַל וַתִּשָּׁב רֹחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל
 לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת :

13 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי־אַתָּה וְאֵי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר גַּעֲר
 מִצְרֵי אֲנִכִּי עֶבֶד לְאִישׁ עַמְלָקִי וַיַּעֲוִבֵנִי אֲדֹנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם
 14 שְׁלֹשָׁה : אֲנִי־נָּו פִּשְׁטָנוּ גִבְבֵּי הַכַּרְמֶל וְעַל־אֲשֶׁר לַיהוּדָה וְעַל־
 15 וַיָּבֹאוּ בְּלָב וְאֶת־צָקְלָג שְׂרַפְנוּ בְּאֵשׁ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד

התורדני אל-הנדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם-
 תמיתני ואם-תסגרני ביד-אדני ואורדך אל-הנדוד הזה :
 וירדהו והנה נטשים על-פני כל-הארץ אכלים ושתים 16
 והנגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים
 ומארץ יהודה : ויפס דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם 17
 ולא-נמלט מהם איש כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-
 רכבו על-הגמלים וינסו : ויצל דוד את כל-אשר לקחו 18
 עמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד : ולא נעדר-להם מן 19
 הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות ומשלל ועד כל-אשר
 לקחו להם תכל השיב דוד : ויקח דוד את-כל-הצאן כ
 והבקר נהנו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד :
 ויבא דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו ו מלכת ו אחרי 21
 דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת
 העם אשר-אתו ויגש דוד את-העם וישאל להם לשלום :
 ויען כל-איש ו רע ובלעל מהאנשים אשר 22
 הלכו עם-דוד ויאמרו יען אשר לא-הלכו עמי לא-נתן להם
 מהשלל אשר הצלנו כי אם-איש את-אשתו ואת-בניו
 וינהנו וילכו : ויאמר דוד לא-תעשו כן אחי את אשר- 23
 נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את-הנדוד הבא עלינו
 בידנו : ומי ישמע לכם לדבר הזה כי פתלק הוירד 24
 במלחמה וכחלק הישב על-הפלים יחדו יחלקו :
 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט כה
 לישראל עד היום הזה : ויבא דוד אל-צקלג 26
 וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה
 משלל איבי יהוה : לאשר בבית-אל ולאשר ברמות-נגב 27
 ולאשר ביתר : ולאשר בערער ולאשר בשכמות ולאשר 28
 באשתמע : ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר 29
 בערי השני : ולאשר בהרמה ולאשר בכור-עשן ולאשר ל
 בעתד : ולאשר בחברון ולכל-המקמות אשר-התהלך-שם 31
 דוד הוא ואנשיו :

א לא

ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני
 2 פלשתים ויפלו חללים בקר הגלבע : וידבקו פלשתים את-
 שאול ואת-בניו ויכו פלשתים את-יהונתן ואת-אבינדב
 3 ואת-מלפישוע בני שאול : ותכבד המלחמה אל-שאול
 וימצאחו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים :
 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלח-חרבה ו ודקרני בה פן-יבואו
 הערלים האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי
 ה רא מאד ויקח שאול את-החרב ויפל עליה : וירא נשא-
 כליו כי-מת שאול ויפל גם-הוא על-חרבו וימת עמו :
 6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל-אנשיו ביום
 7 ההוא יחדו : ויראו אנשי-ישראל אשר-בעבר העמק
 ואשר בעבר הירדן כי-נסו אנשי ישראל וכי-מתו שאול
 ויבניו ויעזבו את-הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן :
 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את-
 החללים וימצאו את-שאול ואת-שלשת בניו נפלים בקר
 9 הגלבע : ויכרתו את-ראשו ויפשטו את-כליו וישלחו
 בארץ-פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת-העם :
 י וישימו את-כליו בית עשתרות ואת-גויתו תקעו בחומת
 11 בית שן : וישמעו אליו ושבי יביש גלעד את אשר-עשו
 12 פלשתים לשאול : ויקומו כל-איש חיל וילכו כל-הלילה
 ויקחו את-גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו
 13 יבשה וישרפו אתם שם : ויקחו את-עצמותיהם ויקברו
 תחת-האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים :

שמואל ב :

ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב א
דוד בצלקלג ימים שנים : ויהי ביום השלישי והנה
איש בא מן-המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים נאדמה על-
ראשו ויהי בבאו אל-דוד ויפל ארצה וישתחו : ויאמר לו
דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי :
ויאמר אליו דוד מה-היה הדבר הנד-נא לי ויאמר אשר-
גם העם מן-המלחמה וגם-הרבה נפל מן-העם וימתו וגם
שאול ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו ה
איד ידעת ביימת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער
המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על-
חניתו והנה הרקב ובעלי הפרשים הדביקהו : ויפו אחריו
ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי מי-אתה ויאמר
אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמד-נא עלי ומתתני כי
אחזני השבץ כיר-כל-עוד נפשי בי : ואעמד עליו ואמתתהו
כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על-
ראשו ואצעה אשר על-זרעו ואביאם אל-אדני הנה :
ויתקן דוד בבגדו ויקרעם וגם כל-האנשים אשר אתו :
ויספדו ויבכו ויצמו עד-הערב על-שאול ועל-יהונתן בנו
ועל-עם יהוה ועל-בית ישראל כי נפלו בהרב :
ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר
בן-איש גר עמלקי אנכי : ויאמר אליו דוד איד לא יראת
לשלת ידה לשחת את-משית יהוה : ויקרא דוד לאחד טו

נן בחורק ו' פתחה 10. v. ואוכר קרי 8. v. הל' בקסץ 1. v. בכנודו קרי 11. v. מהנערים (424)

16 מהנערים ויאמר נש פנע-בו ויכהו וימת : ויאמר אליו
דוד דמיך על-ראשך כי פיה ענה בך לאמר אנכי מתתי
17 את-משית יהוה : ויקנן דוד את-הקיינה הזאת
18 על-שאול ועל-יהונתן בנו : ויאמר ללמד בני-יהודה קשת
19 הנה כתובה על-ספר הישר : הצבו ישראל על-במותיה
כ חלל איד נפלו גבורים : אל-תגידו בנת אל-תבשרו בהוצת
אשקלון פן-תשמחנה בנות פלשתים פן-תעלזנה בנות
21 הערלים : הרי בגלבע אל-טל ואל-מטר עליכם ושדי
תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משית
22 בשמן : מרם חללים מהלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג
23 אחר וחרב שאול לא תשוב ריקם : שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימם בתוהם ובמותם לא נפרדו מנשרים
24 קלו מאריות נברו : בנות ישראל אל-שאול בכינה
המלכשכם שני עם-עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן :
כה איד נפלו גבורים בתוך המלחמה ויהונתן על-במותיה
26 חלל : צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה
27 אהבתך לי מאהבת נשים : איד נפלו גבורים ויאבדו כל
מלחמה :

א ב ויהי אחרי-כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת
ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה
2 ויאמר חברונה : ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם
3 היזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי : ואנשיו אשר-
4 עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון : ויבאו
אנשי יהודה וימשחו-שם את-דוד למלך על-בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את-
ה שאול : וישלח דוד מלאכים אל-אנשי יביש
גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם
6 החסד הזה עם-אדניכם עם-שאול ותקברו אתו : ועתה
יעש-יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם
7 הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה : ועתה תחזקנה

הא' כפתח 26. v. יחרי ו' 16. v.

וידכם ויהי לבני-חיל פי-מת אדניכם שאול וגם אתי משחו
 בית-יהודה למלך עליהם : ואבנר בן-נר שר-
 צבא אשר לשאול לקח את-אישה-בשת בן-שאול ויעברהו
 מחנים : ומלכו אל-הגלעד ואל-האשור ואל-חרעאל
 ועל-אפרים ועל-בנימין ועל-ישראל כלה :
 בן-ארבעים שנה אישה-בשת בן-שאול במלכו על-ישראל
 ושתים שנים מלך אף בית יהודה היו אחרי דוד : ויהי
 מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על-בית יהודה
 שבע שנים וששה חדשים : ויצא אבנר בן-
 נר ועבדי אישה-בשת בן-שאול ממחנים נבעונה : ויואב
 בן-צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על-ברכת נבעון וחדו
 וישבו אלה על-הברכה מזה ואלה על-הברכה מזה :
 ויאמר אבנר אל-יואב יקומו נא הגערים וישחקו לפנינו
 ויאמר יואב יקמו : ויקמו ויעברו במספר שנים עשר
 לבנימין ולאיש-בשת בן-שאול ושנים עשר מעבדי דוד :
 ויחזקו איש בראש רעהו ותרבו בצד רעהו ויפלו וחדו
 ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר נבעון : ותהי
 המלחמה קשה עד-מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי
 ישראל לפני עבדי דוד : ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב
 ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברנליו כאחד הצבים אשר
 בשדה : וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-
 הימין ועל-השמאל מאחרי אבנר : ויפן אבנר אחריו כ
 ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי : ויאמר לו אבנר
 נטה לך על-ימינה או על-שמאלה ואתו לך אחד מהנערים
 וקח-לך את-חלצתו ולא-אבה עשהאל לסור מאחריו : ויסף
 עוד אבנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למה אפכה
 ארצה ואיך אשא פני אל-יואב אחיך : וימאן לסור ויבהו
 אבנר באחרי החנית אל-החמש ותצא החנית מאחריו
 ויפל-שם וימת תחתו ויהי כל-הבא אל-המקום אשר-נפל
 שם עשהאל וימת ויעמדו : וירדפו יואב ואבישי אחרי

תחתיו קרי v. 93.

אבנר והשמש באה והמה באו עד-נבעת אמה אשר על-
 כה פני-יהי דוד מדבר נבעון : ויתקבצו בני-בנימין אחרי
 אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על-ראש נבעה אחת :
 ויקרא אבנר אל-יואב ויאמר הלנצה תאכל חרב הלוא
 ידעתה פי-מרה תהיה באחרונה ועד-מתי לא-תאמר לעם
 לשוב מאחרי אחיהם : ויאמר יואב הו האלהים פי לולא
 דברת פי אז מהבקר בעלה העם איש מאחרי אחיו :
 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי
 ישראל ולא-יסקפו עוד להלחם : ואבנר ואנשיו הלכו
 בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-
 ל הבתרון ויבאו מחנים : ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ
 את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשהאל :
 ועבדי דוד הכו מבנימין ובאנשי אבנר שלש-מאות וששים
 איש מתו : וישאו את-עשהאל ויקברו בקבר אביו
 אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו ויאר להם
 בחברון :

א ג ותהי המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד
 ודוד הלך ויחזק ובית שאול הלכים ודלים :
 וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם
 הוזרעאליית : ומשגהו כלאב לאביגל אשת נבל הפרמלי
 והשלישי אבשלום בן-מעכה בת-תלמי מלך גשור : והרביעי
 ה אדניה בן-חגית והחמישי שפטיה בן-אביטל : והששי
 יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון :
 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין
 בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול : ולשאול פלגש
 ושמה רצפה בת-איה ויאמר אל-אבנר מדוע באתה אל-
 פלגש אבי : ויחר לאבנר מאד על-דברי אישה-בשת ויאמר
 הראש בלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה-חסד עם-בית
 שאול אביך אל-אחיו ואל-מרעהו ולא המציתך ביד דוד
 ויתפקד עלי עון האשה היום : כה-יעשה אלהים לאבנר

v. 27. פתח באנתה

III. v. 2. וילדו קרי

v. 3. לאביגל קרי

וְכֵן יָסִיף לוֹ כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד בֵּרֵכְן אֲעִשֶׂה-לָּוּ :
 לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וּלְהָקִים אֶת-כְּפֹא דָוִד עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְהוּדָה מִדָּוָן וְעַד-בְּאֵר שֶׁבַע : וְלֹא-יָכֹל עוֹד
 לְהִשָּׁב אֶת-אַבְנֵי דָבָר מִירֵאָתוֹ אֹתוֹ :
 וַיִּשְׁלַח אַבְנֵי מִלְּאָכִים וְאֶל-דָּוִד תַּחֲתָיו לֵאמֹר לְמִי-אַרְצָן
 לֵאמֹר כִּרְתָהּ בְּרִיתָךְ אִתִּי וְהִנֵּה יָדֵי עַמָּךְ לְהִסָּב אֵלַיךְ אֶת-
 כָּל-יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת אִתָּךְ בְּרִית אֵךְ דָּבָר
 אֲחֵךְ אֲנִכִּי שְׂאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא-תִרְאֶה אֶת-פָּנַי כִּי וְאִם-
 לִפְנֵי הַבַּיְעָד אֵת מִיכָל בַּת-שָׁאוּל בְּבֹאֵךְ לְרֹאוֹת אֶת-פָּנַי :
 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְּאָכִים אֶל-אִישׁ-בִּשְׁת בֶּן-שָׁאוּל
 לֵאמֹר תִּנְּה אֶת-אִשְׁתִּי אֶת-מִיכָל אֲשֶׁר אֲרִשְׁתִּי לוֹ בַּמָּאָה
 עֲרֹלוֹת פְּלִשְׁתִּים : וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁת וַיִּקְחָהּ מֵעַם אִישׁ טו
 מֵעַם פְּלִטְיָאֵל בֶּן-לוּשׁ : וַיִּלְדָּה אֹתָהּ אִישָׁה הַלְוִיָּה וּבָכָה
 אַחֲרֶיהָ עַד-בְּחָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ שׁוֹב וַיֵּשֶׁב :
 וַדַּבֵּר אַבְנֵר הָיָה עִם-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם-
 תִּמּוֹל גַּם-שְׁלֹשׁ הַיְיִתִּים מִבְּקָשִׁים אֶת-דָּוִד לְמַלְךְ עֲלֵיכֶם :
 וְעַתָּה עֲשׂוּ כִּי יְהוֹה אָמַר אֶל-דָּוִד לֵאמֹר בֵּינִי וְדָוִד עֲבָדִי
 הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל-אֹיְבֵיהֶם :
 וַדַּבֵּר גַּם אַבְנֵר בְּאָזְנֵי בְנֵימִן וַיִּלְדָּה גַם-אַבְנֵר לְדָבָר בְּאָזְנֵי
 דָּוִד בְּחִבְרוֹן אֵת כָּל-אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל-
 בֵּית בְּנֵימִן : וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל-דָּוִד חִבְרוֹן וְאִתּוֹ עֲשָׂרִים כ
 אֲנָשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאַבְנֵר וְלָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אִתּוֹ מִשְׁתָּה :
 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל-דָּוִד אֲקוּמָה וְאֶלְכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל-אֲדָנָי
 הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְכַרְתּוּ אִתָּךְ בְּרִית וּמַלְכֻת בְּכָל-
 אֲשֶׁר-תֵּאֵוָה נִפְשֶׁךָ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-אַבְנֵר וַיִּלְךָ בְּשָׁלוֹם :
 וְהִנֵּה עֲבָדֵי דָוִד וַיּוֹאֵב בָּא מִהַגְּדוּד וּשְׁלָל רַב עִמָּם הֵבִיאוּ
 וְאַבְנֵר אִינְנֵו עִם-דָּוִד בְּחִבְרוֹן כִּי שָׁלְחוּ וַיִּלְךָ בְּשָׁלוֹם : וַיּוֹאֵב
 וְכָל-הַצֶּבָא אֲשֶׁר-אִתּוֹ בָּאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹיּוֹאֵב לֵאמֹר בָּא-אַבְנֵר
 בֶּן-נֵר אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחְהוּ וַיִּלְךָ בְּשָׁלוֹם : וַיָּבֹא יוֹאֵב אֶל-
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ הַגִּיהָבָא אַבְנֵר אֵלַיךְ לְמַה-גַּח

ליש"ק" v. 15. תחתיו קרי v. 12.

כֹּה שְׁלַחְתּוֹ וַיִּלְךָ הַלְוִי : יָדַעְתָּ אֶת-אַבְנֵי בֶן-נֵר כִּי לִפְתָּחְךָ
 בָּא וְלִדְעַת אֶת-מוֹצְאֵךְ וְאֶת-מְבֹאֵךְ וְלִדְעַת אֵת כָּל-אֲשֶׁר
 26 אֵתָּה עֹשֶׂה : וַיֵּצֵא יוֹאֵב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מִלְּאָכִים אַחֲרָיו
 27 אַבְנֵר וַיֵּשְׁבוּ אִתּוֹ מִבְּוֹר הַסֵּרָה וְדָוִד לֹא יָדָע : וַיָּשֶׁב אַבְנֵר
 חִבְרוֹן וַיִּטְהֹר יוֹאֵב אֶל-תּוֹדֵי הַשֶּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּשִׁלִּי וַיִּבְהוּ
 28 שֵׁם הַחֲמִשׁ וַיִּמָּת בְּדָם עָשָׂהֶם אַחֲרָיו : וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרָיו
 כֵּן וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִכִּי וּמַמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד-עוֹלָם מִדְּמֵי
 29 אַבְנֵר בֶּן-נֵר : יָחֳלוּ עַל-רֹאשׁ יוֹאֵב וְאֵל כָּל-בֵּית אָבִיו וְאֵל-
 יִכְרֹת מִבֵּית יוֹאֵב זָב וּמִצְרַע וּמַחְזִיק בַּפֶּלֶד וְנָפֵל בַּחֲרֹב
 ל וַחֲסֵר-לֶחֶם : וַיּוֹאֵב וְאֲבִישׁוּ אִתּוֹ הִרְגוּ לְאַבְנֵר עַל אֲשֶׁר
 31 הָמִית אֶת-עָשָׂהֶם אֲחֵיהֶם בְּנִבְעוֹן בַּמִּלְחָמָה : וַיֹּאמֶר
 דָּוִד אֶל-יוֹאֵב וְאֵל כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ קִרְעוּ בְּגֵדֵיכֶם וְחִגְרוּ
 שָׁמַיִם וּסְפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הַלְוִי אַחֲרָיו הַמָּטָה :
 32 וַיִּקְבְּרוּ אֶת-אַבְנֵר בְּחִבְרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת-קוּלוֹ וַיִּבֶךְ אֶל-
 33 קִבְר אַבְנֵר וַיִּבְכוּ כָל-הָעָם : וַיִּקְּנוּ הַמֶּלֶךְ אֶל-
 34 אַבְנֵר וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת נָבֵל יָמוֹת אַבְנֵר : יָדִיד לֹא-אֶסְרוֹת
 וְנִלְיִד לֹא-לְנַחֲשֵׁתִים הִנָּשׂוּ כַּנְּפוּל לִפְנֵי בְּנֵי-עוֹלָה נִפְלֹת
 לָה וַיִּסְכּוּ כָל-הָעָם לִבְכוֹת עָלָיו : וַיָּבֹא כָל-הָעָם לְחִבְרוֹת אֶת-
 דָּוִד לֶחֶם בַּעֲדֵי הַיּוֹם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי
 אֱלֹהִים וְכֹה יָסִיף כִּי אִם-לִפְנֵי בּוֹא-הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם-לֶחֶם או
 36 כָּל-מֵאוּמָה : וְכָל-הָעָם הִפִּירוּ וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם כָּל אֲשֶׁר
 37 עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל-הָעָם טוֹב : וַיִּדְעוּ כָל-הָעָם וְכָל-
 יִשְׂרָאֵל בְּיָוִם הַהוּא כִּי לֹא הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהָמִית אֶת-אַבְנֵר
 38 בֶּן-נֵר : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עֲבָדָיו הַלּוֹא תִדְעוּ
 39 כִּי-שֶׁר וְגִדּוֹל נָפֵל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל : וְאַנְכִּי הַיּוֹם רָדָּה
 וּמִשׁוֹת מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי וַיִּשְׁלַם
 יְהוָה לַעֲשֶׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ :

א וַיִּשְׁמַע בֶּן-שָׁאוּל כִּי מָת אַבְנֵר בְּחִבְרוֹן וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל-
 2 יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ : וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי-גְדוּדִים הָיוּ בֶן-שָׁאוּל
 שֵׁם הָאֶחָד בַּעְנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רַכָּב בְּנֵי רַמּוֹן הַבְּאֲרָתִי מִבְּנֵי

בג"א v. 34. מוכאך קרי v. 25.

בנימו פי נס-בארות תחשב על-בנימו : ויבחרו הבארתיים :
 נתקמה ויהיו-שם גרים עד היום הזה :
 וליהונתן בן-שאול בן נכה רגלים בן-חמש שנים היה בבא
 שמעת שאול ויהונתן מזרעאל ותשא-הו אמנתו ותנס ויהי
 בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת : וילכו בני-רמון ה
 הבארתי רכב ובענה ויבאו כהם היום אל-בית איש בשת
 והוא שכב את משכב הצהרים : והנה באו עד-מוך הבית
 לקחי חטים ויבחו אל-החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו :
 ויבאו הבית והוא-שכב על-משתו בחדר משכבו ויבחו
 וימתו ויסירו את-ראשו ויקחו את-ראשו וילכו הרה
 הערבה כל-הלילה : ויבאו את-ראש איש-בשת אל-דוד
 חברון ויאמרו אל-המלך הנה-ראש איש-בשת בן-שאול
 איבד אשר בקש את-נפשה ויתן יהוה לאדני המלך נקמות
 היום הזה משאול ומזרעו : ויען דוד את-רכב ואת-בענה
 אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חיי-יהוה אשר-פדה
 את-נפשי מפל-צרה : כי הפגיד לי לאמר הנה-מת שאול
 והוא-היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר
 לתת-לו בשדה : אף פיראנשים רשעים הרגו את-איש
 צדיק בביתו על-משכבו ועתה הלא אבקש את-דמו
 מידכם ובערתי אתכם מן-הארץ : ויצו דוד את-הנערים
 ויהרגום ויקצצו את-ידיהם ואת-רגליהם ויתלו על-הברכה
 בחברון ואת ראש איש-בשת לקחו ויקברו בקבר-אבנר
 בחברון :

ויבאו כל-שבטי ישראל אל-דוד חברונה ויאמרו לאמר ה
 הנינו עצמך ובשרך אנחנו : נס-אתמול נס-שלשום בהיות
 שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמכו את-ישראל
 ויאמר יהוה לה אתה תרעה את-עמי
 את-ישראל ואתה תהיה לנגיד על-ישראל : ויבאו כל-זקני
 ישראל אל-המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית
 בחברון לפני יהוה וימשחו את-דוד למלך על-ישראל :

פסקא באמצע פסוק והסביו ק" חייית המוציא ק" v. 2. v.

בן-שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה
 4 ה מלך : בחברון מלך על-יהודה שבע שנים וששה חדשים
 ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל-ישראל ויהודה :
 6 וילך המלך ואנשיו וירושלם אל-היבסי וישב הארץ ויאמר
 לדוד לאמר לא-תבוא הנה כי אם-הסירך העורים והפסחים
 : לאמר לא-יבוא דוד הנה : וילכד דוד את מצדת ציון היא
 8 עיר דוד : ויאמר דוד ביום ההוא כל-מפה יבוקי ויגע בצנור
 ואת-הפסחים ואת-העורים שנאו נפש דוד על-פן יאמרו
 9 עיר ופסח לא יבוא אל-הבית : וישב דוד במצדה ויקרא-
 י לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן-המלוא וביתה : וילך דוד
 11 הלך ויגדל ויהוה אלהי צבאות עמו : וישלח
 היום מלך-צר מלאכים אל-דוד ועצי ארזים וחרשי עץ
 12 וחרשי אבן קיר ויבנו-בית לדוד : וידע דוד כיר-הכינו יהוה
 למלך על-ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל :
 13 ויבא דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי
 14 באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות : ואלה שמות
 15 טו הילדים לו בירושלם שמוע ושוכב ונתן ושלמה : ויבחר
 16 ואלישוע ונבנ ויפיע : ואלישמע ואלדע ואלפלט :
 17 וישמעו פלשתים כיר-משחו את-דוד למלך על-
 ישראל ויעלו כל-פלשתים לבקש את-דוד וישמע דוד ויורד
 18 אל-המצודה : ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים :
 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל-פלשתים התתנם
 בידו ויאמר יהוה אל-דוד עלה כיר-נתן
 20 ב אתן את-הפלשתים בידך : ויבא דוד בבצל-פרצים ויכס
 שם דוד ויאמר פרץ יהוה את-איבי לפני כפרץ מים על-
 21 כן קרא שם-המקום ההוא בעל פרצים : ויעובו-שם את-
 22 עצביהם וישאם דוד ואנשיו : ויספו עוד
 23 פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים : וישאל דוד ביהוה
 ויאמר לא תעלה הסב אל-אחריהם ובאת להם ממול
 24 בכאים : ויהי בשמעך את-קול צערה בראשי הכבאים

v. 8. שמואי קרי v.

v. 19. פסקא באמצע פסוק

v. 24. כשער ק" (431)

אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים :
ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויד את-פלשתים מגבע עד-כה
באף גור :

ויסף עוד דוד את-כל-בחור בישראל שלשים אלף : א
ונקם ויגד דוד וכל-העם אשר אתו מפעלי יהודה להעלות
משם את ארון האלהים אשר-נקרא שם שם יהוה צבאות
ישב הכרבים עליו : וירכבו את-ארון האלהים אל-עגלה
חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני
אבינדב נהגים את-העגלה חדשה : וישארו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון :
ודוד וכל-בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ה
ברזשים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים :
ויבאו עד-דרן נכון וישלח עזה אל-ארון האלהים ויאחו בו
כי שמטו הבקר : ויחר-אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים
על-השל וימת שם עם ארון האלהים : ויחר לדוד על
אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה
עד היום הזה : וירא דוד את-יהוה בנום ההוא ויאמר איה
יבוא אלי ארון יהוה : ולא-אבה דוד להסיר אליו את-
ארון יהוה על-עיר דוד ויטהו דוד בית עבד-אדם הנתי :
וישב ארון יהוה בית עבד אדם הנתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את-עבד אדם ואת-כל-ביתו : ויגד למלך דוד
לאמר ברח יהוה את-בית עבד אדם ואת-כל-אשר-לו
בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את-ארון האלהים
מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה : ויהי כי צעדו נשאו
ארון-יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא : ודוד מכרפר
בכל-עז לפני יהוה ודוד הנור אפוד בד : ודוד וכל-בית
ישראל מעלים את-ארון יהוה בתרועה ובקול שופר :
ויהי ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת-שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את-המלך דוד מפוז ומכרפר לפני יהוה
ותבו לו בלבה : ויבאו את-ארון יהוה ויצגו אתו במקומו

הפסרת שמיני v. 1

פתח באתנה v. 7

בתוך האהל אשר נטה-לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים : ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את-
העם בשם יהוה צבאות : ויחלק לכל-העם לכל-המון
ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר
כ אחד ואשישה אחת וילך כל-העם איש לביתו : וישב דוד
לברך את-ביתו ויתצא מיכל בת-שאול
לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה
היום לעיני אמהות עבדיו כהעלות נגלות אתך הרקים :
ויאמר דוד אל-מיכל לפני יהוה אשר בחר-בי מאביד ומכל-
ביתו לצות אתי נגיד על-עם יהוה על-ישראל ושחקתי לפני
יהוה : ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם-האמהות
אשר אמרת עמם אקבדה : ולמיכל בת-שאול לא-הרה
לה ילד עד יום מותה :

אז ויהי כיישב המלך בביתו ויהוה הנית-לו מסביב מכל-
2 אוביו : ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב
3 בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך תרועה : ויאמר
נתן אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך :
4 ויהי בלילה ההוא ויהי
ה דבר-יהוה אל-נתן לאמר : לך ואמרף אל-עבדי אל-דוד
6 כה אמר יהוה האתה תבנה-לי בית לשבתי : כי לא
ושבתי בבית למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד
7 היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : בכל אשר-
חתהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי
ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה
8 לא-בניתם לי בית ארזים : ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד
כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיד מן-הנה מהאחר הצאן
9 להיות נגיד על-עמי על-ישראל : ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את-כל-איביד מפניך ועשתי לך שם גדול
י בשם הגדלים אשר בארץ : ושמתני מקום לעמי לישראל
ונטעתי ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא-יספו בני-עולה

פסקא באמצע פסוק v. 20. פסקא באמצע פסוק 28 לענותו

לד קרי v. 23.

פסקא באמצע פסוק VII. v. 4. (433)

לענותו כאשר בראשונה : ולמן-היום אשר צינתי שפטים 11
 על-עמי ישראל ונהייתני לה מפל-איביה והניד לה יהוה
 כפי-בית ועשה-לה יהוה : כיו וימלאו ימיה ושכבת את- 12
 אבתיך והקימתני את-זרעך אחריך אשר יצא ממערה והקינתי
 את-ממלכתו : הוא ובנה-בית לשמי וקננתי את-כסא 13
 ממלכתו עד-עולם : אני אהיה-לו לאב והוא יהיה- 14
 לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגש בני
 אדם : וחסדי לא-יסור ממנו כאשר חסרתי מעם שאול ט
 אשר חסרתי מלפניך : וגאמז ביתך וממלכתך עד-עולם 16
 לפניך כסאך יהיה נכון עד-עולם : ככל הדברים האלה 17
 וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל-דוד :
 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני 18
 יהוה ומי ביתי כיו הביאתני עד-הלם : ותקטן עוד זאת 19
 בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למרחוק וזאת
 תורת האדם אדני יהוה : ומה-יוסף דוד עוד לדבר כ
 אליך ואתה ידעת את-עבדך אדני יהוה : בעבור דברך 21
 וכלבך עשית את כל-הנדולה הזאת להודיע את-עבדך :
 על-כן גדלת יהוה אלהים כיו-אין כמוד ואין אלהים וולתך 22
 ככל אשר-שמענו באזנינו : ומי כעמך כיו-שאל גוי אחד 23
 בארץ אשר הלכו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם
 ולעשות לכם הנדולה ונראות לארצה מפני עמך אשר
 קדית לה ממצרים גוים ואלהיו : ותכונן לה את-עמך 24
 ישראל : לה לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם
 לאלהים : ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-כח
 עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה כאשר דברת : ויגדל 26
 שמוך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על-ישראל ובית
 עבדך דוד יהיה נכון לפניך : כיו-אתה יהוה צבאות אלהי 27
 ישראל גליתך את-אזן עבדך לאמר בית אבנה-לך על-
 כן מצא עבדך את-לבן להתפלל אליך את-התפלה הזאת :
 ועתה אדני יהוה אמה-הוא האלהים ודבריה יהיו אמת 28

ל"דגושה v. 23

פתח בס"ב v. 25

29 ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת : ועתה הואל וכרד
 את-בית עבדך להיות לעולם לפניך כיו-אתה אדני יהוה
 דברת ומברכתך וכרד בית-עבדך לעולם :

א ה

ויהי אחר-כך ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד
 2 את-מתג האמה מנד פלשתים : ויך את-מואב וימדד
 בחבל השקב אותם ארצה וימדד שני-חבלים להמית ומלא
 החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה :
 3 ויך דוד את-הדדעור בן-רחב מלך צובה בלכתו להשיב
 4 ידו בנהר-ס : וילכד דוד ממנו אלף ושב-עמאות פרשים
 ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-פל-הרכב ויותר
 ה ממנו מאה רכב : ותבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך
 6 צובה ויך דוד בארם עשרים-ושנים אלף איש : וישם דוד
 נציבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי
 7 מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך : ויקח דוד
 את שלטי הנזב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם
 8 ירושלים : ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד
 9 נחשת הרבה מאד : וישמע תע מלך חמת
 10 כיו הכה דוד את כל-חיל הדדעור : וישלח תע את-יורם-
 בנו אל-המלך דוד לשאל-לו לשלום ולברכו על אשר
 נלחם בהדדעור ויפחו כיו-איש מלחמות תע הנה הדדעור
 11 ובידו היו כלי-כסף וכלי-זהב וכלי נחשת : גם-אתם
 הקדיש המלך דוד ליהוה עם-הכסף והזהב אשר הקדיש
 12 מכל-הגוים אשר כפש : מארם וממואב ומבני עמון
 ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעור בן-רחב מלך צובה :
 13 ועש דוד שם בשבו מהכותו את-ארם בגיא-מלח שמונה
 14 עשר אלף : וישם באדום נציבים בכל-אדום שם נציבים
 ויהי כל-אדום עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר
 15 הלך : וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט
 16 ויצדקה לכל-עמו : ויואב בן-צרויה על-הצבא ויהושפט
 17 בן-אחילוד טביר : וצדוק בן-אחישוב נאחילך בן-אביתר

סרת קרי ולא כתיב v. 3

בְּהַגִּים וּשְׂרֵיהֶם סוֹפֵר : וּבְנֵיהוּ בְּיַהֲוֹנָדָע וְהַכֶּרֶתִי וְהַפְּלִי 18
 יִבְנֵי דָוִד כְּהֵנִים הָיוּ :
 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוֹד אֲשֶׁר נֹתֵר לְבֵית שְׁאוּל 19 א
 וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעֵבֹר יְהוֹנָתָן : וּלְבֵית שְׁאוּל עֶבֶד וּשְׂמוֹ 2
 צִיבָא וַיִּקְרְאוּלוֹ אֶל-דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲאֵתָה צִיבָא
 וַיֹּאמֶר עֲבָדָךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲאִפֶּס עוֹד אִישׁ לְבֵית שְׁאוּל 3
 וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן
 לַיהוֹנָתָן נָכָה רַגְלָם : וַיֹּאמְרוּלוֹ הַמֶּלֶךְ אֵיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר 4
 צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה-הוּא בֵּית מְכִיר בֶּן-עַמְיָאֵל בְּלוֹ דְבָר :
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בֶּן-עַמְיָאֵל מְלוֹ ה 5
 דְבָר : וַיָּבֵא מִפִּיבִשֶׁת בְּיַהֲוֹנָתָן בֶּן-שְׁאוּל אֶל-דָּוִד וַיִּפֹּל 6
 עַל-פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבִשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדָךְ :
 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אַל-תִּירָא כִּי עָשִׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעֵבֹר 7
 יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וְהִשְׁבַּתִּי לָךְ אֶת-כָּל-שְׂדֵה שְׁאוּל אָבִיךָ וְאֵתָה
 תֹּאכַל לֶחֶם עַל-שְׁלַחְנִי תָמִיד : וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר מַה עֲבָדָךְ 8
 כִּי פָנִיתָ אֶל-הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר בְּמוֹנֵי : וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל- 9
 צִיבָא גַּעַר שְׁאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשְׁאוּל וּלְכָל-
 בֵּיתוֹ נָתַתִּי לָכֵן אֲדֹנָיִךְ : וְעֲבָדְתָּ לוֹ אֶת-הָאֲדָמָה אֲתָה 10
 וּבְנֵיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהַבָּאֵת וְהַיָּה לְכֹן-אֲדֹנָיִךְ לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבִשֶׁת
 בֶּן-אֲדֹנָיִךְ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל-שְׁלַחְנִי וְלְצִיבָא חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר 11
 בָּנִים וְעֶשְׂרִים עַבְדִּים : וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כֹּכֹל אֲשֶׁר 12
 יֵצִוֶה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת-עַבְדּוֹ כֵּן וְעָשִׂה עֲבָדָךְ וּמִפִּיבִשֶׁת אֹכַל
 עַל-שְׁלַחְנִי כַּאֲחֵד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ : וְלִמִּפִּיבִשֶׁת בְּוֶקְטָן וּשְׂמוֹ 13
 מִיכָא וְכֹל מוֹשֵׁב בֵּית-צִיבָא עַבְדִּים לִמִּפִּיבִשֶׁת : וּמִפִּיבִשֶׁת
 יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל-שְׁלַחְנֵי הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל וְהוּא
 פֶּסַח שְׁתֵּי רִגְלָיו :
 וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנֹן בְּנֵי 14 א
 תַּחְתָּיו : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה-חֶסֶד עִם-חֲנֹן בֶּן-נָחֵשׁ כַּאֲשֶׁר 15
 עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחְמָן בֶּן-עַבְדֵּי אֶל-
 אָבִיו וַיָּבֵאוּ עִבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עִמּוֹן : וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי בְנֵי- 16

עִמּוֹן אֶל-חֲנֹן אֲדֹנָיהֶם הַמְּכַבֵּד דָּוִד אֶת-אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי-
 שָׁלַח לָךְ מִנְחָמִים הֲלוֹא בְּעֵבֹר חָקֵר אֶת-הָעִיר וְלִרְפִלָּה
 4 וְלִהְפֹכָה שָׁלַח דָּוִד אֶת-עַבְדָּיו אֵלָיֶךָ : וַיִּקַּח חֲנֹן אֶת-עַבְדֵי
 דָּוִד וַיַּנְלֵה אֶת-חֲצֵי זָמָם וַיִּכְרַת אֶת-מְדוּיָהֶם בַּחֲצֵי עַד-
 ה שְׁתוּתֵיהֶם וַיִּשְׁלַחֶם : וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי-הָיוּ
 הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שִׁבּוּ בִּירְחוֹ עַד-וְיִצְמַח
 6 זָמָכֶם וּשְׁבַתֶם : וַיֵּרְאוּ בְנֵי עִמּוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלַחֶה
 בְּנֵי-עִמּוֹן וַיִּשְׁפְּרוּ אֶת-אֶרֶם בֵּית-רְחוֹב וְאֶת-אֶרֶם צוֹבָא
 עֶשְׂרִים אֵלֶף רִגְלֵי וְאֶת-מֶלֶךְ מַעֲכָה אֵלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב
 7 שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵת אֵלֶף אִישׁ : וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת-יֹאבָב וְאֵת
 8 כָּל-הַצָּבָא הַנְּבוֹרִים : וַיִּצְאוּ בְנֵי עִמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח
 הַיַּעַר וְאֶרֶם צוֹבָא וּרְחוֹב וְאִישׁ-טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם בְּשָׂדֵה :
 9 וַיֵּרָא יֹאבָב כִּי-הָיְתָה אֵלָיו פָּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאֲחֹר
 י וַיִּבְחַר מִכָּל בְּהוּרֵי בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֶרֶם : וְאֵת
 יֵתֵר הָעָם נָתַן בְּיַד אַבְשָׁי אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עִמּוֹן :
 11 וַיֹּאמֶר אִם-תִּחְזַק אֶרֶם מִמֶּנִּי וְהָיְתָה לִי לִישׁוּעָה וְאִם-בְּנֵי
 12 עִמּוֹן יִחְזְקוּ מִמֶּךָ וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ : חֲזַק וּנְתַחֲזַק בְּעַד
 13 עַמִּנוּ וּבְעַד עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי הַיּוֹם הַיּוֹם הַטוֹב בְּעֵינָיו : וַיִּגַּשׁ
 14 יֹאבָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאֶרֶם וַיִּגְסוּ מִפָּנָיו : וּבְנֵי
 עִמּוֹן רָאוּ כִּי-גָס אֶרֶם וַיִּגְסוּ מִפָּנָיו אַבְשָׁי וַיָּבֵאוּ הָעִיר
 טו וַיָּשָׁב יֹאבָב מֵעַל בְּנֵי עִמּוֹן וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם : וַיֵּרָא אֶרֶם כִּי
 16 נִגַּף לְפָנָיו יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יַחַד : וַיִּשְׁלַח הַדְּרֵעוֹר וַיִּצֵא אֶת-
 אֶרֶם אֲשֶׁר מַעֲבַר הַנָּהָר וַיָּבֵאוּ חֵילָם וְשׁוֹבָד שֶׁר-צָבָא
 17 הַדְּרֵעוֹר לְפָנֵיהֶם : וַיַּגִּד לְדָוִד וַיֹּאסֶף אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר
 אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיָּבֵא חֲלָאֲמָה וַיַּעֲרְכוּ אֶרֶם לִקְרַאת דָּוִד וַיִּלְחַמּוּ
 18 עִמּוֹ : וַיִּגַּס אֶרֶם מִפָּנָיו יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֶרֶם שִׁבְעַ
 מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֵלֶף פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבָד שֶׁר-צָבָא
 19 הִפָּה וַיָּמָת שָׁם : וַיֵּרְאוּ כָל-הַמְּלָכִים עַבְדֵי הַדְּרֵעוֹר כִּי
 נִגְפּוּ לְפָנָיו יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיֵּרְאוּ אֶרֶם
 לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת-בְּנֵי עִמּוֹן :

ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד יא א
את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישתחו את בני
עמון ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלם : ויהי לעת הערב 2
ונקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא
אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד : וישלח 3
דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם
אשת אוריה החתי : וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא 4
אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-
ביתה : ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הנה ה 5
אנכי : וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי 6
וישלח יואב את אוריה אל דוד : ויבא אוריה אליו וישאל 7
דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה : ויאמר 8
דוד לאוריה רד לביתך ורחץ בגליד ויצא אוריה מבית
המלך ויצא אחריו משאת המלך : וישכב אוריה פתח 9
בית המלך את כל עבדי אדניו ולא נרד אל ביתו : ויגדו 10
לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה
הלוא מדרוך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך : ויאמר 11
אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסככות
ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא
אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיה וחי נפשך
אם אעשה את הדבר הזה : ויאמר דוד אל אוריה שב 12
בזה גסי היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום
ההוא וממחרת : ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישכרו 13
ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא
ירד : ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד 14
אוריה : ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני 15
המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת : ויהי בשמור 16
יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי
אנשי חיל שם : ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל 17
סו העם מעבדי דוד ומת גם אוריה החתי : וישלח יואב 18

חסר 11. v. 1. יתיר א

19 ויגד לדוד את כל דברי המלחמה : ויצו את המלאך לאמר
כ ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך : והיה
אם תעלה תמת המלך ואמר לה מדוע נגשתם אל העיר
21 להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה : מי
הפה את אבימלך בן רבשת הלוא אשה השליכה עליו
פלה לך מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל-
22 החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת : וילך המלאך
23 ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב : ויאמר המלאך
אל דוד כי נקרו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונחיה
24 עליהם עד פתח השער : ויראו המוראים אל עבדיך מעל
החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת :
כה ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך
את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך
26 אל העיר והרסה וחזקהו : ותשמע אשת אוריה כי ימת
27 אוריה אישה ותספד על בעלה : ויעבר האבל וישלח דוד
ויאספה אל ביתו ותהילו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
אשר עשה דוד בעיני יהוה :

א יב וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני
2 אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש : לעשיר
3 היה צאן ובקר הרבה מאד : ולרש אין כל כי אם כבשה
אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו וחרו
מפתו תאכל ומפסו תשתה ובחיקו תשכב ותהילו כבת :
4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמר לקחת מצאנו ומבקר
לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש
ה ויעשה לאיש הבא אליו : ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר
6 אל נתן חיה יהוה כי בן מות האיש העשה זאת : ואת
הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה
7 ועל אשר לא חמל : ויאמר נתן אל דוד אתה
האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתך למלך
8 על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול : ואתנה לך את

יתיר א" 4. v. 3. קמץ כ"ק v. 1. יתיר א" XII. v. 1. יתיר א" v. 24.

בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית
 ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה : מדוע
 בנות את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי
 הפית בהרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת
 בהרב בני עמון : ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם
 עקב פי בנותי ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך
 לאשה : כה ו אמר יהוה הנני מקים עליך 11
 רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעניך ונתתי לרעיך ושכב
 עם נשיך לעיני השמש הזאת : כי אתה עשית בסתר ואני 12
 אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש :
 ויאמר דוד אל נתן הטאתי ליהוה 13
 ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא
 תמות : אפס כירנאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם 14
 הבן הילוד לך מות ומות : וילד נתן אל ביתו ויגף יהוה 15
 את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש : ויבקש 16
 דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום וביא ולן ושכב
 ארצה : ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא 17
 אבה ולא ברה אתם לחם : ויהי ביום השביעי ומת הילד 18
 ויראו עבדי דוד להנידלו ו פירמת הילד כי אמרו הנה
 בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיד נאמר
 אליו מת הילד ועשה רעה : וירא דוד כי עבדיו מתלחשים 19
 ויבן דוד פי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד
 ויאמרו מת : ויקם דוד מן הארץ וירחץ ויטב ויחלף שמלתו כ
 ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישומו לו
 לחם ויאכל : ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר 21
 עשיתם בעבור הילד חי צמת ותבדן וכאשר מת הילד
 קמת ותאכל לחם : ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבבה 22
 כי אמרתו מי יודע ויחנני יהוה וחי הילד : ועתה ו מת 23
 למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא

הנ"ב בפתח v. 15. פסקא באמצע פסוק v. 13. בעיניו ק" v. 9. קסץ כד"ק v. 8. וחנני קרי v. 22. שסלתו קרי v. 20.

24 לא ישוב אלי : וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה
 וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו :
 כה וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו וידינה בעבור
 26 יהוה : וילחם יואב ברפת בני עמון וילכד
 27 את עיר המלוכה : וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר
 28 נלחמתי ברפה גם לכדתי את עיר המים : ועתה אסף
 את יתד העם ויחנה על העיר ולכדה פון אלכד אני את
 29 העיר ונקרא שמי עליה : האסף דוד את כל העם וילך
 ל רפתה וילחם בה וילכדה : ויקח את עטרת מלכם מעל
 ראשו ומשקלה כפר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד
 31 ושלל העיר הוציא הרבה מאד : ואת העם אשר בה
 הוציא וישם במגרה ובחרצי הפרזל ובמגזרות הפרזל
 והעביר אותם במלכּו וכן עשה לכל ערי בני עמון וישב
 דוד וכל העם ירושלים :

א יג ויהי אחרי כן ולא בשלום בן דוד אחות יפה ושמה
 2 תמר ויאבה אמנון בן דוד : ויצר לאמנון להתחלות
 בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון
 3 לעשות לה מאומה : ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה
 4 אחי דוד ויונדב איש חכם מאד : ויאמר לו מדוע אתה
 ככה הל בן המלך בבקר בבקר הלא תניד לי ויאמר לו
 ה אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב : ויאמר לו
 ויונדב שכב ער משכבה והתחל וביא אביך לראותך
 ויאמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה
 6 לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה : וישכב
 אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך
 תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה
 7 מידה : וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית
 8 אמנון אחיד ועשילו הבריה : ותלד תמר בית אמנון
 אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו
 9 ותבשל את הלבבות : ותקח את המשרת ותצק לפניו

יתיר ו" v. 8. XIII. כמלכין ק" v. 31. ותקרא קרי v. 24. וימאן

וַיֵּצֵאוּ לְאֹכֹל וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ מֵעָלַי וַיֵּצֵאוּ
 כָּל-אִישׁ מֵעָלָיו : וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל-תָּמָר הַבִּיָּא הַבְּרִיָּה י
 הַחֹדֶר וְאִבְרָה מִבְּדָד וְתַקַּח תָּמָר אֶת-הַלִּבְבוֹת אֲשֶׁר עָשִׂתָה
 וְתֵבֵא לְאֲמִנּוֹן אַחִיהָ הַחֹדֶרָה : וַתִּגַּשׁ אֵלָיו לֵאמֹר וַיִּחַזַּק 11
 בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שִׁכְבִי עִמִּי אַחֹתִי : וַתֹּאמֶר לוֹ אֵל- 12
 אַחִי אֶל-תַּעֲנֵנִי כִּי לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל-תַּעֲשֶׂה אֶת-
 הַנְּבִלָה הַזֹּאת : וְאֵנִי אֵנָּה אוֹלִיךָ אֶת-חַרְפְּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה 13
 כְּאֶחָד הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא
 יִמְנַעֲנִי מִמֶּנּוּ : וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ וַיִּחַזַּק מִמֶּנָּה 14
 וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ : וַיִּשְׁנָאָה אֲמִנּוֹן שְׁנָאָה גְּדוּלָה מְאֹד כִּי טו 15
 גְּדוּלָה הַשְּׁנָאָה אֲשֶׁר שְׁנָאָה מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אַהֲבָה וַיֹּאמֶר-
 לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי לְכִי : וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל-אֲדוֹת הָרַעַה הַגְּדוּלָה 16
 הַזֹּאת מֵאַחֲרַת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ עִמִּי לְשַׁלְּחֵנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ
 לָהּ : וַיִּקְרָא אֶת-נַעֲרֹ מִשְׁרַתּוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַחֵנָּה אֶת-זֹאת 17
 מֵעָלַי הַחֹצֵה וְנָעַל הַבַּיִת אַחֲרֶיהָ : וְעָלֶיהָ כְּתָנַת פָּסִים 18
 כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁנָה בְּנוֹת-הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת מֵעִלִּים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ
 מִשְׁרַתּוֹ הַחוּץ וְנָעַל הַבַּיִת אַחֲרֶיהָ : וַתַּקַּח תָּמָר אֶפְסָר עַל- 19
 רֹאשָׁהּ וּכְתָנַת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרְעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל-
 רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הַלֹּדֶד וַזְעָקָה : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אַחִיהָ כ
 הַאֲמִינּוֹן אַחִיךָ הִנֵּה עִמָּךְ וְעַתָּה אַחֹתִי הַחֲרִישִׁי אַחִיךָ הוּא
 אֶל-תִּשְׁתִּי אֶת-לִבְךָ לְדַבֵּר הַזֶּה וְתִשָּׁב תָּמָר וְשִׁמְמָה בֵּית
 אַבְשָׁלוֹם אַחִיהָ : וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה 21
 וַיַּחַר לוֹ מְאֹד : וְלֹא-דָבַר אַבְשָׁלוֹם עִם-אֲמִנּוֹן לְמַרְעֵ וְעַד- 22
 טוֹב כִּי-שָׁנָא אַבְשָׁלוֹם אֶת-אֲמִנּוֹן עַל-דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת
 תָּמָר אַחֲתוֹ : וַיְהִי לְשָׁנָתַיִם יָמִים וַיְהִי גִזְזִים 23
 לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל הַצֹּר אֲשֶׁר עִם-אֲפֵרַיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם
 לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיָּבֵא אַבְשָׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא 24
 גִּזְזִים לְעַבְדְּךָ יִלְד-נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדִּיו עִם-עַבְדְּךָ : וַיֹּאמֶר כֹּח
 הַמֶּלֶךְ אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֶל-בְּנֵי אֶל-נָא גִלְדוּ בְלָגוּ וְלֹא נִכְבַּד
 עָלֶיךָ וַיִּפְרָץ-בּוֹ וְלֹא-אָבָה לִלְכֹת וַיִּבְרַכְהוּ : וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם 26

כ"א א' אודות v. 16.

וְלֹא יִלְד-נָא אֶתְנוּ אֲמִנּוֹן אַחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִלְד
 27 עִמָּךְ : וַיִּפְרָץ-בּוֹ אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת-אֲמִנּוֹן וְאֶת
 28 כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיֵּצֵאוּ אַבְשָׁלוֹם אֶת-נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ-נָא
 כְּטוֹב לִב-אֲמִנּוֹן בֵּינוֹ וְאִמְרַתִּי אֵלֵיכֶם הֲכִנוּ אֶת-אֲמִנּוֹן וְהַמְתֶּם
 אֹתוֹ אֶל-תִּירָאוֹ הַלּוֹא כִּי אֲנֹכִי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ
 29 לְבָנֵי-חַיִל : וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאֲמִנּוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 אַבְשָׁלוֹם וַיִּקְמוּ : כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל-פָּרְדּוֹ וַיִּגְסּוּ :
 ל וַיְהִי הַמָּחָה בַּדָּרֶךְ וְהַשְּׁמַעָה בָּאָה אֶל-דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה
 31 אַבְשָׁלוֹם אֶת-כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא-נֹתַר מֵהֶם אֶחָד : וַיָּקָם
 הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל-עַבְדָּיו נֹצְבִים
 32 קִרְעֵי בְגָדִים : וַיֵּשׁ וַיִּנְדָּב : כִּי-שָׁמְעָה אַחִי-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-
 יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת כָּל-הַנְּעָרִים בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ כִּי-אֲמִנּוֹן
 לְבָדוֹ מֵת כִּי-עַל-כֵּי אַבְשָׁלוֹם הָיְתָה שִׁימָה מִיּוֹם עָנָתוֹ אֶת
 33 תָּמָר אַחֲתוֹ : וְעַתָּה אֶל-יֵשֶׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבָבוֹ דַּבֵּר
 34 לֵאמֹר כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי-אִם אֲמִנּוֹן לְבָדוֹ מֵת : וַיִּבְרַח
 אַבְשָׁלוֹם וַיֵּשֶׂא הַנַּעַר הַצֹּפָה אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עִם-רֹב
 לַה הַלְכִים מִדָּרֶךְ אַחֲרָיו מֵצַד הַהָר : וַיֹּאמֶר וַיִּנְדָּב אֶל-הַמֶּלֶךְ
 36 הִנֵּה בְנֵי-הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כְּדַבֵּר עַבְדְּךָ כֵּן הִיָּה : וַיְהִי וּכְכַלְתּוֹ
 לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי-הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וַיִּגְסוּ-הַמֶּלֶךְ
 37 וְכָל-עַבְדָּיו בָּכּוּ בְּכִי גְדוֹל מְאֹד : וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיִּלְד
 אֶל-תִּלְמִי כִּי-עָמִיתוֹר מֶלֶךְ גִּשׁוּר וַיְחַאֲבֵל עַל-בָּנוּ כָּל-
 38 הַיָּמִים : וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיִּלְד גִּשׁוּר וַיְהִי-שֵׁם שְׁלֹשׁ שָׁנִים :
 39 וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְצֹאת אֶל-אַבְשָׁלוֹם כִּי-נָחַם עַל-אֲמִנּוֹן
 כִּי-מֵת :

א יד וידע יואב בן צריה כילב המלך על אבשלום : וישלח
 יואב תקועה ויקח משם אישה חכמה ויאמר אליה התאבל-
 נא ולבשי-נא בנדי-אבל ואל-תסוכי שמן והיית כאישה זה
 3 ימים רבים מתאבלת על-מת : וקאת אל-המלך ודברת
 4 אליו כדבר הזה וישם יואב את-הדברים בקיה : ותאמר
 האישה התקעית אל-המלך ותפל על-אפיה ארצה ותשתחו

צמחוד ק" 37. עינו קרי 34. כתיב ולא קרי 33. שומה קרי 32. ותאמר (443)

ותאמר הושעה המלך : ויאמר לה המלך מה-ה
 לך ותאמר אבל אשה-אלמנה אני וימת אישי : ולשפחתך
 שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו
 האגוד את-האחד וימת אתו : והנה קמה כל-המשפחה
 על-שפחתך ויאמרו תני את-מכה אחיו ונמתהו בנפש
 אחיו אשר הרג ונשמדה גם את-היורש וכפו את-גחלתו
 אשר נשארה לבלתי שום-לאישי שם ושארית על-פני
 האדמה : ויאמר המלך אל-האשה לכי לביתך
 ואני אצוה עליך : ותאמר האשה התקועית אל-המלך
 עלי אדני המלך העון ועל-בית אבי והמלך וכסאו נקי :
 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי
 ולא יסוף עוד לגעת בך : ותאמר יזכר-נא המלך את-
 יהוה אלהיו מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את-
 בני ויאמר חי-יהוה אם-יפל משערת בנגד ארצה : ותאמר
 האשה תדבר-נא שפחתך אל-אדני המלך דבר ויאמר
 דברי : ותאמר האשה ולמה חשבתה פזאת על-עם אלהים
 ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את-
 נדחו : כיימות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא
 יאספו ולא-ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ודח
 ממנו נדחו : ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך אדני
 את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא
 אל-המלך אולי יעשה המלך את-דבר אמתו : כי ישמע
 המלך להציל את-אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת-
 בני יחד מנחלת אלהים : ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר
 אדני המלך למנחה כי כמלאך האלהים בן אדני המלך
 לשמע הטוב והרע ויהנה אלהיו יהי עמו :
 ויש המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר
 אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ודבר-נא אדני המלך :
 ויאמר המלך הוד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה
 ותאמר תי נפשך אדני המלך אם-אשׁ להמין ולהשמיל מכל

כ"ל 19. v. סהרבת ק" 11. v. שים קרי קמץ ב"ק 7. v. אשר
 (444)

אשר-דבל אדני המלך כירעבך יואב הוא צוני והוא שם
 כ כפי שפחתך את כל-הדברים האלה : לבעבור סבב את-
 פני הדבר עשה עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם
 כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ :
 21 ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר
 22 הנה ולך השב את-הנער את-אבשלום : ויפל יואב אל-
 פגיו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע
 עבדך כירמצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך
 23 את-דבר עבדך : ונקם יואב וגלד גשורה ויבא את-אבשלום
 24 ירושלים : ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא
 יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה :
 25 וקאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל
 26 מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה בו מום : ובגלחו
 את-ראשו והיה מקץ ימים ו למים אשר יגלח כירכבד
 עליו ויגלחו וישקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן
 27 המלך : ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת וישמה
 28 תמר היא היתה אשה יפת מראה : וישב
 אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא ראה :
 29 וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו אל-המלך ולא אבה
 ל לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא : ויאמר אל-
 עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולו-שם שערים לכו
 והוצייתו באש ויציתו עבדי אבשלום את-החלקה באש :
 31 ונקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר
 אליו למה הוציתו עבדיך את-החלקה אשר-לי באש :
 32 ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך ו לאמר בא
 הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשור
 טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בי עון
 33 ויחמתני : ויבא יואב אל-המלך ויגד-לו ויקרא אל-אבשלום
 ויבא אל-המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק
 המלך לאבשלום :

והציתו קרי 30. v. עבדך קרי 22. v. עשית קרי 21. v. ויהי
 (445)

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרפבה וססים טו א
 וחמשים איש רצים לפניו : והשבים אבשלום ועמד על-יד
 דרך השער ויהי פל-האיש אשר-יהיה-לו ריב לבוא אל-
 המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי-מנה עיר
 אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל עבדך : ויאמר אליו
 אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אי-לך מאת
 המלך : ויאמר אבשלום מי-ושמני שפט בארץ ועלי יבא
 כל-איש אשר-יהיה-לו ריב-ומשפט והצרפתיו : והיה ה
 בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-ידו והחזיק לו ונשקד
 לו : ויעש אבשלום כדבר הזה לכל-ישראל אשר-יבאו
 למשפט אל-המלך ויגנב אבשלום את-לב אנשי ישראל :
 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל-המלך אלכה
 נא ואשלם את-נדרי אשר-נדרתי ליהוה בחברון : כי-נדר
 נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם-ישב ישבני
 יהוה וירושלם ועבדתי את-יהוה : ויאמר-לו המלך לד
 בשלום ויגם וילך חברונה : וישלח אבשלום י
 מרגלים בכל-שבטי ישראל לאמר בשמעכם את-קול השפך
 ואמרתם מלך אבשלום בחברון : ואת-אבשלום הלכו
 מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו
 כל-דבר : וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילני יועץ דוד
 מעירו מגלה בנבחו את-הזבחים ויהי הקשר אפץ והעם
 הולך ורב את-אבשלום : ויבא הפגיד אל-דוד לאמר
 הנה לב-איש ישראל אחרי אבשלום : ויאמר דוד לכל-
 עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-תהיה-לנו
 פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן-ימהר והשגנו
 והיית עלינו את-הרעה והנה העיר לפי-הרב : ויאמרו טו
 עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך הנה
 עבדיך : ויצא המלך וכל-ביתו ברנגלו ויעוב המלך את
 עשר נשים פלגשים לשמר הבית : ויצא המלך וכל-העם
 ברנגלו ויעמדו בית המרחק : וכל-עבדיו עברים על-ידו 18

וכל

וכל-הכרתי וכל-הפלתי וכל-הנתיים שש-מאות איש אשר-
 19 באו ברנגלו מנת עברים על-פני המלך : ויאמר המלך אל-
 אתי הנתי למה תלך נס-אתה אתנו שוב ושב עם-המלך
 כ כי-נכרי אתה ונס-גלה אתה למקומך : תמול בואך והיום
 אנועד עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב
 21 את-אחיד עמך חסד ואמת : ויען אתי את-המלך ויאמר
 חי-יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה-שם ו
 אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-שם יהיה עבדך :
 22 ויאמר דוד אל-אתי לד ועבר ויעבר אתי הנתי וכל-אנשיו
 23 וכל-הטף אשר אתו : וכל-הארץ בוכים קול גדול וכל-
 העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל-העם עברים
 24 על-פני דוד את-המדבר : והנה נס-צדוק וכל-הלויים אתו
 גשאים את-ארון ברית האלהים ויצקו את-ארון האלהים
 ויעל אביתר עד-תם כל-העם לעבור מן-העיר :
 כה ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר
 אם-אמצא הו בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת-גרוהו :
 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בד הנני יעשה-לי כאשר טוב
 27 בעיני : ויאמר המלך אל-צדוק הפהו הרואה
 אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן-אביתר
 28 שני בניכם אתכם : ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר
 29 עד-בוא דבר מעמכם להניד לי : וישב צדוק ואביתר
 ל את-ארון האלהים וירושלם וישבו שם : ודוד עלה במעלה
 הנותים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הולך ותה וכל-
 31 העם אשר-אתו הפו איש ראשו ועלו עלה ובכה : ודוד
 הניד לאמר אחיתפל בקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד
 32 ספל-נא את-עצת אחיתפל יהוה : ויהי דוד בא עד-הראש
 אשר-ישתחנה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארץ
 33 קרוע בתנתו ואדמה על-ראשו : ויאמר לו דוד אם עברת
 34 אתי והית עלי למשא : ואם-העיר תשוב ואמרת לאבשלום
 עבדך אני המלך אהיה עבד אביד ואני מאז ועתה ואני

(447)

עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל : והלוא עמך שם לה צדוק ואביתר הכהנים והיה כל-הדבר אשר תשמע מבית המלך תניד לצדוק ולאביתר הכהנים : הנה-שם עמם 36 שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל-דבר אשר תשמעו : ויבא חושי רעה דוד העיר 37 ואבשלום ויבא ירושלם :

ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת ין א לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קוץ ונגבל יין : ויאמר המלך אל-ציבא מה-2 אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית-המלך לרפב ולהלחם והקוץ לאכול הנערים והיין לשתות היגע במדבר : ויאמר 3 המלך ואיה בן-אדנך ויאמר ציבא אל-המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישובו לי בית ישראל את ממלכות אבי : ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת 4 ויאמר ציבא השתחוויתי אמצא-חן בעיניך אדני המלך : ויבא המלך דוד עד-בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת ה בית-שאול ושמו שמעי בן-גרא יצא יצוא ומקלל : ויסקל 6 באבנים את-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכל-העם וכל-הנבירים מימינו ומשמאלו : וכה-אמר שמעי בקללו צא 7 צא איש הדמים ואיש הבלועל : השיב עליך יהוה כל 8 דמי בית-שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את-המלוכה ביד אבשלום בנה והנה ברעתך כי איש דמים אתה : ויאמר אבישי בן-צרויה אל-המלך למה יקלל הבלב המת 9 הנה את-אדני המלך אעברה-נא ואסירה את-ראשו : ויאמר המלך מה-לי ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה י אומר לו קלל את-דוד ומי יאמר מדוע עשיתך כן : ויאמר 11 דוד אל-אבישי ואל-כל-עבדיו הנה בני אשר-יצא ממעי מבקש את-נפשי ואף כירעתה בן-הימיני הנחו לו ויקלל כיה-אמר לו יהוה : אולי ידעה יהוה בעיני והשיב יהוה לי 12

ני קרי כה קרי 10. תחתיו קרי 8. ו. הלהם ק" 2. בעיני קרי 12. v.

טו טז וינפש שם : ואבשלום וכל-העם איש ישראל באו וירושלם 16 ואחיתפל אתו : ויהי כאשר-בא חושי הארפי רעה דוד אל-אבשלום ויאמר חושי אל-אבשלום יחי המלך יחי המלך : ויאמר אבשלום אל-חושי זה חסדך את-רעה 18 למה לא-הלכת את-רעה : ויאמר חושי אל-אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הנה וכל-איש ישראל לא אהיה 19 ואתו אשב : והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך בן אהיה לפניך :

כ ויאמר אבשלום אל-אחיתפל הבו לכם עצה מה-נעשה : 21 ויאמר אחיתפל אל-אבשלום בוא אל-פלגשי אביך אשר הניה לשמור הבית ושמע כל-ישראל כי-נבאשת את-אביך 22 וחזקו ידי כל-אשר אתך : וישו לאבשלום האהל על-הנג 23 ויבא אבשלום אל-פלגשי אביו לעיני כל-ישראל : ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל- בדבר האלהים בן כל-עצת אחיתפל גם-לדוד גם-לאבשלום :

יז ויאמר אחיתפל אל-אבשלום אבחרה-נא שנים-עשר 2 אלף איש ואקומה וארדפה אחרי-דוד הלילה : ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו וגם כל-העם 3 אשר-אתו והפיתו את-המלך לבדו : ואשיבה כל-העם אלך פשוב הכל האיש אשר-אתה מבקש כל-העם יהיה 4 שלום : וייער הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל-זקני ישראל : ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארפי 6 ונשמעה מה-בפיו גם-הוא : ויבא חושי אל-אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הנה דבר אחיתפל הנעשה 7 את-דברו אם-אין אתה דבר : ויאמר חושי

לו קרי 18. v. פסקא באמצע פסוק 13. v. קלתו קרי 12. v. איש קרי ולא בתיב 23. v.

אל-אבשלום לא-טובה העצה אשר-יעץ אחיתפל בפעם
 הזאת : ויאמר חושי אתה ידעת את-אביך ואת-אנשיו כי
 נבירים המה ומרי נפש המה כדוב שכול בשדה ואביך
 איש מלחמה ולא יליו את-העם : הנה עתה הוא-נחבא
 באחת הפתחים או באחד המקומות והיה כנפל בהם
 בתהלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי
 אבשלום : והוא גם-בן-חיל אשר לבו פלב הארץ המס
 ימס כי-ידע כל-ישראל כי-גבור אביך ובני-חיל אשר אתו :
 כי יעצתי האסף ואסף עליך כל-ישראל מהן ועד-באר שבע
 כחול אשר-עלהים לרב ופניך הלקים בקרב : ובאנו אליו
 באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל
 הטל על-האדמה ולא-נותר בו ובכל-האנשים אשר-אתו
 גם-אחד : ואם-אל-עיר ואסף והשיאו כל-ישראל אל-העיר
 ההיא חבלים וסתבנו אתו עד-הנחל עד אשר-לא-נמצא
 שם גם-צדור : ויאמר אבשלום וכל-איש
 ישראל טובה עצת חושי הארץ מעצת אחיתפל
 ויהיה צוה להפר את-עצת אחיתפל הטובה
 לבעבור הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעה :

ויהוה הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעה :
 ויאמר חושי אל-צדוק ואל-אביתר הכהנים כזאת
 וכזאת יעץ אחיתפל את-אבשלום ואת זמני ישראל וכזאת
 וכזאת יעצתי אני : ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד
 לאמר אל-תלן הלילה בעברות המדבר וגם עבור תעבור
 פו-יבלע למלך ולכל-העם אשר אתו : ויהונתן ואחימעץ
 עמדים בעיר-רגל והלכה השפחה והנידה להם והם ילכו
 והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא הערה :
 וירא אתם גער ונגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו
 אל-בית-איש בבחלים ולו באר בחצרו וירדו שם : ותקח
 האשה ותפרש את-המסד על-פני הבאר ותשטח עליו
 הרפות ולא נודע דבר : ויבאו עבדי אבשלום אל-האשה כ
 הביתה ויאמרו אינה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה

כעדות ק" 16. v. 14. פסקא כאמצע פסוק מלעיל באחד קרי v. 12. עברו (450)

עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים :
 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך
 דוד ויאמרו אל-דוד קומו ועברו מהרה את-המים פירככה
 יעץ עליוכם אחיתפל : ויקם דוד וכל-העם אשר אתו
 ויעברו את-הנהר עד-אור הברק עד-אחד לא נעדר אשר
 לא-עבר את-הנהר : ואחיתפל ראה כי לא-נעשתה עצתו
 ויחבש את-החמור ויקם וילך אל-ביתו אל-עירו ויצו אל-
 ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו : ודוד
 בא מחגימה ואבשלום עבר את-הנהר הוא וכל-איש ישראל
 כה עמו : ואת-עמשא שם אבשלם תחת יואב על-הצבא
 ועמשא בן-איש ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אביגיל
 בת-נחש אחות צרויה אם יואב : ויחן ישראל ואבשלם
 ארץ הגלעד : ויהי כבוא דוד מחגימה ושב
 בן-נחש מרבת בני-עמון ומכיר בן-עמיאל מלא דבר וברזלי
 הגלעדי מרגלים : משבב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים
 וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי : ודבש וחמאה וצאן ושפות
 בקר הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו העם
 רעב וערף וצמא במדבר :

א יח ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי
 אלפים ושרי מאות : וישלח דוד את-העם השלשית ביד-
 יואב והשלשית ביד אבישי בן-צרויה אתי יואב והשלשית
 ביד אתי הגיתי : ויאמר המלך אל-העם
 יצא יצא אצא גם-אני עמכם : ויאמר העם לא תצא בו אם-
 נוס ננוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חצינו לא-ישימו
 אלינו לב פיר-עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כיר-
 תהיה לנו מעיר לעיר : ויאמר אליהם המלך אשר-יושב
 בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל-יד השער וכל-העם יצאו
 ה למאות ולא־לאלפים : ויצו המלך את-יואב ואת-אבישי ואת-
 אתי לאמר לא-טלי לגער לאבשלום וכל-העם שמעו בצות
 המלך את-כל-השרים עד-דבר אבשלום : ויצא העם

לעזר קרי v. 3. פסקא כאמצע פסוק XVIII v. 2. קנוז בו"ק v. 22. הישרה (451)

השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה בגער אפרים :
 וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המנפה /
 גדולה ביום ההוא עשרים אלף : ותהי שם המלחמה 8
 נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר
 אכלה החרב ביום ההוא : ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד 9
 ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה
 הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ
 והפרד אשר תחתיו עבר : וירא איש אחד ויגד ליואב /
 ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה : ויאמר יואב 11
 לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הפיתו שם ארצה
 ועלי לתת לה עשרה כסף וחננה אחת : ויאמר האיש 12
 אליו יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי
 אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתה ואת אבישי ואת-
 אתי לאמר שמרו מי בגער באבשלום : או עשיתי בנפשו 13
 שקר וכל דבר לא יפחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד :
 ויאמר יואב לא יכן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו 14
 ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה : ויסבו 15
 עשרה נערים נשאי בלי יואב ויפו את אבשלום וימתו :
 ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כי חשד 16
 יואב את העם : ויקחו את אבשלום וישלכו אתו ביער 17
 אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל-
 ישראל גסו איש לאהלו : ואבשלם לקח ויצבו לו בחיו 18
 את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר איולי בו בעבור
 הזכיר שמו ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום
 עד היום הזה : ואחיעזר בן צדוק אמר 19
 ארוצה נא ואבשרה את המלך כישפטו יהוה מיד איביו :
 ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ב
 ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על- : בן המלך
 קת : ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר 21

לאוליו קרי 17. v. בנפשי קרי 13. v. הו קרי 12. v. נפצת קרי 8. v.
 כן קרי ולא בתיב 20. v. בחיו קרי 18. v.
 (452)

ראיתה

22 ראתה וישתחו כושי ליואב וירץ : ויסף עוד אחיעזר
 בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי
 הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה איו בשרה
 23 מצאת : ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחיעזר
 24 הרך הפפר ויעבר את הכושי : ודוד יושב בין שני
 השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את-
 כה עינו וירא והנה איש רץ לבדו : ויקרא הצפה ויגד למלך
 ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוד וקרב :
 26 וירא הצפה איש אתר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר
 27 הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר : ויאמר
 הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחיעזר בן
 צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא :
 28 ויקרא אחיעזר ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך
 לאפיו ארצה ויאמר ברוד יהוה אלהיך אשר סגר את-
 האנשים אשר נשאו את ידס באדני המלך :
 29 ויאמר המלך שלום לגער לאבשלום ויאמר אחיעזר
 ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת-
 ל עבדך ולא ידעתי מה : ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב
 31 ויעמד : והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני
 המלך כישפטו יהוה היום מיד כל הקמים עליו :
 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לגער לאבשלום
 ויאמר הכושי יהו כגער איבי אדני המלך וכל אשר קמו
 עליו לרעה :

א יט

וירצו המלך ויעל על עלית השער ויבד וכה אמר
 בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מיתו מותי אני
 2 תחתיו אבשלום בני בני : ויגד ליואב הנה המלך בכה
 3 ויתאבל על אבשלום : ותהי התשעה ביום ההוא לאבל
 לכל העם כישמע העם ביום ההוא לאמר געצב המלך
 4 על בניו : ויתגב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר
 ה יתגב העם הנכלמים בנוסם במלחמה : והמלך לאט את-
 בניו ויועק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני

בני

בני : ויבא יואב אל-המלך הבית ויאמר הובשת
היום את-פני כל-עבדי הממלטים את-נפשך היום ואת
נפש בנך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך : לאהבה
את-שנאיך ולשנא את-אהביך כי הנדת היום כי אין לך
שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו
היום מתים כיון אשר בעיניך : ועתה קום צא ודבר על-
לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כיון-אניך יוצא אס-ליו איש
אתך הלילה ורעה לך זאת מפל-הרעה אשר-באה עליך
מנעריך עד-עתה : וקם המלך וישב בשער
ולכל-העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל-
העם לפני המלך וישראל גם איש לאהלו :
ויהי כל-העם גדון בכל-שבטו ישראל לאמר המלך
הצילנו מן-מכף איבנו והוא מלטנו מן-מכף פלשתים ועתה ברח
מן-הארץ מעל אבשלום : ואבשלום אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את-
המלך : והמלך דוד שלח אל-צדוק ואר-
אביתר הכהנים לאמר דברו אל-נקני יהודה לאמר למה
תהיו אחרנים להשיב את-המלך אל-ביתו ודבר כל-ישראל
בא אל-המלך אל-ביתו : אתי אתם עצמי ובשרי אתם
ולמה תהיו אחרנים להשיב את-המלך : ולעמשא תמרו
הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה-לי אלהים וכה יוסף
אם-לא שר-צבא תהיה לפני כל-הימים תחת יואב : ויט
את-לבב כל-איש-יהודה כאיש אחד וישלחו אל-המלך שוב
אתה וכל-עבדיך : וישב המלך ויבא עד-הירדן ויהודה
בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את-המלך את-
הירדן : וימהר שמעי בן-גרא בן-הימיני אשר מבחורים
וירד עם-איש יהודה לקראת המלך דוד : ואלף איש
עמו מבנימין וצבא גער בית שאול וחמש עשר בני
ועשרים עבדי אתו וצלחו הירדן לפני המלך : ועברה
העברה לעביר את-בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי

כ בן-גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן : ויאמר אל-המלך
אל-יחשב-לי אדני עון ואל-תזכר את אשר הענה עבדיך
ביום אשר-יצא אדני-המלך מירושלם לשום המלך אל-
לבו : כי ידע עבדיך כי אני חטאתי והנה-באתי היום
ראשון לכל-בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך : וישע
אבישו בן-צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל
את-משיח יהוה : ויאמר דוד מה-לי ולכם בני צרויה כי-
תהיו-לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא
ידעתי כי היום אני-מלך על-ישראל : ויאמר המלך אל-
כה שמעי לא תמות וישבע לו המלך : ומפבשת
בן-שאול ירד לקראת המלך ולא-עשה רגלו ולא-עשה
שפמו ואת-בנדיו לא כבס למן-היום לכת המלך עד-היום
אשר-בא בשלום : ויהי כיון-אשר ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא-הלכת עמי מפבשת : ויאמר
אדני המלך עבדי רמני כי-אמר עבדיך אחבשה-לי החמור
וארכב עליה ואלך את-המלך כי בסח עבדיך : וירגל
בעבדיך אל-אדני המלך ואדני המלך במלאך האלהים
ועשה הטוב בעיניך : כי לא היה פל-בית אבי כי אם-
אנשי-מות לאדני המלך ותשת את-עבדי באכלי שלחנה
ומה-יש-לי עוד צדקה ולזעק עוד אל-המלך :
ל ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה
וציבא תחלקו את-השדה : ויאמר מפבשת אל-המלך
גם את-הכל יקח אחרי אשר-בא אדני המלך בשלום אל-
ביתו : וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ועבד
את-המלך הירדן לשלחו את-בירבן : וברזלי זקן מאד בן-
שמנים שנה והוא-כלכל את-המלך בשיבתו במחנים כי-
איש גדול הוא מאד : ויאמר המלך אל-ברזלי אתה עבד
לה אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם : ויאמר ברזלי אל-
המלך כפה ימי שני חיי כיון-אעלה את-המלך וירושלם : בן-
שמנים שנה אנכי היום האדע בן-טוב לך אם-ישעם

עבדך את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אם-אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל-אדני המלך : כמעט יעבר עבדך את-הירדן את-המלך ולמה 37 ונמלני המלך הנמולה הזאת : ישב-נא עבדך ואמת בעיני 38 עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם-אדני המלך ועשה-לו את אשר-טוב בעיניך : ויאמר המלך אתי 39 יעבר כמהם ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר עלו אעשה-לך : ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך מ עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו : ויעבר המלך הנמולה וכמהן עבר עמו וכל-עם 41 יהודה ויעבירו את-המלך וגם חצי עם ישראל : והנה כל- 42 איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-המלך מדוע נגבוד אחינו איש יהודה ויעברו את-המלך ואת-ביתו את-הירדן וכל-אנשי דוד עמו : ויען כל-איש יהודה על- 43 איש ישראל ביקרוב המלך אלי ולמה זה חרה לד על-הדבר הזה האכול אכלנו מן-המלך אם-נשאת נשא לנו : ויען איש-ישראל את-איש יהודה ויאמר 44 עשר-ידות לי במלך וגם-בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי ונקש דבר-איש יהודה מדבר איש ישראל :

וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וַיִּשְׁמֵן שִׁבְעַת בִּוְ-בְכָרֵי אִישׁ יְמִינִי כ א וַיִּתְקַע בִּישׁוּפָר וַיֹּאמֶר אִין-לָנוּ חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא נַחֲלֶה-לָנוּ בְּבוֹיְשֵׁי אִישׁ לְאֹהֲלוֹ וְיִשְׂרָאֵל : וַיַּעַל כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרָי 2 דוֹד אַחֲרָי שִׁבְעַת בִּוְ-בְכָרֵי וְאִישׁ יְהוּדָה דִּבְקָו בְּמִלְכָם מִן הַיַּרְדֵּן וְעַד-יְרוּשָׁלַם : וַיָּבֹא דוֹד אֶל-בֵּיתוֹ וְיְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח 3 הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשְׂרֵי-נָשִׁים וּפְלִגְשִׁים אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בַּיִת-מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכֵּם וַאֲלֵיהֶם לֹא-בָא וַתְּהַיְיֶנּוּ צָרֹת עַד-יוֹם מִתָּן אֲלֻמְנוֹת חַיּוֹת : וַיֹּאמֶר 4 הַמֶּלֶךְ אֶל-עַמְשָׂא הַזֶּעֲקָלִי אֶת-אִישׁ-יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד : וַיֵּלֶךְ עַמְשָׂא לְהַזְעִיק אֶת-יְהוּדָה וַיִּיחַר ה

6 מן-המועד אשר יעדו : ויאמר דוד אל-אבישי עתה ידע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אדניך 7 וירדף אחריו פן-מצא לו ערים בצרות והציל עיננו : ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל-הגברים ויצאו 8 מירושלם לרדף אחרי שבע בן-בכרי : הם עם-האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חנור 9 מהו לבשו ועלו חנור חרב מצמדת על-מתניו בתערה והוא יצא ותפל : ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי 10 ותחו וד-ימין יואב בגון עמשא לנשק-לו : ועמשא לא-נשמר בחרב ו אשר ביד-יואב ויפיהו בה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף 11 אחרי שבע בן-בכרי : ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר הפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחרי יואב : ועמשא 12 מתגלל בהם בתוד המסלה וירא האיש כיר-עמד כל-העם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלף עליו בנד פאשר 13 ראה כל-הבא עליו ועמד : פאשר הנה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן-בכרי : ויעבר 14 בכל-שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל-הגברים ויקלחו 15 ויבאו אף-אחריו : ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל-העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את- 16 יואב משחיתם להפיל החומה : ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא אל-יואב קרב עד-הנה 17 ונדברה אליך : ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע 18 אנכי : ותאמר לאמר דבר ידברו בקאשונה לאמר שאול ישאלו באבל וכן התמו : אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה : 19 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם- 20 אבלע ואם-אשחית : לא-כן הדבר כי איש מחר אפרים שבע בן-בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תגו-אתו לבהו

ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל-יואב הנה ראשו
 משלך אליך בעד החומה : ותבוא האשה אל-כל-העם
 בחקמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי וישלכו אל-יואב
 ויתקע בשופר ויפצו מעל-העיר איש לאהליו ויואב שב
 וירושלם אל-המלך : ויואב אל כל-הצבא ישראל
 ויבניה בן-יהוידע על-הפרו ועל-הפלתי : ואדרם על-המס
 ויהושפט בן-אחילוד המזכיר : ושיא ספר וצדוק ואביתר כה
 כהנים : וגם עירא היארי הנה כהן לדוד :
 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש **כא א**
 דוד את-פני יהוה ויאמר יהוה אל-שאו
 ואל-בית הדמים על אשר-חמית את-הנבענים : ויקרא
 המלך לנבענים ויאמר אליהם והנבענים לא מבני ישראל
 המה כי אס-מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש
 שאול להפלתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה : ויאמר דוד
 אל-הנבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את-נחלת
 יהוה : ויאמרו לו הנבענים אין-לי כסף וזהב עם-שאו ועם-
 ביתו ואין-לנו איש להמית בישראל ויאמר מה-אתם אמרים
 אעשה לכם : ויאמרו אל-המלך האיש אשר כלנו ואשר ה
 דמה-לנו נשמדנו מהתנצב בכל-גבל ישראל : ינתן-לנו
 שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בנבעת שאול בחיר
 יהוה : ויאמר המלך אני אתן : ויחמל המלך על-
 מפיבשת בן-יהונתן בן-שאו על-שבעת יהוה אשר בינתם
 בין דוד ובין יהונתן בן-שאו : ויקח המלך את-שני בני
 רצפה בת-איה אשר ילדה לשאו את-ארמני ואת-מפבשת
 ואת-חמשת בני מיכל בת-שאו אשר ילדה לעדריאל
 בן-ברזלי המחלתי : ויתנם ביד הנבענים ויקעם בהר לפני
 יהוה ויפלו שבעתם יחד והס המתו בימי קציר בראשנים
 תחלת קציר שערים : ותקח רצפה בת-איה את-השק ומטהו ו

ססקא באמצע פסוק v. 1. ושווא ק" v. 25. פסח באתנח v. 24. הכרתי קרי v. 23.
 והמה קרי יתיר v. 9. ססקא באמצע פסוק יתן קרי v. 6. לנו קרי v. 4.
 בתחלת קרי v. 9.

לה אל-הצור מתחלת קציר עד נתד-מים עליהם מן-השמים
 ולא-נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת-חית השדה
 לילה : ויגד לדוד את אשר-עשתה רצפה בת-איה פלגש
 שאול : וילד בוד ויקח את-עצמות שאול ואת-עצמות
 יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר נגבו אתם מרחב
 בית-שן אשר תלום שם הפלשתים ביום הפות פלשתים
 את-שאו בבלבע : ועל משם את-עצמות שאול ואת-
 עצמות יהונתן בנו ויאספו את-עצמות המוקעים : ויקברו
 את-עצמות-שאו ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר
 קיש אביו ויעשו כל אשר-צוה המלך ויעתר אליהם לארץ
 אחר-יבן : ויתהי-עוד מלחמה לפלשתים את-
 ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את-פלשתים ויעף
 דוד : וישבו בנגב אשר בילדי הרפה ומשקל קינו שלש
 מאות משקל נחשת והוא הנור חדשה ויאמר להקות את-
 דוד : ויעזר-לו אבישי בן-צרויה ויד את-הפלשתי וימתהו
 אז נשבעו אנשי-דוד לו לאמר לא-תצא עוד אתנו למלחמה
 ולא תכבה את-גר ישראל : ויהי אחר-יבן
 ויתהי-עוד מלחמה בנגב עם-פלשתים אז הפה סבכי
 החשתי את-סף אשר בילדי הרפה : ויתהי
 עוד מלחמה בנגב עם-פלשתים ויד אלחנן בן-יערי ארנים
 בית הלחמי את גלית הנתי ועץ חניתו כמנור ארנים :
ב ויתהי-עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ואצבעת
 ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם-
 הוא ילד להרפה : ויחרף את-ישראל ויפהו יהונתן בן-
 שמעי אחי דוד : את-ארבעת אלה ילדו להרפה בגת
 ויפלו ביד-דוד וביד עבדיו :
א כב וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום
 הציל יהוה אתו מבפן כל-איביו ומבפן שאול :
 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי-לי : אלהי

ר" ועירא v. 19. ושבי קרי v. 16. פלשתים קרי שמה קרי תלאום ק" v. 12.
 המפרת האזינו ויום ד" של פסח XXII. v. 1. שמעא קרי v. 21. מדון קרי v. 20.
 (459) צורי

צוּרֵי אַחֲסֵה-בִּי וּמְנוֹסֵי אֶקְרָא יְהוָה וּמַאֲיָבֵי אֲשַׁע : מִשְׁעֵי מַחֲסֵם תִּשְׁעֵנִי : מִנְיֵי וּקְרוֹן יִשְׁעֵי מִשְׁנֵבֵי מַהֲלָל 4
 מוֹת שְׂאוֹל סִבְנֵי נַחֲלֵי בְלִיעַל יִבְעַתְנִי : כִּי אֶפְנִי מִשְׁבְּרֵי-הַחֲבָלֵי 6
 מוֹת : בְּצַר-לִי אֶקְרָא יְהוָה קִדְמָנִי מִקְשֵׁי-וְאֵל- 7
 אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִיכַל וַיִּשְׁעֵתִי בְּאָזְנוֹ : וַתִּגְעַשׂ 8
 וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ וַיִּתְגַּעֲשׂוּ כִּי-תִרְרֶה לּוֹ : מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם עָלָה 9
 עֵשׂוֹן בְּאֵפוֹ וְאֵשׁ מִפִּי נַחֲלִים בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ : וַיִּטֵּי וַעֲרַפֵּל תַּחַת 10
 רִגְלָיו : וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרְא 11
 עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ : וַיִּגְשֵׁת חֶשֶׁד סָבִיבֹתָיו וַיִּגְשֵׁת חֶשֶׁת-מִיָּם עָבִי שְׁחָקִים : מִגְּנָה 12
 סָבוֹת נִגְדוּ בְּעָרוֹ נַחֲלֵי-אֵשׁ : יַרְעֵם מוֹ-שָׁמַיִם 13
 יְהוָה וְעֲלִיוֹ וַיִּתֵּן קוֹלוֹ : יַרְעֵם מוֹ-שָׁמַיִם וַיִּשְׁלַח טוֹ 14
 חֲצִים וַיַּפִּיצֵם בְּרַק וַיְהַמֵּם : וַיִּרְאוּ אֶפְיָיו וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תַּבְּלָא 15
 יְהוָה מִנְשַׁמַּת רוּחַ אָפוֹ : וַיִּשְׁלַח מִמְרוֹם 16
 יִמְחַנֵּי מִאֲיָבֵי עַוְוָה : יִמְשַׁנֵּי מַמִּים רַבִּים : יִצִּילֵנִי 17
 מִמֶּנּוּ : מִשְׁנֵאֵי כִּי אֶמְצֹ וַיִּהְיֶה 18
 יְהוָה מִשְׁעָן לִי : וַיִּצָּא לְמַרְחָב כ וַיִּחַלְצֵנִי כִּי-חֲפָץ בִּי : וַיִּגְמַלְנִי 19
 יְהוָה כְּצִדְקָתִי וַיְהוָה כִּי שְׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וַיִּשְׁב 20
 לִי : כִּי שְׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וַיִּשְׁב 21
 רִשְׁעֵתִי מֵאֱלֹהֵי : כִּי כָל-מִשְׁפָּטֹ 22
 לִגְנֵבִי וַחֲקַתִּיו לֹא-אֶסוּר מִמֶּנּוּ : וַאֲהַיָּה 23
 24

משפטיו קרי 23. ויחם קרי 15. ויתגעש קרי 8. תמים (460)

כַּח תָּמִים לוֹ וְאֲשַׁתְּמַרְהָ מֵעֵינֵי : וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי 26
 כְּצִדְקָתִי כְּבָרִי לִגְדֹד עֵינָיו : עִם- 27
 חֶסֶד תִּתְחַסֵּד תִּתְחַסֵּם : עִם-נֶבֶר תִּתְבַּר 28
 עֲקֹשׁ תִּתְפַּרֵּל : וְאֶת-עַם עֵינֵי 29
 תוֹשִׁיעַ וַעֲנִידָה עַל-רַמִּים תִּשְׁקוּל : כִּי- 30
 אֲתָה נִירֵי יְהוָה ל חֲשָׁפִי : כִּי בָכָה אֲרוּץ גְּדוּד 31
 אֲדַלְגֵּ-שׁוּר : הָאֵל תָּמִים 32
 דְּרָכֹו אֶמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֹּן 33
 הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ : כִּי מִי-אֵל מִבְּלַעֲדֵי 34
 יְהוָה וְכִי צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ : הָאֵל 35
 מֵעֵינֵי חֵיל לַה בְּמַתִּי יַעֲמִידֵנִי : מְשׁוּרָה רִגְלִי בְּאֵילוֹת 36
 דְּרָכֹו : מְלַמֵּד יְדֵי 37
 לְמַלְחָמָה וְנַחַת קִשְׁת־נְחוּשָׁה זִרְעֵתִי : וַתִּתֵּן- 38
 לִי מִגֹּן יִשְׁעָה וַעֲנִתָהּ תִּרְבְּנִי : תִּרְחִיב צַעֲדֵי 39
 תַּחַתַּי וְלֹא מַעֲדֵי קִרְסְלִי : אֶרְדָּפָה 40
 אֲיָבִי וְאֲשַׁמִּידֵם וְלֹא אֲשׁוּב עַד- 41
 כִּלְתָם : וְאֶכְלֵם וְאֶמְחָצֵם וְלֹא יִקְיָמוּ וַיִּפְּלוּ 42
 מִתַּחַת רִגְלֵי : וַתִּזְכְּנֵי חֵיל 43
 לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַּחַתַּי : וְאֲיָבִי 44
 תַּתָּה לִי עֲרָף מִשְׁנֵאֵי וְאֶצְמִיתֵם : יִשְׁעֵי וְאִין 45
 מוֹשִׁיעַ אֶל-יְהוָה וְלֹא עֲנָם : וְאֲשַׁחֲסֵם 46
 כְּעַפְרָא-אֶרֶץ כְּטִיש-חַוּצוֹת אֲדַקֵּם וַתִּשְׁמַרְנִי 47
 וְתַפְלִטְנִי מִרִיבֵי עַמִּי עִם לֹא-יִדְעֵתִי 48
 מַה יַעֲבֹדֵנִי : בְּנֵי נֶכֶר יִתְכַחְשׁוּ-לִי לִשְׁמוֹעַ 49
 אֲזֹן יִשְׁמְעוּ לִי : בְּנֵי נֶכֶר יִבְלוּ וַיִּחַנְרוּ 50
 מִמִּסְגְּרוֹתֵם : תִּי-יְהוָה וּבְכִרוֹד צוּרֵי וַיִּרְם 51

רגלי קרי 34. דרכי קרי 33.

אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת ⁴⁸
 לי ומרד עמים תחתני : ומוציא ⁴⁹
 מאיבי ומקמו תרוממני מאיש חמסים
 תצילני : על-כן אודך יהוה בנוים ולשמך אומר : מגדיל ⁵¹
 ישועות מלכו ועשה-חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו עד-
 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בוישי ונאם הנבד **כג א**
 הקם על משיח אלהי ועלב ונעים ומרות ישראל : רוח ²
 יהוה דבר-בי ומלתו על-לשוני : אומר אלהי ישראל לי ³
 דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל וראת אלהים :
 וכאור בקר ורח-שמש בקר לא עבות מננה ממטר השא ⁴
 מארץ : כיר-לא-כן ביתי עם-אל כו ברית עולם שם לי ה
 ערוכה בכל ושמרה כיר-כל-ישעי וכל-חפץ כיר-לא וצמיח :
 ובליעל פקוץ מגד בלהם כיר-לא כיד וקחו : ואיש יגע בהם ⁶
 ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ושרפו בשבת :
 אלה שמות הנגברים אשר לדוד ישב בשבת ⁸
 תחפמני וראש השלשי הוא עדינו העצנו על-שמנה מאות
 חלל בפעם אחד : ואחרו אלעזר בן-דודי בן ⁹
 אחי בשלשה נגברים עם-דוד בחרפם בפלשתים נאספו-
 שם למלחמה ויעלו איש ישראל : הוא קם ויד בפלשתים י
 עד כיר-יגעה ידו ותדבק ידו אל-התרב ויעש יהוה תשועה
 גדולה בנום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט :
 ואחרו שמה בראגא הררי ונאספו פלשתים לחיה ¹¹
 ותהי-שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני
 פלשתים : ויתיצב בתוד-החלקה ויצילה ויד את-פלשתים ¹²
 ויעש יהוה תשועה גדולה : וירדו שלשים מהשלשים ¹³
 ראש ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מערת עדלם וחירת
 פלשתים חנה בעמק רפאים : ודוד אז במצודה ומצב ¹⁴

הענינו קרי v. 8. כנ"א מנוד v. 6. קסץ כו"ק v. 1. XXIII. מנדל קרי v. 51.
 ואחריו קרי v. 11. הנבדלים ק" ודוד קרי ריו ק" v. 9. אחת קרי v. 8.
 שלשה קרי v. 13.

טו פלשתים אז בית לחם : ויתאנה דוד ויאמר מי ישקני לים
 מבאר בית-לחם אשר בשער : ויבקעו שלשת הנגברים
 במחנה פלשתים וישאבו-מים מבאר בית-לחם אשר בשער
 וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבה לשתותם ויסד אתם
 ליהוה : ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים
 ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת
 הנגברים : ואבישי אחי ו יואב בן-צרויה הוא
 ראש השלשי והוא עזר את-חניתו על-שלש מאות חלל
 ולושם בשלשה : מן-השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר
 כ ועד-השלשה לא-בא : ובניהו בן-יהוידע בן-
 איש-חזי רב-פעלים מקבצאל הוא הכה את-שני אראל
 מואב והוא ירד והכה את-האריה בתוד הבאר בנום
 השלג : והוא הכה את-איש מצרי אשר מראה וביד המצרי
 חנית וירד אליו בשבט ויגזל את-החנית מיד המצרי ויחרגהו
 בחניתו : אלה עשה בניהו בן-יהוידע ולושם בשלשה
 הנגברים : מן-השלשים נכבד ואל-השלשה לא-בא ²³
 וישמחו דוד אל-משמעתו : עשהאל אחי-יואב ²⁴
 כה בשלשים אלחנן בן-דודו בית לחם : שמה
 הקרדי אליקא הקרדי : חלץ הפלטי עזרא בן-
 עקש התקעי : אביעזר הענתתי מבני החשתי :
 צלמון האחתי מהרי הנטפתי :
 חלב בן-בענה הנטפתי אתי בן-ריבי מנבעת בני בנימן :
 בניהו פרעתני הדי מנחלי געש :
 אבי-עלבון הערבתי עומות הברחמי :
 אלוחבא השעלבני בני משן יהונתן : שמה
 הקרדי אחיאם בן-שרר הארדי : אליפלט בן-
 אחספי בן-המעכתי אליעם בן-אחיתפל הגלני :
 חצרו הפרמלי פערי הארבי : ונאל בן-
 נתן מצבה בני הנדי : צלק העמוני נחרי ³⁶

היל קרי v. 20. השלשה קרי v. 18. מבר קרי v. 15.
 הצרי קרי v. 35. איש קרי v. 21. הכר קרי הארי קרי v. 20.

הבאתי נשאי כלי יואב בן צרויה : ערא 37
היתרי קרב היתרי : אוריה החתי כל שלשים 38
ושבעה :

ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסקת את דוד בהם כד א
לאמר לד מנה את ישראל ואת יהודה : ויאמר המלך 2
אל יואב ושר החיל אשר אתו שוטף נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתיו את מספר
העם : ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם 3
בהם ובהם מאה פעמים ועני אדני המלך ראות ואדני
המלך למה חפץ בדבר הזה : ויחזק דבר המלך אל יואב 4
ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד
את העם את ישראל : ויעברו את הירדן ויחזו בערוער ה 5
ומין העיר אשר בתוך הפחל הגד ואל יעזר : ויבאו הנלעדה 6
ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יעו וסביב אל צידון :
ויבאו מבצר צר וכל ערי החתי והפניעני ויצאו אל גב 7
יהודה באר שבע : וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה 8
חדשים ועשרים יום וירושלם : ויתן יואב את מספר מפקד 9
העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל
שלף קרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש : ונד לב 10
דוד אתו אתריכו ספר את העם
ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את עני עבדך כי נספלתי מאד : ויגס דוד 11
בבקר ודבר יהוה הוה אל גד הנביא
הוה דוד לאמר : הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה 12
שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך :
ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים 13
רעב ו בארץ ואם שלשה חדשים גסך לפני צדיק והוא
לדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה
מה אשיב שלחי דבר : ויאמר דוד אל גד 14

פסקא באמצע פסוק XXIV. v. 10. יתר י" 36. v.
פסקא באמצע פסוק v. 11.

צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כיריבים רחמיו וביד אדם
10 אל אפלה : ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש :
16 וישלח ידו המלך וירושלם לשחתה וינחם יהוה אל
הרעה ויאמר למלך המשיחית בעם רב עתה הרר ידך
ומלאך יהוה הוה עם גרון הארונה היבסי :
17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו ואת המלך ו המכה בעם
ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה
18 עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי : ויבא גד
אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקס ליהוה מזבח
19 בגרון ארונה היבסי : ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה
כ יהוה : וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים
עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה :
21 ויאמר ארונה מרוע בא אדני המלך אל עבדך ויאמר
דוד לקנות מעמך את הגרון לבנות מזבח ליהוה ותעצר
22 המנפה מעל העם : ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרעים וכלי הבקר
23 לעצים : הכל נתן ארונה המלך למלך
24 ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצה : ויאמר
המלך אל ארונה לא ביקנו אקנה מאותך במחיר ולא
אעלה ליהוה אלקי עלות חנם ויקן דוד את הגרון ואת
כה הבקר בכסף שקלים חמשים : ויבן שם דוד מזבח ליהוה
ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המנפה מעל
ישראל :

בעניו ק" 22. v. ארונה קרי 18. v. הארונה ק" 16. v. רחמיו קרי 14. v.
פסקא באמצע פסוק v. 23.

פסוק הנסוקים על זה הספר אלף וחמש מאות ושישה וסימט אשרו חסוק
סדריו ליד וסימט פותח את ירך והציו לאשה על מרבק :

מלכים א :

והמלך דוד זמן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס א
לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה
בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך
וחס לאדני המלך : ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל
וימצאו את-אבישג השונמית ויבאו אתה למלך : והנערה
יפה עד-מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא
ידעה : ואדניגה בן-חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש
לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו : ולא-עצבו
אביו מקומו לאמר מדוע פכה עשית וגם-הוא טוב-תאר
מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום : ויהיו דבריו עם יואב
בן-צרויה ועם אביתר הכהן ויעורו אחרי אדניגה : וצדוק
הכהן ובניהו בן-יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים
אשר לדוד לא היו עם-אדניגהו : ויזבח אדניגהו צאן וכקר
ומריא עם אבן הזחלת אשר-אצל עזר הגל ויקרא את-
כל-אחיו בני המלך ולכל-אנשי יהודה עבדי המלך : ואת-
נתן הנביא ובניהו ואת-הגבורים ואת-שלמה אחיו לא
קרא : ויאמר נתן אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר הלו
שמעת כי מלך אדניגהו בן-חגית ואדניגו דוד לא ידע :
ועתה לכי איעצד נא עצה ומלטי את-נפשך ואת-נפש
בגד שלמה : לכי ובאי אל-המלך דוד ואמרת אליו
הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה בגד
ומלך אחרי והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך אדניגהו :
הנה עודך מדברת שם עם-המלך ואני אבוא אחריך

הפסרת היי שרה 1.

בנ"א יחס

טו ומלאתי את-דברך : ותבא בת-שבע אל-המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את-המלך :
16 ותקד בת-שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה-לך :
17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי-
18 שלמה בגד ומלך אחרי והוא ישב על-כסאי : ועתה הנה
19 אדניגה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת : ויזבח שור
ומריא-וצאן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן
כ ויאב שר הצבא ושלמה עבדך לא קרא : ואתה אדני
המלך עני כל-ישראל עלך להניד להם מי ישב על-כסא
21 אדני-המלך אחרי : והיה כשכב אדני-המלך עם-אביתר
22 והייתי אני ובני שלמה חטאים : והנה עודנה מדברת
23 עם-המלך ונתן הנביא בא : ויגידו למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על-אפיו ארצה :
24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניגהו ומלך אחרי
כה והוא ישב על-כסאי : כי יגרד היום ויזבח שור ומריא-
וצאן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והגם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניגהו :
26 ולי אני-עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן-יהוידע ושלמה
27 עבדך לא קרא : אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הנה
ולא הודעת את-עבדך מי ישב על-כסא אדני-המלך
28 אחרי : ויען המלך דוד ויאמר קראו-לי לבת-שבע ותבא
29 לפני המלך ותעמד לפני המלך : וישבע המלך ויאמר
ל-חיהוה אשר-פדה את-נפשי מפל-צרה : כי כאשר נשבעתי
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה בגד ומלך אחרי
31 והוא ישב על-כסאי תחתיו כי כן אעשה היום הזה : ותקד
בת-שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
32 המלך דוד לעלם : ויאמר המלך דוד קראו-
לי לצדוק הכהן ונתן הנביא ולבניהו בן-יהוידע ויבאו
לפני המלך : ויאמר המלך להם קחו עמכם את-עבדתי
אדניכם והרכבתם את-שלמה בני על-הפרדה אשר-לי

עבדך קרי 27.

עד כאן 31.

והורדתם אתו על-גחון : ומשח אתו שם צדוק הכהן 34
 ונתן הנביא למלך על-ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם
 יהי המלך שלמה : ועליתם אחריו ובא וישב על-כסאי לה
 והוא ומלך פתחי ואתו צויתי להיות נגיד על-ישראל ועל-
 יהודה : וישע בניהו בן-יהוידע את-המלך ויאמר : אמן בן 36
 יאמר יהוה אלהי אדני המלך : כאשר היה יהוה עם-אדני 37
 המלך בן יהוה עם-שלמה ויגדל את-כסאו מכסא אדני
 המלך דוד : ויגד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן 38
 יהוידע והפרתו והפלתו וירכבו את-שלמה על-פרדת המלך
 דוד וילכו אתו על-גחון : ויקח צדוק הכהן את-קרן השמן 39
 מן-האהל ומשח את-שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל-
 העם יהי המלך שלמה : ויעלו כל-העם אחריו והעם מ
 מחללים בחללים ושמתים שמתה גדולה ותבקע הארץ
 בקולם : וישמע אדניהו וכל-הקראים אשר אתו והם כלו 41
 לאכל וישמע יואב את-קול השופר ויאמר מדוע קול-הקריה
 הזוה : עודנו מדבר והנה ונתן בן-אביתר הכהן בא 42
 ויאמר אדניהו בא כי איש תיל אתה וטוב תבשר : וישע 43
 ונתן ויאמר לאדניהו אכל אדנינו המלך דוד המלך את-
 שלמה : וישלח אתו-המלך את-צדוק הכהן ואת-נתן 44
 הנביא ובניהו בן-יהוידע והפרתו והפלתו וירכבו אתו על
 פרדת המלך : ומשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך מה
 בניהו ויעלו משם שמתים ותהם הקריה הוא הקול אשר
 שמעתם : וגם ישב שלמה על כסא המלוכה : וגם-באו 46 47
 עבדי המלך לברך את-אדנינו המלך דוד לאמר ייטיב
 אלהיך את-ישם שלמה משמך ויגדל את-כסאו מכסאך
 וישתחו המלך על-המשכב : וגם-ככה אמר המלך ברוך 48
 יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על-כסאי ועני
 ראות : ויחרדו ויגמו כל-הקראים אשר לאדניהו וילכו 49
 איש לדרך : ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק נ
 בקרנות המזבח : ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא 51

איהים ק" 47. יחה קרי 87. אל ק" 33. v

את-המלך שלמה והנה אהו בקרנות המזבח לאמר
 ישבע-לי כיום המלך שלמה אם-ימית את-עבדו בחרב :
 52 ויאמר שלמה אם יהיה לבן-חיל לא-יפל משערתו ארצה
 53 ואם-דעה תמצאו בו ומת : וישלח המלך שלמה ויודעהו
 מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמרו לו שלמה
 לך לביתה :
 2 א ב ויקרבו וימידוד למות ויצו את-שלמה בנו לאמר : אנכי
 3 הלא בדרך כל-הארץ וחזקת והיית לאיש : ושמרת את-
 משמרתו והנה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו מצותיו
 ומשפטיו ועדותיו כפתיב בתורת משה למען תשפיל את
 4 כל-אשר תעשה ואת כל-אשר תכנה שם : למען יקום
 יהוה את-דברו אשר דבר עלי לאמר אם-ישמרו בניך את-
 דרכם ללכת לפני באמת בכל-לבכם ובכל-נפשם לאמר
 ה לא-יכרת לך איש מעל כסא ישראל : וגם אתה ידעת
 את אשר-עשה לי יואב בן-צרויה אשר עשה לשני-שרי
 צבאות ישראל לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר ויהרגם
 וישם דמי-מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
 6 בכתו ויבגעלו אשר ברנליו : ועשית כחכמתך ולא-תורד
 7 שיבתו בשלם שאל : ולבני ברזל הנלעדי
 תעשה-חסד והיו באכלי שלחנה פירכו קרבו אלי בברתי
 8 מפני אבשלום אחיך : והנה עמד שמע דוגרא בן-הימני
 מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתו מחגים והוא-
 ירד לקראתי הנהו ואשבע לו ביהוה לאמר אם-אמיתך
 9 בחרב : ועתה אל-תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את
 י אשר תעשה-לו והורדת את-שיבתו בדם שאל : וישכב
 11 דוד עם-אבתו ויקבר בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד
 על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
 12 מלך שלשים ושלש שנים : ושלמה ישב על-כסא דוד אביו
 13 ותכן מלכתו מאד : ויבא אדניהו בן-חנית
 אל-בת-שבע אם-שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום :

הפסרת וחי יעקב 1. v. ער כאן 12. v.

וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֱלֹהִים וַתֹּאמֶר דָּבָר : וַיֹּאמֶר אֶת יְדֹעַת כִּיר 14 טו
 לִי הֵיטֵתָה הַמְלוּכָה וְעָלִי שָׁמוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל פְּנִיָּהֶם לַמֶּלֶךְ וַתִּסָּב
 הַמְלוּכָה וַתְּהִי לְאַחִי כִּי מִיְהוָה הִיטֵתָה לוֹ : וְעַתָּה שְׂאֵלָה 16
 אַחַת אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאַתָּה אֶל־תִּשְׁבִּי אֶת־פָּנָי וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 דָּבָר : וַיֹּאמֶר אֲמַרְיֵנָא לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא־יָשִׁיב אֶת־
 פָּנָיָהּ וַיִּתֵּן־לִי אֶת־אַבְיִשָׁג הַשֹּׁנְמִית לְאִשָּׁה : וַתֹּאמֶר בַּת־ 17
 שִׁבְעָ טוֹב אֲנֹכִי אֲדַבֵּר עִלְיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ : וַתִּבֹּא בַת־שִׁבְעָ 18
 אֶל־הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה לְדַבֵּר־לוֹ עַל־אֲדֹנָיָהּ וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לִקְרֹאתָהּ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּאוֹ וַיִּשֶׂם כִּסֵּא לְאִם הַמֶּלֶךְ וַתִּשָּׁב 19
 לִימִינוֹ : וַתֹּאמֶר שְׂאֵלָה אַחַת קִטְנָה אֲנֹכִי שְׂאֵלָת מֵאַתָּה כ
 אֶל־תִּשָּׁב אֶת־פָּנָי וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׂאֵלִי אֲמִי כִּי לֹא־אָשִׁיב
 אֶת־פָּנָיָהּ : וַתֹּאמֶר יְתֵן אֶת־אַבְיִשָׁג הַשֹּׁנְמִית לְאֲדֹנָיָהּ 21
 אַחֲרָיָה לְאִשָּׁה : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלִמָּה אֶת־ 22
 שְׂאֵלָת אֶת־אַבְיִשָׁג הַשֹּׁנְמִית לְאֲדֹנָיָהּ וְשְׂאֵלִי־לוֹ אֶת־הַמְלוּכָה
 כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ וְלֹא־בִיתָר הַכֹּהֵן וְלוֹיֹאֲב בֶן־ 23
 צְרוּיָה : וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה בַּיהוָה לֵאמֹר 24
 כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי בִנְפֹשׁוֹ דָּבָר אֲדֹנָיָהּ
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה : וְעַתָּה חִי־יְהוָה אֲשֶׁר הִכִּינִי וַיִּוָּשִׁיבֵנִי 25
 עַל־כִּסֵּא דָוִד אָבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה־לִּי בֵּית כְּאֲשֶׁר דָּבָר כִּי הָיוּ
 יוֹמֵת אֲדֹנָיָהּ : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה בֶּן־בְּנֵיָהּ בּוֹ־יְהוֹדָע כַּח 26
 וַיִּפְנַע־בוֹ וַיָּמָת : וְלֹא־בִיתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ
 עֲנֵתָת לָךְ עַל־שְׂדֵיךָ כִּי אִישׁ מוֹת אָתָּה וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא
 אֲמִיתֶךָ כִּי־נִשְׂאֵת אֶת־אֲרוֹן אֲדֹנָי יְהוָה לְפָנָי דָּוִד אָבִי וְכִי 27
 הִתְעַנִּית בְּכָל אֲשֶׁר־הִתְעַנָּה אָבִי : וַיִּגְרַשׁ שִׁלְמָה אֶת־
 אֲבִיתָר מִהַיּוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלְא אֶת־דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר
 עַל־בֵּית עָלִי בְּשִׁלְחָה : וְהַשְּׂמֵעָה בָּאָה עַד־יוֹאֲב 28
 כִּי יוֹאֲב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנָיָהּ וְאַחֲרֵי אֲבִישָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיִּגַּם
 יוֹאֲב אֶל־אֶהָל יְהוָה וַיִּחַזַּק בְּמַקְרָנֹת הַמִּזְבֵּחַ : וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ 29
 שִׁלְמָה כִּי גָם יוֹאֲב אֶל־אֶהָל יְהוָה וְהִנֵּה אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח
 שִׁלְמָה אֶת־בְּנֵיָהּ בּוֹ־יְהוֹדָע לֵאמֹר לָךְ פָּנַע־בוֹ : וַיָּבֹא ל

בְּנֵיהוּ אֶל־אֶהָל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ צֹא
 וַיֹּאמֶר : לֹא כִּי־פָּה אָמוֹת וַיֵּשֶׁב בְּנֵיָהּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר 31
 לֵאמֹר כֹּה־דָבָר יוֹאֲב וְכֹה עָנִי : וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה
 כְּאֲשֶׁר דָּבָר וּפְנַע־בוֹ וּקְבַרְתוּ וְהִסִּירְתָּ וְדָמֵי חַטָּם אֲשֶׁר שָׁפַד
 32 יוֹאֲב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי : וְהַיָּשִׁיב יְהוָה אֶת־דָּמוֹ עַל־
 רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּנַע בְּשִׁנְי־אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וַיְהַרְגֵם
 בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדַע אֶת־אֲבִנְר בֶּן־נֹר שֶׁר־צָבָא וְיִשְׂרָאֵל 33
 וְאֶת־עַמְשָׂא בֶן־יִתְר שֶׁר־צָבָא וְהוֹדָה : וְשָׁבוּ דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ
 יוֹאֲב וּבְרֹאשׁ יָרְעוּ לְעַלְם וּלְדָוִד וּלְזָרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יְהוָה 34
 שְׁלוֹם עַד־עוֹלָם מִעַם יְהוָה : וַיַּעַל בְּנֵיָהּ בּוֹ־יְהוֹדָע וַיִּפְנַע־
 לוֹ בּוֹ וַיִּמְתְּחוּ וַיִּקְבְּר בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר : וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנֵיָהּ 35
 בּוֹ־יְהוֹדָע תַּחְתּוֹ עַל־הַצָּבָא וְאֶת־צְדוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ
 36 תַּחַת אֲבִיתָר : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי
 וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה־לֶךָ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם וַיִּשְׁבַּתָּ שֵׁם וְלֹא־תִצָּא
 37 מִשָּׁם אָנָּה וְאָנָּה : וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ וְעִבְרַתְךָ אֶת־נְחַל
 קְדְרוֹן יָדַע תִּדַּע כִּי מוֹת תָּמוּת דָּמָה יְהוָה בְּרֹאשֶׁךָ :
 38 וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כְּאֲשֶׁר דָּבָר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כּוֹ
 יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיֵּשֶׁב שִׁמְעִי בִירוּשָׁלַם יָמִים רַבִּים :
 39 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרַחוּ שְׁנַי־עַבְדִּים לְשִׁמְעִי אֶל־
 אֲכִישׁ בֶּן־מַעֲכָה מֶלֶךְ גֵּת וַיִּגִּידוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עַבְדֶּיךָ
 מִבְּנֵי גֵת : וַיִּקָּם שִׁמְעִי וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חֲמָרוֹ וַיֵּלֶךְ נִתְּה אֶל־אֲכִישׁ
 לְבַקֵּשׁ אֶת־עַבְדָּיו וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֹא אֶת־עַבְדָּיו מִגֵּת :
 41 וַיִּגַּד לְשִׁלְמָה כִּי־הִלֵּךְ שִׁמְעִי מִירוּשָׁלַם גֵּת וַיֵּשֶׁב :
 42 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא הִשְׁבַּעְתִּיךָ
 בַּיהוָה וְאָעַד בְּךָ לֵאמֹר בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהִלַּכְתָּ אָנָּה וְאָנָּה יָדַע
 תִּדַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת וַתֹּאמֶר אֵלָיו טוֹב הַדָּבָר שִׁמְעִי :
 43 וּמִדּוֹעַ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת שְׁבַעַת יְהוָה וְאֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־
 44 צִוִּיתִי עִלְיָה : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי אָתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל־
 הָרָעָה אֲשֶׁר יָדַע לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהַיָּשִׁיב יְהוָה
 מַה אֶת־רַעְתְּךָ בְּרֹאשֶׁךָ : וְהַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה בְּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יְהִיָּה

נכוז לפני יהוה עד-עולם : ויצו המלך את-בניהו בן-יהוידע
 ויצא ויפגעבו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה :
 ויתחתן שלמה את-פרעה מלך מצרים ויקח את-בת-נ א
 פרעה וביאה אל-עיר דוד עד בלתו לבנות את-ביתו
 ואת-בית יהוה ואת-חומת וירושלם סביב : רק העם 2
 מזבחים בזמנות כי לא-נבנה בית לשם יהוה עד הימים
 ההם : ויאהב שלמה את-יהוה ללכת בחקות דוד 3
 אביו רק בזמנות הוא מזבח ומקטיר : וילך המלך גבענה 4
 לזבח שם כיהיא הבמה הגדולה אלף עלות עלה שלמה
 על המזבח ההוא : בנבעון נראה יהוה אל-ה
 שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתה-לך :
 ויאמר שלמה אתה עשית עם-עבדך דוד אבי חסד גדול 6
 כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך
 ותשמר-לו את-החסד הגדול הזה ותתן-לו בן ישב על-כסאו
 כיום הזה : ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את-עבדך 7
 תחת דוד אבי ואנכי גער קטן לא אדע צאת ובא : ועבדך 8
 בתוך עמך אשר בחרת עם-רב אשר לא-ימנה ולא יספר
 מרב : ונתת לעבדך לב שמע לשפט את-עמך להבין בין- 9
 טוב לרע כי מי יוכל לשפט את-עמך הכבד הזה : ויטבי 10
 הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את-הדבר הזה : ויאמר 11
 אלהים אליו יען אשר שאלת את-הדבר הזה ולא-שאלת
 לך ימים רבים ולא-שאלת לך עשר ולא-שאלת נפש איבדך
 ושאלת לך הבין לשמע משפט : הנה עשיתי כדברך 12
 הנה ונתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא-היה לפניך
 ואחריו לא-יקום כמוך : וגם אשר לא-שאלת נתתי לך 13
 גם-עשר גם-כבוד אשר לא-היה כמוך איש במלכים כל-
 ימיה : ואם תלך בדרך-י לשמר חקי ומצותי כאשר הלך 14
 דוד אביך והארכתי את-ימיה : ויקץ שלמה 15
 והנה חלום ויבוא וירושלם ויעמד לפניו ארון ברית-יהוה

קמץ כ"ק. 7. v.

הפסוק סקן 15. v.

(472)

ויעל

ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל-עבדיו :
 אז תבאנה שתיים נשים זנות אל-המלך ותעמדנה 16
 לפניו : ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת 17
 ישבת בבית אחד ואלד עמך בבית : והיו ביום השלישי 18
 ללדתי ותלד גם-האשה הזאת ואנחנו נחדו איז-זר אתנו
 בבית זולתי שתיים-אנחנו בבית : וימת בן-האשה הזאת 19
 כ לילה אשר שכבה עליו : ותקם בתוך הלילה ותקח את-
 בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת-בנה המת 20
 השכיבה בחיקי : ואקם בבקר להיניק את-בני והנה-מת 21
 ואתבונן אליו בבקר והנה לא-היה בני אשר ילדתי :
 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנד המת וזאת 22
 אמרת לא כי בנד המת ובני החי ותדברנה לפני המלך :
 ויאמר המלך זאת אמרת זה-בני החי ובנד המת וזאת 23
 אמרת לא כי בנד המת ובני החי : ויאמר המלך קחו לי- 24
 כה חרב וביאוו החרב לפני המלך : ויאמר המלך גזרו את-
 הילד החי לשנים ותנו את-החצי לאחת ואת-החצי לאחת :
 ותאמר האשה אשר-בנה החי אל-המלך כי-ינכמרו רחמיך 26
 על-בנה ותאמר כי אדני תנו-לה את-הילוד החי והמת
 אל-תמיתהו וזאת אמרת גם-ליו גם-לך לא יהיה נזרו :
 ויען המלך ויאמר תנו-לה את-הילוד החי והמת לא תמיתהו 27
 הוא אמו : וישמעו כל-ישראל את-המשפט אשר שפט 28
 המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי-חכמת אלהים בקרב
 לעשות משפט :
 2 א ד ויהי המלך שלמה מלך על-כל-ישראל : ואלה
 3 השנים אשר-לו עזריהו בן-צדוק הפתן : אליהרר ואחיה
 4 בני שישא ספרים יהושפט בן-אחילוד המזכיר : ובניהו
 5 בן-יהוידע על-הצבא וצדוק ואביתר כהנים : ועזריהו בן-
 6 נתן על-הנצבים וזכור בן-נתן פתן רעה המלך : ואחישר
 7 על-הבית ואדנירם בן-עכבא על-המס : ולשלמה
 שנים-עשר נצבים על-כל-ישראל וכלפלו את-המלך ואת-

פתח כ"ק. 25. v.

פתח כ"ק. 6. v. IV.

(473)

ביתו

ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלל : ואלה שמותם 8
 בן-חור בן-אפרים : בן-דקר בן-מקץ ובשעלבים ובית שמש 9
 ואילון בן-תנן : בן-חסד בן-ארבות לו שכה וכל-ארץ י
 חפר : בן-אבננדב בן-נפת דאר טפת בת-שלמה היתה 11
 לו לאשה : בענא בן-אחילוד תענא ומגדו 12
 וכל-בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לזרעאל מבית
 שאן עד אכל מחולה עד מעבר ליקמעם :
 בן-גבר ברמת גלעד לו חות ואיר בן-מנשה אשר בגלעד 13
 לו חבל ארנב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח
 נחשת : אחינדב בן-עדא מתנימה : 14
 אחימעץ בנפתלי גם-הוא לקח את-בשמת בת-טו
 שלמה לאשה : בענא בן-חוישי באשר ובקלות : 16
 יהושפט בן-פרוח ביששכר : 17
 שמעי בן-אלא בבנימן : גבר בן-ארי בארץ 18 19
 גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד
 אשר בארץ : יהודה וישראל רבים בחול אשר-על-הים כ
 לרב אכלים ושתים ושמחים :
 ושלמה הנה מושל בכל-הממלכות מן-הנהר ארץ הא
 פלשתים ועד גבול מצרים מנשים מנחה ועבדים את-שלמה
 כל-ימי חייו : ויהי לחם-שלמה ליום אחד 2
 שלשים כר סלת וששים כר קמח : עשרה בקר בראים 3
 ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבוי ויחמור
 וברברים אבוקים : כיהוא רדה בכל-עבר הנהר מתפסח 4
 ועד-עזה בכל-מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל-
 עבריו מסביב : וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת ה
 נפנו ותחת תאנתו מן ועד-באר שבע כל ימי שלמה :
 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארזות סוסים 6
 למרכבו ושנים-עשר אלף פרשים : וכלכלו הנציבים 7
 האלה את-המלך שלמה ואת כל-הקרב אל-שלתו המלך-
 שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר : והישערים והתבן 8

לסוסים ולרכש יבאו אל-המקום אשר יהיה-שם איש
 9 במשפטו : ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה
 י הרבה מאד ורחב לב בחול אשר על-שפת הים : ותרב
 חכמת שלמה מחכמת כל-בני-קדם ומכל חכמת מצרים :
 11 ויחכם מכל-האדם מאיתו האזרחי והימן וכלכל ודרדע
 12 בני מחול ויהי-שמו בכל-הנזים סביב : וידבר שלשת
 13 אלפים משל ויהי שירו חמשה נאלף : וידבר על-העצים
 מן-הארץ אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר
 14 על-הבהמה ועל-העוף ועל-הרמש ועל-הדגים : ויבאו מכל-
 העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל-מלכי הארץ
 טו אשר שמעו את-חכמתו : וישלח חירם מלך-
 צור את-עבדיו אל-שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך
 תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד כל-הימים :
 16 17 וישלח שלמה אל-חירם לאמר : אתה ידעת
 את-דוד אבי פי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו
 מפני המלחמה אשר סבבהו עד תתייזהו אתם תחת
 18 כפות רגלו : ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן
 19 ואין פגע רע : והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי
 כ אשר דבר יהוה אל-דוד אבי לאמר בנה אשר אתן
 כ תחתיו על-כסאך הוא-יבנה תבית לשמי : ועתה צוה
 ויכרתו-לי ארזים מן-הלבנון ועבדי יהיו עם-עבדיך ושכר
 עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי ואתה ידעת כי אין
 21 בנו איש ידע לכרת-עצים בצדקים : ויהי
 בשמע חירם את-דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוד
 יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על-העם הרב הזה :
 22 וישלח חירם אל-שלמה לאמר שמעתי את אשר-שלחת
 אלי אני אעשה את-כל-הפצף בעצי ארזים ובעצי ברושים :
 23 עבדי ירדו מן-הלבנון ומה ואני אשימם דברות בים עד-
 המקום אשר-תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה
 24 תעשה את-הפצף לתת לחם ביתי : ויהי חירום נתן

לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל-חפציו : ושלמה נתן כח
 לחירם עשרים אלף כר חטים מפלת לביתו ועשרים כר
 שמן פתית כהיתן שלמה לחירם שנה בשנה :
 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר-לו ויהי שלם 26
 בין חירם ובין שלמה ויכתרו ברית שניהם : ויעל המלך 27
 שלמה מס מכל-ישראל ויהי הפס שלשים אלף איש :
 וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו 28
 כלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על-המס :
 ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף 29
 חצב בהר : לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על-המלאכה ל
 שלשת אלפים ושלש מאות הודים בעם העשים במלאכה :
 ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית 31
 אבני גזית : ויפסלו בני שלמה ובני חירם והגבלים ויכינו 32
 העצים והאבנים לבנות הבית :
 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני י א
 ישראל מארץ-מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש
 השני למלך שלמה על-ישראל ויבן הבית ליהוה : והבית 2
 אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארפו ועשרים
 רחבו ושלשים אמה קומתו : והאולם על-פני היכל הבית 3
 עשרים אמה ארפו על-פני רחב הבית עשר באמה רחבו
 על-פני הבית : ויעש לבית חלוני שקפים אטמים : ויבן 4 ה
 על-קיר הבית יצוע סביב את-קירות הבית סביב להיכל
 ולדביר ויעש צלעות סביב : היצוע התחתנה חמש באמה 6
 רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה
 רחבה פני מנרעות נתן לבית סביב הויצה לבלתי אהז
 בקירות הבית : והבית בהבנתו אבן שלמה מסע ובנה 7
 ומקבות והנרזן כל-כלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו :
 פתח הצלע התיכנה אל-פתח הבית הימנית ובלולים יעלו 8
 על-התיכנה ומן-התיכנה אל-השלשים : ויבן את-הבית 9

קטץ כ"ט v. 4 VI. מסץ בטרחה v. 31. הפטרת תרוסה v. 26. היצוע ק" v. 6. יצוע קרי v. 5.

ויכלהו ויסקן את-הבית נכים ושדרת בארזים : ויבן את-
 היצוע על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאהז את-הבית
 בעצי ארזים : ויהי דבר-יהוה אל-שלמה
 לאמר : הבית הזה אשר-אתה בנה אס-תלך בחקתי 12
 ואת-משפטי תעשה ושמרת את-כל-מצותי ללכת בהם
 וחקמתי את-דברי אהד אשר דברתי אל-דוד אביך :
 וישכנתי בתוך בני ישראל ולא אשוב את-עמי ישראל :
 ויבן שלמה את-הבית ויכלהו : ויבן את- 14 טו
 קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד-
 קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את-קרקע הבית בצלעות
 ברושים : ויבן את-עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות 16
 ארזים מן-הקרקע עד-הקירות ויבן לו מבית לדבר לקדש
 הקדשים : וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני :
 וארז אל-הבית פנימה מקלעת פקעס ופטורי צצים הפל 18
 ארו אין אבן נראה : ידביר בתוך-הבית מפנימה הכין
 לתתן שם את-ארזון ברית יהוה : ולפני הדביר עשרים
 אמה ארד ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפחו 21
 זהב סגור ויצף מזבח ארו : ויצף שלמה את-הבית
 מפנימה זהב סגור ויעבר ברתקות זהב לפני הדביר
 ויצפחו זהב : ואת-כל-הבית צפה זהב עד-תם כל-הבית 22
 וכל-המזבח אשר-לדביר צפה זהב : ויעש בדביר שני 23
 כרוכים עצי-שמן עשר אמות קומתו : וחמש אמות כנף 24
 הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר
 כה אמות מקצות כנפיו ועד-קצות כנפיו : ועשר באמה 25
 הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרוכים : קומת
 הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני : ויתן את-
 הכרוכים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את-כנפי הכרוכים
 ותגע כנף-האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
 וכנפיהם אל-תוך הבית נגעת כנף אל-כנף : ויצף את- 28
 הכרוכים זהב : ואת כל-קירות הבית מסב ו קלע פתוחי 29

ברתקות קרי v. 21. יתיר ו' v. 16. ע"כ v. 13. היציע ק" v. 10.

מקלעות כרובים ותמרות ופטריו צצים מלפנים ולחיצון :
 ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון : ואת פתח ל 31
 הדביר עשה דלתות עצי-שמן האיל מוזנות חמישית : ושתי 32
 דלתות עצי-שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות
 ופטריו צצים וצפה זהב ויניח על הכרובים ועל התמרות
 את הזהב : וכן עשה לפתח ההיכל מוזנות עצי-שמן 33
 מאת רבעית : ושתי דלתות עצי כרושים שני צלעים הדלת 34
 האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים : וקלע לה
 כרובים ותמרות ופטריו צצים וצפה זהב מישר על המחקה :
 וכן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת 36
 ארזים : בשנה הרביעת יסד בית יהוה בנחה זו : ובשנה 37
 האחת עשרה בנחה בול הוא החדש השמיני פלה הבית
 לכל הדביריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים :
 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את- 1 א
 כל-ביתו : וכן את-בית ויער הלבנון מאה אמה ארבו 2
 וחמישים אמה רחבו ושלישים אמה קומתו על ארבעה
 טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על-העמודים : וספו 3
 בארז מפעל על-הצלעת אשר על-העמודים ארבעים
 וחמשה חמשה עשר הטור : ושקפים שלשה טורים ומחזה 4
 אל-מחזה שלש פעמים : וכל-הפתחים והמוזות רבעים ה
 שקף ומול מחזה אל-מחזה שלש פעמים : ואת אולם 6
 העמודים עשה חמישים אמה ארבו ושלישים אמה רחבו
 ואולם על-פניהם ועמדים ועב על-פניהם : ואולם הפסא 7
 אשר ישפט-שם אולם המשפט עשה וספו בארז מהקרקע
 עד-הקרקע : וביתו אשר-ישב שם חצר האחרת מבית 8
 לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת-פרעה אשר
 לקח שלמה באולם הזה : כל-אלה אבנים יקרת במדות 9
 גזית מנררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד-השפחות
 ומחוץ עד-החצר הגדולה : ומיסד אבנים יקרות אבנים י
 גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות : ומלמעלה 11

כנ"א אולם VII v. 7. משפטיו קרוי v. 37.

12 אבנים יקרות כמדות גזית וארז : וחצר הגדולה סביב
 שלשה טורים גזית וטור כרתות ארזים ולחצר בית-יהוה
 13 הפנימית ולאם הבית : וישלח המלך שלמה
 14 ויקח את-חירם מצר : בראשה אלמנה הוא ממטה
 נפתלי ואביו איש-צרו חרש נחשת וימלא את-החכמה
 ואת-התבונה ואת-הרעת לעשות כל-מלאכה בנחשת ויבוא
 15 אל-המלך שלמה ויעש את-כל-מלאכתו : ויצר את-שני
 העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד
 16 וחוט שתיים-עשרה אמה יסב את-העמוד השני : ושתי
 כרתות עשה לתת על-ראשי העמודים מצק נחשת חמש
 אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת
 17 השנית : שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות
 לכתרת אשר על-ראש העמודים שבעה לכתרת האחת
 18 ושבעה לכתרת השנית : ויעש את-העמודים ושני טורים
 סביב על-השבכה האחת לכסות את-הכתרת אשר על-
 19 ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית : וכתרת אשר
 על-ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות :
 כ וכתרת על-שני העמודים גם-ממעל מלעמת הבטן אשר
 לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת
 21 השנית : ויקם את-העמודים לאלם ההיכל ויקם את-
 העמוד הימני ויקרא את-שמו יכין ויקם את-העמוד
 22 השמאלי ויקרא את-שמו בעז : ועל ראש העמודים מעשה
 23 שושן ותתם מלאכת העמודים : ויעש
 את-הים מוצק עשר באמה משפתו עד-שפתו ענל ו סביב
 וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב :
 24 ופקעים מתחת לשפתו ו סביב סבבים אתו עשר באמה
 מקפים את-הים סביב שני טורים הפקעים וצקים ביצקתו :
 כה עמד על-שני עשר בקר שלשה פנים ו צפונה ושלשה פנים
 ומה ושלשה ו פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים

קמז כרביע v. 18. הפסרת ויקהל כמנהג הספרדים v. 18. כנ"א ולא אלם v. 20.
 וקי קרוי v. 23. כז"ל v. 22. כנ"א לא אלם v. 21. השבכה ק" v. 20.

עליהם מלמעלה וכל-אחריהם ביתה : ועביו טפח ושפתו
 כמעשה שפת-כוס פרח שושן אלפים בת יכיל :
 ויעש את-המכונות עשר נחשת ארבע באמה ארך 27
 המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה :
 וזה מעשה המכונה מסגרות להם ומסגרת בין השלבים : 28
 ועל-המסגרות אשר בין השלבים אריות ו בקר וכרובים 29
 ועל-השלבים בן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות
 מעשה מורד : וארבעה אופני נחשת למכונה האחת ל
 וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לביר
 הכתפות יצקות מעבר איש ליות : ופיהו מבית לפתרת 31
 ומעלה באמה ופיה ענל מעשה-כן אמה וחצי האמה
 וגם-על-פיה מקלעות ומסגרותיהם מרבעות לא-עגלות :
 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים 32
 במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה : ומעשה 33
 האופנים כמעשה אופן המרובה ידותם ונביהם וחשיניהם
 וחשריהם הכל מוצק : וארבע כתפות אל ארבע פגות 34
 המכונה האחת מן-המכונה כתפיה : ובראש המכונה חצי לה
 האמה קומה ענל סביב ועל ראש המכונה ידיתה ומסגרותיה
 ממונה : ונפתח על-הלהת ידיתה ועל ומסגרותיה כרובים 36
 אריות ותמלת כמעט-איש וליות סביב : כנאת עשה את 37
 עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה :
 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל ו 38
 הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על-
 המכונה האחת לעשר המכונות : ויתן את-המכונות חמש 39
 על-פתח הבית מימין וחמש על-פתח הבית משמאלו ואת-
 הים נתן מפתח הבית הימנית קדמה ממול נגב :
 ויעש חירום את-הכירות ואת-היעים ואת-המזרקות מ
 ויכל חירום לעשות את-כל-המלאכה אשר עשה למלך
 שלמה בית יהוה : עמדים שנים ונלת הכתרת אשר-על- 41

פתח כז"ק v. 38. מסגרותיה קרו v. 36. ע"כ כז"ל v. 26.
 הפסרת ויקהל כסנהג אשכנזים והיא הפסרת פקודי כפי הכשרים v. 40.

ראש העמודים שנים והשבכות שנים לכפות את-שתי
 גלות הכתרת אשר על-ראש העמודים : ואת-הרמנים
 ארבע מאות לשתי השבכות שני-טורים רמנים לשבכה
 האחת לכפות את-שתי גלות הכתרת אשר על-פני העמדים :
 ואת-המכונות עשר ואת-הכירות עשרה על-המכונות : 43
 מה 44 ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים-עשר תחת הים : ואת-
 הסירות ואת-היעים ואת-המזרקות ואת כל-הפלים האהל
 אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט :
 בכפר הירדו יצקם המלך במעבה האדמה בין סבות ובין 46
 צרחו : וינה שלמה את-כל-הפלים מרב מאד מאד לא 47
 נחקר משקל הנחשת : ויעש שלמה את כל-הפלים אשר 48
 בית יהוה את מזבח הזהב ואת-השלחן אשר עליו להם
 הפנים זהב : ואת-המנרות חמש מימין וחמש משמאל 49
 לפני הדביר זהב סגור והפרח והגלת והמלקחים זהב :
 והספורת והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב
 סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי
 הבית להיכל זהב : ותשלם כל-המלאכה 51
 אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את-קדשיו
 דוד אביו את-הכסף ואת-הזהב ואת-הפלים נתן באצרות
 בית יהוה :

א ח אז וקהל שלמה את-זקני ישראל ואת-כל-ראשי המטות
 נשיאי האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה וירושלם
 להעלות את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון : ויקהלו
 אל-המלך שלמה כל-איש ישראל בירח האונינים כחג הוא
 החדש השביעי : ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים
 את-הארון : ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-
 כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים :
 והמלך שלמה וכל-עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני
 הארון מנזחים צאן ובקר אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב :

הפסרת פקודי כסנהג אשכנזים v. 51. ע"כ v. 50. האלה קרו v. 45.
 הפסרת יום שני של סוכות VIII. v. 2.

ויבאו הכהנים את-ארוֹן ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר ⁶
 הבית אל-קדש הקדשים אל-תחת כנפי הפרוכים : כי ⁷
 הפרוכים פרשים כנפים אל-מקום הארוֹן ויָסְכוּ הפרוכים
 על-הארוֹן ועל-בדיו מלמעלה : ויֵאָרְכוּ הבדים ויראו ⁸
 ראשי הבדים מן-הקדש על-פני הדביר ולא יראו החוצה
 ויהיו שם עד היום הזה : אין בארוֹן רק שני לתות האבנים ⁹
 אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם-בני ישראל
 בצאתם מארץ מצרים : ויהי בצאת הכהנים מן-הקדש ¹⁰
 והענו מלא את-בית יהוה : ולא-יכלו הכהנים לעמד לשרת ¹¹
 מפני הענו כירמלא כבוד-יהוה את-בית יהוה :
 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל : בנה בניתי ¹²
 בית זבל לד מקון לשבתך עולמים : ויסב המלך את-פניו ¹³
 ויברך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל עמד : ויאמר ¹⁴
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
 ובידו מלא לאמר : מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את- ¹⁵
 ישראל ממצרים לא-בתרתי בעיר מכל שבטי ישראל
 לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על-עמי
 ישראל : ויהי עם-ללבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה ¹⁶
 אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל-דוד אבי וען אשר היה ¹⁷
 עם-לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם-לבבך :
 רק אתה לא תבנה הבית כי אם-בנד הוצא מתלציה ¹⁸
 הוא-יבנה הבית לשמי : ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ¹⁹
 ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר
 יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל : ואשם שם ²⁰
 מקום לארוֹן אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עם-אבותינו
 בהוציאנו אתם מארץ מצרים : ויעמד שלמה ²¹
 לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמים :
 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים מפעל ²²
 ועל-הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים
 לפניך בכל-לבם : אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר- ²³

ק"ב. 21. v.

כה דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת פיוס הזה : ועתה
 יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת
 לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני יושב על-כסא ישראל
 רק אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני פאשר הלכת
 לפני : ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת ²⁶
 לעבדך דוד אבי : כי האמנם יושב אלהים על-הארץ הנה
 השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כיר-הבית הזה אשר
 בניתי : ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי ²⁷
 לשמע אל-הרנה ואל-התפלל אשר עבדך מתפלל לפניך
 היום : להיות עינך פתחת אל-הבית הזה לילה ויום אל-
 המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל-התפלל אשר
 ליתפלל עבדך אל-המקום הזה : ושמעתי אל-תחנת עבדך
 ועמך ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע ²⁸
 אל-מקום שבתך אל-השמים ושמעתי וסלחת : את אשר ²⁹
 יחטא איש לרעהו ונשא-בו אלה להאלתו וכא אלה לפני
 מזבחת בבית הזה : ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת ³⁰
 את-עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק
 לתת לו בצדקתו : בהננה עמך ישראל לפני ³¹
 אויב אשר יחטאו-לך ושבנו אליך והודו את-שמך והתפללו
 והתחננו אליך בבית הזה : ואתה תשמע השמים וסלחת ³²
 לחטאת עמך ישראל והשבתם אל-האדמה אשר נתת
 לה לאבותם : בהעצר שמים ולא-יהיה מטר כי ³³
 יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך
 ומחטאתם ושובו כי תענם : ואתה תשמע השמים ³⁴
 וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את-הדוד
 הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצה אשר-נתתה
 לעמך לנתלה : רעב כיר-יהיה בארץ דבר כי ³⁵
 יהיה שדבון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר-לו אויבו
 בארץ שערו כל-נגע כל-מחלה : כל-תחנה ³⁶
 אשר תהיה לכל-האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו איש

v. 26. דברך קרי

v. 27. כנ"א וכלכלוך

39 נגע לבבו ופרש כפיו אל-הבית הזה : ואתה תשמע
 השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש בכל-דרכיו
 אשר תדע את-לבבו כיראתה ידעת לברך את-לבב כל-
 בני האדם : למען יראוהו כל-הימים אשר-הם חיים על-מ
 פני האדמה אשר נתתה לאבתינו : ונס אל-הנכרי אשר
 41 לא-מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך :
 כי ישמעון את-שמך הגדול ואת-ידך החזקה וזרעה הנטויה
 42 ובא והתפלל אל-הבית הזה : אתה תשמע השמים מכון
 שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליה הנכרי למען ידעון
 43 כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתה בעמך ישראל ולדעת
 כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתי : כי
 44 יצא עמך למלחמה על-איבו בברך אשר תשלחם והתפללו
 אלי-יהוה ברך העיר אשר בתרת בה והבית אשר-בנית
 לשמך : ושמעת השמים את-תפלתם ואת-תחנונם ועשית מה
 משפטם : כי חטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא
 46 ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל-ארץ
 האויב רחוקה או קרובה : והשיבו אל-לבים בארץ אשר
 47 נשבו-שם וישבו והתחנונו אליה בארץ שביהם לאמר חטאנו
 והענינו רשענו : וישבו אליה בכל-לבבם ובכל-נפשם בארץ
 48 אויביהם אשר-שבו אתם והתפללו אליה ברך ארצם אשר-
 נתתה לאבותם העיר אשר בתרת והבית אשר-בנית
 לשמך : ושמעת השמים מכון שבתך את-תפלתם ואת-
 49 תחנונם ועשית משפטם : וסלחת לעמך אשר חטאו-לך נ
 ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך ונתתם לרחמים לפני שביהם
 ורחמים : כי-עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך
 51 כור הפרזל : להיות עניד פתחת אל-תחנונת עבדך ואל-
 52 תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליה : כי
 אתה הברלתם לך לנחלה מפל עמי הארץ כאשר הברת
 ביד משה עבדך בהוציאת את-אבותינו ממצרים אדני
 54 יהוה : ויהי וכללות שלמה להתפלל אל-יהוה

הכמרת שמיני חג עצרת v. 54. בניתי קרי v. 48.

את כל-התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה
 35 זה מברך על-ברכיו וכפיו פרשות השמים : ויעמד ויברך את
 36 כל-קהל ישראל קול גדול לאמר : ברוך יהוה אשר נתן
 מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא-נפל דבר אחד
 57 מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו : יהו יהוה
 אלהינו עמנו כאשר הורה עם-אבותינו אל-יעזובנו ואל-
 58 ישחנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל-דרכיו ולשמר
 59 מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את-אבותינו : ויהיו
 דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל-יהוה
 אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
 60 ישראל דבר-יום ביומו : למען דעת כל-עמי הארץ כי
 61 יהוה הוא האלהים אין עוד : והיה לבבכם שלם עם יהוה
 62 אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה : והמלך
 63 וכל-ישראל עמו ובהים זבח לפני יהוה : ויזבח שלמה
 את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשירים ושנים
 אלה וצאן מאה ועשרים אלה ויחנכו את-בית יהוה המלך
 64 וכל-בני ישראל : ביום ההוא קדש המלך את-תוך החצר
 אשר לפני בית-יהוה כירעשה שם את-העלה ואת-המנחה
 ואת חלבי השלמים כירמזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן
 מהכיל את-העלה ואת-המנחה ואת חלבי השלמים :
 65 ויעש שלמה בעת-ההוא את-החג וכל-ישראל עמו קהל
 גדול מלבוא חמת ו עד-נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
 66 שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום : ביום השמיני
 שלח את-העם ויברכו את-המלך וילכו לאהליהם שמחים
 וטובי לב על כל-הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו
 ולישראל עמו :

א ט

ויהי בכללות שלמה לבנות את-בית יהוה ואת-בית
 המלך ואת כל-חשק שלמה אשר חפץ לעשות :
 2 וירא יהוה אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו
 3 בנבעון : ויאמר יהוה אליו שמעתי את-תפלתך ואת-

v. 66. ע"כ

תחנתה אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
 בנתה לשום שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-
 הימים : ואתה אם-תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם-
 לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיה תקי ומשפטו תשמר :
 והקמתי את-בסא ממלכתך על-ישראל לעלם כאשר דברתי ה
 על-דוד אביך לאמר לא-יפרת לך איש מעל בסא ישראל :
 אם-שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי
 חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם : והכרתי את-ישראל מעל פני האדמה
 אשר נתתי להם ואת-הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח
 מעל פני והיה ישראל למשל ולשנונה בכל-העמים : והבית
 הזה יהיה עליון כל-עבר עליו ישם ושרק ואמרו על-מה
 עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה : ואמרו על
 אשר עזבו את-יהוה אלהיהם אשר הוציא את-אבותם
 מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחו להם
 ויעבדום על-כן הביא יהוה עליהם את כל-הרעה הזאת :
 והיה מקצה עשרים שנה אשר-בנה שלמה י
 את-שני הבתים את-בית יהוה ואת-בית המלך : חירם
 מלך-צד נשא את-שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובוהב
 לכל-הפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עור בארץ
 הגליל : ויצא חירם מצר לראות את-הערים אשר נתן-לו
 שלמה ולא ישרו בעיניו : ויאמר מה הערים האלה אשר-
 נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד תיום הנה :
 וישלח חירם למלך מאה ועשרים כפר זהב :
 וזה דבר-הפס אשר-העלה המלך שלמה לבנות את-בית
 יהוה ואת-ביתו ואת-המלוא ואת חומת ירושלם ואת-החצר
 ואת-מגדו ואת-גזר : פרעה מלך-מצרים עלה וילכד את-
 גזר וישרפה באש ואת-הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה
 שלמים לבתו אשת שלמה : ויבן שלמה את-גזר ואת-
 בית חרן תחתון : ואת-בעלת ואת-תמר במדבר בארץ : 18

תדמר קרי v. 18. קמץ ב"ק v. 17. אשתחוו קרי v. 9. ואת (486)

19 ואת כל-ערי המספנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרקב
 ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות
 ב ירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשתלו : כל-העם הנותר
 מן-האמרי חקתי הפרו חתני והיבוסים אשר לא-מבני
 21 ישראל המה : בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר
 לא-יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס-עבד עד
 22 תיום הנה : ומבני ישראל לא-נתן שלמה עבד ביהם
 אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו :
 23 אלה ושרי הנצבים אשר על-המלאכה לשלמה
 24 חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה : אך
 בת-פרעה עלתה מעיר דוד אל-ביתה אשר בנה-לה אז בנה
 כה את-המלוא : והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות
 ושלמים על-המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר
 26 לפני יהוה ושלם את-הבית : ואני עשה המלך שלמה
 בעציון-גבר אשר את-אילות על-שפת ים-סוף בארץ אדום :
 27 וישלח חירם באני את-עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם
 28 עבדי שלמה : ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע-מאות
 ועשרים כפר ויבאו אל-המלך שלמה :
 א י ומלכת-שבא שמעת את-שמע שלמה לשם יהוה ותבא
 2 לנסתו בחידות : ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים
 נשאים בשמים וזהב רב-מאד ואבן יקרה ותבא אל-שלמה
 3 ותדבר אליו את כל-אשר היה עם-לבבה : ויגד-לה
 שלמה את-כל-דבריה לא-היה דבר נעלם מן-המלך אשר
 4 לא הגיד לה : ותרא מלכת-שבא את כל-חכמת שלמה
 ה והבית אשר בנה : ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד
 משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה
 6 ולא-היה בה עוד רוח : ותאמר אל-המלך אמת הנה
 7 הדבר אשר שמעתי בארצי על-דבריה ועל-חכמתה : ולא-
 האמנתי לדברים עד אשר-באתי ותראינה עיני והנה לא-
 הגד-לי החצי הוספת חכמה וטוב אל-השמועה אשר
 8 שמעתי : אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך

תמיד (487)

9 תמיד השמעים את-חכמתך : יהי יהוה אלהיך ברוד אשר
 חפץ בד לתתך על-כסא ישראל באהבת יהוה את-ישראל
 לעלם וישומך למלך לעשות משפט וצדקה : ותמו למלך י
 מאה ועשרים : כפר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה
 לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר-נתנה מלפת-שבא
 למלך שלמה : וגם אני חירם אשר-נשא זהב מאופיר 11
 הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה : ויעש 12
 המלך את-עצי האלמנים מסעד לבית-יהוה ולבית המלך
 וכפרות ונבלים לשרים לא-בא כן עצי אלמנים ולא נראה
 עד היום הזה : והמלך שלמה נתן למלפת-שבא את-כל- 13
 חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתת לה כנד המלך שלמה
 ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה : ויהי משקל 14
 הזהב אשר-בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים
 ושש כפר זהב : לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל- 15
 מלכי הערב ופחות הארץ : ויעש המלך שלמה מאתים 16
 צנה זהב שחוט שש-מאות זהב יעלה על-הצנה האחת :
 ושלש-מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגנים זהב יעלה על- 17
 המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון : ויעש המלך 18
 כסא-שן גדול ויצפהו זהב מופז : שש מעלות לכסה 19
 וראש עגול לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל-מקום
 השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות : ושנים עשר כ 20
 אריות עמדים שם על-שש המעלות מזה ומזה לא-נעשה
 כן לכל-ממלכות : וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל 21
 כלי בית-יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי
 שלמה למאומה : כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם 22
 אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף
 שנהבים וקפים ותכנים : ויגדל המלך שלמה מכל מלכי 23
 הארץ לעשר ולחכמה : וכל-הארץ מבקשים את-פני שלמה 24
 לשמע את-חכמתו אשר-נתן אלהים בלבו : והמה מביאים כח
 איש מנחתו כלי-כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים

26 סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה : ויאסף
 שלמה רכב ופרשים ויהיו-לו אלה וארבע-מאות רכב ושנים-
 עשר אלה פרשים וינחם בערי הרב ועם-המלך בירושלם :
 27 ויתן המלך את-הכסף בירושלם פאבנים ואת הארזים
 28 נתן כשקמים אשר-בשפלה לרב : ומוצא הסוסים אשר
 לשלמה ממצרים ומקנה סחרי המלך יקחו מקנה במקור :
 29 ותעלה ותצא מרפבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס
 בחמישים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ולמלכי ארם בידם
 יצאו :

א יא

1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת-בת-פרעה
 2 מואביות עמוניות אנמית צדנית חתית : מו-הגונים אשר
 אמר-יהוה אל-בני ישראל לא-תבאו בהם והם לא-יבאו
 בכם אכן ושו את-לבבכם אחרי אלהיהם בהם רבק שלמה
 3 לאהבה : ויהיו-לו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש
 4 מאות וישו נשיו את-לבו : ויהי לעת זקנת שלמה נשיו
 הטו את-לבבו אחרי אלהים אחרים ולא-היה לכוו שלם
 ה עם-יהוה אלהיו כל-כב דניד אביו : וילך שלמה אחרי
 6 עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים : ויעש
 שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה דניד אביו :
 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב
 8 בהר אשר על-פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון : וכן
 עשה לכל-נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן :
 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי-נטה לכוו מעם יהוה אלהי ישראל
 י הנראה אליו פעמים : וצנה אליו על-הדבר הזה לבלתי-
 לקת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צנה יהוה :
 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה-נאת
 עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע
 12 את-הממלכה מעליך ונתתיה לעבדה : אד-בימיך לא
 13 אעשנה למען דנד אביך מיד בנה אקרענה : רק את-כל-
 הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנה למען דנד עבדי

14 וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי : וַיָּקָם יְהוָה וּשְׁטָן
 לְשַׁלְמָה אֶת הַדָּד הָאֲדָמִי מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ הוּא בְּאֲדָוִם : וַיְהִי טו
 בְהַיּוֹת דָּוִד אֶת-אֲדָוִם בְּעֹלוֹת יוֹאָב שֶׁר הַצָּבָא לְקַבֵּר אֶת-
 הַחַלְלִים וַיָּדַד כָּל-זָכָר בְּאֲדָוִם : כִּי-שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב-שָׁם 16
 יוֹאָב וְכָל-יִשְׂרָאֵל עַד-הַכְרִית כָּל-זָכָר בְּאֲדָוִם : וַיִּבְרַח אֲדָר 17
 הוּא וְאֲנָשִׁים אֲדָמִיִּים מֵעַבְדֵי אָבִיו אֲתוּ לָבוֹא מִצָּרִים וְהַדָּד
 גַּעַר קָטָן : וַיָּקָמוּ מִמֶּדִּין וַיָּבֹאוּ פֶּאֶרֹן וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים עִמָּם 18
 מִפֶּאֶרֹן וַיָּבֹאוּ מִצָּרִים אֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וַיִּתְּנוּ-לוֹ בֵּית
 וְלֶחֶם אָמַר לוֹ וְאַרְצָן גַּמֹּן לוֹ : וַיִּמְצָא הַדָּד חֹן בְּעֵינֵי פְרַעֲה 19
 מְאֹד וַיִּתֵּן-לוֹ אִשָּׁה אֶת-אֶחָוֶת אִשְׁתּוֹ אַחֹת תַּחְפְּנִים
 הַנְּבִירָה : וַתֵּלֶד לוֹ אַחֹת תַּחְפְּנִים אֶת גִּנְבַת בְּנוֹ וַתִּגְמְלֶהוּ כ
 תַּחְפְּנִים בְּתוֹךְ בֵּית פְּרַעֲה וַיְהִי גִנְבַת בֵּית פְּרַעֲה בְּתוֹךְ בְּנֵי
 פְרַעֲה : וְהַדָּד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי-שָׁכַב דָּוִד עִם-אֲבֹתָיו וְכִי- 21
 מֵת יוֹאָב שֶׁר-הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הַדָּד אֶל-פְּרַעֲה שְׁלַחְנִי וְאַלְדָּ
 אֶל-אַרְצִי : וַיֹּאמֶר לוֹ פְּרַעֲה כִּי מֵה-אַתָּה חָסַר עִמִּי וְהִנֵּה 22
 מִבְּקִשׁ לְלַכֵּת אֶל-אַרְצָךָ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי שְׁלַח תִּשְׁלַחְנִי :
 וַיָּקָם אֱלֹהִים לוֹ שְׁטָן אֶת-דָּוִד בּוֹ-אֲלִידַע אֲשֶׁר בָּרַח מֵאֵת 23
 הַדָּדָעוֹר מֶלֶךְ-צֹבָה אֲדָנָיו : וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שֶׁר- 24
 גִּדּוֹד בְּהַרְגֵי דָוִד אֲתָם וַיִּלְכוּ דַּמְשֶׁק וַיִּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּמְלְכוּ
 בְּדַמְשֶׁק : וַיְהִי שְׁטָן לְיִשְׂרָאֵל כָּל-יְמֵי שַׁלְמָה וְאֶת-הַרְעָה כֹּה
 אֲשֶׁר הִדָּד וַיִּקָּץ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל-אַרְם :
 26 וַיִּרְבְּעָם בְּיָנֻבְט אֲפֹרְתֵי מוֹדֵעַרְדָּה וְשָׁם אָמוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה
 אֲלֻמְנָה עַבְדָּ לְשַׁלְמָה וַיִּרְם יָד בַּמֶּלֶךְ : וַיְהִי הַדָּבָר אֲשֶׁר- 27
 הָרִים יָד בַּמֶּלֶךְ שַׁלְמָה בָּנָה אֶת-הַמְּלוּא סָנַר אֶת-פְּרִיץ עִיר
 דָּוִד אָבִיו : וְהָאִישׁ יִרְבְּעָם גְּבוּר חַיִל וַיִּרְא שַׁלְמָה אֶת- 28
 הַנְּעָר כִּי-עָשָׂה מְלָאכָה הוּא וַיִּפְקֵד אֹתוֹ לְכָל-סֹבֵל בֵּית
 יוֹסֵף : וַיְהִי בַעַת הַהִיא וַיִּרְבְּעָם יָצָא מִירוּשָׁלַם 29
 וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיהָ הַשִּׁילְנִי הַנְּבִיא בְּדָרֶךְ וְהוּא מִתְכַּסֶּה
 בְּשַׁלְמָה חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לִבְרָם בַּשָּׂדֶה : וַיִּתְפַּשׂ אַחִיהָ ל
 בְּשַׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֶה שָׁנִים עֶשֶׂר קָרְעִים :

בטעם פסק" ודגש v. 22.

31 וַיֹּאמֶר לְיִרְבְּעָם קַח-לָךְ עֶשְׂרֵה קָרְעִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי קָרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שַׁלְמָה וְנָתַתִּי
 32 לָךְ אֶת עֶשְׂרֵה הַשְּׁבָטִים : וְהַשְּׁבִט הָאֶחָד יִהְיֶה-לוֹ לְמַעַן ו
 עַבְדֵי דָוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בָּהּ מִכָּל שְׁבָטֵי
 33 יִשְׂרָאֵל : יַעַן וְאֲשֶׁר עֲבַוְנִי וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְעִשְׂתָרְת אֱלֹהֵי צִדְוִן
 לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמִלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן וּלְאֵלֵהֶלְכוּ
 בְּדַרְכֵי לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי וַחֲקָתִי וּמִשְׁפָּטֵי כְּדוֹד אָבִיו :
 34 וְלֹא-אָקַח אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ כִּי וְנִשְׂאֵי אִשְׁתָּנוּ כָּל
 יְמֵי חַיָּו לְמַעַן דָּוִד עַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר
 לֹה מִצְוַתִּי וַחֲקָתִי : וְלִקְחַתִּי הַמְּלוּכָה מִיַּד בְּנֹו וְנָתַתִּיהָ לָךְ אֶת
 36 עֶשְׂרֵת הַשְּׁבָטִים : וּלְבָנֹו אֲתוֹ שְׁבֻט-אֶחָד לְמַעַן הִיֹוֹת-נִיר
 לְדָוִד-עַבְדֵי כָּל-הַיָּמִים וּלְפָנַי בְּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי
 37 לִי לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם : וְאַתָּה אָקַח וּמְלָכָתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּאָוֶה
 38 נַפְשֶׁךָ וְהָיִיתָ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל : וְהָיָה אִם-תִּשְׁמַע אֶת-כָּל-
 אֲשֶׁר אֲצִוֶּךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי לְשִׁמּוֹר
 חֲקָתִי וּמִצְוַתִּי כְּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עַבְדֵי וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבְנֵיתִי
 לָךְ בֵּית-נְאֻמָּו כְּאֲשֶׁר בְּנֵיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לָךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל :
 39 וְאֶעֱנֶה אֶת-זֶרַע דָּוִד לְמַעַן זֹאת אֲדָ לֹא כָּל-הַיָּמִים :

א יב וַיֵּלֶךְ רַחְבֵּעָם שָׁכֵם כִּי שָׁכֵם בָּא כָּל-יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ
 2 אֹתוֹ : וַיְהִי כִשְׁמַע וַיִּרְבְּעָם בְּיָנֻבְט וְהוּא עוֹדְנֹו בְּמִצְרַיִם
 3 אֲשֶׁר בָּרַח מִפָּנֵי שַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב יִרְבְּעָם בְּמִצְרַיִם : וַיִּשְׁלַחוּ
 וַיִּקְרְאוּ-לוֹ וַיָּבֹאוּ יִרְבְּעָם וְכָל-קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ אֶל-רַחְבֵּעָם
 4 לֵאמֹר : אָבִיד הַקָּשָׁה אֶת-עַלְנוֹ וְאַתָּה עָתָה חָקֵל מֵעַבְדָּת

ויבא ק" XII. v. 3. הא" נחה v. 39. כנ"א אקח v. 37.

אָבִיךָ הַקֶּשֶׁה וּמַעֲלוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדָךְ :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ־עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וְלִכּוּ הָעָם : ה
 וַיִּעַץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־הַזִּקְנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עִמָּדִים אֶת־פְּנֵי 6
 שְׁלֹמֹה אָבִיו בְּהִיטּוֹ חַי לֵאמֹר אִיךָ אַתֶּם נוֹעְצִים לְהָשִׁיב
 אֶת־הָעָם־הַזֶּה דָּבָר : וַיִּדְבֹּר אֵלָיו לֵאמֹר אִם־הַיּוֹם תַּהֲרֶה־ 7
 עָבֵד לָעָם הַזֶּה וְעַבַדְתֶּם וְעַנִּיתֶם וּדְבַרְתֶּם אֲלֵיהֶם דְּבָרִים
 טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים : וַיַּעֲזֹב אֶת־עֵצַת הַזִּקְנִים 8
 אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיִּעַץ אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר נָדְלוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר
 הָעַמְדִים לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה אַתֶּם נוֹעְצִים וְנָשִׁיב 9
 דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַי לֵאמֹר הַקַּל מִן־הָעַל
 אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ : וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר נָדְלוּ 10
 אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה־תֹאמַר לָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר
 אָבִיךָ הַכֶּבֶד אֶת־עַלְנוֹ וְאַתָּה הַקַּל מֵעָלֵינוּ כֹּה תִּדְבֹּר
 אֲלֵיהֶם קִטְנֵי עֵבֶה מִמַּתְנֵי אָבִי : וְעַתָּה אָבִי הַעַמְּסִים עֲלֵיכֶם 11
 עַל כֶּבֶד וְאֲנִי אֶסִּיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים
 וְאֲנִי אֶיִסַּר אֶתְכֶם בְּעֵקֶרְפִּים : וַיָּבֹאוּ יָרֵבֵעַם וְכָל־הָעָם אֶל־ 12
 רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי : וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קָשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֵצַת 13
 הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ : וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר 14
 אָבִי הַכֶּבֶד אֶת־עַלְכֶם וְאֲנִי אֶסִּיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם
 בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֶיִסַּר אֶתְכֶם בְּעֵקֶרְפִּים : וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ 15
 אֶל־הָעָם כִּי־הָיְתָה סִבָּה מֵעַם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד אֶחָיָה הַשִּׁילֹנִי אֶל־יָרֵבֵעַם בּוֹ־נִבְּט :
 וַיֵּרָא כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הֶם וַיָּשׁוּבוּ הָעָם אֶת־ 16
 הַמֶּלֶךְ דָּבָר : לֵאמֹר מִה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדוֹד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבוֹיֵשֵׁי
 לְאֹהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עִתָּה רְאֵה בֵּיתְךָ דוֹד וַיִּלָּךְ יִשְׂרָאֵל לְאֹהֲלָיו :
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיְשָׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רַחֲבֵעַם : 17
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־אֲדָרְם אֲשֶׁר עַל־ 18
 הַמָּס וַיִּרְגְּמוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל בּוֹ אָבֹן וּמֵת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם
 הִתְאַמָּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם : וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל 19

v. 7. וירכרו קרי v. 12. ויבא קרי

ב בבית דוד עד היום הזה : וַיְהִי כַשְׁמַע כָּל־ 20
 יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב יָרֵבֵעַם וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶת־הַעֲדָה
 וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה אַחֲרָי בֵּית־דָּוִד וְזִלְתִּי 21
 שְׁבַט־יְהוּדָה לְבָהּוּ : וַיָּבֹאוּ רַחֲבֵעַם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת־
 כָּל־בְּיַת יְהוּדָה וְאֶת־שֹׁבְטֵי בְנֵי־מִנָּה וְשִׁמְשֵׁי אֶלֶף בַּחֹר
 עָשָׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִם־בְּיַת יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמְּלוּכָה 22
 לְרַחֲבֵעַם בּוֹ־שְׁלֹמֹה : וַיְהִי דָבָר הַאֱלֹהִים אֶל־
 שְׁמַעְיָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר : אָמַר אֶל־רַחֲבֵעַם בּוֹ־שְׁלֹמֹה 23
 מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל־כָּל־בְּיַת יְהוּדָה וּבְנֵי־מִנָּה וְיִתֵּר הָעָם לֵאמֹר :
 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא־תִעָלוּ וְלֹא־תִלְחַמּוּן עִם־אֲחֵיכֶם בְּנֵי־ 24
 יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי מֵאֲתָיִי נִהְיָה הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ
 אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ לְלֶכֶת כַּדְּבָר יְהוָה :
 כה וַיָּבֹאוּ יָרֵבֵעַם אֶת־שִׁכְמָה בְּהַר אֶפְרָיִם וַיָּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא 25
 מִשָּׁם וַיָּבֹאוּ אֶת־פְּנוּאֵל : וַיֹּאמֶר יָרֵבֵעַם בְּלָבוֹ עַתָּה תִּשׁוּבוּ
 27 הַמִּמְלָכָה לְבֵית־דָּוִד : אִם־יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים
 בְּבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנָיָהם אֶל־
 רַחֲבֵעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהִרְגֵנִי וְשָׁבוּ אֶל־רַחֲבֵעַם מֶלֶךְ־יְהוּדָה :
 28 וַיִּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־לְכֶם
 מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֹלֹף מֵאֲרָץ
 29 מִצְרָיִם : וַיֵּשֶׁם אֶת־הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדוֹן :
 ל וַיְהִי הַדְּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיִּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־
 31 דוֹן : וַיַּעַשׂ אֶת־בְּיַת בְּמֹת וַיַּעַשׂ כְּהֵנִים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר
 32 לֹא־הָיוּ מִבְּנֵי לֹוִי : וַיַּעַשׂ יָרֵבֵעַם חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
 בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ כְּחָג וְאֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ כִּן עָשָׂה בְּבֵית־אֵל לְזָבַח לַעֲגָלִים אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַעֲמִיד
 33 בְּבֵית אֵל אֶת־כְּהֵנֵי הַבְּמֹת אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיַּעַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּבֵית־אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
 בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּדָא מִלְּבָד וַיַּעַשׂ חָג לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר :

א יג והנה ו איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל־בית

מלכו קרי v. 33. הב דבושה v. 32. ויבא קרי v. 21.

אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר : ויקרא על המזבח
 בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה כן
 נולד לבית דוד ואשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות
 המקטירים עליך ועצמות אדם ושרפו עליך : ונתן ביום
 ההוא מופת לאמר זה המזבח אשר דבר יהוה הנה
 המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו : ויהי כשמע המלך
 את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל
 וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש
 ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו : והמזבח ה
 נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש
 האלהים בדבר יהוה : ויען המלך ויאמר אל איש
 האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב
 ידי אליו ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך
 אליו ותהי כבראשנה : וידבר המלך אל איש האלהים
 באח אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת : ויאמר איש
 האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא
 עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה : כי
 כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא
 תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת : וילך בדרך י
 אחר ולא ישב בדרך אשר בא בה אל בית אל :
 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויקרא בנו ויספר לו
 את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל
 את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם :
 וידבר אלחם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בנו את
 הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה : ויאמר
 אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו :
 וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר
 אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני :
 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם : ויאמר לא אוכל
 לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך

הס' כחמף קמץ 7. v. קסץ כז ק 5. v.

17 מים במקום הזה : כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל
 לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר
 18 הלכת בה : ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר
 אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ואכל לחם
 19 וישת מים כחש לו : וישב אתו ואכל לחם בביתו וישת
 כ מים : ויהי הם ושבים אליהם
 21 ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו : ויקרא אל איש
 האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה ועו פי
 מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה
 22 אלהיך : ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר
 דבר אליך לא תאכל לחם ולא תשת מים לא תבוא נבלתך
 23 אל קבר אבתיך : ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו
 24 ויחבשו לו החמור לנביא אשר השיבו : וילך וימצאוהו
 אחרי בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור
 כה עמד אצלה והארניה עמד אצל הנבלה : והנה אנשים
 עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת הארניה עמד
 אצל הנבלה ויבאו וידברו בער אשר הנביא הזקן ישב
 26 בה : וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש
 האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנחו יהוה לארניה
 27 וישברוהו וימתוהו בדבר יהוה אשר דבר לו : וידבר אל
 28 בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו : וילך וימצא
 את נבלתו משלכת בדרך וחמור והארניה עמדים אצל
 הנבלה לא אכל הארניה את הנבלה ולא שבר את החמור :
 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור
 ל וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו : וינח
 31 את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי : ויהי אחרי קברו
 אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר
 איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הנחו את עצמתי :
 32 כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח
 אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון :

פסקא כאמצע פסוק 20. v.

אחר הדבר הזה לא-שב ירבעם מדרך הרעה 33
 וישב ויעש מקצות העם כהני כמות החפץ ומלא את-ידו
 ויהי כהני כמות : ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם 34
 ולהכחיד ולהשמיר מעל פני האדמה :
 בעת ההיא חלה אביה בירבעם : ויאמר ירבעם יד א 2
 לאשתו קומי נא והשתפית ולא ידעו כיראתי אשת ירבעם
 והלכת שלח הנה-שם אחיה הנביא הוא-דבר עלי למלך
 על-העם הזה : ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבץ 3
 דבש ובאת אליו הוא יניד לך מה-יהיה לגער : ותעש כן 4
 אשת ירבעם ותקם ותלך שלח ותבא בית אחיה ואחיהו
 לא-יכל לראות כי קמו עניו משיבו : ויהיה ה
 אמר אל-אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך
 אל-בנה כיהלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה
 והיא מתנברה : ויהי כשמע אחיהו את-קול רגליה באה 6
 בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנברה
 ואנכי שלוח אליך קשה : לכי אמרי לירבעם כה-אמר 7
 יהוה אלהי ישראל יען אשר הרמתיד מתוך העם ואתנדך
 נניד על עמי ישראל : ואקבע את-הפמלכה מבית דוד 8
 ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר
 הלך אחרי בכל-לבבו לעשות רק הישר בעיני : ותרע 9
 לעשות מכל אשר-היו לפניך ותלך ותעשה-לך אלהים
 אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוד : לכו י
 הנני מביא רעה אל-בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
 בקיר עצור ועוזב בישראל ובערתי אחרי בית-ירבעם כאשר
 יבער הגלל עד-תמו : המת לירבעם בעיר ואכלו הכלבים 11
 והמת בשדה ואכלו עוף השמים כי יהוה דבר : ואת 12
 קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד : וספדו- 13
 לו כל-ישראל וקברו אתו פיוזה לבדו ובא לירבעם אל-
 קבר יען נמצאו-בו דבר טוב אל-יהוה אלהי ישראל בבית
 ירבעם : והקים יהוה לו מלך על-ישראל אשר יכרית אתי 14

טו בית ירבעם זה היום ומה נס-עתה : והכה יהוה את-
 ישראל כאשר יניד הקנה במים ונתש את-ישראל מעל
 האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר
 לנהר יען אשר עשו את-אשריהם מכעסים את-יהוה : ויתן 16
 את-ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא
 את-ישראל : ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא 17
 באה בסף-הבית והנער מת : ויקברו אתו ויספדו-לו כל-
 ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד-עבדו אחיהו הנביא :
 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הגם כתובים על- 19
 כ ספר דברי הימים למלכי ישראל : והימים אשר-מלך
 ירבעם עשרים ושתים שנה וישבב עם-אבתיו ומלך נדב 20
 בגו תחתיו : ורחבעם בן-שלמה מלך ביהודה
 בן-ארבעים ואתת שנה רחבעם במלכו ושבוע עשרה שנה ו
 מלך בירושלם העיר אשר-בחר יהוה לשום את-שמו שם 22
 מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית : ויעש יהודה
 הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם
 אשר חטאו : ויבנו גם-המה להם כמות ומצבות ואשרים 23
 על כל-גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן : וגם-קדש הרה 24
 בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני
 כה בני ישראל : ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה 25
 שושק מלך-מצרים על-ירושלם : וישק את-אצרות בית-
 יהוה ואת-אוצרות בית המלך ואת-הכל לקח וישק את- 26
 כל-מגני הזהב אשר עשה שלמה : ויעש המלך רחבעם
 תחתם מגני נחשת והפקוד עלי-יד שרי הרצים השמורים
 פתח בית המלך : ויהי מדי-בא המלך בית יהוה ישאום 28
 הרצים והשיבום אל-תא הרצים : ויתר דברי רחבעם וכל- 29
 אשר עשה הלא-המה כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
 ל יהודה : ומלחמה היתה בין-רחבעם ובין ירבעם כל- 30
 הימים : וישבב רחבעם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר
 דוד ושם אמו נעמה העמנית ומלך אביגם בגו תחתיו :

ובשנת שמינה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים טו א
 על-יהודה : שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה 2
 בת-אבישלום : וילך בכל-חטאות אביו אשר-עשה לפניו 3
 ולא-היה לבבו שלם עם-יהוה אלהיו כלבב דוד אביו : כי 4
 למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את-
 בנו אחריו ולהעמיד את-ירושלם : אשר עשה דוד את-ה
 הישר בעיני יהוה ולא-סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו
 רק בדבר אוריה החתי : ומלחמה היתה בן-דחבעם ובין 6
 ירבעם כל-ימי חייו : ויתר דברי אבים וכל-אשר עשה 7
 הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה
 ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם : וישבב אבים עם- 8
 אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו :
 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא 9
 על-יהודה : וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם י
 אמו מעכה בת-אבישלום : ויעש אסא הישר בעיני יהוה 11
 כדוד אביו : ויעבר הקדשים מן-הארץ ויסר את-כל-הגללים 12
 אשר עשו אבתיו : וגם את-מעכה אמו ויסרה מביתה 13
 אשר-עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את-מפלצתה
 וישרף בנחל קדרון : ותבמות לא-סרו רק לבב-אסא הנה 14
 שלם עם-יהוה כל-ימיו : ויבא את-קדשי אביו וקדשו טו
 בית יהוה בסף וזהב וכלים : ומלחמה היתה בין אסא 16
 ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימיהם : ויעל בעשא מלך- 17
 ישראל על-יהודה ויבן את-הרמה לבלתי תת יצא ויבא
 לאסא מלך יהודה : ויקח אסא את-כל-הכסף והזהב 18
 הנותרים ו באוצרות בית-יהוה ואת-אוצרות בית מלך ויתנם
 ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל-בן-הדד בן-טברמן בן-
 חוון מלך ארם הישב בדמשק לאמר : ברית ביני וביניך 19
 בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך
 הפךה את-בריתך את-בעשא מלך-ישראל ויעלה מעלי :
 וישמע בן-הדד אל-המלך אסא וישלח את-שריו החילים כ

המלך קרי 18. וקדשי קרי 15. v.

אשר

אשר-לו על-ערי ישראל ויבן את-עיון ואת-דון ואת אכל
 בית-מעכה ואת כל-כנרות על כל-ארץ נפתלי : ויהי 21
 כשמע בעשא ויחלל מבנות את-הרמה וישב בתרצה :
 והמלך אסא השמיע את-כל-יהודה אין נקי וישאו את- 22
 אבני הרמה ואת-עציה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך
 אסא את-גבע בנומן ואת-המצפה : ויתר כל-דברי אסא 23
 וכל-גבורתו וכל-אשר עשה והערים אשר בנה הלא-המה
 כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת-
 זקנתו חלה את-דגליו : וישבב אסא עם-אבתיו ויקבר עם- 24
 אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו :

כה

ונדב בן-ירבעם מלך על-ישראל בשנת שתים
 לאסא מלך יהודה וימלך על-ישראל שנתים : ויעש הרע 26
 בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את-
 ישראל : ויקשר עליו בעשא בן-אחיה לבית יששכר ויפחו 27
 בעשא בנבתון אשר לפלשתים ונדב וכל-ישראל צרים על-
 נבתון : וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה 28
 וימלך תחתיו : ויהי כמלכו הפה את-כל-בית ירבעם לא- 29
 השאיר כל-נשמה לירבעם עד-השמדו כדבר יהוה אשר
 ל דבר בנדי-עברו אחיה השילני : על-חטאות ירבעם אשר
 חטא ואשר החטיא את-ישראל בכעסו אשר הכעיס את-
 יהוה אלהי ישראל : ויתר דברי נדב וכל-אשר עשה הלא-הם 31
 כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל : ומלחמה 32
 היתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימיהם :

כז

בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן-
 אחיה על-כל-ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה : ויעש 34
 הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא
 את-ישראל :

א ין

ויהי דבר-יהוה אליהוא בן-חנני על-בעשא לאמר :
 יעו אשר הרימתיך מן-העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל
 ותלך בדרך ירבעם ותחטא את-עמי ישראל להכעיסני
 בחטאתם : הנני מקעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי 3
 את

את ביתך בבית ירבעם בן נבט : המת לבעשא בעיר 4
 ואכלו הפלבים והמת לו בשדה ואכלו עוף השמים :
 ויתר דברי בעשא ואשר עשה ונקברתו הלא הם כתובים ח
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישב בעשא עם- 6
 אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו : וגם ביד 7
 יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל-בעשא ואל-ביתו
 ועל כל-הרעה אשר-עשה ו בעני יהוה להכעיסו במעשה
 ודיו להיות בבית ירבעם ועל אשר-הכה אתו :
 בשנת עשרים וישש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה 8
 בן-בעשא על-ישראל בתרצה שנתים : ויקשר עליו עבדו 9
 זמרי שר מחצית הרקב והוא בתרצה שתה שפור בית
 ארצא אשר על-הבית בתרצה : ויבא זמרי ונפחו וימיתו י
 בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו :
 ויהי במלכו בשבתו על-כסאו הכה את-כל-בית בעשא 11
 לא-השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו : וישמד זמרי 12
 את כל-בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל-בעשא ביד
 יהוא הנביא : אל כל-חטאות בעשא וחטאות אלה בנו 13
 אשר חטאו ואשר החטאו את-ישראל להכעיס את-יהוה
 אלהי ישראל בהבליהם : ויתר דברי אלה וכל-אשר עשה 14
 הלא הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה טו
 מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חניס על-נקבתו
 אשר לפלשתים : וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי 16
 וגם הכה את-המלך וימלכו כל-ישראל את-עמרי שר-צבא
 על-ישראל ביום ההוא במחנה : ויעלה עמרי וכל-ישראל 17
 עמו מנקבתו ויצרו על-תרצה : ויהי כראות זמרי כיר 18
 גלפדה העיר ויבא אל-ארמון בית-המלך וישחף עליו את-
 בית-מלך באש וימת : על-חטאתיו אשר הטא לעשות 19
 הרע בעני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה
 להחטיא את-ישראל : ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר כ
 הלא הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל :

או יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה 21
 אחרי תבני בן-יננת להמליכו והחצי אחרי עמרי : ויחזק 22
 העם אשר אחרי עמרי את-העם אשר אחרי תבני בן-יננת
 וימת תבני וימלך עמרי : בשנת שלשים 23
 ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על-ישראל
 שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש-שנים : ויקן את- 24
 החר שמרון מאת שמר בכפרים כסף ויבן את-החר ויקרא
 את-שם העיר אשר בנה על שם-שמר אדני החר שמרון :
 כה ויעשה עמרי הרע בעני יהוה ורע מפל אשר לפניו :
 וילך בכל-דרך ירבעם בן-נבט ובחטאתיו אשר החטיא 26
 את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי ישראל בהבליהם :
 ויתר דברי עמרי אשר עשה ונקברתו אשר עשה הלא-הם 27
 כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישבב 28
 עמרי עם-אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו :
 ואחאב בן-עמרי מלך על-ישראל בשנת 29
 שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן-
 ל עמרי על-ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה : ויעש
 אחאב בן-עמרי הרע בעני יהוה מפל אשר לפניו : ויהי 31
 הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן-נבט ויקח אשה את-איזבל
 בת-אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את-הבעל וישתחו
 לו : ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון : 32
 ויעש אחאב את-האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס 33
 את-יהוה אלהי ישראל מפל מלכי ישראל אשר היו לפניו :
 ביום בנה חיאל בית האלי את-יריחה באבירים בכו 34
 וסדה ובשניב צערו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר
 ביד יהושע בן-נון :

א יז ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל-אחאב חיר-יהוה
 אלהי ישראל אשר-עמדתי לפניו אס-יהוה השנים האלה
 טל ומטר כי אס-לפי דברי : ויהי דבר-יהוה
 אליו לאמר : לד מזה ופגית לד גדמה ונסתרת בנחל

וישבו כ" 94 v. ובחטאתו קרי 26 v. הא" כפניול 24 v.

כרית אשר על-פני הירדן : והיה מהנחל תשתה ואת- 4
העדרים צויתי לכללך שם : וילך ויעש כדבר יהוה וילך ה
וישב בנחל כרית אשר על-פני הירדן : והעדרים מביאים 6
לו לחם ובשר בפקר ולחם ובשר בערב ומן-הנחל ישתה :
ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא-היה גשם בארץ : 7
ויהי דבר-יהוה אליו לאמר : קום לך צרפתה 8
אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה
לכללך : וקם וילך צרפתה ויבא אל-פתח העיר והנה י
שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי 11
נא לי מעט-מים בכלי ואשתה : ותלך לקחת ויקרא אליה 11
ויאמר לקחי-נא לי פת-לחם ברוך : ויתאמר חיה-הנה 12
אלהיך אם-יש-לי מעונ כי אם-מלא כף-קמח בלד ומעט-
שמן בצפתת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתי-הו
לי ולבני ואכלנה ומתנו : ויאמר אליה אליהו אל-ת-ראי 13
באי עשי כדברך אך עש-לי משם ענה קטנה בראשנה
והוצאת לי ולך ולבניך תעשי באחרונה : כי כה אמר 14
יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפתת השמן
לא תחסר עד יום תתן-יהוה גשם על-פני האדמה : ותלך 15
ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא-והיא וביתה ימים : כד 16
הקמח לא כלתה וצפתת השמן לא חסר כדבר יהוה
אשר דבר ביד אליהו : ויהי אחר הדברים 17
האלה חלה בן-האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד
עד אשר לא-נותרה-בו נשמה : ויתאמר אל-אליהו מה-לי 18
ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את-עוני ולהמית את-
בני : ויאמר אליה תני-לי את-בגד ויקחהו מתיקה ויעלהו 19
אל-העליה אשר-הוא יושב שם וישכבה על-מטתו : ויקרא כ
אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על-האלמנה אשר-אני
מתגורר עמה הרעות להמית את-בנה : ויתמרד על- 21
הילד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי
תשוב-נא נפש-הילד הזה על-קרבו : וישמע יהוה בקול 22

קמץ כ"ק. v. 21. קמץ כ"ק. v. 20. והוא ק" הוא ק" v. 15. תת קרי. v. 14. אליהו (502)

אליהו ותשוב נפש-הילד על-קרבו ויהי : ויקח אליהו את- 23
הילד וירדהו מן-העליה הפיתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו
24 ראי חי בנגד : ויתאמר האשה אל-אליהו עתה זה ידעתי
כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה בפיה אמת :
א יח ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל-אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר על-פני
2 האדמה : וילך אליהו להראות אל-אחאב וירעב חזק
3 בשמרון : ויקרא אחאב אל-עבדיו אשר על-הבית
4 ועבדיו היה רעא את-יהוה מאד : ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נביאים ויחביאם
ה חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים : ויאמר אחאב
אל-עבדיו לך בארץ אל-כל-מעני חמים ואל כל-הנחלים
אולי נמצא חציר ונחיה קוס ופרד ולוא נכרית מן-
6 בהמה : ויחלקו לחם את-הארץ לעבר-בה אחאב הלך
7 בדרך אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך-אחד לבדו : ויהי
עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על-
8 פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו : ויאמר לו אני לך
9 אומר לאדניך הנה אליהו : ויאמר מה חטאתי כיראתה
י נתן את-עבדך ביד אחאב להמיתני : חי יהוה אלהיך
אם-יש-גוי וממלכה אשר לא-שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את-הממלכה ואת-הגוי כי לא
11 ימצאכה : ועתה אתה אומר לך אומר לאדניך הנה אליהו :
12 והנה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על-אשר לא-
אדע ובאתי להניד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך יבא
13 את-יהוה מנערי : הלא-הניד לאדני את אשר-עשיתי בהרג
איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש
14 חמשים חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים : ועתה
15 שו אתה אומר לך אומר לאדניך הנה אליהו והרגני : ויאמר
אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדת לפניו כי היום אראה

מהבהמה קרי. v. 5. הפטרת כי תשא כמנהג האשכנזים. v. 1. קמץ כ"ק. v. 12. אליו (503)

אליו : וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב
לקראת אליהו : ויהי כראות אחאב את-אלהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עבד ישראל : ויאמר לא עכרתי
את-ישראל כי אס-אתה ובית אבדך בעזבכם את-מצנת
יהוה ותלך אחרי הבעלים : ועתה שלח קבץ אלי את-
כל-ישראל אל-הר הפרמל ואת-נביאי הבעל ארבע-מאות
וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל :
וישלח אחאב בכל-בני ישראל ויקבץ את-הנביאים אל-הר כ
הפרמל : ויגש אליהו אל-פל-העם ויאמר עד-מתי אתם
פסחים על-שתי הסעפים אס-יהוה האלהים לכו אחרי ואס-
הבעל לכו אחריי ולא ענו העם אתו דבר : ויאמר אליהו
אל-העם אני גותרתי נביא ליהוה לכהי ונביאי הבעל
ארבע-מאות וחמשים איש : ויתנו-לנו שנים פרים ויבחרו
להם הפר האחד וינתחמו וישימו על-העצים ואש לא
ישימו ואני אעשה ואת-הפר האחד ונתתי על-העצים
ואש לא אשים : וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם-
יהוה והיה האלהים אשר-יענה באש הוא האלהים ויען
כל-העם ויאמרו טוב הדבר : ויאמר אליהו לנביאי הבעל כח
בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו : ויקחו את-הפר
אשר-נתן להם ויעשו ויקראו בשם-הבעל מהבקר ועד-
הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
על-המזבח אשר עשה : ויהי בצחרים ויהתל בהם אליהו
ויאמר קראו בקול-גדול כי-אלהים הוא פרישית וכי-שני
לו וכי-דרד לו אולי ישן הוא ויקץ : ויקראו בקול גדול
ויתדרו כמשפטם בחרבות וברמחים עד-שקד-הם
עליהם : ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה
ואין-קול ואין-ענה ואין קשב : ויאמר אליהו לכל-העם ל
גשו אלי ויגשו כל-העם אליו וירפא את-מזבח יהוה
ההרים : ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבטי

חק" רפי v. 27. חפ" רגושה v. 21. הפטרת כי תשא כמנהג הספרדים v. 80. בני (504)

בני-יעקב אשר היה דבר-יהוה אליו לאמר ישראל יהיה
שמןך : ויבנה את-האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה
כבית סאתים זרע סביב למזבח : ויערף את-העצים וינתח
את-הפר וישם על-העצים : ויאמר מלאו ארבעה כדים
מים ויצקו על-העלה ועל-העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר
לה שלשו וישלשו : וילכו המים סביב למזבח וגם את-התעלה
מלא-מים : ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי-
אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברתי עשיתי את כל-
הדברים האלה : ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי-אתה
יהוה האלהים ואתה הסבת את-לבם אחרנית : ותפל
אש-יהוה ותאכל את-העלה ואת-העצים ואת-האבנים
ואת-העפר ואת-המים אשר-בתעלה לחכה : וירא כל-
העם ויפלו על-פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא
מ האלהים : ויאמר אליהו להם תפשו ואת-נביאי הבעל
איש אל-ימלט מהם ויתפשו ויורדם אליהו אל-נחל קישון
וישחטם שם : ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה
כי-קול המון הנשים : ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו
עלה אל-ראש הפרמל וינתר ארצה וישם פניו בין ברכו :
ויאמר אל-נערו עלה-נא הבט הרד-ים ויעל ויבט ויאמר אין
מאומה ויאמר שב שבע פעמים : ויהי בשבעית ויאמר
הנה-עב קטנה ככה-איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל-
מה אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשים : ויהי עד-כה ועד-
כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירקב
אחאב וילך וירעאלה : ויד יהוה היתה אל-אליהו וישנס
מתניו וירץ לפני אחאב עד-באכה וירעאלה :
א יט ויגד אחאב לאיזבל את כל-אשר עשה אליהו ואת כל-
אשר הרג את-כל-הנביאים בחרב : ותשלח איזבל מלאך
אל-אליהו לאמר כה-יעשוון אלהים וכה ווספון פרי-כעת מחר
אשים את-נפשך כנפש אחד מהם : וירא נקם וילך אל-

הפטרת פנחס v. 46. ברכיו קרו v. 42. ע"כ v. 39. תור" v. 36. נפשו

נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את-נערו שם :
 והוא-הלך במדבר הרד יום ויבא וישב תחת רתם אחת 4
 וישאל את-נפשו למות ויאמר רב עתה יהיה קה נפשי
 כי לא טוב אנכי מאבתי : וישכב וישן תחת רתם אחד ה
 והנה-זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול : ויבט והנה 6
 מראשתיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישכב :
 וישב מלאך יהוה ו שנתי ויגע-בו ויאמר קום אכל כי רב 7
 ממה הדרד : ויקם ויאכל וישתה וילך בלתי האכילה 8
 והיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים הרב :
 ויבא-שם אל-המערה וילן שם והנה דברי-יהוה אליו ויאמר 9
 לו מה-לך פה אליהו : ויאמר קנא קנאתי ליהוה ו אלהי י
 צבאות פירעונו בריתי בני ישראל את-מוצחתיך הרסו
 ואת-נביאיך הרגו בחרב ואותך אני לבדי ויבקשו את-נפשי
 לקחתה : ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה 11
 עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבך סלעים לפני
 יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה :
 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה 12
 דקה : ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד 13
 פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה-לך פה אליהו :
 ויאמר קנא קנאתי ליהוה ו אלהי צבאות פירעונו בריתיך 14
 בני ישראל את-מוצחתיך הרסו ואת-נביאיך הרגו בחרב
 ואותך אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה :
 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרבה מדברה דמשק ובאת 15
 ומשחת את-חזאל למלך על-ארם : ואת יהוה בן- 16
 נמשי תמשח למלך על-ישראל ואת-אלישע בן-שפט מאבל
 מחולה תמשח לנביא תחתיד : והיה הנמלט מחרב חזאל 17
 ימית יהוה והנמלט מחרב יהוה ימית אלישע : והשארתי 18
 בישראל שבעת אלפים כל-הברפוס אשר לא-כרעו לבעל
 וכל-הפה אשר לא-נשק לו : וילך מישם וימצא את-אלישע 19
 בן-שפט והוא חרש שנים-עשר צמדים לפניו והוא בשנים

מלרע 18. v. "הב" בפתח 15. v. פתח ב"ק 5. v. אחד קרי 4. v. העשר

כ העשר ועבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו : ויעזב את-
 הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה-נא לאבי ולאמי
 21 ואלכה אחריו ויאמר לו לך שוב כי מה-עשיתי לך : וישב
 מאחוריו ויקח את-צמד הבקר ויזבחיהו ובכלי הבקר בשלם
 הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו :
 א כ וכן-הדרד מלך-ארם קבץ את-כל-חילו ושלשים ושנים
 מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על-שמרון וילחם בה :
 2 וישלח מלאכים אל-אחאב מלך-ישראל העירה : ויאמר
 לו פה אמר בן-הדרד בספק וזהבך ליהוה ונשיך ובגדך
 4 הטובים ליהם : ויען מלך-ישראל ויאמר פדברה אדני
 ה המלך לך אני וכל-אשר-לי : וישבו המלאכים ויאמרו
 פה-אמר בן-הדרד לאמר פיר-שלחתי אליך לאמר בספק
 6 וזהבך ונשיך ובגדך לי תתן : כי אם-פעת מחר אשלח
 את-עבדי אליך והפשו את-ביתך ואת בתי עבדיך והיה
 7 כל-מחמד עניך ושימו בידם ולקחו : ויקרא מלך-ישראל
 לכל-זקני הארץ ויאמר דעו-נא וראו כי דעה זה מבקש
 כיר-שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו :
 8 ויאמרו אליו כל-הזקנים וכל-העם אל-תשמע ולוא תאבה :
 9 ויאמר למלאכי בן-הדרד אמרו לאדני המלך כל אשר-
 שלחת אל-עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל
 י לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר : וישלח אליו בן-
 הדרד ויאמר פה-יעשון לי אלהים וכה יוספו אם-ישפק עפר
 11 שמרון לשעלים לכל-העם אשר ברגלי : ויען מלך-ישראל
 12 ויאמר דברו אל-יתהלל הגר במפתח : ויהי כשמע את-
 הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בספות ויאמר אל-
 13 עבדיו שימו וישומו על-העיר : והנה נביא אחד נגש
 אל-אחאב מלך-ישראל ויאמר בה אמר יהוה הראית את
 כל-ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כיר-אני
 14 יהוה : ויאמר אחאב במי ויאמר פה-אמר יהוה בנערי
 שרי המדינות ויאמר מיריאסר המלחמה ויאמר אתה :

הש" בה"ק 20. v. ע"כ 21. v.

וַיִּפְקֹד אֶת-נְעָרֵי שְׂרָי הַמְּדִינֹת וַיְהִיו מֵאֲתָיִם שָׁנָיִם וּשְׁלֹשִׁים טו
 וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֵד אֶת-כָּל-הָעָם כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים :
 וַיֵּצְאוּ בַצְּהָרִים וּבִן-הַדָּד שְׂתָה שְׂכֹר בַּסִּפּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים 16
 שְׁלֹשִׁים-וּשְׁנָיִם מֶלֶךְ עֹזר אָתּוֹ : וַיֵּצְאוּ נְעָרֵי שְׂרָי הַמְּדִינֹת 17
 בְּרֹאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן-הַדָּד וַיְגִידוּ לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יֵצְאוּ
 מִשְׁמְרוֹן : וַיֹּאמֶר אִם-לְשָׁלוֹם יֵצְאוּ תִפְשׂוּם חַיִּים וְאִם 18
 לְמַלְחָמָה יֵצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם : וְאֵלֶּה יֵצְאוּ מִן-הָעִיר נְעָרֵי 19
 שְׂרָי הַמְּדִינֹת וְהַחִיל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם : וַיִּכּוּ אִישׁ אִישׁ אִישׁוֹ כ 20
 וַיָּגִסוּ אֶרֶם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹט בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ אֶרֶם עַל-
 סוּס וּפְרָשִׁים : וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּד אֶת-הַסּוּס וְאֶת- 21
 הָרֶכֶב וְהִנֵּה בְּאֶרֶם מִכָּה גְדוֹלָה : וַיִּגַּשׁ הַנְּבִיא אֶל-מֶלֶךְ 22
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הַתְּחִיזֵךְ וְדַע וּרְאֵה אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה
 בִּי לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֶרֶם עָלֶיךָ :
 וַעֲבָדִי מֶלֶךְ-אֶרֶם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל-כֵּן 23
 חִזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלַם נִלְחַם אֲתָם בְּמִישׁוֹר אִם-לֹא נַחֲזֵק מֵהֶם :
 וְאֶת-הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה הַסֵּר הַמְּלָכִים אִישׁ מִמְקוֹמוֹ וְשִׁים 24
 פָּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם : וְאַתָּה תִּמְנַח-לָךְ וְהִיל פַּחֲלֵךְ הַנִּפְלָא כח
 מֵאוֹתָךְ וְסוּס־פָּסוּס וְרֶכֶב כְּרֶכֶב וְנִלְחַמְהָ אוֹתָם בְּמִישׁוֹר
 אִם-לֹא נַחֲזֵק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן :
 וַיְהִי לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן-הַדָּד אֶת-אֶרֶם וַיַּעַל אֶפְקָה 26
 לְמַלְחָמָה עַם-יִשְׂרָאֵל : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְּפַקְדוּ וּכְלָפְלוּ וַיִּלְכּוּ 27
 לְקִרְיָתָם וַיַּחֲנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נְגִדִים כְּשֵׁנֵי חֲשָׁפֵי עֵינַיִם וְאֶרֶם
 מָלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ : וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-מֶלֶךְ 28
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה וְעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֶרֶם אֱלֹהֵי
 הָרִים יְהוָה וְלֹא-אֱלֹהֵי עַמֻּקִּים הוּא וְנָתַתִּי אֶת-כָּל-הַהֲמוֹן
 הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ וַיִּדְעַתָּם כִּי-אֲנִי יְהוָה : וַיַּחֲנוּ אֱלֹהֵי נֹכַח 29
 אֱלֹהֵי שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וַתִּקְרַב הַמַּלְחָמָה וַיִּכּוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-אֶרֶם מֵאֶה-אֶלֶף רִגְלֵי בַיּוֹם אֶחָד : וַיָּגִסוּ ל
 הַגּוֹתְרִים וְאֶפְקָה אֶל-הָעִיר וַתִּפֹּל הַחוֹמָה עַל-עֲשָׂרִים וּשְׁבַעֲה
 אֶלֶף אִישׁ הַגּוֹתְרִים וּבֶן-הַדָּד נָס וַיָּבֵא אֶל-הָעִיר חֹדֶר בַּחֲדָר :
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַבְדֶּיךָ הִנֵּה-נָא שָׁמְעָנוּ כִּי-מָלְכִי בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי- 31
 מְלָכִי

מְלָכֵי חֶסֶד הֵם נִשְׁיָמָה נָא שְׁלֹמִים בְּמַתְנֵינוּ וְחַבְלִים בְּרֹאשֵׁנוּ
 32 וַיֵּצֵא אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוֹלֵי יְחִיָּה אֶת-נַפְשׁוֹ : וַיַּחֲזְרוּ שְׁלֹמִים
 בְּמַתְנֵיהֶם וְחַבְלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם וַיָּבֵאוּ אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 עֲבָדֶיךָ בֶּן-הַדָּד אָמַר תַּחֲיֵנָּה נַפְשֵׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדְנוּ הִי אַתָּה
 33 הוּא : וְהָאֲנָשִׁים וְנַחֲשׂוֹ וַיִּמְהָרוּ וַיַּחֲלֹטוּ הַמִּמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ
 אַתָּה בֶּן-הַדָּד וַיֹּאמֶר בָּאוּ קַחְהוּ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן-הַדָּד וַיַּעֲלֵהוּ
 34 עַל-הַמְּרַקְבָּה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעָרִים אֲשֶׁר-לָקַח-אָבִי מֵאֵת
 אָבִיךָ אָשִׁיב וְחִצּוֹת תְּשִׂים לָךְ בְּדַמְּשֵׁק כַּאֲשֶׁר-שָׂם אָבִי
 בְּשְׁמְרוֹן וְאֲנִי בַּבְּרִית אֲשַׁלְּחֶךָ וַיִּכְרַת-לוֹ בְּרִית וַיִּשְׁלַחְהוּ :
 לה וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל-רַעְהוּ בְּדָבָר יְהוָה
 36 הַכִּינִי נָא וַיִּמָּאֵן הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ יַעֲן אֲשֶׁר-לֹא-שָׁמַעְתָּ
 בְּקוֹל יְהוָה הַנֵּךְ הוֹלֵךְ מֵאֲתָי וְהַכֵּךְ הָאֲרִיָּה נִילָד מֵאֲצִלוֹ
 37 וַיִּמְצָאֵהוּ הָאֲרִיָּה וַיִּכְהוּ : וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר הַכִּינִי נָא
 38 וַיִּכְהוּ הָאִישׁ הַכָּה וּפָצַע : וַיִּילָד הַנְּבִיא וַיַּעֲמֵד לְמֶלֶךְ אֶל-
 39 הַדָּד וַיִּתְחַפֵּשׂ בְּאֶפְרַיִם עַל-עֵינָיו : וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צִעֵק
 אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עֲבָדֶיךָ וַיֵּצֵא בְּקִרְבֵּי-הַמַּלְחָמָה וְהִנֵּה אִישׁ
 סֵר וַיָּבֵא אֵלָיו אִישׁ וַיֹּאמֶר שָׁמַר אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה אִם-הִפְקֹד
 מ וַיִּפְקֹד וְהָיְתָה נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִּכְר־בַּסָּף תִּשְׁקוֹל : וַיְהִי
 עֲבָדֶיךָ עָשָׂה הַנֶּה וְהִנֵּה וְהוּא אֵינְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל
 41 כֵּן מִשְׁפָּטָה אֲתָה חֲרָצַת : וַיִּמְהָר וַיִּסֹּר אֶת-הָאֶפְרַיִם מֵעַל
 42 עֵינָיו וַיָּבֵר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִהַנְּבִיאִים הוּא : וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעֲן שְׁלַחְתָּ אֶת-אִישׁ-חֲרָמֵי מִיָּד וְהָיְתָה
 43 נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ : וַיִּילָד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-
 בֵּיתוֹ סֵר וַזַּעַף וַיָּבֵא שְׁמֵרוֹנָה :

כא

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּרְס הָיָה לְנִבְיֹת הַזֹּרְעָאֵלִי
 2 אֲשֶׁר בְּזוֹרְעָאֵל אֶצֶל הַיִּכָּל אַחָאב מֶלֶךְ שְׁמְרוֹן : וַיְדַבֵּר
 אַחָאב אֶל-נִבְיֹת וְלֹא-אֶת-תְּנַח-לֵי אֶת-כְּרָמְךָ וַיְהִי-לִי לְגוֹד
 יָרֵק כִּי הוּא קְרוֹב אֶצֶל בֵּיתִי וְאַתָּנָה לָךְ תַּחֲתֵינוּ כִּרְס טוֹב
 3 מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֲתַנְּה-לָךְ כֶּסֶף מְחִיר זֶה : וַיֹּאמֶר
 נְבִיֹת אֶל-אַחָאב חֲלִילָה לִי מִיְהוָה מִתַּתִּי אֶת-נַחֲלַת אֲבֹתֵי

v. 41. מעלי קרי

v. 43. בפתח

לך : ויבא אחאב אל-ביתו סר וזעף על-הדבר אשר-דבר 4
 אליו נבות הזורעאלי ויאמר לא-אתו לך את-נחלת אבותי
 וישכב על-מטתו ויסב את-פניו ולא-אכל לחם : ותבא ה 5
 אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה-זה רוחך סרה ואינה
 אכל לחם : וידבר אליה כר-אדבר אל-נבות הזורעאלי 6
 ויאמר לו תנה-לי את-פרמך בכסף או אם-חפץ אתה
 אתנה-לך כרם תחמיו ויאמר לא-אתו לך את-פרמי :
 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על- 7
 ישראל קום אכל-לחם ויטב לך אני אתו לך את-פרם
 נבות הזורעאלי : ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם 8
 בהתמו ותשלח הספרים אל-הזקנים ואל-החרים אשר
 בערו הישבים את-נבות : ותכתב בספרים לאמר קראו 9
 צום והשיבו את-נבות בראש העם : והושיבו שנים אנשים
 בני-בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו 10
 וסקלהו וימת : ויעשו אנשי ערו הזקנים והחרים אשר 11
 הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב
 בספרים אשר שלחה אליהם : קראו צום והשיבו את- 12
 נבות בראש העם : ויבאו שני האנשים בני-בליעל וישבו 13
 נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את-נבות נגד העם לאמר בך
 נבות אלהים ומלך ויציאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים 14
 וימת : וישלחו אל-איזבל לאמר סקל נבות וימת : ויהי 15
 בשמע איזבל כר-סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל-אחאב
 קום רש את-פרם ונבות הזורעאלי אשר מאן לתת-לך
 בכסף כי אין נבות חי כר-מת : ויהי בשמע אחאב כי מת 16
 נבות ויקם אחאב לרדת אל-פרם נבות הזורעאלי לרשתו :
 ויהי דבר-יהוה אל-אליהו התשבי לאמר : 17
 קום רד לקראת אחאב מלך-ישראל אשר בשמרון הנה 18
 בפרם נבות אשר-ירד שם לרשתו : ודברת אליו לאמר 19
 כה אמר יהוה הרצחת ונס-ירשת ודברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה במקום אשר לקחו הכלבים את-רם נבות ולקחו

כפרים ק" 8. v. 8. חס" כפתח 4. v. 4.

כ הכלבים את-דמך גם-אתה : ויאמר אחאב אל-אליהו
 המצאתני אויבי ויאמר מצאתי וען התמכרך לעשות הרע
 בעיני יהוה : הנני מבי אלך רעה ובערתי אחריו 21
 והכרתי לאחאב משתי בקיר ועצור ועזוב בישראל : ונתתי
 את-ביתך בבית ירבעם בן-נבט וכבית בעשא בן-אחיה
 אל-הכעס אשר הכעסת ותחטא את-ישראל : וגם-לאיזבל 23
 דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את-איזבל בהל יורעאל :
 המת לאחאב בעיר ויאכלו הכלבים והמת בשדה ויאכלו 24
 כה עוף השמים : רק לא-היה כאחאב אשר התמכר לעשות
 הרע בעיני יהוה אשר-הסתה אתו איזבל אשתו : ויתעב 26
 מאד ללכת אחרי הנלולים ככל אשר עשו האמרי אשר
 הוריש יהוה מפני בני ישראל : ויהי כשמע אחאב את- 27
 הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם-שק על-בשרו ויצום
 וישכב בשק ויהלך אט : ויהי דבר-יהוה 28
 אל-אליהו התשבי לאמר : הראית כר-נכנע אחאב מלפני 29
 וען כר-נכנע מפני לא-אבי הרעה בנמו בימי בנו אביא
 הרעה על-ביתו :

א כב וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל :

2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-
 יהודה אל-מלך ישראל : ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו
 הידעתם כר-לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה
 מיד מלך ארם : ויאמר אל-יהושפט התלך אתי למלחמה
 רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל כמוני כמוד
 ה בעמי כעמך כסוסי כסוקיך : ויאמר יהושפט אל-מלך
 6 ישראל דרש-נא כיום את-דבר יהוה : ויקבץ מלך-ישראל
 את-הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-
 רמת גלעד למלחמה אם-אחזל ויאמרו עליה ויתן אדני
 7 ביד המלך : ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד
 8 ונדרשה מאותו : ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד
 איש-אחד לדרוש את-יהוה מאתו ואני שגאתיו כי לא-

אביא קרי 29. v. 29. פתח כס"פ קמץ כו"ק 27. v. 27. כבינו קרי 21. v. 21.

יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אֶסְדָּע מִיְכִיָּהוּ בְּוִימְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 אֲלֵי-יֹאמֵר הַמֶּלֶךְ כֵּן : וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-סָרִיס אֶחָד
 וַיֹּאמֶר מִהֲרֵה מִיְכִיָּהוּ בְּוִימְלָה : וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט י
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל-כִּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרֹן
 פֶּתַח שַׁעַר שְׁמֶרֹן וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם : וַיַּעַשׂ
 לוֹ צְדָקָה בְּוַפְנֵעֲנָה קִרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה
 בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת-אַרְסֵךְ עַד-פְּלוֹתֶם : וְכָל-הַנְּבִיאִים נִבְּאִים
 כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רִמָּת גִּלְעָד וְהִצַּלְתָּ וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ :
 וְהַמֶּלֶךְ אֶשְׁרֶ-הַלֶּךְ וַיִּקְרָא מִיְכִיָּהוּ דָּבָר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה-
 נָא דְבָרֵי הַנְּבִיאִים פֶּה-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַהֲיִגֵּא דְבַרְיֶךָ
 כַּדְּבַר אֶחָד מֵהֶם וְדַבַּרְתָּ טוֹב : וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ חִי-יְהוָה
 כִּי אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוּ אֲדַבֵּר : וַיְבוֹא אֶל-
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיְכִיָּהוּ הַנִּלְדָּד אֶל-רִמָּת גִּלְעָד
 לַמַּלְחָמָה אֶס-נִחְדָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהִצַּלְתָּ וְנָתַן יְהוָה
 בְּיַד הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד-כַּמָּה פַעַמִּים אֲנִי
 מִשְׁבִּיעֶךָ אֲשֶׁר לֹא-תִדְבַר אֵלַי רַק-אָמַת בְּשֵׁם יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 רֵאִיתִי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל נִבְצָעִים אֶל-הַחַרְוִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין
 לָהֶם רֹעֵה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדַנִּים לְאֵלֶּה יֹשְׁבוּ אִישׁ--
 לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא
 אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אֶסְדָּע : וַיֹּאמֶר
 לָכֵן שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה רֵאִיתִי אֶת-יְהוָה יֹשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ וְכָל-
 צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִיְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה כ
 מִי יִפְתָּה אֶת-אֲחָאָב וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרִמָּת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בִּכְה
 וְזֶה אָמַר בְּכַה : וַיֵּצֵא חֲרוֹחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
 אֲנִי אֶפְתְּנֶנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה : וַיֹּאמֶר אֲצַא וְהָיִיתִי
 רוּחַ שָׁקַר בְּפִי כָּל-נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּה וְגַם תֹּכֵל צֹא
 וַעֲשֵׂה-כֵן : וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שָׁקַר בְּפִי כָּל-
 נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וַיְהוֶה דְּבַר עֲלֶיךָ רֹעֵה : וַיִּגַּשׁ צְדָקָהוּ בֶן-
 בְּנַעֲנָה וַיִּבֶה אֶת-מִיְכִיָּהוּ עַל-הַלְחֵי וַיֹּאמֶר אֵין-זֶה עֹבֵר רוּחַ-
 יְהוָה מֵאֵתִי לְדַבֵּר אוֹתְךָ : וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ הִנֵּה רָאָה בְּיוֹם כַּה

26 הָהוּא אֲשֶׁר תִּבְאֵ תְּדַר בְּחֶדֶר לְהַחֲבֶה : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 קַח אֶת-מִיְכִיָּהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל-אֶמֶן שַׂר-הָעִיר וְאֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-
 27 הַמֶּלֶךְ : וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁמּוֹ אֶת-זֶה בֵּית הַכְּלֵא
 28 וְהֶאֱכִלְהוּ לֶחֶם לַחֵץ וַיִּמָּס לַחֵץ עַד בְּאֵי בְּשָׁלוֹם : וַיֹּאמֶר
 מִיְכִיָּהוּ אֶס-שׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא-דָבַר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר
 29 שָׁמַעוּ עַמִּים כָּלֶם : וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 ל מֶלֶךְ-יְהוּדָה רִמָּת גִּלְעָד : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט
 הַתְּחַפְּשֵׁ וּבֹא בַמַּלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ
 31 יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בַמַּלְחָמָה : וּמֶלֶךְ אָרָם צִוָּה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב
 אֲשֶׁר-לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלַּחֲמוּ אֶת-קִטָּן וְאֶת-
 32 גְּדוֹל כִּי אֶס-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבָדוֹ : וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי
 הָרֶכֶב אֶת-יְהוֹשָׁפָט וְהִמָּה אָמְרוּ אֵךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הוּא
 33 וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהַלְחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט : וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי
 34 הָרֶכֶב כִּי-לֹא-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאֲחֵרָיו : וְאִישׁ מִשָּׂדֶה
 בִּקְשָׁתָהּ לְתַמּוֹ וַיִּבֶה אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרְוֹן
 וַיֹּאמֶר לְרַכְבּוֹ הִפֵּךְ יְדֶיךָ וְהוֹצִיאֲנִי מִן-הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי :
 לַה וַתַּעֲלֶה הַמַּלְחָמָה בְּיוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֵד בְּמַרְכָּבָה
 נִכַח אָרָם וַיָּמַת בְּעָרֶב וַיִּצַק דַּם-הַמַּכָּה אֶל-חֵיק הָרֶכֶב :
 36 וַיַּעֲבֵר הָרֶגֶז בַּמַּחֲנֶה כִּבְּאֵ הַשֶּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל-עֵירוֹ
 37 וְאִישׁ אֶל-אֲרָצוֹ : וַיָּמַת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא שְׁמֶרֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת-
 38 הַמֶּלֶךְ בְּשְׁמֶרֹן : וַיִּשְׁטֹף אֶת-הָרֶכֶב עַל בְּרִכַת שְׁמֶרֹן וַיִּלְקֹו
 הַכְּלָבִים אֶת-דָּמּוֹ וְהַזְּנוֹת רָחֲצוּ כַּדְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר :
 39 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַחֲאָב וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה
 וְכָל-הָעָרִים אֲשֶׁר-בָּנָה הֲלוֹא-הֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי
 מ חֲמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁכַּב אַחֲאָב עִם-אֲבֹתָיו וּמֶלֶךְ
 41 אַחֲזַרְיָהוּ בְּנוֹ תִחְתָּיו : וַיְהוֹשָׁפָט בֶן-אֶסָא מֶלֶךְ
 42 עַל-יְהוּדָה בְּשָׁנַת אַרְבַּע לְאַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיְהוֹשָׁפָט
 בֶן-שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה בְּמַלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ
 43 בְּיְרוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֻזָּבֶה בַת-שִׁלְחִי : וַיִּלְדָּ בְּכָל-יְרֵד
 44 אֶסָא אָבִיו לֹא-סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵיני יְהוָה : אֵךְ

הַמְּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמוֹת :
 וַיִּשְׁלַם יְהוֹשָׁפָט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיִּתֵּר דָּבָרֵי יְהוֹשָׁפָט מֵהַ
 וּנְבוֹרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְאֲשֶׁר נָלְחַם הַלֹּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
 דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּתֵּר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נִשְׂאָר בְּיָמָיו
 אֶסָּא אָבִיו בְּעַר מִן־הָאָרֶץ : וּמֶלֶךְ אִין בְּאֶדוֹם נֶצַב מֶלֶךְ :
 יְהוֹשָׁפָט עָשָׂר אֲנִיּוֹת תְּרִשִׁישׁ לְלֶכֶת אוֹפִירָה לְזָהָב וְלֹא הָלַךְ
 כִּי־נִשְׁבְּרָה אֲנִיּוֹת בְּעַצְיוֹן נָבֵר : אִין אָמַר אַחֲזִיחֻהוּ בִן־אַחֲזָב נ
 אֶל־יְהוֹשָׁפָט וְלָכֹו עִבְדֵי עִם־עֲבָדָיָד בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אָבָה
 יְהוֹשָׁפָט : וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ עִם־אֲבֹתָיו
 בְּעִיר דָּדָו אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנֵו תַחְתָּיו :
 אַחֲזִיחֻהוּ בִן־אַחֲזָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמְרוֹן בְּשָׁנַת שֶׁבַע
 עֶשְׂרֵה לְיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם :
 וַיַּעַשׂ חָרֶע בְּעֵינָיו יְהוָה וַיִּלְכֹּד בְּדָרָד אָבִיו וּבְדָרָד אָמֻוּ וּבְדָרָד
 יַרְבֵּעַם בִּוְנָבֶט אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיַּעֲבֹד אֶת־
 הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־
 עָשָׂה אָבִיו :

v. 49. קרי עשה קרי נשכרו

מלכים ב :

וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחֲזָב : וַיִּפֹּל אַחֲזִיחֻהּ אִין
 בְּעַד הַשְּׂבָכָה בְּעֵלִיתוֹ אֲשֶׁר בְּשָׁמְרוֹן וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לָכֹו דַרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן
 אִם־אַחֲזִיחֻהּ מַחְלֵי זֶה : וּמֶלֶךְ יְהוָה דָּבָר אֶל־אֱלִיָּהוּ הַתְּשִׁבִי
 קוֹם

(514)

קוֹם עֲלֶה לְקִרְאֵת מַלְאָכֵי מֶלֶךְ־שָׁמְרוֹן וּדְבַר אֲלֵהֶם הַמְּבַלִּי
 אִין־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלְכִים לְדַרְשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי
 עַקְרוֹן : וְלָכֹו כֹּה־אָמַר יְהוָה הַמְטָה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שֵׁם לֹא־
 הַ תֵּרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיִּלְכֹּד אֱלֹהֵי : וַיִּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים
 אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם מֵה־זֶה שְׁבַתְּם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ ו
 עֲלֶה לְקִרְאֵתָנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ לָכֹו שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח
 אֲתָכֶם וּדְבַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמְּבַלִּי אִין־אֱלֹהִים
 בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שָׁלַח לְדַרְשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן לָכֹו
 הַמְטָה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שֵׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת :
 וַיִּדְבַּר אֲלֵהֶם מֵהַ מִשְׁפָּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לְקִרְאֵתְכֶם וַיִּדְבַּר
 אֲלֵיכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בְּעַל שַׁעַר
 וַאֲזוּר עוֹר אַזּוּר בְּמַתְנֵיו וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַתְּשִׁבִי הוּא : וַיִּשְׁלַח
 אֵלָיו שֵׁר חֲמִשִּׁים וַחֲמִשִּׁוּ וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יוֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ
 יְהוָה וַיִּדְבַּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דָּבָר רָדָה : וַיַּעֲנֶה
 אֲלֵיהֶוּ וַיִּדְבַּר אֶל־שֵׁר הַחֲמִשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תֵרַד
 אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת־חֲמִשִּׁיךָ וְתֵרַד אִשׁ מִן־
 הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתּוֹ וְאֶת־חֲמִשִּׁוּ : וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר־
 חֲמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשִּׁוּ וַיַּעַן וַיִּדְבַּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה־
 אָמַר הַמֶּלֶךְ מֵהַרָּה רָדָה : וַיַּעַן אֲלֵיהֶוּ וַיִּדְבַּר אֲלֵיהֶם אִם־
 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲנִי תֵרַד אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת־
 חֲמִשִּׁיךָ וְתֵרַד אִשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתּוֹ וְאֶת־
 חֲמִשִּׁוּ : וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁלַח שֵׁר־חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁים וַחֲמִשִּׁוּ וַיַּעַל
 וַיָּבֵא שֵׁר־חֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל־בְּרַכְיוֹ וַיִּלְגַּד אֲלֵיהֶוּ
 וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיִּדְבַּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר־נָא נַפְשִׁי וְנַפְשׁ
 עֲבָדֶיךָ אֵלֶה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ : הִנֵּה יָרַדָה אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם
 וְתֹאכַל אֶת־שְׁנֵי שְׂרָיִי הַחֲמִשִּׁים הָרִאשֹׁנִים וְאֶת־חֲמִשִּׁיהֶם
 טו וְעַתָּה תִיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ : וַיִּדְבַּר מֶלֶךְ יְהוָה
 אֶל־אֲלֵיהֶוּ רַד אֶתּוֹ אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיו וַיִּקַּם וַיֵּרַד אֶתּוֹ אֶל־
 הַמֶּלֶךְ : וַיִּדְבַּר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ
 מַלְאָכִים לְדַרְשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן הַמְּבַלִּי אִין־אֱלֹהִים
 בְּיִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ בְּדָבָרוֹ לָכֹו הַמְטָה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שֵׁם לֹא־תֵרַד
 מִמֶּנָּה

(515)

ממנה בירמות תמות : וקמת בדבר יהוה | אשר דבר 17
אלהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן
יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן : ויתר דברי אחזיהו 18
אשר עשה הלוא תמה כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל :

ויהי בהעלות יהוה את אלהו בפערה השמים וילך ב א
אלהו ואלישע מן הגלגל : ויאמר אלהו אל אלישע שב 2
נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע תיריהו
וחינפשך אם אעובד וירדו בית אל : ויצאו בני הנביאים 3
אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום יהוה
לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו :
ויאמר לו אלהו ואלישע | שב נא פה כי יהוה שלחני וירחו 4
ויאמר תיריהו וחינפשך אם אעובד ויבאו יריחו : וינשו 5
בני הנביאים | אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הודעת
כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני
ידעתי החשו : ויאמר לו אלהו שב נא פה כי יהוה שלחני 6
הירדנה ויאמר תיריהו וחינפשך אם אעובד וילכו שניהם :
וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק 7
ושניהם עמדו על הירדן : ויקח אלהו את אדירתו ויגלם 8
ויכה את הפנים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בהרבה :
ויהי כעברם ואלהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך 9
בטרם אלקח מעמד ויאמר אלישע ויהינא פני שנים ברוחך
אלי : ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך י
והיילך כן ואם און לא יהיה : ויהי תמה הלכים הלוך 11
ודבר והנה רכב אש וקוסי אש ויפךדו בין שניהם ויעל
אלהו בסערה השמים : ואלישע ראה והוא מצעק אבי 12
אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
ויקדעם לשנים קדעים : וירס את אדירת אלהו אשר נפלה 13
מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן : ויקח את אדירת 14
אלהו אשר נפלה מעליו ויכה את הפנים ויאמר אנה יהוה

הס" בחטו קמץ 1. v.

אלהו אלהו אף הוא | ויכה את הפנים ויחצו הנה והנה
טו ויעבר אלישע : ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח אלהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחווי
לו ארצה : ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים 16
אנשים בני חיל ולכונא ויבקשו את אדניך פון נשא רוח
יהוה וישלכוהו באחד הקרים או באחת הנאות ויאמר לא
תשלחו : ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים 17
איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו : וישבו אליו והוא
ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו :
ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב 19
העיר טוב פאשר אדני ראה והפנים רעים והארץ משפלת :

ב ויאמר קח לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו :
21 ויצא אל מוצא הפנים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשפלת :
22 וירפו הפנים עד היום הנה כדבר אלישע אשר דבר :

23 ויעל משם בית אל והוא | עלה בהרד ונערים
קטנים וצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח
24 עלה קרח : ויבן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה
שתיים דבים מן היער ויתבקענה מהם ארבעים ושני ילדים :
כה וילך משם אל החר הפרמל ומשם שב שמרון :

א ג ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה
עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה :
2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את
3 מצבת הבעל אשר עשה אביו : רק בתטאות ורבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה :

4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל
ה מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר : ויהי כמות אחאב
6 ויפשע מלך מואב במלך ישראל : ויצא המלך יהורם ביום
7 ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל : וילך וישלח אל
יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הלה אתי

רנאות קרי 16. v.

אל-מוֹאָב לַמֶּלֶכְמָה וַיֹּאמֶר אֲעֹלָה בְּמַנִּי כְמוֹד בְּעַמִּי כְעַמּוֹד
 בְּסוֹסֵי כְסוֹסֵיךָ : וַיֹּאמֶר אֵיזָה הַדְּרֹךְ גַּעֲלָה וַיֹּאמֶר הַרְדֵּךְ 8
 מִדְּבַר אָדוֹם : וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אֲדוֹם 9
 וַיִּסְבּוּ הַרְדֵּךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא-הָיָה מַיִם לַמַּחֲנֶה וּלְבַהֲמָה
 אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵלֶּהָ כִּי-קָרָא יְהוָה י
 לְשִׁלְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד-מוֹאָב : וַיֹּאמֶר 11
 יְהוֹשֻׁפָט הַאִיִן פֶּה נָבוֹא לַיהוָה וּנְדַרְשָׁה אֶת-יְהוָה מֵאוֹתוֹ
 וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֶּה אֲלִישַׁע בֶּן-שַׁפְט
 אֲשֶׁר-יָצַק מַיִם עַל-יְדֵי אֱלֹהָיו : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט יֵשׁ אוֹתוֹ 12
 הַבֶּר-יְהוָה וַיִּרְדּוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפָט וּמֶלֶךְ אֲדוֹם :
 וַיֹּאמֶר אֲלִישַׁע אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה-לִּי וְלָךְ לֵךְ אֶל-נְבִיאֵי 13
 אֲבֹתְךָ וְאֶל-נְבִיאֵי אֲמֹךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי-קָרָא
 יְהוָה לְשִׁלְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד מוֹאָב :
 וַיֹּאמֶר אֲלִישַׁע תִּי-יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לְפָנָיו כִּי לוּלִי 14
 בְּנִי-יְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה אָנֹכִי נִשְׂא אִם-אֶבִּיט אֵלֶיךָ וְאִם-
 אֲרָאָךְ : וַעֲתָה קַח-יְלִי מִנֶּגַע וְהָיָה כִּנְגוֹן הַמִּנְגָּן וְתָהִי עָלָיו יָד 15
 יְהוָה : וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה הַנְּחַל הַזֶּה גְּבִים 16
 גְּבִים : כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לֹא-תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא-תִרְאוּ גֶשֶׁם 17
 וְהַנְּחַל הַזֶּה וַיִּמְלֵא מַיִם וַיִּשְׁתִּיתֶם אֹתָם וּמְקַנְיֶכֶם וּבְהִמַּתְכֶם :
 וַנִּקַּל זֹאת בְּעֵינָיו יְהוָה וַנִּתֵּן אֶת-מוֹאָב בְּיַדְכֶם : וְהַפִּיתֶם 18
 כָּל-עֵיר מִבְּצֹר וְכָל-עֵיר מִבְּחֹר וְכָל-עֵץ טוֹב תְּפִילוּ וְכָל-
 מַעֲנִי-יָמִים תִּסְתְּמוּ וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה תִּכְאָבוּ בְּאֲבָנִים :
 וַיְהִי בְּבִקְרָא כְּעֹלוֹת הַמִּנְחָה וְהַנֶּחֱמִים בְּאִים מִדְּרֹךְ אֲדוֹם כ
 וְתַמְלֵא הָאָרֶץ אֶת-הַמַּיִם : וְכָל-מוֹאָב שָׁמְעוּ כִּי-עָלוּ הַמְּלָכִים 21
 לְחַלְתָּם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חֲגַר חֲגָרָה וּמִעֲלָה וַיַּעֲמְדוּ עַל-
 הַנְּבֹל : וַיִּשְׁכְּבוּ מוֹ בְּבִקְרָא וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל-הַמַּיִם וַיִּרְאוּ 22
 מוֹאָב מִנְּגַד אֶת-הַמַּיִם אֲדָמִים כְּדָם : וַיֹּאמְרוּ הֲסֵם זֶה הַחֶרֶב 23
 גְּחָרְבוּ הַמְּלָכִים וַיָּכּוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַעֲתָה לְשַׁלֵּל מוֹאָב :
 וַיָּבֹאוּ אֶל-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּכּוּ אֶת-מוֹאָב וַיִּגְסוּ 24
 מִפְּנֵיהֶם וַיִּבְרוּ-בָהּ וְהַפֹּת אֶת-מוֹאָב : וְהָעָרִים יִהְיוּ סוּ וְכָל-כַּה

וכו קרי v. 24. בנ"א כְעַמּוֹד v. 7.

חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ-אֶבְנֹו וּמִלְאוּהָ וְכָל-מַעֲוֵי-מַיִם
 יִסְתְּמוּ וְכָל-עֵץ טוֹב יִפִּילוּ עַד-הַשְּׂאִיר אֲבָנֶיהָ בְּקִיר חֲרֻשֶׁת
 26 וַיִּסְבּוּ הַקְּלָעִים וַיָּכּוּהָ : וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב כִּי-חָזַק מִמֶּנּוּ
 הַמֶּלֶכְמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שִׁבְעֵ-מֵאוֹת אִישׁ שֶׁלַף חֶרֶב לְהַבְקִיעַ
 27 אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ : וַיִּקַּח אֶת-בְּנֵי הַבְּכוֹר אֲשֶׁר-יָמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עֲלָה עַל-חַחֲמָה וַיְהִי-קֶצֶף גָּדוֹל עַל-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְעוּ מֵעָלָיו וַיָּשִׁבוּ לָאָרֶץ :

א ד וַאֲשֶׁה אַחַת מִנְּשֵׂי בְנֵי-הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל-אֱלִישַׁע לֵאמֹר
 עֲבַדְךָ אִישֵׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עֲבַדְךָ הָיָה נֹרָא אֶת-יְהוָה
 2 וְהַנְּשִׂיָה בָּא לְקַחַת אֶת-שְׁנֵי יְלָדָיו לֹו לְעַבְדִּים : וַיֹּאמֶר אֵלֶיָּה
 אֱלִישַׁע מַה אַעֲשֶׂה-לָּךְ הַיְחִידִי לִי מַה-יִּשְׁלַחְכֶּיךָ בְּבֵית וְתֹאמַר
 3 אִין לְשִׁבְחָתְךָ כָּל בְּבֵית כִּי אִם-אֶסְוֹד שָׁמֹן : וַיֹּאמֶר לָכִי
 שְׁאֵלִי-לָךְ בָּלִים מִן-חֹחוֹץ מֵאַתָּה כָּל-שְׁכֵנֶיכִי בָּלִים רַקִּים אֶל-
 4 תַּמְעִיטִי : וּבָאֵת וּסְגַרְתָּ הַדְּלֵת בְּעַדְךָ וּבְעַד-בְּנֵיךָ וַיִּצְקַתָּ
 ה עַל כָּל-הַבָּלִים הָאֵלֶּה וְהַמְּלֵא תִסְיַעִי : וְתֵלֶךְ מֵאַתָּה וְתִסְגַּר
 הַדְּלֵת בְּעַדָּהּ וּבְעַד בְּנֵיהָ הֵם מִנְּיֻשִׁים אֵלֶיָּה וְהִיא מֵיִצְקַתָּ :
 6 וַיְהִי וּבְמִלֵּאת הַבָּלִים וְתֹאמַר אֶל-בְּנָהּ הַנְּיֻשָׁה אֵלִי עוֹד כָּלִי
 7 וַיֹּאמֶר אֵלֶיָּה אִין עוֹד כָּלִי וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶן : וְתִבָּא וְתִגַּד
 לְאִישׁ הָאֵלֹהִים וַיֹּאמֶר לָכִי מִכְּרִי אֶת-הַשָּׁמֶן וְשִׁלַּמְתִּי אֶת-
 8 נְשִׁיכִי וְאֵת בְּנֵיכִי תַחְתֵּי בְּנוֹתָי : וַיְהִי הַיּוֹם
 וַיַּעֲבֵר אֲלִישַׁע אֶל-שׁוֹנָם וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וְתַחֲזֹק-בּוֹ לֶאֱכֹל-
 9 לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּי עֲבָרוּ וְסָר שָׁמָּה לֶאֱכֹל-לֶחֶם : וְתֹאמַר אֶל-
 אִישָׁהּ הַנְּה-נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עָבַר עָלָינוּ
 י תָּמִיד : נַעֲשֵׂה-נָא עֲלֵית-קִיר קִטְנָה וְנִשִּׂים לוֹ שֵׁם מִטָּה
 11 וְשִׁלְחָן וּכְסֵא וּמְגוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלָינוּ וְסוּר שָׁמָּה : וַיְהִי
 12 הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיִּסֵּר אֶל-הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב-שָׁמָּה : וַיֹּאמֶר
 אֶל-יְחִזְקִי נַעֲרוּ קְרָא לְשׁוֹנְמֵיִת הַזֹּאת וַיִּקְרָא-לָהּ וְתַעֲמֵד
 13 לְפָנָיו : וַיֹּאמֶר לוֹ אָמַר-נָא אֵלֶיָּה הִנֵּה חֲרָדְתִּי וְאֵלָינוּ אֶת-
 כָּל-הַחֲרָדָה הַזֹּאת מַה לַּעֲשׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ לְדַבְּרֵךְ-לָךְ אֶל-

שכניך קרי v. 3. לך קרי v. 2. הפסרת וירא IV. v. 1. בנ"א וְ" v. 25. וכניך ק" נשיך קרי v. 7. מוצקת קרי v. 5.

הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שֵׁר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִי יֹשֶׁבֶת :
 וַיֹּאמֶר וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גִּיתוּי אָבֶל בֶּן אִיזֶלָה וְאִישָׁה 14
 זָקֵן : וַיֹּאמֶר קְרֹא־לָהּ וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד בַּפֶּתַח : וַיֹּאמֶר טו 16
 לַמוֹעֵד הַזֶּה כַּעַת חַיָּה אֶתִּי חֲבַקַת בֶּן וַתֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי
 אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־תִּכְזֹב בְּשִׁפְחָתְךָ : וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד 17
 בֶּן לַמוֹעֵד הַזֶּה כַּעַת חַיָּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישֶׁע : וַיְגַדֵּל 18
 הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־הַקְּצָרִים : וַיֹּאמֶר אֶל־ 19
 אָבִיו רֵאשִׁי וְרֵאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַפֶּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ :
 וַיִּשְׂאֵהוּ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־בְּרִכְיָה עַד־הַצְּהָרִים כ
 וַיָּמָת : וַתַּעַל וַתִּשְׁכַּבְהוּ עַל־מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר 21
 בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא : וַתִּקְרָא אֶל־אִישָׁה וַתֹּאמֶר שְׁלַחָה בָּא לִי 22
 אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֶתְנֹת וְאַרְוֶצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים
 וְאֲשׁוּבָה : וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אֶתִּי הִלַּכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חָדַשׁ 23
 וְלֹא שָׁבַת וַתֹּאמֶר שְׁלוֹם : וַתַּחֲבֹשׁ הָאֶתְנֹן וַתֹּאמֶר אֶל־ 24
 נַעֲרָה נְהַג וְלֶךְ אֶל־תַּעֲצֹר־לִי לְרֹכֵב כִּי אִם־אִמְרַתִּי לָךְ :
 וַתֵּלֶךְ וַתִּבָּא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַכְּרָמֶל וַיְהִי כִּדְבָרֹת כה
 אִישׁ־הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ מִנְּגִד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיתוּי נַעֲרוֹ הַנְּהַר
 הַשְּׂוֹנְמִית הַלְּזוֹ : עֲתָה רוּץ־נָא לְקִרְאָתָהּ וַאֲמַר־לָהּ הַשְּׁלוֹם 26
 לָךְ הַשְּׁלוֹם לְאִישׁךָ הַשְּׁלוֹם לְיֶלֶד וַתֹּאמֶר שְׁלוֹם : וַתִּבָּא 27
 אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַהָר וַתַּחֲזֹק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גִּיתוּי לְהַדְּפָה
 וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הֲרַפְּהָלָה כִּי־נִפְשָׁה מִרַחֲלָה וַיַּהֲרֶה
 הָעֵלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי : וַתֹּאמֶר הַשְּׂאֵלְתִי בֶן מֵאֵת 28
 אֲדֹנָי הֲלוֹא אִמְרַתִּי לֹא תִשְׁלַח אֶתִּי : וַיֹּאמֶר לְגִיתוּי חֲנֹר 29
 מִתְנִיף וְמָה מִשְׁעַנְתִּי בַיָּדָךְ וְלֶךְ כִּי תִמְצָא־אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ
 וְכִי־יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשָׁמַת מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנְּעָר :
 וַתֹּאמֶר אִם הַנְּעָר חִי־וַיְהִי וְחִי־נִפְשָׁה אִם־אֲעֹבֵד וְנָקַם וַיֵּלֶךְ ל
 אַחֲרֶיהָ : וַגִּיתוּי עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשֶׁם אֶת־הַמִּשְׁעַנָּת עַל־פְּנֵי 31
 הַנְּעָר וַאִין קוֹל וַאִין קֶשֶׁב וַיֵּשֶׁב לְקִרְאָתוֹ וַיַּגִּיד־לּוֹ לֵאמֹר
 לֹא הִקִּיץ הַנְּעָר : וַיָּבֵא אֱלִישֶׁע חֲבוּתָהּ וְהִנֵּה הַנְּעָר מָת 32
 מִשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ : וַיָּבֵא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיַּתְּפִלֵּל 33

34 אֶל־יְהוָה : וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיִּשֶׁם פְּוֹ עַל־פְּוֹ וַעֲנִיו
 לָהּ עַל־עֵינָיו וּכְפָיו עַל־כַּפָּיו וַיִּנְהַר עָלָיו וַיַּחֵם בְּשֵׁר הַיֶּלֶד : וַיֵּשֶׁב
 וַיֵּלֶךְ בַּפּוֹת אַחַת הַנְּהַר וְאַחַת הַנְּהַר וַיַּעַל וַיִּנְהַר עָלָיו וַיִּזְוֹרֵר
 36 הַנְּעָר עַד־שָׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנְּעָר אֶת־עֵינָיו : וַיִּקְרָא אֶל־
 גִּיתוּי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשְּׂנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ וַתִּבָּא אֵלָיו
 37 וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנִךְ : וַתִּבָּא וַתִּפְּלַע עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָה
 38 וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתֵּצֵא : וְאֱלִישֶׁע שָׁב הַגְּלִלָה
 וְהָרַעַב בְּאֶרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים וַיִּשְׁבִּים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ
 39 שְׁבַת הַסִּיר הַגְּדוּלָה וּבִשְׁל נִזְוֵד לְבְנֵי הַנְּבִיאִים : וַיֵּצֵא אֶחָד
 אֶל־הַשְּׂדֵה לְלֶקֶט אֶרֶת וַיִּמְצָא גֶפֶן שְׂדֵה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פַקְעֵת
 שְׂדֵה מְלֵא בְנָדוֹ וַיָּבֵא וַיִּפְּלַח אֶל־סִיר הַנִּזְוֵד כִּי־לֹא יָדָעוּ :
 מ וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים לֵאכֹל וַיְהִי כַּאֲכֹלִם מִהַנִּזְוֵד וְהִמָּה צִעְקוּ
 41 וַיֹּאמְרוּ מוֹת בְּסִיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכֹלוּ לֵאכֹל : וַיֹּאמֶר
 וְקַחוּ־קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעַם וַיֵּאכְלוּ וְלֹא
 42 הָיָה דְבַר רַע בְּסִיר : וְאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה
 וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בַּכּוּרִים עֲשָׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים
 43 וּכְרָמֶל בְּצִקְלָנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֵּאכְלוּ : וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ
 מָה אֶתָּן זֶה לְפָנֵי מָה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֵּאכְלוּ כִּי כָה
 44 אָמַר יְהוָה אֲכֹל וְהוֹתֵר : וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ וַיֹּתֵרוּ
 כַּדְּבַר יְהוָה :

א ה וַנַּעֲמֹן שֶׁר־צָבָא מֶלֶךְ־אַרְם הָיָה אִישׁ גְּדוֹל לְפָנָי אֲדֹנָיו
 וַיִּשָּׂא פָנָיו כִּי־יָבֹו גִתוּי־וַיְהִי תְשׁוּעָה לְאַרְם וְהָאִישׁ הָיָה גְבוּר
 2 חֵיל מִצְרַע : וְאַרְם יָצָאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל
 3 נַעֲרָה קִטְנָה וַתְּהִי לְפָנָי אִשָּׁת גַּעֲמֹן : וַתֹּאמֶר אֶל־נְבִרְתָהּ
 אַחֲלֵי אֲדֹנָי לְפָנֵי הַנְּבִיאִ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אוֹ יֹאסָף אֶתּוֹ
 4 מִצְרַעְתּוֹ : וַיָּבֵא וַיַּגִּיד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כֹּזָאת וְכֹזָאת דִּבְרָה
 ה הַנְּעָרָה אֲשֶׁר מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אַרְם לָךְ בָּא
 וְאֲשַׁלַּחָה סֶפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֵשֶׂר כַּכְרֵי
 6 כֶּסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֵשֶׂר חִלְפוֹת בְּגָדִים : וַיָּבֵא הַסֶּפֶר
 אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כָּבוֹא הַסֶּפֶר הַזֶּה אֵלָיךְ הַנְּהַר

7 שלחתי אליך את-נעמן עבדי ואספתו מצרעתו : ויהי כקרא
 מלך-ישראל את-הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
 להמית ולהחיות כיוה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אד-
 דע-נא וראו כרמת-אנה הוא לי : ויהי כשמעו אלישע איש-
 8 האלהים כי-קרע מלך-ישראל את-גדיו וישלח אל-המלך
 לאמר למה קרעת בגדיך ובא-נא אלי וידע כי גש נביא
 בישראל : ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח-הבית
 9 לאלישע : וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוד והחצת
 שבע-פעמים בירדו וישב בשרה לה וטהר : ויקצף נעמן וילך
 ויאמר הנה אמרתי אלי : יצא וצאו ועמד וקרא בשם-יהוה
 אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף המצורע : הלא טוב
 12 אבנה ופרפר נהרות המושק מכל מימי ישראל הלא ארחץ
 בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו
 13 ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף
 כי-אמר אליך רחץ וטהר : וירד ויטבל בירדן שבע
 14 פעמים כדבר איש האלהים וישב בשורו כבשר גער קטן
 ויטהר : וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו ויבא
 15 ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין אלהים בכל-
 הארץ כי אם-בישראל ועתה קח-נא ברכה מאת עבדך :
 ויאמר חיי-יהוה אשר-עמדתי לפניו אם-אקח ויפצר-בו
 16 לקחת וימאן : ויאמר נעמן ולא יתן-נא לעבדך משא צמד-
 17 פרדים אדמה כי לוא-עשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים
 אחרים כי אם-ליהוה : לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך
 18 בבוא אדני בית-רמון להשתתחות שמה והוא : נשען על-
 ידי והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי בית רמון יסלח-נא
 יהוה לעבדך בדבר הזה : ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו
 19 כברת ארץ : ויאמר גיחזי נער אלישע איש-
 כ האלהים הנה : חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת
 מידו את אשר-הביא חיי-יהוה כי-אס-רצתי את-לוי ולקחתי

נא כתיב ולא קרי v. 18. אסנה קרי v. 12. בסטוי קרי v. 9. ער כאן v. 19.

21 מאתו מאומה : וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן
 רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום :
 22 ויאמר : שלום אדני שלחני לאמר הנה עמה זה באו אלי
 שני-נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה-נא להם כפר-
 23 פסף ושתי חלפות בגדים : ויאמר נעמן הואל קח כפרים
 ויפרץ-בו ויצר כפרים פסף בשני חרטים ושתי חלפות
 24 בגדים ויתן אל-שני נעריו וישאו לפניו : ויבא אל-העפל
 25 בה ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את-האנשים וילכו : והוא-
 בא ויעמד אל-אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גיחזי ויאמר
 26 לא-הלך עבדך אנה ואנה : ויאמר אליו לא-לפי הלך
 כאשר הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-
 הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
 27 ושפחות : וצרעת נעמן תדבק-בך ובצרעת לעולם ויצא
 מלפניו מצרע בשלג :

א ויאמרו בני-הנביאים אל-אלישע הנה-נא המקום אשר
 2 אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו : גלכה-נא עד-הירדן
 ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה-לנו שם מקום לשבת
 3 שם ויאמר לכו : ויאמר האחד הואל נא ולך את-עבדיך
 4 ויאמר אני אלך : וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים :
 ה ויהי האחד מפיל הקורה ואת-הברזל נפל אל-המים ויצעק
 6 ויאמר אהה אדני והוא שאל : ויאמר איש-האלהים אנה
 נפל ויראהו את-המקום ויקצב-עץ וישלך שמה ויצר
 7 הברזל : ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו :
 8 ומלך ארם הנה נלחם בישראל ויועץ אל-עבדיו לאמר
 9 אל-מקום פלני אלמני תחנתי : וישלח איש האלהים אל-
 מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי-ישם ארם
 י נחמים : וישלח מלך ישראל אל-המקום אשר אמר-לו
 איש-האלהים והזהירה ונשמר-שם לא-אחת ולא שתים :
 11 ויסער לב מלך-ארם על-הדבר הזה ויקרא אל-עבדיו ויאמר
 12 אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל-מלך ישראל : ויאמר

הזהירו קרי v. 10. מאין קרי v. 25. בנ"א מומה v. 20.

אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר
 בישראל נגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר
 משכבו : ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו
 ונגדלו לאמר הנה בדתן : וישלח שמה סוסים ורכב
 ותיל כבד ויבאו לילה ויגפו על העיר : וישכם משרת טו
 איש האלהים לקום ויצא והנה תיל סובב את העיר וסוס
 ורכב ויאמר גערו אליו אהה אדני איכה נעשה : ויאמר
 אל תירא כי רבים אשר אמנו מאשר אותם : ויתפלל
 אלישע ויאמר יהוה פקח-נא את-עיני ויראה ויפקח והוה
 את-עיני הנער וירא והנה החר מלא סוסים ורכב אש
 סביבת אלישע : וירדו אליו ויתפלל אלישע אל-יהוה ויאמר
 הדינא את-הגויהוזה בסנורים ויבם בסנורים כדבר אלישע :
 ויאמר אלהם אלישע לא-זה הדרך ולא-זה העיר לכו אחרי
 ואוליכה אתכם אל-האיש אשר תבקשו וילך אותם
 שמרון : ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח
 את-עיני-אלה ויראו ויפקח יהוה את-עיניהם ויראו והנה
 בתוך שמרון : ויאמר מלך-ישראל אל-אלישע כראתו אותם
 האפה אפה אבי : ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך
 ובקשתך אמה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו
 וילכו אל-אדניהם : ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו
 וישלחם וילכו אל-אדניהם ולא-יספו עוד גדודי ארם לבוא
 בארץ ישראל : ויהי אחרי-כן ויקפץ בו-החד
 מלך-ארם את-כל-מחנהו ויעל ויצר על-שמרון : ויהי רעב כח
 גדול בשמרון והנה צרים עלוה עד היות ראש-חמור
 בשמנים כסף ורבע הקב תריונים בהמשה כסף : ויהי
 מלך ישראל עבר על-החמה ואשה צעקה אליו לאמר
 הושיעה אדני המלך : ויאמר אל-יושעוד יהוה מאן אושיעוד
 המן-הגרון או מן-היקב : ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר
 האשה הזאת אמרה אלי תני את-בגדך ונאכלנו היום ואת-
 בני נאכל מחר : ונבשל את-בני ונאכלהו ויאמר אליה

v. 13. קרי v. 25. דיבונים קרי

ל ביום האחר תני את-בגדך ונאכלנו ותחבא את-בגדך : ויהי
 כשמע המלך את-דברי האשה ויקרע את-בגדיו והוא עבר
 על-החמה וירא העם והנה השק על-בשרו מבית : ויאמר
 ביה-יעשה-לי אלהים וכה יוסף אם-יעמד ראש אלישע בן
 שפט עליו היום : ואלישע ישב בביתו והזקנים וישבים
 אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא
 אמר אל-הזקנים הלאיתם כי-שלח בן-המרצח הזה להסיר
 את-ראשי ראו : כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו
 בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו : עודנו מדבר עמם
 והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה-זאת הרעה מאת יהוה
 מה-אוחיל ליהוה עוד :

א ז ויאמר אלישע שמעו דבר-יהוה כה : אמר יהוה בעת
 מחר סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער
 שמרון : ויען השליש אשר למלך נשען על-ידו את-איש
 האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים הנהיה
 הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל :
 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער
 ויאמרו איש אל-דעהו מה אנחנו וישבים פה עד-מתנו :
 אכ-אמרנו גבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם-ישבנו
 פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל-מחנה ארם אם-יחינו נחיה
 ה ואם-ימיתנו ומתנו : ויקמו בגשף לבוא אל-מחנה ארם
 ויבאו עד-קצה מחנה ארם והנה איז-שם איש : ואדני
 השמיע את-מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול תור
 גדול ויאמרו איש אל-אחיו הנה שכר-עלינו מלך ישראל
 את-מלכי החתים ואת-מלכי מצרים לבוא עלינו : ויקומו
 וינסו בגשף ויעזבו את-אהליהם ואת-סוסייהם ואת-
 חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל-נכשם : ויבאו
 המצרעים האלה עד-קצה המחנה ויבאו אל-אהל אחד
 ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו
 וישבו ויבאו אל-אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו :

v. 32. ר' דגושה VII. v. 3. הפטרת מצורע

9 ויאמרו איש אל-רעהו לא-כן אנחנו עשים היום הזה ויום-
 בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד-אור הבקר ומצאנו
 עוון ועמה לבו ונבאָה ונגידה בית המלך : ויבאו ויקראו
 אל-שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל-מחנה ארם
 והנה איז-שם איש וקול אדם כי אס-הסוס אסור והחמור
 אסור ואהלים באשר קמה : ויקרא השערים ויגידו בית
 המלך פנימה : ויקם המלך לילה ויאמר אל-עבדיו אנידה-
 12 נא לכם את אשר-עשו לנו ארם ידעו כיר-עבים אנחנו
 ויצאו מן-המחנה להחבכה בהשדה לאמר כיוצאו מן-העיר
 ונתפשם חיים ואל-העיר נבא : ויען אחד מעבדיו ויאמר
 13 ויקחור-נא חמשה מן-הסוסים הנשארים אשר נשארו-בה
 הנם בכל-הקמון ישראל אשר נשארו-בה הנם בכל-הקמון
 ישראל אשר-תמו ונשלחה ונראה : ויקחו שני רכב סוסים
 14 וישלח המלך אחרי מחנה-ארם לאמר לכו וראו : וילכו
 15 אחריהם עד-הירדן והנה כל-הירדן מלאה בגדים וכלים
 אשר-השליכו ארם בהקצום וישבו המלאכים ויגדו למלך :
 ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה-סלת בשקל
 16 וסאתים שערים בשקל בדבר יהוה : והמלך הפקיד את-
 השליש אשר-נשען על-ידו על-השער וירמסוהו העם בשער
 וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך
 אליו : ויהי בדבר איש האלהים אל-המלך לאמר סאתים
 18 שערים בשקל וסאה-סלת בשקל יהיה בעת מחר בשער
 שמרון : ויען השליש את-איש האלהים ויאמר והנה
 19 יהוה עשה ארבות בשמים והיה בדבר יהוה ויאמר הנה
 ראה בעיניך ומשם לא תאכל : ויהי-לו כן וירמסו אתו כ
 העם בשער וימת :

וילישע דבר אל-האשה אשר-החיה את-בנה לאמר ח
 קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כיקרא יהוה
 לרעב וגם-בא אל-הארץ שבע שנים : ותקם האשה ותעש
 2

עד כאן v. 20. ג'חפוס קרי v. 15. הפון קרי v. 13. כשרה קרי v. 12. את קרי v. 1. VII.

כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ-פלשתים
 3 שבע שנים : ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ
 פלשתים ותצא לצעק אל-המלך אל-ביתה ואל-שדה :
 4 והמלך מדבר אל-גחזי גער איש-האלהים לאמר
 ה ספרה-נא לי את כל-הגדלות אשר-עשה אלישע : ויהי
 הוא-מספר למלך את-אשר החיה את-המת והנה האשה
 אשר-החיה את-בנה צעקת אל-המלך על-ביתה ועל-שדה
 ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וההבנה אשר-החיה
 6 אלישע : וישאל המלך לאשה ותספר-לו ויתן-לה המלך
 סרים אחד לאמר השיב את-כל-אשר-לה ואת כל-תבואת
 השדה מיום עובה את-הארץ ועד-עתה :

7 ויבא אלישע דמשק ובן-הרדד מלך-ארם חלה ויגד-לו לאמר
 8 בא איש האלהים עד-הנה : ויאמר המלך אל-חזיהאל קח
 בגד מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את-יהוה
 9 מאותו לאמר האחיה מחלי זה : וילך חזיהאל לקראתו
 ויקח מנחה בידו וכל-טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא
 ויעמד לפניו ויאמר בנה בן-הרדד מלך-ארם שלחני אליך
 י לאמר האחיה מחלי זה : ויאמר אליו אלישע לך אמר-
 11 לא חיה תחיה והראני יהוה פרימות ימות : ויעמד את-
 12 פניו וגשם עד-בש ויבך איש האלהים : ויאמר חזיהאל מדוע
 אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר-תעשה לבני ישראל
 רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בתרב תהרג
 13 ועלליהם תרשש והרתיחם תבקע : ויאמר חזיהאל כי מה
 עבדך הפלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע
 14 הראני יהוה אתך מלך על-ארם : וילך מאת אלישע ויבא
 אל-אדניו ויאמר לו מה-אמר לך אלישע ויאמר אמר לי
 15 חיה תחיה : ויהי ממחרת ויקח המכבד ויטבל בפנים
 ויפרש על-פניו וימת וימלך חזיהאל תחתיו :

16 ובשנת חמש לזרם בן-אהאב מלך ישראל ויהושפט מלך
 17 יהודה מלך יהורם בן-יהושפט מלך יהודה : בן-שלישים

לא ספיק ה" v. 6. לו קרי v. 10.

ושתיים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך בירושלם :
 וילך בדרך ו מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת-
 18 אחאב היתה לו לאשה ועש הרע בעיני יהוה : ולא-אבה
 19 יהוה להשתית את-יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר-לו
 לתת לו ניר לבגיו כל-הימים : בימיו פשע אדום מתחת כ
 וד-יהודה וימלכו עליהם מלך : ויעבר יורם צערה וכל-
 21 הרקב עמו ויהי-הוא קם לילה ויפה את-אדום הסביב אליו
 ואת שרי הרקב ויגס העם לאהלו : ויפשע אדום מתחת
 22 וד-יהודה עד היום הנה אז תפשע לבנה בעת ההיא :
 ונתר דברי יורם וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר
 23 דברי הימים למלכי יהודה : וישבב יורם עם-אבתיו ויקבר
 24 עם-אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו :

בשנת שתיים-עשרה שנה ליורם בן-אחאב מלך כה
 ישראל מלך אחזיהו בן-יהורם מלך יהודה : בן-עשרים
 26 ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם
 אמו עתליהו בת-עמרי מלך ישראל : וילך בדרך בית
 27 אחאב ועש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית-
 אחאב הוא : וילך את-יורם בן-אחאב למלחמה עם-חזאל
 28 מלך-ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את-יורם : וישב יורם
 29 המלך להתרפא בזרעאל מן-המפים אשר יפחו ארמים
 ברמה בהלחמו את-חזאל מלך ארם ואחזיהו בן-יהורם
 מלך יהודה ירד לראות את-יורם בן-אחאב בזרעאל כר
 הלה הוא :

ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חנר ט א
 מתניד וקח פד השמן הנה בידך ולך רמת גלעד : ובאת 2
 שמה וראה-שם יהוא בן-יהושפט בן-נמשי ובאת והקמתו
 מתוד אחיו והביאת אתו חנר בחדר : ולקחת פד-השמן 3
 ונצקת על-ראשו ואמרת כה-אמר יהוה משחתיד למלך
 אל-ישראל ופתחת הדלת ולא תחפה : וילך הנער 4
 הנער הנביא רמת גלעד : ויבא והנה שרי החיל ושבבים ר

שנים קרי v. 17.

ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל-מי מפלנו ויאמר
 6 אליך השר : ויקם ויבא הביתה ויצק השמן על-ראשו
 ויאמר לו כה-אמר יהוה אלהי ישראל משחתיד למלך
 7 אל-עם יהוה אל-ישראל : והביתה את-בית אחאב אדניך
 ונקמתי דמי ו עבדי הנביאים ודמי כל-עבדי יהוה מיד
 8 איזבל : ואבד כל-בית אחאב והכרתי לאחאב משתינ בקיר
 9 ועצור ועזוב בישראל : ונתתי את-בית אחאב כבית ירבעם
 י בן-נבט וכבית בעשא בן-אחיה : ואת-איזבל ואכלו הכלבים
 11 בתלק זרעאל ואין קבר ויפתח הדלת ויגס : ויהוא יצא
 אל-עבדי אדניו ויאמר לו השלום מרוע בא-המשגע הנה
 אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את-האיש ואת-שיחו :
 12 ויאמרו שקר הגד-נא לנו ויאמר כנאת וכזאת אמר אלי
 13 לאמר כה אמר יהוה משחתיד למלך אל-ישראל : וימהרו
 ויקחו איש בנדו וישמו תחתיו אל-גרים המעלות ויתקעו
 14 בשופר ויאמרו מלך יהוא : ויתקשר יהוא בן-יהושפט בן
 נמשי אל-יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל-
 15 טו ישראל מפני חזאל מלך ארם : וישב יורם המלך להתרפא
 בזרעאל מן-המפים אשר יפחו ארמים בהלחמו את-חזאל
 מלך ארם ויאמר יהוא אם-יש נפשכם אל-יצא פליט מן-
 16 העיר ללכת ל-גיד בזרעאל : וירכב יהוא וילך זרעאלה
 כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את-
 17 יורם : והצפה עמד על-המגדל בזרעאל וירא את-שפעת
 יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב
 18 ושלח לקראתם ויאמר השלום : וילך רכב הפוס לקראתו
 ויאמר כה-אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה-לק ולשלום
 19 סב אל-אחרי ויגד הצפה לאמר בא-המלאך עדהם ולא-
 20 שב : וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה-אמר
 המלך השלום ויאמר יהוא מה-לק ולשלום סב אל-אחרי :
 כ ויגד הצפה לאמר בא עד-אליהם ולא-שב והמנהג במנהג
 21 יהוא בן-נמשי כי בשגעון ונהג : ויאמר יהורם אסר ויאסר

בניא ע" v. 10.

לחניד קרי v. 15.

רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש
ברכבו ויצאו לקראת יהוא ומצאוהו בחלקת נבות הירזעאלי:
ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר
מה השלום עד זוננני איובל אמר וכשפיה הרבים: ויהפך
יהורם ידיו ויגס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: ויהוא
מלא ידו בקשת ונד את יהורם בין זרעו ויצא החצי מלבו
ויכרע ברכבו: ויאמר אל בדרך שלשה שא השלכהו כח
בחלקת שדה נבות הירזעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים
צמדים אחרי אחאב אביו ויהיה נשא עליו את המשא
הזה: אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש
נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא
השלכהו בחלקה בדבר יהוה: ואחזיהו מלך יהודה ראה
ויגס הרד בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר נס אתו
הכהו אל המרפבה במעלה גור אשר את יבלעם ויגס מגדו
וימת שם: וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו
בקברתו עם אבתיו בעיר דוד: ובשנת
אחת עשרה שנה ליהורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה:
ויבוא יהוא ירזעאלה ואיובל שמעה ותשם בפוד עניה ל
ותישב את ראשה ותשקף בעד החלון: ויהוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: וישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים:
ויאמר שמטוהו וישמטוהו ויו מרמה אל הקיר ואל הסוסים
וירמסנה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה
הזאת וקברוהו כי בת מלך היא: וילכו לקברה ולא לה
מצאו בה כי אם הנהלגלת והרגלים וכפות הידים: וישבו
וינידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלק ירזעאל ואכלו הפלבים את בשר
איובל: והיה נבלת איובל כדמן על פני השדה בחלק
ירזעאל אשר לא יאמרו זאת איובל:
ולאחאב שבעים בנים בשמרון וכתב יהוא ספרים יא

ויהיה קרי v. 87. שטס קרי v. 33. ה' v. 28. שלשו קרי v. 25. וישלח (580)

וישלח שמרון אל שרי ירזעאל הזקנים ואל האמנים אחאב
לאמר: ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם
3 ואתכם הרקב והסוסים ועיר מבצר והנשק: וראיתם
הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו
4 על בית אדניכם: ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני
ה המלכים לא עמדו לפניו ואיד נעמד אנחנו: וישלח אשר-
על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא ו
לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא-
6 נמלך איש הטוב בעיניך עשה: וכתב אליהם ספר ו
שנית לאמר אם לי אתם ולקלי ואתם שמעם קחו את-
ראשי אנשי בני אדניכם וכו' ואלו כעת מחר ירזעאלה ובני
7 המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים
איש וישמו את ראשיהם בידים וישלחו אליו ירזעאלה:
8 ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר
9 שימו אתם שני צברים פתח השער עדי בקר: ויהי
בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה
אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הנה את כל אלה:
י דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה
על בית אחאב ויהנה עשה את אשר דבר ביד עבדו
11 אליהו: ונד יהוא את כל הנשארים לבית אחאב בירזעאל
וכל גדליו ומידעיו וכהגיו עד בלתי השאיר לו שקיד:
12 ויגס ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך:
13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם
ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני
14 הנבירה: ויאמר תפשו חיים ותפשום חיים וישחטום
אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש
טו מהם: וילך משם ומצא את יהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הויש את לבבך ישר כאשר
לדבי עם לבבך ויאמר יהונדב ויש תנה את ידך ויתן

כנ"א ה' v. 9.

16 ידו ויעלוהו אליו אל-המרקבה : ויאמר לכה אתי וראה
 17 בקנאתי ליהנה וירכבו אתו ברכבו : ויבא שמרון ויד
 את-כל-הנשארים לאחאב בשמרון עד-השמדו כדבר יהוה
 אשר דבר אל-אליהו : ויקבץ והוא את-כל-
 18 העם ויאמר אליהם אחאב עבד את-הבעל מעט יהוא
 ועבדנו הרבה : ועתה כל-נביאי הבעל כל-עבדיו וכל-
 19 כהניו קראו אלי איש אל-יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל
 אשר-יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את-
 עבדי הבעל : ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו : כ
 וישלח יהוא בכל-ישראל ויבאו כל-עבדי הבעל ולא-נשארו
 21 איש אשר לא-בא ויבאו בית הבעל וימלא בית-הבעל פה
 לכה : ויאמר לאשר על-המלתחה הוצא לבוש לכל
 22 עבדי הבעל ויצא להם המלבוש : ויבא יהוא ויהונדב
 23 בורקב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן
 יש-פה עמכם מעבדי יהוה כי אם-עבדי הבעל לבהם :
 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם-לו בחוץ שמנים
 איש ויאמר האיש אשר-ימלט מן-האנשים אשר אני מביא
 על-ידיכם נפשו תחת נפשו : ויהי ככלתו ו לעשות העלה כח
 ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הפום איש אל-יצא
 ויפום לפי-חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד-עיר
 26 בית-הבעל : ויצאו את-מצבות בית-הבעל וישרפוה :
 27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את-בית הבעל וישימהו
 28 למחראות עד-היום : וישמד יהוא את-הבעל מישראל :
 29 וק חטאי ורבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל לא-סר
 יהוא מאחריהם עגלי הזב ו אשר בית-אל ואשר בדן :
 ויאמר יהוה אל-יהוא וען אשר-הטיבת לעשות ל
 הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני
 רבעים ישבו לך על-כסא ישראל : ויהוא לא שמר ללכת
 31 בתורת-יהוה אלקי-ישראל בכל-לבבו לא סר מעל חטאות
 ורבעם אשר החטיא את-ישראל : בימים ההם החל יהוה

למחצות קרי v. 27.

33 לקצות בישראל ויבס חזאל בכל-נבול ישראל : מן-הירדן
 מזרחה השמש את כל-ארץ הנלעד הנדי והראובני והמנשי
 34 מערער אשר על-נחל ארנו והנלעד והבשן : ויתר דברי
 יהוא וכל-אשר עשה וכל-נבירתו הלא-הם כתובים על-
 35 לה ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישקב והוא עם-
 אבותיו ויקברו אתו בשמרון וימלך והואתו בנו תחמיו :
 36 והימים אשר מלך יהוא על-ישראל עשרים-ושמנה שנה
 בשמרון :
א יא ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בגנה ותקם יתאבד
 2 את כל-זרע הממלכה : ותקח יהושבע בת-המלך-יורם
 אחות אחזיהו את-יואש בן-אחזיהו ותננב אתו מתוד בני-
 המלך הממותרים אתו ואת-מנקתו בתר המטות ויסתרו
 3 אתו מפני עתליהו ולא הומת : ויהי אתה בית יהוה
 מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ :
 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את-שרי
 המאיות לקרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת
 להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את-בן-
 5 המלך : ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו השלשית
 6 מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך : והשלשית
 בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את-
 7 משמרת הבית מסח : ושתי הידות בכם כל יצאי השבת
 8 ושמרו את-משמרת בית-יהוה אל-המלך : והקפתם על-
 המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל-השדרות יומת והיו
 9 את-המלך בצאתו ויבאו : ויעשו שרי המאיות ככל
 אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי השבת
 10 עם יצאי השבת ויבאו אל-יהוידע הכהן : ויתן הכהן
 לשרי המאיות את-החנית ואת-השלטים אשר למלך דוד
 11 אשר בבית יהוה : ויעמדו הרצים איש וכליו בידו
 מפתח הבית הימנית עד-פתח הבית השמאלית למזבת

חמאות קרי v. 9. חמאות קרי v. 4. חמאות קרי v. 2. ראתה קרי v. 1.
 חמאות קרי v. 10.

ולבית על-המלך סביב : ויוצא את-בן-המלך ויתן עליו 12
את-הגֹּזֵר ואת-העדות וימלכו אתו וימשחיהו ויכריכו
ויאמרו יהי המלך : ותשמע עתליה את-קול 13
הרצון העם ותבא אל-העם בית יהוה : ותרא והנה 14
המלך עמד על-העמוד כמשפט והשרים והחצרות אל-
המלך וכל-עם-הארץ שמח ותקע בחצרות ותקבע עתליה
את-בגדיה ותקרא קשר קשר : ויצו יהוידע הכהן את-טו
שרי המאיות ופקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל-
מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן
אל-תומת בית יהוה : וישמו לה ידים ותבוא הרד-מבוא 16
הסוסים בית המלך ותומת שם : ויבלת 17
יהוידע את-הקברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות
לעם ליהוה ובין המלך ובין העם : ויבאו כל-עם הארץ 18
בית-הבעל ויתצוהו את-מזבחתו ואת-צלמיו שברו היטב
ואת מתן פהו הפעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן
פקדת על-בית יהוה : ויקח את-שרי המאות ואת-הכרי 19
ואת-הרצים ואת כל-עם הארץ וירידו את-המלך מבית
יהוה ויבואו הרד-שער הרצים בית המלך וישב על-כסא
המלכים : וישמח כל-עם הארץ והער שקטה ואת-עתליהו כ
המיתו בחרב בית מלך :

בן-שבע שנים יהואש במלכו : בשנת-שבע יהוא מלך יב א
יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
שבע : ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל-ימיו אשר הורגו 3
יהוידע הכהן : רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים 4
ומקטרים בבמות : ויאמר יהואש אל-הכהנים כל כסף ה
הקדשים אשר יובא בית-יהוה כסף עיבר איש כסף נפשות
ערבו כל-כסף אשר יעלה על לב-איש להביא בית יהוה :
יקחו להם הכהנים איש מאת מפרו והם יחזקו את-בדק 6
הבית לכל אשר-ימצא שם בדק : ויהי בשנת עשרים 7

הפסוק שקלים v. 17. המאות קרי v. 15. קמץ כז"ק v. 12.
המלך קרי v. 20. מזבחותיו קרי v. 18.

ושלש שנה למלך יהואש לא-חזקו הכהנים את-בדק הבית :
ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם
מדוע אינכם מחזקים את-בדק הבית ועתה אל-תקחו-כסף
מאת מפרים כי-לבדק הבית תתגהו : ויאתו הכהנים
לבלתי קחת-כסף מאת העם ולבלתי חזק את-בדק הבית :
ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו
אצל המזבחה בימין כבוא-איש בית יהוה ונתנו-שמה
הכהנים שמרי הסף את-כל-הכסף המובא בית-יהוה :
ויהי בראותם כירב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכתן 11
הגדול ויצרו וימנו את-הכסף הנמצא בית-יהוה : ונתנו 12
את-הכסף המתן על-יד עשי המלאכה ה פקדים בית
יהוה ויוציאוהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה :
ולקדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מתצב לחזק 13
את-בדק בית-יהוה ולכל אשר-יצא על-הבית לחזקה : אך 14
לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות
כל-כלי זהב וכלי-כסף מן-הכסף המובא בית-יהוה : כי 15
לעשי המלאכה יתגהו וחזקו בו את-בית יהוה : ולא 16
יחשבו את-האנשים אשר יתנו את-הכסף על-ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים : כסף אשם וכסף 17
חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו :

אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על-גת וילפדה וישם 18
חזאל פניו לעלות על-ירושלם : ויקח יהואש מלך-יהודה 19
את כל-הקדשים אשר-הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו
אבותיו מלכי יהודה ואת-קדשיו ואת כל-הזהב הנמצא
באצרות בית-יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם
כ ויעל מעל ירושלם : ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה
הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה :
ויקמו עבדיו ויקשרו-קשר ויכפו את-יואש בית מלא הירד 21
סלא : ויזכר בן-שמעת ויהוזבד בן-שמר ו עבדיו הנהו 22

הספקדים קרי ידי כרי v. 12. מימין קרי * כנ"א חב" רפה v. 10.

וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דגד וימלך אמציה בנו תחתיו :

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יג א יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה : ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לאסר ממנה : ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים : ויחל יהואחז את פני יהוה 4 וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כיר לחץ אתם מלך ארם : ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ה ארם וישבו בני ישראל באהליהם בתמול שלשום : אך 6 לא סרו מחטאת בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון : כי לא השאיר 7 ליהואחז עם כי אם חמשים פרים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם בעפר לדש : ויתר 8 דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלאה הם כתובים על ספר דברי ימים למלכי ישראל : וישבב יהואחז עם 9 אבתיו ויקברו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו :

בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה י מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה : ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מקל חטאות ורבעם 11 בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך : ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלהם עם אמציה מלך יהודה הלאה הם כתובים על ספר דברי ימים למלכי 12 ישראל : וישבב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו 13 ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל : ואלישע 14 חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל וביד על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו : ויאמר 15 לו אלישע קח קשת וחצים וקח אליו קשת וחצים : ויאמר 16

החטיא ק" 6. v.

למלך ישראל הרקב ידך על הקשת וירקב ידו וישם אלישע 17 ידיו על ידי המלך : ויאמר פתח פתח החלון קדמה ופתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ 18 תשועה בארם והפית את ארם באפק עד פלה : ויאמר קח החצים וקח ויאמר למלך ישראל קח ארצה ויד שלש 19 פעמים ויעמד : ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים או הפית את ארם עד פלה ועתה כ שלש פעמים תכה את ארם : וימת אלישע

ויקברו ויגדו מואב יבאו בארץ בא שנה : 21 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי 22 ויקם על רגליו : וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז : ויחז יהוה אתם וירחמם ויפן 23 אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה : וימת חזאל כה מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו : וישב יהואש בן 24 יהואחז וקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל :

בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו א יד בן יואש מלך יהודה : בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועבד מן 3 ירושלם : ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו בכל אשר עשה יואש אביו עשה : רק הבמות לא סרו עוד העם 4 ה מזבחים ומקטרים בבמות : ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויד את עבדיו המפכים את המלך אביו : ואת בני 6 המפכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על 7 אבות כי אם איש בהטאו ימות : הוא הבה את אדום בני המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא

מלח קרי 7. v. יומת ק" 6. יתיר ו" 2. v.

את-שמה יקתאל עד היום הזה : או שלח 8
 אמציה מלכים אל-יהואש בן-יהואחז בן-יהוא מלך ישראל
 לאמר לכה נתראה פנים : וישלח יהואש מלך-ישראל אל- 9
 אמציהו מלך-יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל-
 הארו אשר בלבנון לאמר תנה את-בתך לבני לאשה
 ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרכס את-החוח :
 הכה הפית את-אדום וישאף לבד הכבד ושב בביתך י
 ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך : ולא- 11
 שמע אמציהו ויעל יהואש מלך-ישראל ויתראו פנים
 הוא ואמציהו מלך-יהודה בבית שמש אשר ליהודה :
 ויגנף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו : ואת אמציהו 12 13
 מלך-יהודה בן-יהואש בן-אחזיהו תפש יהואש מלך-ישראל
 בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער
 אפרים עד-שער הפנה ארבע מאות אמה : ולקח את- 14
 כל-הזהב והכסף ואת כל-הפלים הנמצאים בית-יהודה
 ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה :
 ויתר דברי יהואש אשר עשה ונבחרתו ואשר נלחם עם מו
 אמציהו מלך-יהודה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים
 למלכי ישראל : וישכב יהואש עם-אבתיו ויקבר בשמרון 16
 עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו :
 ויהי אמציהו בן-יהואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן- 17
 יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה : ויתר דברי 18
 אמציהו הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
 יהודה : ויקשרו עליו קשר בירושלם ויגס לכישה וישלחו 19
 אתריו לכישה וימתהו שם : וישאו אתו על-הסוסים ויקבר כ
 בירושלם עם-אבתיו בעיר דוד : ויקחו כל-עם יהודה את- 21
 עזריה והוא בן-שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו
 אמציהו : הוא בנה את-אילת וישבה ליהודה אחרי שכב 22
 המלך עם-אבתיו : בשנת חמש-עשרה שנה 2
 לאמציהו בן-יהואש מלך יהודה מלך ירבעם בן-יהואש מלך-

ובא קרי v. 13. לזהלוי קרי v. 12.

24 מלך-ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה : ויעש הרע בעיני
 יהוה לא סר מכל-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא
 כה את-ישראל : הוא השיב את-נבול ישראל מלבוא חמת
 עדיים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד
 עבדו יונה בן-אמתי הנביא אשר מנת החפר : כיראה 26
 יהוה את-עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב
 27 ואין עזר לישראל : ולא-דבר יהוה למחות את-שם ישראל
 28 מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן-יהואש : ויתר
 דברי ירבעם וכל-אשר עשה ונבחרתו אשר-נלחם ואשר
 השיב את-דמשק ואת-חמת ליהודה בישראל הלא-הם
 29 כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב
 ירבעם עם-אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו
 תחתיו :

א טו

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך 2
 עזריה בן-אמציה מלך יהודה : בן-שש עשרה שנה היה
 במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
 3 וכליהו מירושלם : ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-
 4 עשה אמציהו אביו : רק הבמות לא-סרו עוד העם
 ה מזבחים ומקטרים בבמות : ויננע יהוה את-המלך ויהי
 מצרע עד-יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן-המלך
 6 על-הפית שפט את-עם הארץ : ויתר דברי עזריהו וכל-
 אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
 7 יהודה : וישכב עזריה עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו
 8 בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו : בשנת
 שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן-
 9 ירבעם על-ישראל בשמרון ששה חדשים : ויעש הרע
 בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן-
 10 נבט אשר החטיא את-ישראל : ויקשר עליו שלם בן-יבש
 11 ויפחו קבל-עם וימיתו וימלך תחתיו : ויתר דברי זכריה
 12 הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל : הוא

קמץ בולק v. 28.

דבר יהוה אשר דבר אליהוא לאמר בני רביעים ישובו לה
 על פסא ישראל ויהיכון : שלום בורבש מלך
 בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח
 ימים בשמרון : ויעל מנחם בורנדי מתרצה ויבא שמרון
 ויד את שלום בורבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו :
 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל : אז וכה מנחם
 את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא
 פתח ויד את כל ההרותיה בקע : בשנת
 שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בורנדי
 על ישראל עשר שנים בשמרון : ויעש הרע בעיני יהוה
 לאסר מעל חטאות ורבעם בורנבט אשר החטיא את
 ישראל כל ימיו : בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם
 לפול אלף כפר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה
 בידו : ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבוליו כ
 החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד
 וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ : ויתר דברי מנחם
 וכל אשר עשה הלואהם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל : וישב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה
 בנו תחתיו : בשנת חמשים שנה לעזריה מלך
 יהודה מלך פקחיה בורמנחם על ישראל בשמרון שנתים :
 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ורבעם בורנבט
 אשר החטיא את ישראל : ויקשר עליו פקח בורמלחיה כח
 שלישי ויפחו בשמרון בארמון בית מלך את ארנב ואת
 הארזה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימתו וימלך
 תחתיו : ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל : בשנת
 חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בור
 רמלחיה על ישראל בשמרון עשרים שנה : ויעש הרע
 בעיני יהוה לא סר מן חטאות ורבעם בורנבט אשר החטיא

את ישראל : בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר
 מלך אשור ויקח את עזון ואת אבל בית מעכה ואת יגוח
 ואת קדש ואת חצור ואת הנלעד ואת הנלילה כל ארץ
 ל נפתלי ונגלם אשורה : ויקשר קשר הושע בוראלה על
 פקח בורמלחיה ויפחו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים
 ליותם בורעזיה : ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 בשנת שתים לפקח בורמלחיה מלך ישראל מלך יותם
 בורעזיהו מלך יהודה : בורעשרים וחמש שנה היה במלכו
 ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת
 צדוק : ויעש הישר בעיני יהוה בכל אשר עשה עזיהו
 לה אביו עשה : רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
 ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון :
 ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלואהם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי יהודה : בימים ההם
 החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בור
 רמלחיה : וישבב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעזי
 רנד אביו וימלך אחז בנו תחתיו :
 א יו בשנת שבע עשרה שנה לפקח בורמלחיה מלך אחז
 בוריותם מלך יהודה : בורעשרים שנה אחז במלכו ושש
 עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה
 אלקיו כדוד אביו : וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו
 העביר באש בתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני
 בני ישראל : וזבח ויקטר בבמות ועל הנבעות ותחת
 כל עץ רענן : אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בורמלחיה
 מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו
 להלחם : בעת ההיא השיב רצין מלך ארם
 את אילת לארם ויגשל את היהודים מאילות וארומים באו
 אילת וישבו שם עד היום הזה : וישלח אחז מלאכים אל
 תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנת אני עלה

והושעני מִכַּף מֶלֶךְ-אֲרָם וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלַי :
 וַיִּקַּח אֹחֹז אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה
 וּבְאֲצֻרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ-אֲשׁוּר שְׁחָד : וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל-דְּמִשְׁק וַיַּתְפֹּשֶׁת וַיַּגִּילָהּ
 מִיָּדָה וְאֶת-רָצִין הַמֵּית : וַיִּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אֹחֹז לְקִרְאֵת תְּנַלְתַּי
 פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ-אֲשׁוּר דֹּמְשֵׁק וַיֵּרָא אֶת-הַמּוֹצֵחַ אֲשֶׁר בְּדִמְשֵׁק
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹחֹז אֶל-אֹרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת-דַּמּוֹת הַמּוֹצֵחַ וְאֶת-
 תְּבַנְיָתוֹ לְכָל-מַעֲשָׂהוּ : וַיָּבֹן אֹרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת-הַמּוֹצֵחַ כְּכֹל
 אֲשֶׁר-שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֹחֹז מִדְּמִשְׁק בֶּן עֶשֶׂה אֹרִיָּה הַכֹּהֵן עַד-
 בּוֹא הַמֶּלֶךְ-אֹחֹז מִדְּמִשְׁק : וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדְּמִשְׁק וַיֵּרָא הַמֶּלֶךְ
 אֶת-הַמּוֹצֵחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל-הַמּוֹצֵחַ וַיַּעַל עָלָיו : וַיִּקְטֹר
 אֶת-עֹלְתוֹ וְאֶת-מִנְחָתוֹ וַיִּסַּךְ אֶת-נִסְכּוֹ וַיִּזְרַק אֶת-דָּם-הַשְּׁלָמִים
 אֲשֶׁר-לוֹ עַל-הַמּוֹצֵחַ : וְאֵת הַמּוֹצֵחַ הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר לִפְנֵי
 יְהוָה וַיִּקְרַב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבּוֹן הַמּוֹצֵחַ וּמִבּוֹן בֵּית יְהוָה
 וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל-יָרֵךְ הַמּוֹצֵחַ צְפוֹנָה : וַיִּצְוֶהוּ הַמֶּלֶךְ אֹחֹז
 אֶת-אֹרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמּוֹצֵחַ הַגָּדוֹל הַקָּטָן אֶת-
 עֹלַת-הַבֶּקֶר וְאֶת-מִנְחַת הָעֶרֶב וְאֶת-עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת-מִנְחָתוֹ
 וְאֵת עֹלַת כָּל-עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם וּכְלֵדָם עֲלֵה
 וּכְלֵדָם זָבַח עָלָיו תִּזְרַק וּמּוֹצֵחַ הִנְחִשְׁתָּ יְהוָה לִי לְבָקֶר :
 וַיַּעַשׂ אֹרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֹחֹז : וַיִּקְצֹץ
 הַמֶּלֶךְ אֹחֹז אֶת-הַמִּסְנָרוֹת הַמְּכֻנּוֹת וַיִּסֶר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת-הַכִּיֹּר
 וְאֶת-הַיָּם הוֹרֵד מֵעַל הַבֶּקֶר הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר תַּחְתֶּיהָ וַיִּתֵּן
 אֹתוֹ עַל מְרֻצְפַת אֲבָנִים : וְאֶת-מִיֶּסֶד הַשֶּׁבֶת אֲשֶׁר-בְּנֵי
 כַּבְּיֵת וְאֶת-מִבּוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה הִסֵּב בֵּית יְהוָה מִפְּנֵי
 מֶלֶךְ אֲשׁוּר : וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֹחֹז אֲשֶׁר עָשָׂה הַלּוֹא-הֵם
 כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּשְׁכַּב אֹחֹז
 עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּגֹד וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ בֶן-
 תַּחְתִּיּוֹ :

בשנת שתים עשרה לאחוז מלך יהודה מלך הושע בן יו א
 אלה בשמרון על-ישראל תשע שנים : ויעש הרע בעיני 2
 מלעיל מוסך קרי v. 18 את קרי v. 17 יציה קרי v. 15 כצ"ל v. 10 ירוה

1 יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו : עליו עלה
 2 שלמנאסר מלך אשור ויהי-לו הושע עבד וישב לו מנחה :
 3 וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל-
 4 סוא מלך-מצרים ולא-העלה מנחה למלך אשור כשנה
 5 ה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית פלא : ויעל
 6 מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים :
 7 בשנת התשיעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל
 8 את-ישראל אשורה וישב אותם בחלה ובחבור נהר גזון
 9 וערי מדי : ויהי כיהטאו בני-ישראל ליהוה
 10 אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה
 11 מלך-מצרים ויראו אלהים אתרים : וילכו בחקות הגוים
 12 אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר
 13 עשו : ויתפאו בני-ישראל דברים אשר לא-כן על-יהוה
 14 אלהיהם ויבנו להם במות בכל-עריהם ממגדל נוצרים עד-
 15 עיר מבצר : ויצבו להם מצבות ואשרים על כל-גבעה
 16 גבהה ותחת כל-עץ רענן : ויקטרו-שם בכל-במות פגוים
 17 אשר-הגילה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את-
 18 יהוה : ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו
 19 את-הדבר הזה : ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל-
 20 נביאו כל-הזה לאמר שבו מדרך-ככם הרעים ושמרו מצותי
 21 חקותי ככל-התורה אשר צויתי את-אבותיכם ואשר שלחתי
 22 אליכם ביד עבדי הנביאים : ולא שמעו ויקשו את-ערפם
 23 כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם : וימאסו
 24 את-חוקי ואת-בריתו אשר כרת את-אבותם ואת עדותיו
 25 אשר העיד בם וילכו אחרי הדבל ויהבלו ואחרי הגוים
 26 אשר סביבתם אשר צנה יהוה אתם לבלתי עשות פהם :
 27 ויעזבו את-כל-מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
 28 שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל-צבא השמים ויעבדו
 29 את-הבעל : ויעבירו את-בניהם ואת-בנותיהם באש ויקסמו
 30 קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיקו :

שני קרי v. 16 קסץ כז"ק v. 15 ב" טעמים במלה א" נביאו קרי v. 13 ויתאנה (548)

ויהאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק 18
 שבט יהודה לבדו : גם יהודה לא שמר את מצות יהוה 19
 אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו : וימאס יהוה כ
 בכל ירע ישראל ויענם ויתנם ביד אשר השליכם
 מפניו : פירקע ישראל מעל בית דוד ומליכו את ירבעם 21
 בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטאם
 חטאה גדולה : וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר 22
 עשה לא יסרו ממנה : עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל 23
 פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל
 אדמתו אשר עד היום הזה :
 ויבא מלך 24
 אשור מבבל ומבותה ומענא ומחמת וספרונים וישב בערי
 שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה :
 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה כח
 בהם את האריות ויהיו הרגים בהם : ויאמרו למלך אשור 26
 לאמר הנוגים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו
 את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והגם
 ממתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ :
 ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מההנים אשר 27
 הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי
 הארץ : ויבא אחד מההנים אשר הגלו משמרון וישב 28
 בבית אל ויהי מורה אתם איך יראו את יהוה : ויהיו 29
 עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבת הבמות אשר עשו
 השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם : ואנשי בכל ל
 עשו את סבות בנות ואנשיכות עשו את נרגל ואנשי חמת
 עשו את אשימא : והענים עשו נכהן ואת תרתק והספרונים 31
 שרפים את בנייהם באש לאדר מלך וענמלך אלה ספרים :
 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות 32
 ויהיו עשים להם בבית הבמות : את יהוה היו יראים 33
 ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הנוגים אשר הגלו אתם

1 רבתי 31. v. כנ"א 30. v. וספרונים קרי 24. v. ודח קרי 21. v. ספרים קרי אלו קרי 31. v.

34 משם : עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים
 אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחוקתם וכמשפטים
 וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם
 לה שמו ישראל : ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא
 תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא
 תזבחו להם : כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ 36
 מצרים בלכת גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו
 ולו תזבחו : ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה 37
 אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו
 אלהים אחרים : והברית אשר כרתתי אתכם לא תשכחו 38
 ולא תיראו אלהים אחרים : כי אם את יהוה אלהיכם 39
 מ תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם : ולא שמעו כי
 41 אם כמשפטם הראשון הם עשים : ויהיו הנוגים האלה
 יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בנייהם ויבני
 בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה :
 א יח ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך
 2 חזקיה בראתו מלך יהודה : בועשירים וחמש שנה היה
 במלכו ועשירים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי
 3 בת זכריה : ויעש הישר בעיני יהוה בכל אשר עשה דוד
 4 אביו : הוא הסיר את הבמות ושרר את המצבת וכרת
 את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי ער
 היםים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקראלו נחשתן :
 ה ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי
 6 יהודה ואשר היו לפניו : וידבק ביהוה לא יסר מאחריו
 7 וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה : והיה יהוה
 עמו בכל אשר יצא ושכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו :
 8 הוא הבה את פלשתים עד ענה ואת גבוליה ממגדל גוצרים
 9 עד עיר מבצר : ויהי בשנה הרביעית למלך
 חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל
 י עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה : וילכדה
 מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיהו היא שנת תשע
 להושע

להושע מלך ישראל נלכדה שמרון : ויגל מלך-אשור
את-ישראל אשורה ויניחם בחלח ובחבור גהר גוזן וערי
מדי : על אשר לא-שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו
את-בריתו את כל-אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו
ולא עשו : ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו
עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצורות
ויחפשם : וישלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור
לכישה : לאמר : השאתי שוב מעלי את אשר-תתן עלי אשא
וישם מלך-אשור על-חזקיה מלך-יהודה שלש מאות כפר-
כסף ושלשים כפר זהב : ויתן חזקיה את-כל-הכסף הנמצא
בית-יהוה ובאוצרות בית המלך : בעת ההיא קצץ חזקיה
את-הלתות היכל יהוה ואת-האמנות אשר צפה חזקיה
מלך יהודה ונתנם למלך אשור : וישלח מלך-
אשור את-תרתן ואת-רב-סרים : ואת-רבשקה מן-לכיש
אל-המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם
ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת
שדה כובס : ויקראו אל-המלך ויצא אליהם אלגקים בן
חלקיהו אשר על-הבית ושבנה הספר ויואח בן-אסף
המזכיר : ויאמר אליהם רבשקה אמרו-נא אל-חזקיהו כה-
אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטתון הנה אשר
בטחת : אמרת אד-דבר שפתים עצה וגיבורה למלחמה כ
עתה על-מי בטחת כי מרדת בי : עתה הנה בטחת לך
על-משענת הקנה הרצוץ הנה על-מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו וינקבה בן פרעה מלך-מצרים לכל-הבטחים
עליו : וכי-תאמרון אלי אל-יהוה אלהינו בטחנו הלא-הוא
אשר הסיר חזקיהו את-במתיו ואת-מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הנה תשתחוו בירושלם :
ועתה התערב נא את-אדני את-מלך אשור ואתנה לך
אלפים סוסים אס-תוכל לתת לך רכבים עליהם : ואיך
תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך
על-מצרים לרכב ולפרשים : עתה המבלעדי יהוה עליתי כח
על

על-המקום הנה להשתחו יהוה אמר אלי עלה על-הארץ
26 הוצאת והשתחיתיה : ויאמר אלגקים בן-חלקיהו ושבנה ויואח
אל-רבשקה דבר-נא אל-עבדיך ארמית כי שמעם אנחנו
ואל-תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על-החמה :
27 ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך ואליד שליחני אדני
לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים הישבים על-
החמה לאכל את-תריהם ולשתות את-שיניהם עמכם :
28 ויעמד רבשקה ויקרא בקול-גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו
29 דבר-המלך הגדול מלך אשור : כה אמר המלך אל-ישיא
ל לכם חזקיהו כילא יוכל להציל אתכם מדוד : ואל-יבטח
אתכם חזקיהו אל-יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן
31 את-העיר הזאת ביד מלך אשור : אל-תשמעו אל-חזקיהו
כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
32 איש-גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מירבו : עד-באו
ולקחתי אתכם אל-ארץ פארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ
לחם וכרמים ארץ זית וצדור ודבש וחיו ולא תמנו ואל-
תשמעו אל-חזקיהו כייסית אתכם לאמר יהוה יצילנו :
33 ההצל הצילו אלהי הנזים איש את-ארצו מיד מלך אשור :
34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרנים הנע וענה כיר
לה הצילו את-שמרון מדי : מי בכל-אלהי הארצות אשר-
הצילו את-ארצם מדי כייציל יהוה את-ירושלם מדי :
36 והחרישו העם ולא-ענו אתו דבר כי-מצות המלך היא
37 לאמר לא תענהו : ויבאו אלגקים בן-חלקיה אשר-על-הבית
ושבנה הספר ויואח בן-אסף המזכיר אל-חזקיהו קרועו
בגדים ויגדו לו את דברי רבשקה :

א יט ויהי בשמע המלך חזקיהו ויקרע את-בגדיו ויתכס בשק
2 ויבא בית יהוה : וישלח את-אלגקים אשר-על-הבית ושבנה
הסופר ואת זקני הכהנים מתכפים בשקים אל-ישעיהו
3 הנביא בן-אמוץ : ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו ויס-צרה
ותוכחה ונאצה היום הנה כייבאו ביום עד-משפר וכח און

סימי רגליהם קרי צואתם ק" 27. v.

ללדה : אולי ישמע יהוה אלהיך את פל-דברי רבשקה 4
 אשר שלחו מלך-אשור ו אדניו לתרף אלהים חי והוכיח
 בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשארת תפלה בעד
 השארית הנמצאה : ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל-ישעיהו : ה
 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל-אדניכם כה ו אמר 6
 יהוה אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו
 גערי מלך-אשור אתי : הנני נתן בו רוח ושמע שמועה 7
 ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו : וישב רבשקה וימצא 8
 את-מלך אשור על-לבנה כי שמע פי נסע מלכיש :
 וישמע אל-תרהקה מלך-כוש לאמר הגה יצא להלחם אתך 9
 וישב וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר : כה תאמרון י
 אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אלהיך אשר אתה
 בטח בו לאמר לא תתן ירושלים ביד מלך אשור : הגה 11
 אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות
 להחרימם ואתה תנצל : ההצילו אתם אלהי הגוים אשר 12
 שחתו אבותי אר-נגון ואת-תבן ורצף ובני-עדן אשר
 בתלאשור : אינו מלך-חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרונים 13
 הבע וענה : ויטח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים 14
 ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה :
 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי 15
 ישראל ישב הכרבים אתה-הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
 הארץ אתה עשית את-השמים ואת-הארץ : הטה יהוה 16
 אזנד ושמע פקח יהוה עינד וראח ושמע את דברי סנחריב
 אשר שלחו לתרף אלהים חי : אמנם יהוה החריבו מלכי 17
 אשור את-הגוים ואת-ארצם : ונתנו את-אלהיהם באש כי 18
 לא אלהים הקמו כי אם-מעשה ידי-אדם עץ ואבן ויאבדום :
 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו ונדעו כל-ממלכות 19
 הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך : וישלח כ
 ישעיהו בן-אמוץ אל-חזקיהו לאמר כה-אמר יהוה אלהי
 ישראל אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך-אשור שמעתי :

קמץ כ"ק" 16 v.

21 זה הדבר אשר-דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולה
 22 בת-ציון אחריו ראש הניעה בת ירושלים : את-מי חרפת
 ונדפת ועל-מי הרימות קול ותשא מרום עינד על-קדוש
 23 ישראל : ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי
 אני עליתי מרום הרים ורכתי לבגון ואכרת קומת אדני
 24 מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה גער כרמלו : אני קרתי
 ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יאורי מצור :
 כה הלא-שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה
 עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצורות :
 26 וישביתו קצרי-יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא
 27 חציר גנות ושרפה לפני קמה : ושבחתך וצאתך ובראך
 28 ידעתי ואת התרגזת אלי : יען התרגזת אלי ושאננת עליה
 באזני ושמתי חחי באפך ומתני בשפתיד והשיבתיד בדרך
 29 אשר-באת בה : וזה-לך האות השנה ספית ובשנה
 השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
 ל ואכלו פרים : ויסקפה פליטת בית-יהודה הנשארה ערש
 31 למטה ועשה פרי למעלה : כי מירושלים תצא שארית
 ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה-זאת :
 32 לכן כה-אמר יהוה אל-מלך אשור לא יבוא אל-
 העיר הזאת ולא-יורה שם חץ ולא-יקדמנה מנן ולא-ישפך
 33 עליה סללה : בדרך אשר-יבא בה ישוב ואל-העיר הזאת
 34 לא יבא נאם-יהוה : ונגותי אל-העיר הזאת להושיעה
 לה למעני ולמען דנד עבדי : ויהי בלילה ההוא
 ויצא מלך אשור ונד במחנה אשור מאה שמונים
 וחמשה אלף וישקימו בבקר והגה כלם פגרים מתים :
 36 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור וישב בניגוה : ויהי
 הוא משתחוה בית ונסרף אלהיו ואדר-מלך ושראצר
 הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט ומלך אסר-חדן
 בנו תחתיו :

בנ"א וישאננת v. 28. להשאות קרי v. 25. קני קרי ברכ קרי v. 29.

בניו קרי ולא כתיב v. 37. צבאות קרי ולא כתיב v. 31.

בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לְמוֹת וַיָּבֵא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁעֵהוּ כִּן כ א
אָמוֹן הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צוּ לְבֵיתְךָ כִּי מֵת
אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה : וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־²
יְהוָה לֵאמֹר : אֲנִי יְהוָה זְכַרְנָא אֵת אֲשֶׁר הִתְחַלַּכְתִּי
לִפְנֵיךָ בְּאֵמֶת וּבְלִבָּב שְׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבֶן
חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל : וַיְהִי יִשְׁעֵהוּ לֹא יֵצֵא הָעִיר ⁴
הַתִּיכְנָה וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר : שׁוּב וְאָמַרְתָּ אֶל־ה'^ה
חִזְקִיָּהוּ וְנִיד עָמִי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ שְׁמַעְתִּי
אֶת־תְּפִלָּתְךָ רְאִיתִי אֶת־דַּמְעֹתֶיךָ הִנְנִי רַפָּא לְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
תַעֲלֶה בֵּית יְהוָה : וְהִסַּפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה ⁶
וּמִכָּף מַלְאֲכֵי־אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וּנְגוּתִי עַל־הָעִיר
הַזֹּאת לְמַעַני וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי : וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵהוּ קָחוּ דְבַלַּת ⁷
הַתַּאנִּים וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂמֻוּ עַל־הַשִּׁחִין וַיְהִי : וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ ⁸
אֶל־יִשְׁעֵהוּ מַה אוֹת כִּי־רַפָּא יְהוָה לִי וְעַלִּיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בֵּית יְהוָה : וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵהוּ זֶה־לֶּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי ⁹
יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הַלֵּךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעְלוֹת
אִם־יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעְלוֹת : וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ נָקַל לְצַל לְנִטּוֹת י
עֶשֶׂר מַעְלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הַצֵּל אַחֲרֵינִי עֶשֶׂר מַעְלוֹת :
וַיִּקְרָא יִשְׁעֵהוּ הַנְּבִיא אֶל־יְהוָה וַיָּשָׁב אֶת־הַצֵּל בְּמַעְלוֹת ¹¹
אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעְלוֹת אָחוֹ אַחֲרֵינִי עֶשֶׂר מַעְלוֹת :
בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדָד בְּלֹאדוֹ בּוֹ־בְלֹאדוֹ מֶלֶךְ־¹²
בָּבֶל סַפְרִים וּמְנַחֵה אֶל־חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ :
וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיִּרְאֵם אֶת־כָּל־בֵּית נְכֹתָהּ אֶת־הַכֶּסֶף ¹³
וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים וְאֵת וְשִׁמּוֹן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית
כֶּלָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא־הָיָה דְבָר אֲשֶׁר
לֹא־הִרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מִמְשַׁלְתּוֹ : וַיָּבֵא יִשְׁעֵהוּ ¹⁴
הַנְּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־אָמַרְוּ הַגֹּאֲשִׁים
הָאֵלֶּה וּמֵאֵין וָבֵאוּ אֵלָיְךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאַרְצָ רְחוֹקָה בָּאוּ
מִבָּבֶל : וַיֹּאמֶר מַה רָאוּ בְּבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל־^{טו}
אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דְבָר אֲשֶׁר לֹא־הִרְאִיתֶם בְּאוֹצְרוֹתַי :

נכתו קרי v. 13. חזר קרי v. 4.

ויאמר

(550)

וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵהוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה :
17 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂאָו כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אֲצִיר
אַבְתְּיָךְ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בְּכֹל־הַלַּיְלָה לֹא־יוֹתֵר דְּבַר אָמַר יְהוָה :
18 וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקַּח וְהָיוּ סְרִיסִים
19 בְּהִיבֵל מֶלֶךְ בָּבֶל : וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יִשְׁעֵהוּ טוֹב דְּבַר־
יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם־שְׁלוֹם וְאַמֶּת יְהִי בְּיָמֵי :
כ וַיֹּתֵר דְּבָרֵי חִזְקִיָּהוּ וְכָל־נְבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַבְּרֹכַל
וְאֶת־הַתַּעֲלָה וַיָּבֵא אֶת־הַסְּמִים הָעֵרֶה הַלֵּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
21 סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה : וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְּנוֹ תַחְתָּיו :

א כא

בַּיָּמִים הָהֵם חִזְקִיָּהוּ שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְּמִלְכוֹ וְחֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁן
2 שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ חַפְצִיָּבָה : וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֵבַת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי
3 יִשְׂרָאֵל : וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבְּמוֹת אֲשֶׁר אָבַד חִזְקִיָּהוּ אָבִיו
וַיִּקַּם מִזְבְּחוֹת לַבַּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְזָב מֶלֶךְ־
4 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם : וּבְנָה
מִזְבְּחֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת־
ה שָׁמִי : וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁתֵי חֲצֵרוֹת
6 בֵּית־יְהוָה : וְהַעֲבִיר אֶת־בְּנוֹ בָּאֵשׁ וְעוֹנֵן וְנַחֵשׁ וַעֲשָׂה אוֹב
7 וַיִּדְעֹנִים הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לַחֲכָעִים : וַיִּשֶׁם
8 אֶת־פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־
דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחֲרַתִּי
9 מִכָּל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת־שָׁמִי לְעוֹלָם : וְלֹא אֶסְפָּח
לְהַנִּיד רִגְלֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם רַק
אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כָּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וּלְכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־
9 צִוִּיתִי אֹתָם עַבְדֵי מֹשֶׁה : וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּתְּעַם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת
אֶת־הָרַע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :
וַיִּדְבַר יְהוָה בְּיַד־עַבְדּוֹ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר :
11 יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתַּעֲבוֹת הָאֵלֶּה הָרַע
מִכָּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ הָאֲמָרִי אֲשֶׁר לִפְנֵי וַיַּחֲטֵא נִס־אֶת־יְהוּדָה

קמץ כד"ק v. 9. XXI. פתח כאתנת v. 19. יקחו קרי v. 18.

(551)

בגלוליו

בגלוליו : לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל 12
הנני מביא רעה על-ירושלם ויהודה אשר כל-שמעו תצלנה
שתי אזניו : ונטיתי על-ירושלם את קו שמרון ואת- 13
משקלת בית אחאב ומהיתי את-ירושלם כאשר-ימחה את-
הצלחת מחה והפך על-פניה : ונטשתי את שארית 14
נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל-
איביהם : יען אשר עשו את-הרע בעיני ויהיו מכעסים 15
אתי מן-היום אשר יצאו אבתם ממצרים ועד היום הזה :
וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר-מלא את- 16
ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את-יהודה
לעשות הרע בעיני יהוה : ויתר דברי מנשה וכל-אשר 17
עשה וחטאתו אשר חטא הלוא-הם כתובים על-ספר דברי
הימים למלכי יהודה : וישכב מנשה עם-אבתיו ויקבר 18
בנו-ביתו בנו-עזא וימלך אמון בנו תחתיו :
בן-עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך 19
בירושלם ושם אמו משלמת בת-חרוץ מן-יטבה : ויעש כ
הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו : וילך בכל- 21
הדרך אשר-הלך אביו ויעבד את-הנוללים אשר-עבד אביו
וישתחו להם : ויעזב את-יהוה אלהי אבתיו ולא הלך 22
בדרך יהוה : ויקשרו עבדי-אמון עליו וימיתו את-המלך 23
בביתו : ויד עסי-הארץ את כל-הקשרים על-המלך אמון 24
וימליכו עסי-הארץ את-יאשיהו בנו תחתיו : ויתר דברי כח
אמון אשר עשה הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים
למלכי יהודה : ויקבר אתו בקברתו בנו-עזא וימלך יאשיהו 26
בנו תחתיו :

בן-שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואתת שנה מלך כב א
בירושלם ושם אמו וידיה בת-עדיה מבצקת : ויעש 2
הישר בעיני יהוה וילך בכל-דרך ה' אביו ולא-סר ומין
ושמאול : והיו בשמונה עשרה שנה מלך 3
ויאשיהו שלח המלך את-שפן בן-אצליו בן-משלם הספר

4 בית יהוה לאמר : עלה אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתם את-
הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת
ה העם : ויתנה על-יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה
ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את-
6 ביד הבית : לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני
7 מחצב לחזק את-הבית : אך לא יחשב אתם הכסף הנתן
8 על-ידם כי באמונה הם עשים : ויאמר חלקיהו הכהן
הגדול על-שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה
9 ויתן חלקיה את-הספר אל-שפן ויקראהו : ויבא שפן
הספר אל-המלך וישב את-המלך דבר ויאמר התיכו עבדי
את-הכסף הנמצא בבית ויתנהו על-יד עשי המלאכה
י המפקדים בית יהוה : ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר
11 נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך : והיו
כשמע המלך את-דברי ספר התורה ויקרע את-בגדיו :
12 ויצו המלך את-חלקיה הכהן ואת-אחיקם בן-שפן ואת-
עכבור בן-מיקיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד-המלך
13 לאמר : לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד-העם ובעד כל-
יהודה על-דברי הספר הנמצא הזה כי-גדולה חמת יהוה
אשר-היא נצתה בנו על אשר לא-שמעו אבתינו על-דברי
14 הספר הזה לעשות ככל-הכתוב עלינו : וילך חלקיהו
הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה
אשת שלם בן-תקנה בן-חרחם שמר הבגדים והיא ישבת
15 בירושלם במשנה וידברו אליה : ותאמר אליהם כה-אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי :
16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל-המקום הזה ועל-ישובו
17 את כל-דברי הספר אשר קרא מלך יהודה : תחת ו
אשר עבדו ויקשרו לאלהים אחרים למען הכעסני בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה :
18 ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה תאמרו
אלו כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדרבים אשר שמעת :

19 יען רד-לכבד ותפנע ו מפני יהוה בשמעך אשר דברתי
על-המקום הזה ועל-ישובי להיות לשמה ולקללה ותקרע
את-בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאס-יהוה : לכו כ
הנני אספד על-אבותיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-
תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה
וישבו את-המלך דבר :

וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם : כג א
ועל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישובי ירושלם 2
אתו והקהנים והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא
באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה :
ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית ו לפני יהוה 3
ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו
בכל-לב ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הפתבים
על-הספר הזה ויעמד כל-העם בברית : ויצו המלך את- 4
חלקיהו הפתן הגדול ואת-כהני המשנה ואת-שמרי הסף
להוציא מהיכל יהוה את כל-הכלים העשויים לבעל ולאשרה
ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את-עפרם בית-אל : והשבית את-הכפרים אשר ה
נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת-המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל
צבא השמים : ויצא את-האשרה מבית יהוה מחוץ 6
לירושלם אל-נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון ונדק
לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם : ויתן את- 7
בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם
בתים לאשרה : ויבא את-כל-הכהנים מערי יהודה ויטמא 8
את-הבמות אשר קטרו-שמה הכהנים מנבע עד-באר שבע
ונתן את-במות השערים אשר-פתח שער יהושע שר-העיר
אשר-על-שמאול איש בשער העיר : אך לא יעלו כהני 9
הבמות אל-מזבח יהוה בירושלם כי אס-אכלו מצות בתוך
אחיהם : וטמא את-התפת אשר בני בני-הגם לבלתי

11 לזעביר איש את-בנו ואת-בתו באש למלך : וישבת את-
הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית-יהוה
אל-לשבת נתן-מלך הסוסים אשר בפרגים ואת-מרפבות
12 השמש שרף באש : ואת-המזבחות אשר על-הגג עלית
אחז אשר-עשו ו מלכי יהודה ואת-המזבחות אשר עשה
מנשה בשתי חצרות בית-יהוה נתן המלך וירץ משם
13 והשליך את-עפרם אל-נחל קדרון : ואת-הבמות אשר
על-פני ירושלם אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה
מלך-ישראל לעשתרת ו שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב
14 ולמלכם תועבת בני-עמון טמא המלך : ושבר את-המצבות
טו ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות אדם : וגם
את-המזבח אשר בבית-אל הבמה אשר עשה ירבעם בן-
נבט אשר החטיא את-ישראל גם את-המזבח ההוא ואת-
הבמה נתן וישרף את-הבמה הדק לעפר ושרף אשרה :
16 ויבן ואשיהו וירא את-הקברים אשר-שם בהר וישלח
ויקח את-העצמות מן-הקברים וישרף על-המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את-
17 הדברים האלה : ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה
ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש-האלהים אשר-בא
מיהודה ויקרא את-הדברים האלה אשר עשית על המזבח
18 בית-אל : ויאמר הניחו לו איש אל-יגע עצמתיו וימלטו
19 עצמתיו את עצמות הנביא אשר-בא משמרון : וגם
את-כל-בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להבעים הסיר ואשיהו ויעש להם ככל-המעשים
כ אשר עשה בבית-אל : ויזבח את-כל-כהני הבמות אשר-
שם על-המזבחות וישרף את-עצמות אדם עליהם וישב
21 ירושלם : ויצו המלך את-כל-העם לאמר עשו פסח
22 ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה : כי לא
נעשה בפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את-ישראל
23 וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה : כי אס-בשמנה

עשרה שנה למלך ואשיהו נעשה הפסח הזה ליהודה
 בירושלם : וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים
 ואת הגללים יאת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה
 ובירושלם בער ואשיהו למען הקים את דברי התורה
 הכתבים על הספר אשר מצא חלקוהו הכהן בית יהוה :
 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אליהוה בכל לבבו
 ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם
 כמותו : אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה
 אפו ביהודה על כל הפעסים אשר הכעיסו מנשה : ויאמר
 יהוה גם את יהודה אסור מעל פני כאשר הסירתי את
 ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם
 ואת הבית אשר אמרתי יהוה שמי שם : ונתר דברי
 ואשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה : בימיו עלה פרעה נכה מלך
 מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך ואשיהו
 לקראתו וימתחו במגדו כראתו אתו : וירפכו עבדיו
 מת ממגדו ויביאחו ירושלם ויקברו בקברתו ויקח עם
 הארץ את יהואחו בן ואשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו
 תחת אביו : בן עשרים ושלש שנה יהואחו
 במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל
 בת ירמיהו מלכנה : ונעש הרע בעיני יהוה בכל אשר
 עשו אבותיו : ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת
 במלך בירושלם ויתענה על הארץ מאה כפר כסף וכפר
 זהב : וימלך פרעה נכה את אלוקים בן ואשיהו תחת
 ואשיהו אביו ויטב את שמו יהויקים ואת יהואחו למת
 ויבא מצרים וימת שם : והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה לה
 העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש
 בערפו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת
 לפרעה נכה : בן עשרים וחמש שנה יהויקים

v. 38. קרי

במלכו

(655)

רע

במלכו ואת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבדיה
 37 בת פדיה מירומה : ונעש הרע בעיני יהוה בכל אשר
 עשו אבותיו :

א כד

בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהרו יהויקים עבד
 2 שלש שנים וישב וימרד בו : וישלח יהוה בו את גדודי
 כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי
 בני עמון וישלחם ביהודה להאבדו כדבר יהוה אשר דבר
 3 ביד עבדיו הנביאים : אך על פי יהוה היתה ביהודה
 4 להסיר מעל פניו בתשאת מנשה בכל אשר עשה : וגם
 דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה
 ה יהוה לסלח : ונתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא
 6 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : וישפכ
 7 יהויקים עם אבותיו וימלך יהויכין בנו תחתיו : ולא הסוף
 עוד מלך מצרים לצאת מארצו כילחח מלך בבל מנחל
 מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים :
 8 בן שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
 חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן
 9 מירושלם : ונעש הרע בעיני יהוה בכל אשר עשה אביו :
 י בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא
 11 העיר במצור : ויבא נבכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו
 12 צרים עליה : ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא
 ואמו ועבדיו ושכניו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת
 13 שמונה למלכו : ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה
 ואת אוצרות בית המלך וימצץ את כל כלי הזהב אשר עשה
 14 שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה : והגלה
 את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל
 עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשא
 15 ויבא יהויכין וכל אשר לו ויבא אל נבוכדנאצר מלך בבל
 16 ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי

על קרי v. 10. קסץ ב' v. 4. XXIV.

אולי קרי v. 15. עשו

(657)

מירושלם בבבלה : ואת כל-אנשי החיל שבעת אלפים 16
 והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם
 מלד-בבל גולה בבבלה : ומלד מלד-בבל את-מתניה דדו 17
 תחתיו ויסב את-שמו צדקיהו : בן-עשרים 18
 ואחר שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלד
 בירושלם ושם אמו חמיטל בת-ירמיהו מלבנה : ויעש 19
 הרע בעיני יהוה בכל אשר-עשה יהונקים : פיו על-אף כ
 יהוה היתה בירושלם וביהודה עד-השלכו אתם מעל פניו
 וימר צדקיהו במלד בבל :

ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור כה א
 לחדש בא נבכדנאצר מלד-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם
 ויחו עליה ויבנו עליה היק סביב : ותבא העיר במצור 2
 עד עשתי עשרה שנה למלד צדקיהו : בתשעה לחדש 3
 ויחוק הרעב בעיר ולא-היה לחם לעם הארץ : ותבקע 4
 העיר וכל-אנשי המלחמה והחילה הרד שער ו בין החמתים
 אשר על-גן המלד וכשדים על-העיר סביב וילד הרד
 הערבה : וירדפו חיל-כשדים אתר המלד וישגו אתו ה
 בערבות ירחו וכל-חילו נפצו מעליו : ויתפשו את-המלד 6
 ויעלו אתו אל-מלד בבל רבלתה וידברו אתו משפט :
 ואת-בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת-עני צדקיהו עור 7
 ויאסרוהו בנחשתים ויביאחו בבל : ובחדש 8
 החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע-עשרה שנה למלד
 נבכדנאצר מלד-בבל בא נבזראדן רב-טבחים עבד מלד-
 בבל ירושלם : וישרף את-בית יהוה ואת-בית המלד ואת 9
 כל-בתי ירושלם ואת-כל-בית גדול שרף באש : ואת י
 הוקת ירושלם סביב נתצו כל-חיל כשדים אשר רב-
 העיר : ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת-הגפלים 11
 בערפו וישגו את-מלד בבל ואת יתר הקמון הגולה נבזראדן
 ת הארץ השאיר רב-טבחים לכרמים 12
 הנחשת אשר בית-יהוה ואת-המכנות 13

v. 15. "ק" המוטל

ואת

ואת-יום הנחשת אשר-בבית יהוה שברו כשדים וישאו או
 14 נחשתם בבבלה : ואת-הסירות ואת-הינים ואת-המזמרות
 ואת-הכפות ואת כל-כלי הנחשת אשר-ישרתו בס לקחו :
 15 ואת-המחתות ואת-המזרקות אשר זהב זהב ואשר-כסף
 16 כסף לקח רב-טבחים : העמודים ו שנים הים האחד
 והמכנות אשר-עשה שלמה לבית יהוה לא-היה משקל
 17 לנחשת כל-הפלים האלה : שמנה עשרה אמה קומת ו
 העמוד האחד וכלתרת עליו ו נחשת וקומת הכתרת שלש
 אמה ושבכה ורמנים על-הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה
 18 לעמוד השני על-השבכה : ויקח רב-טבחים את-שריה
 כהן הראש ואת-צפניהו כהן משנה ואת-שלשת שמרי
 19 הסף : ומן-העיר לקח סרים אחד אשר-הוא פקיד ו על-
 אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני-המלד אשר-
 נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את-עם הארץ
 כ ויששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר : ויקח אתם
 נבזראדן רב-טבחים וילד אתם על-מלד בבל רבלתה :
 21 ויד אתם מלד בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ונגל
 22 יהודה מעל אדמתו : והעם הנשאר בארץ יהודה אשר
 השאיר נבוכדנאצר מלד בבל ויפקד עליהם את-גדליהו
 23 בן-אחיקם בן-שפן : וישמעו כל-שרי החילים
 תמה והאנשים פו-הפקיד מלד-בבל את-גדליהו ויבאו אל-
 גדליהו המצפה וישמעאל בן-נתניה ויוחנן בן-קרח ושריה
 בן-תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן-המעכתי המה ואנשיהם
 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל-תיראו
 מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את-מלד בבל ויטב
 כה לכם : ויהי בחדש השביעי בא וישמעאל
 נתניה בן-אלישמע מנרע המלוכה ועשרה אנשים
 את-גדליהו ויקמת ואת-היהודים ואת-הכהנים
 26 אתו במצפה : ויקמו כל-העם מק
 החילים ויבאו מצרים פי יראו מפני כה

אמר

יהו בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים
 עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אייל מרדך מלך
 בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא :
 28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר
 29 אתו בבבל : ושפא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו
 כל ימי חייו : וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך ל
 וברתום ביומו כל ימי חייו :

חזק ונתחזק :

סבת פסוקי דספר מלכים אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה . וסימנו אשרי הנני
 אשר ה' אלהי . וסדריו חמשה ושלשים . וסימנו ואני אהיה לה נאם ה'
 חזקת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה .
 כרך הגמול ליעקב כח ולמין אינים עצמה ירבה :

Handwritten notes in blue ink on the left page, including the word "עשר" (Ten) and other illegible characters.

A circular handwritten mark or symbol on the left page.

